

Persian 22

Zād al-masād

1875

1875

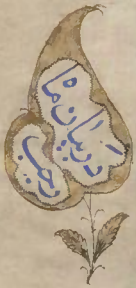
Handwritten Arabic script, likely a library stamp or date, oriented vertically. The text is faint and partially obscured by ink smudges.

ذاد المعال خطر الی کارخانه
فایده دارم

عبادان که اشرف و اقرب طرق نبیل سعادت اند مقرر
 گردانیده و از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و
 ائمه هدی صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین
 ادعیه و اعمال بسیار منقول گردیده که کتب عامه مشحونست
 از آنها و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات الملك
 الغفار اکثر آنها را در کتاب بحار الانوار ابراد نموده ام و اکثر
 خلق را باعتبار اشغال دنیوی و غیرها تحصیل آنها و عمل
 بجمیع آنها میسر نیست خواستم منتخبی از اعمال سال فضایل
 ایام ولیالی شریفه و اعمال آنها که با سائیده صحیح و معتبر
 وارد شده است درین ساله ابراد نمایم که عامه خلق از
 برکات ایشان محروم نباشند و شاید بزین عار ابدع
 مغفرت یابد نمایند و مسئمی گردانیدم بزاد المعاد عسی الله
 ان یهدینا و ایاهم السبیل الرشاد و چون اتمام این ساله
 و انجم و آغازین عجلاله در زمان دولت عدالت شرو
 اولین سلطنت سعادت ثرا علی حضرت سید سلاطین
 زمان و سرور خواقین دوران شهران اوراق ملک و بزر
 نقا و بحفا دسینا المرسلین آب رنگ کلسنا مصطفو

چشم و چراغ و دو دمک مرتضوی سلطان جم خدم و خاقان فرشته
حشم شجاعان نژادیکه تیغ ابدارش برای سرهای کفار فرست
بسوی آرزووار و حسام آتش بارش برای خرم جتاج الحان
و معاندان مصدوقه بر سیل علیکم اشواظ من نار دستها
داعیان هر پد رفعت شان در آستان رفیع الیاسن با کف
الحضیب همدستان و خروش صوفی کصفون نشان بر خرف
دعا خلود دولت بد توکما با عند لیان اغضاسه المنتهی
همدستان هر که تیغ ابدار از نیام کین بر کشید چو زبید بر
خود بلر زید و هر که چهره آئینه نفاق در بر کشید صورت
مرک خود در از معاینه دید کن جبهین قهرش عقده کشته
کرهها کار بسته کان کشادگی کف در بانوالش سحاب مزارع
املها پر مردکان مؤسس قواعد ملت دین مروج شریعت
ابای طاهرین حیاض ساحه رگه خلاق پناهش از
تقبیل شفا سلاطین زمان لبریز و خواقین دو مرد در صحر
مرد عزت و جلالتش تر زبان بنیادی قد مسنا الضرا بها
العزیز اعنی سلطان الاعظم و الخاقان الاعدلا که مولای
الاکاسره و ملاذ القیاصره بجی مراسم شریعت انعم بر خویشید

قواعد الملک البیضاء السلطان بن اسلطان و الخاقان بن الخاقان شاه
 سلطان حسین الموسوی الصفویها در خلا لایزال رایک و لکنه
 مرفوعه و هاما اعداءه مقومه میسر کردید تحفان بارک خاها
 امپد که کرد ایند امید که مقبول طبع اشرف کرد آن علی حضرتان
 فواید آن منفع کردند بجز و الیه الطیبین الطاهرین و الله فوق
 و المعین و آن مشتمل است چهارده بنا و خاتمه **باب اول**
 در فضایل و اعمال ما مبارک رجب و آن مشتمل است بر پنج فصل
فصل اول در فضایل و عبادت است بدانکه اینها و ماشعنا
 و ما رمضان بهترین ماهها سالند و از حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله منقول است که هر که حرمت رجب و ماشعنا بداند و وصل
 نماید روزه آنها بروزه ما مبارک رمضان ماها مبارک در
 روز قیامت کواها و باشند نزد حق تعالی آن روز مناد از
 افق علی اندک ذکره ای رجب و شعبان و رمضان چگونه بوده است
 عمل اینند در شماها و اطاعت و از بر خدا همه آن ماهها
 گویند که اینند توشه گرفت در ماهها و یا بر طاعت ترا
 و استمداد بر فضل و رحمت تو نمود و سعی بسیدار طلب شوند
 تو کرد و تا توانست هتما در تحصیل محبت تو کرد پس کوا



شب

دهند ملائکه که موکلند برین ماهها که ما نافرینم این بند را
 مگر طلب کنند طاعت و خشود نو و امیدوار رحمت و آمرزش
 تو بود و آنچه را نفی کرده بود ترک کرد و آنچه از و طلبیده بود بگوید
 آنها مسارعت نمود و روزه کامل از بر او داشت و شکم و فرج
 و گوش و چشم و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بود
 اجتناب کرد و روزها را با تشنگی رسانیده و در شبها خود را
 بتعب انداخت بر ایندگی و تصدق فقرا و مساکین بیاد بود
 احسان بسیار نسبت به بندگان تو کرد و با این ماهها مصاحبت نکند
 کرد و چون از پنجاه گشت و داعین گوید و بعد از رفتن آنها پیر
 محرمات تو نکند دید و نیکو بیند بود این بند پس حق تعالی فرماید
 به پسر این بند را بهشت و استقبال کند او را ملائکه خدا به
 بتمنها و کرامتها و او را بر شتر و اسب و نور سوار کنند و ببرند بسوی
 نعمتی که هرگز زوال ندارد و خانه که قائم میشود و سر آیی که جوانانش
 پیر میشوند و شاد و خوشحال آن زوال ندارد و هرگز ایشا از تعب
 نمیباشد و از عذابا یمن میگردند و مشقت حسنا از بر ایشان
 نیست و **ایضا** از آنحضرت منقول است که ما رجب ما برك خدا ^{سید}
 و ماهی در حرمت و فضیلت بان نهمرسد و قتال با کافران برین

حرام است و رجب ما خداست و شعبان ما منست و ماه رمضان ما امنست
 منست کسی که یکر و زاز ما رجب و زود دارد مستوجب خوشنودی
 بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و در روزها جهنم بر
 او آید و بسند کرد و **بسنند** معتبر از حضرت امام موسی ابن جعفر علیه السلام
 السلام منقول است که هر که یکر و زاز ماه رجب روزه دارد
 آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و هر که سه روز از آن روزه
 دارد هشتاد و نوبت از او واجب گردد و **ایضا** فرمود که رجب نام
 نهر است از شهر سفیدتر و از غسل شهرین تر که هر که یکر و زاز
 رجب روزه دارد البته از آن نهر به شامد و **بسنند** معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود که ما رجب ما استغفانا منست پس بسیار درین ماه
 طلب آمرزش کنند که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب با صبر
 میگویند زیرا که رحمت خدا بر تمام امت من بسیار ریخته میشود پس
 بسیار گویند استغفر الله و **اسئله التوبه** و **بسنند** معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام منقول است که هر که سه روز از ما رجب روزه دارد
 هفت روز نواب روزه یکساله بر او بنویسند و هر که هفت روز
 از آن روزه بدارد هفت روز جهنم بر او بسته گردد و هر که هشتاد

۲

روزان روز بدار هشت در بهشت بر او کسوده شود هر که
 پانزده روز از آن روز بدار خدا او را حساب سال بکند و هر که
 جمیع ماه را روز بدار حقیقتاً خوشنودی خود را بر او بنویسد
 و هر که خدا خوشنود خود را بر او بنویسد هرگز او را عذاب نکند
 ابن بابویه **بسنده** معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم
 بخدمت حضرت صادق علیه السلام در اوخر ماه رجب که چند روز از آن
 مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت بر من افتاد پرسید که ایامی
 گرفته در بنما گفت نه والله ای فرزند سو خدا فرمود که آنقدر
 ثواب از توفیق شده است که قدر آنرا بغیر از خدا کسی نمیداند
 بدرستیکه اینماه است که خدا آنرا بر ماهها دیگر فضیلت داده است
 و حرمت آنرا عظیم گردانیده و بر آن روز داشتن آن کرامت ایشان را
 بر خود واجب گردانیده است پس گفتم یا بن رسول الله اگر در قبا
 ماند اینماه روز بدار ما با بعضی از ثواب روز داران آن قاهر
 میگردم فرمود که ای سالم هر که یکروز از آخر اینماه روزه بدارد
 خدا او را این کرد انداز شدت سکران مک و از هول بعد از آن
 و از عذاب قبر و هر که در روز از آخر اینماه روزه بدارد بر صراط است
 بگذرد و هر که سه روز از آخر اینماه روزه بدارد این کرد از ترس

بزرك روز قيامت از شدنها و هوها آن روز و بزرك بزرگ آتش جهنم
 را با وعطا کنند **ايضا** از حضرت مهرا المؤمنین علیه السلام روایت کرده
 است که هر که یک روز اول ماه رجب یا از وسط آن یا از آخر آن روز
 بدارد گناه گذشته اش از مرتبه کرده و هر که یک شب ازین ماه را
 احیا کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت
 او را در هفتاد گناه کار و هر که درین ماه تصدقی از خدا بکند
 خداوند غفار در هفتاد نعمتی چند با وعطا فرماید که چشم ندیده
 باشد و گوش نشنیده باشد و بر خاطر کسی خطور نکرده باشد و
ايضا بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 چون روز قيامت شود مناد از میانه عرش ندا کند که کجا آیند همچون
 پس گروهی بخیزند که نوزدهمها ایشان جمیع محشر را روشن گرداند و تلج
 پادشاه بر سر ایشان باشد که مکمل باشد تاج ایشان بمرواریدین
 و با هر یک از ایشان هزار ملک بوده باشد از جانب است و هزار ملک
 از جانب چپ همه او را ندا کنند که کوار باد ترا کرامتها حقیقتا ای
 بند خدا پس خداوند رحمت کند ایشان را که ای بندگان کبریا
 من بعزت جلال خود سوگند یاد میکنم که شمار در ما و اینکو
 ساکن گردانم و عطاها شمارا بزرك گردانم و عطا کنم بتم از هفتاد

عرفها که نهرها در زیر آنها جاری باشد و همیشه در عرفها باشید و نیکو
 مزدیست مزد کارکنان از برای من بی آنکه بر شما واجب که در آن روز
 داشتید از برای من در ماهی که حرمنا و مرا عظیم کرد اینده بودم و خواهر
 واجب ساخته بودم ای ملک که من بندگان و کبیران مراد ادا داشت
 کرد ایندین حضرت فرمود که این همه ثوابها بر کسی است که چیزی از
 ما رجب را روزه دارد اگر چه یک روز باشد از اولش تا میانش تا آخرش
 و سینه عنبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که روز
 اول ما رجب را روزه بدارد حقیقتا در قیامت از خوشنود باشد و
 هر که دو روز را روزه بدارد خدا از خوشنود باشد و راضی کرد دو
 او را خوشنود کرد اند هر که سه روز را روزه بدارد خداوند از او
 راضی خصما او را روزه کرد اند در قیامت و هر که هفت روز
 آن را روزه بدارد چون بمبرد درها هفت آسمان بر او روح او کشوده
 شود تا بمکون علی برسد و هر که هشت روز آن را روزه بدارد هشت
 در هشت بر او کشوده شود و هر که پانزده روز آن را روزه بدارد
 هر حاجت که از حقیقت بطلد بر آورد مگر آنکه سوال ویرا گاه بشند
 یا متضمن قطع رحم باشد و هر که تمام ما را روزه بدارد از نگاهان
 بهر و آید ماند روزه که از مادر مژولد شده باشد و از آتش جهنم آزاد

کرد و داخل بهشت کرد و با بزرگان و بزرگواران و احادیث ^{بزرگان}
 باب بسیار و این رساله کجایش ذکر آنها ندارد **فصل دوم** در بزرگ
 اعمال است که از روزه گرفتن عاجز باشد یا برود شوار یا بعضی
 بعمل آورد در بعضی از روایات معتبره وارد شده است که بدل روزه
 مستحب یکدیگر هم تصدق کند که موافق ترها این زمین بوده ^{شبه}
 و روایت دیگر عوض روزه یکدیگر کند یا جو وارد شده است
 و احوط در مد صدقه شاه است و ظاهر صدقه کهنه گنجا باشد
در روزه در خصوص روزه ما مبارک رجب کرده نان نیز وارد
 شد است که قادر بر روزه نباشد و حمل کرد اندر کسی که پیش باشد
 قادر بر روزه و مد نباشد **و ایضا** در خصوص ما مبارک رجب از
 حضرت رسول صلی الله علیه و اله وارد شده است که بعضی روزه اگر قادر
 بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیح را بخواند تا ثواب روزه ^{باید}
 سُبْحَانَ اِلَهِ الْجَبَلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَّبِعِي التَّسْبِيحُ اِلَّا اَلَهُ سُبْحَانَ
 الْاَعْزَاكَرِمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعَزَّ وَهُوَ لَهُ اَهْلٌ **در روایت**
 معتبره وارد شده است که هر که بمنزل برادر مؤمن خود وارد شود و
 روزه سنت کرده باشد و او طعام حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
 افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشته است هفتاد برابر اگر ظاهر

نکند که مرزیه او ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه است و وزن را
روزه سنت داشتن بر خصت شوهر و غلام و کنیز بر خصت مالک
و فرزند کنیز خصت پدر و مادر و مهمانان بر خصت مهماندار و
مهماندار بر خصت مهمان از احادیث ظاهر میشود که خوب نیست
و مشهور میان اهل آنت که روزه سنت مملوک بدون اذن مالک
باطل است و همچنین روزه سنت زن بر خصت شوهر صحیح نیست
و در پدر و مادر مشهور است که روزه سنت فرزند بدون اذن
ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفتند بر خصت پدیر
باطل است و احوط است که پدر و اذن پدر و مادر روزه سنت نگیرد
و در روزه سنت مهمان بدون خصت مهمان از این خلاف است و احوط است
که مهمان و مهماندار هیچ یک بر خصت دیگری روزه مستحب نگیرد اگر
اظهار است که مکروه است **فصل سیم** در بیان اعمال هر شب هر روز
است و بسند معتبر منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام
در روز اول ماه ربیعین عا میخوانند و علماء ذکر کردند که هر روز
سنت است خواندن یا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ وَيَعْلَمُ خَمِيرَ
الصَّامِتِينَ لِكُلِّ مَسْئَلَةٍ مِنْكَ سَمِعَ حَاضِرٌ وَجَوَابَ عَيْنِهَا اللَّهُمَّ وَ
مُوَاعِدَتِكَ الصَّادِقَةَ وَإِيَادِكَ الْفَاضِلَةَ وَرَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةَ فَاسْأَلُكَ

اَنْصَلِحْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَانْ تَقْضِي حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 لَنْكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِسْمِكَ مَعْتَبِرٌ مَقُولٌ كَمَا حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ
 دَرَهْرُوزِ مَارِجَبِ يَنْدَعَا بِمَنْوَندِ خَابِ الْوَاوِدُونَ عَلَيَّ غَيْرَكَ وَ
 خَيْرَ الْمَنْعُضُونَ الْإِلَّاكَ وَضَاعَ الْمَلِئُونَ الْإِيَّكَ وَاجْدَبَ الْمُنْبَعُونَ
 الْإِيَّكَ مِنْ أَنْجَعِ فَضْلِكَ يَا بَكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّغِيبِينَ وَخَيْرُكَ مَبْدُوكٌ
 لِلطَّالِبِينَ وَفَضْلُكَ مُبَاهِجٌ لِلسَّائِلِينَ وَنَيْلُكَ مُتَاحٌ لِلْمُهْلِكِينَ
 وَرِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَحَلْمُكَ مُعْرَضٌ لِمَنْ تَوَاكَ عَادِيكَ
 الْإِحْسَانُ إِلَى السُّيُوفِ وَتَسْبِيحُكَ لِإِبْقَاءِ عِلْمِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ
 فَاهْدِنِي هُدَى الْمُتَّقِينَ وَارزُقْنِي اجْتِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَاجْعَلْهُ
 مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَوْمَ الدِّينِ **وَأَيْضًا** بِسْمِكَ مَعْتَبِرٌ
 مَقُولٌ كَمَا حَمَّدَ بِنُكُونِ بَحْرَمْتِ حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَرْضُ
 كَرْدِكُ فَدَا تَوْشُومًا بِمَارِجَبِ مَرَادُكَ تَعْلِيمُ مَا كَمَا حَقَّ تَعَالَى أَنْ تَنْفَعُ
 بِجَسَدِ حَضَرَ فَرَمُودِكُ دَرَهْرُوزِ مَارِجَبِ رُصْبِجِ وَبِئْسَ وَبَعْدُ
 أَنْ هَمَّ نَمَازُهُ دَرُشِبُ وَرُوزَانِ دَعَارِ الْجَوَانِ يَا مَنْ أَرْجُوهُ الْخَيْرِ
 وَأَمْرُ سَخَطِهِ عِنْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي
 مَنْ سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَلَيْسَ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحْتَمَانَهُ وَ
 رَحْمَةً أَعْطَيْتَنِي بِسَمْتِي يَا كَافِيَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَجَمِيعِ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَ

مِنْ فَضْلِكَ

اصْرِفْ عَنِّي بِمَسْئَلَتِي لِيَاكَ جَمِيعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ
 مَنقُوصٍ مَا عَظَمْتَ وَزِدْنِي يَا كَرِيمُ بِرِشِّ حَضْرَتِ رِشِّ مَبَارَكِ خُودِ
 بِدَسْتِ چپِ كَرَفَنْدِ وَانكشِ سَبَابَهُ دَسْتِ رَاسْتِ خُودِ بِجَانِبِ
 وَچپِ حَرَكْتِ مَبْدَارِندِ وَآئِنْدِ عَاخِرِندِ يَا ذَا الْمَجْلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 يَا ذَا النِّعَمِ وَالْحُجُودِ يَا ذَا الْمِنَّةِ وَالطَّوْلِ حَرَمِ شَبَبَتِي عَلَى النَّارِ دَسْتِ
 بَرِنْدَاشْتِ تَا زَابِ يَدِ اش رِشِّ مَبَارَكِش تَرشِدِ **و شیح طوسی**
 مَعْتَبِرِ رَوَايَتِ كَرْدِهْ كِه حَضْرَتِ صَادِقِ عَلَیْهِ السَّلَامُ بِعَلِّ بْنِ خَنِيسِ كَفْتِ
 اَیْنِدِ عَا دِر مَارِجِبِ نَحْوَانِ اللَّهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِیْنَ لَكَ وَ
 عَمَلَ الْخَائِفِیْنَ مِنْكَ وَیَقِیْنَ الْعَابِدِیْنَ لَكَ اللَّهُمَّ اَنْتَا لَعَلُّ
 الْعَظِیْمِ وَ اَنَا عَبْدُكَ الْبَاسِ الْفَقِیْرُ وَ اَنْتَا لِعَنِّی الْحَمِیدُ وَ اَنَا
 الْعَبْدُ الذَّلِیْلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ اَمْنٌ بِغِنَاكَ عَلَی فَقْرِهِ
 وَ حِجْلِكَ عَلَی حَمْلِهِ وَ یَقُوْتِكَ عَلَی ضَعْفِی بِاَقْوَى یَا عَزِیْزُ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّیْنَ وَ اَكْفِیْ مَا اَهْمَمُّ
 مِنْ اَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ وَ اِنْ رَوَايَتِ سَبْدَابِیْنَ
 طَاوُسِ ظَا هِر مِشُورِ كِه اَبْنِ عَاجَا مَعْتَبِرِیْنَ دَعَا هَا وَ دَر هَا وَ اَوْقَاتِ
 مِیْنَوَانِ خَوَانِدِ **و شیح طوسی** وَ سَیِّدِ وَ دِیْكَرِ اَز بَسَنْدِ هَا مَعْتَبِرِ اَبْنِ حَضْرَتِ
 صَاحِبِ الْاَمْرِ عَلَیْهِ السَّلَامُ رَوَايَتِ كَرْدِهْ اَنْدِ كِه سَنَّتِ كِه دَر هَر رُوزِ زَبْرُو ^{رَبُّهَا}

ما مبارک رجل یند عارا بخواند اللهم انی اسئلك بالموتودین
 فی جب محمد بن علی الثانی وابنه علی بن محمد النخبی اقرب
 بهما الیک خبر القرب یا من الیه المعروف طلب وفیما لیدیه
 رعب اسئلك سؤال مقترِف مذنب قد اوبقته ذنوبه واثقته
 عبوبه فطال علی الخطایا دُوبه ومن الزبا باخطوبه یسئلك
 التوبه وحسن الاویة والنزوع عن الحوبه ومن الشارف کالرفیه
 والعفوع فی ربقیه فانتم یا مولای اعظم امیده وثقیه اللهم
 واسئلك بمسائلك الشریفه ووسائلك المنیفه ان تنعمدنی
 فی هذا الشهر برحمة منک والسعة ونعمه وازعة ونفس بارزتها
 فاعة الی نزول الحافرة وحمل الاخرة وما هی الیه صائفة
 وار حضرت رسول خدا صلی الله علیه و الیه منقولست که در جمیع ماه
 رجب بآمد و بیست هفت مرتبه بگوید استغفر الله واتوب
 الیه بیست بار بسو اسم بر دارد و بگوید اللهم اغفر لی و بی علی
 و ابن استغفار در جمیع ایام سال سیست او هزار مرتبه قول هو الله احد
 در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار آن وارد شده است اگر خواهد
 بکرد بخواند و اگر خواهد هر روز قدر بخواند که در تمام ماه هزار
 مرتبه خوانده باشد **وایضا** منقولست که هر که هزار مرتبه لا اله الا

الله در جمیع ما بگوید صد هزار حسنه بر او نوشته شود و حقیقتاً
 در هشت شهر بر او بنا کند در هر شب از شبها ما رجب هزار مرتبه
 لا اله الا الله وارد شد او صد مرتبه این استغفار این منقولست در
 جمیع ما که چها صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد استغفر الله
 الذی لا اله الا هو وحده لا شریک له واتوب الیه **و از حضرت**
امیر المؤمنین علیه منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
 الیه فرمود که هر که در هر شب از روزها رجب ما سبعمائت و ما رضاشه
 مرتبه سوره حمد و آیه الکرسی و انا انزلناه و قل یا ایها الکافرون
 و قل هو الله احد و قل اعود برب الفلق و قل اعود برب الناس
 بخواند و سه مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و
 الله اکبر و الاحول و لا قوة الا بالله العلی العظیم و سه مرتبه بگوید
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و سه مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین
 و المؤمنات و هم مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب الیه کما انشر
 راحدا بهامرزد اگر چه بعد از قطرها باران و بربک در خاک و کف دریاها
 باشد و در روز عید حق تعالی او را ندا کند که بیا سنی قدر و سنی
 و بهر حرفی ترا شفا میدهم در برادران و خواهران مؤمن تو و حضرت
 فرمود که اگر در عمری یکبار این را بعمل آورد حق تعالی بهر حرفی هفتاد مرتبه

حسنه باو عطا کند که هر حسنه از جمیع کوهها دنیا سنگین تر
 باشد و هفصد حاجت او را در وقت مردن و هفصد حاجت او را
 در قبر و هفصد حاجت او را در وقت بیرون آمدن از قبر
 مثل آنهار و وقت پرواز کردن نامها اعمال و نزد سنجیدن
 اعمال در میز از نوزده صراط بر آورد و او را در سایه عرش خود
 جاده دهد و حساب کند او را حساب آسان و هفتاد هزار ملک او را
 مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند هیچ
 چشمی ندیده باشد و هیچ کوشی نشنیده باشد **فصل چهارم در**
 بیان فضایل و اعمال شب روزه و اولست تا روزه پانزدهم شب
 اول ما غسل سنت است و منقولست که هر که در شب اول
 ما رجب و شب پانزدهم و شب آخر آن غسل کند از گناهان
 بیرون آید مانند فریقه از مادر متولد شده است و در وقت
 دیدن مانود عا کحیفه کامله را بخواند که بهترین دعاها ^{سنت}
 و هفت مرتبه سوره حمد را بخواند تا از درد چشم ایمن کرد و
 هر ماهی این ^{سنت} است و منقولست که چون ما رجب را به بندگی
 اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا يَا أَمِينَ وَالْإِيمَانَ وَالسَّلَامَةَ وَالْإِسْلَامَ
 رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ **در شب اول و روز اول زیارت**

أَهْلَهُ

حضرت امام حسین صلوات الله علیه و آله فضیلت بسیار دارد و
 حدیث معتبر وارد شده است که هر که در اول رجب آنحضرت را
 زیارت کند هشتاد و دو واجب شود البته واجب است بر او است
 است **و از حضرت صادق علیه السلام** منقولست که تا تو آن محافظت
 نما بر اعیان شب عید رمضان و شب عید قربان و شب اول
 محرم و شب عاشورا و شب اول رجب شب نیمه شعبان و در
 شب هاد و نماز و تلاوت قرآن بسیار کن **و بسند معتبر از حضرت**
 امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در شب اول رجب بعد از
 نماز عشاء این دعا بخوان **اللهم انی اسئلك** یا آنک مملیک و آنک
على کل شیء مقتدر و آنک ما تشاء من امر یکن **اللهم انی اتوجه**
الیک بنبیئک محمد بنی الرحمة صلواتک علیه و آله یا محمد یا
رسول الله انی اتوجه الی الله ربی و ربک لیسبحک طلبتی اللهم
بنبیئک محمد و بالائمة من اهل بیته آنچه طلبتی پس حاجت
 خود را طلب نماید بیست رکعت نماز وارد شده است و هر
 دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت حمد و یک مرتبه سوره قل هو
 الله احد بخواند تا از بلاها دنیا و عذاب آخرت ایمن گردد و شیخ
و دیگر از بسند معتبر وایت کرده اند که حضرت امام موسی علیه السلام

صلی الله

در شب اول ما رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ میشدند این دعا
 را میخواندند که الحمد لله ان اذ طعمتك ولك الحجة ان عصمتك لا صنع
 لي ولا لغيري في احسان الا بك يا كائنا قبل كل شيء ويا
 مكن كل شيء انك على كل شيء قد بر اللهم اني اعوذ بك من
 العبدلة عند الموت ومن شر المرجع في القبور ومن النكامة
 يوم الازفة واسئلك ان تصلي على محمد وآله وان تجعل عيشتي
 عيشة نبيه ومينتي مينة سوية ومنقلي منقلبا كريما
 غير محزون ولا فاضح اللهم صل على محمد وآله الائمة بتابع
 الحكمة اولى التبعة ومعادير العظمة واعصمني بهم من كل
 سوء ولا تأخذني على غرقة ولا على غفلة ولا تجعل علي عوار
 اعم الى حسرة وارضة عني فان مغفرتك للظالمين وانا من
 الظالمين اللهم اغفر لي ما لا يضرك واعطني ما لا ينقصك
 فانك الواسع رحمة البدع حكمنه واعطني السعة والدعة
 والامن والصحة والنجوع والقنوع والشكر والمعافاة والتقوى
 الصبر والصدق عليك وعلى اوليائك واليسر والشكر
 واعظم بذكيار رب اهل وولدي واخواني فيك ومن
 احببت واحببني ولدت وولدت وولدني من المسلمين والمسلمين

يا كائنا

فاستك

والحجر

وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ **وَإِيضًا** بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

که مستحب بعد از سلام گفتن از نماز وتر چنانچه نشسته است

ایند عار انخواند الحمد لله الذی لا یفقد خزانة ولا یخاف منه

و یبذل ان یرکت المعاصی فذلک ثقة بکرمک انک تقبل التوبة

عز عبادک و تعفو عن سیئاتهم و تغفر التکل فانک مجیب لدعوات

و منه قریب فان اتایتک من الخطایا و راغب الیک فی توبه

حظی من العطا یا یا خالق البر یا یا مقدی من کل شئیده

یا محبری من کل محذور و فر علی الشکر و اکفی شر عواقب

الأمور فانک الله علی نعمتک و جزیل عطاک مشکورو

لکل خیر متحور **وَإِيضًا** از حضرت امام علی نقلیه منقولست

که بعد از نماز وتر این دعا را نیز بخواند یا نور النور یا مدمر الامور

یا مجری البور یا باعث من فی القبور یا هکفی جهن یعیذ الذی

و کثری جهن یعزنی الیک اسب و مؤمنی جهن تجفونی

الابعد و یملنی الاقرب و منزهی بیحاسة اولیائه و مرفقه

اجنائه فی ریاضه و ساقی بمواستیه من مبر جاضم رافعی

یجأ و رقه من و رطه الذنوب الی ربوع التقریب و مبدلی

بولا یتیه عزة العطا یا من ذلة الخطایا اسئلک یا مولای العجز و

ببلا

الیالی العشر و الشفع و الوثر و اللیل ذابیر و بما جرى به قلم
 الأقدار یغیر کف و لا الهام و یا سماءک العظام و حجک علی
 جمیع الأنام علیهم منک أفضل السلام و بما استخفظهم من
 أسماءک الکرام انصلي علیهم و ترحمنا فی شهرنا هذا و ما بعد
 من الشهور و الأیام و ان تبلغنا شهر الصیام فی عامنا هذا و
 فی کل عام یاذا الجلال و الإکرام و المین الجسام و علی محمد
 و آله منّا أفضل السلام و اعمال و اذعیه ان شب بسیار است
 و روزه روز اول فضیلت بسیار دارد **و** ان حضرت امام محمد قبله
 علیهم منقولست که در روز اول مارچ حضرت نوح علیهم بکشت
 سوار شد و امر کرد جمیع جن و انس که با او در کشتی بودند که رو
 بدارند و هر که آن روز را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او
 کرد **و** ان حضرت امام رضا علیهم منقولست که هر که روزه
 بدارد روز اول مارچ از آنرا رغبت در ثواب خدا بهشت او
 واجب شود و هر که یکروز از وسط ایماه روزه بدارد حق تعالی
 شفاعت او را قبول نماید و مانند پیعه و مضر که در قبيله
 عظیم انداز قبایل عرب و هر که یکروز از آخر ایماه روزه بدارد
 حق تعالی او را از پادشاه هشت کرداند و قبول کند شفاعت

اوراد پدر و مادر و دختر و پسر و برادر و خواهر و عمو و عمه
 و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و آشنایان او هر چند هم مشرک
 جهت ر شده باشند و شیخ طوسی دیگر آن از سلمان فارسی رضی الله عنه
 روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی الثانیه رفتم بخدمت
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت فرمودند که ای
 سلمان تو از ما اهل بیتی پسر فرمودی که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه
 که در ماه رجب سی رکعت نماز بکند و در هر رکعت یکبار
 حمد و سه بار قل هو الله احد و سه بار قل یا ایها الکافر ونجوا
 البته حق تعالی محو کند زنا و اعمال او هر گاهی که در خوردی بزرگ
 کرده باشد و خدا عطا کند با و ثواب کسی که تمام آئناه را روزه
 گرفته باشد و تا سال آینه حق تعالی او را از نماز گذارنده کان
 بنویسد و در هر روز آئناه ثواب شهیدان شهیدان جنگ بدر از برای
 او باسمان ببرند و هر روز که در آئناه روزه بدارند عبادت
 یکساله در نامه عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای
 او بلند کنند و اگر تمام آئناه را روزه بدارد خدا او را از آتش جهنم
 بجات بدهد و بهشت از برای او واجب گرداند ای سلمان چیزی ند
 این نماز از برای من آورد و گفت یا محمد صلی الله علیه و آله این عمل ^{متن}

میان شما و میان منافقان زیرا که منافقان بن نماز نمیکنند
 گفتیم یا رسول الله صلی الله علیه و آله چگونه این نماز را بکنم و در چه
 وقت بجا آورم فرمود که در روز اول ماه در رکعت بجا می آید و
 یعنی هر دو رکعت بیسکلام و در هر رکعت یکبار حمد و سه بار
 قُلْ هُوَ اللهُ وَسِعَ بَارِقُلُ يَابُهَا الْكَافِرُونَ میخوانی و بعد از هر
 سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده
 لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت
 بیده الخبر و هو علی کل شیء قدیر اللهم لا مانع لما اعطیت
 و لا معطى لما منعت و لا ینفع ذا الجدر منک الجدر پس دستها
 بر روی خود میسکته و در روز وسط یعنی پانزدهم در رکعت
 نوحی بجا می آید و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر میسکته
 میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد
 یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخبر و هو علی کل شیء
 قدیر لها و احدا احد افرد اصمدا لم یخذ صاحبه و لا ولدا
 پس دستها را بر روی خود میسکته و در روز آخر و نهم در رکعت نما
 بهمان نحو میسکته و بعد از هر سلام دست بر میسکته و میگوئی
 لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْزُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ پیر دستار بر روی خود بمال حاجت خود را بطلب آورد
 است و حق تعالی تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که
 عرض هر خندق بقدر ما بین آسمان و زمین بوده باشد و بعد
 هر رکعتی ثواب هزار هزار رکعت در نامه عمل تو مینویسد برکت
 بهزاری از جهنم و گذشتن بر صراط برای تو مینویسد ^{لست} و منقو
 که هر که در روز جمعه آخر مارچ صد مرتبه سوره قل هو الله احد
 بخواند حق تعالی او نور عطا کند که بان نور داخل جهشت کرد ^د
 حدیث معنی وارد شده است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
 در روز جمعه اول مارچ متولد شده است و موجب زیادت
 شرف این روز گردید ^د و روایتی وارد شده است که ولادت
 حضرت امام علی نقی علیه السلام در روز دوم مارچ واقع شده و برت
 دیگر در روز سیم مارچ واقع شده و روایتی بر ابراهیم بن هاشم وفات
 آنحضرت در روز سیم واقع شده و ابن عیاش گفته است که ولادت
 آنحضرت در نهم این ماه واقع شده است و ولادت امام محمد تقی
 السلام در دهم این ماه واقع شده است و بعضی از روایات در فضیلت

خصوصاً هم وارد شده است و در فضیلت ایام البیض ماه رجب
 احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 بسند معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که حضرت عقیله فضیلت
 سه ما را با این امت داده است که با حد از اتمهای گذشته نداده است
 ماه رجب ما شعبان و ما رمضان و سه شب با این امت داده است
 که با اتمهای دیگر نداده است شب سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و سه
 سوره با این امت داده است که مثل آنها با اتمهای پیش نداده است
 سوره نیش و سوره تبارک الذی بیدک الملک و سوره قل هو الله احد
 پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمع فضایل این امت را
 جمع کرده خواهد بود پس بداند که چگونه جمع کند فرمود که در شب
 سیزدهم هر یک از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
 بعد از حمد این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت
 نماز بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره
 بخواند و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورد سه سلام و در
 هر رکعت بعد از حمد این سه سوره بخواند تا جمیع فضیلت این
 سه ما را بیابد و جمیع گناهانش آمرزیده شود بغير ان شرک بخدا
 و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب

روزه دارد حق تعالی هر روزی عبادت یکساله و روزه یکساله
 برای و بنویسد و در قیامت وارد محل ایمان باز دارد که هیچ
 بهم و خوف نداشته باشد و مشهور آنست که ولادت با سعادت
 حضرت مہر المؤمنین صلوات الله علیہ و آلہ و سلم در میاز کعبه
 معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود و از ده سال قبل از بعثت
 شدن حضرت رسول صلی الله علیہ و آلہ و علی ابن ابراہیم گفته است
 که ولادت حضرت امام علی نقی علیہ السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب
 بود در سال دو بیت و چہارده از ہجرت و شب پانزدهم از ایلولہ است
 است و غسل و استنشاق و احیاء آن بعبادت فضیلت بسیار
 دارد و از حضرت رسول صلی الله علیہ و آلہ منقول است کہ در شب
 رجب حق تعالی امر میکند ملائکہ را کہ ہر گاہی کہ در دیوان مؤمنان
 باشد بخوکند و **اَيْضًا** از آنحضرت منقولست کہ ہر کہ روز سیزدهم
 و چہاردهم و پانزدهم رجب روزه بدارد و در شبہا آنها مشغول
 عبادت باشد از نیان رود مگر با توبہ نضوح و ہجر و رزکہ
 روزه داشته ہفتاد گاہ کبیرہ او امر زیدہ شود و ہفتاد حاجت
 بر آورد شود در وقتی کہ از قبر بیرون می آید و نزد مہربان و
 نزد صراط و چنان باشد کہ ہفتاد بندہ از فرزندان اسمعیل است

هفتاد هزار شنبه
و در هر شنبه

کرده باشد و شفاعت و اقبال کند راهل بیت و خویشان
 او که مستحق جنت شده باشند و حقیقتاً کند از براه او در جنت
 فردوس هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصر هزار
 حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادمه ^{شسته} باشد و شیخ
 طوسی رحمه **بسنده** صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده
 است که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بجا آوری
 یعنی بشش سلام با حمد و هر سوره که میخواهی چون فارغ شو
 هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
 الناس قل هو الله و آیه الکرسی را چهار مرتبه میخوانی و چهار مرتبه
 میگوئی سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس بگو
 اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَمَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ و
در شب روزان زیارت حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه و آله سنت مؤکده است و **بسنده** صحیح از ابن ابی نصر منقول است
 که از حضرت امام رضا علیه السلام سئوال کرد که زیارت
 حضرت امام حسین در کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه
 رجب نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز مسلمانان باید که ^{بیت}
 که گذشت و **بسنده** معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است

که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز چهار رکعت نماز کرد
 و دستهای خود را کشود و این دعا را بخواند پس فرمود که هر که بشنود
 و غمی مبتلا گردد و این دعا بخواند البته کرب شدت زایل گردد
 و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد
 میخواند و دعا اینست اللهم یا مذل کل جبار یا معز المؤمنین
 انت کهفی حزن تعین المذاهب وانت باری خلقی رحمة بی وقد
 کن عن خلقی غنیاً وکولاً رحمتک لکت من الهالکین فانت
 مؤید بالنصر علی أعدائی وکولاً نصر لای ائی لکت من المفقورین
 یا مرسل الرحمة من معادها و منشی البرکة من مواضعها یا من
 خص بالشمخ والرفعة فاولیاءه یعززه یتعزذون یا من وضع
 له الملوک نبر المذلة علی اعناقها فم من سطواته خائفون
 اسئلك بکینونیتک الی اشتقتها من کبر بایک واسئلك بکبر
 الی اشتقتها من عزتک واسئلك بعزتک الی استویت بها علی
 عرشک فخلقت بها جمیع خلقک فم لک مدعون ان ینزل
 علی محمد واهل بینه یرحمتهم و ان یرحمنا و ان یرحمنا
 بدانکه عمده اعمال رجب عا د ا و اسن که ابن بابویه و شیخ
 طوسی و سید ابن طاووس ضی الله عنهم **بسندهای** معتبر روایت

کرده اند که بر او آمدن حاجت و کشف کریات و دفع ظلمه ظالمان سحر بست
 و مجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر دآود بن الحسن پسر زاده حسن
 مجنبی علیها السلام دایه امام حضرت جعفر صادق علیه السلام بود بشهر دآود
 آنحضرت را شهر داده بود و چون محمد بن عبد الله ابن الحسن در مدینه
 خروج کرد و منصور و انبغی لشکر فرستاد او را کشند و اهرام
 برادر محمد را نیز شهید کردند و عبد الله بن الحسن و جمعی از سادات
 حسنی با غل و زنجیر از مدینه بعراق بردند او د نهر دینا
 آنها بود امد آود گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت
 و از و خبر بمن نمیرسید پوسته دعا و تضرع و از صلوات
 نیکان و برادران مؤمن استدعا دعا می نمودم و ایشان تقصیر
 نمی کردند و مطلقا اثر اجابت نمی یافتم و گاهی خبر بمن میرسید
 که د آود را کشته اند و گاه می گفته اند که او را با پسران عم آود
 ز بر عمارت زنده گذاشته اند و روز بروز مصیبت من عظیمتر
 و اندوه من بیشتر میشد تا آنکه از غم کد ختم و پیر شدم و از
 ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه روز شنیدم که حضرت
 صادق علیه السلام را علنی عارض شده است بعیادت آنحضرت
 رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم و خواستم برگردم حضرت

علیه فرمود که از او آنچه خبر داری و من شپرد او را بجز
 داده بودم چون نام او را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داود
 بجاست و در عراق محبوس است و من از ملاقات و قطع امید
 کرده ام و از شما التماس میکنم که او را دعای کنید و که برادر رخا
 شماست حضرت فرمود که چرا غافل از دعای استفناح و دعای اجنا
 و جناح و آن دعائست که در رها آسمان بر آن کشوده میشود
 بلکه استقبال میکنند خواننده آنرا و بشارت میدهدند او را
 با جابت و آن دعای است از جیب الدعوات که محبوب نمیکردند ^{و نند}
 آنرا ثواب نیست بغير از بهشت مد او گفت ای فرزند طاهرین
 و راست گوین چگونگی است آن دعا حضرت فرمود که ای مادر
 داود ما محترم یعنی ماه رجب نزدیک شده است و آن ماه هیست ^{مبارک}
 و حرمت از عظیم است و دعاهای در آن مستجاب است چون آنماه آید
 سه روزه و چهار روزه و پانزدهم آنرا که ایام البیض اندر روز بدایس
 حضرت کیفیت از عمل تعلیم او نمود فرمود که این دعا را حفظ کن
 و بجهت کس تعلیم مکن که میترسم که بدست ^{کسی} افتد که او از امر باطل
 و نامشروع این دعا بخواند بدرستی که این دعا بسیار شریف است ^{مشتملست}
 بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته حاجت او برآورده شود و اگر

درها آسمان و زمزمه بسته شود و یاد ریاها حایل باشد
 میان تو و حاجت تو چون آیند عار انجوائی البته حقیق آسان
 مبرگرداند رسیدن ترا بطلب و حاجت ترا برمی آورد و هر که
 این دعا بخواند خلا مستجاب میگرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و
 انس هم دشمن فرزند تو باشند خداوند قادر کفایت شرایشان مپسند
 و زبان ایشان را می بندد و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند اما
 داود گفت که حضرت این دعا را بر امان نوشت و بخانه برگشتم و چون
 ماه رجب اخل شد آنچه حضرت فرموده بود بعمل آوردم و در شب
 شانزدهم نماز شام و خفتن را دادا کردم و از روزه افطار نمودم و قد
 عبادت کردم و بخواب رفتم دیدم جمیع ملک که و پیغمبرها و شهدا و عبدا
 را که من برایشان صلوات فرستاده بودم و حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله و سلم مرا خطاب فرمود که ای داود بشارت باد ترا
 که منی ^{بلند} همه برادران و یاران و شفیعان تواند و از برای تو طلب
 امرزش می کنند و بشارت میدهند ترا بآنکه حاجت تلبیر آورده
 است پیر بشارت باد ترا بامرزش خدا و خوشنود خدا و خدا بخوان
 خیر دهد و شایا باش که حقیقاً فرزند ترا حفظ میکند بتو مبرگرداند
 انشاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن

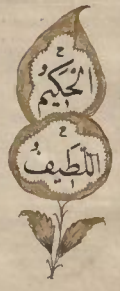
بانفدر زمان که سوار تنگ از عراق بمدینه آید او د بند من آمد
 گفت ای در من در عراق بیست کی و سنگین در بند و زنجیر بود ^{و مهد}
 بودم از خلاص شدن چو ز شب نصف جز شد در خواب دیدم که بلیت
 ز من بپشت شد و ترا دیدم که بر روک و حصه نماز خود نشسته بود و بر
 دور تو مردی چند بودند که سرها ایشان در آسمان بود و پاهایشان
 در زمین و تسبیح و تازیانه خدا میگردند پیری که از ایشان که از هر خوش
 روتر و خوشبوتر بود و جامها بسینا پاکیز تر در بر داشت ^{شست} او گمان کرد که حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله است که جد منست خطاب کرد با من که
 بشارت باد ترا ای فرزند عجزه صالحه که خوق ^{نق} دعا مادر ترا در حق
 مستجاب کرد چو زبهار شدم رسولان منصوره ^{نق} و ابدر زندان رسید
 بطلب من آمده بودند در میان شب مرا بنزد وی بردند پس آمدند
 که زنجیرها را از من برداشته اند و ده هزار درهم که زیاده از هر تقوا
 بوده بحساب آن زمان بمن عطا کرد و فرمود که مرا بر شتر هوار
 سوار بکنند و بنهایت سرعت بمکه بیاورند ^{نق} او گفت که من را
 را بخد مت حضرت صادق علیه السلام بردم حضرت فرمود که سبب
 توان بود که منصور حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را
 در خواب دید که با و فرمود که رها کن فرزند مرا و اگر نکنی ترا بین

آتش انداز چون نظر کرد در آتشی ز سر پا خود دید پیلان هشت
 بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید و **اینا** کیفیت بن عمل شریفام
 گفت که حضرت صادق علیه فرمود که در ماه مبارک رجب روز
 سهزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روز بیدار و در پانزدهم در وقت
 زوال غسل بکن و روایت دیگر نزدیک بزوال غسل بکن و چون وال
 معلوم شود پاکیزه ترین جامها خود را بپوش و بخانه خلوت برو **سع**
 کن که کسی به نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و با تو سخن بگوید
 و هشت رکعت نافله زوال را بعمل آور و رکوع و سجود آنها را خوب
 بعمل آور پس نماز ظهر را با آداب شرابط بعمل آور و بعد از نماز
 فریضه ظهر دو رکعت نماز بکن هر سوره که خواهی بعد از آن احد
 مرتبه بگو یا قاضی حوالج الطالی بن پر هشت رکعت نافله عصر را
 با آداب بجای آور **در** بعضی از روایات وارد شده است که در هر رکعت
 از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوره قل هو الله و یک مرتبه
 سوره انا اعطینا بنحوان پس نماز عصر را یا خشوع و آداب بجای آور
در روایات وارد شده است که بروی حصیر یا کیره بنشین پس صد
 بار حمد و صد بار قل هو الله و ده بار آیه الکرسی بخوان پس هر یک
 از این سوره ها را یکبار بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل که



و بعض النسخ بعد
لقان لم يحده و في
بعض النسخ بعد
القليل من على الابد

ولقمان ويس والصفاف وحم سجد وحم عسق وحم دخان وانا
فتحنا واذا وقعت وتبارك الذي بيده الملك ون والقلم واذا السماء
انشتت تاخر قران واكر نواني بن سورهار از زوك مصحف درست
بخواني بعوض همه هزار مرتبه قل هو الله بخوان **و شخ** مفيد عليه
الرحمة گفته است كه اكر نداني يا ستوا بن سورها مخصوص بخوان
صد مرتبه سور حمد وده بار اية الكرسي و هزار مرتبه قل هو الله بخوان
و ابن حوط است **و در** روایت ديكر وارد شده است كه پيشان
حمد صد مرتبه بگويد سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر
وبعد اية الكرسي صد مرتبه اللهم صل على محمد وال محمد واكر
اية الكرسي نيز درست نتواند خواند صد مرتبه حمد هزار بار
قل هو الله بخوان پس ايند عارا بخواند اية الكرسي بهتر است
كه تا هم فيها خال دون بخواند و دعا ايست
بسم الله الرحمن الرحيم
صدق الله العظيم الذي لا اله الا هو الحي القيوم ذو الجلال و
الاکرام الرحمن الرحيم الحكيم الكريم الذي ليس كمثل شئ و
هو السميع البصير العليم الخبير شهد الله انه لا اله الا هو و
الملائكة و اولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزيز الحكيم



وَاللَّهُمَّ
وَاللَّهُمَّ

إِنَّ الذِّبْنَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَبَلَغْتَ رُسُلَهُ الْكِرَامَ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ
مِنَ الشَّاهِدِينَ أَلْهَمْ لَكَ الْحَمْدَ وَكَأَنَّكَ الْمَجْدُ وَكَأَنَّكَ الْغُرُوقُ
لَكَ الْقَهْرُ وَكَأَنَّكَ النِّعَةُ وَكَأَنَّكَ الْعِظَةُ وَكَأَنَّكَ الرَّحْمَةُ وَكَأَنَّكَ الْمَهَابَةُ وَكَأَنَّكَ
الْغَفَارُ وَكَأَنَّكَ السُّلْطَانُ وَكَأَنَّكَ الْبَهَاءُ وَكَأَنَّكَ الْإِمْتِنَانُ وَكَأَنَّكَ التَّسْبِيحُ وَكَأَنَّكَ
النَّقْدِيرُ وَكَأَنَّكَ التَّهْيِيبُ وَكَأَنَّكَ التَّكْبِيرُ وَكَأَنَّكَ مَا بَرَى وَكَأَنَّكَ مَا لَا بَرَى وَ
كَأَنَّكَ مَا فَوْقَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَكَأَنَّكَ مَا تَحْتَ الْأَرْضِ وَكَأَنَّكَ الْأَرْضُونَ
السُّفْلَى وَكَأَنَّكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَكَأَنَّكَ مَا حُجِبُ وَتَرْضَى بِهِ مِنَ
النَّيِّبِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنِّعْمَاءِ أَلْهَمْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَآمِينَكَ وَحَبِيبِكَ وَإِلَّا مُحَمَّدًا أَلْهَمْ صَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ آمِينَكَ
عَلَى حَبِيبِكَ وَالْقَوِيِّ عَلَى أَمْرِكَ وَالطَّاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَمَحَارِبِكَ
كَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلِ لِكُلِّ نَيْبِكَ النَّاصِرِ لِنَيْبِيَّكَ الْمُدِيرِ لِعَزَائِكَ
أَلْهَمْ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلِكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِيَوْمِ أَمْرِكَ وَ
الْمُسْتَغْفِرِ الْمَعْبُودِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ أَلْهَمْ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ
عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْظَرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجِلِ الْمَشْفُوقِ مِنْ
خَبْرَتِكَ أَلْهَمْ صَلِّ عَلَى عِزْرَائِيلَ مَلِكِ الْمَوْتِ الْمُوَكَّلِ عَلَى عِبِيدِكَ
وَمَا يَأْتِيكَ الْمُطْبَعِ فِي رِضِّكَ وَسَمَاوَاتِكَ فَا بِيضِ رَوْحِ جَمِيعِ خَلْقِكَ
أَلْهَمْ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ عَلَى مَلَكِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ التَّامِينِ عَلَى

رسالة
أهد

دُعَاءُ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكُمْ
 الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَخَزَنَةِ النَّهْرِ وَمَلَائِكَةِ
 الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آبِنَا أَدَمَ
 بِدَبْعِ فِطْرَتِكَ الَّتِي كَرَّمْتَهُ بِجُودِ مَلَائِكَتِكَ الْبِحَمْدِ جَنَّاتِكَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى أُمَّنَا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجَسِ الْمُصْفَاةِ مِنَ الذَّنْبِ الْمُفْضَلَةِ
 مِنَ الْإِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِلَ وَشِيثَ
 وَآدَمَ بَيْنَ نُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَابْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ وَاسْحَقَ وَ
 يَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ وَلُوطَ وَشَعْبَ وَأَيُّوبَ وَمُوسَى وَ
 هَارُونَ وَيُوشَعَ وَمِيثَا وَالْحَضِرَ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُوشَعَ الْيَلْبُوتَ
 وَالْبَسْعَ وَذِي الْكُفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاؤُدَ وَسَلِيمَةَ وَذَكَرًا وَشُعْبَةَ وَبِحَبِي
 قُورِخَ وَمَتَّى وَأِسْبَاحَ حَبَقُوقَ وَدَانِيَالَ وَعَزْرِيْرَ وَعَلِيْسَى وَشَمْعُونَ وَ
 جُرْجِيْسَ وَصَفْوَانَ وَالْحَوَارِيْنَ وَالْأَتْبَاعَ وَخَالِدَ وَحَنْظَلَةَ وَ
 لُقْمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
 وَرَحِمْتَ وَرَحِمْتَ بَارِكْ عَلَى بَرَاهِمَ وَآلِ بَرَاهِمَ أَنْتَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَيُّمَةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْأَبْدَالِ وَالْأَوْثَادِ وَالسُّبْحَانَ وَالْعِبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالرُّهَادِ وَ
 أَهْلِ الْجِدِّ وَالْإِحْتِمَادِ وَأَخْصَصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ

الطَّاهِرِينَ
 وَعَلَى حَضْرَتِكَ
 كَرَّمْتَهُ
 مِنَ النَّبِيِّينَ
 وَخَيْرِ قَبْلِ وَمِيثَا
 حَبَقُوقَ
 كَمَا أَفْضَلْنَا
 الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْصِيَاءِ
 وَالصَّالِحِينَ

وَأَجْرَلِ كَرَامَاتِكَ بَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنْ نَجْوَتِهِ وَسَلَامَتِهِ وَفَضْلِهِ وَسِرِّهِ وَأَوْكَمَا
 حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى رَجَا أَهْلِ الشَّرَفِ مِنْ كِتَابِيْنَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالْأَفْضَلِ مِنَ الْقَرِيبِينَ وَالْمُصَلِّ
 عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أَسْمَعْ مِنْ مَلِكِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَهْلَ طَاعَتِكَ
 وَأَوْصِيَائِكَ صَلَوَاتِي وَالسَّلَامَ وَبِحَسْبِ عِلْمِهِمْ وَأَجْعَلُهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْمَلِي
 عَلَى نِعْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكْرَمَتِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِحُجُودِكَ
 إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَيَا أَهْلَ طَاعَتِكَ لِيكَ أَسْأَلُكَ
 اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ ذُرِّيَّةٍ
 وَبِمَادَعَوْلِكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ حُجَابَةٍ غَيْرِ مَحْبُوبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا
 حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيبُ يَا جَمِيلُ يَا كَبِيرُ يَا وَكِيلُ يَا
 مُقْبِلُ يَا مُجِبُّ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُبِيعُ يَا مُدْبِلُ يَا مُجْبِلُ يَا مُجِدُّ
 يَا كَبِيرُ يَا فَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طَهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا
 يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا حَبِطُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَفِيطُ يَا مُجِيبُ يَا قَرِيبُ
 يَا وَدودُ يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا مُبْدِيُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجَلِّدُ
 يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِيُ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا
 مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِيُ يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ
 يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ يَا مُنْبِتُ كُلِّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاحُ يَا
 رَوْفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِيُ يَا شَافِيُ يَا مُعَافِيُ يَا مُكَافِيُ يَا وَفِيُّ

بِأَجْرَلِ نَفْضًا

المقربين

عبادتك

مسموعة

دعائك

يا مغيب

يا مقدر

يا مستقر

يا وافي

يا وافي

مَهْمَزُ يَا عَزَّزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا
 نُورُ يَا مُدِيرُ يَا فَرْدُ يَا وَتَدُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُؤَنِّسُ يَا بَاعِثُ
 يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِيُ يَا مُتَعَالِيُ يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ
 يَا مُجِيبُ يَا قَاتِلُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُ يَا رَبُّ يَا بَازِيُ
 سَائِرُ يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ يَا دَيَانُ يَا حَتَانُ يَا مَنَانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا
 حَفِيظُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَمِّلُ يَا مُبْسِطُ يَا
 مُهَيِّئُ يَا مُجْنِيُ يَا نَافِعُ يَا زَلِيقُ يَا مُفَدِّرُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغِيثُ يَا مُغْزِيُ
 يَا مُقْتَنِيُ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا
 شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مُنْهَبِيبُ يَا مُهَيِّبُ يَا طَاهِرُ يَا
 مُجِيبُ يَا مُفَضِّلُ يَا مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُؤَمِّلُ يَا مُسَدِّدُ
 يَا أَوَّلُ يَا وَفِيُ يَا رَاسِدُ يَا مَلِكُ يَا رَبُّ يَا مُدِلُّ يَا مُعْزِزُ يَا مُجَادِلُ يَا رَافِعُ
 يَا وَكِيْلُ يَا فَاضِلُ يَا سُبْحَانُ يَا مَنْ عَلا فَا سْتَعْلَى فَكَمَا زَا لَمْ تَنْظِرِ
 الْاَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنِي وَبَعَدَ فَتَنَانِي وَعَلِمَ السِّرَّ وَآخَفَنِي يَا مَنْ
 لَإِيهِ النَّدْبُورُ وَكَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنْزِلُ الْعَسْبِ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرُ
 وَيَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرُ يَا مُرْسِلُ الرِّيحِ يَا فَالِقُ الْوَلَجِ
 يَا بَاعِثُ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ يَا رَاذِلُ مَا قَدَفَانُ يَا نَاشِرُ
 الْأَمْوَالِ يَا جَامِعُ الشَّنَائِدِ يَا رَازِقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا

يَا حَنَّانُ
 يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
 يَا هَادِي
 يَا مُتَعَالِي

يَا بَصِيرُ

يَا زَلِيقُ
 يَا وَاحِدُ

يَا رَاشِدُ

فَأَعْلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ
 يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا هُوَ الَّذِي سَيِّدُ صِلَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَرَحِمَهُمُ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ
 وَرَحَّمْتَ عَلَى ابْنِ آدَمَ وَآلِ ابْنِ آدَمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَرَحِمٌ ذُو فَؤَادٍ
 فَاقْتَبِ وَقَفِّرِي وَأَنْفِرْ فِي وَحْدَتِي وَخُضُوعِي بِهَيْبَتِكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ
 وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّكِيَّةِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ
 الشُّفِيقِ الْبَاسِ الْمُهَيَّبِ الْمُحْقِرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِدِ الشُّجْبِرِ الْفَرِيدِ
 الشُّغْفَرِ الْمُنْتَفِعِ مِنْهُ الْمُسْتَكْبِرِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَهُ تَقْوَاهُ وَرَفَضَهُ
 أَجْنَدَهُ وَعَظَمَتِ فَجَعَلَهُ دُعَاءَ حَرْقِ حَرْبِ ضَعِيفِ مَهِينِ بَاسِ
 مُسْكِرِ بَيْتِكَ مُسْتَجِيرِ أَلْهِمَّ وَأَسْأَلُكَ يَا نَسْرَةَ مَلِكِ وَأَنْتَ
 مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ وَأَنْتَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ
 بِحُزْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ
 وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعَظِيمِ وَبِحُجُودِكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَالِهِ السَّلَامُ
 يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْسًا وَإِبْرَاهِيمَ وَأَسْمَاعِيلَ وَأِسْحَاقَ فَيَا مَنْ
 رَدَّ هُوَسَفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ آبُوبَ
 يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى مِثْلِهِ وَيَا مَنْ أَنْزَلَ الْخَضِرَ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ

وَقَرَّ دِي

اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِحُزْمَةِ

حَرْقِ حَرْبِ

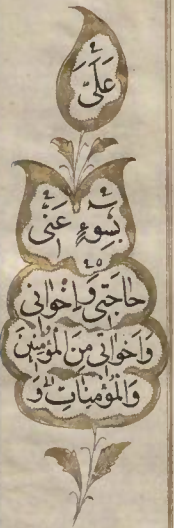
ضَعِيفِ مَهِينِ

بِأَنْتَ يَا نَسْرَةَ

مَوْجِي غَمِّي وَالرَّاحِمِ

بِعِصْمَتِي

لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا يَحْيَىٰ وَإِسْمَاعِيلَ إِسْحَاقَ وَيُوسُفَ إِسْحَاقَ وَيُوسُفَ إِسْحَاقَ
 وَبَارَكُوا لَهُمْ وَأَسْأَلُكَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتَجِبَّ بِرِي مِنْ عَذَابِكَ وَتَوْجِبَ لِي رِضْوَانَكَ
 وَأَمَانَكَ وَإِحْسَانَكَ وَعُفْفَانِكَ وَجِنَانَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ
 تَفُكَّ عَنِّي كُلَّ حَلْقَةٍ ضَبُوتِي بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِنِي وَتَفْتَحَ لِي كُلَّ
 بَابٍ تُؤْتِيهِ لِكُلِّ صَعْبٍ وَتَهَيِّئْ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسْ عَنِّي
 كُلَّ نَاطِقٍ يَشْتَرِي وَتَكْفُ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكِينْ لِي كُلَّ عَدُوٍّ وَ
 حَاسِدٍ وَتَمْنَعْ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفَيْنِي كُلَّ عَائِقٍ يَجُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ
 وَلَدِي وَجَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيَسْبِطَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ
 يَا مَنْ أَحْبَبَ الْجَنَّةَ الْمُتَمَرِّدِينَ وَهَرَعَتَا الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ
 الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُسْلِمِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ
 بِقُدْرَتِكَ عَلَىٰ مَا تَشَاءُ وَتَهْلِكُ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ
 قِضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ بِسُجْدَةِ بَرٍّ وَوَجْهِ لَوْ هَارٍ وَوَجْهِ لَوْ هَارٍ
 بِكَدَارٍ وَبِكَوْلِ اللّٰهُمَّ لَكَ سَجْدَةٌ وَبِكَ أَمْنٌ وَعَلَيْكَ تَوَكُّلٌ فَارْحَمْ
 ذُلِّي فَاقْتِ وَاجْتِهَادِي وَنَضْرُوعِي وَمَسْكَبِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ
 حَضْرَتِ فَرمود كه سعی كن كه آینه يده ان بهرون آید اگر چه بقدر
 سر مکی بوده باشد که آن علامت اجابت عاست **در** روایت دیگر



وارد شده است که در سجده آیند عابخواند اللهم لك سجدتُ وبيك امنْتُ
 فارحم ذلِي وخصوعي ببنيديك وبقري وفاقتي اليك وارحم اقدارِي
 وخصوعي واجتهادي ببنيديك وتوكل عليك اللهم بك استفتح
 وبيك استفتح وبمحمد عبدك ورسولك واليه اتوجه اليك اللهم
 سهل لي كل حزنه وذل لي كل صعوبه واعطني من الخير اكثر
 مما ارجو واعافني من الشر واصرف عني السوء **و** روايد كه
 مرتبه در سجده كهويد يا فاضلي حوائج الطالبين افض حاجتي بلطفك
يا خفي الاطاف **و** روايت معتبره وارد شده است كه مادرد او مجتهد
 عرض كرد كه اي سيّد و قائم اين ابره عا داد ر غمها ر جب ميتوان
 خواند حضرت فرمود بلي در روز عرفه ميتوان خواند كه موافق
 افتد كه روز جمعه باشد صاحبش فارغ نميشود مگر آنكه **تغافل**
 او را حي آمزود و در هر ماه كه باشد اگر ايام البيض امانه دار و نزهتدار
 و در روز پانزدهم ايند عابخواند بخوبه كه ذكر كرد ام حاجتش بر
 آورده ميشود **و** روايت ديگر وارد شده است كه حضرت
 فرمود كه در روز عرفه و هر روز كه ايند عا رانخواند حاجتش
 بر آورده ميشود **مؤلف** كويدان اين حادثه ظاهر ميشود كه در هر
 ماهه ايام البيض آنرا يعني سيزدهم و چهاردهم و پانزدهم را **و**

بدارد و در روز پانزدهم این عمل را بجا آورد بمطلوبه پا بز کرد
 و در نیست که اگر در روز عرفه و جمعه و سایر ایام منبر که
 نهبان عمل بدون روزه بعمل آورد خوب باشد و اگر در غیر
 اشهر حرم که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب است
 ایند عار بخواند بجا حج مکه هذا الشهر یکوید بحرمه الشهر الحرام و هذا
 را بیند از دهرت تر باشد **فصل پنجم** در بیان فضایل و اعمال نصف
 آخر ماه رجب **شیخ طوسی** دیگر از رحمة الله علیهم گفته اند که هر روز
 هجدهم اینماه ابراهیم پسر رسول خدا صلی الله علیه و اله و سالیان
 دینار رفت پس حزن و اندوه و لعن آنها که در نزمصیبت شماتت
 کرده اند مناسبت خصوصاً سونیل **و ابن عیاش** که یکی از محدثان
 شیعه است گفته است که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها
 در روز بیست و یکم ماه رجب بعالم قدس ارتحال نموده اگر چه
 خلاف مشهور است مالمال عن برقتلان و ظالمان آن جگر گوشه
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله که عمده آنها
 و زیارت آنحضرت حیاتاً مناسب است بنحویکه گذشت
شیخ مفید رحمه الله گفته است که در بیست و دوم اینماه کسب
 بجهنم واصل شده است مستحب است که این روز را روزه اند

بشکر این نعمت و در روز بیست و سوم این ماه خارجیا خنجر هز
 الود بران مبارک حضرت امام حسن مجتبی صلوات الله علیه زند
 و زیارت آن حضرت و لعن بر قاتلان و ظالمان آن حضرت مناسب
 است و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیبر بردست معجز نامه
 اسد الله الغالب علی ابن ابی طالب صلوات الله علیه جاری شد
 و مرجب بپوشد بردست کشته شد گفته اند که روزه آن روز بشکر
 این نعمت و زیارت آن حضرت مستحب است و شیخ علیه الرحمه کند
 کرده است که شهادت امام موسی کاظم علیه السلام در روز بیست و پنج
 مارجب واقع شده اما احادیث بسیار در فضیلت این روز ثواب
 روز اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و
 غیر او که حضرت رسول صلی الله علیه و اله در روز بیست
 و پنجم رجب مبعوث شد برسالت و ابن مخالف مشهور و آنست
 بسیار است که بعد ازین مذکور خواهد شد اما در فضیلت
 روزه اش شکی نیست چنانچه از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام منقولست که روزه اش کفاره دو بیست سال گناه است
 و بسند بسیار معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که
 روز بیست و پنجم مارجب روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره

هفتاد ساله گناه گرداند **وایضا** از آنحضرت منقولست که هر که
 روز بیست و ششم **مارچ** را روزه دارد حق تعالی روزه او را کفاره
 هشتاد سال گناه گرداند روز بیست و هفتم اینها از جمله عینا
 عظیمه است روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله از آن
 برسالت امت مبعوث گردید و حضرت جبرئیل علیه السلام نازل
 و شبش نیز شب **سیام** مبارک است **و بسنده** ها معتبر از حضرت
 امام محمد تقی علیه السلام منقولست که در **مارچ** شبی هست که
 بهتر است از برای مردم از آنچه آفتاب آن می تابد و آنشب بیست
 و هفتم اینها است و در صبح آشب حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 و اله برسالت مبعوث شد و کسی که عبادت کند از شب
 و امثل اجر شصت سال عبادت خدا با و عطا می فرماید **پرسیدند**
 که عمل اینشب چیست فرمود که چون نماز خفتن کردی بخواب
 و هر وقت بیدار شوی خواه پیش از نصف و خواه بعد از نصف
 برخیز و دو روزه رکعت نماز بکن بعد از هر دو رکعت سلام بگو
 و در هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سوره ها کوچک بعد
 از این بخوان و چون از هم فارغ شوی چنانچه نشسته سوره **حم**
 و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و قل هو الله احد

وقل يا ايها الكافرون وانا انزلناه واية الكرسي هربك
 مرتبه بخوان پس اين دعا را بخوان الحمد لله الذي لم يتخذ صاحبة
 ولا ولدا ولم يكن له شريك في الملك ولم يكن له ولي من
 الدنيل وكثيره تكبير اللهم اني استسلك بمعاقد عذرك على اركان
 عرشك ومنتهى الرحمة من كتابك وباسمك الاعظم الاعظم
 الاعظم وذكره الاعلى الاعلى الاعلى ويكلم انك التي تمت
 صدقا وعدلا انضلة الثمان كلها انضلة على الحمد و
 الحمد وان تفعل بي ما انت اهله پس هر حاجت كه خواهي
 بطلب كه هر چه بطلبي مستجاب ميشود مگر آنكه حرامى بطلبي
 يا قطع رحمى يا هلاك جمعى از مومنان يا طلب كن و روزش رؤا
 يدار كه از بر تو حساب ميشود بر وره يكسال **و بسند معتبر**
 ديكر از حضرت موسى ابن جعفر عليه منقولست كه در شب بيست
 وهفتم رجب هر وقت شب كه باشد و از ده ركعت بجا آورد
 در هر ركعت بعد از سوره حمد چها مرتبه سوره قل اعوذ برب
 الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از
 دوازده ركعت فارغ شوى در همان مكان چهار مرتبه بگو لا اله
 الا الله والله اكبر و الحمد لله وسبحان الله ولا حول ولا قوة الا

بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِمِهر حاجت که خوا بطلب **مؤلف** گوید که هر یک
 از این دو روایت که عمل کند خوب است و اگر هر دو بکند بهتر است و اگر
 نماز شب نصف رجب که بسند صحیح مذکور شد را بنشب بخا
 آورد خوب است و در آن روایت وارد شده است که در نیشب
 نیز بخا آورد **و شیخ** طوسی علیه الرحمه گفته است که غسل کردن در
 این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در نیشب مستحب
 است و این دعا نیز وارد شده است که در این شب بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاللَّجْلِ الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَالْمُرْسَلِ الْكَرِيمِ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ
 وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي يَشْرَفُ لِرَسُولِ الْفَضْلَتَا
 وَيَكْرُمُ مِتِكَ أَجَلَتَا وَيَلْحَلُّ الشَّرِيفُ اللَّهُمَّ فَإِنَّا أَسْأَلُكَ بِالْبَيْعَتِ الشَّرِيفِ
 وَالسَّبِيلِ اللَّطِيفِ وَالْعَنْصُرِ الْعَفِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَمِنْ سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً
 وَدُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْتُورَةً وَ
 قُلُوبَنَا مُحْسِنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَأَرْزَاقَنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْبَيْسِ مَزْدُورَةً
 اللَّهُمَّ أَنْتَ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنَا بِالْبَيْتِ الْأَسْفَلِ

من شهر
 العظیم
 والحمد لله

القبول

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
قَانِعًا

وَالنَّهْيِ وَإِنَّ لَكَ الْمِائَةَ وَالْمِثْرَةَ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ
إِذَا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذَلَّ وَنَحْزَى وَأَنْ نَأْتِيَ مَا عَنَهُ تَهْنَى اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِيدُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِزَّنَا مِنْهَا
بِقُدْرَتِكَ وَنَسْأَلُكَ مِنَ الْخَوْرِ الْعَيْنِ فَأَرْزُقْنَا بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ
أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَ كَبِيرِ سَيِّئِنَا وَأَحْسَنَ أَعْمَالِنَا عِنْدَ قَاتِلِ
الْجَالِنَا وَأَطْلُ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ لَيْكَ وَبِحُجَّتِكَ عِنْدَكَ
وَبِزَيْفِ لَدَيْكَ أَعْمَارِنَا وَأَحْسِنَ فِي جَمِيعِ أحوَالِنَا وَأُمُورِنَا
مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِيمَا عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا
بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ بِأَمَانِنَا وَأَمَانَتِنَا وَأَبْنَائِنَا وَجَمِيعِ
إِخْوَانِنَا فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِأَنفُسِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمَلِكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ
اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَاؤُ الْكَرَمِ الَّذِي أَكْرَمْنَا بِهِ أَوْلَ شَهْرِ الْحَرَمِ لَكُنَّا
بِهِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَّمِ فَلَا يَأْذُ الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ
الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ
فِي ظِلِّكَ فَلَا يَجْرُحُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَوْلِكَ

وَالْأَمَلِينَ فِيهِ لَشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَ
 اجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمُلْكٍ حَزِيلٍ
 فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ أَقْبِلْنَا مُفْلِحِينَ مُبْتَحِحِينَ غَيْرَ
 مَعْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَيُؤَاجِبُ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ
 كُلِّ آثِمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْحَيَاةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ
 اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ وَسَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلْتُكَ
 وَطَلَبْتُ لِيكَ الطَّالِبُونَ وَطَلَبْتُ لِيكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثِّقَةُ وَالْجَاءُ
 وَإِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَالْدُّعَاءُ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اجْعَلِ الْبَقَاءَ فِي قَلْبِي وَالتَّوَرُّدَ فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي
 وَذِكْرَكَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَيَّ السَّلَامُ يَا زَيْنَ قَا وَسَعَاغَمَ مَمْنُونِ
 وَلَا تَخْطُورِ فَإِنْ دُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي وَاجْعَلْ عَيْنَا
 فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس سجدہ رود و بگوید الحمد لله الذی هدانا لهذا لعلنا نعرفه وخصنا
 یولایتہ ووقفنا اطاعتہ پس بگوید شکر شکر اشکر اصدع تہدیس
 سراز سجدہ بردارد و بگوید اللهم انی قصدتک بجا حتی واعتمدت
 علیک بمسئلتی وتوجهت الیک بایمتی و سادتی اللهم نفعنا

بِحُجَّتِهِمْ وَأَوْزِدْنَا مَوْرِدَهُمْ وَارْزُقْنَا مِرْافِقَتَهُمْ وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ
 فِي رُحْمَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ودر روز بیست و هفت
 غسل سنت است و روزه اشرفیست بسیار دارد و **بسندها**
 معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه اش برابرست
 با روزه هفتاد سال و بروایت دیگر شصت سال و **ایضا** منقولست
 که حسن بن راشد از حضرت صادق علیه السلام سوال کرد که ای ابا
 غیر عیدها کما مشهور عیدی هست حضرت فرمود بلی شریف
 تر و فاضلتر همه روزیست که حضرت سالت پناه صلی الله
 علیه و آله بر سالت مبعوث گردیده است و آن بیست و هفتم ماه
 رجب است باید که روزه بدارد و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار
 بفرستی و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
 در این روز منقولست و نماز این روز بطریق مختلف وارد
 شده است و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید کرد و از اکثر
 احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که بگذرد خوب است
و بسند معتبر از ریاض الصلوات منقولست که چون حضرت امام
محمد تقی علیه السلام بیغداد تشریف آوردند در روز نصف رجب
روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب

خود را امر فرمودند که این دو روز را روزه بدارند و در هر یک
 دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت بیک سلام و هر رکعت
 بچهار سوره که خواهند بخوانند و چون زهمه فارغ شوند
 حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند لا اله الا الله
 والله اكبر و سبحان الله و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلي
 العظيم پس چهار مرتبه بگویند الله الله ربى لا اشرك به شيئا پس چهار
 مرتبه بگوید لا اشرك به ربى احد **و بسند معتبر** دیگر از حضرت
 صاحب الامر علیه السلام منقولست که درین روز دوازده رکعت
 بجای آوری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر شود
 میخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا را بخوانی
 اَحْمَدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا و لَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ و لَمْ
 یَکُنْ لَهُ وِیْلٌ مِّنَ الذَّلِّ و کَبِیْرَةٌ تَکْبِیْرًا یَا عَدَّتِ فِیْ مُدَّتِیْ یَا حَیُّ
 فِیْ شِدَّتِیْ یَا وِیْلِیْ فِیْ نِعْمَتِیْ یَا غَاثِیْ فِیْ رِغْبَتِیْ یَا نَجَّاحِیْ
 حَاجَّتِیْ یَا حَافِظِیْ فِیْ غِیْبَتِیْ یَا کَالِیْ فِیْ وَحْدَتِیْ یَا اُنْسِیْ فِی
 وَحْشَتِیْ اَنْتَ لَسَاتِ عَوْرَتِیْ فَلاَ تُحْمَدُ و اَنْتَ الْمُقْبَلُ عَثْرَتِیْ
 فَلاَ تُحْمَدُ و اَنْتَ الْمُنْعِشُ صِرْعَتِیْ فَلاَ تُحْمَدُ عَلٰی حَمْدِیْ و اَل

مُحَمَّدٍ وَاسْتُرِعُورَتِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلَبْنِي عَشْرَتِي وَأَصْفَحْ
 عَنْ جُرْحِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِي الْجَنَّةِ وَعَدَاوَتِي
 الَّتِي كَانُوا بَعْدُونَ وَجِوَانِي نَمَازُ وَعَفَا رِغْشَوِي سَوِي
 حَمْدٍ وَقَدْ هُوَ اللَّهُ وَقَدْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقَدْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
 وَقَدْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ وَإِنَّا أَنْزَلْنَاهُ آيَةً الْكُرْسِيِّ هَرِيكُ مَهْتَبِ
 مِيخَوَانِي بِسَ هَفْتِ مَرْتَبَةِ مِيكُونِي لِأَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَ
 سُجْدَانَ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْحَوْلُ وَالْقُوَّةُ إِلَّا بِاللَّهِ بِهَفْتِ مَرْتَبَةِ
 مِيكُونِي اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا بِسَ أَيْخَهُ خَوَاهِي أَنْ خُدَا
 بَطَلِبُ **وَبِسَدِّ** مَعْتَبِرٍ يَكْرُزُ حَضْرَتِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مَنقُولَسْتِ كِه سَنَّتِ سَتَا يَنْدِ عَارَادِ رُوزِ مَبْعَثِ بِنِخَوَانِدِ
 يَا مَنْ مَرَّ بِالْعَفْوِ وَالْتِجَاوَزِ وَضَمَّنَ نَفْسَهُ الْعَفْوَ وَالْتِجَاوَزِيَا
 مَزْعَفِي وَتَجَاوَزَا عَفِي وَتَجَاوَزِيَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَقَدْ كَدَّ
 الطَّلِبُ وَأَعْيَتِ الْحَبْلَةُ وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتِ الْأُمَالُ وَأَنْقَطَعَ
 الرَّجَاءُ إِلَّا أَمْنِكَ وَحَدَّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُ
 الْمَطْلِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنْ هَلِ الرَّجَاءُ لَدَيْكَ مُشْرَعَةً وَأَبْوَابِ
 الدُّعَاءِ لِيَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةً وَالِاسْتِعَانَةَ لِيَسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً
 وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلدَّاعِيكَ بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَلِلصَّارِحِ إِلَيْكَ بِمَرْصَدِ

وَضَمَّنَ عَلَى نَفْسِهِ

اِغَاثَةٍ وَاَنَّ فِي اللّٰهِ فَا لِيْ جُوْدِكَ وَالضَّمَانَ بِعِدَّتِكَ عَوْضًا مِنْ
 مَنَعِ الْبَاخِلِيْنَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِيْ اَيْدِي الْمُنْتَازِحِيْنَ وَاتَّقَ
 لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ اِلَّا اَنْ حَجَبَ هُمْ اَلْاَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ
 اَنْ اَفْضَلَ زَادَ الرَّجُلُ لِيْنِكَ عَزْمًا رَادَةً وَقَدْ نَالَ جَاكَ بِعِزِّكَ
 قَلْبِيْ فَاسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَغَتْهُ اَمَلُهُ اَوْ صَارَ حَ
 لِيْنِكَ اَعْتَصَمْتُ صِرْحَانَهُ اَوْ مَلْهُوْفٍ مَكْرُوْبٍ فَرَجَّتْ عِزُّ قَلْبِيْ
 اَوْ مَذْنِبٍ خَاطِيٍّ عَفَفْتَ لَهُ اَوْ مَعَاوَا اَتَمَمْتَ بِرِعْمَتِكَ عَلَيْهِ اَوْ
 فِقْهًا اَذْهَبَتْ عِنَاكَ عَنْهُ وَلِيْلِكَ الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنِيْرَةٌ
 اِلَّا صَلَيْتَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَضَيْتَ حَوَائِجِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ وَهَذَا
 رَجَاءُ الرَّجْبِ الْمَكْرَمِ الَّذِي اَكْرَمْتَنِيْ بِهِ اَوَّلَ اَشْهُرِ الْحَرَمِ وَاكْرَمْتَنِيْ
 مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ يَا ذَا الْجُوْدِ وَالْكَرَمِ فَاسْئَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ
 الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَجَلِ الْاَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِيْ ظِلِّكَ
 فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ اِلَى غَيْرِكَ اَوْ يُصَلِّىْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِي الطَّاهِرِيْنَ
 وَتَجْعَلُنَا مِنَ الْعَامِلِيْنَ فِيْهِ بِطَاعَتِكَ وَالْاَمَلِيْنَ فِيْهِ لِسَفَاعَتِكَ
 اَللّٰهُمَّ وَاھْدِنَا اِلَى سَوَاءِ السَّبِيْلِ وَاَجْعَلْ مَقِيْلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ
 مَقِيْلِ فِيْ ظِلِّ ظَلِيْلِ فَانَّا كَحَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ وَالسَّلَامُ
 عَلَيَّ عِبَادِهِ الْمُصْطَفِيْنَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ اَللّٰهُمَّ وَ

الاحتجب

اهديت

حواليج

بَارِكْ لَنَا فِي هَؤُمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبِكْرَامِيكَ جَلَلْتَهُ وَ
 بِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلِّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ
 أَرْسَلْتَهُ وَيَا حَلَّ الْكَرِيمِ أَحَلَّكَ اللَّهُ صَلَّى عَلَيْهِ صَلَوةً وَأُمَّةً
 تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَكُنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ أَمْرِ نَائِسِرٍ وَأَخِيْمٍ
 لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى الْمُتَمَتِّهِ الْجَالِيْنَا وَقَدْ قَبِلْتَ الْبَسْبَسَ مِنْ
 أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ فَضْلَ مَا لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **وَبِسْمِ** مَعْتَبِرٍ
 أَنْ حَضَرْتَ مَا مَرْضَا عَلَيْنَا مِنْ قَوْلِكَ كَهَرِكَةٍ رُوِيَتْ
 وَهَشْتَمَ مَا رَجَبٍ رُوِيَتْ كَفَارَةٌ نُوِيَتْ كَاهٍ أَوْ كَرِيْمٍ
 وَهَرِكَةٍ رُوِيَتْ وَنَهْمٍ رُوِيَتْ كَفَانٌ صَدَسَا
 كَاهٍ أَوْ يَاشَدٌ وَهَرِكَةٍ رُوِيَتْ مَا يَنْهَاهُ رُوِيَتْ حَقَقًا كَاهًا
 كَذَشْتَهُ وَأَيْنَدَهُ أَوْ يَأِيْمَرُ رُوِيَتْ أَوَّلَ نَمَازٍ سَلَامًا **سَبْتًا**
 بِخَوِيْبَةٍ رُوِيَتْ مَذْكُورٌ شَدُّوَكَ أَوْ كَرَامَتٌ نَقْصَانٌ مَا يَاشَدُ
 دَرُّ رُوِيَتْ وَنَهْمٌ نَبْزٌ أَحْيَا طَابَ كَبَدٌ وَدَرْكَبٌ عَوَاتٌ زِيْرًا
 أَيْمَاهُ نَمَازٌ مَخْصُوصٌ ذَكَرَ كَرْدَةٌ أَنْدُجُونٌ سَنَدٌ مَعْبَرِيٌّ بِنَظَرٍ
 نَخَوَاسْتُمْ كَهَرَادٍ نَمَاهُ وَجُوِيْبِيْنَاهُ شَهْرًا سَوَاسْتِ أَهْرَادِي نَمَاهُ بِرِ
 سَبَبِلِ أَجْمَالٍ وَكَرْكِي بِقَصْدٍ أَنْكَهَ مَطْلُوقٌ صَلَوةٌ خَوِيْبَتٌ كَبَدٌ

بد نیست شب اول سی رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد
 مرتبه حمد یعنی قل یا ایها الکافرون و سه مرتبه توحید یعنی قل
 هو الله شب دوم ده رکعت با حمد و بجز شب سیم ده رکعت با
 حمد و پنج بار اذ جاء نصر الله در هر رکعت شب چهارم صد رکعت
 در هر دو رکعت در اول بعد از حمد قل اعوذ برب الفلق و در دوم
 بعد از حمد قل اعوذ برب الناس شب پنجم شش رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد بیست و پنج بار توحید شب ششم دو رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد هفت بار ایه الکرسی شب هفتم چهار رکعت در هر رکعت بعد
 از حمد توحید و معوذتین هر یک سه مرتبه و بعد از نماز ده مرتبه
 صلوات و ده مرتبه تسبیح اربعه شب هشتم بیست رکعت
 در هر رکعت یک حمد و هر یک از چهار قل سه مرتبه شب نهم دو رکعت
 بحمد و پنج ایه الکیما التکاثر شب دهم دوازده رکعت بعد از مغرب
 با حمد و سه بار توحید شب یازدهم دوازده رکعت با حمد دوازده
 بار ایه الکرسی شب دوازدهم دو رکعت با حمد و ایا من الرسول
 ده مرتبه شب سیزدهم ده رکعت در هر دو رکعت در رکعت اول
 بعد از حمد و العادیا و در دوم الکیما التکاثر شب چهاردهم سی رکعت
 در هر رکعت بعد از حمد توحید و ایه قل انما انا بشر مثکم ناسوا

شب پانزدهم و شانزدهم و هفدهم سی رکعت با حمد و ده مرتبه توحید
 در هر رکعت هجدهم دو رکعت در هر رکعت بعد از حمد توحید و توبه
 هر یک ده بار شب نوزدهم چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد
 پانزده مرتبه توحید و آیه الكرسي شب بیستم دو رکعت در هر رکعت
 حمد و پنج بار انا انزلناه شب بیست و یکم شش رکعت در هر رکعت
 بعد از حمد ده بار انا اعطينا و ده مرتبه توحید شب بیست و دوم
 هشت رکعت در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه قل یا ایها
 الکافرون و بعد از فارغ شدن ده مرتبه صلوات و ده مرتبه
 استغفار بگوید شب بیست و سوم دو رکعت در هر رکعت بعد از
 حمد پنج مرتبه سوره والضحی شب بیست و چهارم چهار رکعت در هر
 رکعت بعد از حمد آیه امن الرسول و توحید یکبار شب بیست
 و پنجم بیست رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت بعد
 از حمد آیه امن الرسول و توحید یکبار شب بیست و ششم دوازده
 رکعت بعد از حمد چهار مرتبه توحید شب بیست و هفتم و بیست
 هشتم و بیست و نهم دوازده رکعت در هر رکعت بعد از حمد ده
 مرتبه سوره اعلی و ده مرتبه انا انزلناه و بعد از تمام کردن رکعت
 صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد و صد مرتبه استغفار شب

سی آمده رکعت هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید و در هر
یک از این نمازها ثوابها بسیار مذکور است و بنا بر عدم اعتماد بر
ذکر نکردم و جمیع نوافل که مذکور میشود هر دو رکعت بیک سلام
است و بعضی که طولی آرد و میان نماز شام و خفتن واقع شود
کردنش خالی از اشکالی نیست لهذا نماز مشهور شب رعایت
در این رساله ابراد نموده ام با آنکه از طرق عامه نقل شده است
و معتبر نیست **باب دوم** در بیان فضایل و اعمال ما مبارک شعبان
و ایام ولایا لی آن است و در آن نهی بیخ فصل است **فصل اول** در
بیان فضیلت این ماه است و ثواب روزه اش بدانکه فضیلت
ما شعبان زیاده از ما رجب است و منسوب است بحضرت سید
ابنیا صلی الله علیه و اله چنانچه منقولست از حضرت صادق
علیه السلام که چون حضرت رسول ما شعبان را مشاهده مینمود امر
میفرمود ندا کنند را که ندا کند در میان مردم که ای اهل مدینه
من رسولم از جانب رسول خدا صلی الله علیه و اله بسوی شما
و میفرماید که شعبان ما منست خدا رحمت کند کسی که یار
کند مرا بر ما من پس حضرت مبر المؤمنین علیهم السلام فرمود که از روزه
که ندای مناد آنحضرت را شنیدم روزه شعبان را ترک نکردم

و باید بعد از آن داخل
شدن وقت خفتن
واقع شود
در بیان ما
شعبان

و تازنده ام تر که نخواهم کرد انشاء الله تعالی و فرمود که روزه ماه
 شعبان در مضافاً توبه ایست از جانب خدای بر جمیع گناهان **وایضاً**
 منقولست از ام سلمه که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله
 هیچ ماه را تمام روزه نمیداشت مگر شعبان که آنرا وصل میکرد
 بمارمضان **وایضاً** منقولست که از آنحضرت سوال کردند که
 کدام روزه از روزهها سنگینتر است فرمود که روزه شعبان
 برای تعظیم مآرمضان **و از** حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست
 که حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله شعبان را روزه میداشت
 و وصل میکرد بمآرمضان و میفرمود که هر دو مآ خداست و
 روزه هر دو و کفان گناهان گذشته و آینده است **وایضاً** از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که ما شعبان را روزه دارد او
 را پاک کرد انداز هر لغزشی از قییمها معصیت و از قییمها در وقت
 غضب **و از** حضرت رسالت صلی الله علیه و آله منقولست که ما
 ماهیست شریف آن ما منست و حاملان عرش الهی آنرا تعظیم
 می نمایند و حق و حرمت آنرا می شناسند و آن ماهیست که
 زیاده میشود در آن روزهها بندگان از پر ما رما روزه نیت
 میکنند و از هشتاد و آنرا شعبان نام کرده اند بر آنکه متعش

و بسیار میگرد در آن روزها مؤمنان و حسنه در آن ماه عطا
 میگردد هفتاد برابر و نگاه در آن نیست میگردد و آمرزیده میشود
 و اعمال خیر در آن مقبول میگردد و آمرزیده میشود و اعمال
 خیر در آن مقبول میگردد و خداوند جبار نظر میکند بگور ^{داران}
 و عیادت کنندهگان اینماه را پس مباحث میکند بایشان با حاملان
 عرش در فضیلت روزه هر روز اینها آنقدر فرمود که ذکرش
 موجب تطویل کلام است **و بسنده** معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که روزه شعبان ذخیره بنده است از بزرگ روز قیامت
 و هر بنده که در ماه شعبان روزه بسیار بکشد البته خدا امر معیشت
 او را با صلاح آورد و کفایت کند شر دشمنان او را و کمتر شود آنچه
 که بر روزه دار روزگان شعبان میدهند که آشت که بهشت
 از بزرگ او واجب کرد **و بسنده** معنی از آن حضرت منقولست
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منبت
 و ماه رمضان ما خداست پس هر که بکشد روزان ما من روزه بداند
 من شفیع او باشم در قیامت و هر که دور روزان ما من روزه بداند
 گناهان گذشته او آمرزیده شود و هر که سه روز روزه دار باشد
 کند که عمل را از سر کبر یعنی هیچ گناه نداری **و بسنده** عالی از حضرت

امام رضا علیه السلام منقولست که هر که یکروز شعبان از آن بر خدا روزه
 بدارد داخل بهشت شود و هر که در یکروز شعبان هفتاد مرتبه
 استغفار کند در قیامت روزه حضرت رسول محشور شود
 کرامت داشتن خدا و او را واجب کرد و هر که در شعبان تصدق کند
 اگر چه بنصف آنه خرما باشد خدا بدن او را بر آتش جهنم حرام کرد
 و هر که سه روز آخر ماه شعبان روزه دارد و وصل کند بمقام رمضان
 خدا روزه دو ما متصل برای او بنویسد **و این** بابویه روایت
 کرده است که از اسامه پرسیدند که کدام ما را حضرت رسول
 زیاده از ما هفتاد یکروزه می گرفت گفت ماه شعبان را و میفرمود
 که مردم از آن غافلند و آن ماهیست که در آن ما عملها بسو خدا
 بالا میرود و دوست میدارم که عمل من بالا رود در وقتیکه روزه
 باشم **و ایضا** روایت کرده است که از آن حضرت پرسیدند که آن
 روز رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان یعنی **افضل**
 از آن **و ایضا** روایت کرده است بسند معتبر از حضرت خیر
 البشر که فرمود شعبان ما منست هر که یکروز از ماه من روزه
 دارد بهشت او را واجب شود و هر که دو روز روزه دارد در قیامت
 از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه

دارد و پیوند کند بماه رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچک
 و بزرگ هر چند اخل خون حرام شده باشد که او نافع میدهد
و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 هر که سه روز از ماه شعبان را روزه دارد بهشت او را واجب کرد
و حضرت رسول خدا شفیع او باشد در قیامت **و ایضا** بسند معتبر
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که چون ماه شعبان
 داخل میشود حضرت امام زین العابدین صلی الله علیه و آله را جمع مینمود
 میفرمود که ای گروه اصحاب فرمیدانید که این ماهیست اینها
 شعبان است و حضرت رسول میفرمود که شعبان ماه منست پس روزه
 بدارید در اینها برای محبت پیغمبر خود از بر تقرب بسوی او و دیگر
 خود بحق آن خداوند یکجان علی ابن الحسین بدست قدرت
 او است سوگند یاد میکنم که شنیدم از پدرم حسین ابن علی که
 گفت شنیدم از حضرت امیر المؤمنین که هر که روزه دارد در شعبان
 و از برای محبت پیغمبر خدا و از بر تقرب بخدا او را دوستدارند
 نزدیک گرداند بکرامت خود در روز قیامت و بهشت از بر او
 او واجب گرداند **و ایضا** از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است
 که حضرت رسول صلعم فرمود که شعبان ماه منست و ما رمضان

ما خداست پس هر که ما من روزه دارد من شفاعت می کنم او را
 در روز قیامت و هر که روزه ندارد ماه خدا را حق تعالی مونس او
 کرد در وحشت قبر و او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید و ^{قیامت}
 با روی سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند
 و نامه مخلد بودن در پیش ابداست چپ او دهند تا آنکه
 او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس خدا او را ندا کند که ای بنده
 من او بگوید لبیک ای خداوند من پس خدا میفرماید که روزه ^{ششم}
 از برای من گوید بلی آق من پر خداوند جلیل ندا کند ملک را که
 بکمر بند است بنده مرا و ببرد بنزد پیغمبر من پس بیار ندا و را
 بنزد من من با او بگویم ما امر او روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم
 با او که من امر و شفاعت تو می کنم پس حق تعالی فرماید که من
 حقوق خود را به بنده خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از
 عفو کند من آنقدر عوض با او بدهم که او راضی شود پس من دست
 او را بگیرم و بپا و دم بنزد صراط پس بینم که صراط لغزنده است
 و می لغزد پا نگاه کاران بران بند نمیشود پس دست او را بگیرم
 ملکی که مؤکل است بر صراط گوید که کیست این مرد من گویم
 این فلا نسک است از امت من که در دنیا ما امر او روزه گرفت دست

بامید شفاعت من و ما خدار و زنده داشته است از بر طلب و عده
 خدای پس او را از صراط بکنز نام بعفو خدا تا آنکه بدر هجشت سال
 پیر ضوان گوید که امر روز و زیست که در برابر ائمه می گشاید
 و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام فرمود
 که روزه بدارید ما حضرت رسول انا و شفیع شما کرد در قیامت
 و روزه بدارید ما خدار انا یا شا می د از شراب سرب هر هجشت **فصل**
دوم در بیان اعمال هر روز ما شعبان است **بسنده معتبر** از حضرت امام
 رضا علیه السلام منقولست که هر که هفتاد بار در ما شعبان استغفار کند
 گناهانش آمرزیده شود اگر چه بعد ستاره آسمان باشد
در کتاب حسین بن سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت
 رسول صلعم فرمود که شعبان ماه منست پس در این ماه بشیبا صلوات
 بفرسند بر من و بر آل من و شعبان ما شفاعت می گویند زیرا که
 پیغمبر شما شفاعت می کند کسی که در این ماه صلوات بر محمد و آل محمد
 بفرسند **و از حضرت صادق علیه السلام منقولست** که بهترین دعاها
 در ما شعبان استغفار است و هر که در هر روز ما شعبان استغفار کند
 با چنان باشد که در ماه دیگر هفتاد هزار بار استغفار کرده باشد
 مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود که بگو **اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَ اَسْأَلُهُ الْجَنَّةَ**

وبسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که
هر که در هر روز نما شعبان هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ** و **اَسْأَلُهُ**
التَّوْبَةَ بنویسد حق تعالی برات بهشتی از آتش جهنم و بگذراندا و از
صراط و داخل بهشت گرداندا و **وبسند** **ها** معتبر منقولست
که هر که در هر روز شعبان هفتاد بار بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ**
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ حَقَّتْ
روح او در آفاق مبین جادهد و انقضاً و سبعی است در پیش
عرش الهی در آن فضا تهرها جارینت و قد حاد آن نهرهاست
بعد دستارها آسمان **و در بعضی** ز روایان **الحی القیوم** پیش از **بِسْمِ**
الرَّحْمَنِ است **و بخوبست** **وبسند** معتبر منقولست که حضرت پیام
زین العابدین علیه السلام در هر روز از ما شعبان در وقت زوال و در شب
بنه آن این صلوات میخواند **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ النَّبُوَّةِ وَمَوْجِعَ**
الرِّسَالَةِ وَمُخْلِفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفَلَاحِ الْجَارِيَةِ فِي الْبَحْرِ الْغَامِرَةِ يَا مَنْ
مَنْ رَكِبَهَا وَيَعْرِقُ مَنْ تَرَكَهَا النَّفْذِمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالنَّارُخْرِعُهُمْ
زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لِاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَرْمِ
الْمُحْصَنِ وَعِبَارَاتِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكِينِ وَمَلْجَأِ الْهَارِبِينَ وَ

الضُّعْفَانِ وَالْمَلَائِكَةِ

مِنْجَا الْخَائِفِينَ وَعِصْمَةً الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 صَلَاقٌ كَثِيرٌ طَيِّبٌ تَكُونُ لَهُمُ رِضَى وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ إِذَا
 وَقَضَاءٌ بِحَوْلٍ مِنْكَ وَقُوَّةٌ بِأَرْبَابِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَوْجِبَتْ لَهُمْ حُقُوقُهُمْ وَ
 وَفَرَضَتْ طَاعَتَهُمْ وَوَلَّيْتَهُمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَعْمُرْ
 قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تَحْزُنْ بِي بِمَعْصِيَتِكَ وَأَزِدْ قَلْبِي مُوَالَاةً مِنْ
 قَرَّبْتَنِي عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَنَشَرْتَ
 عَلَيَّ مِنْ عَذَابِكَ وَأَجَبْتَنِي تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ
 رُسُلِكَ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَآلِهِ سُبْحَانَ الَّذِي حَفَفَتْهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ
 وَالرِّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَدَّابُ فِي
 صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي لَيَالِيهِ وَأَيَّامِهِ بِجُوعِكَ فِي أَكْرَامِهِ وَ
 لِأَعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حَمَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِنَا عَلَى الْإِسْتِنَاذِ لِسُنَّتِهِ فِيهِ
 وَبِهَذَا الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ شَفِيعًا مُشْفَعًا وَطَرِيقًا
 إِلَيْكَ مَبِينًا وَاجْعَلْنِي لَهُ مُشِيعًا حَتَّى الْقَائِلَ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ عَنِّي خِيَا
 وَعَنْ دُنُوبِي قَائِمًا قَدْ أُوجِبْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَ
 أَنْزَلْتَنِي دَارَ الْقَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْبَارِ **وَسَيِّدِ** بَنِي طَائِفِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ
بِسْمِ مَعْتَبَرِ زَيْنِ خَالِوَيْهِ رَوَيْتَ كَرْدَهُ اسْتَكْرَاهُ أَيْضًا حَاضِرٌ

2
 غَاثِبًا

امير المؤمنين عليهم واما مان از فرزندان اوست که در اشعيا
 ميخوانند الله صل على محمد وال محمد و اسمع دعائي اذا دعوتك
 و اسمع نداءي اذا ناديتك و اقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك
 و وقفت بيزيدك مستنجبا لك متضرعا اليك بالجماع
 لك في ثوابي و تعلم ما نفسي تخبر حاجتي و تعرف ضميري و
 لا تخفي عليك امر من قلبي و مشاوي و ما اريد ان ابدى به من
 منطقي و تقوه به من طلبتي و ارجو لعاقبتني قد جرت مقاديرك
 علي يا سيدي فيما يكون مني الى اخر عمر من سيرتي و عاقبتني
 و بيدك لا يبدى غيرك زيادتي و نقصي و نفعي و ضرري الهى ان
 حرمتني فمر به الله يبرقني و ان خذتني فمن ذا الذي ينصرني
 الهى اعوذ بك من غضبك و حلول سخطك الهى ان كنت
 غير مستاهل لرحمتك فانت اهل ان تجود علي بفضل سعادتك
 الهى كلني بنفسى واقفة بيزيدك و قد اضلها حسن توكل عليك
 فقلت ما انت اهل و تعذرتني بعفوك الهى ان عفوت فمن
 اولئك بينك و لاني ان قد دني اجلي و لم يدني منك
 عملي فقد جعلت الافرار بالذنبي اليك و سهلت الهى قد جردت
 علي نفسي في النظرها فلها الويل ان لم تغفرها الهى لم يزل يرك

عَلَى أَيَّامِ حَيَاتِي وَلَا تَقْطَعْ بِرِّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي الْهِيَ كَيْفَ أَيْسُ مِنْ
 حُسْنِ نَظَرِكَ لِجَعْدِ مَمَاتِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّبْ لِي إِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي
 الْهِيَ تَوَلَّى مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ هَاهُنَا وَعَدَّ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ مُذُنِبٌ قَدْ
 عَمَّرَهُ جَهْلُهُ الْهِيَ قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ دُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَوْجُحُ إِلَى
 سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَةِ الْهِيَ قَدْ أَحْسَنْتَ لِي إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا
 لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْ بِي عِوَمَ الْقِيَمَةِ عَلَيَّ وَسِرِّ
 الْأَشْهَادِ الْهِيَ جُودُكَ بَسَطَ أَمَلِي وَعَفْوُكَ أَفْضَلَ مِنْ عَمَلِي الْهِيَ
 وَسِرِّي بِلِقَائِكَ يَوْمَ تَقْضَى فِيهِ بِعَبِيدِكَ الْهِيَ اعْتَدِ لِي إِلَيْكَ
 اعْتِدَارٌ مِثْلَ كَيْسِ عَنِّ عَنِ قَبُولِ عُدْرِهِ فَأَقْبَلْ عُدْرِي يَا كَرِيمُ
 يَا أَكْرَمُ مِنْ اعْتَدَارِ إِلَيْهِ الْمُسْتَدِينِ الْهِيَ لَا تَرُدُّ حَاجَتِي وَلَا تَحْتَبِئُ
 طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمَلِي الْهِيَ لَوَارِدَاتِ هَوَائِي لَمْ
 تَهْدِنِي وَلَوَارِدَاتِ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي الْهِيَ مَا أَطْلَقَتْ تَرُدُّنِي
 فِي حَاجَةٍ قَدْ فَتِنَتْ عُمْرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ الْهِيَ فَلِكِ الْحَمْدُ أَبَدًا أَيْمًا
 سَرْمَدًا بَزِيدًا وَلَا يَسِيدًا كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى الْهِيَ إِذَا خَذْتَنِي بِحُرْمِي خَذًا
 بِعَفْوِكَ وَإِنِ اخَذْتَنِي بِذُنُوبِي خَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنِ اخَذْتَنِي
 النَّارَ أَعْلَمْتُكُ هَلْمَا أَنْزِلْتَنِي الْهِيَ إِذَا كَانَ صَعْرُفِي جَنِيْبًا عِنْدَكَ
 عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنِبِ رَجَائِكَ أَمَلِي الْهِيَ كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ

عِنْدَكَ يَا خَيْرَ مَخْرُومٍ وَقَدْ كَانَ حَسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْتَقِلْنِي
 بِالْجَنَّةِ مَرْحُومًا إِلَهِي قَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شَرِّةِ السُّهُوعِ عِنْدَكَ وَ
 أَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَبْقِظْ أَبَامَ غَيْرِ
 بَيْتِكَ وَرَكُوتِي فِي السَّبِيلِ سَخَطَكَ إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ فَأَمْرٌ بَيْنَ
 يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدٌ أَنْتَ صُلِّ إِلَيْكَ بِمَا
 كُنْتُ وَالْجَهَنَّمَ بِهِ مِنْ قَوْلَةٍ اسْتَحْيَا نِي مِنْ نَظَرِكَ وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ
 مِنْكَ إِذَا الْعَفْوَ نَعَتْ لِكْرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَأَنْتَقِلْ بِهِ عِزَّ
 مَعْصِيَتِكَ إِلَيْنِي وَقِنَا يُعْطِئُنِي بِحَبَّتِكَ وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ
 فَشَكَرْتُكَ يَا دَخَالِي فِي كَرَمِكَ وَلِيَطْهَرِ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ
 عِنْدَكَ إِلَهِي أَنْظِرْنِي إِلَى مَنْزِلَتِكَ فَأَجَابَكَ فَاسْتَعَلَّمْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ
 يَا قَرِيبًا لَا يَبْعُدُ عِزُّ الْمَغْتَرِبِ بِهِ وَيَا جَوَادًا لَا يَخْلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ إِلَهِي
 هَبْ لِي قَلْبًا يَدُنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ وَسَائِنَا بَرِّفْ لِيكَ صِدْقَهُ وَ
 نَظْرًا يَفْرُبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ إِلَهِي أَنْ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرَ مَجْهُولٍ وَمَنْ
 لَانَ بِكَ غَيْرَ مَخْذُولٍ وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرَ مَمْلُوكٍ إِلَهِي أَنْ مَنْ انْتَهَجَ
 بَيْتَكَ لَسْتَنْهَرُ وَمَنْ مَرَّ بِكَ لَسْتَجْهَرُ وَقَدْ لَدُنْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا
 تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ حَمْدِكَ وَلَا تَجْهَبْنِي عَنْ فَيْتِكَ إِلَهِي أَعْنِي فِي أَهْلِ وَلَا يَدُوكَ
 مَقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ إِلَهِي وَالْهَيْبَتِي وَهَابِي دُرُوكَ الَّذِي ذَكَرَكَ

نظرة

وهو يروي
 يرفعه

ياسيني

وَاجْعَلْ هَيْبَتِي إِلَى رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ الْهَيْبَةَ بِكَ
 عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقَّتِي بِمَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمُتَوَى الصَّالِحِينَ مِنْ
 مَرْضَائِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي فِعْلاً وَلَا أَمَلُكَ لَهَا نَفْعاً لِي أَنْ عَبُدَكَ
 الضَّعِيفُ الْمَذْنُوبُ وَمَمْلُوكُ الْمُنِيبِ الْمُعِيبِ فَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ صِرْفَتِهِ
 عَنْهُ وَجَهْمَكَ وَجَبَّهَ سَهْوَهُ عَنْ عَفْوِكَ الْهَيْبَةَ إِلَى كَمَالِ الْإِنْقِطَاعِ
 إِلَيْكَ وَأَنْزِلْ بَصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُقَ بَصَارُ
 الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتُصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَمَةِ وَتَصْبِرَ دَوَائِحُنَا
 مَعْلَقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ الْهَيْبَةَ اجْعَلْنِي مِنْ نَادِيَتِهِ فَاجَابِكَ وَلَا تَحْطِئْ
 فَصِغِقْ بِجَلَالِكَ فَجَانِبَتِهِ سِرّاً وَعَمِلاً لَكَ خَيْرُ الْهَيْبَةِ لَمْ أَسْأَلْ
 عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ الْإِيَّاسِ وَلَا أَنْفِطِخُ رِجَالَي مِنْ جَبِيلِ كَرِيمِكَ
 الْهَيْبَةَ لِي كَانَتْ لِحَطَايَا قَدْ اسْقَطْنِي لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلِي
 عَلَيْكَ الْهَيْبَةَ لِحَطِّئَنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَهْتَنِي
 الْبَقِيَّةُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ الْهَيْبَةَ إِنِّي أَنَا مَسْنِي الْعَفْوَ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ
 لِلِقَائِكَ فَقَدْ نَبَهْتَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكِرَمِ الْإِنِّكَ الْهَيْبَةَ إِنِّي دَعَايَ إِلَى النَّارِ
 عَظِيمُ عِقَابِكَ فَقَدْ دَعَايَ إِلَى الْجَنَّةِ جَزِيلُ ثَوَابِكَ الْهَيْبَةَ فَالْهَيْبَةَ فَالْهَيْبَةَ
 وَإِلَيْكَ أَتَهَيَّلُ وَأَرْغَبُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي
 مِنْ يَدَيْهِمْ ذِكْرَكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلُ عِزَّكَ وَكَرَمَكَ وَلَا

أَقْطَعُ

تَهَيَّبْتَنِي

وَأَسْأَلُكَ

والتخفيف

الطاهرين

يَسْتَحْفِ بِأَمْرِكَ الْهَيَّ وَالْحَقِّقْ نِيَّوْرَ عِزِّكَ الْإِهْفِجْ فَكُونَ لَكَ عَارِفًا
 وَعَنْ سِوَاكَ مُخْرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مَرِيقًا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا وَابْنِ
 اِزْمَاجَاتِهِمْ أَجْلِبِلِ الْقَدَائِمِ اسْتِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَبِرمضاهن
 عالیہ مشتمل است در همه اوقات که حضور قلبی باشد خواندن
 مناسبت **از** حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که
 در مجموع ما شعبان هزار مرتبه بگوید لا اله الا الله ولا نعبد الا
 اياه مخلصین له الدين ولو کفر المشرکون حق تعالی عباد هزار ساله
 در نامه عمل او مینویسد و کماها هزار ساله از او محو کند و از قبر
 بیرون آید **و** نویسد مانند ما شب چهارده و او را صد **توبین**
و بسند معتبر منقولست که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند
 از روزی که رجوع حضرت فرمود که چرا غافلید از روز شعبان
 راوی گفت یا بن رسول الله صلی الله علیه و آله چه ثوابی دارد کسی که
 یکروز شعبان را روزی که در آن گفت والله بهشت ثوابی است گفت
 یا بن رسول الله بهترین عملها این است که در آن روز صدقه بدهد
 و طلب امرزش نمودن هر که در اینها تصدق بکند حق تعالی آنرا
 تربیت میکند چنانچه یکی از شما شتر بچپه خود تربیت کند تا آنکه در

قیامت مانند کوه احدی باشد **سید** **فصل سیم** در فضایل و اعمال مخصوصه
 اول ما است تا ایام البیض **بسندها** معتبر منقولست از حضرت **علیه السلام**
 علیهم که هر که روز اول ما شعبان را روزه دارد بهشت او واجب
 گردد البته **و** از حضرت ما رضا علیهم استجاب و نه سه روز اول
 و سه روز میا و سه روز آخر **و** از حضرت مه المومنین علیهم
 منقولست که حضرت سول صلعم فرمود که در هر پنجشنبه ما شعبان
 زینت میکند آسمانها را پس ملائکه میگویند خداوند بیا مرز
 روزه داران این روز را و دعا ایشان را مستجاب گردان و هر نهم ماه
 شعبان روز بسیار مبارک است و موافق مشهور روز ولادت حضرت امام
 حسین علیهم **و** از حضرت صاحب الامر فرماید هر که در روز **نهم**
 ما شعبان روز ولادت حضرت ماه حسین است پس روز تقیاری اینند
 راجحینا اللهم انی استسئلتک بحق المولود فی هذا اليوم الودعور بشهادتک
 قبل استهلاله و ولادته بکنه السماء و من فیها و الارض و من علیها
 و ما یطأ لابتها قبیل عبرة و سید الاسرة المذود بالنصر قبه
 الذکر المعوض من قتله ان الائمة من نسله و الشفاء فی تربته و
 الفوز معه فی و بته و الاوصیاء من عشرته بعد قائمهم و غیبتهم
 حتی یدرکوا الاوتار و یثار و یثار و یرضوا الجبار و یکنونوا



خَيْرَ أَنْصَارٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَعَ إِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اللَّهُمَّ فَجِّهِمْ
 إِلَيْكَ تَوَسَّلْ وَسَلِّ سَأَلَ مُقَرَّبٍ وَمُعْتَرِفٍ مُسْتَعِيٍّ إِلَى نَفْسِهِ مِنْهَا
 فَرَطٌ فِي يَوْمِهِ وَأَمْسِهِ يَا لَكَ الْعِصْمَةُ إِلَى الْحَجَلِ رَمْسِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَشِيرَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي زَمَرَتِهِ وَيَقِينَا مَعَهُ دَارَ الْكِرَامَةِ وَمَحَلَّ
 اللَّهُمَّ وَكَمَا كَرَّمْنَا بِعَرَفَاتِهِ فَأَكْرَمْنَا بِرُفْقَتِهِ وَارْزُقْنَا مِنْ أَمْرٍ أَفْقَتَهُ وَقَوْلَهُ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ تَسْلِيمِ الْآخِرِينَ وَبُكَرِ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ
 أَوْصِيَائِهِ وَأَهْلِ صُطَفَائِهِ الْمَدُودِ بِرُفْقَتِكَ بِالْعَدَدِ الْإِثْنَيْ عَشَرَ
 النَّبِيِّ الزَّهْرِيِّ وَالْحَجَّ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ اللَّهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوَدَّةٍ
 وَأَخْلَجْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ لِحُجَّجِهِ وَعَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ
 فَخَرَّ مِنْ بَقِيرِهِ مِنْ بَعْدِهِ فَتَهْدُ تَرْتَبَهُ وَتَنْظُرُ أَوْبَتَهُ أَمِينِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ وَزِيَارَتِ الْخَضِرِ وَغَسَلِ زِيَارَتِ رَابِعِيهِ وَمُسْتَقْبَلِ
 اسْتِ وَكَيْفِيَّتِ زِيَارَتِ بَعْدَانِيْنَ مَذْكُورِ خَوَاهِدِ شَدَائِشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى
وَشَيْخِ طُوسِيٍّ سَمِعَهُ اللَّهُ رَوَاتِي نَقَلَ كَرْدَهُ اسْتِ كَهْ حَضْرَتِ مَا هِ حَسْبِيْنَ
 مَدْرُوسِيْنَ بِمَنْ مَتَوْلَدِ شَدَّ اسْتِ كَرِ احْتِيَاطِ طَاهِرِ دُرُوزِ حَرَمِيْنَ
 بِلَادِنْدِ وَاَعْمَالِ دَرَايِنِ وَزِيَارَتِ نَبِيٍّ عَمَلِ وَاَزْدِ خُصُوصًا زِيَارَتِ بِهْتَرِ اسْتِ
وَاَيْضًا شَيْخِ بَسْمِ مَعْتَبَرِ رَوَايَتِ كَرْدَهُ اسْتِ كَهْ حَضْرَتِ مَا هِ الْمَوْضِعِيْنَ
 عَلَيْهِ دُرُوزِ هَفْتَمِ مَا شَعْبَانِ مَتَوْلَدِ شَدَّ اسْتِ كَرِ خِلَافِ مَشْهُورِ اسْتِ

الإمام

چنانچه در مارجب مذکور شد مابرقوانین ولیثا کر و زه و زهارت
 آنحضرت و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است **فصل**
چهارم در اعمال ایام البیضا شعبانست یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 در اعمال مارجب مذکور شد که سنت است که در شب سیزدهم و در
 و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورند
 و در هر رکعت بعد از حمد سوره بقره یا آیه الکرسی یا قل هو الله
 بخوانند و در نماز سنت سوره ها که از حفظ نتوانند خواند از قرآن
 میتوان خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب
 پانزدهم زیاد از آن است که در این ساله احصا نتوان نمود و اکفا
 می نمایم با آنچه صحیح تراست **و آن** حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است
 که حضرت رسول صلعم فرمود که چون شب نصف شعبان شود شش رکعت
 بعبادت بایستد و روزش را روزه بدارد بدستگاه که از اول تا آخر
 این شب از جانبخندان مهربان است که ایاست غفار کننده هست که طلب آمرزش
 کند از گناه خود و من او را بیامرزیم ای کسی هست که از ما طلب کند
 کند ما روزی او را فراخ کردیم و غسل در این شب سنت است **و آنحضرت**
 صادق علیه السلام منقولست که روزه بدارد ما شعبان را و در شب نهم
 آن غسل کند که باعث تخفیف گناهها باشد و رحمت الهی تماماید

واز جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است **الحضرت**
 امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که خواهد که با او مصافحه
 کند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت
 امام حسین علیه السلام را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران
 در این شب از خدای رخصت میطلبند که بزبان آنحضرت بیایند
 و رخصتی یابند پس خوشحال کسی که این بزرگواران با او
 مصافحه کند و از جمله ایشانند پیغمبر اولوالعزم نوح و ابراهیم
 و موسی و عیسی و محمد که مبعوث گردیده اند و بمشرق و مغرب و میز
 و جنیان و آدمی **و از** حضرت صادق علیه السلام منقولست که در شب
 نیمه شعبان هرگز ند جمع گاهان کسی که زیارت آنحضرت کند
 در آن شب **و اقل** زیارت آنحضرت آنست که بیای یا بصیرائی یا
 بصحن کشاد **و در** آید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ بیاید
 سر نظر کند پس با نکشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **و اگر** کسی از زیارت مبسوطه را بجز آورد
 بهتر است و از جمله آنها اینست اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَةَ دَمِ صَفْوَى
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَةَ نَوْجِ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَةَ

يَا زَاهِمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى وَجِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مَهْرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِيِّ الرِّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 فَاطِمَةَ الرَّهْمَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ خَدِيجَةَ الكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِثْرَ الْمُتَوَرِّأَ شَهْدَانِكَ قَدِ اقْتَمَتِ الصَّلَاةُ
 وَاتَيْتِ الزَّكَاةُ وَأَمْرَتِ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتِ عَنِ النُّكْرِ وَأَطَعَتِ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى آتَيْتِ الْبَقِيَّةَ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضَيْتِ بِهِ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نَوْرًا فِي الْأَضْلَابِ الشَّامِغَةِ وَالْأَحْرَامِ
 الْمَطْهَرَةِ لَمْ يَخْسُكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تَلْبَسِكَ زَمْدُ طِهْرَاتِهَا
 يَا أَيُّهَا الشَّهْدَانُكَ فَرَدَّ عَلَيْنَا الدِّينَ وَأَرْكَانَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدَانِكَ
 الْإِمَامَ الْبِرَّ النَّقِيَّ الرَّضِيَّ الرَّكْبِيَّ الْهَادِيَّ الْمَهْدِيَّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ
 مِنْ وِلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ
 عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ وَرَسُولَهُ أَنَّهُ
 بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا أَيُّهَاكُمْ مَوْقِفٌ بَيْنَ أَيْدِي بَنِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي
 لِقَابِكُمْ سَلِمٌ وَأَمْرِي لَكُمْ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى

اِنْ وَاِحْكُمُو عَلٰى اَجْسَادِكُمْ وَعَلٰى اَجْسَامِكُمْ وَعَلٰى شَاهِدِكُمْ
 وَعَلٰى غَائِبِكُمْ وَعَلٰى ظَاهِرِكُمْ وَعَلٰى بَاطِنِكُمْ بِسُورَةِ زِيَارَتِ نَمَازِ
 زِيَارَتِ مِيكَدِ وَاَكْرَمَانِ اِيْشِ اِنْ زِيَارَتِ بَكَنْدِ نَهْ خُوِيَسْتِ
 وَاَكْرَمِيَارَتِ عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ شَهِيْدِ بَكَنْدِ وَبِكُوْبِ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا بَنِيَّ رَسُوْلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِيَّ نَبِيِّ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِيَّ
 اِمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِيَّ الْحُسَيْنِ الشَّهِيْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 اَبِيْهَا الشَّهِيْدِ وَاَبِيَّ الشَّهِيْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ اَبِيْهَا الْمَظْلُوْمُ وَاَبِيَّ الْمَظْلُوْمِ
 لَعْنَةُ اللهِ اُمَّةً قَتَلْتَكِ وَاَبِيَّ الشَّهِيْدِ لَعْنَةُ اللهِ اُمَّةً سَمِعَتْ
 بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ يَهْ پَسِ قَصْدِ زِيَارَتِ سَائِرِ شَهِيْدِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمْ
 بَكَنْدِ وَبِكُوْبِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءِ اللهِ وَاَجْبَاءُ السَّلَامِ
 عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءِ اللهِ وَاَوْدَاءَهُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ بَنِيَّ اللهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ رَسُوْلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ
 اِمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِيْنَ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ اَبِيٍّ مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الرِّضِيِّ النَّاصِحِ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارِ اَبِيٍّ عَبْدِ اللهِ يَا بَنِيَّ اَنْتُمْ وَاَمْحِي طَبِيْمُ وَاَبِيَّ طَابَتْ اَرْضُ
 الَّتِي فِيْهَا دُفِنْتُمْ وَفَرَنْتُمْ فَوْزًا عَظِيْمًا فَاِذَا بَنِيَّ كُنْتُمْ مَعَكُمْ وَاَفُوْنَ
 مَعَكُمْ وَدَرْشِبَاوَلِ وَاِيَنْزِدْهُمْ مَارَجِبُ دَرْشِبِ سَبِيْمِ وَاِيَنْجِمُ مَا

شعبان و شبهای ماه رمضان و شبها عید و سایر ایام که زیارت آنحضرت
 مستحب است بهمین طریق زیارت میتوان کرد و زیارت مخصوصه و
 مبسوطه را در کتاب تحفه الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد بان کتاب
 رجوع نماید و از جمله برکات این شب آنست که ولادت و افراسعدات
 حضرت صاحب الامر علیه السلام در این شب واقع شده و باین سبب سنت
 است که این دعا را در این شب بخوانند که بمنزله زیارت آنحضرت
 است اللهم تجوليتنا هذه ومولودها احنك وموعودها التي
 قرنتا الى فضيلها فضلا فتمت كلمتك صدقا وعدلا لا مبدل
 لكلماتك ولا معقب لايانك نورك المثلق وضيائك المشرق
 والعلم النور في طيابة النجور الغائب المستوجب مولدك و
 كرم محبتك والملك كة شهده والله ناصره ومؤيدك والاراميع اعداء
 والملك كة امداده سيف الله الذي لا ينبو ونوره الذي لا ينجو و ذو
 الجلم الذي لا يصبو لمدار النهر وتواميس العصر ولان الامر
 والمنزل عليهم الذكر وما ينزل في ليلة القدر واصحاب الحشر
 والنشر تراجمه وولاية امير وتهيبه اللهم فصل على خاتمهم
 وقائمهم المستور عن عوالمهم وادرك بنا ايامه وظهوره وقيامه
 واجعلنا من انصاره وافرغ نارنا بشاره واكتبنا في اعوانه وخلصنا

فضلك

ينزل

وَأَحْيَا فِي دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ غَانِمِينَ وَبِحَقِيقَتِهِ قَائِمِينَ وَ
 مِنْ السُّوءِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ
 وَعَوْرَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنَ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَأَحْكَمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا
 أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ **وزيد** شهید روایت کرده است که پدر ما امام
 زین العابدین علیهما السلام ماه را در شنبه شعبان نزد خود جمع می کرد
 و شب سه حصه می کرد در ثلث اول نماز می کرد و در ثلث دوم
 دعا می کرد و ما این می گفتیم برد عاء او و ثلث آخر را استغفار و طلب
 آمرزش می کرد و ما نیز استغفار می کردیم تا صبح طالع میشد یعنی
 بعد از نماز شنبه نمازها این شب بسیار است و از جمله آنها چهار رکعت
 است هر دو رکعت بی کلام و سی نفر از اصحاب حضرت صلوات علیه
 السلام این نماز را از آن حضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از
 حمد در تبه قل هو الله بخواند و بعد از نماز این دعا بخواند اللَّهُمَّ
 لِي لِي لِي لِي فَقَبْرِي وَمِنْ عَدَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا يُبَدِّلُ
 اسْمِي وَلَا تَعْبُرْ جَنَّتِي رَبِّ لَا تُجْهِدْ بِلَايِي رَبِّ لَا تُثْمِتْ لِي عِدَائِي
 اَعُوذُ بِعِقُولِكَ مِنْ عَدَابِكَ وَاَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوذُ
 بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ اَنْتَ كَمَا اَشْنَيْتَ عَلٰى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُوْلُ

اللَّهُمَّ
 عَقَابِكَ

الْقَائِلُونَ فِيكَ **وَسْتَدِيرُكَ** بَارِخَهَارِ كُنْ اسْتِ بَدِ وَسَلَامِ وَدِرْ هَرِ كُنْ
 بَعْدَ زَجْدِ وَيَسْتِ وَبِنِجَابِ قَلْ هُوَ اللهُ يَاصِدْرُ تَبَهْ يَابِنِجَامِ تَبِدْ بِجَوَانِدِ اللهِ
 اِنِّي لِيُنَاكَ فِقَابِرُ وَاِنِّي مِنْ عَدَائِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رِيغِي تَبْدِلِ اِسْمِي
 وَلَا تُعْزِزْ حَسْمِي رِي لَا تَجْهِدْ بِلَا اِنِّي اللهُ اِنِّي اَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ
 وَاَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَاَعُوذُ بِكَ
 مِنْكَ لِاِنَّ لَكَ اَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ وَلَا اَحْصِي مِذْحَكَ وَلَا الشُّنَاءَ عَلَيْكَ
 اَنْتَ كَمَا اَثْبَتْتَ عَلَي نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ
 وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَاَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَبِحَا وَاَفْعَلْ كَذَا كَذَا حَاجَتِ خُودِ رِيَادِ كُنْدِ
 وَاَكْرَامِ زَارِ بَابِنِجَاهِ مَرْتَبَهْ قَلْ هُوَ اللهُ بَعْمَلِ اُورْدِ مَوَافِقِ مِشُودِ بَانِمَازِ
 حَضْرَتِ مِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي رِضَايَتِ اَنْ حَادِيثِ بَسْمِ اسْتِ **وَبِسْمِ**
 مَعْتَبَرِ اَنْ حَضْرَتِ مَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنَقُولِ اسْتِ كَشِبِ بِي شَعْبَانِ بِي هَرِ
 شَهْرِ اسْتِ بَعْدَ اَنْ شَبِ قَدْرِ وَحُوقِعِ فَضْلِ خُودِ رَادِ اِنْ شَبِ بِي زَكَ
 عَطَا مِي نَمَايِدِ وَبَا حَسَا خُودِ كَا هَا اِي شَانِ مِي اَمْرُ دِ پَسِ سَعِ كِنْدِ
 عِبَادَتِ دِرِ نَيْشَبِ كِهْ اِنْ شَبِ اسْتِ كِهْ حَقِّعَا بِي اَتِ مَقْدَسِ خُودِ سُو كِنْدِ
 يَادِ كَرْدِهْ اسْتِ كِهْ سَابِلِي اَزِ دِرْ كَاهِ خُودِ دِ نَكْنِدْ مَكْرَا نَكِهْ مَعْصِيَتِي
 اِنْ خُطَا طَلَبِ كِنْدِ وَاِنْ شَبِ رَا خُدا بِرِ مَاهِلِ بِي تِ قَرَارِ دِهْ اسْتِ بَارِ
 شَبِ قَدْرِ كِهْ اِنْ شَبِ پِي غَيْرِ مَاقَرَارِ دِهْ اسْتِ پَسِ اَهْتِمَامِ نَمَايِدِ وَاِنْ شَبِ

وبعده از نماز
 این دعا
 وَلَا تُثَبِّتْ عَلَيَّ اللهُ

در دعا و ثنا کردن بر خدا بد رستی که در بنشب هر که صد مرتبه سبحان
 الله و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه لا اله الا
 الله بگوید خوتعالی گناهان گذشته او را بیا مرزد و حاجتهای دنیا و آخرت
 او را بر آورد خواه طلب نماید خواه نماید او پرسید که بهتر نزد عالما
 در این شب کدامست فرمود که بعد از نماز خفتن و رکعت نماز بکن و در
 رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرین و در رکعت دوم
 سوره قل هو الله بخوان و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله و
 سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید و اگر پرتب تسبیح
 فاطمه زهرا بخواند ظاهر خوب باشد پس این دعا را بخواند یا من الله
 مَلِكِ الْعَالَمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ الْكَاثِرِينَ يَا أَعْلَى
 الْعَرْشِ وَالْحَمْدُ لَكَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَصَرُّفُ
 الْخَطَائِرِ يَا رَبِّي الْخَلَّافُ وَالْبَرِّيَاتِ يَا مَنْ بَدَّوْهُ مَلَائِكَةُ الْأَرْضِ
 وَالسَّمَوَاتِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْتَ لَيْكِ بِلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَلَا
 اللَّهُ إِلَّا أَنْتَ اجْعَلْنِي فِي هِدْيَةِ الْبَيْتَةِ مِنْ نَظَرْتِ لِيهِ وَرَحْمَتِهِ
 وَسَمِعْتِ دُعَاءَهُ فَاجْبِتْهُ وَعَلَيْكَ اسْتِقَالَتُهُ فَاقْلَتَهُ وَتَجَاوَزْتِ
 عَنْ سَائِرِهِ خُطْبَتُهُ وَعَظِيمُ جَرِيرَتِهِ فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ تَقْوَى
 وَجَّاتُ لَيْكِ فِي سِرِّ عِبُونِي اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ

فاحسبنا

وَأَحْطَطُ خَطَايَ بِحَبْلِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَدِّي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِبَعْضِ
 كَرَامَتِكَ وَأَجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اجْتَنِبْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ
 وَأَخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصِينَ لَكَ وَصَفَوْتَهُمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنْ سَعِيدِ جَدِّهِ وَتَوْفِرٍ مِنَ الْخَيْرَاتِ حَظَّهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَائِلِيهِ فَمَنْ
 وَفَارْتَمِعْ وَأَكْفِي شَرَّ مَا اسَلَفْتُ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ
 وَحَبِيبِي طَاعَتِكَ وَمَا يَقْرُبُنِي مِنْكَ وَيُرْفِقُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي
 إِلَيْكَ مَلِجًا الْهَارِبِ وَمِنْكَ مُلْتَمِسُ الطَّالِبِ عَلَى كَرَمِكَ يُعْوَلُ
 الْمُسْتَقْبَلُ التَّائِبُ أَذْبَتَ عِبَادَتِكَ بِالشُّكْرِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ
 أَمَرْتُ بِالْعَفْوِ عِبَادَتِكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْ نِي مَا رَغِبْتُ
 مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَائِلِيهِ وَلَا تُحْبِطْنِي مِنْ حَبِيبِي قِسْمِكَ
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ بَرِيَّتِكَ
 رَبِّ انْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفَرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ
 بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِأَيُّهَا اسْتَحَقَّهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ
 عَلَيَّ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ
 وَأَخْصِنِي مِنْ كَرَمِكَ بِحَبْلِ قِسْمِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عَقُوبَتِكَ
 وَأَغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَحْسُبُ عَلَى الْخَلْقِ وَيُصِيقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى تَقُومَ
 بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْتَ بِحَبْلِ عَطَائِكَ وَأَسْعَدَ بِمَا يَبْغِي نِعْمًا لَكَ فَقَدْ

هَذِهِ اللَّيْلَةِ


عَنِّي الْخَلْقُ


لَذْتُ حُجْرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ
 وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ لِي يَا مَالِكَ وَأَنْزِلْ مَا التَمَسْتُ مِنْكَ
 اسْأَلُكَ بِكَ لَا شَيْءَ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ بِسِجْنِ مَهْرٍ وَمِيكَوْزِيَانِ
 بِهَيْسَ مَرْتَبَةٍ يَا اللَّهُ هَفْتُ مَرْتَبَةَ لَأَحْوَلِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هَفْتُ مَرْتَبَةَ
 مَا شَاءَ اللَّهُ لَا تَقُ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَةَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ دَهْ مَرْتَبَةَ بِسِجْنِ مَهْرٍ
 بِرِجْمِ وَالْمُحَمَّدِ بِفِرْسَانِ خَوَاهِي حَاجَتُ خُودِ بَارِ خَطَابِطِ
 بِجَدِ سَوَكِنْدَا كَرِبَعِدِ قَطْرِ بَارِ حَاجَتُ مِطْلَبِي خَوْقِ تَرَابِهَا مِهْرِنَا
 بِكَرَمِ وَفَضْلِ خُودِ **وَبِرْتَادِ كَرِبَعِدَانِ** هَفْتُ مَرْتَبَةَ يَا اللَّهُ هَفْتُ مَرْتَبَةَ بِكَوْ
 يَا رَبِّ مُحَمَّدٍ وَشَيْخِ كَفَنِهِ اسْتِ بِسِجْنِ مَهْرٍ كَفَنِهِ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ
 السَّعْرُضُونَ بِمُصَدِّكَ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلُ فَضْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ الطَّالِبُونَ
 وَكَانَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفْحَاتُ وَجَوَابُ عَطَايَا وَمَوَاهِبُ مَنْ يُعَالِمُنِي
 تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَمَنْعُهُمْ مِنْ لَوْ تَسْبِقُ لَهُ الْعِنَايَةُ مِنْكَ وَهَآ أَنَا ذَا
 عَيْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمِلُ فَضْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَارْتَكِبْ يَا مُؤْمِرُ
 تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعَدْتُ عَلَيْهِ بِعَوْدَتِكَ
 مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُخْتَبَرِينَ الْفَاضِلِينَ
 وَجِدْ عَلَيَّ بِصَوْلِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَإِلَى الطَّاهِرِينَ الَّذِينَ أَنْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ

فيه

عبدك

تَطَهَّرُوا وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْوَعْدَ **مُؤَلَّفٌ بِيكُم** أَيْنِدْكَ عَاسِيَار
 خَوْبِيست وازد عاها اينشباست ماظا هر اجزان عمل سابق نيست
قَابِن بَابُونَه از حسن مجتبی صلوات الله عليه روايت کرده است که جبرئيل
 بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله نازل شد و گفت یا محمد! من خود
 را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت نماز بکنند هر دو رکعت بیک
 سلام و در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه سوره قل هو الله احد بخوانند
 پس سجده روند و در سجده بگویند اللَّهُمَّ لَكَ سَجْدًا سَوَادِي وَخِيَالِي وَ
 بِيَاضِي يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ يَا
 عَظِيمُ پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند حق تعالی همه آرد و هزار
 نگاه راو مثل او حسنه در نامه عمل او بنویسد و محو کند از پندرو
 مادرش هفتاد هزار نگاه را و نماز دیگر نمازیست که خاصه و عامه
 از حضرت رسول صلعم روايت کرده اند که حضرت فرمود که در شب
 نیمه شعبان در خواب بودم جبرئيل علیه السلام بر من نازل شد و گفت
 محمد! آیا بخواب مهری را این شب گفتم آنچه شب است گفت شب نیمه
 شعبان است پس برخیز! نیدم را و برد بسوی قبرستان بقیع و گفت
 سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شبی است که درها آسمان

در این شب کسوده میشود یعنی درها رحمت و درها خوشنود خدی
 و درها امرزش کاهها و درها فضل و احسان و درگاه توبه و
 درگاه نعمت و درگاه جود و بخشش و می آرزد حق تعالی از بندگان
 در این شب بعد از موهما چهار پایان و پنجمها ایشان ای محمد هر که ایما
 کند این شب با گفتن **اللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ** و نماز
 کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفرا نمودن
 بهشت در آخرت جای او باشد و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده
 شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیکبار
 و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید بخواند چون از
 همه فارغ شد ده مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه سوره حمد بخواند
 و صد مرتبه **سُبْحَانَ اللَّهِ** بگوید حق تعالی صد گناه کبیره هلاک او را
 بیا مرزد و بعد از هر سوره و تسبیحی قصری بهشت باو عطا کند
 و شفاعت او را قبول کند در صد نفر از اهل خانه او و خویشا او
 شریک گرداند او را در ثواب شهیدان و ثواب روزه داران اینها
 را و عباد کنندگان اینها را باو عطا کند بی آنکه از ثواب آنها چیزی کم
 شود پس ایما که این شب را ای محمد و آمرز امت خود را که ایما کنند
 آنرا و تقرب جویند بسوی خدا بعد از آنکه دستبسته که این شب است

کند

بسیار شریف یا محمد من چون بنزد تو آمدم جمیع ملئکه که آسمانها پاره
 خود را صاف کرده بودند و نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی استاده
 بودند و بعضی رکوع و بعضی سجده و بعضی مشغول بودند بدعا و بعضی
 بتکبیر و بعضی تسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدرستی که حقیقتاً
 نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می آرزد هر مؤمنی که بنظر
 استاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود باشد یا
 مشغول یاد خدا باشد و این شبی است که هر که دعا کند البته دعایش
 مستجاب شود و هر که سوال کند با وعطا کرده میشود و هر که استغفا
 کند آرزیده میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول می گردد و محرو
 کسی است که از خپرا این شب محروم گردد از حضرت امام المؤمنین علیه
 السلام منقولست که هر که در شب نیمه شعبان صد مرتبه کت نماز
 بکند با هزار قل هو الله یعنی در هر یک کت ده مرتبه بخواند هر روز
 و روزیکه دلها از ترس مرده باشند و نمهرند تا آنکه صد ملک را
 به بیدند که او را مین گردانند از عذاب الهی سی نفر از ایشان بشارت
 دهند و را بهشت و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان
 نگاه میداشتند و سی نفر آنها باشند که در شب و روز برای او
 استغفار می کردند و ساعت شب و روز و زده نفر که او را حفظ میکردند



از شر دشمنان و منقولست که حضرت سواد صلعم در نیشب این دعا
 را میخواندند اللهم اقسِم لنا من خشيتك ما يحول بيننا وبين مصيبتك
 ومزطاعتك ما تبليغنا به رضوانك وميز اليقين ما هوون علينا
 به مصيبات الدنيا اللهم امتعنا باسمائنا وابصارنا ووقوتنا ما
 احببنا واجعلها الوارث منا واجعل ثارنا من ظلمنا وانصرنا
 على من عادانا ولا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا الاكبر
 همنا ولا يبلغ علينا ولا تسلط علينا من لاهمنا برحمتك يا ارحم
 الراحمين و این دعا جامع کاملی است و متضمن جمیع مطالب دنیا
 و آخرت است و چون دعا که قبل این زیاد که از خواص اصحاب ائمه
 المؤمنین صلوات الله علیهم بهترین دعاها و از دعا این شب است و در
 اوقات دیدگ می توان خواندن با ترجمه در اینجا ایرادی نمایم که در
 وقت خواندن متذکر معانی آن باشند تا فایده اش تمام تر و ثوابش
 عظیمتر باشد بدانکه سپید جلیل القدر این طائوس رخ کتاب قبلا
 روایت کرده است که کهیل بن زیاد گفت روزی با مولای خود
 حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در مسجد بصره نشسته بودم شب
 نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که آتش بجای
 ایا کند و دعا حضرت خضر را نشنید بخواند البته دعا او مستجاب

کرد چون حضرت به نزل خود مراجعت نمود شب بخدمتا رفتم
 چون مرا پرسید که چکاره آمده ای کهیل گفتم یا امیر المؤمنین ^{بطلب}
 دعای خضر آمدم فرمود که بنشین ای کهیل چون این دعا را حفظ
 نمائی در هر شب جمعه یادر هر ماهی یادر سالی یکمرتبه یادر عمری یک
 مرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو بشود و یاری کرده شو
 و روزگاره شوی و البته امر زیده شوی ای کهیل طول صحبت و
 خدمت تو موجب آن شد که ترا چنین نعمتی و کرامتی ممتاز
 و سرافراز کرد انم سپ گفتم بنویس دعا را تلقین من نمود دعا اینست
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعا کهیل

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي تَهْتَزُّ
 بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَخَضَعَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِحُجْرَتِكَ الَّتِي
 غَلَبْتَ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَبِعِظَمَتِكَ الَّتِي
 مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطَانِكَ الَّتِي عَلَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي
 بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعَيْدِكَ
 الَّتِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّتِي ضَاءَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ
 يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِّلُ النَّقَمَ اللَّهُمَّ

اغفر

اغفر لي الذنوب التي تغير النعم اللهم اغفر لي الذنوب التي
 تحبس الدعاء اللهم اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء اللهم
 اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء اللهم اغفر لي كل ذنب
 اذنبته وكل خطيئة اخطتها اللهم اني اتقرب اليك بذكرك
 واستشفع بك الى نفسك واسئلك بحودك ان تدنيني من قربك
 وان توزعني شكري وازلهمني ذكرك اللهم اني اسئلك سؤال
 خاضع متذلل خاشع متضرع انساخني وترحميني وتجعلني يقيناً
 راضياً فائزاً وفي جميع الاحوال مواضعاً اللهم واسئلك سؤال
 من اشتدت فاقته وانزل بك عند الشدة حاجته وعظم
 فيها عنده رغبته اللهم عظم سلطانك وعلا مكانك وخف
 مكرك وظهر امرك وعلب قهرك وجرت قدرتك ولا يمكن
 الفرار من حرك وميتك اللهم لا اجد لذنوبي غافراً ولا لقبالحي
 سائراً ولا شئ من عملي القبيح بالحسن مبدلاً غيرك لاله الا انت
 سبحانه وبجرك ظلمت نفسي وبجراتك جهلت بسكنت الى قديم
 ذكرك لو منك على اللهم مولاي كم من قبيح سترته وكم من
 فادح من البلاء اقلته وكم من عثار وقبته وكم من ضر و
 دفعته وكم من شاة جميل لست اهداه نشرته اللهم عظم بلاني

وَأَفْرَطَ بِي سَوْحَالِي وَقَصَّرَ بِي أَعْمَالِي قَعَدَت بِي أَعْلَالِي فَحَسْبَنِي عَنْ
 تَقَعْمِي بَعْدًا مَالِي وَخَدَعْتَنِي الدُّنْيَا بَعْدَ رِيهَا وَتَقَسَّى بِخِيَانَتِهَا
 وَمِطَالِي يَا سَيِّدِي فَاسْأَلْكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْبُبَّ عَنْكَ دُعَاةُ
 سَوْءِ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَقْضِخْنِي بِخَفْيِي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي
 وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خَلْوَاتِي مِنْ سَوْءِ فِعَالِي وَ
 إِسَاءَاتِي وَدَوَامِ تَقْصِيرِي فِي جِهَاتِي وَكَثْرَةِ شَهْوَاتِي وَعَقْلَانِي وَكُنْ
 اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ فِي الْأَحْوَالِ كُلِّهَا رَوْفًا وَعَلَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَظِيمًا
 الْهِجْرِي رَبِّي مَنْ لِي غَيْرُهُ أَسْأَلُهُ كَسْفَ ضُرِّي وَالنَّظْرَ فِي أَمْرِي الْهِجْرِي
 مَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا اتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَلَمْ أَحْتَرَسْ فِيهِ
 مِنْ تَزَيُّبِنِ عَدُوِّي فَغَرَّنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَهُ مِنَ ذَلِكَ الْقَضَاءِ
 فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ حُدُودِكَ إِخَالَفْتُ
 بَعْضَ أَمْرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ وَالْحَمْدُ لِي فِيهَا جَرُّ
 عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالرِّمْحُ حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدَاتِيَّتُكَ يَا
 إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَابِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا نَادِيًا مَنْ كَسِدًا
 مُسْتَهْبِلًا مُسْتَغْفِرًا مُنِيدًا مُقَرَّمًا مَدْعِيًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَقْرَأَةً
 كَانَ مِنِّي وَلَا مَقْرَعًا اتَّوَجَّهَ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُدْرَتِهِ
 إِذْ خَالَكَ أَيَّامِي فِي سَعَةِ مِزْرَحِمَتِكَ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عُذْرِي وَارْحَمْ

سِدَّةُ ضُرِيٍّ وَفَكْنِي مِنْ شِدِّي وَثَانِي يَارَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرِقَّةَ
 جِلْدِي وَرِدْقَةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَزَكَّرِي فِي تَرْبِيَّتِي وَبَرَّئِي مِنْ نَعْيَتِي
 هَمْنِي لِابْنِ دَاءِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَرَدِّي تَالِ الْمَعْدِنِ
 بِنَارِكَ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَبَعْدَ مَا انطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ
 وَهَجَّ بِه لِسَانِي مِنْ زُكْرِكَ وَاعْتَقَدَهُ ضَمِيرِي مِنْ جُحُوكِ وَبَعْدَ
 صَدَقِ اعْتِرَافِي فِي رُغَايِ خَاصِعَالِرِ بُوَيْبُنِكَ هَمَّاتِ أَنْتَ أَكْرَمُ مَنْ
 انْقَضِيَ مِنْ رَبِّبَتِهِ أَوْ تَبِعْدَ مِنْ أَدْنِيَّتِهِ أَوْ تَشْرُدَ مِنْ أَوْبَتِهِ أَوْ سَلِمَ
 إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ وَرَحِمْتَهُ وَكَلِمَتِ شِعْرِي يَا سَيِّدِي يَا إِلَهِي
 وَمَوْلَايَ أَشْطَطُ النَّارِ عَلَى جَوْهِ خَزَّتْ لِعَظْمَتِكَ سَاجِدَةٌ وَعَلَى
 السَّنِّ نَطَقَتْ بِتَوْجِيدِكَ صَادِقَةٌ وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةٌ وَعَلَى قُلُوبِ
 اعْرَفَتْ بِإِهْتِمَامِكَ مُحَقِّقَةٌ وَعَلَى ضَمَائِرِ حَوْتِ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى
 صَارَتْ خَاسِعَةٌ وَعَلَى جَوَارِحِ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعْبُدُكَ طَائِعَةٌ
 وَأَشَارَتْ بِاسْتِعْفَارِكَ مُذْعِنَةٌ مَا هَكَذَا النَّظْرُ بِكَ وَلَا أُخْبِرُنَا
 بِفُضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلْبِي مِنْ
 بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعَقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْكِبَارِ وَعَلَى أَهْلِهَا
 عَلَى أَنْ ذَلِكِ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ قَلْبِي كَمَا مَكَّنَّهُ يَسْبُرُ بَقَاؤُهُ قَصِيرٌ
 مَدَّتُهُ فَكَيْفَا خَيْمًا إِلَى لِبَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلِ وَقُوعِ الْمَكَارِهِ

فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مَدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَفُ غَزَاؤُهُ
 لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا غَزَاؤُ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَسَخَطِكَ وَهَذَا مَا
 لَا تَقْوِمُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدُ فَكَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ
 الضَّعِيفُ الذَّلِيلُ الْحَقِيرُ الْمُسْتَكْبَرُ الْمُسْتَكْبَرُ يَا أَلَهِي وَرَبِّي
 وَمَوْلَايَ لَا أَمْرَ الْأُمُورِ لَيْكَ شَكَوُا وَيَا مَبْنِيهَا أَضْحِجْ وَأَبْكِي لِأَيِّ
 الْعَذَابِ وَشِدَّةِ أَوْ لَطْوَالِ الْبَلَاءِ وَمُدَّتِهِ فَلَمَّا صَبَرْتُ بِي فِي
 الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقْتَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْبَائِكَ وَأَوْلِيَانِكَ فَهَبْنِي يَا أَلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ رَبِّي
 صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبَرْتُ عَلَى
 حَرِّ النَّارِ فَكَيْفَ أَصْبِرُ غَيْرَ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُرُ
 فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوَكَ فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَيَا مَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا
 لَمَّا تَرَكْتَنِي نَاطِقًا لَا أَضْحِجَنَّ لَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا أَضْحِجْ لِأَسْلَمِينَ وَ
 لِأَصْرُخُ لَيْكَ صُرَاخَ الْمُسْتَضْرَجِينَ وَلَا تَبْكُنْ عَلَيَّ بِكَلَاءِ
 الْفَاقِدِينَ وَلَا تَدِينُكَ أَيُّ كُنْتَ يَا وَليَ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ أَمَانِ
 الْعَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَبِأَنَّ
 إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتِرَاكَ سُبْحَانَكَ يَا أَلَهِي بِحَمْدِكَ تَتَمَعُّ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ
 مُسْلِمٍ سَجُنَ فِيهَا بِمُخَالَفَتِهِ وَذَاقَ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَ

حَسْبُ بِنِزَاتِهَا يُجْرِمُهُ وَحَرَبَتِهِ وَهُوَ يَضِيحُ إِلَيْكَ فَصَبِّحْ مُؤْمِلًا
 لِرَحْمَتِكَ وَبِنَادِيكَ بِلَيْسَانَ أَهْلِ تَوْجِيدِكَ وَتَوَسَّلْ إِلَيْكَ بِسُؤَالِ
 يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى بِالْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ جِلْدِكَ
 وَدَأْفِيكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تُوَلِّيهُ النَّارَ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ
 وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ يَجْرُقُهُ لَهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ
 أَمْ كَيْفَ يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ مِنْ فُيُورِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ
 يَتَغَاغَلُ بِبِنِزَاتِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ تَرْتَجِرُهُ بَيْنَ يَدَيْهَا
 وَهُوَ يُنَادِيكَ يَا رَبِّهَ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي عَيْقِهِ مِنْهَا فَتَرْكُهُ
 فِيهَا هِيَ مَا ذَلِكَ الظَّنُّ بِكَ وَالْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلَهُ لِمَا
 عَامَلْتَ بِهِ الْمَوْجِدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَاحْسَانِكَ فَيَا لِبَقِيهِنِ اقْطَعْ
 لَوْلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعَذُّبِ جَاهِدِكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ
 إِخْلَادِ مُعَايِدِكَ جَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ
 لِأَحَدٍ فِيهَا مَقْرًا وَلَا مَقَامًا لِكَيْفَ تَقَدَّسَتْ سَمَاوُكَ أَقْسَمَتْ
 أَنْ تَمْلَأَ مِنَ الْكَافِرِينَ مِنْ الْحِجَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُجْلِدَ
 فِيهَا الْعَايِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ قُلْتَ مُبْتَدِئًا وَتَطَوَّلْتَ بِالْإِعْلَامِ
 مُتَكْرِمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ يَا لِهَيْبَةِ
 سَيِّدِي فَاسْئَلْكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقُضِيَّةِ الَّتِي حَكَمْتَهَا

وَحِكْمَهَا وَغَلَبَتْ مِنْ عَلَيْهِ اجْرَئِبَهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلِّ جُرْمٍ اجْرَمْتُهُ وَكُلِّ ذَنْبٍ اذْنَبْتُهُ وَكُلِّ
 قَبِيحٍ أَسْرَرْتُهُ وَكُلِّ حَمَلٍ عَمِلْتُهُ كَمَنْتُهُ أَوْ اَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ
 أَظْهَرْتُهُ وَكُلِّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِإِثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
 بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي جَعَلْتُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُمْ
 الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ وَالشَّاهِدَ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتُهُ
 وَبِفَضْلِكَ سَرَرْتُهُ وَأَنْ تُؤَفِّرَ حَظِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ
 تُفَضِّلُهُ أَوْ يَرْتَشِرُهُ أَوْ يَرْتَبِّسُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطِيئَةٍ تُرْفَعُ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِيقِي يَا مَنْ
 بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بَصِيرِي مَسْكِنِي يَا خَيْرَ بَغِيضِي وَفَاقِي
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ
 أَسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَمُجِدَّةً
 مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي أَوْزَانِي
 كُلِّهَا وَزِدْ أَوْجِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ مَعْوَلِي
 يَا مَنْ لَيْسَ شَكُونُ خَوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ قُوْ عَلَى خِدْمَتِكَ
 جَوَارِحِي أَشَدُّ عَلَى الْعِزْمَةِ جَوَارِحِي هَبْ لِي الْجِدُّ فِي خَشْيَتِكَ
 الدَّوَامَ فِي الْإِثْصَالِ بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسْرَحَ إِلَيْكَ فِي مِيَاذِنِ السَّالِفِينَ

وَأَسْرِعَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادَرَةِ وَأَشْتَاقَ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمَشْتَاقِينَ وَ
 أَدْنُو مَنِكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُوقِنِينَ وَيَجْتَمِعُ فِي
 جُورِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي
 فَكِدْهُ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبَهُمْ مَنَزَلَةً
 مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ رُفْعَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجَدُّ
 لِي بِجُودِكَ وَأَعِظْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَأَحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْ
 لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مَتَبًّا وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ الْجَابِتِ
 وَأَقْبَلْنِي عَشْرَتِي وَأَغْفِرْ ذُنُوبِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ بِعِبَادَتِكَ
 وَأَمْرَتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمَيْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَلَيْتَكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ
 وَجْهِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فِي عِزِّكَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي
 مَنَاسِييَ لَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلَكَ رَجَائِي وَكَفَيْتَنِي شَرَّ الْحَيْنِ وَالْإِنْسِ مِنْ
 أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَوْلَا يَمْلِكُ إِلَّا اللَّهُ عَاءَ فَإِنَّكَ فَعَالَ مَا
 تَشَاءُ يَا مَنْ أَسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى رَحْمَتِهِ مَنْ رَأَسُ
 مَا إِلَيْهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَائِعَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ
 الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يَعْلَمُ صِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَإِلِيَّ مُحَمَّدٌ وَ
 أَفْعَلُ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَوْلِي وَالْأُمَّةَ الْيَاسِمِينَ
 مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا **فصل** في در اعمال بقیه ماه آ

از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که سه روز آخر
 شعبان روزه بدارد و نماز مبارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب
 روزه و نماز متوالی بر او بنویسد و ابوالصلت هرگز روایت
 کرده است که در جمعه آخر ما شعبان بخدمت حضرت امام
 رضا علیه السلام التیة و الثنارفتم حضرت فرمود که ای ابوالصلت
 اکثر ما شعبان رفت و این جمعه آخر آنست پس تدارک و تلافی آن
 در آنچه از بن ما مانده است از تقصیرها که در ایام گذشته اینها
 کرده و بر توبه که روا کرد بر آنچه نافع است بر آن توبه و عفو استغفار
 بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه بکن بسوی حق تعالی
 از گناهان خود تا آنکه چون نماز مبارک در آید خالص گردانند و مثل
 خود را از بر خدا و مگذار در گردن خود اما نه حق کسی مگر آنکه
 او گنهی و مگذار در دل خود کینه کسی مگر آنکه بهیرون کنی و از خدا
 بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکارا امور خود و هر که توکل
 کند خدا بر است و را و بسیار بخواند در تقیه اینها این دعا را اللهم
 ان لم تکن غفرت لنا فیما مضی من شعبان فاغفر لنا فیما بقی منه
 بدرستی که حق تعالی در پناه آن از ما میگرداند بنده ها بسیار
 از آتش جهنم برای حرمت ماه رمضان **ببند** بسیار معتبر منقولست

كه حضرت صادق عليه السلام در شب آخر ما شعبان و شب اول ما
 رمضان اين دعا ميخواندند اللهم ان هذا الشهر المبارك الذي اترك
 فيه القران وجعلته هدى للناس وبينات من الهدى
 والفرقان قد حضر فسلنا فيه وسيله لنا و سلمه منا في بسير
 منك وعافيه يا من اخذ القليل وشكر الكثير اقبل مني بسير
 اللهم اني اسئلك ان تجعل لي الى كل خير سهيلا ومن كل ما لا يحب
 ما رعا يا ارحم الراحمين يا من عفى عني وعما خلوت به من السيئات
 يا من لم يؤخذ في بيان تكايب المعاصي عفوكم عفوكم عفوكم يا كريم
 الهى عظمتي فلم اعط ورجرتني عن محاربتك فلم اخرج فما عذرت
 فاعف عني يا كريم عفوكم عفوكم اللهم اني اسئلك الراحة عند
 الموت والغفوع عند الحساب عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو
 من عندك يا اهل التقوى يا اهل المغفرة عفوكم عفوكم اللهم
 اني عبدك ابوعبدك ابوامنك ضعيف فقير ارحمتك و
 انت منزل الغنى والبركة على العباد فاهرمقديرا حصيت اعمالهم
 وقسمت ارزاقهم وجعلتهم مختلفه السنه والوانهم خلقا من بعد
 خلق لا يعلم العباد عليك ولا يقدر العباد قدرتك واكلنا
 فقرنا الى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني من



صالح خلقك في العبد والامل والقضاء والقدر اللهم انفق خبير البتاء و
 افني خبر الفناء على مولاة اوليائك ومعاداة اعدائك والرغبة
 اليك والرغبة منك والخشوع والوفاء والتسليم لك والتصديق
 بكمايك واتباع سنة رسولاك اللهم ما كان في قلبي من شرك او شبه
 او نحو ذلك او فوط او فرح او بدخ او بطر او خيلاء او رياء او
 سمعة او شقاق او نفاق او كفر او فسوق او عصبان او عظمة او شغى
 لا تحب فاسئلك يا ربنا ان تبذل لنا مكانه ايماننا بوعدهك ووفاء بعهده
 ورضى بقضائك وهدانا في الدنيا ورغبة فيما عندك واثره
 وطمانينة وتوبة نصحنا ذلك يا رب العالمين الهى انت من جعلك
 نعضى فكانك لم تروى من كرمك وجودك تطاع فكانك لم تعص
 وانا ومن لم يعصك سكار ارضك فكن علينا بالفضل جوادا و
 بالخير عوادا يا ارحم الراحمين وصلى الله على محمد وآله صلوة دائمة
 لا تحصى ولا تعد ولا يقدر قدرها غيرك يا ارحم الراحمين واما
 نمازها مخصوص شيها كه باسايد معنبره وارد نشد استك عملا ذكر كره
 اند **شبا** اول صدر كعت با حمد وتوحيد يكرتبه وبعدان فارغ شد
 هفتاد مرتبه سوره حمد **شب** و **بم** بجاه ركعت با حمد وتوحيد و معوذت
 هر يك يكرتبه **شب** هم دو ركعت هر ركعت حمد و بيهت و پنج مرتبه

الهي

اسئلك

توحید شب چهارم چهل رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه
 توحید شب پنجم در هر رکعت در هر رکعت حمد و پانصد مرتبه توحید
 و بعد از نماز هفتاد مرتبه صلوات بر محمد و بر آل محمد شب ششم چهار
 رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید شب هفتم در هر رکعت
 حمد و صد مرتبه توحید شب هشتم در هر رکعت در هر رکعت اول حمد و ایه
 امن الرسول تا آخر سوره و پانزده مرتبه توحید و در دوم حمد ایه
 قل انما انا بشر و پانزده مرتبه توحید شب نهم چهار رکعت در هر
 رکعت حمد و ده مرتبه اذاجاء نصر الله شب دهم چهار رکعت در هر
 رکعت حمد و اینه الكرسي بکرتبه و سوره انا اعطيناک الکوثر سه مرتبه
 یازدهم رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه قل یا ایها الکافر و شب
 دوازدهم در هر رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه سوز الهیکم
 التکاثر شب سیزدهم در هر رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه سوره و
 شب چهاردهم چهار رکعت در هر رکعت حمد و پنج مرتبه سوره و العصر
 شب پانزدهم چهار رکعت در میان نماز شام و خفتن در هر رکعت
 حمد و ده مرتبه توحید و بعد از نماز ده مرتبه یا رب اغفر لنا و ده مرتبه
 یا رب ارحمنا و ده مرتبه یا رب تب علینا و بیست و یک مرتبه توحید
 و ده مرتبه سبحان الذی یحیی الموتی و یمیت الاحیاء و هو علی کل شیء

قدر شب شانزدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه ایه الکرسی
 و پانزده مرتبه توحید شب هفدهم دو رکعت در هر رکعت حمد و
 بکرتبه توحید بعد از نما هفتاد مرتبه استغفار شب هجدهم ده
 رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه توحید شب نوزدهم دو رکعت در
 هر رکعت حمد و بکرتبه ایه قل اللهم مالك شب بیستم چهار رکعت
 در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه سورۃ اذا جاء نصر الله شب بیست
 و یکم هشت رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه توحید و معوذتین
 شب بیست و دوم دو رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه قل یا ایها
 الکافرون و پانزده مرتبه توحید شب بیست و سوم سه رکعت در
 هر رکعت حمد و بکرتبه اذا زلزلت شب بیست و چهارم دو رکعت در هر
 رکعت حمد و بکرتبه اذا جاء نصر الله شب بیست و پنجم ده رکعت در هر
 رکعت حمد و بکرتبه الهیکم الشاکر شب بیست و ششم دو رکعت در هر
 رکعت حمد و ده مرتبه ایه امن الرسول شب بیست و هفتم دو رکعت در
 هر رکعت حمد و ده مرتبه سورۃ سبج اسم ربک الاعلی شب بیست
 و هشتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه توحید و معوذتین
 شب بیست و نهم ده رکعت در هر رکعت حمد و بکرتبه و هر یک از
 الهیکم الشاکر و توحید و معوذتین ده مرتبه شب آمد دو رکعت



در هر رکعت حمد و ده مرتبه سبح اسم ربك الاعلی بعد از سلام صد مرتبه
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ **باب سیم** در بیان مجملی از فضایل و اعمال آن
 مبارک و مبارک است و در از هشت فصل است **فصل اول** در
 بیان فضیلت ما مبارک است باید دانست که ما مبارک رمضان ماه
 خداوند عالمی است و شریف ترین ماههاست چنانچه **بسنن معتبر**
 از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده اند که حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله خطبه خواندند در آخر شعبان و فرمودند که **آیهها**
التاسید است که رو کرده است بسوی شما ما خدا با برکت و رحمت
 و آمرزش ماهیست که نزد خدا بهترین ماههاست و روزهایش
 بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و ساعتهاش
 بهترین ساعتهاست از ماهیست که خواندند شمار در آن بسوی
 ضیافت خدا و گردیدند در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما
 در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای
 شما در آن مقبولست و دعاها شما در آن مستجاب است پس سوال
 کنید از پروردگار خود به نیتها درست و دهها پاکیزه از گناهان
 صفات نهمه که توفیق دهد شمار بر روز داشتن آن و تلاوت
 کردن قرآن در آن بدرستی که شقی و بد عاقبت کسی است که محروم

کرد از امر ز شخدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما
 گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و صدق کنید بر فقیران و
 مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان
 خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاهدارید زبانهای
 خود را از آنچه نباید گفت و پوشید دیدگاه خود را از آنچه حلال
 نیست شمارا نظر کردن بسوی آن و بازدارید گوشها خود را از آنچه
 حلال نیست شمارا شنیدن آن و مهر بکنید بایتمنان مردم و مهربان
 کنید بعد از شما بایتمنان شمارا و بازگشت کنید بسوی خدا از
 گناهان خود و بلند کنید بسو خدا دستها خود را بدعا در اوقات
 نمازهای خود را زیرا که وقت نمازها بهترین ساعتهاست نظر
 میکند حق تعالی درین اوقات برحمت بسو بندگان خود و جواب
 میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کند و لبیک میگوید ایشان
 هرگاه او را ندا کند و مستجاب میگرداند هرگاه او را دعا کند ای کرم
 مردم نماید رستی که چنانهاست مادر کرده ها شماست پس از که بود
 آوید بطلب امر ز شخدا و پشتهای شما اگران باز است از
 گناه شما پس گردانید آنها را بطول آمدن سجدهها و بدانید که حضرت
 سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند نماز گذارندگان

و سجد کننده کاز و نترساند ایشان را با تشریف در روز قیامت آنها
 الناس هر که از شما افطار نماید روزی در مومنی در این ماه از بره
 او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده ازاد کرد ز و آمرزش گناهان گذشته
 پس بعضی از صحابه گفتند که یا رسول الله صلی الله علیه و اله هر ما قدرتی
 بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید از آتش جهنم با افطار فرمود
 روزی در آن اگر بنصف آنه خرم باشد اگر چه بیک شربت آب باشد
 بدرستیکه خدا این ثواب میدهد کسی که چنان کند اگر قادر بر زیاده
 از این باشد هر که خلق خود را این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روز قیامت
 قدمها بران لغز و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و
 کنیز خود را بخوبی در قیامت حساب او را آسان گرداند و هر که
 در این ماه شر خود را از مردم باز دارد خویشتن را از غضب خود راز و بپا
 دارد هر که در این ماه بی پند یا اگر احمق از خدا او را کفر دارد و هر که
 در این ماه صلّه و احسان کند با خویشانش خود خدا وصل کند او را
 بر حمت خود در روز قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خویش
 خویشانش بکند خدای عز و جل قطع رحمت از او بکند و هر که نماز
 سستی در این ماه بکند خویشتن را از برات بهتر از آتش جهنم بپوشد
 و هر که در این ماه نماز واجب را ادا کند خدا با او عطا کند ثواب هفتاد

نماز واجب که در ماهها دیگر کرده شود و هر که در این ماه بسیار صلوات
 بر من برال من فرستد خدا سزگین گرداند ترا و عمل او را در روز یک
 ترازوهای اعمال سبک باشد و کسی یک آیه از قرآن در این ماه بخواند تو
 کسی داشته باشد که در ماهها دیگر خسته قرآن کرده باشد آنها الناس بدستیک
 درها بهشت در این ماه گشاده است پس سوال کنبد از پروردگای خود که
 بر روی شما نه بندد و درها جهنم در این ماه بسته است از خدا سوال
 کنبد که بر شما نگاید شیاطین را در این ماه غل میکنند پس سوال کنید
 از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند **و ایضا** از حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیه علیه منقولست که در روز نهار مضاف خطبه خوانند و در روز
 آنها الناس اینها هیست که خدا از آن بر سایر ماهها افضل است و از آن
 مانند فضیلت اهل بیت بر سایر مردم و در این ماه آتشده میشود در
 آسمان و درها بهشت درها رحمت و بسته میشود درهای جهنم
 و در این ماه شنیده میشود نداها که مومنان و مستجاب میگردند دعا
 ایشان و رحم میکنند که آنها را و در این ماه که از آسمان بر زمین
 می آیند و سلام میکنند بر مردان و زنان و روزگار بر خست بر و درگاه
 خود تا طلوع صبح و از شب قدر است که حق تعالی را نشب مقدس کرده
 است در آن شب ولایت امامت را پیش از آنکه آدم علیه السلام را خلق

شب هفت که

خلق کند بد و هزار سال عبادت آن شب بهتر است از عبادت
 هزار ماه و زوزه و روزه بهتر است از روزه هزار ماه اینها الناس
 بدرستی که آفتابها ماه رمضان و ماهها آن طالع میشوند بر مردان و
 زنان روزه در بار رحمت و اینها شما مانند ماهها دیگر نیستند ^{مگر}
 بهترین روزههاست و شبهایش بهترین شبهاست و دیوانه و شیطان
 غل کرده در اینها در زندانند و زیاده میکند خدا در اینها روزهها و
 عمرها را و میفید و مقدر میکرد اند حجاز بیت الله را در اینها
 حوت عیسی و میگذریسوی اهل ایمان با مرزش و فرزند و رحمت و
 روزگوشنودی خداوند جزا دهنده ای و زوزه پس تدبیر کار خود بکن
 بدرستی که در اینها مهمان پروردگار خود نظر کن و تأمل نما که چگونه
 خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگامیدار اعضا و
 جوارح خود را از معصیتها پروردگار خود بپز نظر کن که شبها در
 خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا باشی پس هر روز ما و گاه تو
 بر تو باقی مانده باشد پس رهنما می که روز فردا آن مرزها خود را که بند
 توان جمله زیاکاران با و در وقتیکه آقای خود فایز گرداند تو از جمله
 محرومان باشی و در روزیکه سعادت مند گردند بیجا و درت و سنا
 پروردگار خود تو از زنده شده باشی آئی و زردار اکثر آقای تو

بکرامت

از درگاه خود بر کرد اند بکدام درگار و خواهی آورد و اگر محروم گردانند ترا
پرورد کار تو که روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا خوار کند که ترا کفر
خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل کرد اند که ترا عزیز خواهد کرد و اگر او
ترا واکندارد که ترا یار خواهد کرد و اگر ترا واز بندگان خود قبول نکند
بندگی که نام خداوند بخیتیا خواهی کرد و اگر او لغزشها و گناهان ترا نیاورد
امید که خواهی داشت برای امرزش گناهان خود و اگر خوش خود را که بر
تو واجب گردانند از تو طلب نماید چه جواب بر او خواهی گفت
ای و زه دار تقرب بجوی بسوی خدا بناوت کردن کتاب ر شبها
و روزها ایمنه زهرا که کتاب خدا شفاعت کننده ایست که شفاعت
او را قبول کند در قیامت شفاعت میکند بر آنکه تلاوت
آن کرده اند پس بالا میروند بر درجات بهشت بقدر تلاوت و زیارات
قران ای و زه دار بشارت باد ترا که هر نفسی که در ایمنه ماه میبکشی تو را
تسبیحی ز نامه عمل تو بنویسد و خواب تو در ایمنه عبادت است طاعت
تو در ایمنه مقبولست و گناهات تو در ایمنه آمرزیده است و اولهای تو
بد عا در ایمنه شنیده شده است و مناجات و دعا که یا خدا میگوئی
بر تو رحم کند بدستی که شنیده اما از حیدب خود حضرت رسول ^{صلعم}
که خداوند عالمیان را در هر شب از شبها ما رمضان زاد کرد هست

از آنش جهنم که عدل ایشان را بغیر از خدا کسی نمیداند چو شب با خرمه
 میشود در آن شب می آرزند مثل آنچه در تمام ما آمرزیده است
وایضاً فرمود که هر که ماه رمضان را روزه بدارد و نفس خود را
 از چیزهایی که خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت البتّه او را
 واجب کرد و هر که در پناه روزه دارد و در هیچ شب شبیه
 آن بر حرام افطار نکند البتّه داخل بهشت شود پس حضرت
 امیر صلوات الله علیه فرمود که شنیدم از حضرت سیدنا نبی علیه
 التحیة و الثنا فرمود که بهترین اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها
 شهید خواهد شد گفتم بهترین ماهها کدامست و بهترین اوصیا کجاست
 فرمود بهترین ماهها ماه رمضانست و بهترین اوصیا توئی یا علی
 گفتم یا رسول الله صلی الله علیه و اله اهل البتّه خواهد شد فرمود بل بجز
 پروردگارم بدو ستم که بر آن کینه میشود بد بخت ترین امت مرحمت
 پرکننده نایقه صالحه و ضربتی بر سر تو خواهند زد که ریش تو از خون
 سرت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند حضرت
 از منبر فرود آمد **وایضاً** از حضرت رسول صلی الله علیه و اله سلم
 منقولست که بسند های معتبر فرمود که ایها الناس هر که وارد
 شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روز آنرا بایستد بر نماز

و عبادت قدر مقررى از شب آنرا و نمازها را در اوقات فضیلت
 بجا آورد و مبارک کند بنماز جمعه آن و بامداد آن بنماز عیدان
 حاضر شود پس ریافته خواهد بود ثواب شب قدر را و فایز
 کردد بجا برها و بخششها بزرگ خدا و بخششها خدامند بخششها
 بندگانیست **فصل دهم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه در آن
 معتبر است **بدانکه** روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزها
 میشکند از طلوع آفتاب تا بر طرف شدن سرخی از جانب مشرق بنا بر
 مشهور با پنهان شدن قرص آفتاب یعنی بر طرف شدن شعاع
 از کوهها و عمارات مرتفعه و قول اول احوط است بابت قربت
 پس باید که بدانند آن چیزها را نایت توانند کرد و چو میاعمال آن
 بسیار است در آنها اگر قصد کند ترك همه از برای ضا خدا ظاهر
 کافی باشد ما بهتر است که آنچه مہتر باشد و خوب ترك آنها قصد
 ترك آنها کند بعنوان وجوب و آنچه خلافی باشد قصد ترك آنها
 کند احتیاطا و آنچه بید غده مکروه باشد قصد ترك آنها کند
 مستحبا و اگر قصد جمیع محرمات ضمن کند بهتر است و اما آنها که
 واجب است ترك آنها کردن **اول** در خوردن چیزی خوردن و چیزی
 اشامیدنش و چیزی که خوردن و اشامیدن آن متعارف و

معناد باشد رآن خلا فی نیست که مبطل صوم است و موجب قضا
 و کفان هر دم میشود اگر بعنوان معناد بخورد و اگر بغير معناد
 باشد مانند آنکه در دماغ یاد رکوش بچکاند چیزی را و بجلود داخل شود
 محل خلاف است و همچنانکه خلافاست در خوردن و آشامیدن چیزی
 چند که معناد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها مانند سنگ و
 چوب خاک و یکاهها و آب فشرده شده از یکاهها غیر معناد و اظهر آنست
 که اگر بعنوان معناد باشند اجنبان از ان واجب است و احوط آنست که
 اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد **سپوم** جماع کردن در قبل زن است
 مطلقا خواه انزال بشود و خواه نه و فعل آن موجب قضا و کفاره
 میشود بخلات و جماع در در بر زن هر گاه انزال بشود روزه را باطل
 میکند قضا و کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در در بر زن
 انزال نبر مبطل صوم و موجب قضا و کفاره است و بعضی مبطل
 نمیدانند و اول قویست **چهارم** باقی ماندنست جنابت تا صبح و
 اشر و اقوی آنست که مبطل است و موجب قضا و کفاره است
 و بعضی مبطل ندانسته اند و بعضی قضاکنتها واجب دانسته اند
 و احوط آنست اگر زن حیض پاک شود پیش از صبح غسل بکند و اگر
 نکند احوط آنست که غسل کند بعد از صبح و از روز روزه دارد

و قضا را نیز بکند و اگر جنب غسل متعذر باشد احوط آنست
 که بهم بکند و تیممها نشکند تا صبح شود و خواب اول بعد از جنب
 در حال که نیت غسل کردن داشته باشد و احتمال بیدار شدن
 داشته باشد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود
 قضا از او واجب نیست و بعضی واجب گفته اند و آن
 احوط است و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته
 باشد بر او قضا و کفاره لازم است و این احوط است اگر چه در
 درد لبلش سختی هست و مشهور در خواب و تیمم و وجوب قضا است
 و این قول قویست بلکه خلافی ظاهر نیست در آن و جمعی از
 اصحاب اعتقاد آنست که در خواب سیوم جنب هرگاه بصبح رسد
 قضا و کفاره هر دو واجب است و اقوی عدم وجوب کفاره است
 و بعضی از متأخران را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن
 از احلام حکم خواب و تیمم دارد چنانچه والد مرحوم اختیار نموده
 و این احوط است بلکه خالی از قوت نیست **بدانکه** در روزها
 دیگر غیر از نماز رمضان نیز خلافت که آیا باید که صبح را پاک در
 یابد یا نه و حق اینست که در قضا نماز رمضان می باید صبح جنب
 نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر صبح ظاهر نباشد و خواب

معین نباشد آنروزه نذارد و اگر معین باشد آنروزه نذارد
 بدارد و قضایه نیز بکند و اما اگر عمد کرده باشد و نیت که
 کفار و درکار نباشد و اگر بد ملاحظه است و درروزه سنت
 اگر عمد در جنابت بماند تا صبح و پیش از زوال غسل کند و نیت
 روزه کند بمان فقیر روزه اش صحیح است و در واجب معین
 اگر عمد ترک کند نیت و پیش از زوال نیت کند مشهور آنست
 که روزه اش باطل است و قضایه می کند و کفاره واجب نمیشود
 و اگر از روی فراموشی نیت را ترک کند تا زوال نیت میتوان کرد
 و در واجب معین تا زوال نیت میتوان کرد اگرچه قضایه و ماضی
 باشد و در روز سنت خلافی نیست که اگر در شب نیت نکرده
 باشد و مفطر بعمل نیامد باشد تا اول زوال نیت میتوان کرد
 و بعد از زوال خلافت بعضی گفتند تا نزد یک بشام نیت
 میتوان کرد و جمعی از محققین علماء با این قایلند و نزد فقیر
 اقوی اینست و بعضی گفته اند که بعد از زوال نیت میتوان کرد
 و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال نیت کند ثواب روزه تمام روز
 راجح یابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه بعد از نیت است
 راجح یابد **پیچ** رسانید غبار غلیظ است مجلق و بعضی آنرا مجوب

قضا و كفاره ميداند و بعضی قضا آنها و بچگان فقير مبطل نپسند
 و احوط رعایت مشهور است و بعضی از نماخرین ملحق ساختند
 بغبار غلیظ و در غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل میشود
 چو زود تنور و بخار دیک و اظهر عدم بطلانست و احوط اجتناب
 حتی از زود تنباکو **ششم** است مناسبت طلب نزول منی کردن با حصول
 آن و موجب قضا و كفاره است و مشهور آنست که هرگاه ملامت
 ملاعبه کند و اتزال شود روزه او باطل میشود و قضا و كفاره
 آن لازم است و بعضی در آن تا منل نموده اند خصوصا و قیة که نسبت
 بجلال خود باشد و عادت اطفال نزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب
 قضا و كفاره است مطلقا و در نظر کردن بزنا محلال یا حرام
 یا صدای آنرا شنیدن یا بخیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن
 منی شود و قصد نزال نداشته باشد و بان معناد نباشد **خلافست**
 و اظهر عدم وجوب قضا و كفاره است **هفتم** قی کردن عمدی و اکثر
 موجب قضا آنها میدانند بعضی قضا و كفاره هر دو را واجب
 دانند و بعضی هیچک را واجب نمیدانند و مسئله مشکل است
 و وجوب قضای آنها خالی از قوت نیست و مشهور آنست که هرگاه
 بی اختیار آید بر و قضائی نیست و بعضی قضا را واجب دانستند

اند و این قول ضعیف است **هشتم** حقه است و بعضی موجب
 قضا و کفاره هر دو دانسته اند و بعضی موجب قضا ^{بعضی} و کفاره
 حرام دانسته اند و موجب هیچک ندانسته اند و بعضی حقیق
 را موجب قضا دانسته اند و حقه جامد را مانند شبان و مکروه
 دانسته اند و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند و این قول ^{است}
 و احوط آنست که بدون ضرورت حقه بمایع نکند و اگر کند
 قضا بکند و اشهر و اقوی آنست که چکانیدن دوا در گوش
 موجب فساد صوم نمیشود و سعو ط در بینی هر گاه تعدی بجلق نکند
و ایضا اقوی آنست که جایز است و بعضی موجب قضا و کفاره دانسته
 اند و اگر بجلق رسد احوط اجنبی است **نهم** دروغ گفتن بخدا
 و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بآنکه حدیث
 دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقعی بگوید بلکه کسی که
 اهلیت مسئله گفتند داشته باشد مسئله نکوید و در حرمان
 شکر نیست و بعضی در روزی موجب قضا و کفاره میدانند و
 بعضی میگویند موجب فساد صوم نمیشود و خالی از قوت نیست
 و احوط آنست که اگر بکند قضا بکند و کفاره بدهد **دهم** سرفرو
 بردن در آبست و جمعی آنرا موجب قضا و کفاره میدانند و

بعضی موجب قضا آنها میدانند و بعضی حرام میدانند و جنون
 هیچیک نمیدانند و بعضی مکروه میدانند و اظهر حرم است
 و عدم وجوب قضا و کفاره و بعضی گفته اند که اگر سر را باب
 فرو برد تا کردن و بدن بیرون آب باشد باز حکم ارتماس
 دارد و این احوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ
 سر را دفعه هر چند منابت مو بیرون باشد باز حکم ارتماس
 دارد و این احوط است و احوط آنست که در روز سنت است
 نیز سر را باب فرو نبرد و بعضی تجویز کرده اند و احوط ترکست
 یا زدهم بلغمی که از سینه بر آید یا از دماغ فرو آید و فرو بردن آن
 علماء را سه قولست **اول** جواز ابتلاع آنچه بیرون میاید از
 سینه مادام که از دهن منفصل نشود و عدم جواز آن قسم دیگر
دوم جواز ابتلاع هر دو قسم مادام که بدهن نرسد و تحريم ابتلاع
 هر دو هر گاه بدهن برسد **سوم** جواز کشیدن از سینه و سر خوردن
 فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعیه حکم بفساد
 کرده اند بعضی بقضای تنها قبل شده اند و بعضی بکفاره جمع قایل
 شده اند و کمان فقیر آنست که هیچیک لازم نمیشود و اما احتیاط
 آنست که بعد از آنکه بقضای دهن بیاید فرو نبرد **دوازدهم** مشهور

و بعضی کفاره
 نیز واجب میدانند

میان علم است که مکروه است که زن روزه دارد در میان آب
 بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا کرد رآب بنشیند قضا بر
 او لازم است و بعضی گفته اند روزه را نیز لازم دانسته اند و اول
 اظهار است و در خائیدن قدران و مصطکی که آب را
 فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا دانسته
 و اظهار حرام است و مشهور میان علم است که اگر کسی گمان
 داشته باشد که شب یا قیامت بلکه اگر شک هم داشته باشد ^{سه} ^{سپه} ^{سپه}
 خوردن و آشامیدن تا صبح مشخص میشود و اگر معلوم شود که
 صبح بوده است که خورده یا آشامیده و اگر ملاحظه نکرده خورد
 باشد قضا واجب است و کفاره واجب نیست و اگر کسی مضمضه
 کند جهت وضوی نماز واجب و آب بی اختیار بچلوق آورد قضا بر
 او واجب نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا
 بر او واجب است و اگر عیث مضمضه کند و آب بچلوقش ^{جمع} ^{رسد}
 قضا واجب است و این حوط است و اظهار عدم وجوب است
 مطلقا و در روایتی وارد شده است که بعد از مضمضه ^{سه} ^{سپه}
 آب دهن را بیندازد و این حوط است **فصل سبتم** در سستیها
 و اداب روزه است مکروه است روزه در امر بوسیدن زنان

دست ببدن ایشان مالیدن و دست باز کردن با ایشان و
 اقر بانست که کراهیت مخصوص بصورتیست که اینها محرم
 شهوات و باشند و خوف وقوع در جماع داشته باشد و مکره
 است بچشم کشیدن چیزی که از اطبع باشد که بخلق رسد در آن
 مشک باشد و مشهور کراهیت بیرون آوردن خونپست از بدن
 که باعث ضعف شود و در حمام احتیاط بسیار باید کرد همچنین
 داخل شدن حمام که مضعف باشد و مکره است بوئیدن
 کلهها خصوصاً نرگس و بهترین است که مشک را هم و سایر بویها
 خوش مکره نیست بلکه سنت است **و از حضرت صادق**
علیه السلام منقولست که طیب تحفه صایم است و فرمود که هرگز
 دارد را اول روز خورد را خوشبو کند عقلش نابال نکرده و شهر
 واقوی آنست که بوئیدن رایحه غلیظ مفطر نیست بعضی گفته
 اند بوئیدن رایحه غلیظ که بجوف سد موجب قضا و کفاره میشود
 و احوط آنست که بوی خوش سائیده که بدماغ بالا رود نبوئند
 روایتی وارد شده است و مکره است که صایم جامه که بلاصق
 بدنست ترکند و مکره است زن صایمه را که در آب نشیند
 چنانچه گذشت **و از حضرت صادق علیه السلام** منقولست که هرگاه

روزه داری می باید که روزه باشد گوش تو و چشم تو و موی
 تو و پوست تو و جمیع اعضا تو یعنی از حرمات بلکه از مکروهات
 و فرموده که باید که روز روزه تو مانند روز افطار تو نباشد
ایضا از آن حضرت علیه السلام منقولست که فرمود روزه نه همین از
 خوردن و آشامیدنست تنها بلکه باید که در روز روزه نه نگاهداری
 زبان خود را از دروغ و پوشانیدنیدها خود را از حرام و بایکدیگر
 نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت مکنید و مجادله مکنید
 سوگند روه بخورد بلکه سوگند مراسم نیز و دشنام مدهد و
 فحش مگوئد و ستم مکنید و بخردی مکنید و دلتنگ مشوید و غافل
 شوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید گفت و
 صبر کنید و راست گو باشید و درگنید از اهل شر و اجتناب کنید
 از گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن با مردم و کمان بد
 بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف نمایند
 منظر فرج و ظمهور قایم ال محمد صلوات الله علیهم باشند و از روزه صد
 ثواب اخیرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بدین
 و در شما باد با راه دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و
 مذلت بندگی که از قای خود ترسد ترسنا باشید از عذاب خدا امیدوار

بر آخرت

باشید رحمت و را باید که پاک باشدای روزه دارد دل تو
 از عیبها و باطن تو از خیلها و مکرها و پاکیزه باشد بدن از
 کثافتها و بهزندی بچوئی بسوچند از آنچه غیر اوست و در روز
 ولایت خود را خالص کردانی از برای او و خاموش باشی از آنچه حق
 تعالی گفته کرده است ترا آن در اشکارا و پنهان و بدستی از خداوند
 قهار آنچه سزاوارتر سیدن اوست در پنهان و اشکار و بختی روح
 و بدن خود را بخدای عزوجل در ایام روزه خود و فارغ گرداند
 خود را از آفت محبت و و پاد او و بدن خود را بکار فرمائی در آنچه خدا
 ترا امر کرده است بان و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل
 آوری آنچه سزاوار روزه داشت است بعمل آورده و فرموده ^{خدا}
 را اطاعت کرده و آنچه که کنی از آنها که بیان کرده ام برای تو بقدر
 آن از روزه تو کم میشود از فضل آن و ثواب آن و بدرستی که پند
 گفت که رسول خدا صلی الله علیه و آله شنید که زنی در روز جمعه
 خود را دشنام داد حضرت طعمای طلبید و از زن را گفت بخور
 زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه و جاریه خود را
 دشنام دادی و زه از خوردن و اشامیدن تنها نیست بدرستی که
 حوقل روزه را مجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار

بدو گفتار بد چه بسیار که اندر فرزند داران و بسیار که سنگی کشنده
 کان و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و اله فرمود که
 چه بسیار و بزه داری که بهره نیست و از روز به بغیر از تشنگی
 و کرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست و را بهره از عبادت
 بغیر تعبای خوشه خواب زهرکان که بهتر از بیدار و عبادت
 احمقانت و خوشا افطار کردن زهرکان که بهتر از روزی داشتن
 بخورد است زهر که خواب مقربان چون به نیت صحیح و قلب
 طاهر واقع میشود از جمله عبادات ایشانست بلکه ارواح
 ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیا و خاص مومنان مشغول
 میگردد و در اسرار غیب بروی با صدقه مطلع میگردد و در راه
 از راهای قرب ایشانست و افطار خوردندان چون از روی ^{تست} آنا
 و بوجهی که حق تعالی خواسته افطار مینماید بهتر است از روی
 احمقان که روزی را دستگاه خود فروشی خود کردند و بریاد
 عجب مزاج مهکربانند و بشرایط صوم عمل نمیکند **فصل چهارم**
 در بیان آداب خول ما مبارک رمضان است سنت است طلب هلال
 ما رمضان و بعضی واجب استند **و ان حضرت امام جعفر ^ص**
علیه السلام منقوست که چون هلال ما رمضان را دیدگان اشاره

بسوی هلال بکن و درو بقبله کن و دستها را بسوی خدا بلند کن
 و خطاب کن ما را و بگو ربّی و ربّک الله ربّ العالمین اللهم
 اهله علينا بالامن والایمان والسلامة والاسلام وکسبنا
 الی ما نحب وترضی اللهم ببارک لنا فی شهرنا هذا وارزقنا خیرة
 وعودته واصرف عنا ضره وشره وبلایه وفتنه وبتیرین
 دعاها دعا ی صحیفه کامله است و ابن ابی عمیر رحمہ الله ابن
 راد وقت رویت هلال ما رمضان واجب است استه استه استه
 لله الذی خلقنی وخلقک وقد رمنازک وجعلک مواقیب
 للناس اللهم اهله علينا اهلا مبارکا اللهم ادخله علينا بالاسلام
 والاسلام والیقین والایمان والیز والیقوی والثوفیق لیا
 تحب وترضی ودر شب اول ما جماع با حلال خود سنت است
 و غسل در شب اول سنت است و از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که غسل کند در شب اول ما رمضان در نهار
 جاری و سی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد تا ماه
 رمضان آید و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ما
 غسل کند خارش بدن در آن سال با و نرسد و ایضا منقول است که
 چون ما رمضان داخل میشود حضرت صادق علیه السلام فرمود

خود را وصیت مفرمود که اهتمام کنید و سعی نمائید در اینها
 در عبادت که در اینها روزها قسمت میشود و اجلها و عمرها
 نوشته میشود و حاجت در اینها مقدر میشوند و در اینها شی
 هست بهتر است از هر زمان **از** حضرت مبرا المؤمنین علیه السلام
 منقولست که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدست که
 دعا دفع میکند از شما و استغفار محو میکند گناهان شما را
 و زیارت حضرت امام حسین در شب اول ماه است **از**
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
 یا شب میانه یا شب آخر زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بریزند
 مانند برگ درختان و از گناهان بیرون آید مانند روزی که از
 مادر متولد شده است و ثواب حج و عمره او اعطا کند **و از**
 آنحضرت منقولست که هر که در هر شب اول ماه سوره فاتحه
 در نماز نافله بخواند در سال از بلاها محفوظ گردد و روایت
 دیگر از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که در شب اول ماه
 رمضان دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره
 انعام بخواند و سوال کند که **حقاً** از او کفایت شرور بکند
 خدا او را کفایت میکند از آنچه میترسد در اینماه و حفظ کند او را



از آنچه میترسد و از بیماریها و دردها و این نماز نشسته میتوان
 کرد و سوره را از روی قرآن میتوان خواند و اگر در شب اول ما
 نیت روزه تمام ما بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است و نیت
 چند نیت کند که قصد میکند آنکه فردا روزه ماه رمضان میدارم
 واجب قربة الی الله و در روز اول ما سنت است که غسل کند
 در آب چارگوسی که آب بر سر بریزد **و از حضرت صادق علیه السلام**
 که چون در اول سال چند رکعت از جمیع دردها و بیماریها در تمامه
 ایمر باشد **و ایضا** از آنحضرت منقولست که هر که در روز اول اینماه
 کفی از کلاب بر روی بندازد و از پریشانی بخت ببرد اگر هر روز
 در آرزوی ازین بلاها ایمن گرداند و هر که یک کف از کلاب در
 روز اول ما بر سر بریزد در آنسال از مرض سرسای ایمن گردد **و بسند**
 معتبر از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که هر که در اول ماه
 دو رکعت نماز بکند در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو
 الله احد و در رکعت دوم بعد از حمد سوره انا انزلناه سی مرتبه **و بخواب**
 و بعد از نماز صدق کند با آنچه میسر شود سلامتی آنماه را
 خریده است و در روز اول خواندن ایند عاسنت است اللهم
 قد حضرت شهر رمضان و قلا فترضت علينا صيامه و انزلت



فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۗ اَللّٰهُمَّ
 اَعِنَّا عَلَىٰ صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي سِرِّ
 مِنْكَ وَعَافِيَةٍ اِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ **وَإَيْضًا** ارْحَضْ صَادِقًا
 منقولست که چون ماد اخل می حضرت رسول صلی الله علیه
 واله ایندعا میخواندند اللهم انی قد دخل شهر رمضان اللهم
 رب شهر رمضان الذی انزلت فیهِ القرآن وجعلته بیّنات
 من الهدی والفرقان اللهم فبارک لنا فی شهر رمضان واعینا
 علی صیامه وصلواته وتقبّلہ منّا **وَإَيْضًا** بسند معتبر از حضرت
 صادق علیه منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان
 یعنی در روز اول دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از
 حمد سوره انا فتحنا انجواند و در رکعت دوم هر سوره که خواهد
 حق تعالی جمع بدیها را در سال زود و در کرد اند و در حفظ خدا
 باشد تا سال آینه و در شب اول یار و زده کا کحیفه کامله را
 بخواند که بهترین دعاهاست **و کینی شیخ طوسی** دیگر از بسند
 صحیح روایت کرده است که حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 که هر که ایندعا را بخواند از بر او رضا خدایتعالی پیشایه اغراض
 فاسد و ریا بخواند در سال با و نرسد فتنه و کمرگونه افتی

که در مقام مبارک رمضان
 در اوقات یعنی در روز اول
 ماه چهل و یک عمل نماید
 این دعا را بخواند و فرمود

كه ضرر رساند بدن او يا بدن او متعلق او را حفظ كند از شر
 آنچه در ان سال واقع ميشود از بلاها و دعا اينست اللهم اني استسئلك
 باسمك اللطيف ان كل شئ ويرحمك التي وسعت كل شئ و
 بعظمتك التي تواضع لها كل شئ ويعزتك التي فهرت كل شئ و
 بقوتك التي خضع لها كل شئ ويجبر وتك التي غلبت كل شئ و
 بعبدك اللطيف احاط بكل شئ يا نور يا قدوس يا اول قبل كل شئ
 ويا باق بعد كل شئ يا الله يا رحمن صل على محمد وال محمد واغفر لي
 الذنوب التي تعبر النعم واغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء و
 اغفر لي الذنوب التي تدل لاعناء واغفر لي الذنوب التي تزد
 الدعاء واغفر لي الذنوب التي يستحق بها نزل البلاء واغفر لي
 الذنوب التي تحدر عيش السماء واغفر لي الذنوب التي تكشف
 الغطاء واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء واغفر لي الذنوب
 التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم والسيف
 وزرع الحصيد التي لا ترام وعلفني من شر ما احاذر بالليل
 والنهار في مستقبل سنتي هذه اللهم رب السموات السبع ورب
 الارضين السبع وما فيهن وما بينهن ورب العرش العظيم
 ورب السبع المثاني والقران العظيم ورب اسرافيل وميكائيل

واغفر لي الذنوب
 التي تنزل العقاب

وَجِبْرِيلَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ
 خَاتِمِ النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَبِمَا سُمِّيتَ بِهِ يَا عَظِيمُ أَنْتَ اللَّهُ
 تَمَزُّ بِالْعَظِيمِ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ وَتُعْطِي كُلَّ حَازِلٍ وَتُضَعِّفُ
 مِنَ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ وَبِالْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ
 يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَالْبِسْنِي فِي مَسْتَقْبَلِ سَنَتِي
 هَذَا سِتْرَكَ وَنَصْرَ وَجْهِ بِنُورِكَ وَأَجْنِي بِجَنِّكَ وَبَلِّغْنِي ضَوْأَ
 وَشَرِيفِ كَرَامَتِكَ وَجَسِيمِ عَطِيَّتِكَ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ
 مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَالْبِسْنِي
 مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَاكٍ وَيَا شَاهِدَ كُلِّ حَوَى وَيَا
 عَالِمَ كُلِّ خَفِيَةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ الْحَسَنِ
 الْجَاوِزِ تَوْفِيَّ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ تَوْفِيَّ مَوَالِيًا
 لِأَوْلِيَاءِكَ مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ وَجِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ
 كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُبَاعِدُنِي عَنْكَ وَأَجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ
 أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَأُضْعِفْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي لِخَافِضَةٍ
 عَاقِبَتِهِ وَأَخَافُ مَقْتَكَ يَا أَيُّهَا عَلَيْهِ جَدَارًا أَنْ تَصْرِفَ

وَأَجْنِي بِجَنِّكَ

وَبَلِّغْنِي ضَوْأَ
وَشَرِيفِ

وَجَمَلَ لِكِرِيمِ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ بِهِ نَقْصًا مِنْ حِطِّ الْعِنْدِكَ
 يَا رَوْفِيًّا رَحِيمَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي
 حِفْظِكَ وَفِي جِوَارِكَ وَفِي كَفَيْكَ وَجِلَلِي سِتْرَ عَافِيَتِكَ وَ
 هَبْ لِي كِرَامَتَكَ عَزَّ جَارِكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ لِي تَابِعًا لِصَالِحٍ مِنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَالْحَفِيظَ بِهِمْ
 وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالْإِصْدَاقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ
 أَنْ تُجِطَّ بِِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَإِتْيَاعِي لِهَوَايَ وَاشْتِيَاقِي
 لِسَهْوَاتِي فَيَحُولَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونُ مَنِيئًا
 عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِسَخَرَتِكَ وَنَقْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَقَفْنِي لِجُلِّ عَمَلٍ
 صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي وَقَرِّبْنِي لِيَنَّكَ زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ
 مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَّجْتَ لَهُمْ وَكَشَفْتَ
 غَمَّهُ وَصَدَّقْتَهُ وَعَدَدَكَ وَأَخْرَجْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ
 فَكَفَيْتَنِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفَاتِهَا وَأَسْقَامَهَا وَقِدَّتِهَا وَسُرُورَهَا
 وَأَخْزَانَهَا وَصَبْرَ الْعَاشِ فِيهَا وَبَلْغَنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَا لَ الْعَافِيَةَ بِهَا
 دَوَامَ النِّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ
 وَظَلَمَ وَأَسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى
 مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حِفْظَكَ وَأَخْصَتْهَا كِرَامَتِكَ

ذلك



عَلَى وَأَنْ تَعَصِمَنِي اللَّهُ مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي إِلَى الْمُسْتَهَيِّ
 أَجْبَلِي اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ بَيْتِي
 كُلَّمَا سَأَلْتُكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِاللُّدَا عَاوُوكَ كَفَلْتَنِي
 لِي بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **فصل پنجم** در اعمال هر شب هر روز
 ماه رمضان است از حضرت صادق علیه منقولست که بعد از
 هر نماز در ماه مبارک رمضان این دعا بخواند یا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا
 غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَبَسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَ
 وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ
 وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هَذَا لِلنَّاسِ وَ
 بَيْنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِيكَلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا
 خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ قِيَاذِ الْمَنِّ وَلَا يَمُزُّ عَلَيْكَ مِنْ عَلَيَّ بِفِكَالِكِ قَبْتِهِ
 مِنَ النَّارِ فَمِنْ تَمَزُّ عَلَيْهِ وَأَدْخَلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 دعا بسیار خوبست و اقل شب که مرتبه خوبست که خوانده شود **و بسیار**
 منقولست که هر که در هر شب اینها این دعا بخواند که چهل ساله او آمرزش
 شود اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الشَّهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
 وَافْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَرْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَأَغْفِرْ لِي
تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا عَمَلٌ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامٌ وَ

اَيْضاً هر شب را تسبیح سوره انا انزلنا سنن است خواندن و صد مرتبه

سوره حم در خاک میسر شود و سحر خوردن در سحر هر شب مبارک

ست **مستحب اول** حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقول است که نیک

نکند امت من سحر خوردن را اگر چه بیکدانه خرمای زبون

باشد **و اَيْضاً** از آنحضرت صلعم منقول است که حق تعالی و ملائکه صلوات

ميفرستند بر آنها که استغفا میکنند در سحرها و سحر میخورند پس سحر

بخورید اگر یک شربت آب باشد و بهترین سحر وقت و خرمای

و اَيْضاً فرموده که سحر بخورید اگر چه بیک جرمه آبی باشد خدا صلوات

و رحمت ميفرستد بر سحر خورنده کان **از حضرت صادق علیه السلام**

منقول است که هر که سوره انا انزلناه در وقت سحر و در وقت اوقات

بخواند و ما بین این دو حالت ثواب کمی داشته باشد که در روز خدا

شهید شده باشد و در خون غلطیده باشد و کفنداند که اگر نیت

روزه را بعد از سحر بگذراند بهتر است و از اول شب تا آخر شب

نیت میتوان کرد و همین که میداند و قصد دارد که فردا روزه

میکرد و از بر خدا میگیرد بر است و اما ادب افطار است

کما اول نماشا را بکند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی بنظر
 او بر ندانند که کسنگی و تشنگی بر او غالب شده باشد و مانع حضور
 قلبی و باشد در نماز که در نزد صورتش افطار را مقدم دانستند
 بهتر است و در وقت افطار سوره انا انزلناه باید خواند سنت چنانچه
 دانستی و از حضرت سول صلعم منقولست که هر که در وقت افطار
 بگوید یا عظیم یا عظیم انت الهی لا اله الا غیره اغفر لی الذنوب العظیم
 انه لا یغفر الذنوب الا لعظیم الا لعظیم از گناه بیرون رود نما
 روز بکر از مادر متولد شده است و از حضرت امام حسن علیهم السلام
 منقولست که هر روز در این که در وقت افطار مستجاب است
 پس باید در لقمه اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم یا واسع العفو اغفر لی
 و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی کاظم علیهم منقولست که
 در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت و علی زقوا فطرنا
 و علیک توکلنا خدا عطا کند بتو ثواب هر کس که در روز
 روزه داشته است و در روایت دیگر منقولست که حضرت
 امیر المؤمنین صلوات الله در وقت افطار بدو نادمینشستند
 و چون خواند را می گذاشتند می گفتند اللهم لك صمنا و علی
 زقوا فطرنا فقبله منا لانك انت السميع العليم و در حدیث

دعا 4

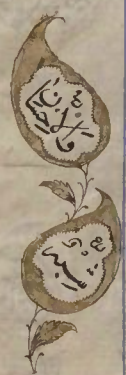
معتبر وارد شده است که حضرت رسالت پناصلی الله علیه و الوفا
 میگردند و خرما و آب یا رطب و آب در حدیث دیگر منقولست که
 آنحضرت در وقت افطار ابتدا بجلو میفرمودند و اگر غیباقتنبتا
 یا قند یا خرما افطار میگردند و اگر حاضر نبود باب نهم کرم پاک میکند
 معده را و قوت میدهد حدقه را و بینا نهر از یاد میکند و کاهنرا
 میشود و عروق را ساکن میگرداند و صقر غالب افزونشاند و
 قطع میکند بلغم را و اطفاء حرارت میکند و صدرا بر طرف میکند
و ایضا آنحضرت رسول صلعم منقولست که هر که بر خرما حلال
 را افطار کند ثواب نمازش چها صد برابر مضاعف گردد و **ابن جریر**
 صاعه علیه السلام منقولست که افطار کردن بآب کاهان میشود و در چش
 دیگر فرمود که حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام دوست میداشت که
 افطار میفرماید بشیر **و از حضرت امام رضا علیه السلام** منقولست که
 هر که در وقت افطار یک کرده نان تصدق کند بر مسکین خدا کاهان
 او بلیا میزند و ثواب یک بنده آزاد کردن از فرزندان اسمی است
 نام عمل او نوشته شود بهترین اعمال روزها و شبها بمبارک
 رمضان تلاوت قرانست بسیار باید خواند چون قران بر پیمان از آتش
 است و در حدیث است که هر چه زرا بهار هست و بها قران ما

رمضانست در ماهها دیگر در ماهی یک ختم سنت است و قش
 شش روز است در ماه مبارک رمضان هر سه روز یک ختم
 سنت است و اگر هر روز یک ختم تواند کرد بهتر است و در حدیث است
 که بعضی از ائمه علیهم السلام چهل ختم زیاده می کردند و اگر هر روز
 را تاوش بروج مقدس سوختند و اما می از ائمه و فاطمه زهرا هدی
 کند تاوش مضاعف کرد و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار باید فرستاد
 و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار باید گفت و نافله شب
 روز ترک نباید کرد و در شبها طاق ماه مبارک غسل سنت است خصوصا
 شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سوم
 و در هر آخر در شبها جفت نیز غسل سنت است خصوصا شب آخر
 و در روایتی آمده است که در جمیع مآدر هر شب غسل مستحب است
 و بنده معتبر از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه منقول است که
 بیست و نه بار در هر شب ماه مبارک این دعا بخوانند که دعا ایما را
 ملائکه میشوند بر صاحبش استغفا می کنند و دعا اینست اللهم
 اني اُفئحُ الشَّاءَ بِجَدِّكَ وَ اَنْتَ مُسَدِّدُ لِالصَّوَابِ بِمِثْلِكَ وَ اَيُّقِنْتُ أَنَّكَ
 اَنْتَ رَحِمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَ الرَّحْمَةِ وَ اَشَدُّ الْعَاقِبِينَ فِي
 مَوْضِعِ النِّكَالِ وَ النِّقَّةِ وَ اعْظَمُ الْمُتَجَبِّزِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِ بَاءً وَ

دعا شب

الْعَطَاةَ اللَّهُمَّ أَرِنْتِ لِي فِي حَائِكَ وَمَسْئَلِكَ فَاسْمِعْ بِاسْمِعْ مِدْحَتِي
 وَأَجِبْ بِأَجِبْ دَعْوَتِي وَأَقِلْ بِأَقِلْ عَشْرَتِي وَكَمْ بِاللَّهِ مِنْ
 كُرْبَةٍ قَدْ فَرَحْتَهَا وَهُوَ قَدْ كَسَفْتَهَا وَعَشْرَةٌ قَدْ قَلَبْتَهَا وَرَحِمَةٌ قَدْ نَشَرْتَهَا
 وَحَلَقَةٌ بِلَاءٌ قَدْ فَكَّكْتَهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْذُ صَاحِبَةً وَلَا
 وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ وَبِيُّ مِنَ الذُّلِّ وَ
 كَثْرَةُ ذُنُوبِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَخَامِرِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي لَا مَضَادَ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا مَنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عِظَمِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِحِ فِي
 الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظَّاهِرُ بِالْكَرَمِ وَمُجْدُهُ الْبَاسِطُ بِالْجُودِ بَدَأَ اللَّهُ
 لَا تَنْقُصُ خَرَائِيضُهُ وَلَا تَزِيدُهُ كُنْزُ الْعَطَاةِ وَالْأَجُودِ أَوْ كَرَمَانَهُ
 هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَتِي
 إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَعِغَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ
 سَهْلٌ يَسِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّا عَفْوُكَ عَنِّي وَتَجَاوُزُكَ عَنِّي وَصَفْحُكَ
 عَنِّي وَسِتْرُكَ عَلَيَّ قَبِيحٌ عَلَيَّ وَحِلْمُكَ عَنِّي كَثِيرٌ حَرَمِي عِنْدَمَا
 كَانُ مِنَ خَطَايَا وَعَمْدٍ أَطْعَمَنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُ
 مِنْكَ الَّذِي زَقَفْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَأَرَبَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفَيْتَنِي
 مِنْ لُجَائِنِكَ فَصِرْتُ أَرْعُوكَ أَمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا لِأَخَائِفِي

وَلَا وَجَلَ مَدَى عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ بَطَأَ عَنِّي
 عَسَيْتُ يُجْهِلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي بَطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي الْعَيْلَاءُ
 بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرِ مَوْلَاكَ كَمَا أَصْبَرُ عَلَى عَبْدِي لَيْسَ
 مِنْكَ عَلَى بَارِيكَ نَدْوَى فَاوَلَّ عَنكَ وَتَجَبَّبْتُ لِي فَاَبْغَضُ
 إِلَيْكَ وَتَوَدُّرًا لِي فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ
 يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ بِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالنَّفْضِلِ عَلَيَّ بِحُجُودِ
 وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ
 جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لِكِ الْمَلِكِ مِجْرَى الْفُلْكِ مَسْحَرُ الرَّبَاحِ فَالِقُ
 الْإِصْبَاحِ دَيَّانُ بَوْمِ الدِّينِ رَبُّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ
 عَلَيْهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ نَائِيَتِهِ فِي
 غَضَبِهِ وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا يَهْدِي بِأَلْحَمْدِ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ بِأَسْطِ الرِّزْقِ
 فَالِقِ الْإِصْبَاحِ زِيَّ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ الَّذِي
 بَعْدَ فَلَا يَهْرِي وَقَرَبَ فَشَهِيدِ الْجَوِّي تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ
 لَيْسَ لَهُ مَنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْءٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهْرٌ يُعَاوِضُهُ قَهَرٌ
 بِعِزَّتِهِ الْأَعْمَى وَتَوَاضَعُ لِعِظْمَتِهِ الْعُظْمَاءُ فَيَبْلُغُ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي جَهْنَ نَادِيَهُ وَيَسْتُرُّ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَبِعِظْمِ
 التَّعَزُّمِ عَلَى أَجَارِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَبْنِيئَةً قَدْ عَطَانِي وَعِظْمَةٍ



فلا

مَخْفِيَةً قَدْ كَفَانِي وَهَجَّةٍ مَوْثِقَةً قَدَارَانِي فَأَثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَ
 ذِكْرَهُ مَسْبُوحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَاهِبَتُكَ حِجَابَهُ وَلَا يُغْلَقُ بَابَهُ وَلَا يَسُدُّ
 سَائِلُهُ وَلَا يَحْتَبِ أَمَلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بُوذِرَ الْخَائِفِينَ وَبِحَجَى الصَّالِحِينَ وَ
 بَرَعَ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَبَضِعَ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَحْلِفُ
 الْآخِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّالِمِينَ مَدْرِكِ الْهَارِبِينَ
 نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعِ حُلُجَاتِ الطَّالِبِينَ
 مَعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ مِنْ خَشْيَةِ رَعْدِ السَّمَاءِ وَسُكَّانِهَا وَتَجَفُّ
 الْأَرْضِ عَمَارِهَا وَمَوْجِ الْبِحَارِ وَمَنْ يَسْجُدُ فِي غَمْرَاتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 هَدَانَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ
 وَلَمْ يَخْلُقْ وَيَرْزُقْ وَلَا يَرْزُقْ وَيُطْعِمْ وَلَا يُطْعِمُ وَيُهَيِّئُ الْأَحْيَاءَ وَ
 يَجْعَلِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ يَهْدِي الْخَبِيرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَجَبِيكَ وَ
 خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَبَلِّغْ رِسَالَتِكَ أَفْضَلًا وَأَحْسَنًا
 وَأَجْمَلًا وَأَكْمَلًا وَارْزُقْ وَأَنْفِي وَأَطِيبْ وَأَضْهِرْ وَأَسْنِي وَأَكْثِرْ مَا صَلَّيْتَ
 وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ
 وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

الحمد لله

وَوَيْلِكَ وَأَخِي رَسُولِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَإِيَّاكَ الْكَبِيرِي
 وَالْبَاءُ الْعَظِيمِ وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
 سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ وَمَا مَعِيَ أَهْلِي
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّتِي
 الْمُسْلِمِينَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ
 مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَ
 الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْخَلِيفَةَ الْهَادِيَّ الْمَهْدِيَّ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ
 أُمَّتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةٌ دَائِمَةٌ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَرَثَةِ
 الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ اللَّهُمَّ وَحَفِّهِ بِمَلَأْتِكَ الْمُقْبِرِينَ
 وَأَيُّدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الذَّاعِيَ إِلَى
 كِتَابِكَ وَالْقَائِمِ بِدِينِكَ اسْتَخْلَفُهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الدِّينَ
 مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبَدًا مِنْ بَعْدِ خَوَافِئِنَا
 يَعْبُدُكَ لَا يَشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعِزَّهُ وَاعِزَّنِي بِهِ وَأَنْصُرُهُ وَأَنْصُرْ
 بِهِ وَأَنْصُرْهُ نَصْرَ اعِزِّزْهُ وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ
 سُلْطَانًا ضَمِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْفِ
 شَيْئٌ مِنْ حَقِّ خِيفَةِ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ نَاغِبٌ لِيكَ فِي ذَوْلَةٍ
 كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتَذِلُّ بِهَا الْبِغْيَانَ وَأَهْلَهُ وَتَجْلِسُنَا

فِيهَا مِنَ الدُّعَاءِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَزَقُّوا بِهَا كَأَمَّةِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا بِهِ مِنَ الْحَقِّ فَحَلِّمْ لَنَا وَمَا قَصُرْنَا
 عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمُرِّ بِهِ شَعْنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدَعْنَا وَارْتَوَيْتَ بِهِ خَمَقْنَا
 وَكَثُرَ بِهِ قَلْبْنَا وَاعْرَزْنَا بِهِ ذَلْنَا وَاعْنَنَّا بِهِ عَائِلْنَا وَاقْضُ بِهِ عَنْ
 مَغْرَمِنَا وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدِّ بِهِ خَلْنَا وَبَيِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَخِّرْ بِهِ
 وَجْهَنَا وَفَكِّ بِهِ أَسْرَنَا وَاجْحَجْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَانْجِزْ بِهِ مَوَاعِدَنَا وَانْجِزْ
 بِهَا رَعُونَنا وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَانَنَا
 وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا أَحْمَرَ السُّؤْلِينَ وَوَسِعَ الْمُعْطِينَ شَفِيعًا
 صَدْرَنَا وَأَذْهَبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَأَهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ
 مِنَ الْحَقِّ يَا ذِيكَ لَأَنَّكَ هَدَيْتَ مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْقَضْنَا
 بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّ نَا إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا
 نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَيْتُنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَتَنَا وَبَيْنَا وَ
 كَثْرَةَ عَدُوِّ نَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَسِدَّةَ الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَتَطَاهُرَ الرَّمَازِ عَلَيْنَا
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْنَانَا عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ بِفَتْحِ تَجَلُّهُ وَبَضْرٍ تَكْتِفُهُ
 وَنَضْرٍ تُعْرَهُ وَسُلْطَانِ حَقِّ تَطْهَرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تَجَلُّنَا هَا وَعَاقِبَةُ
 مِنْكَ تُلْبِسُنَا هَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبِسْمِ تَعْبِيرِكُمْ صَحِيحٌ رَاضٍ
 صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَنْقُولٌ اسْتَكْرَاهُ شَبَّاهُ مَبَارَكٌ مُضَانٌ ابْنُ عَابِدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي

اسئلك ان تجعل فيما تقضى وتقدر من الامر الخوم في الامر الحكيم
 من قضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكفني من حجاج بينك
 الحر المبرور ورجهم المشكور وسعهم المغفور ذنبهم المكفر عنهم
 سيئاتهم وان تجعل فيما تقضى وتقدر ان تطيل عمري في خير وفائدة
 وتوسع في رزقي وتجعلني من تنصير به لدينك ولا تستبدل في عمري
 وايندعاه اليه المضا من ينزله الله استدره شب اللهم رحمتك
 في الصالحين فادخلنا وفي عليهم فارفعنا ويكاس من معي
 من عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فرحنا
 ومن الولدان المخلدين كأنهم لؤلؤ مكنون فآخذ منا ومن ثمار
 الجنة وحوح الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس والحبر والحرير
 فالبسنا وليكة القدر وحج بيتك الحرام وقتلنا في سبيلك قوتنا
 لنا وصالح الدماء والمسئلة فاستجب لنا فاذا جمعتنا لأولئنا
 والآخرين يوم القيمة فارحنا وبرائة من النار فاكتب لنا وفي
 جهنم فلا تعلمنا وفي عذابك وهوانك فلا تبتلنا ومن الرقوم و
 الضريع فلا تطعمنا ومع الشياطين فلا تجعلنا وفي النار على
 وجوهنا فلا تكبنا ومن ثياب النار وسبيل القطران فاملئنا
 ومن كل سوء يا لاله الا انت بحق لاله الا انت فحيا واما دعائها

سخنند بیامعتبر ولد شده است که حضرت امام رضا علیه السلام
 فرمود که این دعا بیست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام در سحرها میخواندند
 و میفرمودند که اگر مردم بدانند عظمت این دعا را از خدا و سرعت اجابت
 انرا هر آینه بتمشیر بر طلب این دعا بیا یکدیگر قائل گشتند مگر سوگند نداد
 کند که اسم اعظم خدا تعالی درین دعاست راست گفته ام پر چون این دعا را بخوانید
 با هتمام تمام و بتضرع بخوانید و از غیر اهلش پنهان دارید دعا اینست
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءُ وَكُلِّ بَهَائِكَ هَيِّئِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ بَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ يَا جَمِيلُ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ يَا جَلِيلُ
 وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عَظَمَتِكَ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ يَا نُورُ يَا نُورُ وَكُلِّ نُورِكَ نُبُوءُ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
 كُلِّ رَحْمَتِكَ وَسِعَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ كِبَالِكَ يَا تَمِيمُ وَكُلِّ كِبَالِكَ تَامَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِبَالِكَ كُلِّهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ يَا كَمِيلُ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سَمَائِكَ يَا كَبِيرُ يَا كَبِيرُ

دعا بیست

كُلُّ سَمَائِكَ كِبْرَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعْوَانِهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ عَنْ بَرَّةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَا ضَايَعَتْ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
 بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطَلَّةٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِ
 وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِعًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ قَوْلِكَ بِإِرْضَائِهِ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحِبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّهَا إِلَيْكَ حَبِيبَةُ اللَّهِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَ
 كُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ
 فَأَخْرَجَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْوِكَ
 بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلْوِكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْوِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ مَنَنِكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنَنِكَ قَدِيمًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنَنِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ يَاؤِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ يَاؤِكَ كَرِيمَةً اللَّهُمَّ

وَكُلِّ سَمَائِكَ
 حَبِيبَةُ اللَّهِ

اِنِّي اسْتَسْئَلُكَ يَا اِيَّاكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ
 وَالْجَبْرِ وَبِ اسْتَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَحَدِّهِ وَجَبْرِيَّ وَحَدِّهَا اَللّٰهُمَّ
 اِنِّي اسْتَسْئَلُكَ بِمَا تُحِبُّ بِيَّ جِزْ اسْتَسْئَلُكَ فَاجِبْنِي يَا اَللّٰهُ بِيْنَ هَرَجَاتِكَ
 خَوَاهِدًا رَحْمَةً بَطْلِيَّةً لَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ
 اَوْرَدَهُ اسْتَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ اَوْرَدَهُ اسْتَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ
 وَدَعَا اِيْنَسْت يَا عُدَّتِيْ فِي كُرْبِيَّ وَيَا صَاحِبِيْ فِي شِدَّتِيَّ وَيَا لِيْ فِي نِعْمَتِيَّ
 وَيَا غَايَتِيْ فِي رَغْبَتِيَّ اَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِيَّ وَالْمَوْصِلُ رَوْعِيَّ وَالْمَقْبَلُ
 عَثْرَتِيَّ فَاعْفِرْ لِحُطْبَتِيَّ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَسْئَلُكَ خُشُوعَ الْاِيْمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ
 الذُّلِّ فِي الشَّرِّ يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ يَا مَنْ يُعْطِيْ مَنْ سَأَلَهُ تَحْتَمَانِيَّةً وَرَحْمَةً وَيَبْتَدِيْ
 بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ تَقْضَايَا مِنْهُ وَكَرَمًا بِكَرَمِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي رَحْمَةً وَّاسِعَةً جَامِعَةً اَنْبَلِغُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 اَللّٰهُمَّ اِنِّي اسْتَغْفِرُكَ اَيَّا تَبْتُ اِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيْهِ وَاسْتَغْفِرُكَ
 لِكُلِّ خَيْرٍ اَرَدْتُ بِهِ وَجَهَمَكَ فَا الطَّنِي فِيْهِ مَا لَيْسَ لَكَ اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي ظُلْمِيَّ وَجُرْمِيَّ بِحَبْلِكَ وَجُودِكَ يَا
 كَرِيْمُ يَا مَنْ لَا يَحْتَبُ سَائِلُهُ وَلَا يَنْفِدُ نَائِلُهُ يَا مَنْ عَلَيَّ اَلشَّيْءُ فَوْقَهُ
 وَدَنِيَّ فَا لَشَيْءٍ دُونَهُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي يَا فَالِقَ الْبَحْرِ

اِنِّي اسْتَسْئَلُكَ
 بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ
 اَوْرَدَهُ اسْتَسْئَلُكَ
 بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ
 اَوْرَدَهُ اسْتَسْئَلُكَ
 بِمَا اَنْتَ فِيْهِ مِنَ الشَّانِ

لِمَوْسَى لِلْبَيْتَةِ اللَّيْلَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي
 مِنْ الْفِئَاقِ وَعَلِيٍّ مِنَ الرِّثَاءِ وَسَانِيٍّ مِنَ الْكُذْبِ وَعَيْبِيٍّ مِنَ الْخِيَانَةِ
 فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ
 الْعَائِدِ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ
 الْمُسْتَعِينِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْهَارِبِ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا
 مَقَامُ مَنْ بَوَّأَكَ بِخَطِيئَتِهِ وَبَعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ وَتَوَبَّ إِلَى رَبِّهِ
 هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ هَذَا مَقَامُ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ هَذَا
 مَقَامُ الْخَزُونِ الْمَكْرُوبِ هَذَا مَقَامُ الْخَزُونِ الْمَهْزُومِ هَذَا مَقَامُ
 الْغَرِيبِ الْغَرِيبِ هَذَا مَقَامُ السُّوْجِسِ الْفَرِيقِ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ
 لِدَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ وَلَا لَهْمَ مُفَرِّجًا سِوَاكَ وَلَا لَضَعْفِهِ مُقَوِّبًا
 إِلَّا أَنْتَ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمَ لَا تَحْرُقْ وَجْهِي بِالنَّارِ بَعْدَ سُجُودِي لَكَ وَ
 تَعْفِيرِي بِغَيْرِ مَنْ مَنَى عَلَيْكَ بَلْ لَكَ الْحَمْدُ وَالنَّوْءُ وَالنَّفْضُ عَلَيَّ
 أَرْحَمَ أَيُّ بَيْتِي بِ جَدَانِ بِكُودِ كَهْ نَفْسِ بِرَيْدِ شُورِ ضَعْفِي وَ
 قَلَّةِ جِلْدِي وَرِقَّةِ جِلْدِي وَتَبَدُّدِ أَوْصَالِي تَنَاشُرِ حَجِي وَجِئِي وَ
 جَسَدِي فَخَدَّتِي وَوَحْشَتِي فِي قَبْرِي وَجَزَعِي مِنْ صَغِيرِ
 الْبَلَاءِ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ قُوَّةَ الْعَيْنِ وَالْإِعْتِبَاطِ يَوْمَ الْحَشْرِ وَالنَّدَاةِ
 وَيَضْرِبُ حَجِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُ فِيهِ الْوُجُوهُ أُمِّي مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ

بِكَ

الْمُسْتَجِيرِ

يَا رَبِّ

الْعَصَاةِ

أَسْأَلُكَ الْبُشْرَى بِوَجْهِ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ وَالْبُشْرَى
 عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَجَّوهُ عَوْنًا فِي حَيَاتِي وَأَعَدَّ دُخْرًا
 لِيَوْمِ فِائَتِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاؤُهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ
 لُحِيبٌ دُعَاؤِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَجَّوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَّوْتُ
 غَيْرَهُ لَأَخْطَفَ رَجَائِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْخَيْرِ الْجَمِيلِ الْمُفْضِلِ ذِي الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ وَيَا كُلَّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ
 وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْبَقِيَّةَ وَ
 حُسْنَ الطَّرِيقِ وَأَثْبِتْ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي أَقْطَعُ رَجَائِي عَنْ سِوَاكَ
 حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَقَرُّ إِلَّا بِكَ يَا طَيِّفًا يَا مَائِيَّةً يَا طِفْلًا يَا
 جَمِيعِ أحوَالِي يَا مَحْبُوبَ وَيَرْضَى يَا رَبِّ تَضَعِفْ عَلَى النَّارِ وَلَا
 تُعَذِّبْنِي بِالنَّارِ يَا رَبِّ ارْحَمْ دُعَائِي وَتَضَرُّعِي وَخَوْفِي وَدُؤْمِي وَ
 مَسْكَتِي وَتَعَوُّبِي وَتَلَوُّبِي يَا رَبِّ يَا تَضَعِفْ عَن ظَلَمِ الدُّنْيَا
 وَأَنْتَ وَسِعَ كَرِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ عَلَى لِكَ بِقُوَّتِكَ عَلَى ذَلِكَ وَ
 قُدْرَتِكَ عَلَيْهِ وَغِنَاكَ عَنْهُ وَحَاجَتِي إِلَيْهِ أَنْ تَرْزُقْنِي فِي حَاجَتِي
 هَذَا وَشَهْرِي هَذَا وَبَيْتِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذَا وَرِزْقًا وَسِعًا
 تَعْبِينِي بِهِ عَن تَكْلِيفِ مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ
 الطَّيِّبِ آتِي بِكَ مِنْكَ أَطْلُبُ وَإِلَيْكَ أَرْغَبُ وَإِلَيْكَ أَرْجُو

وَالْقَضَى
 الْإِقَامَةَ

وَأَنْتَ هَذَا ذَكَ لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَتَوُ الْآلِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَارِكْ
 لِي فِي ذَلِكَ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي عَافِي عَافِي عَافِي بِأَسْمَاعِ كُلِّ صَوْتٍ
 وَيَا جَامِعَ كُلِّ فَوْتٍ وَيَا بَارِيَّ النَّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا تُعْشِبُهُ
 الظُّلُمَاتُ وَلَا تُشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ
 أَعْظَمُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا
 سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهَبْ
 لِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تَهَيِّئَ لِي الْمَعِيشَةَ وَخْتِمَ لِي بِخَيْرٍ حَتَّى لَا تُصْرِفَ لِي
 الذُّنُوبَ اللَّهُمَّ رَضِي بِمَا قَسَمْتَ لِي حَتَّى لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْتَحْ لِي خِرَاتِنِ رَحْمَتِكَ وَارْحَمْنِي رَحْمَةً
 لَا تُعَذِّبُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ
 الْوَاسِعِ رِزْقًا وَاسِعًا حَالًا لِطَيْبًا لَا تُفْقِرُنِي إِلَى أَحَدٍ بَعْدَهُ سِوَاكَ
 تَزِيدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا وَإِلَيْكَ فَاقَةٌ وَقَفْرًا وَبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ عَيْتًا
 وَتَعَفُّفًا يَا مُحْسِنُ يَا مُجَلُّ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مَلِكُ يَا مُقْتَدِرُ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفِّنِي اللَّهُمَّ كُلَّهُ وَأَقْضِ لِي يَا مُحْسِنُ يَا بَارِكُ
 لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَأَقْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي اللَّهُمَّ بَشِّرْ لِي مَا
 أَخَافُ تَعْسِيرَهُ فَإِنَّ تَبَسُّرًا مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَ
 سَهْلٌ لِي مَا أَخَافُ حَزْنَ وَنَهَهُ وَنَفْسِي عَنِّي مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ

ما أخاف

ما أتاك

ما أعجز

وَكَفَّ عَنِّي مَا أَخَافُ عَمَّهُ وَأَصْرَفَ عَنِّي بَلِيَّتَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 سه بار بگوید اللهم املأ قلبي جبالك وخشية منك تصدقاً
 بكمالك وقرامتك وشوقاً إليك يا ذا الجلال والإكرام اللهم
 ازلك على حقوقاً فصدق بها على وللمناس قبلي تبغات فمخلفها عفو
 وقد أوجبت لكل ضيف قرى وأناضيفك فاجعل قرأى الليلة
 الجنة يا وهاب الجنة يا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة الا
 بك وانجمه ادعيه مشهوره سحر دعائست که شیخ طوسی
 رحمه الله و دیگران از ابو هزئه شمالی روایت کرده اند که حضرت
 امام زین العابدین صلوات لله علیه واله در شبهای مبارک
 رمضان اکثر شب را نماز میکردند و چون سحر میشد این دعا را
 میخواندند **فوجلبك**
 اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَدِّبْنِيْ بِعَفْوِيْكَ وَلَا تَمَكِّرْ فِيْ مُرْعَدِيْكَ مِنْ اَبْنِ اِلِيَّ الْحَبِيْرِ
 يَا رَبِّ وَلَا تُؤَجِدْ اِلَّا مِرْعَدِيْكَ وَمِنْ اَبْنِ اِلِيَّ الْجَاهُ وَالاسْتِطَاعِ
 اِلَّا بِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَعْنِيْ عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا
 الَّذِيْ سَاءَ وَاجْتَرَا عَلَيْكَ وَ لَمْ يَرْضِكْ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَنْتَ قَدْرُ بَكْوَيْدِ كِهْ نَفْسٍ مِّنْقَطَعٍ بِشُوْدٍ وَبَعْدَ اَنْ
 بَكْوَيْدِ بِيْكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَّتْنِيْ عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِيْ اِلَيْكَ

فصل

وَكُلَّ مَا لَمْ تَدْرِ مَا أَنْتَ أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي دَعَاكَ بِحَبِيْبِي وَإِنْ
 كُنْتُ بَطِيئًا جَهَنَّمَ عَوْنِي وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَبِعُطْبِي وَإِنْ
 كُنْتُ بَخِيْلًا جَهَنَّمَ سَنَقْرُضُنِي وَأَحْمَدُ لِلَّهِ أَنَا دِيَهُ كَلَّمَا شَدَّكَ الْحَاجُّ
 وَأَخْلَوَاهُ حَيْثُ شَدَّ لِي سِرِّي بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَبِقَضِي الْحَاجِّي وَ
 أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي
 دُعَائِي وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ جَانِبِي
 وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَّنِي لِيهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ
 فِيهِمْ يُونِي وَأَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ لِي وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَأَحْمَدُ لِلَّهِ
 الَّذِي جَعَلَ عَنِّي حَتَّى كَانِي لِأَذَنْبِي قَرِيْبًا أَحْمَدُ شَيْءٌ عِنْدِي
 وَأَحْسَنُ نَجْدًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَطَالِبَ لِيكَ مُشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ
 الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً وَالِاسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَّاكَ بِمَا
 وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلضَّارِّجِينَ مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ
 لِلذَّالِمِينَ بِمَوْضِعِ اجَابَةٍ وَاللَّاهُوتِينَ بِمِرْصَادِ غَائِثَةٍ وَأَنَّ فِي
 اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضًا مِنْ مَنَعِ
 الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةٍ عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأَثِرِينَ وَلَكِنَّ الرَّاحِلَ
 إِلَيْكَ قَرِيْبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَهْتَبِي عَزَّ خَلْقَكَ إِلَّا أَنْ
 تَجْهَرُوا بِالْأَمَالِ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ بِطَلِبَتِي قُبُوْحَتِي

الذي
 ادعوه
 أرجوه

إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتَ بِيكَ اسْتِعَاثَتِي وَبِدُعَاؤِكَ تَوَسُّلًا
 مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِجَابٍ لِعَفْوِ عَثْوَتِي
 بَلْ لِنِقَتِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَحِجَابِي إِلَى
 الْإِيمَانِ بِتَوْجِيدِكَ وَتَقْيِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَطْلَابَتِي لِي غَيْرُكَ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَّكَ لِاسْتِرْبَاكِ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ لِقَائِلُ وَ
 قَوْلُكَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الصِّدْقُ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِذَ اللَّهُ كَانَ
 بِكُمْ رَحِيمًا وَلَسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ
 الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ
 عَلَيْهِمْ بِتَجَرُّفِكَ إِلَهِي رَبِّي فِي نِعْمِكَ وَإِحْسَانِكَ صَغِيرًا وَ
 نَوْهًا يَا سَمِيَّ كَبِيرًا يَا مَنْ رَبَّنِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَنِعْمِهِ
 أَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلِيلِي
 عَلَيْكَ وَجُحِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلِيلِكَ
 وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِكَ إِلَى شَفَاعَتِكَ ادْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانِ غَدِّ
 آخِرَسِهِ ذَنْبُهُ رَبِّي أَنَا حَيْكُ بِقَلْبِي قَدْ آوَيْتُهُ جُرْمُهُ ادْعُوكَ
 يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِعًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ دُنُوبِي
 فَرَعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ طَمِعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ رَاجِعٌ
 وَإِنْ عَذَّبْتَ فَخَيْرٌ ظَالِمٌ حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرْمِي عَلَيَّ اسْتَسْتَلِكُ

حَقِّ حَيْكَتِكَ

وَفَضِيلِهِ
وَفَضِيلِهِ

حَقِّ حَيْكَتِكَ

القصص

ألا تحيب

ولا تولى

مع آتاني ما نكره جودك وكرمك وعدتي في شدتي مع قلة
 حياتي منك رافك ورحمتك وقد رجوت بين ذنبي وبين
 منيبي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خبير من دواعي وافضل
 من رجاه راج عظم باسدي امل في ساء عملي فاعطني من عفوك
 بمقدار امل في اسوء عملي فان كرمك يحل عن مجازاة اللذنين و
 حلك يكبر عن مكافاة المفصيرين وانا ياسدي عائد بفضلك
 هارب منك اليك متجرب ما وعدت من الصفح عن احسنك
 ظنا وما انا يارب وما اخطري هبني بفضلك وصدق على عفوك
 اني بجللي سترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك فاولو اطعم
 اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو خفت تعجيل العقوبة لا جنبت
 الا لانك اهلون الناظرين اليك واخف المظلمين على بل لا تفك
 يارب خبر الساترين واحكم الاحكمين واكرم الاكرمين سئل
 العيوب غفارا لذنوب علام الغيوب سئل الذنوب بكرمك
 وتوخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على حلك بعد عليك وعلى
 عفوك بعد قدرتك وبحلمي وبحجرتي على معصيتك حلك
 عني ويدعوني الى قلة الحياء سترك على وسر عني الى التوب
 على محارمك معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حللم

يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَوْمُ يَا غَافِرَ الذَّنْبِ يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا عَظِيمَ الْمِنَّةِ
 يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ أَنْتَ سَتُرَكُّ الْجَهْلُ مِنْ عَفْوِكَ الْجَبَلُ بِالْجَهْلِ
 ابْنُ فَرَجِكَ الْقَرِيبُ ابْنُ غِيَاثِكَ السَّرِيعُ ابْنُ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعُ ابْنُ
 عَطَايَاكَ الْفَاضِلُ ابْنُ مَوَاهِبِكَ الْهَبِيبُ ابْنُ صِنَاعَتِكَ
 السَّنِيَّةُ ابْنُ فَضْلِكَ الْعَظِيمُ ابْنُ مَنَّاكَ الْجَسِيمُ ابْنُ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمُ
 ابْنُ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ يَا مُجِيبُ وَالْمُجِيبُ فَاسْتَقِنِي وَبِرَحْمَتِكَ الْخَاضِعُ
 يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمَلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ لَنَا شَكْلٌ فِي النَّجَاةِ مِنْ عِقَابِكَ
 عَلَى أَعْمَالِنَا بَلِّغْنَا بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا لَأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
 بُدِيءُ الْإِحْسَانِ نَعَا وَتَعَفُّو عَنِ الذَّنْبِ كَمَا فَمَا نَذَرِي مَا
 شَكَرُ الْجَهْلُ مَا تَشَرُّهُ قِيمٌ مَا سَدُّهُ عَظِيمٌ مَا أَبْلَيْتُ وَأَوْلَيْتُ
 أَمْ كَثِيرٌ مَا مِنْهُ نُجِيَّتْ وَعَافَيْتُ يَا حَبِيبُ مَنْ حَبِيبَ إِلَيْكَ وَيَا
 قُوَّةَ مَنْ مَزَلَتْ ذَنْبِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْحُسْنُ وَخَيْرُ الْمَسْبُوقِ
 فَجَاوِزِ يَا رَبِّ عَنِ قِيمِ مَا عِنْدَ الْجَهْلِ مَا عِنْدَكَ وَآيُ الْجَهْلِ
 يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ وَآيُ مَا لِنِ اطْوَلُ مِنْ آثَانِكَ وَمَا قَدْرُ مَا لَنَا
 فِي جَنبِ نِعْمِكَ وَكَيْفَ سَتَكْتَرُ أَعْمَالُنَا بِقَابِلِ بِهَا كَرَمِكَ بَلْ كَيْفَ
 يَضْهَقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا
 بَاسِطَ الْيَدَيْنِ يَا رَحْمَةً فَوْعَ عِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَعَنَ نَهْرُ تَيْمِي لَبِ رَحْمَتِكَ مِنْ

سُبْحَانَكَ

سُبْحَانَكَ يَا رَبِّ

بسم الله الرحمن الرحيم

باسمك

بِأَبِيكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ يَا أَنْبِيَّ إِلَى مِنَ الْعُرْفَةِ بِجُودِكَ وَ
 كَرَمِكَ وَأَنْتَ الْفَاعِلُ يَا تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ تَعَذِّبُ مَنْ
 تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَلَا
 تُسْئَلُ عَرْفُوعِكَ وَلَا تُتَارَعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تُشَارَكُ فِي أَمْرِكَ وَلَا
 تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْزِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَ
 الْأُمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ هَذَا مَقَامٌ مِنْ لَازِمِكَ وَ
 اسْتِجَارَ بِكَرَمِكَ وَالْفِئَا حَسَانِكَ وَنِعْمِكَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا
 يَصْبِقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَقَّضْنَا
 مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَائِمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ أَفْتَرَاكَ
 يَا رَبِّ تُخَلِّفُ يَا رَبِّ ظُنُونَنَا أَوْ تَخَيِّبُ مَا لَنَا كَلَايَا كَرِيمٌ فَلَيْسَ هَذَا
 ظُنَانِيكَ وَلَا هَذَا طَعْنُ فِيكَ يَا رَبِّ لَنَا فِيكَ أَمَلٌ طَوِيلٌ كَثِيرٌ
 لِأَنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا عَصَبْنَاكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنَا
 وَدَعْوَانَا وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا الْحَقُّوْرَجَائِنَا يَا مَوْلَانَا
 فَقَدْ عَلِمْنَا مَا اسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلِمْنَا فِيْنَا وَعَلِمْنَا يَا نَبِيَّكَ لَا
 نَصْرُ فَمَا عِنْدَكَ حَسْنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مَسْتَوْجِبِينَ
 لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا وَعَلَى الْمُدْنِيهِنِ بِفَضْلِ
 سَعْيِكَ فَا مَنُوعَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَجَدَّ عَلَيْنَا فَا نَحْمِلْنَا جُونَ عَلَى

نَيْكَ يَا غَفَّارُ يَنْوِرْكَ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِكَ اسْتَعَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ
 أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا ذُنُوبَنَا بِإِهْتِدَائِكَ سَتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَتَتُوبُ
 إِلَيْكَ تَتَجَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَتُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ فَجَبَّبْنَا نَارَكَ وَ
 شَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدًا وَلَمْ يَنْزِلْ وَلَا يَنْزِلْ مَلَكٌ كَرِهَ يَأْتِيكَ عَنَّا فِي
 كُلِّ يَوْمٍ بِعَمَلٍ قَبِيحٍ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطَ طَائِفَتُكَ وَتَفْضَلَ
 عَلَيْنَا بِالْأَمْرِ فَسُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَكْرَمَكَ مُبْدِيًا وَ
 مُعْبِدًا تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَكَرِهَ صَانِعُكَ وَفَعَّالُكَ
 أَنْتَ اللَّهُ أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَاتِلَ بِسَبْحِي بِفَعْلٍ وَخَطِيئَةٍ
 فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدُ سَيِّدِ سَيِّدِ اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ وَ
 أَعِزَّنَا مِنْ سَخَطِكَ وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوْلَاهِيكَ
 وَارْتِعْمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَيْثُ يَنْبِيئِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ
 صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ
 بَيْتِهِ إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا يَطْلَعُ عَلَيْكَ وَتَوْفَقًا عَلَى
 مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 وَلِوَالِدِي وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَحِمْتَ الْيَتَامَى صَغِيرًا وَكَبِيرًا يَا أَحْسَنَ
 إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ عَلَّمُوا عَفْرَانَا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
 الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ

والآية

بسم الله

بِالْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَبِينَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ذَكَرْنَا
 اِنْتَانَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا حُرْنَا وَمَمْلُوكِنَا كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ
 وَضَلُّوا ضَلًّا لَا يَبْعِدُ وَلَا يَخْسِرُ وَخَسِرْنَا مَبِينًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْتَمِعْ لِي بِخَيْرٍ وَارْفَعْ لِي أَهْمِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ
 وَآخِرَتِي وَلَا تَسْلُطْ عَلَيَّ مِنْ لَدُنْكَ
 بِرَحْمَةٍ لِي جَعَلْتَ عَلَيَّ مِنْكَ جُثَّةً وَاقِيَةً بَاقِيَةً وَلَا
 تَسْلُبْنِي صَاحِبًا مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَسِعَ
 حَلَا لَاطِيًا اللَّهُمَّ اجْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَارْزُقْنِي
 بِكُلِّ نَيْلِكَ وَارْزُقْنِي بِحَجِّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَاهُذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ
 وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأَيْمَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تُخْلِنِي بَارِبٍ
 مِنْ تِلْكَ الشَّاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ
 حَتَّى لَا أَعْصِيكَ وَالْهَيْبِنِي الْخَيْرَ وَالْعَلَّ بِهٍ وَخَشِينِكَ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ أَقُلْتُ
 قَدِّمْتَهُنَّ وَتَعَبَّاتُ وَقَمْتُ لِلصَّلَوةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ
 الْقَيْتُ عَلَيَّ نَعَسًا إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَسَكَبْتَنِي مُنَاجَاتِكَ إِذَا أَنَا
 نَاجَيْتُكَ وَمَا لِي كُنْتُ أَقُلْتُ قَدِّمْتَهُ سِرِّي وَفَرَّبْتَنِي مِنْ
 جَالِسِ النَّوَابِئِ بِمَجْلِسِ عَرَضَتِ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي وَحَالَتْ

بِنِي وَبَيْنَ خَدَمِكَ سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ
 خَدَمِكَ مَحَبَّتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَحْفًا بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي أَوْ
 لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَتَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَارِهِينَ وَفَضَيْتَنِي أَوْ
 لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي بِرِيشَا كَرِيمًا أَوْ فَرَحْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَتَدْنِي مِنْ جَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَتَخَذْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي
 فِي الْعَافِيَيْنِ فَمِنْ رَحْمَتِكَ أَيْسَرْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي أَيْفَ جَالِسِ الْبَطَالِيهِ
 فَبَيْتَنِي وَيَتِيمًا خَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي
 أَوْ لَعَلَّكَ بِحُرْمَتِي جَمَعْتَنِي كَأَقْبَسَتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ حَيَاتِي مِنْكَ
 جَازَيْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَ مَا عَفَوْتَ عَنِ الْمُنْذِرِينَ
 قَبْلِي لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيْبُ بِحِلِّ عَنِ جُزْأَةِ الْمُنْذِرِينَ وَحِلْمَكَ
 يَكْبُرُ عَنْ مَكَافَاةِ الْمُفْضَرِينَ وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ يَا رَبِّ مِنْكَ لَيْتَكَ
 مُسْتَجِرًا مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا لِي أَنْتَ أَوْ سَعَفْتَنِي
 وَأَعْظَمْتَنِي مِنْ أَنْ تُقْبَلِي بِعَمَلِي وَأَنْ تَسْتَرَنِي بِحُطْبَتِي وَمَا
 أَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا خَطَرِي هَبْنِي بِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ
 بِعَفْوِكَ وَجَلِّلْنِي بِسَيِّرِكَ وَأَعْفُ عَن تَوْبِعِي بِكَرَمِ وَخَمَلِكَ
 سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّبْتَهُ وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ
 وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي قَعْتَهُ وَأَنَا
 الْخَائِفُ الَّذِي أَمَنْتَهُ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ وَأَنَا الْعَطْشَانُ

الذی آرویتہ وانا العاری الذی کسوتہ وانا الفقیر الذی
 اغنیته وانا الضعیف الذی قوتہ وانا الذلیل الذی اعزته
 وانا السقیم الذی شفیتہ وانا السائل الذی اعطیتہ وانا البت
 الذی سترته وانا الخاطی الذی اقلته وانا القلیل الذی کثرته
 وانا المسضعف الذی صرته وانا الطرید الذی اویته فک
 الحمد وانا یارب الذی لم استخیک فی الخلاء ولم انا ینک
 فی الملأ وانا صاحب الدواهی العظمی انا الذی علی سیدی واجر
 انا الذی عصبت جبار السماء انا الذی اعطیت علی معاص
 الجلیل الرئی انا الذی جن بشرت ما خرجت لہا اسعی انا
 الذی اہلنتی فما ازعونیت وسترنت علی فما استخبت
 وعملت بالمعاصی فعدت و اسقطنی من عینک فما بالیت
 فی لیمک اہلنتی و یسرتک سترتني حتى کانتک اغفلتني و من
 عقوبات المعاصی جنبتني حتى کانتک استخینت الہی لم اعصک
 جن عصیتک وانا لربوبیتک جاحد ولا یامرک مستحرف و
 لا لعقوبتک متعرض ولا لوعیدک متهاون و لکن خطیبت
 عرضت و سولت لی نفسی علی بنی ہواہی و اعاننی علیہ اسقوا
 و عر فی سرتک المرخی علی فقد عصیتک و خالفک یجہد

فَالَّذِينَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَقِدُّنِي وَمَنْ يَدِي الْخَصْمَاءُ عِنْدًا مَنْ
 يَخْلُصُنِي بِجَبَلٍ مِنْ تَضَلُّدٍ أَنْتَ قَطَعْتَ جَبَلَكَ عَنِّي فَوَالسَّمَاءِ
 عَلَيَّ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي لِلَّهِ لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ
 رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ يَايَ عَنِ الْقَنُوطِ لَقَطَعْتُ عِنْدَ مَا أَتَذَكَّرُهَا
 يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اللَّهُمَّ بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ
 أَتَوْسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُجَّتِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
 الْقُرَشِيِّ الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ الْمَكِّيِّ الْمَدِينِيِّ أَرْجُو الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُؤَخِّرْ
 اسْتِهْنَاءَ سَائِرِ بَيْنَاتِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْمًا
 آمَنُوا بِالسِّيَرَةِ لِيَحْقُقُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَأَذْرَكُوا مَا آمَنُوا وَنَا أَمَانِيكَ
 بِالسِّيَرَةِ وَقُلُوبِنَا لَتَعْفُو عَنَّا فَأَذْرِكْ بَيْنَنَا مَا آمَنْنَا وَثَبَّتْ رَجَاءُكَ
 فِي صُدُورِنَا وَلَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ ذَهَبِ يَدِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
 لَدُنِكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوْعَزَّ بِكَ لَوْ أَنَّ نَهْرِي مَا بَرِحَتْ
 مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ يَا إِلَهَ قَلْبِي مِنَ الْعُرْفَةِ بِكَرَمِكَ
 وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ إِلَى مَزِينِ هَبِّ الْعَبْدِ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ وَإِلَى
 مَنْ يَلْتَجِيُ الْخَلْقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي لَوْ فَرَّ نَبِيٌّ بِالْأَصْفَادِ وَاسْتَعْتَنَى
 سَيْدِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ وَدَلَّتْ عَلَى أَضْلَاحِي عُيُونُ الْعِبَادِ
 أَمْرَتِي إِلَى النَّارِ وَحَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ

التَّهَامِي

رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ وَجْهَ تَائِبِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَالْآخِرِ
 حُبُّكَ غَزَقَ قَلْبِي أَنَا الْآتِسِي أَيَادِيكَ عِنْدِي وَسَتَرَكَ عَلَيَّ فِي
 دَارِ الدُّنْيَا سَيِّدُ صَلَاحِي مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَأَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ
 قَلْبِي وَأَجْمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَالْإِلَهِ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَنْقَلَبْتُ إِلَى رَجَّةِ
 التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعْبَيْتُ بِالْبُكَاءِ عَلَى نَفْسِي وَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالشُّغْرِ
 وَالْأَمَالِ عُمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ تَغْضَبِي مَنزِلَةَ الْأَيْسِبِ مِنْ
 خَيْرِي فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَى مِثْلِ
 حَالِي إِلَى قَبْرِي وَلَمْ أَمْهَدْهُ لِرُقْدَتِي وَلَمْ أَفْرُسْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ
 لِضَجْعَتِي وَمَا لِي لَا أَنْبِي وَلَا أَدْرِي لِأَمَا يَكُونُ مَصِيرِي وَ
 أَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَايَلُنِي قَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ نَفْسِي
 أَجْنَحَةُ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا أَنْبِي أَنْبِي خُرُوجِ نَفْسِي أَنْبِي لِحُلُولِ
 رَمْسِي أَنْبِي لِظِلَّةِ قَبْرِي أَنْبِي لِضَبْقِ حَمْدِ أَنْبِي لِسُؤَالِ مُنْكَرِ
 وَنَكِيرِ أَيَّامِي أَنْبِي لِحُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عَمْرِي أُنَادِي لِبِلَا حَامِلًا
 يَقْبَلُ عَلَيَّ ظَهْرَهُ أَنْظُرْ مَرَّةً عَنِّي مَرَّةً وَأُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذْ أَخْرَجُونِي
 فِي شَأْنِ غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُعِينُهُ وَجْهُ
 يَوْمَئِذٍ مَسْفُورَةٌ صَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوَجْهُ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا

قَبْرِي
 فَوْقَ
 الْحَدِّ
 مَرَّةً

والذلة
والضعف
أفيسان
يارب جنب شكره
وما قدره على

غبرة ترهقها قتره وذلة سيدي عليك معولي ومعقدي
 ورجائي وتوكلتي ورحمتك تعلقني تصيب برحمتك من
 تشاء وهدي بكرامتك من تحب فلك الحمد على ما نقيت من
 الشر قلبني لك الحمد على بسط لسانك أفبلسنا هذا الكار
 شكرك أم بغاية جهدي في عملي ارضيك وما قدر لسانك
 في جنب نعمك واحسانك الي الا ان جودك بسط املني و
 شكرك قبل عملي سيدي اليك رغبتي حينك رهبتني و
 اليك تاويلي قد ساقني اليك املني وعليتك يا واجد علقني
 هبتني فيما عندك انبسطت رغبتي لك خالص رجائي و
 خوفي وبك انت محبتي واليك القيت بيدي وبجبر طمحينك
 مدنت رهبتني يا مولاي بذكرك عاش قلبك وبمناجاتك برودت
 ألم الخوف عني فيا مولاي وباموئلي وبامنتهي سؤلي صل
 على محمد وآل محمد وفرق بيني وبين ذنبي المانع من لزوم طاعتك
 فاما اسئلك لقدم الرجاء فيك وخوفي اليك وعظيم الطمع
 منك الذي اوجبه على نفسك من الرافة والرحمة واللائق
 لك وحدك لا شريك لك واخلق كلهم عيال لك وفي قبضتك و
 كل شئ خاضع خاضع لك تباركت يا رب العالمين اللهم ارحمني

اِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلَّ عَنْ جِوَابِكَ لِسَانِي وَطَاشَ عِنْدُكَ
 اِيَّايَ لَيْتِي فَيَا عَظِيمَ اَنْتَ رَجَائِي فَلَا تُحَيِّبْنِي اِذَا اشْتَدَّتْ فَاقِي
 لِيكَ وَلَا تُرِدْنِي بِجَهْلِي وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَلَّةِ صَبْرِي اَعْطِنِي لِقَهْرِ
 وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدٌ وَمَعْوَلِي وَرَجَائِي
 وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقْتُ وَبِعِزَّتِكَ احْطُرُ رَحْلِي وَبِحُجْرَتِكَ
 اَقْصِدُ طَلِبَتِي وَبِكَرَمِكَ اَيُّ رَبِّ اسْتَفْتِحُ دُعَائِي وَلَكَ يَكُ
 اِرْجَاؤُ سَدِّ فَاقِي وَبِعِزَّتِكَ اَجْبُرْ عَيْبَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ
 يَا مَجِيءَ الْيَوْمِ كَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصْرِي وَاِلَى مَعْرُوفِكَ اَدِيْمُ
 نَظْرِي فَلَا تُحَرِّمْ عَلَيَّ النَّارَ وَاَنْتَ مَوْضِعُ اَمَلِي وَلَا تُسَكِّنِي الْهَابِيَةَ
 فَاِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي يَا سَيِّدِي لَا تُكْذِبْ ظَنِّي بِاِحْسَانِكَ وَمَعْرُوفِكَ
 فَاِنَّكَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَلَا تُحَرِّمْ عَلَيَّ ثَوَابَكَ فَاِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي
 اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ قَدْرِي اَجَلِي وَكَلْمِي بِفِي مِيْنِكَ عَمَلِي فَجَعَلْتُ
 الْاِعْزَافَ لِيكَ بِذَنْبِي وَسَاْئِلَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْ لَمْ
 مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَاِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ اَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اَرْحَمُ
 فِي هَلْزَنِهِ الدُّنْيَا عَرَبِيَّتِي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُنْتِي وَفِي الْقَبْرِ وَحَلَّتْ
 وَفِي الْحَدِّ وَحَشَّتِي وَاِذَا اشْرَبْتُ لِلْحِسَابِ بِيَهْنِ يَدَيْكَ ذُكْرُ
 مَوْقِفِي وَاغْفِرْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ اِنْ اَرَادْتَنِي مِنْ عَمَلِي وَاَرَادْتَنِي

اللهم

مَا بِهِ سَتَرْتَنِي وَأَرْحَمَنِي صَبِرًا عَلَى الْفِرَاشِ تَقْلِبُنِي أَيْدِي أَحِبَّتِي
 وَتَفَضَّلَ عَلَيَّ مَدُّ وَدَا عَلَى الْمَغْتَسِلِ يُغَسِّلُنِي صَاحِحُ جَهَنَّمِ وَ
 تَحْتَرُّ عَلَيَّ مَحْمُولًا فَدَتْنَا وَلِ الْأَقْرِبَاءِ أَطْرَافَ جَنَازَتِي وَجُدَّ عَلَيَّ
 مَنقُولًا فَدَنَزَلْتُ بِكَ وَجِدًا فِي حُفْرَتِي وَأَرْحَمَ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْمَجْدِبِ
 عَرَبِيَّ حَتَّى لَا أَسْتَأْذِرُ بِعَبْرِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ وَكَلْتُ لِي نَفْسِي هَلَكْتُ سَيِّدِي
 فِيمَا أَسْتَعِثُّ إِنْ لَمْ تَقْلِبْنِي عَشْرَتِي وَالْمِنْ أَلْحَى إِنْ لَمْ تَتَّقِسْ كَرْبَتِي
 سَيِّدِي مِنْ لِي وَمَنْ بِرَحْمَتِي إِنْ لَمْ تُرْحَمْنِي وَفَضَلَ مِنْ أَوْئِيلِ إِنْ
 عَدِمْتُ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَمَا لِي مِنَ الْفِدَارِ مِنْ لَذُنُوبِي إِذَا
 انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ اللَّهُ حَقَّقَ رَجَائِي
 وَأَمِنَ عَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا عَفْوَكَ سَيِّدِي
 أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِي وَأَنْتَ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَاعْفُرْ لِي
 وَالْبِسْنِي مِنْ فَطْرِكَ ثَوْبًا يُعْطَى عَلَى الشَّيْبَانِ وَتَغْفِرْهَا لِي وَلَا
 اطَّالِبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مِنَّةٍ قَدِيمٍ وَصَفْحٍ عَظِيمٍ وَبِجَاوِزِ كَرَمِهِ اللَّهُ
 أَنْتَ اللَّهُ تَقِيضُ سَيِّدِي عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجَاهِلِينَ
 بِرَبِّهِمْ بِبَيْتِكَ فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَأَبْعَنَ أَنْ تُخَلِّقَ لَكَ وَ
 الْأَمْرَ لِيكَ تَبَارَكَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ وَسَيِّدِي
 عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتُهُ الْخِصَاصَةُ بِبَيْتِكَ يَقْرَعُ بَابَ حَسَنَاتِكَ

فَا تَدَّ صَحْمٌ
 وَطَلْحٌ مِنْ أَنْزَعِ الْأَنْفَقَاتِ
 عَيْنَاكَ فَضَحَّجَتْ

أَهْلُ
 الذُّنُوبِ وَبِرِّمِ

بِدُعَائِهِ وَبِاسْتَعْطِيفِ جَمِيلِ نَظْرِكَ بِمَكْنُونِ رَجَائِهِ فَلَا تُفْضِرْ
 بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي وَاقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَفَدِّدْ عَوْنُكَ بِهَذَا الدُّعَاءِ
 وَأَنَا رَجَوُ أَنْ لَا تُرُدَّنِي مَعْرِفَةَ مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَلْهِ
 أَنْتَ الَّذِي لَا يُجْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا تَقُولُ
 وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَ
 فِرَاجًا قَرِيبًا وَقَوْلًا صَادِقًا وَأَجْرًا عَظِيمًا وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ
 كُلِّهِ مَا عَمِلْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْمَلْ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُكَ مِنْهُ
 عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطِيَ أَعْطِنِي سُؤْلِي
 فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَوَالِدَيْي وَوَلَدِي وَأَهْلِ حُرَّتِي وَأَخَوَانِي فِيكَ وَ
 أَرْغِدْ عَيْشِي وَأَظْهِرْ مَرْقَتِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي وَاجْعَلْنِي مِنْ
 أَطْلَقَ عَمْرُهُ وَحَسَنَ عَمَلُهُ وَأَثَمَتَ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ وَرَضِبَتَ عَيْنُهُ
 وَأَحْيَدَتَهُ حَيَوَةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَأَسْبَغَ الْكِرَامَةَ وَأَنْزَمَ
 الْعَبْسَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا تَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ خَصِّنِي
 مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ فِي
 أَنْاءِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سَمْعَةً وَلَا أَشْرًا وَلَا بَطْلًا
 وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْمُخْلِشِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ
 وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ

اللهم

وَالْقَامِرِ فِي نِعْمِكَ عِنْدِي وَالصِّحَّةِ فِي لِحْيَتِكَ وَالقُوَّةِ فِي لَبَدِكَ
 وَالسَّلَامَةِ فِي لَدِينِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ
 عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتَنْزِلُهُ فِي شَهْرِ
 رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَنْتَ مُنْزِلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ
 تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا وَيَلْبِغُهَا وَتُدْفَعُهَا وَحَسَنَاتٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَاتٍ
 تَجَارِدُهَا وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَاهُذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ
 ارْزُقْنِي رِزْقًا وَسَعَامًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ وَأَصْرِفْ عَنِّي يَا سَيِّدِي
 الْأَسْوَأَ وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظَّلَامَاتِ حَتَّى لَا تَأْذِي شَيْئًا مِنِّي
 وَخُذْ عَنِّي يَا سَمَاعُ أَصْدَاةِي وَأَبْصَارَ أَعْدَائِي وَحَسَادِي وَالْبُظْهَانَ
 عَلَيَّ وَأَصْرِي عَلَيْهِمْ وَأَقْرَبِي عَيْنِي وَحَقِيقَتِي وَقَرِجِ قَلْبِي وَاجْعَلْ
 لِي مِنْ هَبْتِهِ وَكَرَمِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ
 جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتِ قَدَمِي وَكَفَيْ شَرَّ الشَّيْطَانِ وَشَرَّ السُّلْطَانِ
 وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهِّرْ لِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا وَاجْرِ لِي مِنَ النَّارِ
 بِعَفْوِكَ وَارْزُقْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَرِزْقِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ
 بِفَضْلِكَ وَاجْعَلْ بَأْوَالِيكَ لِصَالِحِي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى آرَائِهِمْ



أَجْسَادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ سَبِّدِي وَعِزَّنِي وَجَلِّدِي
 لَيْسَ طَابَتْ بِي بَدُونِي لِأَطَابَتِكَ بِكَرَمِكَ وَلَيْسَ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ
 لِأَخْبَرْتَنِي أَهْلَ النَّارِ يُحِبُّ لَكَ اللَّهُمَّ سَبِّدِي إِنْ كُنْتُ لَا تَعْفُرُ
 إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِلَى مَنْ يَفْرَعُ الْمَذْنُونُ
 وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فِيمَنْ يَسْتَعِثُّ الْمُسْتَعِثُونَ
 اللَّهُمَّ إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَعِنِّي ذَلِكَ سُورُودِ نَبِيِّكَ وَإِنَّا وَاللَّهِ أَعْلَمُ
 أَنَّ سُورُودِ نَبِيِّكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُورِ عَدُوِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصَدِّيقًا
 بِكَابِكَ وَإِيمَانًا بِكَ وَفِرْقَانًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَيْثُ لِي لِقَائُكَ وَآخِيبَ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي لِقَاءَكَ
 الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ أَحْقِنِي بِصَالِحٍ مِنْ مَخْضُوعٍ
 اجْعَلْنِي مِنْ صَالِحٍ مِنْ بَقِيٍّ وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَأَعِنِّي
 عَلَى نَفْسِي بِمَا تَعَبْتُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَا تُرِدْنِي
 فِي سُوءٍ اسْتَقْدَنْتَنِي مِنْهُ وَأَخْتَمْ عَلَيَّ بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابَهُ
 مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحٍ مَا
 آعِطَيْتَنِي وَثَبَّتَنِي يَا رَبِّ وَلَا تُرِدْنِي فِي سُوءٍ اسْتَقْدَنْتَنِي مِنْهُ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ

قصود

يا رب سببدي وعزني
 وجلدي ليس طابت بي بدوني
 لأطابتك بكرمك وليس أدخلتني النار
 لأخبرتني أهل النار يحب لك الله
 سببدي إن كنت لا تعفر
 إلا لوليائك وأهل طاعتك
 فالإلى من يفرع المذنون
 وإن كنت لا تكرم إلا أهل
 الوفاء بك فإلى من يستعث الماستعثون
 اللهم إن أدخلتني النار فعيني ذلك
 سورود نبيك وإنا والله أعلم
 أن سورود نبيك أحب إليك من سورود
 عدوك اللهم إني أسألك أن تملأ قلبي
 حبًا لك وخشية منك وتصديقًا
 بكابك وإيمانًا بك وفرقانًا منك
 وشوقًا إليك يا ذا الجلال والإكرام
 حيث لي لقاءك وآخيب لقاءي
 واجعل لي لقاءك الراحة والفرج
 والكرامة اللهم أحقني بصالح من
 مخضوع اجعلني من صالح من بقي
 وخذ بي سبيل الصالحين وأعيني على نفسي
 بما تعبت به الصالحين على أنفسهم
 ولا تردني في سوء استقدنتني منه
 وأختم علي بأحسنه واجعل ثوابه
 منه الجنة برحمتك يا رب العالمين
 وأعيني على صالح ما آعطيتني
 وثبتني يا رب ولا تردني في سوء
 استقدنتني منه يا رب العالمين
 اللهم إني أسألك إيمانًا لا أجل له دون

يا رب سببدي وعزني وجلدي ليس طابت بي بدوني لأطابتك بكرمك وليس أدخلتني النار لأخبرتني أهل النار يحب لك الله سببدي إن كنت لا تعفر إلا لوليائك وأهل طاعتك فالإلى من يفرع المذنون وإن كنت لا تكرم إلا أهل الوفاء بك فإلى من يستعث الماستعثون اللهم إن أدخلتني النار فعيني ذلك سورود نبيك وإنا والله أعلم أن سورود نبيك أحب إليك من سورود عدوك اللهم إني أسألك أن تملأ قلبي حبًا لك وخشية منك وتصديقًا بكابك وإيمانًا بك وفرقانًا منك وشوقًا إليك يا ذا الجلال والإكرام حيث لي لقاءك وآخيب لقاءي واجعل ل لي لقاءك الراحة والفرج والكرامة اللهم أحقني بصالح من مخضوع اجعلني من صالح من بقي وخذ بي سبيل الصالحين وأعيني على نفسي بما تعبت به الصالحين على أنفسهم ولا تردني في سوء استقدنتني منه وأختم علي بأحسنه واجعل ثوابه منه الجنة برحمتك يا رب العالمين وأعيني على صالح ما آعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء استقدنتني منه يا رب العالمين اللهم إني أسألك إيمانًا لا أجل له دون

يا رب سببدي وعزني وجلدي ليس طابت بي بدوني لأطابتك بكرمك وليس أدخلتني النار لأخبرتني أهل النار يحب لك الله سببدي إن كنت لا تعفر إلا لوليائك وأهل طاعتك فالإلى من يفرع المذنون وإن كنت لا تكرم إلا أهل الوفاء بك فإلى من يستعث الماستعثون اللهم إن أدخلتني النار فعيني ذلك سورود نبيك وإنا والله أعلم أن سورود نبيك أحب إليك من سورود عدوك اللهم إني أسألك أن تملأ قلبي حبًا لك وخشية منك وتصديقًا بكابك وإيمانًا بك وفرقانًا منك وشوقًا إليك يا ذا الجلال والإكرام حيث لي لقاءك وآخيب لقاءي واجعل ل لي لقاءك الراحة والفرج والكرامة اللهم أحقني بصالح من مخضوع اجعلني من صالح من بقي وخذ بي سبيل الصالحين وأعيني على نفسي بما تعبت به الصالحين على أنفسهم ولا تردني في سوء استقدنتني منه وأختم علي بأحسنه واجعل ثوابه منه الجنة برحمتك يا رب العالمين وأعيني على صالح ما آعطيتني وثبتني يا رب ولا تردني في سوء استقدنتني منه يا رب العالمين اللهم إني أسألك إيمانًا لا أجل له دون

لِقَائِكَ أَحِبَّنِي عَلَيْهِ وَتَوَقَّعِي إِذْ تَوَقَّعْتَنِي عَلَيْهِ وَانْبَغْتَنِي
 إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَأَيُّ قَلْبِي مِنَ الرِّبَا وَالسَّكِّ وَالسَّمْعَةِ فِي
 دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ اللَّهُمَّ اعْظِنِي بِصَبْرٍ فِي دِينِكَ
 وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ وَكِفْلًا مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا
 بِحُجْرَتِي غَيْرَ مَعَالِصِكَ وَنَبِيٍّ وَنَهْجِي نَبِيَّكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا
 عِنْدَكَ وَتَوَقَّعِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَقْرِ وَالْفَشْلِ وَالْهَمِّ
 وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالذُّلَّةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَ
 الْفَقْرِ وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشَ كُلَّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
 بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ وَقَلْبٍ لَا يَجْمَعُ
 وَدَعَاٍ لَا يَمْتَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَصَلْوَةٍ لَا تَرْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ
 عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنْ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يَجِيرُ مِنْكَ
 أَحَدٌ وَلَا أَيْدٍ مِنْ رُؤْيِكَ مُلْتَحِدًا فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عِلَابَتِكَ
 وَلَا تُرِدْنِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِمْ ذِكْرِي وَأَرْزُقْ دِينِي
 وَحُطَّ وَتَرَدُّ وَلَا تَذْكَرْنِي بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ
 مَنْطِقِي ثَوَابَ دَعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاعْظِنِي يَا رَبِّ جَمِيعًا

يهلكه ولا تردني

الكلبي

رَغِبْ

سَأَلْتُكَ وَزِدْتَنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ مِنَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ الْعَفْوَ وَأَمَرْتَنَا أَنْ
 نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِالذَّنْبِ
 مِنَّا وَأَمَرْتَنَا أَنْ نَزِدَ سَائِلًا عَنْ آبَائِنَا وَقَدْ حَبَسْتَنَا سَائِلًا
 فَلَا نَزِدُ فِي الْأَبْقِيَاءِ حَاجَتِي وَأَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى الْمَمْلُوكِ
 إِيْمَانًا وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَقْرَعِي عِنْدَ
 كُرْبِيِّ وَبَاغُوئِي عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَرِنَعْتُ وَبِكَ اسْتَعْتُ وَ
 وَبِكَ لُدْتُ هَلَا الْوُدُ سِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَاعْشِي
 وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ
 وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا
 تَبْأَثَرُ بِهِ قَلْبِي يَقِينًا صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لِي فَصَلِّ بِيهِ الْأَمَّا
 كَتَبْتَ لِي رَغْبَتِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 مَخْصَرْتَنِي بَيْنَ دَعَائِهِمْ سِحْرٍ ابْنَسْتَ يَا مَقْرَعِي عِنْدَ كُرْبِيِّ وَيَا عَطُ
 عِنْدَ شِدَّتِي إِلَيْكَ فَرِنَعْتُ وَبِكَ اسْتَعْتُ وَبِكَ لُدْتُ
 لَا الْوُدُ سِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَاعْشِي وَفَرِّجْ
 عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَاعْفُ عَنِ الْكَثِيرِ إِنَّكَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تَبْأَثَرُ بِهِ قَلْبِي يَقِينًا صَادِقًا

أَنْتَ

ويعفو عن الكثير
 الكثير
 اليبس

و

و

حَتَّىٰ أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصَلِّعَ إِلَّا مَا كَتَبْتُكَ وَرَضِي مِنَ الْعَبْدِ مَا قَسَمْتَ
 لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَدَّتِي فِي كُرْبَتِي يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي يَا وَهْبِي فِي
 نِعْمَتِي يَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْأَمْنُ رُوْعَتِي
 وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاعْفِرْ لِحَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاجْمَلْهُ عَالَمًا
 هِرُوزًا مَبَارَكًا رَمَضَانَ دَعَائِي سَتُكَلِّمُكَ سَيِّدِي وَطَائِرًا
 بَرَاءً أَنْ فَضِيلَتُ بَسِيْرًا رَوَايَتُ كَرْدَهَ اسْتَدْرَسْتِ بِرَأْسِي
 بِحَبْرٍ اسْتَدْرَسْتِ بِرَمَضَانَ عَالِيَةً مَشْتَمَلَسْتِ دَعَائِي اسْتَدْرَسْتِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي سَهْرًا تَبْرِيسَ بَكُوَيْدِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ يَا بَهَاءَهُ وَكُلِّ بَهَائِكَ يَا بَهَائِي اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ يَا جَلِيلَهُ وَ
 كُلِّ جَلَالِكَ يَا جَلِيلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ جَمَالِكَ يَا جَمِيلَهُ وَكُلِّ جَمَالِكَ يَا جَمِيلَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ
 كُلِّهِ سَهْرًا تَبْرِيسَ بَكُوَيْدِ اللَّهُمَّ إِنِّي دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي
 كَمَا وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ يَا عَظِيمَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ يَا عَظِيمَهُ
 وَكُلِّ عَظَمَتِكَ يَا عَظِيمَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ يَا نُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ نُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَسْعَهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ

وَالسَّعَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا بِرُتْبَتِهِ بِكُوبِدِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسُكُوبِدِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ يَا تَمَّهَا وَكُلِّ كَمَالِكَ تَامَّةِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا
 وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا بِسُورَتِهِ
 بِكُوبِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسُكُوبِدِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عَزَّتِكَ عَزِيزَةٍ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا
 وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ مَا ضِيَّةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطْبِلَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا
 بِسُورَتِهِ بِكُوبِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
 بِسُكُوبِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ
 وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحْسَنِهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ حَبِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي

بِسْأَلِكَ كُلِّهَا بِسْمِهِ رَتَبَهُ بِكَوْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي
إِنِّي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسْمِهِ بِكَوْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِإِسْمِهِ
وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَمْلُوكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مَمْلُوكِكَ
فَإِخْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَمْلُوكِكَ كُلِّهِ بِسْمِهِ رَتَبَهُ بِكَوْلِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسْمِهِ بِكَوْلِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلَائِكَ عَالِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعِلَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَمْنِكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَمْنِكَ قَدِيمِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَمْنِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَعْجَبِهَا
وَكُلِّ آيَاتِكَ عَجِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا بِسْمِهِ رَتَبَهُ بِكَوْلِكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسْمِهِ بِكَوْلِكَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْيَمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ
عَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ
بِأَهْنَاهُ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَنِئِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِحَبْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ
إِحْسَانِكَ حَسَنٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمَا تَجِبُنِي بِهِ أَفَاجِبُنِي يَا اللَّهُ نَعَمْ دَعْوَتِكَ يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّؤْنِ وَالْجَبْرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبْرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تَجِبُنِي حِينَ أَسْأَلُكَ بِهِ
فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمَا هُوَ جَائِزٌ لَكَ دَارِي بِطَلَبِ
بِكَوَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَ
التَّصَدِيقِ بِرَسُولِكَ وَالْوَالِيَةِ لِعَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَالْإِيْتِمَامِ بِالْأَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدِمْتُ
بِذَلِكَ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ
رِضْوَانِكَ وَالْحُجَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ
وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ
مِنْ كُلِّ مَكْرُورٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ تَرَكْتَ أَوْ نَزَلَتْ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا
الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ
لِي مِنْ كُلِّ سُورٍ وَمِنْ كُلِّ نَجْوَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ

حين دعوتك

اللهم اني اسئلك

بشأنك وجبروتك
كلها



فَرَجَ كُلِّ غَافِقَةٍ

فَرَجَ وَمِنْ كُلِّ غَافِقَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ
 كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ وَأُنزِلَتْ
 مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي
 هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا كُنَّا
 ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 وَأَغْشَيْتْ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْئَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي
 لَمْ يُطْفَأْ وَبِوَجْهِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبِوَجْهِكَ عَلِيِّ الرَّضِيِّ
 وَبِحُجَّتِي وَأَوْلِيَّائِكَ الَّذِينَ أَنْجَيْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَأَنْ تُغْفِرَ
 لِي وَلِوَالِدِي وَمَا وَلَدْنَا وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا تَوْلَدْنَا
 ذُنُوبَنَا كُلَّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا وَأَنْ تُخَيِّرَ لَنَا يَا لَصَادِقِ الْحَقِ
 أَنْ تُقْضَى لَنَا الْحَاجَاتُ وَالْمَهْمَاتُ وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ
 فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا مُحَمَّدُ وَإِلَيْهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ الْمَبْرُورِ
 الْمَهْرِبِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لِأَحْوَالِ وَالْقُوَّةِ الْأَبَالِ اللَّهُ سَجَانَ رَبِّكَ رَبِّ
 الْعِرَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَسْمَانَ بَلَدِ كُنْ وَمِهْلِكْ كَرْدِ
 رَابِئِي وَشَرْحِ خُودِ وَكَرِيهْ بَكْرِي وَالْكَرِيهْ نِيَايْدِ خُودِ رَابِئِي
 بَدَارِ بِسْمِ بَكْرِي يَا لَالَهُ الْإِنْتِ اسْئَلُكَ بِحُجَّتِي مِنْ حَقِّهِ عَظِيمِ يَا

عَلَيْكَ

اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِمَهْلِكِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ
 بِجَلَالِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِجَمَالِ لَآ اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِقُوَّةِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 يَا اِلٰهَ اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِكَمَالِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 اَسْتَلِكُ بِعِزَّةِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِعِظَمِ
 لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِقَوْلِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 يَا اِلٰهَ اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِشَرَفِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 اَسْتَلِكُ بِعِلْمِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِرَبِّ
 اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ اَنْتَ اَسْتَلِكُ بِرَبِّ
 يَكْفِسُ فَا بَكَدْ بِسُكُوْنِ اَسْتَلِكُ بِرَبِّ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ يَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 يَا مُنْتَهَى غَايَةِ رَغْبَتَاهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَسْتَلِكُ بِكَ فَلَيسَ كَمِثْلِكَ
 شَيْءٌ وَاَسْتَلِكُ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَاَمْلِكُ
 مَقْرَبًا وِعَبْدًا مُؤْمِنًا مُتَّخِذًا قَلْبَهُ لِلْاِيْمَانِ وَاَسْتَجِبُ دَعْوَةَ
 مِنْهُ وَاَتُوْجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَاَقْدَمُهُ بِرَبِّكَ
 حُوَيْجِي يَا مُحَمَّدُ يَا سَوْءَلُ اللهِ يَا اَنْتَ وَاُحِي اَتُوْجَّهُ بِكَ اِلَى رَبِّكَ
 وَرَبِّي وَاَقْدَمُكَ بَيْنَ يَدَيَّ حُوَيْجِي يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ اَسْتَلِكُ
 بِكَ فَلَيسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَاَتُوْجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيْبِكَ وِبِعْتَرَتِكَ

رب بگو ای محمد
 ای محمد بگو ای رب
 اَسْتَلِكُ بِرَبِّ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 اَسْتَلِكُ بِرَبِّ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 اَسْتَلِكُ بِرَبِّ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

الهاربية ولقد همم بين يدي حوالجى وأسئلك اللهم بجهوتك
 التى لا تموت وينور وجهك الذى لا يطفأ وبعينك التى لا
 تنام وأسئلك اللهم بحق من حقه عليك عظيم أن تصلى على محمد
 وآل محمد قبل كل شئ وبعد كل شئ وعدد كل شئ وزنة كل شئ و
 ملاء كل شئ اللهم انى أسئلك أن تصلى على محمد وآل محمد عبد المصطفى
 ورسولك المرفى وأمينك المصطفى ونبيك ذو خلقك
 وحبيبك وخبريك من خلقك جميعا السنن البشير السراج
 المنير وعلى أهل بيته الطيبين الطاهرين المطهرين الاخيار الأبرار
 وعلى ملائكتك الذين استخلصتهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك و
 على انبيائك الذين ينسئون بالصدق عنك وعلى عبادك
 الصالحين الذين أدخلتهم فى رحمتك الأئمة المهتدين الراشدين
 المطهرين وعلى جبرئيل وميكائيل وإسرافيل وملك الموت
 ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار والروح القدس
 وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الملكين المحافظين بالصلاة
 التى تحب أن تصلى بها عليهم صلوة كثيرة طيبة مباركة البركة
 نامية طاهرة شريفة فاضلة تبين بها فضلهم على الأولين
 والآخرين اللهم انى أسئلك أن تسمع صوتي وتجب دعوتي و

تَعْفِرْ ذُنُوبِي وَتَجِزْ طَلِبَتِي وَتَقْضِ حَاجَاتِي وَتَقْبَلْ قِضَتِي وَ
وَتَجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتَقِيلْ كِفَايَتِي وَتَجَاوِزْ عَنِّي حَظِيئَتِي
وَتَضَعْ عَنِّي عَظْمِي وَتَعْفُو عَن جُرْمِي وَتَقْبَلْ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضْ
عَنِّي وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي وَتُعَافِنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتُرْزِقْنِي
مِنَ اطْيَبِ الرِّزْقِ وَوَسْعِهِ وَاهْنَامِ وَأَمْرَامِ وَأَسْبِغِهِ وَالكَثِيرِ
وَلَا تُخْرَجْنِي يَا رَبِّ النَّظْرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْفُوزَ بِالْحِجَّةِ وَ
الْعِنَقَ مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دَيْنِي وَأَمَانَتِي وَضَعْفِي
وِزْنِي وَلَا تُخَيِّبْنِي مَا لَطَقْتُكَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ وَادْخُلْنِي فِي كُلِّ
خَيْرٍ أَنْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُ
مِنْهُ وَلَا تُقَرِّبْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
پس سه مرتبه بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب لى
كما وعدتني پس بگوید اللهم انی اسئلك قليلا من كثير مع حجة
بی الیه عظیمه و عینا ک منه و هو عندی کثیر و
هو علیک سهل یسر فامتن به علی انک علی کل شیء قدیر
اللهم برحمتک فی الصالحین فادخلنا فی علیین فارفعنا و
بکام من معین من عین سلسیل فاسقنا و من الحور العین
برحمتک فزوجنا و من ولدان محمد بن کانهم لؤلؤ کون

فَأَخَذْنَا مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَالْحُومِ وَالطَّيْرِ فَطَعَّمْنَا وَمِنْ ثَمَلِ
 السُّنْدُسِ وَالْحَبَرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَالْبَيْسِ وَاللَّيْلَةِ الْقَدْرِ وَ
 حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتَلْنَا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وِلَيْكَ فَوْقَنَا وَ
 صَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا أَسْمِعْ وَاسْتَجِبْ
 لَنَا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَرْحَمْنَا وَأَلَاةٌ
 مِنَ النَّارِ وَأَمَا مِنَ الْعَذَابِ فَالْكَتَبْنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَ
 مَعَ الشَّيَاطِينِ فِي النَّارِ فَلَا تُقْرَبْنَا وَفِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تُفْلِتْنَا
 وَمِنَ الرُّقُومِ وَالصَّرْبِ فَلَا تَطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَى رُجُومِنَا فَلَا
 تَكْبِتْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطْرَانِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ
 كُلِّ سُوءٍ يَا آلَاءَ الْإِلَهِ الْآنَتْ بِحُجِّي لَآئِلَ الْآنَتْ فَجِنَّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 وَلَمْ يَسْأَلْ مِثْلَكَ وَارْتَبُّ لِيكَ وَلَمْ يَرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ يَا رَبِّ
 أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
 أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَبِحَجْمِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَ
 بِاسْمِكَ الْحَزُونِ الْمَصُونِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَعْظَمِ الَّذِي يُحْيِيهِ وَ
 تَهْوَاهُ وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَاسْتَجِيبْ لَهُ دُعَاءَهُ وَحُجُوعَكَ
 يَا رَبِّ الْأَحْرَمِ سَأَلْتُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ
 بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ



الحرامِ أو في شيءٍ من سُبُلِكَ فادعوك يا ربِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّ
 فاقْتَهُ وَعَظَمَ جُرْمَهُ وَضَعَفَ كَدْحَهُ وَأَشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ
 نَفْسُهُ وَكَلِمَتُهُ شَيْءٌ مِنْ عِلْمِهِ وَآمَجِدْ لِي مَا هُوَ فِيهِ سَادًا وَلَا
 لِدُنْيَاهُ وَلَا لِعَشْرَتِهِ مُقِيلًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُنْعُوذًا بِكَ
 مُعْتَدِلًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَحْسِرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ
 وَلَا مُعْظَمٍ بِلِ بَأْسٍ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا
 رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مَبَارَكَةً نَامِيَةً رَازِكَةً
 شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتُعْتِقَ
 رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
 وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلُهُ إِخْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي صُمُّوا
 لَكَ مِنْذُ اسْتَسْقَيْتَ أَرْضَكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا بَلِّ اجْعَلْهُ عَلَيَّ أُمَّةً
 نِعْمَةً وَأَعْمِيَّةً عَاقِبَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَأَجْزَلَهُ وَأَهْنَاهُ اللَّهُمَّ
 لِي أَعُوذُ بِكَ وَيُوجِّهُكَ الْكَرِيمِ وَمَلِكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرِبَ
 الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَقْضَى نَفْسِي هَذَا الْيَوْمَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ
 مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرَ وَلكَ قَبْلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ
 أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَالِسَنِي بِهَا أَوْ تُوقِفَنِي بِهَا مَوْفَعًا خَيْرِي فِي

عملي
 قاروا

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَأَنْ تَعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقَالِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْعُوكَ لِهَوِّ لَابِقْرُجَةٍ فِيهِمْ وَلِرَحْمَةِ لَاتِنَالُ الْآبَاءِ
 وَلِكُرْبِي لِيَكْشِفُنِي إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةِ لَاتَبْلُغُ الْآبَاءَ وَالْحَاجَةِ
 لِانْقِضَى دُونَكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلِكَ
 وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ الْإِسْتِجَابَةُ لِي فِي مَا
 رَعَوْتَنِي وَالنَّجَاةُ لِي فِي مَا فَرَعْتُنِي لِيكَ مِنْهُ أَيَّامٌ مَلِكُ الْحَدِيدِ
 لِيَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّ كَاشِفِ الصُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَبِي بَكْرٍ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ وَمُفْرَحِ نِعْمِ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَمُنْقِسِ كُرْبِ يُونُسَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَالْفِعْلُ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 فَإِنَّكَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ فَعَيْتَنِي فِي كُلِّ كُرْبٍ
 وَرَجَّأْتَنِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِثِقَةٍ وَ
 عُدَّةٍ كَرِيمٍ يَضَعُ مِنَ الْقَوَادِمِ ثِقَلٌ فِيهَا الْحِجَلَةُ
 وَيُجَدُّ لِي فِيهِ الصِّدْقُ وَيُسَمُّ فِيهِ الْعَدُوُّ وَأَنْزَلْتَهُ بِكَ وَ
 شَكْوَتَهُ إِلَيْكَ رَغْبَةً مِمِّي فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرِّجْهَا
 وَكَشِفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ
 حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَوَائِي هَذَا

حَتَّى أُمْسِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرُكَّةِ نَبِيِّ هَذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ
 عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ وَرِزْقٍ وَسِعَ حَلَالِ الْجَنَّةِ
 تَبَسُّطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيْهِ وَوَالِدَيْهِمْ وَأَهْلِ حُرْمَتِهِ
 وَمَنْ أَحَبَّنِي وَأَحْبَبَنِي وَوَلَدْتُمْ وَوَلَدَاتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَالشَّكِّ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالغَضَبِ
 اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاقْبَلِ اللَّهُمَّ مِنْ أُمَّ
 بِي مَا شِئْتُ وَكَيْفَ شِئْتُ بِسُورَةِ سُورَةِ حَمْدِ آيَةِ الْكُرْسِيِّ وَبِكُلِّ الْفِعْلِ
 لَأَنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
 فَرَضِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَجْهِيكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ لِأَرْضِي
 بِأَنْ تَعْلَبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِي وَأَنَّكَ يَوْمَ الْآخِرَةِ وَمَوْلَاةِ الْأُمَّةِ مِنْ
 أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مُذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاجِرِي يَا رَبِّ
 مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا
 جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلِيفِ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْحُبِّ
 وَنَارِ الْعَيْلِ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلِهِمْ إِخْوَانًا عَلَى سُرِّ مَقَابِلِهِمْ
 يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَبِأَمْرِهِ
 حُرْنِ كُلِّ حَزُونٍ وَبِأَمْنِهِ كُلِّ غَرِيبٍ يَا أَرْحَمَ فِي غُرْبِي وَنِي

وَرَسُولِكَ

كُلِّ أَحْوَالِ الْحُسْنِ الْمُحْفَظِ وَالْإِكْلَامَةِ لِي يَا مُفْرَحَ مَا بِي مِنَ الضُّيقِ وَ
 الْخَوْفِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِوَاجِعِ بَنِي وَبَنَاتِ أَجْتَمَعَتْ وَقَادِي وَ
 سَادَتِي وَهُدَاتِي وَمَوَالِي يَا مَوْلِي يَا بَنِي الْأَحْبَاءِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
 الْحَمْدُ وَلَا تَجْعَلْ بِنُقْطَاعِ رُؤْيَةِ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ عَلَيَّ وَلَا يَنْقُطَاعِ
 رُؤْيِي عَنْهُمْ فَبِكُلِّ مَسْأَلَةٍ يَا رَبِّ ادْعُوكَ اللَّهُ فِي سَجْدَةٍ عَائِدَةٍ
 لِيَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَوُجُوبِ
 حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِ الْحِشْرِ
 وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ
 وَعُضَالِ النَّأْيِ وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ وَزَوَالِ النِّعَةِ وَجَاءَةِ التَّقْصِيرِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَخْشَاكَ كَمَا تَهَيَّبُ لِي يَوْمَ يُنْفَخُ الْيَوْمُ وَيُرْفَعُ الْيَوْمُ
 وَيَكْرَهُ كَاهِ شِدَّةِ رُؤْيِكَ يَا حَاجَتِ ضَرْوِكَ يَا شَايِدَ عَاتِقَانِ
 خَوَانِدِ **بِسْمِ** مَعْتَبَرٍ مَقُولِ اسْتَكْرَامِ حَضْرَتِ إِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَآمِنِ
 مُحَمَّدٍ بِأَقْرَبِهِمَا السَّلَامُ دَرَهْرُورِ زَمَانِ مَبَارَكِ أَيْنِدَ عَامِي خَوَانِدِ
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
 هَدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ الصَّيْفِ
 وَهَذَا شَهْرُ الْقِيَامِ وَهَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ وَهَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ
 وَهَذَا شَهْرُ الْغُفْرَةِ وَالرَّحْمَةِ وَهَذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ الْكُفْرِ وَ

دَعْوَةٌ
 فِي رَمَضَانَ

الْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَهَذَا شَرَفٌ فِيهِ لِكَلِمَةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ
 أَلْفِ شَهْرِ اللَّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْنِي عَلَى صِيَامِهِ وَ
 قِيَامِهِ وَسَلِّهُ لِي وَسَلِّمْ فِيهِ وَأَعْنِي عَلَيْكَ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ
 وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَوْلِيَايَاكَ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَفَرِّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَدُعَاؤِكَ
 وَتِلَاوَةِ كِتَابِكَ وَعَظْمِي فِيهِ الْبُرْكَهَ وَأَحْسِنْ لِي فِيهِ الْعِيَاةَ
 وَأَخْرِزْ لِي فِيهِ التَّوْبَةَ وَأَصْحَبْ لِي فِيهِ بَدَنِي وَأَوْسِعْ فِيهِ
 رِزْقِي وَكَيْفِي فِيهِ مَا أَهَمَّنِي وَاسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي وَبَلِّغْنِي فِيهِ
 رَجَائِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَذْهَبْ عَنِّي فِيهِ النَّعَاسَ
 وَالنَّكَلَ وَالسَّامَةَ وَالْفِتْرَةَ وَالْقَسْوَةَ وَالْعَقْلَةَ وَالغُرَّةَ
 وَجَنْبِي فِيهِ الْعِلَالَ وَالْأَسْقَامَ وَالْهُمُومَ وَالْأَخْرَانَ وَالْأَعْرَاضَ
 وَالْأَمْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ وَأَصْرِفْ عَنِّي فِيهِ الشُّوَاءَ
 وَالْفَحْشَاءَ وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالنَّعْبَ وَالْعَنَاءَ إِنَّكَ سَمِيعُ
 الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشُّطْبِ
 الرَّجِيمِ وَهَمَزِهِ وَكُرْهُهُ وَنَفْسِهِ وَنَفْسِهِ وَوَسْوَاسَتِهِ وَتَبَسُّطِهِ
 وَبَطْشِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرَهُ وَجَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ وَأَمَانِيهِ وَ
 غُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ وَشُرْكَهِ وَأَخْرَابِهِ وَاتِّبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَ

أَوْلِيَاءِهِمْ وَتُرَكَائِهِمْ وَجَمِيعِ مَكَائِدِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 ارْزُقْنَا قِيَامَهُ وَصِيَامَهُ وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ وَ
 اسْتِكْمَالَ مَا بَرَّضِيكَ عَنِّي صَبْرًا وَاحْتِسَابًا وَإِيمَانًا وَبِقِيَامَتِكَ
 تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَبِيرَةِ وَالْأَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْحَجَّ وَالْإِجْتِهَادَ وَ
 الْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ وَالْقُرْبَةَ وَالْحَجَرَ
 الْمَقْبُولَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَالتَّخَشُّعَ وَالرِّقَّةَ وَالتَّيْبَةَ
 الضَّارِدَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ
 عَلَيْكَ وَالتَّيَقُّنَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَخَارِبِكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ
 وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحْتَلْ
 بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْضٌ وَلَا مَرَضٌ وَلَا هَيْمٌ وَلَا غَمٌّ وَلَا
 نِسْيَانٌ وَلَا سَقَمٌ بَلْ يَا لِعَاطِمِدٍ وَالتَّحْفُظِ لَكَ وَفِيكَ وَالرِّعَايَةِ
 لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقْرَبِينَ مِنَ الرَّحْمَنِ
 الْمَغْفِرَةَ وَالتَّحَنُّنَ وَالْإِجَابَةَ وَالْعَفْوَ وَالْمَغْفِرَةَ النَّائِمَةَ وَالْعَافِيَةَ
 وَالْمُعَافَاةَ وَالْعَيْقُومَ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالنَّجْوَةِ وَخَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالْحَجَّ

رَحْمَتِهِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَإِلِيَّ
 وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا
 وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَدُنْيِي فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيْبِي
 فِيهِ الْأَكْبَرُ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلْبَيْلَةِ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ تَحِبُّ أَنْ
 يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ آلِيائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا خَيْرَ أَمْرٍ مِنْ
 شَهْرِ رَازِقِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ حَدًّا مِمَّنْ بَلَغَتْ أَيَاهَا وَأَكْرَمَتْهُ
 بِهَا وَاجْعَلْهُ فِيهَا مِنْ عُنُقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلُقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسَعْدَاءِ
 خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَبِرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي فِي شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّةَ وَالْإِحْيَاءَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَمَا يُجْرِبُ وَيُزِيلُ
 اللَّهُمَّ رَبِّ الْفَجْرِ لِيَا لِعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبِّ حَبْرَيْلَ
 وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَائِيلَ وَعِزْرَائِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبِّ بَرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ رَبِّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلِّ وَأَنْتَ عَلَيْنَا جَمْعِهِمْ وَأَسْأَلُكَ جَمْعَهُمْ
 عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ وَنَظَرْتِ الْإِي نَظْرَةَ رَجِيمَةٍ رَضِيَ بِهَا غَيْرُ رَضَا
 لِأَسْطَحَى عَلَى بَعْدِهِ أَبَدًا وَأَعْطَيْتَهُ جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأَمْنِيَّتِي وَإِرَادَتِي
 وَصَرَفْتَ عَنِّي الْكَرَاهَةَ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَمَا لِأَخَافُ وَعِزْرَاهِلِي

بِ

وَمِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَمِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَمِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ

لِيَا صَلِّتْ عَلَيْهِمْ
وَلِيَا صَلِّتْ عَلَيْهِمْ
وَلِيَا صَلِّتْ عَلَيْهِمْ

وَأَخَوَاتِي

وَلَا تَحْذَرْنَا إِنْ هَبْنَا

وَيَا مَنِّي حَاجَةٌ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِمَدَدِكَ

وَيَرْزُقُنِي مِنْ فَضْلِكَ

أَنْصَلُّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَمَا لِي وَأَخَوَاتِي ذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ لِيكَ قَدْ نَامِنُ دُنُوبِنَا وَإِنَّا لَأَتَمِّينَ وَتُبْ
عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُفْنَا مُعْوَدِينَ وَاعْدُنَا مُسْتَجِيرِينَ وَاجْرُنَا
مُسْتَسْلِبِينَ وَامْتَارِ الْعَيْبِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَاعْظُنَا أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
قَرِيبٌ مُجِيبٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي أَنَا عَبْدُكَ وَأَحَقُّ مِنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ وَكَلِمَةُ
يَسْأَلُ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَمَا وَجُودًا يَا مَوْضِعَ شَكْوَى لِسَائِلِينَ الرَّاعِبِينَ
وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا مَلِجًا الْهَارِبِينَ
وَيَا بَصِيرًا مَسْتَصْرِخِينَ وَيَا رَبَّ الْمُسْتَضَعْفِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِينَ
وَيَا فَارِجَ قَلَمِ الْمَهْمُومِينَ وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاعْفُفْ ذُنُوبِي وَعُجُوبِي وَسَاءَاتِي وَظَلَمِي وَجُرْحِي إِسْرَافِي وَ
نَقْصِي زُرْفِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُفْ وَاعْفُفْ كُلَّهَا سَلِّمْ
مِنْ ذُنُوبِي اعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَأَسْتَرْعِلِي وَعَلَى وَالِدِي وَوَلَدِي وَقَرَابَتِي
أَهْلِ حِرَانِي وَمَنْ كَانَ مِنْ سَبِيلِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَانْتَبِخِ
لِلْمَغْفَرَةِ وَلَا تَحْتَسِبْ بِأَسْبَدٍ وَلَا تَرُدْ دُعَائِي وَلَا تُزِدْ بِي إِلَى الْحَرَمِي حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ
وَتَسْجُدَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَخَيْرُكَ رَاحِمُونَ اللَّهُمَّ لَكَ
الْإِسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَرِيمَاتُ وَاللَّاهُ اسْأَلُكَ يَا رَبِّهِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
إِنَّكَ قَضَيْتَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا وَأَنْ تَجْعَلَ لِي سَعَةً
وَرَوْحًا مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَسَاءَاتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَسَبِّحَ لِي قَبِيلاً

بِالْأَسْمَاءِ

قصيدة

بِأَشْرَبِهِ قَلْبِي أَيْمَانًا لِأَيْشُوْبِهِ شُكُّ وَرَضِي بِمَا قَسَمْتَ لِوَاتِيخِ الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَقِيَاعِدَابِ النَّارِ وَإِنْ لَمْ تَنْكَرْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَرْبِي
الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا فَأَخْرَجَنِي إِلَى ذَلِكَ أَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
شُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدِيَا صَمْدُ
يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْبُؤْسَ لِمُحَمَّدٍ وَلَا تَبْرَأْ عِزَّتَهُ وَأَقْبَلْ
عَذَابَهُمْ بَدَاؤًا وَآخِرَهُمْ عَدَاؤًا وَلَا تَدْعُ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ
أَحَدًا وَلَا تَعْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الضُّعْبَةِ يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّينَ
أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدِيءُ الْبَدِيْعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ
الذَّائِمُ غَيْرُ الْعَافِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ بَوْمٍ فِي شَأْنِ
أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضَّلُ مُحَمَّدٍ اسْأَلُكَ
أَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ
أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ
يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي
إِلَى عَفْرَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَذَلِكَ نَسَبْتَ
نَفْسَكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ بِإِلَافَتِكَ بِاللَّطِيفِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ

وَجِبًا
بِاللُّطْفِ

الْحَمْدِ وَالطُّفْلِ إِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَاتَاءِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِنَاهُذَا فِي كُلِّ عَامٍ وَتَطَوَّلْ
 عَلَيَّ بِجَمِيعِ حَوَالِحِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسُكُونٍ بِكُودٍ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَ
 اتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مَجِيبٌ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَ اتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ
 رَؤُوفًا رَحِيمًا وَدُودًا اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ رَبِّي وَ اتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ
 غَفُورًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي نَدَاؤُكَ الرَّاحِمِينَ رَبِّ انِّي عَمِلْتُ سُوءًا وَ
 ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي تَوْبَتِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُكَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْعَفِيفُ
 لِلذَّنْبِ الْعَظِيمِ وَ اتُوبُ إِلَيْهِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُ إِنَّكَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا
 سَهْرَتِيهِ بِسُكُونٍ اللَّهُمَّ لِي اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْحَقِيمِ فِي لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ جُحَّاحِ بَنِيكَ
 الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ وَرَحْمَتِ الْمَشْكُورِ سَعْبِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمُ الْمَكْفُورِ
 عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ أَنْ تُبْطِلَ عَمْرِي
 وَتُوسِعَ رِزْقِي وَتُوَدِّيَ عَمِّي أَمَا تَبِي وَرَبِّي الْمَبْرُورِ الْعَالِمِينَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرَجًا وَخَرَجًا وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْسَبُ
 وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْسَبُ وَأَحْسِنِي مِنْ حَيْثُ أَحْسَرُ وَمِنْ حَيْثُ

لَا أَحْتَرِفُ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا
 وَإِنْ تَسْبِيحَاتٍ نَبِيٍّ سُنْدٍ مَعْتَبَرٍ مِنْ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَسْتُ
 كَهَذَا هَرُورًا يَنْجَازُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَرْوَاحِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى
 وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادِ كُلِّ لُغَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ
 مَا تَحْتَ سَبْعِ آرْضِينَ وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ
 الْأَنْهَارَ وَالشُّكُوفَ وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَالْخَفَى وَيَسْمَعُ سَائِسَ الصُّدُورِ وَلَا
 يُصَمُّ سَمْعُهُ صَوْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيٍّ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ الْأَرْوَاحِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى
 وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادِ كُلِّ لُغَةٍ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ
 سَبْعِ آرْضِينَ وَيَبْصُرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ
 وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تُعْشَى بَصَرُهُ الظُّلْمَةَ
 وَلَا يَسْتَرُّ مِنْهُ سِتْرٌ وَلَا يُؤَلِّقُ مِنْهُ جِلْدًا وَلَا يُغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ

سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ

وَلَا تَجْرُ وَلَا يَكْرُمُنُهُ جَبَلٌ مَا فِي آصِلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا حِجْبٌ
 مَا فِي قَلْبِهِ وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي بَصُرَ كَمَا فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
 يَشَاءُ لِأَنَّ اللَّهَ الْأَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمْعِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَالِحَةُ الْحَبِّ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 مِدَادِ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَنْشِئُ
 السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيَسْجِعُ الرِّعْدَ بِجَهْرِهِ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ
 الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ بَشِيرًا وَبَشِيرًا
 رَحِيمَةً وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ يَكْبِتُ بِهِ وَيُنْشِئُ لِنَبَاتٍ بَقْدِيرًا
 وَيُقِطُّ الْوَرَقَ بَعْلَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ
 فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْفَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابِ
 مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمْعِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالْوَالِحَةُ
 الْحَبِّ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا
 بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادِ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سبحان الله الذي يعلم ما تخمل كل أنثى وما تقبض الأرحام وما تزداد
 وكل شئ عند هيمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال سواء
 منكم من أسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسائر
 النهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر الله
 سبحان الله الذي هيئت الأحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص
 الأرض منهم ويقر في الأرحام ما يشاء إلى أجل مسمى سبحان الله
 باري السم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان
 الله جامع الظلمات والنور سبحان الله فالق الحخب والنوى سبحان
 الله خالق كل شئ سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان
 الله ميداد كل آية سبحان الله رب العالمين سبحان الله مالك الملك
 تؤتي الملك من تشاء وترفع الملك من تشاء وتعرز من تشاء وتذل
 من تشاء بيدك الخير إنك على كل شئ قدير تؤخر الليل في النهار
 وتؤخر النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت من الحي
 وترزق من تشاء بغير حساب سبحان الله باري السم سبحان الله
 المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جامع الظلمات
 والنور سبحان الله فالق الحخب والنوى سبحان الله خالق كل شئ
 سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله ميداد كل آية سبحان

اللهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا
 هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا
 حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
 سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللهِ الصُّورِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ
 وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا
 بَرَى سُبْحَانَ اللهِ مِمَّا دَكَلَ بِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
 اللهِ الَّذِي لَا يَخْصِي مِدْحَتَهُ الْقَائِلُونَ وَلَا يَجْزِيهِ إِلَّا اللَّهُ الشَّاكِرُونَ
 وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا تَنفَعُ عَلَى
 نَفْسِهِ وَلَا يَحْطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللهِ بَارِئِ
 السَّمِ سُبْحَانَ اللهِ الصُّورِ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللهِ
 جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللهِ خَالِقِ مَا بَرَى وَمَا لَا بَرَى سُبْحَانَ اللهِ مِمَّا دَكَ
 كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرِجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا
 يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرِجُ فِيهَا

وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يُعْرَجُ فِيهَا عَمَّا يُلْجُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ
 عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا
 يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ
 النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَيْحِ وَالنُّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ كَلِمَاتِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنٍ وَثَلَاثٍ وَرُبَاعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ
 إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُمْسِكَ لَهُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ
 النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَصُورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
 اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَيْحِ وَالنُّوَى سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ
 كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ
 إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنِي مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ تَمَاءُ

كَانُوا تَمَّ نَبِيِّنَهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ **وَإِيضًا**
 مَسْتَحْبٌّ لَكَ إِنْ صَلَّوْا رَادِرَهُمْ وَرَفَاهُ مَبَارَكٌ وَدَرَهُمْ فِي
 جَمْعِهِ دَرْتَمَامٍ سَالِجُونَ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا **بَيْتِكَ يَا رَبِّ وَسَعَاكَ**
وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ
ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ
اللَّهُمَّ أَمِّنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى هَارُونَ وَاللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَاهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَاهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا
مَحْمُودًا يُغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَغَرِبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ
أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كَلَّمَا ذَكَرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ السَّلَامُ كَلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ

كَلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ
 ذَرَفَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ السَّلَامُ

اللَّهُ وَبِرَكَاتِهِ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكُوفِ وَالْقَامِ وَرَبَّ
 الْجِبَلِ وَالْحَرَامِ بَلِّغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ آعْطِ
 مُحَمَّدًا مِنَ الْبَهَاءِ وَالسُّرُورِ وَالنُّصْرَةِ وَالْكَرَامَةِ وَالْغِيْطَةَ وَالْوَيْلَةَ
 وَالْمَنْزِلَةَ وَالْقَامِ وَالشَّرْفِ وَالرِّفْعَةَ وَالشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا فَوْقَ مَا تُعْطِي
 الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أضعافًا كَثِيرَةً لَا تُحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَأَظْهَرَ وَأَزْكَى وَأَمْنَى وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَالْآخَرِينَ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَ
 ضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْظِلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ
 نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْعَنِ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحْسِنٍ وَاحْسِنِينَ مَا مَيَّ السُّلَيْبَةَ وَوَالِ مِنْ
 وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُمَا وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ
 ظَلَمَهُمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ
 وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْظِلِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مِنْ وَالِاهُ وَعَادِ مِنْ عَادَاهُ وَ
 ضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ

موسى الرضا

امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
 على من ظلمه اللهم صل على جعفر بن محمد امام المسلمين ووال
 من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم
 صل على علي بن موسى امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
 عاداه وضاعف لعذاب على من ظلمه اللهم صل على محمد بن علي
 امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب
 على من ظلمه اللهم صل على علي بن محمد امام المسلمين ووال
 من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم
 صل على الحسن بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من
 عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صل على الخلف من
 بعدهم امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه ومجملهم
 اللهم صل على القاسم والطاهر ابني نبيك اللهم صل على ربيته
 بيت نبيك والعن من اتى بيتك فيها اللهم صل على ام كلثوم
 بنت نبيك والعن من اذى نبيك فيها اللهم صل على ذرية
 نبيك اللهم اخلص نبيك في اهل بيته اللهم مكن لهم في
 الارض اللهم اجعلنا من عديهم ومددهم وانصارهم على الحق
 في السر والعلانية اللهم اطلب بدخلهم ووترهم ودمائهم

وَكَفَّ عَنَا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسْ كُلِّ بَلِيغٍ وَطَائِفٍ
 وَكُلِّ آيَةٍ أَنْتَا خُذْنَا صِيغَتَهَا إِنَّكَ أَنْتَا أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَكْبِيرًا
 ودر اقبال و بعضی از نهم یاد کرده اند حضرت علی ابن الحسین علیه
 السلام تا حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بجا علی من ظلمه
 چنین است علی من شرک فی رومه **فصل ششم** در اعمال مختصره
 شها و روزهای مخصوص اینها مبارکست و در روایتی وارد
 شده است که انجیل بر حضرت عیسی در سوایماه نازل شده و
 بروایت دیگر در ششم و بروایت معتبر دیگر در وازدهم و شیخ مفید
 نقل کرده است که روز ششم اینماه مامون خابن معلون با حضرت
 امام رضا علیه السلام بیعت کرد و در روایت وارد شده است هر که
 در آن روز دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از
 حمد بیست و پنجم تبه قل هو الله بخواند شکر نعمت ظاهر شدن
 حق آنحضرت را داده خواهد بود و بروایت دیگر معتبر آنحضرت
 صادق علیه السلام منقولست که در شب سپزدهم اینماه دو رکعت
 نماز بکند و در هر رکعت بعد از حمد تسبیح تبارک اللهم یسبده
 الملک و قل هو الله احد و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو
 سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام

همچنین کیفیت و شب یازدهم از لیاالی متبرکه است و غسل و
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام مستحب است در آن ^{بخانه} چنانچه
 مذکور شد و در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام ^{است} منقول
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در شب نیمه
 ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز بکند یعنی هر دو رکعت
 بیسکلام و در هر رکعت بعد از حمد سه بار قل هو الله بخواند حقیقتاً
 ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کند از او دشمنان و او
 از جنیان و آدمیان و در هنگام مرگ او سی ملک بفرستد که
 او بشارت دهند بهشت و سی ملک و را اینم گردانند از
 جهنم **و ایضاً** از آنحضرت منقولست هر که در شب نیمه رمضان
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز عشاء ده
 رکعت نماز ^{تبرکات} آنحضرت بکند در هر رکعت بعد از حمد سه بار
 قل هو الله بخواند نهم در تاد در خواب بیدار ملک چند را که بشارت
 دهند او را به بهشت و ملکی چند که اینم گردانند او را ^{به جهنم}
 و شب هفدهم نیز شب بسیار مبارک است و در آن شب لشکر
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بالشکر کفار قریش ملاقه
 کردند و بیدار و در روزش جنک بدو شد و حق تعالی بالشکر

آنحضرت را بر کافران ظفر داد و آن اعظم فوجات اسلام بود و
 غسل عبادت در شب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم
 اول شبهای قدر است و حق تعالی میفرماید اِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ ^{بعضی} ما فرستادیم قرآن در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی
 قدر و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در شب میشود
 یا زنده استک میشود از بسیار نزول ملک که و ما ادریک ما
 لیلَةُ الْقَدْرِ وَ چهره چیز ترا اعلام کرده است که چه چیز است
 شب قدر لیلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنَ الْفِشْرِ شَبِّهِ شب قدر بهتر است از هزار
 ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار و آن نزول
 الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فَرُوحٌ يَأْتِي الْمَلَائِكَةَ وَ رُوحٌ كَمَا أَنْزَلَ
 اعظم است در شب یا ذن ^{در} بهم با جازت پروردگار من کُلِّ
 امر بسبب تقدیر هر امری حادث میشود بسیار وارد شده است
 که ملک که و روح در شب بر امام زمان علیه السلام نازل
 شوند و آنچه از بر هر کس در شب مقدر شده است بر او
 علیه السلام عرض میکنند سلام ^{است} هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ یعنی سلام ^{است}
 این شب از جمیع بدبها تا طلوع صبح یا سلام میکند بر امام
 بر مؤمنان که در شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میا

سقی و شیعه در شب قدر خلاف است بسیار بعضی سنیه
 گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
 بود و بعد از آن حضرت بر طرف شد و اکثر اینها گفتند که تا روز
 قیامت باقی است پس بعضی گفتند که در تمام سال پنهن است و
 همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر یابند و بعضی
 گفتند در ماه شعبان در فاضل پنهن است و بعضی گفته اند که شب
 نیمه شعبان است و بعضی گفته اند شب اول روضان است و بعضی
 گفته اند شب نیمه اینها هست و بعضی هفدهم و بعضی بیست
 و نهم و بعضی شب آخر گفتند اکثر سنیه درین زمان اتفاق
 کرده اند شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده
 اند بر آنکه آنشب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم بیرون
 نیست و بعضی مردم میاز بیست و یکم و بیست و سیم میدانند
 بسیار از احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه از پنسه شب بیست
 نیست و اینسه شب یعنی نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم
 را اجماع باید کرد تا فضیلت شب قدر یابد و بعضی از احادیث
 معتبره تعیین بیست و یکم و بیست و سیم شده است و در
 بعضی تعیین خصوص بیست و سیم واقع شده است و منقول

بعضی که بعضی بیست و یکم و بیست و سیم

که آنشب جهنمی است و آن اعرابی بود بر حضرت سول صلی الله
 علیه و آله عرض کرد که منزل من دور است از مدینه میخواهم شبی را از
 برای من تعیین کنی که بهترین شها باشد که در آنشب بخدمت
 برسم حضرت برای و شب بیست و سیم تعیین فرموده او
 پیوسته در آنشب با خجل و اهل و خدم و هشم خود داخل خانه
 میشد و چون صبح میشد بر میکشت و از بعضی احادیث ظاهر
 میشد که سه شب قدرند در شب اول قدر را مور میشود
 و در شب دوم بکثرت دعا و عبادت مکن است بعضی تغیری باید
 و در شب سوم حتم میشود و تغیر فیها بدیاسیا کم تغیر میابد
 بلا تشیه مانند ارقام پادشاهان که اول تعلیق میشود و
 تغیر شانست و بعد از آن ثبوت رفاتر میشود و تغیرش دشوار
 تر است اما تا بهر مهر آثار غزین نکر دیده باز مکن است که تغیر
 و چون بهر اشرف رسید بنزل حتماست و تغیرش بغایت صعوبت
 است و خدا را حکمت دارد باهام بعضی از امور است مانند اسم
 اعظم الهی که بر اکثر مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین
 نمازهاست و ساعت استجابت در هر شب و روز و عمل
 مقبول در میان اعمال امثال اینها و یک حکمت در مبهم ساختن

اینهاست که بر همه اسماء مقدسه الهی مواظبت نمایند و اهمتا
در همه نمازها بکنند و در همه ساعت شب و روز جمع عبادت کنند
و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب
قدر شبها که احتمال آن دارد که همه را احیا کند و حکمت دیگر
در بعضی از آنها میتوان بود مثل آنکه اسم اعظم را همه کس نمانند
گاه باشد که بعضی از نفوس شریقه آنرا و صیقل حصول مطالب دینی
و ساعت استجابت دعا اگر بخصوص آنها را بدانند ممکن است که
امور غیر مشرور و عیاض در آنها عظیم نسبت به بعضی از مسلمانان
استدعا کند و اگر بخصوص دانند باید که البته مستجاب گرداند که
مغرور با اعمال خود نکرده و حکمتهای دیگر بسیار است که این رساله
کجا ایش ذکر آنها ندارد پس باید که مؤمن این سه شب احیا کند و
اهتمام در عبادت کند تا فضیلت شب قدر را در پابند و در
شب آخر اهتمام بیشتر بکنند و در شب بیست و سیم که اتحاد
معتبره بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب قدر است
سعی بیشتر بکنند و فواید عبادت شب قدر را بسیار است از
جمله آنها آنکه چون عبادت شب قدر را در یابد بنص قرآن زیاد
از ثواب عبادت هزار ما که زیاده از هشتاد سال است از نماز

کند خواجه از این نعمت که در این
و همچنین در شب قدر

دیگر

او مقرر میفرمایند بیکر آنکه چو ز تقدیرات جمیع امور از مال
 و عمر و فرزندان و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور
 در نیشب میشود اصلاح احوال تمام سال خود را در این شب کرده
 خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان اشقیان نوشته شده
 و در نیشب تغییر یابد و از جمله سعادت مندان نوشته شود چنانچه
 این مضمون در اکثر احادیث معتبره وارد شده است و دیگر آنکه
 چون امام و حضرت صاحب الامر علیه السلام در تمام این شب با ملک کرامت
 محشور است و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام میکنند
 و تقدیرات که از برای او و سایر خلق شده است بر او عرض
 و سزاوار است که در چند شب تا سنی بکند و بگذرد پس نیاید
 و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که چو ز شب قدر
 میشود فرودی آیند ملک که در سوره المنتهی ساکن اند و از جمله
 ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود علمهای او را و یک علم را
 بر سر قبر منور منصب میکند و یکی بر بیت المقدس و یکی را
 در مسجد حرام و یکی را در طور سینا و نمیکند از مرد مؤمن و در
 مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند چنانچه از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقول است که بهشت را هر سال از برای او اخل شدن

دعاهای

ما مبارک رمضان زینت میکنند و چون شب اول ما میشود پنجم
 از پر عرش مبعوضند که انرا مپشره میگویند و بصدای او ردد در ^{خدا}
 و حلقهای درهای بهشت را پس نغمه از آن میشوند که هرگز
 شنوندگان از آن خوش آیند تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از
 غرفهای بهشت بیرون می آیند و ندا میکنند که آیا کسی هست
 که ما را خواستگاری کتبه از خدا باعمال صالحه خود پس از
 رضوان خازن بهشت می پرسند این کدام شب رضوان میگو
 یی ای نیکو رو بان و نیکو کاران این اول شب مضا است
 درهای بهشت گشاده شده است برای روزه داران امت
 محمد پس حق تعالی مپفرماید که ای رضوان بکشایزهای بهشت
 را برای روزه داران امت محمدی مالک به بند درهای جهنم را از
 روزه داران امت محمدی چربیل بر و بیوی من و در زنجیر
 گشیاطین متمرر او غلها در کردن ایشان گذار و اینها را در
 بجهاد را بپنداز تا فاسد نگرداند بر امت حید من محمد و ^و
 ایشان را حضرت فرمود که در هر شب شبها ما مبارک ^ن رضا
 سه مرتبه ندا میکنند که آیا سوال کننده هست که سوال و راعط
 کنم یا توبه کننده هست که توبه او را قبول کنم که آیا استغفار کنند

هست که گاهانش را بیامرزیم کیست که قرض همد بخداوند
 مالدار بکند هرگز پیریشان نشود وفاکننده هست بوعده ها خود
 و ستم نمیکند و فرموده که در آخر هر روز از روزها ماه رمضان
 در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس از آتش جهنم آزاد میکند
 چو شب جمعه روز جمعه بشود در هر ^{عقده} هزار هزار کس از آتش
 جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب عذاب جهنم شده باشد در آخر
 روز آخر ماه بعد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است آزاد میکند
 و چون شب ^{قلبت} میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بر زمین بید
 بالشکر عظیمی از ملک که و با خود علم سبزی می آورد و بیالای
 کعبه معظمه نصب کند و او شش صد بار آورد و بالایش ^{باید} نیکشاید
 مگر در شب قدر و چون شب قدر آن دو بال را میکشاید از
 مشرق و مغرب میکند رند و پهن میکند جبرئیل آن ملک که را
 در شب اطراف مین پس سلام میکنند بر هر استاده و نشسته
 که مشغول نماز و ذکر خدا باشد و با ایشان مصافحه میکنند
 چون ایشان دعا میکنند ملک که امین میگویند و پیوسته
 مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون صبح طالع میشود ندا
 میکند جبرئیل که ای گروه ملک که روانه بجانب آسمان شوید

پس ملئکه میگویند که ای جبرئیل خدا چه کرد در حوائج مؤمنان
 از امت محمد جبرئیل میگوید که خدا نگاهان همه را مرزید مگر
 کسی که همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم
 کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود و آن
 شب جوان میگویند خدا مرز میدهد عمل کنندگان را و رمضان
 بحسابت چون با مادر و فرزند عید میشود حق تعالی ملئکه بسیار
 در جمیع شهرها میفرستد که بر زمین می آیند بر سر کوچها و بازارها
 و راههای ایستند و میگویند ای امت محمد بیرون روید بسو
 درگاه پروردگار که همیشه که عطاهای بزرگ بخشد و نگاهان
 عظیم را می آرزند پس چون بمصلی میروند برای نماز عید حق تعالی
 بملائکه میگوید ای ملئکه که من چیست جزای مرز و هرگاه عمل
 خود را بکند ملئکه میگویند ای خداوند ما واقای ما جزاء او است
 که مرزش تمام داده شود خدای فرماید که ای ملئکه من شما را
 گواه میگویم که ثواب ایشان از روزه روزهای رمضان عبادت
 شبهای آن عطا کرده که از ایشان راضی شده و نگاهان ایشان را
 آرزیدم پس ندا فرماید مؤمنان که در آن مجمع حاضر شده اند که
 ای بندگان من هر چه خواهید از من سوال کنید بجز آن و جلال

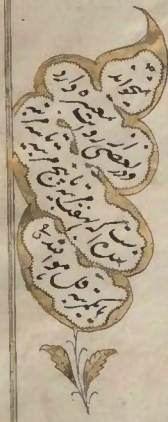


خود سوگند یاد میکنم که درین مجمع شما مر حاجت که برای نیا و آخرت
 خود سوال کنید البته عطا میکنم و عیبهای شما را می پوشانم تا از
 من و کرد آن نشوید و مزد های شما میدهم و شما را در میان
 گناه کاران رسوا نمیگردانم بر کردید از مصلحت امر زید اید بدن ^{سنتیک}
 خوشنود کرد ایند ید مرا و خوشنود شده از شما پس ملتیکه سرو
 و شاد میشوند و بایکدیگر را مبارکباد میگویند یا آنچه حقیقتا
 بامت محمد صلی الله علیه و آله عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که اجیا کند شب قدر را گناهان او
 آمرزیده شود هر چند بعد ستارها آسمان و سنگینی کوهها
 یکل کف رها باشد و اما اعمال این سه شب برد و نوعست
 اول آنکه هر سه شب باید کرد و چهار آنکه محضو راست بهر شب
 اما اول از حضرت سول صلی الله علیه و آله منقولست که هر که
 در شب قدر دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از حمد هفتاد
 بار قل هو الله بخواند و بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر
 الله و اتوب الیه بگوید از جای خود بر نخیزد تا خدا او را و پد
 و مادرش با بیامرزد و ملک چند بفرستد که حسنا برای او
 بنویسد تا سال ایند و ملک چند بفرستد بیهشت که درختها بر او



او غرس نمایند و قصرها برای او بنا نمایند و نهرها برای جاری
 گردانند و از دنیا بپروان رود تا همه را مشاهده نماید و غسل
 درین سه شب سنت است موكده و غسل این شبها را مقارن غزو
 آفتاب گرد زهتر است که نماز شام را با غسل کند و مستحب است
 در این شبها که قرآن بدست بگیرد و بکشد و این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِرُكُوبِكَ الْمُنْزِلِ وَمَا فِيهِ وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَكْبَرُ
 وَأَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى وَمَا يُحَافُ وَبِرُحْمِي أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ
 مِنَ النَّارِ وَتَقْضِي حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِسِ حَاجَتِي رَا حَوَائِجِي
 طلب نماید که انشاء الله تعالی برآورده است و این دعا از حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که مصحف را
 بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ وَبِحَقِّ مَنْ
 أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلَا
 أَحَدًا عَرَفَ بِحَقِّكَ مِنْكَ بِرَبِّهِ مَرْتَبَةً بِكَوَيْدِكَ يَا اللَّهُ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ
 وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ
 وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ
 وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ
 وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ وَدَعَا بَارِئِ بْنِ

بین هر حاجت که داری طلب کن و زیارت حضرت امام حسین
 در هر یک از این سه شب مستحب مؤکده است و در هر یک خصوصاً
 شب بیست و سه و صد رکعت نماز سنت است هر دو رکعت یک
 سلام و در هر رکعت بعد از حمد باری تعالی **أَحَدًا كَفَا** می توان کرد و
 احادیث بسیار فضیلت این صد رکعت وارد شده است و باید که
 صد رکعت غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته
 هم می تواند کرد و بهترین اعمال در این شب با طلب آرزو و دعا از برای
 مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر و خویشان خود و
 برادران مؤمن زنده و مرده ایشان و ادکار و صلوات بر محمد و آل
 او آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعا
 جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند و اما در قیام و غیر آن
 مخصوص شب نوزدهم است که صد مرتبه بگوید **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ**
رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و صد بار **اللَّهُمَّ الْعَزِيزُ الْقُدْرَةُ** امیر المؤمنین
 و این دعا بخواند **اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى تَقْدِيرُ مِنَ الْآخِرِ الْخَيْرُ**
وَفِيهَا تَفْرُقُ مِنَ الْآخِرِ الْحَكِيمُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي
لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ جِجَاجِ بَيْنِكَ الْخَيْرِ الْمَبْرُورِ
حَجْمِ الشُّكْرِ سَعْبِهِمُ الْغَفُورِ ذُوهُمْ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ



فيما تقضى تقدراً ان تُصِلَ عَمْرِي وَتُوسِعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَقْدِرَ
 لِي فِي جَمِيعِ امُورِي مَا هُوَ خَيْرٌ لِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ بِرَحْمَتِكَ خُذْ رَأْسَ حَقِّكَ طَلِبْ نَمَائِدِ وَشَبَّ بَيْتِ
 وَيَكْمُ فَضِيلَتُنَّ يَادَهُ اَنْ شَبَّ بَقِ اسْتِ وَغَسَلَ اَعْمَالَ سَابِقَةً
 هَمَّهُ بَايَدِ عَمَلِ اُورِدِ وَدَرْ بِنِ دَهَهُ اَخْرَ اَعْتِكَ اَفْرَمَ سَاجِدِ جَامِعِ سُنَّتِ
 اسْتِ وَدَهَهُ اسْتِجَابَتِ دَعَا اسْتِ **وَبَسَدِ** بَيْتِا مَعْنِي اَنْ حَضَرَ اَمَامِ مَوْجِ
 عَلَيْهِ مَنْقُولِ اسْتِ كَهْ دَرْ شَبَّ بَيْتِ يَكْمُ وَبَيْتِ وَسَيُوهِ صَدْرِكَ كَعْتِ
 نَمَازِ بَكْرِي وَدَرْ هَرِ رَكَعْتِ بَعْدَ اَنْ حَمْدَهُ بَارِقَلِ هُوَ اللهُ نَجْوَانِ **وَدَرْ حَلَّتِ**
 مَعْتَبِرِ يَكْمُ مَنْقُولِ اسْتِ كَهْ حَضَرَ اَمَامِ مَحْجَبِ اِقْرَعِ اَيْتِ اَيْنِدِ وَشَبَّ
 اِحْيَا مِي كَرِدِ وَدَرْ نِصْفِ اَوْلِ شَبَّ مَشْغُولِ دَعَا مِي شُدِ وَدَرْ نِصْفِ
 اَخْرِ مَشْغُولِ نَمَازِ مِي شُدِ **وَبَسَدِ** مَوْثِقِ اَنْ حَضَرَ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْتِ
 كَهْ اَكْرِ تَوَانِي نَرْ شَبَّ بَيْتِ وَيَكْمُ وَبَيْتِ وَسَيُوهِ رَمَضَانَ رَهْرِ
 صَدْرِكَ بَكْرِي بَغَيْرِ اَنْ سَهْرَهُ رَكَعْتِ نَمَازِ شَبَّ وَنَمَازِ نَافِلَهُ صَبْحِ
 تَاصِحِ بِي دَارِ بَاشِ وَ مَسْتَحْبِ اسْتِ كَهْ مَشْغُولِ نَمَازِ وَدَعَا وَتَضَرَعِ بَاشِ
 بَدْرِ اسْتِ كَهْ اَمِيدِ شَبَّ قَدْرِ دَرْ هَرِ يَكْمُ اَنْ نَهَاسْتِ وَشَبَّ قَدْرِ اسْتِ
 اَنْ هَزَلِ اَمَا وَفُورِ يَعْنِي بَهْتَرِ اسْتِ اَنْ عَمَلِ رَهْرِ اَمَا وَهَرِ اَمْرِ بَكْرِي
 سَالِ وَاَقَعِ مِي شُودِ دَرْ شَبَّ قَدْرِ مَقْدَرِ مِي كَرِدِ وَدَعَا اَيْنِ شَبَّ

در ضمن دعای دهه آخر مدکور خواهد شد انشاء الله تعالی و اما شب
 بیست و سهوم اکثر احادیث معتبره دلالت میکند بر آنکه آنشب
 قدر است و در آن دو غسل سنت است یکی در اول شب و یکی
 در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و سهوم
 شب جهنمی است و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت مقدر
 میگردد و در آنشب مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلها و قتلها
 و قضاها و آنچه در آن سال واقع میشود تا شب قدر آینه پس
 خوشحال بنده که احیا کند آنشب را و بیدار باشد بعبادت و گاه
 در رکوع باشد و گاه در سجود و گاه آن خود را در برابر دیدگاه
 خود مثل کرده اند و بر آنها بگرید چون چنبره کنیا میدارند که از
 فضیلت شب قدر محروم نگردد انشاء الله تعالی و فرمود که حقیق
 امر میکند ملکی را که ندانم کند هر روز رمضان رهو که بشمار
 باد شمارای بندگانش که بخشیدم نگاهان گذشته شمارا و در
 قدر شفاعت شمارا در حق یکدیگر قبول میکنم و دعاهای شما را
 در حق یکدیگر مستجاب میگردانم مگر کسی که روزه افطار کند بر
 کننده یا کینه موذنی در دل داشته باشد **بند** معتبره حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که سوره عنکبوت را در شب

بیست و سیوم بخواند و الله که او را اهل بهشت است و استثنای
 نیکم در آن احدی را و نمی ترسم که خدا درین سو کند گناهی بنویسد
 بر من و این دو سوره را از ذوق منزلت عظیم هست **و ایضا**
 از آنحضرت بسند معتبر منقولست که هر که در شب بیست و سیوم
 ما مبارک و صلاه از مرتبه سوره انا انزلناه بخواند هر آینه صبح
 کند بایقین شدید باعتراف آنچه مخصوص است از کرامت ادا در این
 شب بسبب آنچه در خواب به بیند و سوره حم دخان نیز سنت است
 که در این شب بخواند **و از حضرت امام محمد تقی منقولست** که هر که
 زیارت کند ماه حسین **علیه السلام** را در شب بیست و سیوم که امید شب
 قدر در آن هست و در آن هر امری مقدر میشود مصافحه کند با
 او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه در این شب رخصت
 میطلبند از حقیق در زیارت آنحضرت **و بسند معتبر از حضرت امام محمد**
باقر علیه السلام روایت کرده است که هر که آید شب بیست و سیوم
 مبارک را و صد رکعت نماز بکند حقیق روزی او مافراخ کرد اند
 در دنیا و شود شمان از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن
 و خانه بر سرش خراب شدن و لقمه در کلو گرفتن و از شر درندگان
 و کینه از وهول منکر و نکیر او را ببرد و آید او را نور و باشد

وَأَيُّكُمْ يَأْتِي بِنُوحٍ وَأَنبِيَاءٍ مِّثْلِهِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
 وَبِذُنُوبِهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِيَدٍ حَقًّا
 وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلِهِ رَبِّ إِنِّي نَادَيْتُكَ رَبِّي وَابْتِغَيْتُكَ
 رَبِّي وَأَنْتَ أَهْلٌ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش بدست راست و بدهند
 و بنویسند برای او برات بپزازی ز آتش جهنم را و گذشتن بر
 صراط را و ایمنی از عذاب و داخل بهشت شود بحساب در بهشت
 او را از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان که مانند
 و نیکو رفیقانند ایشان و دعا این شب از جمله دعاها ده خجسته
وَأَيُّكُمْ يَأْتِي بِنُوحٍ وَأَنبِيَاءٍ مِّثْلِهِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
أَخْرَجَ حَسْبِي وَبَلَّغْنِي أَمَلِي وَإِن كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَاجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَ
اَكْتَبْنِي مِنَ السَّعِيدِ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ يَجْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ هُوَ مَقْدَرٌ
 از قرآن میگز باشد در این شب بخواند دعاها صحیفه کامله را بخواند
 خصوص دعای مکارم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این
 شبها را نیز باید حرمت داشت و عبادت تلاوت و دعا بقرآن
 زیرا که احادیث معتبره وارد شده است که روز شب قدر بنزد
 فضیلت مثل شب قدر است و در شب بیست و چهار مرتبه
 غسل سنتی و در شب بیست و پنجم نیز غسل سنتی است و احادیث
 معتبره در استحباب غسل را وارد شده است و منقولست که خدا
 عز و جل در شب دفع میکند بدنها و نگاهها و جمیع انواع بلاها

وَأَيُّكُمْ يَأْتِي بِنُوحٍ وَأَنبِيَاءٍ مِّثْلِهِ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
 وَبِذُنُوبِهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَالَهُم بِيَدٍ حَقًّا
 وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلِهِ رَبِّ إِنِّي نَادَيْتُكَ رَبِّي وَابْتِغَيْتُكَ
 رَبِّي وَأَنْتَ أَهْلٌ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ
 اَكْتَبْنِي مِنَ السَّعِيدِ فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ
 صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَجْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ
 هُوَ مَقْدَرٌ
 مِنْكَ الشُّعْبُ وَالْمَقْدَرُ
 بِرِضَاكَ عَنَّمْ نِيَّتُكَ
 بِرِضَاكَ يَا كَرِيمُ
 الْعِقَابُ عَلَى الْخَطِيئَةِ
 كَرِيمٌ عَلَى الْخَطِيئَةِ
 وَالْخَطِيئَةُ وَالْفِعْلُ
 بِرِضَاكَ يَا كَرِيمُ
 الْخَطِيئَةُ
 بِرِضَاكَ

با از روزه داران ما رمضان پس عطا میکند حقیق بایشان نور
 در کوشه او در دیده های ایشان و در شب بیست هفتم نیز غسل
 بخصوص وارد شده است و منقول است که حضرت امام زین العابدین
 در این شب مکرر آیند عار میخواندند اِنَّ اَوَّلَ شَيْءٍ تَأْتِيهِمْ فِي لَيْلَةِ
 اَنْزِلُ فِي النَّجَافِيِّ عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْاِيْمَانَةِ اِلَى دَارِ الْخُلُوْقِ وَالْاِسْتِعْدَادِ
 الْمَوْتِ قَبْلَ اَحْلُوْلِ الْفَوْتِ و در شب بیست نهم نیز غسل مخصوص
 وارد شده است و همچنین در شب آخر نیز غسل سنت است
 و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت است و دعای مأمون
 و رمضان سنت مؤکده است برای اظهار آنکه روزه و عبادت
 اینماه بر ما گران و دشوار نبود و ما خواهان این بودیم و از مفاتر
 آن نبرده و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی یافته است و
 فواید آن را در دنیا و عقبی انسته است عاشق عبادت و بندگی
 باشد پیر باید اینها را وافر البرکات بنحوی دعای کند که عزیزترین
 اهل خود را در هنگام مفارقت و دعای میکند و معلومست
 که غلامیکه از خدمت قای خود شاک و خوشحال باشد و از
 ترک خدمت لکیر باشد مثل غلامی نیست که از ترس خدمت
 آند و بان راضی نباشد و دعاهای او در شب آخر سنت

است خواندن و اگر در روز آخر بخواند خوبست و در حدیث است
 که اگر آخر ما مشبه باشد در شب بیست و نهم احتیاط است
 است خواندن و دعاها و دعا بسیار است و بهترین دعاها
 صحیفه کامله است و **بسندها** معتبره بسیار از حضرت امام جعفر
 صادق علیه منقولست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قَدْت
 فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ وَ
 اٰلِهِمْ وَوَقَوْلِكَ حَقِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هَدًى
 لِلنَّاسِ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ
 الَّذِي قَدْ تَصَرَّفْتُمْ بِاَنْقَضَتْ يَامُهُ وَاَيُّهَا الَّذِي فَاسْتَلَّكَ بِوَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ وَكَلَّمَكَ النَّامُوسَ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي اِنْ
 تُرِيدَ أَنْ تَغْفِرَ بَنِي عَلَيْهِ اَوْ تَقْاِيْسِنِي بِهِ اَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 اَوْ يَتَصَرَّفَ هَذَا الشَّهْرُ اِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِي اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ بِمَا مَدَدْتَ كُلِّهَا اَوْ لَهَا وَاخْرَاهَا مَا قَلَّتْ لِنَفْسِكَ
 مِنْهَا وَمَا قَالَتْ لَكَ اَلْحَمْدُ بِمَا اَمَدَكَ وَالتَّجَهُّدُ وَالتَّعَدُّونَ
 الْمَوْثُورُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرُ لَكَ الَّذِي اَعْنَتَهُمْ عَلَى اَدَاؤِ حَقِّكَ
 مِنْ اَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ الْكَلِمَاتِ
 وَاصْنَافِ النَّاطِقِينَ السَّجِّدِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى اَنْبِيَاءِ

مخبر

قد

تغشيت به
تغشيت به

جليل
حان

بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ جَزِيلِ
 قِسْمِكَ وَمِنْ إِحْسَانِكَ وَقَطَّاهُ امْتِنَانُكَ بِذَلِكَ مُنْتَهَى الْحَيَاةِ الْخَالِدِ
 الدَّائِمِ الزَّكَاةِ الْمَحْلَا السَّرْمِدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلُ الْأَمْدِ إِلَّا بِجَدِّ
 شَأْوِكَ أَعْنَتْنَا عَلَيْكَ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ
 صَلَوةٍ وَمَا كَانَتْ فِيهِ مِنْ بِرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنَّا
 يَا أَحْسَنَ قَبُولِكَ وَتَجَاوَزْكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَعَفْرِانِكَ وَ
 حَقِيقَةَ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفِرْنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلِ
 عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ تَوْفِيئًا فِيهِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مَوْهُوبٍ ذَنْبٍ مَكْسُوبٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كِتْمِ أَسْمَائِكَ
 وَجَزِيلِ شَانِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا عَظْمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّ عَلَيْنَا مِنْذُ أَنْ لَبَّسْنَا
 إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً فِي عَصَةِ دِينِي خَلَاصَ نَفْسِي وَقَضَاءَ حَاجَتِي وَ
 شُفْعَتِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامَ النِّعَةِ عَلَيَّ وَصَرَفِي السُّوءِ عَنِّي وَلِيْلِي
 الْعَافِيَةِ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ خُرْتٍ لَهُ لَيْلَةُ الْقَدْرِ
 وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي عَظِيمِ الْأَجْرِ وَكَرِيمِ الذُّخْرِ
 وَطَوْلِ الْعُمْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَدَامَ الْيُسْرُ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
 وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَامُوكَ وَجَلَالَكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَ

حزرت
حتى يلقبها

امين انك لا تجعله الا العهد من الشهر رمضان حتى تبلغناه
 من قبيل على احسن حال وتعرفني هلاكه مع الناظرين
 اليه والتعرفين له في عفا عافيتك واتم عمتك واسمع حمتك
 واجزل قسمك اللهم يا ربى الذى ليس له رب غيره لا يكون
 هذا الوداع مئى وداع فناء ولا اخر العهد من اللقاء حتى تربيه
 من قليل فى سبع النعم وافضل الرجاء وانالك على احسن الوفاء
 انك تسمع الدعاء اللهم اسمع دعائى وارحم تضرعى تدلى لك و
 استكانتى لك وتوكل عليك وانالك مسلم لا ارجوا لاجلها و
 لامعافاة ولا شريفا ولا تبيغا الا اليك ومنك فامتن على
 جل ثناؤه وتقدست اسماءه بيبليغنى شهر رمضان وانا
 معافا من كل مكروه ومخدر ومن جميع البوائق الحمد لله
 الذى اعاننا على صيام هذا الشهر وقيامه حتى تبلغنا اخر
 ليلة منه اللهم انى اسئلك يا حبيب ما دعيت به وارضى ما
 رضيت به عن محمد صلى الله عليه واله ان نصلى على محمد وال
 محمد ولا تجعل وداعى شهر رمضان وداع خروجه من الدنيا
 لا وداع اخر عبادتك فيه ولا اخر صومى لك وادنى فى العود
 فيه ثم العود فيه ثم العود فيه برحمتك والى المؤمنين ووقفنا

سلم

سوء وكل

بلغناه



اللهم

فِيهِ لِبَلَدِكَ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجَمَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا
 يَا رِيُّ يَا مَصُورُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا حَمْدُ يَا رَحِيمُ يَا حَيُّ يَا
 قَبُورُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَوْنُ
 وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيكَ يَا اللَّهُ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
 مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَجْعَلَ نِسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَدَوْحِي
 مَعَ الشُّهَدَاءِ وَآخِسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْتَ كَلِمَةُ
 يَقِينًا تَبْشِيرُهُ قَلْبِي بِإِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْ
 أَنْ تُؤْتِيَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبَلَ عَلَيَّ
 النَّارِ الْحَرِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى تَقْدِيرُ مِنَ الْأَمْرِ الْخَوْفِ
 وَفِيمَا تَفَرَّقَ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ اللَّهُ
 لَا يَبْرُدُ وَلَا يَبْدَلُ أَنْ تَكْتَلِبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ
 حُجَّجِهِ الْمَشْكُورِ سَعِيهِمُ الْمَغْفُورِ ذَنُوبِهِمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ
 اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى تَقْدِيرُ أَنْ تُطِيلَ فِي عَمْرِي وَأَنْ تُعِينَنِي
 مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ
 مِثْلَكَ جُودًا وَكَرَمًا وَأَنْ غَبُّ لَيْكَ وَلَمْ يَرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ
 أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَمَبْتَدَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ أَسْأَلُكَ

وَالْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

وَأَنْ تُؤْتِيَنِي رِزْقِي

بِأَعْظَمِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَأَفْضَلِهَا وَأَنْجَحَهَا الَّتِي تَتَّبَعِي لِلْعِبَادِ أَنْ تَسْأَلَكَ
 بِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَيَأَسْمَأُكَ مَا عَمِلْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْمَرْ وَبِأَسْمَأُكَ
 الْحُسْنَى وَآمَنَّا بِكَ الْعُلِيَّا وَيُنْعِمُكَ الَّتِي لَا تَحْصُو بِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ
 عَلَيْكَ وَأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفُهَا عِنْدَكَ مَنَزَلَةً وَأَقْرَبَهَا مِنْكَ
 وَسَبَلَةً وَأَجْزَلَهَا مِنْكَ ثَوَابًا وَأَسْرَعَهَا لَدَيْكَ إِجَابَةً وَيَأَسْمَأُكَ
 الْمَكُونِ الْخَزُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْأَكْبَرِ الْأَجَلِ اللَّهُ تَجِبُهُ وَتَهْوَاهُ وَ
 تَرْضَى بِهِ عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ حَقٌّ وَعَلَيْكَ الْأَلْحَبِ
 سَأَلْتُكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْحِيدِ وَالْإِنْبِجِلِ وَالزُّبُونِ
 وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَرْشِكَ وَمَلَكَةٌ سَمَوَاتِكَ
 وَجَمِيعِ الْأَصْنَافِ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ نَسَبٍ أَوْ صِدْقٍ أَوْ شَهِيدٍ وَبِحَقِّ
 الرَّاعِبِ بِرَأْسِكَ الْفَرْقَيْنِ مِنْكَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَبِحَقِّ مَجَاوِرِي
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُقَدِّسِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ
 وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ دَعَاكَ بِعَلْمٍ
 مِنْ أَسْتَدَاتِ فَاقَتِهِ وَكَثُرَتْ دُنُوبُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَيْفُهُ
 دُعَاءٌ مِنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًّا وَلَا لِضَعْفِهِ مَقْوِيًّا وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا
 غَيْرَهُ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا
 مُسْتَكْبَفٍ خَائِفًا بَانِيًا فَاقِعًا مُسْتَجِيرًا بِكَ أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَ

دعوت

وَأَمَلْ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعُودَ فِي صِيَامِهِ
 لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ كُتِبَتْ لَهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ
 جُلُوحِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ وَرَجِّعْهُمْ الشُّكُورَ سَعِيهِمْ الْمَغْفُورَ بِحَبْلِهِمْ
 الْمُتَّقِبِلِ عَمَلُهُمْ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ عَلَيَّ
 فِيهِ ذَنْبًا لَا اغْفِرْتَهُ وَلَا خَطِيئَةً لَا اَحْوَتْهَا وَلَا عَثْرَةً لَا اَقْتَمَهَا
 وَلَا دَيْنًا لَا اقْضَيْتَهُ وَلَا عَيْلَةً لَا اغْنَيْتَهَا وَلَا هَمًّا لَا اَفْجَيْتَهُ
 وَلَا فَاقَمًا لَا اسَدَدْتَهَا وَلَا عُرْيَانًا لَا اسْوَدَّتْهُ وَلَا مَرْضًا لَا اشْفَيْتَهُ
 وَلَا دَاءً إِلَّا اَذْهَبْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا
 قَضَيْتَهَا عَلَيَّ اَوْضِلْ اَمَلِي وَرَجِّئْ فِيكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ ذَهَابِنَا وَلَا تَرْتَلْنَا بَعْدَ ذِعْزِنَا وَلَا تَضَعْنَا
 بَعْدَ ذِرْفَعِنَا وَلَا تَهَيِّبْنَا بَعْدَ ذَاكْرَمَتِنَا وَلَا تُفْقِرْنَا بَعْدَ ذَاغْنَيْنَا
 وَلَا تَمْنَعْنَا بَعْدَ ذَا عَطَيْنَا وَلَا تَحْرِمْنَا بَعْدَ ذَا رَزَقِنَا وَلَا تَغَيِّرْ
 شَيْئًا مِنْ نِعْمِكَ عَلَيْنَا وَاحْسَانِكَ لَيْنَا شَيْئًا كَانَ مِنْ دُنُوبِنَا وَ
 لَا مَا هُوَ كَاثِرُنَا فَإِنَّ فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً
 لِمَغْفِرَةِ دُنُوبِنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا وَلَا تُعَاقِبْنَا عَلَيْهَا يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اكْرِمْنِي فِي حَجَلِيمِ هَذَا كَرَامَةً وَلَا تَهَيِّبْنِي بَعْدَ
 اَبْدَا وَعَزَّنِي عَزًّا لَا تُذِلُّنِي بَعْدَهُ اَبْدًا وَعَافِنِي عَافِيَةً لَا تَبْتَلِنِي

اللهم

عربك

برحمك

بَعْدَهَا وَارْفَعْنِي رَفْعَةً لَا تَضَعُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَصْرِفْ عَنِّي
 شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ قَرِيبٍ أَوْ
 بَعِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ وَشَرَّ كُلِّ آتٍ أَنْتَ إِخْذْ بِنَاصِيئِهَا
 إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبٍ
 أَوْ جُحُودٍ أَوْ سُوءٍ أَوْ فُجُورٍ أَوْ مَرَحٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ بَدْحٍ أَوْ خِيَالَةٍ أَوْ
 رِيَاءٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كِبْرٍ أَوْ سُوءٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ أَوْ
 شَيْءٍ لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَيَا لَيْلَكَ فَاسْتَلِكْ أَنْ تَصِلَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحْمُوَ مِنْ قَلْبِي بَيْدَانِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا يُوْعِدُكَ وَرِضًا
 بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَرَهْدًا فِي الدُّنْيَا
 وَرَعْبَةً فِيهَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطَائِنَةً إِلَيْكَ وَتَوْبَةً بِكَ
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْكُتْ بِلِغْنَاهُ وَالْأَفْخِرْ عَنَّا الْجَانِ إِلَى قَابِلِ حَتَّى
 تَبْلِغَنَاهُ فِي بَسْمِئِكَ وَعَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ
 وَالِاهُ كَثِيرًا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **و** رَجَعَهُ آخِرِينَ وَدَجَمِعَهَا
 بَدَنِيست **و** از جابر بن عبد الله انصار منقولست كه گفت رفتم
 بجدت حضرت سول صلی الله علیه و آله رجعه اخرماه
 رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود این آخر جمیع است
 از ماه مبارک رمضان آنرا وداع کن و بگو اللهم لا تجعله آخر



الهدیٰ من حی لشیهر رمضان وعودیک ان یطلع فجر
 هذه اللیلۃ الا وقد غفرت لی حقن پیش از صبح او را بیاورد
 و او را توبه و انابت روزی کند **آن** جمله چهرهاست ازاد
 کردن بندها است زیرا که شبی هست که حقن بندها بسیار آتش
 جهنم ازاد میگرداند هرگاه بنده ضعیف فرمایند بندهگان اوقید
 رقیب ازاد کند امید هست که خداوند قادر بپروا بیان
 وسعت و کمال او را از آتش جهنم ازاد میگرداند و نام او را از
 جراید عاصیا محو نماید چنانچه منقولست که حضرت امام
 زین العابدین صلوات الله علیه بندها را که در عرض سال تحصیل
 میکرد تا بیست نفر باز یاده یا کم در شب آخر ماه رمضان ازاد
 مینمود و میفرمود که شماها را ازاد کردم بامید آنکه خداوند
 رحیم از تقصیرات من درگذرد و مرا از عذاب جهنم ازاد
 گرداند و چون عید میشود جایزهای عظیم ایشان پیمیشید
 که ایشان بی نیاز باشند از سوال کردن از مردم و میگفت
 که حقن در هر شب ماه مبارک رمضان در هنگام افطار هم
 هزار کس ازاد میکند از آنها که مستوجب جهنم شده باشند و در
 شب آخر مثل آنچه در جمیع ما ازاد کرده باشد ازاد میکند و

حضرت هیچ غلام و کنیزی از یاده از یکسال خدمت نفرمود
 و در روز عرفه در عرفات بنزیندها خود را آزاد میفرمود **و در**
 وارد شده است که سنت است که در شب آخر سوره انعام
 کهف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَتُوْبُ اللهَ**
فصل هفتم در دهه‌های که مخصوص شبهای دهه آخر ماه مبارک
 رمضانست ذکر دعائیکه هر شب از دهه آخر این ماه متبرکه باید
 خواند **بِسْمِ** معنی از حضرت صادق علیه منقولست که آنحضرت
 در هر شب از شبهای دهه آخر ایندهارا میخواندند **اللّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ**
فِي كِتَابِكَ شَهْرَ رَمَضَانَ لَكَ اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ
بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى الْفُرْقَانَ فَعَظُمَتْ حُرْمَةُ شَهْرٍ مَّضَىٰ
بِمَا اُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ وَخَصَّصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا
خَيْرَ اَمْرِ الْفِي شَهْرِ الْاَلَمِّ وَهَذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَدَانَقَصَتْ
وَلِيَا لِيهِ قَدْ صَرَّمَتْ وَقَدِصِرْتُ يَا اللهُ مِنْهُ اِلَى مَا اَنْتَ
اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَاحْضِرْ لِعِدَّتِهِ مِنْ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ فَاَسْئَلُكَ بِمَا
سَأَلْتُكَ بِهِ مَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبِينَ وَانْبِيَاءُكَ لِمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ
الضَّالِّحُونَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اَلِي مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَقْلِبَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ
وَ تَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ اَنْ تَفْضَلَ عَلَيَّ يَا اَلَمُّنْ يَوْمَ الْحَوْفِ

رمضان

مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالْجِوَارِ أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 وَبِحِلَالِكَ الْعِظَمِ أَنْ يَنْقُضَ عَنِّي أَيَّامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَكَيْلِي إِلَيْهِ وَكَ
 قَبْلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ فُؤَاخِدُنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تَرِيدَانِ تَقْضُهَا
 مِنِّي لَمْ تَعْرِفْهَا إِلَى سَيِّدِ سَيِّدِ سَيِّدِكَ يَا لَالَهُ الْآنْتَ أَنْ
 لَالَهُ الْآنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضَيْتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَازِدْ عَنِّي
 بِضَافٍ مِنَ الْآنِ فَارْضَ عَنِّي يَا زَحْمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحْيَا صَمَدًا
 يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَيَسَا مِي كَفْتَدُ
 يَا مُكَبِّرًا مُحَمَّدًا بَدِيدًا وَدَعِيكَ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْوَظَاءِ
 عَنْ أَهْوَابٍ عَلَيْهَا أَيُّ مَفْرَجٍ هُمْ يَعْقُوبُ عَلَيْهَا أَيُّ مِقْسٍ غَمٍّ وَسُفٍّ
 عَلَيْهَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تَصِلَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 وَافْعَلْ بِمِثْلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ **وَبَسَدُ**
 مَعْتَبَرٌ دِيكَرًا أَنْ خَضِرَتْ مَقُولَتُكَ فِي دَرِّهِ شَبَابُ رَهْمَةِ آخِرِ أَيَّامِنَا
 أَيْدِي عَارِجَانَا عُوذُ بِحِلَالِكَ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُضَ عَنِّي
 شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذَا وَيَقِيَ لَكَ عِنْدِي
 تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ **دَعَا شَبَابِ بَيْتِكَ**
 يَا مَوْجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَيَا مَوْجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَخَرَجَ
 الْحَيُّ مِنَ الْمَيْتِ وَخَرَجَ الْمَيْتُ مِنَ الْحَيِّ يَا رِزْقَ مَنْ شَاءَ

وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضَيْتَ
 عَنِّي

بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ
 مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَّ لِي يَقِينًا تَبَاشُرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يَذْهَبُ
 الشُّكَّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَنِيفِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
 وَفِي عَذَابِ النَّارِ الْحَرِيْقِ وَأَنْ تُدْفِنِي فِيهَا ذَكَرَكَ وَشَكَرَكَ وَ
 الرِّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دَعَا سَبَّحْتُ فِيهِمْ** يَا سَاحِجَ النَّهَارِ مِنْ
 اللَّيْلِ فَإِذَا لَحْنُ مُطْمُونٍ وَجَرَى السَّمِيرُ سَتَقَرُّهَا بِقَدْرِكَ يَا عَزِيزُ
 يَا عَلِيمُ وَمَقْدِرُ الْقَسْرِ مَنَازِلَ حَتَّى عَادَكَ الْعُرْجُونَ الْقَدِيمَ يَا فُورَ
 كُلِّ نُورٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا
 قُدُّوسُ يَا أَحَدِيًّا يَا وَاحِدِيًّا يَا فُورَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
 عَلَيَّ أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي
 مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَّ لِي
 يَقِينًا تَبَاشُرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يَذْهَبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ

٤٥
حَسَنَةٌ

وَالْحُسْنَى

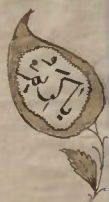
٤٥
يَا صَدِّقُ

إلى الدنيا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
 المحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإذابة
 والتوبة والتوفيق لما وفقك له محمداً والمحمد صلواتك عليه
 عليهم السلام دعاء **شيب بيست تسبوي** يا رب ليلة القدر وجعلها
 خيراً من ألف شهر ورب الليل والنهار والجبال والبحار والظلم
 والأنوار والأرض والسماء بالبري يا مصور يا حنان يا منان
 يا الله يا رحمن يا الله يا قنوم يا الله يا بديع يا الله يا الله يا الله لك



الاسماء المحسنة والأمثال العليا والكبرياء والألا الإيضاح
 على محمد وآل محمد وإن جعل اسمي في هذه الليلة في السعداء ودو
 مع الشهداء وأحسني عليهن وأسألهن في مغفورة وأزهدني
 يقيناً بتأشيريه قلبي إيماناً يذهب الشك عني وترضي بي بما قدمت

إلى الدنيا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار
 المحريق وأرزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة إليك والإذابة
 والتوبة والتوفيق لما وفقك له محمداً والمحمد صلواتك عليه
 عليهم السلام دعاء **شيب بيست جهل** يا فالق الإصباح ويا جامع الليل
 سكا والشمس والقمر حسبانيا يا غمر يا عليهم يا ذا المن والطول
 القوة والحول والفضل والإنعام يا ذا الجلال والإكرام يا الله



يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا وَثِقُ يَا حَيُّ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّعَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ فِي
 مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ
 عَنِّي فِرْصًا بِمَا قَسَمْتَ لِي إِيْتَانًا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَقِيقُ وَارْدُ قِي فِيهَا ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَ
 الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِيَا وَفَقْتَ لَكَ مُحَمَّدًا
 وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ **دَعَاءُ سَبْتٍ وَبِحَمْدِ** يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ
 لِيَأْسَاءَ وَالنَّهَارَ مَعَاشًا وَالْأَرْضَ مَهَادًا أَوْ الْجِبَالَ أَوْ تَادَا يَا اللَّهُ
 يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا حَمِيدُ يَا
 اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
 وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّعَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ
 وَأَسْأَلُكَ فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي إِيْمَانًا
 يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي فِرْصًا بِمَا قَسَمْتَ لِي إِيْتَانًا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَقِيقُ وَارْدُ قِي فِيهَا ذِكْرُكَ

يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ
 يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ
 يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ
 يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ
 يَا حَمِيدُ يَا اللَّهُ

وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِما وَقَفْتَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَا شَيْبَةَ وَشَمْرَةَ بِأَجْمَلِ**
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ بِكَ
 لِيَتَغَوَّافَ أَفْضَلَ مِنْهُ وَرِضْوَانًا يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا يَا اللَّهَ يَا مُجِدِّ
 يَا وَهَّابُ يَا اللَّهَ يَا جَوَادُ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَلُ
 الْعُلْيَا وَالْكَبِيرُ يَا وَالْآلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ وَ
 أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَحُضْرِي
 فِي عَلَيْهِمْ وَاسْأَلُكَ فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَشِّرُ بِهِ قَلْبِي وَ
 أَيْمَانًا تَهْدِي سُبُلَ الشُّكْرِ عَنِّي تَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَتَنَالِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَكَرَكَ
 وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِما وَقَفْتَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ **دُعَا شَيْبَةَ بِسَبْعِينَ هَفْمًا**
 يَا مَادَّ الظِّلِّ وَكُوْشِتَ جَعَلْتَهُ سَارِكًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْكَ دَلِيلًا
 ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ قِضًا سَهْرًا يَا ذَا الحَوْلِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبَرِيَاءِ
 وَالْآلَاءِ لِأَنَّكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مَهْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ
 يَا خَلْقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ يَا اللَّهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ

الْأَمْثَالَ الْعُلِيَّاءِ وَالْكَبِيرِيَّاءِ وَالْأَلَاءِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ
 وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُجِّعَ الشُّهَدَاءَ وَحَسَنًا فِي عِلِّيِّينَ
 لِأَسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَامَتِي بِرَبِّهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِأَيْدِيهِ
 الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي أَيْتَانِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيَامًا بِالنَّارِ الْحَرِيقِ وَارزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
 شُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ وَفَقِّهْ
 لِي مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ **دَعَا سَبْتِ وَهَسْمِ**
 بِأَخْزَانِ اللَّبْلِ فِي الْهَوَاءِ وَأَخْزَانِ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعِ السَّمَاءِ أَنْ
 تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَايِمَهُمَا أَنْ تَزُولَا يَعْلَمُ بِمَا عَفُورٌ بِأَدْوَمِيَا
 اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى الْأَمْثَالَ الْعُلِيَّاءِ وَالْكَبِيرِيَّاءِ وَالْأَلَاءِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
 وَالْمُحَمَّدَ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُجِّعَ الشُّهَدَاءَ
 وَحَسَنًا فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَامَتِي بِرَبِّهِ
 قَلْبِي وَإِيمَانًا بِأَيْدِيهِ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي أَيْتَانِي فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيَامًا بِالنَّارِ الْحَرِيقِ وَارزُقْنِي فِيهَا
 ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالْإِنَابَةَ
 وَالتَّوْفِيقَ لِي وَفَقِّهْ لِي مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

السلام **دعاست** بيسكتم يا مكرم الليل على النهار ومكرم الليل
 على النهار يا علم يا حكيم يا رب الارباب سيد السادات لاله الا
 انت يا من هو اقرب الى من جبل الوديد يا الله يا الله يا الله لك
 الاسماء الحسنى الامثال العليا والكبرياء والا لا استلك
 ان تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
 وروحي مع الشهداء و احساني في عليين و اسأمتي مغفورة و كن
 تهاب لي يقينا تبارك به قلبي ايمان ايد هب لشيء عوني ترضيني بها
 قسمت لي ايتاني الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقاعد ابالنار
 المحرقة وان تفي فيما ذكرك وشكرك والرغبة اليك والتوبة والابانة
 والتوفيق واوقت له محمد وال محمد صلى الله عليه وعليهم **دعاست**
سلي محمد لله لا شريك له الحمد لله كما ينبغي لكرمه وجهه وعز
 جلاله وكما هو اهله يا قدوس يا نور يا نور القدس يا سبح يا
 مستهي السبي يا رحمن يا فاعل الرحمة يا الله يا علم يا كبير يا الله يا
 لطيف يا جليل يا الله يا الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله لك
 الاسماء الحسنى الامثال العليا والكبرياء والا لا استلك ان
 تصلي على محمد وال محمد وان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
 وروحي مع الشهداء و احساني في عليين و اسأمتي مغفورة و

والتوبة

أَنْ تَهَبَ لِي قَبِيلاً بِنَاشِرِهِ قَلْبِي وَإِمَانًا يُذْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي
بِمَا قَمَمْتُ إِلَيْكَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَمْدُ وَالْبُرُوقُ وَانزلة فيها ذكره وشكره والرغبة إليك والإذابة
والتوفيق ليا وفتحه محمد وال محمد صلى الله عليه وعليهم أجمعين

فصل هشتم در بیان نمازها شکرها و دعاها و زها که مشهور است

وعلی در کتب عاذ ذکر کرده اند و نزد فقیر معتبر نیست **نماز شب اول**

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **شب دوم**

چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **شب سوم**

ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **شب چهارم** هشت رکعت

در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **شب پنجم** دو رکعت در هر

رکعت حمید و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد

وال محمد **شب ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک اللهم

بیده الملك **شب هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه

انا انزلناه **شب هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده مرتبه توحید

و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **شب نهم** شش رکعت میان

نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه ایه الکرسی بعد

از اتمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد وال محمد **شب دهم** بیست رکعت

در هر رکعت حمد و سوره مرتبه توحید **شب نهم** در رکعت دوم هر رکعت
 حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **شب دهم** هشت رکعت در
 هر رکعت حمد و سوره مرتبه انا انزلناه **شب یازدهم** چهار رکعت در هر
 رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **شب چهاردهم** شش رکعت در هر
 رکعت حمد و سوره مرتبه انا انزلناک الارض **شب پانزدهم** چهار رکعت در
 دو رکعت اول حمد و صد مرتبه توحید و در دو رکعت دیگر
 پنجاه مرتبه توحید **شب شانزدهم** دو روزه رکعت در هر رکعت حمد و دو روزه
 مرتبه الهیکم التکاثر **شب هفدهم** دو رکعت در رکعت اول حمد و هر
 سوره که خواهد در رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از
 سوره صد مرتبه لا اله الا الله **شب هجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد
 و بیست و پنجاه مرتبه انا اعطیناک الکوثر **شب نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه
 مرتبه انا انزلناک الارض و کویا مرد آن باشد که در هر رکعت یک مرتبه بخواند
 زیرا که مشکل است در یک شب و هزار بار صد مرتبه انا انزلناک خواندن
شب بیستم و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سوم و بیست و چهارم
 در هر یک هشت رکعت بهر سوره که خواهد **شب پنجم** هشت رکعت در
 هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **شب بیست و ششم** هشت رکعت در هر رکعت
 حمد و صد مرتبه توحید **شب بیست و هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰

اللَّهُ وَكَرْمَانَزِيدِيست پنجمتبه توحيد **شست و هشتم** شتر رکت در هر رکعت
 حمد و صد مرتبه ایه الکرسی صد مرتبه توحيد صد مرتبه کوش و بعد از
 نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد **نست و نهم** در هر رکعت در هر رکعت
 حمد و بیست مرتبه توحيد **شست** آمد و از ده رکعت در هر رکعت حمد و بیست
 مرتبه توحيد و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد
 این نمازها چنانچه مذکور شد بیک سلام است اما دعا روزها از
 ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فضیله بسیار
 از برای روزه هر روز نماز بارک رمضان بیان فرمود و از برای هر روز
 دعائی مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار آندعا ذکر کرده و ما باصل
 دعاها الکفای نمائیم **دعا اول** اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّالِحِينَ
 وَصِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَتَهْنِئِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْعَافِلِينَ وَهَبْ
 لِي جُرمِي فِيهِ يَا لَإِلَهِ الْعَالَمِينَ وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيًا عَنِ الْجُرْمِينَ **دعا دوم**
 اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَتَقْضَايِكَ وَ
 وَكَيْفِي فِيهِ لِقْرَاءَةِ آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **دعا نهم** اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيهَ وَبَاعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّقَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ
 لِي رِضِيًّا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا جَوَادَ الْأَجْوَدِينَ **دعا دهم**
 اللَّهُمَّ قَوِّمْنِي فِيهِ عَلَى الْقَامَةِ آمُرُكَ وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاقَ ذِكْرِكَ وَأَوْقِنْ

فِيهِ لَا دَاءَ شَرِكُكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْ بِمَحْفَظِكَ وَسِتْرِكَ يَا أَبْصَرَ
 النَّاطِقِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ السُّتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْفَائِزِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيائِكَ الْمُقَرَّبِينَ
 بِرَأْفَتِكَ يَا نَحْمَ الرَّاحِمِينَ **شَيْخِي** اللَّهُمَّ لَا تَحْذُلْنِي فِيهِ لِقَعْرُ مَعْصِدِكَ
 وَلَا تَضْرِبْ بِي سِلَاطِ نِقْمَتِكَ وَزَحْرُ خَوْفِيهِ مِنْ مَوْجِبَاتِ سَخَطِكَ
 بِمَيْتِكَ وَيَا أَيْدِيكَ يَا مَنْتَهَى غَبَةِ الرَّاعِبِينَ **رُوحِي** هَفْتَمَا اللَّهُمَّ عَنِّي
 عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنَّتِي فِيهِ مِنْ حَفْوَالِهِ وَثَامِهِ وَأَنْزُقْنِي ذِكْرَكَ
 سِيدِ وَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الضَّالِّينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ أَنْزُقْنِي
 فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ وَطَعَامَ الطَّعَامِ وَافْتَاءَ السَّلَامِ وَصَحْبَةَ
 الْكِرَامِ وَطَوْلِكَ يَا مَلِجَ الْأَمِلِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا
 مِنْ رَحْمَتِكَ لَوْ أَسَعَتْ وَأَهْلًا فِيهِ لِيَأْهِيَنَّكَ السَّاطِعَةَ وَخُذْ
 بِنَاصِيئِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةَ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ **رُوحِي**
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ التَّوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ
 لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّلِبِينَ
رُوحِي اللَّهُمَّ حَبِّبْ لِي فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكْرَهْ لِي فِيهِ الْفُسُوقَ
 وَالْعُصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السُّخْطَ وَالنَّهْرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَعِيثِينَ **رُوحِي** اللَّهُمَّ زَيِّنْ لِي فِيهِ بِالسُّتْرِ وَالْعَفَافِ اسْتِرْجِ

فِيهِ بِلْيَاسِ الضَّرْبِ وَالتَّقْوَى وَالتَّكَوُّفِ اِحْتَمِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِصْلَاحِ
 وَتَحْتِي فِيهِ مِمَّا أَحْذَرُ وَأَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْحَائِفِينَ **رُؤْيَا**
 اللَّهُمَّ طَهِّرْ فِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَقْدَارِ وَصَيِّرْ فِي فِيهِ عَلَى كَاتِبَاتِ
 الْأَقْدَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَصَحْبَةِ الْأَنْبِيَاءِ بِعَوْنِكَ يَا قُوَّةَ عِزِّ السَّالِكِينَ
رُؤْيَا اللَّهُمَّ لَا تَقْتُلْ فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَأَقْلِبْ فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَ
 الْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْ فِيهِ عَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْتَهْزِئِينَ
رُؤْيَا اللَّهُمَّ اذْفُقْ فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَأَسْرُخْ فِيهِ صَدْرَكَ
 بِإِنَابَةِ الْمُخْتَبِينَ يَا مَانِكَ يَا أَمَانَ الْحَائِفِينَ **رُؤْيَا** اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِيهِ
 لِمُؤَافَقَةِ الْأَنْبِيَاءِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُؤَافَقَةَ الْأَشْرَافِ وَأَوْفِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ
 إِلَى أَرَاقِدِ الْقَدَرِ يَا هَيْبَتِكَ يَا لَهَ الْعَالَمِينَ **رُؤْيَا** اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ
 لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَفْضَلِ فِيهِ الْحَوَائِجِ وَالْأَمَالِ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى
 التَّقْسِيرِ وَالسُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ الطَّاهِرِينَ **رُؤْيَا** اللَّهُمَّ تَهَنَّنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ سَخَاوَةِ وَتَوَدُّ
 فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ كُلَّ عِضَائِي إِلَى أَسْبَاحِ أَنْوَارِهِ بِبُورِكَ
 يَا مُنِيرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ **رُؤْيَا** اللَّهُمَّ وَفِّرْ فِيهِ حَظِي مِنْ بَرَكَاتِهِ
 وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْزِنْهُنِي بِقَوْلِ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ
 الْمُبِينِ **رُؤْيَا** اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَانِ وَأَعْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ

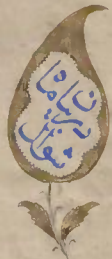
يا قُوَّةَ عِزِّ السَّالِكِينَ

البهتان وَوَفَّقَنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مَنْزِلَ السِّكِّتَةِ فِي
 قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ **رُون و بسم** اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِ لِي مَرْضَاةً دَلِيلًا
 وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَاسِيًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَمَقِيلًا
 يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ **رُون و بسم** اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ
 فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ
 مَرْضَاتِكَ وَأَسْكِنِي فِيهِ بِحُبُوحِ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
رُون و بسم اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ طَهِّرْ فِيهِ مِنْ
 الْعُيُوبِ وَأَمْتَحِنْ قَلْبِي فِيهِ بِقُوَى الْقُلُوبِ يَا مُقْبِلَ عَشْرِينَ أَلْفَ
رُون و بسم وَجْهًا **رُون و بسم** اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يَرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ
 مَا يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ يَا جَوَادَ
 السَّائِلِينَ **رُون و بسم** اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مُجِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَارِفًا
 لِأَعْدَائِكَ مُسْتَأْنِسَةً خَاتِمَ أَنْبِيَائِكَ يَا حَاصِمَ قُلُوبِ الشَّيْبَانِ
رُون و بسم ششم اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا
 وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ **رُون و بسم** وَهَفْتُمْ
 اللَّهُمَّ أَنْزِقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَبْرَ أُمُودِي فِيهِ مِنْ
 الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ وَأَقْبِلْ مَعَارِزِي حَطِّ عَنِّي الْوِزْرَ يَا رَوْفًا بَعِيدًا
 الصَّالِحِينَ **رُون و بسم** هشتم اللَّهُمَّ وَفِّضْ فِيهِ مِنَ التَّوَائِفِ وَالْإِمْفِ

الطالبيين

الذنب و

فِيهِ بِإِحْسَانٍ وَالسَّائِلِ وَقَرَّبَ فِيهِ وَسَهَّلَ لِيكَ مِنْ بَيْنِ أَوْسَرَاتِي لِمَنْ
 لَا يَشْغَلُهُ الْخِطَابُ الْمَلِيحِينَ **رُوَيْبِئَاتٍ** **نَهْمُ** اللَّهُمَّ غَشِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْتَمَتْ
 فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهَّرَ قَلْبِي مِنْ غِيَابِهَا اللَّهُمَّ يَا رَحِيمًا بَعِيدًا وَتَوَّابًا
رُوَيْبِئَاتٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا رَضَاهُ
 وَرِضَاءِ الرُّسُولِ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ مُحَمَّدًا نَبِيًّا حَمِيدًا وَاللَّهِ الظَّالِمِينَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ **مُؤَلَّفٌ كُوفِي** كه در تقدیم و تاخیر دعاهای عید
 هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایتش معتبر ندانم
 متعرض ذکر آنها شدم و دعاهای روئبست و هفتم را کفعمی روئبست و نه
 ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روئبست و ستم خوانند
 در روئبست که انس باشد و الله علم **باجتاه** در بیان اعمال لیاالی و
 ایام متمم که ما شوال و ما ذیقعد است از جمله ایام متمم که ما شوال و
 عید فطر است و شبش از جمله لیاالی شریفه است و فضیلت و ثواب
 و عبادات و احکام آن حدیث بسیار است **و** آن حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقولست که هر که ایام کند شب عید را
 نمبرد دل او در روزیکه درها از ترس بمهرند **و** آن حضرت امام محمد باقر
 روایت که گفت پدرم علی ابن الحسین شعبه را ایام میگردیدند
 ناصح در تمام آن شب در مسجد ماند و میگفت ای فرزندان مشب کمتر شب ^{قادر}



نیست و غسل در این شب است و شخصی بجدت حضرت صادق
 علیه السلام عرض کرد که مردم میگویند که آرزویشان نازل میشود بر کسی که
 روزه دارد ما رمضان را در شب قدر حضرت فرمود که کار که فرزندش
 نمیدهند مگر بعد از فارغ شدن از کار و آتش عید است **تا** که
 چه کار سراوار است که در آتش بکنیم فرمود که چون آفتاب غروب کند
 غسل بکن و چون فریضه مغرب نوافله آنرا بجا آورد دستها بسو آن
 بلند کن و بگو یا ذا المن و الطول یا ذا الجود یا مصطفی محمد و ناصره
 صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی کل ذنباً حصیته و هو عندک فی
 کتاب مبین پس سجود بر وضو مرتبه در سجده بگو انوب الی الله پس هر جا
 که داری طلب کن از حق تعالی انشاء الله تعالی بر آورده است **و بسند معتبر**
 منقولست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در شب عید فطر دو رکعت
 نماز میکردند دو رکعت اول بعد از حمد هر دو مرتبه سوره قل هو
 الله احد میخواندند و در رکعت دوم **یک مرتبه**
 میخواندند پس بر کوع و سجود میفرمود بعد از سه رکعت **سجده** و صد مرتبه
 یا الله پر میگویند یا ذا المن و الجود یا ذا المن و الطول یا مصطفی محمد
 صل الله علیه و آله صل علی محمد و آل محمد و الله پر حاجت خود را از خدا میطلبیدند
 پس از سجده بر میداشتند و میفرمودند بحق خداوندی که جانم در دست

قدرت اوست که هر که ایمان را بگذراند حجتاً که از حق تعالی بطلبد البتة
 او را عطا کند که بعد از یک سال بان نگاه داشته باشد خدا بیامرزد و
 بعد از نماز سنّت است که این دعا بخواند یا الله یا الله یا الله یا الرحمن یا
 الله یا ملک یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهین
 یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا
 بارئ یا الله یا مصور یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله یا کریم یا الله یا
 حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر یا الله یا قریب یا الله یا
 مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولی یا الله یا وئی یا الله یا مولی
 یا الله یا قاضی یا الله یا سرع یا الله یا شدید یا الله یا رؤف یا الله یا رقیب یا
 الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا ماجد یا الله یا علی یا الله یا حفیظ یا
 الله یا محیط یا الله یا سید السادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا الله یا
 ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا فخر یا الله یا فاهر یا الله یا باره یا الله یا باره
 یا الله یا باره یا الله و دود یا الله یا نور یا الله یا دافع یا الله یا مانع یا الله
 یا فاتح یا الله یا نفاع یا الله یا جمیل یا الله یا شهید یا الله یا شاهد یا
 الله یا حبیب یا الله یا فاطر یا الله یا مظهر یا الله یا مالک یا الله یا
 مقتدر یا الله یا قابض یا الله یا باسط یا الله یا محیی یا الله یا ممیت یا
 الله یا حی یا الله یا باعث یا الله یا معطی یا الله یا مفضل یا الله یا

یا جلیل یا الله

مِنْعِ يَا اللهُ يَا حَىُّ يَا اللهُ يَا مَبِيتُ يَا اللهُ يَا طَيِّبُ يَا اللهُ يَا حَسْبُ يَا اللهُ
 يَا مَبْدِئُ يَا اللهُ يَا مَعِيدُ يَا اللهُ يَا بَارِئُ يَا اللهُ يَا بَدِيعُ يَا اللهُ يَا هَادِئُ
 يَا اللهُ يَا كَافِيُ يَا اللهُ يَا شَافِيُ يَا اللهُ يَا عَلِيُّ يَا اللهُ يَا حَنَّانُ يَا اللهُ يَا مُنِئِبُ
 يَا اللهُ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا اللهُ يَا مُتَعَالِيُ يَا اللهُ يَا عَدْلُ يَا اللهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ
 يَا اللهُ يَا صَادِقُ يَا اللهُ يَا دَيَّانُ يَا اللهُ يَا بَاقِيُ يَا اللهُ يَا ذَا الْجَلَالِ يَا اللهُ
 يَا ذَا الْإِكْرَامِ يَا اللهُ يَا مَعْبُودُ يَا اللهُ يَا مَحْمُودُ يَا اللهُ يَا صَانِعُ يَا اللهُ يَا مَعْزُومُ
 يَا اللهُ يَا مُكُونُ يَا اللهُ يَا فَعَالُ يَا اللهُ يَا لَطِيفُ يَا اللهُ يَا جَلِيلُ يَا اللهُ
 يَا غَفُورُ يَا اللهُ يَا شَكُورُ يَا اللهُ يَا نُورُ يَا اللهُ يَا حَنَّانُ يَا اللهُ يَا قَدِيرُ
 يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ
 يَا رَبُّهُ يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ يَا رَبُّهُ يَا اللهُ
 مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَمَنْ عَلَىٰ بِرْضَاكَ وَتَعَفُّو عَنِّي بِحَبْلِكَ وَتَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ رِزْقِكَ لِحَلَالِ الطَّيِّبِ مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا
 أَحْتَسِبُ فَإِنِّي عِنْدَكَ لَيْسَ لِي أَحَدٌ سِوَاكَ وَلَا أَحَدٌ أَسْأَلُهُ
 غَيْرَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا شَاءَ اللهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
پس بجزد مہرئی میگوئی يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا رَبُّ يَا اللهُ يَا رَبُّ
 يَا اللهُ يَا مَنْزِلَ الْبَرَكَاتِ بِكَ تَنْزِلُ كُلُّ حَلِجَةٍ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ سَمٍّ فِي حَزْرُونَ
 الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَالْأَسْمَاءِ الْمَشْهُورَاتِ عِنْدَكَ الْمَكْتُوبَةِ عَلَىٰ سُرُورِ

يَا اللهُ يَا رَبُّ
 يَا اللهُ يَا رَبُّ

عرشك ان تصلى على محمد وال محمد وان تقبل مني شهر رمضان
 وتكسني في الواقد بنالي بيت الحرام وتصفح لي عن الذنوب العظام
 وتسترني يا رب كوزك يا رحمن **و در روایت دیگر** چهار مرتبه
 قل هو الله صدمرتبه نیز وارد شده است **و ایضا** سنت موکده است
 که بعد از نماز شام و خفتن و صبح شب و نماز عید ابن تکبیر
 را بخواند الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله محمد
 الله اکبر علی ما هدینا و ما اعمال روز عیدین نكوة و فطر واجب موکده
 است و ترکن یا تحقق شرایط و خوب نگاه کبیره است و شرط قبول روزه
 ماه مبارکست چنانچه از حضرت صادق منقولست که از تمامی روزه داران
 ركوة است یعنی فطر چنانچه تمامی نماز است صلوات بر محمد و آل محمد زیرا
 هر که روزه بدارد و نكوة فطر نهد روزه او مقبول نیست هرگاه
 عیدان را کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد نکرده رفته نماز نماز مقبول
 نیست خدا روزه را پیش از نماز ذکر کرده است را بجا که فرموده است که قد
 افح من نكوة ذکر اسم ربه فصله یعنی تحقیق رستگاری است هرگاه ركوة
 فطر داد و پروردگار خود را یاد کرد بان تکبیرات که مذکور شد پس نماز
 عید را بجا آورد چنانچه نكوة مال باعث پاکیزه مال میشود و مال آن
 تلف محفوظ می ماند چنانچه منقولست که هیچ مال در دنیا و آخرت تلف نمیشود

مگر به ندادن زکوة و همچنین فطر زکوة بدست و بدن پاکیزه میگرداند
 از بخل سایر تکالیف معنویه و او را ناسال دیگر از بلاها حفظ میکند ^{مخفی}
 پسند معتبر منقولست که حضرت صادق با معنی یکل خرج خود فرمود که
 برو و فطره جمیع عیال او غلامان و کنیزان ما را بده و یکی از ایشان ترا
 مکن که زکوة او را ندی هر چه بر آید اگر یکی ترا کنی بهتر است که در عرض سال
 بهم **بدانکه** زکوة فطر بر مال نابالغ و دیوانه و بنده واجب نمیشود و اگر
 نابالغ و دیوانه عیال دیگری باشند بر او واجب است که زکوة فطره ایشان را
 بدهد و زکوة بنده را آقا میدهند بنا بر مشهور مگر آنکه در آتش عیال
 دیگری باشد و اشهر و اقوی آنست که در وجوب فطره تونگری شرطست
 و آن موافق مشهور آنست که قوت سالیانه خود و عیال خود داشته
 باشد یا قادر بر کسب باشد که وفای معیشت او و عیال او کند و بعضی گفته
 اند اگر در شب عید زاید بر قوت خود و عیال خود بقدر فطره باشند باشد
 بر او واجبست و ظاهر اینست است اگر فقیر باشد یک سر فطره را
 بر عیال خود دست بدست بگردانند و بعد از آن بفقیر دیگری بدهند
 همه ثواب فطره را مییابند و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و هر کس
 که واجب التفقه او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشد در شب فطره
 که اگر عیال دیگری شده باشد بر او واجبست همچنین باید که بعد از آن

و بنده

هر کس که در خانه او باشد از آنها و غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان
 پیش از شام در آن خانه باشد و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود
 و افطار کند این کند و اجبت بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل
 شود افطار از مال او نکند و احوط آنست که هر دو بدهند و با یکی از
 ایشان باز دیگری مستحق بدهد قریبه الی الله و اگر شخصی عیال و بیانش
 و اما نفقه و کسوة او را بدهد و در خانه دیگری باشد زکوة او بر
 نیست و همچنین در شب عید پیش از شام از جمعه همسایه اطعم
 بفرستد یا فقیر را چیزی بدهد یا شخصی نماز صلاه نماز باشد و در
 عید افطار رجاء دیگر کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه
 او آید یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاورد زکوة بر و اجبت
 و احوط آنست که در صورت اخیر هر دو بدهند بلکه مطلقاً
 اگر غنی باشد خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن زکوة
 فطره موافق مشهور شام عید فطره است تا ظهر روز عید و
 گفته اند تا شام روز عید و احوط آنست که در شب جدا بکند
 و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب است و
 اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر
 برای حاضر نبودن مستحق یا عذر دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر

جدا نکند تا ظهر روز عید احوط آنست که تا شام قضا داد و قضا کند
 و اگر روز عید بگذرد و بقصد قربت بدهد و قصد
 خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که این را میدهم که اگر قضا فطره
 بر من واجب باشد فطره باشد و الا صدق باشد و پدر و مادر و
 وجد و جده و فرزندان و فرزندان زاده کان هر گاه فقیر باشند
 نفقه ایشان بر او واجبست پس اگر نفقه او را بخورند فطره بر
 اوست و اگر عیال شخصی یک یا ^{شماره} آن شخص دیگر است اگر عیال
 دیگری نیز نباشد شهر و احوط آنست که او فطره ایشان را بدهد
 اما جنس فطره مشهور آنست که هر چه قوت غالب او باشد میتوان
 داد و احوط آنست که جو یا گز یا مویز یا کشک بدهد و بهتر
 آنست که خرمای بدهد و بعد از آن مویز است و بعد از آن هر چه قوت
 غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشانان کدو است
 بهتر آنست که کدو بدهد و مردم دهان که غالبانه جو میخورند جو بدهد
و در حدیث است که اگر یک صاع خرمای در فطره بدهم دوست تو میدارد
 از آنکه یک صاع طلا بدهم و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید
 و صاع موافق حسنا مشهور ظاهر اینک تبریز و چهارده منقار ^{و ربع}
 منقار است و احوط آنست که یک من و نیم تبریز بدهد و نهایت ^ط

آنست که یکن شاه بد هند باید بکسی داد که قوی یا ناه خود و عیال
 خود نداشته باشد و سایل بکف نباشد و احوط آنست که تظاهر
 بفسوق نباشد و صالح باشد و احوط آنست که در نماز غیبت
 امام علی را بجهت جامع شرایط عادل بدهند که او بمسئولان^{ند}
 چو ز مصارف او بهتر میداند و بعضی از علمای این باب واجب استه اند
 و احوط آنست که فقیر کمتر از یک صاع ندهند و به یک کس چند سیر
 میتوان داد و فطر را بواجب النفقه نمیتوان داد و بخویشان غیر واجب
 النفقه دادن بهتر است و بعد از آن همسایگان پریشان و بعد از
 بکسائیکه صالحتر و فاضلتر و پریشان تر باشد و فطره غنیمت را
 بسید نمیتوان داد و فطره سید را بسید و غنیمت را بدو میتوان داد و سنت
 است که روز عید پیش از نماز عید اول روز افطار کند و سنت است
 که بر خما افطار کند و غسل روز عید سنت موکده است و بعضی واجب
 دانسته اند و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که غسل در روز عید
 بکس و در زیر آسمان مکن و پیش از غسل بگو اللهم ایاک و فضلک
 بکتابک و اتباع سنه نبیک صلی الله علیه و آله پس بسم الله بگو و غسل بگو
 و چون از غسل فارغ شوی بگو اللهم اجعله کفارة لذنوبی و طهر بدنی
 اللهم اذهب عنی الذنوب و زیارت حضرت امام حسن علیه السلام در روز

عید نبرسنت مؤکده است و ثواب بسیار در آن وارد شده است و نماز
 عید در زمان حضور امام علی (علیه السلام) واجبست و در زمان غیبت امام اکثر
 علمائست میدانند بجماعت کردن استند میدانند و میکنند که آنها
 نیز میتوان کردن و بجمان فقیر واجبست که بجماعت گفتند و بنما بجهت
 عادل حاضر شوند و اگر حاضر نتواند شد تنها اگر در سنت است و نماز
 عید و رکعت است در رکعت اول بعد از قرأت پنج تکبیر بگوید بعد
 از هر تکبیری يك قنوت بخواند در رکعت دوم بعد از قرأت چهار تکبیر
 چهار قنوت بخواند و قنوت مخصوصه دارد و اگر کسی از آن نداند آنچه در قنوت
 نمازها دیگر میخواند بخواند هرگاه عیبتا بکند پیش نماز و خطبه بعد
 از نماز میخواند قنوت مخصوص نماز عید اینست اللهم اهل الکبریا و
 والعظمة و اهل الجود و الجبروت و اهل العفو و الرحمة
 و اهل التقوی و المغفرة استلک بحوهدنا اليوم اللک جعلنک لیسلیز
 عیدنا و الحمد یصله الله علیه و ذخرنا و عزیزنا ان یصلی علی محمد و آل
 محمد و ان یتدخلنی فی کل خیر ادخلت فیهم محمد و آل محمد و ان
 یتخرجنی من کل سوء اخرجت منه محمد و آل محمد صلواتک
 علیه و علیهم اجمعین اللهم انی استلک خیر ما سئلک به عبادک
 الصالحون و اعوذ بک مما استعاذ منه عبادک الخاضعون

صحیفه

وبعد از نما عید عاسیا وارد شده است بهتر بن دعاها دعا کامله است
و پسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه منقولست که روز جمعه و عید
 فطر و عید قربان در هنگامیکه مهیار فتن سوی نماز جمعه و عید
 پیشوایند عاجزان اللهم منزهتینا فی هذا الیوم فرأتعبنا اذ اعد و
 استعد لوفاد علی مخلوق رجاء رفقا و نوافله و طلب جوارحه و فوائده
 و عطا یاها فان لیک یاسینک و هدیته و تعبیه و اعدادک و استعدادک
 رجاء رفیق و جوارحک و نوافلک و فوائذک و فضائلک و عطائک
 و قد عدت الی عید من اعیاد امة نبیک محمد صلواتک علیه و
 الیه و کم افراد لیک الیوم بعمل صالح اتق به قدمته و لا توجهت
 بمخلوق و املت له و لکن اتینک خاضعا مقرا بذنوبی و اساءة الی النفس
 فی اعظم یا اعظم اغفر لی العظیم من ذنوبی فانه لا یغفر الذنوب
 العظام الا انت یا الاله الا انت یا ارحم الراحمین **در حدیث معتبر**
 حضرت صاحب الامر علیه منقولست که بعد از نما صبح روز عید فطر ^{علما}
 بخوانند اللهم انی توجهت الیک محمدی اما می علی من خلفه و عن
 پیغمبی امّتی غسیاک استبر من عذابک و اتقرب الیک زلفی لا
 لا اجد احدا اقرب الیک منهم فم امّتی فاین به خوئی من
 عذابک و سخطک و اذخنی برحمتک فی عبادک الصالحین

سؤال

أَصَحَّتْ بِاللهِ مُؤْمِنًا مَوْقِنًا مُخْلِصًا عَلَيَّ دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ عَلِيٍّ
 وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ وَسُنَّتِهِمْ أَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَ
 أَرَعْبْتُ إِلَى اللهِ فِيمَا رَعِبَ فِيهِ إِلَيْهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْأَوْصِيَاءُ وَالْأَوْلِيَاءُ
 وَالْأَقْوَامُ الْأَيَّامُ وَالْعَزَّةُ وَالْمَنْعَةُ وَالْأَسْطَانُ إِلَّا اللهُ الْوَاحِدَ الْقَهَّارَ
 الْعَزِيزَ الْجَبَّارَ قَوَّلْتُ عَلَى اللهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ
 اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ فَارِدِي فِي أَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ
 لِي أَقْضِ حَوَائِجِي قُلْتُ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ الْحَيُّ شَهْرُ مَضَانَ
 الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ لِيُبَيِّنَ آيَاتِ الْهُدَى وَالْ
 الْفُرْقَانِ كَعْظُمْتَ شَهْرَ مَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَ
 خَصَصْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ بِتَضْيِيقِكَ فِيهِ لِبَلَّةِ الْقَدْرِ قُلْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
 خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا يَأْتِيَنَّ مِنْ كُلِّ نَمْرٍ
 سَلَامٌ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ مَضَانَ قَدْ
 انْقَضَتْ وَلِيَا إِلَيْهِ قَدْ تَصَرَّمْتُ وَقَدِّصْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي إِلَى مَا
 أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي أَحْصِي بَعْدَهُ مِنْ عَدَدِكَ فَاسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلْتُكَ
 بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ وَأَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي كَمَا تَقْبَلُ مِنِّي بِمَنْ لِي بِكَ وَتَقْضَلَ عَلَيَّ بِتَضْيِيقِ
 عَمَلِي وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرْبَانِي فَاسْتَجَابْ دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عِشْقِي

فَأَلِّفْكَ

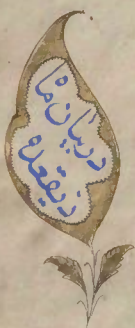
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمَنْ عَلَيَّ بِالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَالْأَمِنْ يَوْمًا تَخَوْفٍ مِنْ
 كُلِّ فَوْعٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ بَيْتِكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ أَنْ يَنْصِرَ هَذَا الْيَوْمُ وَ
 لَكَ فِيهِ تَبِعَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُؤَاخِذَكَ بِهَا أَوْ ذَنْبٌ يُرِيدُ أَنْ تُقَالِسَنِي بِهِ
 وَتُسْفِيَنِي وَتَقْضِيَنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَالِسَنِي بِهَا وَتَقْضِيَهَا مِنِّي
 لَمْ تَعْفُهَا وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَالِ الْمُبَارِكِ يُدْعَى اللَّهُ
 تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ مَا نِيَّ اسْأَلُكَ بِإِلَهِ إِلَّا
 أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَزِيدَ فِيهَا بَقِيَّةً مِنْ عَمَلِي
 رِضًا وَإِنْ كُنْتُ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الْإِنْ فَارْضَ عَنِّي الشَّهْرَ
 السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْهُ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْجَلِيسِ مِنْ
 عُنُقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَطَلْقَاتِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسَعْدَاءِ خَلْقِي بِمَغْفِرَتِكَ
 وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرٍ مِنْ مَضَانَ عَبْدُكَ
 فِيهِ وَصَمْتُهُ لَكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مِنْذُ اسْتَكْنَيْتَنِي فِيهِ أَعْظَمَ
 أَجْرًا وَتَمَّةً نِعْمَةً وَأَعْمَةً مَغْفِرَةً وَأَكْمَلَهُ رِضْوَانًا وَأَقْرَبَهُ إِلَى الْمَلِجِ
 وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لِأَتَجْعَلَهُ الْآخِرَ مِنْ مَضَانَ صَمْتُهُ لَكَ وَأَنْزِلْ فِي
 الْعُودِ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى بَعْدَ الرِّضَا وَحَتَّى تَخْرُجَنِي مِنَ

الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عَمِّي لَاضٍ وَأَنَا لَكَ مَرْضِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهِمَا
 وَتَقْدِرْ مِنْ الْأَمْرِ الْخَيْرَ وَاللَّيْلَ لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتُمَ مِنْ حُجَّاجِ
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّاجِهِمُ الْمُشْكُورِ سَعْيِهِمْ
 الْعَفْوِ دُنُوهُمْ الْمَكْفِرِ عَنْهُمْ التَّقْبِيلِ مَنَاسِكِهِمُ الْعَافِينَ عَلَى أَسْفَافِهِ
 الْمُقْبِلِينَ عَلَى نُسُكِهِمُ الْخَفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَذُنُوبِهِمْ وَكُلِّ مَا
 أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ أَقْبِلْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا فِي شَهْرِ هَذَا فِي يَوْمِي
 هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحًا مَخْرَجًا مُسْتَجَابًا لِي عَائِي مَعْفُورًا لِي بِنِي
 مُعَافًا مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا مِنْهَا عِتْقًا لَارِقًا بَعْدَ ابْتِدَائِهَا لَارْهَبِيَةً
 رَبِّ الْأَنْبِيَاءِ اللَّهُمَّ لِي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهِمَا شِدَّةً وَارْتَدًّا وَ
 قَضِيَّةً وَقَدَرْتَهُ وَحَمَمْتَهُ وَأَنْفَذْتَهُ أَنْ يُظِلَّ عَمْرِي وَتُنْشِئَهُ
 فِي أَجَلِي وَأَنْ تُقْوِي ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِي فَقْرِي وَأَنْ تَجْبُرَ فِاقَتِي وَأَنْ
 تَرْحَمَ مَسْكَتِي وَأَنْ تُعْزِدُنِي وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِي عَائِلَتِي وَأَنْ
 تُؤَيِّدَ حَشِيَّتِي وَأَنْ تُكْرِفَ قَلْبِي وَأَنْ تُدْرِدَ رِزْقِي فِي عَافِيَةٍ وَيَسْرٍ
 وَخَفِضَ أَنْ تَكْفِيَنِي مَا أَهْنَيْتَنِي مِنْ أَمْرٍ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا تَكْطِبْ لِي النَّفْسَ
 فَاتَخَّرَ عَنْهَا وَلَا لِي النَّاسَ فَبَرِّضُوا وَأَنْتَ عَافِيَنِي فِي بَنِي بَلَدِي وَجَسَدِي
 وَرُوحِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَأَهْلِي مَوَدَّتِي وَأَخْوَالِي وَجِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ

اللَّهُمَّ
 وَأَنْتَ عَمِّي

وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ يَا أَمِينَ وَالْإِيمَانَ مَا أَبْقَيْتَنِي فِي نَاكِ وَبِئْسَ مَوْلَى
 وَتَقْبَلَنِي رَجَائِي مَعْدِنَ مَسْئَلَتِي مَوْضِعَ شَكَايَ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي
 فَلَا تَحْتَبِئَنِي رَجَائِي يَا سَيِّدِي مَوْلَايَ لَا يَبْطُلُ طَبْعِي وَرَجَائِي فَقَدْ
 تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
 وَقَدْ مَتَمُّوا إِلَيْكَ مَا بَعِيَ أَمَا حَاجَتِي طَلِبَتِي وَنَضْرُوعِي مَسْئَلَتِي
 فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ
 عَلَيَّ بِهِمْ فَاخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ
 وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْحِفْظِ يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَلْجَةٍ لَنَا فَصَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَعَافِنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ لِطَافَةِ
 لَنَا بِهِ وَكَفِينَا كُلَّ أَمْرٍ مِنَ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ وَسَلِّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ
 كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَيَّ يَا رَبِّهِمْ
 يَا رَبِّهِمْ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَاسْتَجَابَ رَوْزَةَ دَاشْتَنِ شَشَنِ وَز
 بَعْدَ رَعِيدِ رُ بَعْضِي رُ وَايَاتِ رُ دَ شَدَّ اسْتَنِي لِي أَنْ نِي وَرُ د
 شَدَّ اسْتَنِي وَظَاهِرُ رَوْزَةَ دَ اشْتَنِ مَحْمُودِ بَرْتَقِيَّةِ اسْتَنِي چِنَانِ رُ
 مِيَانِ سَنِيَانِ مَشْهُورِ اسْتَنِي وَتَرَكِشْ بَهْتَرِ اسْتَنِي وَهِيچَنِ بِنِ كَرَاهَتِ دَ اشْتَنِ
 نَكَا حِ كَرُونِ رُ مِيَانِ عِيدِ فَطَرِ وَا عِيدِ قِرْبَانِ صَالِي نِدَارِ دَ وَشَايِدَا صَالِشِ

در بعضی روایات
 آمده است
 و باریک علی
 محمد و آل
 محمد



از عامه بوده باشد در نماز سوال چو ز عقد عایشه واقع شده است
 و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شد و از بعضی و ایات کرامت
 مستفاد میشود اگر در خصوص سوال احترام کنند بهتر است **فصل در**
 بیان اعمال نماز و القعد بدانکه از اول ماه محرم است که حقیق در آن
 یاد فرموده است و آنهاذ و القعد و ذوالحجه و محرم و مبارک است و در
 اینها ابتدا قنایه کافران نباید کرد و **شیخ** مفید رحمه الله و غیر او از
 حضرت رسول خدا روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای پنجشنبه
 و جمعه و شنبه و اموالی و زه و بدار ثواب نه صد سال عبادت بای
 او نوشته شود و **در روایتی** آنحضرت منقولست که در شب پانزدهم و
 القعد حقیق بسوی بندگامؤمن نظر رحمت میکند کسیکه آنشب
 بعد از برآورده باشد ثواب صد عابد باو عطا کند که در یک چشم
 زدن معصیت خدانکرده باشند چو نصف شب بگذرد شروع
 کن عبادت و نماز و حاجات خود را از حقیق طلب کن هر حاجت
 که طلب کنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز
 بیست و سیم ما ذیقعد زیارت حضرت امام رضا علیه السلام از او
 و از نزدیک سنت است و روز بیست و پنجم ذیقعد روز دعوی
 الارض است یعنی زمین شدن زمین از کعبه بر روی آب و

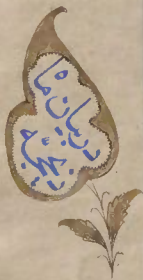
روز بسیا مبارک است **و کلینی** از محمد بن عبد الله روایت کرده است
 که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر مرو در روز بیست و پنجم ذی قعد
 بیرون آمدند و فرمودند که امروز روز بارید که من بز
 روزی که گفتیم فدای تو شویم امروز چه روزیست فرمود روزیست
 که رحمت درین روز منتشر گردیده است زمین درین روز بین
 شده است کعبه درین روز نصب شده است حضرت امام علیه السلام
 درین روز زمین فرو آمده است **و ابن بابویه** روایت کرده است
 از حسن و شاکه گفت با پدرم در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام
 شام خوردیم در شب بیست و پنجم ذی قعد پس فرمود که امشب حضرت
 ابراهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد شده اند و زمین از کعبه
 پهن شده است پسر هر که روزش را روزه بدارد چنانست که شصت
 هزار روزه داشته باشد و حضرت قائم علیه السلام درین روز ظاهر خواهد
 شد **و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم** منقولست که حقیق
 رحمت خود را بر بندگان درین روز فرستاده است و روزه اش
 مثل روزه هفتاد ساله است و بر وایت یک رحمت از آسمان
 درین شب نازل شده است هر که این روز را روزه دارد چهره
 در زمین و آسمانست بر او استغفار کنند و طلب آمرزش

و حضرت امام علیه السلام
 درین روز باران است

نماید و از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت است که اول رحمتی که
 از آسمان بسوی زمین نازل شده در بیست و پنجم ماه ذی قعدة بوده هر که
 این روز را روزه دارد و شب آنرا بعبادت بایستد از برای او
 عبادت صد ساله نوشته میشود که روزها را روزه داشته
 باشد و شبها را بعبادت بسر آورده باشد و هر جماعتی که در این روز
 جمع شوند برای نگر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق گردند
 حاجت ایشان برآورده میشود و در این روز هزار هزار رحمت
 از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنها
 مخصوص جمعی است که مجتمع گردند و روزش را روزه بدارند
 و شبش را بعبادت کنند و هر روایتی وارد شده است که مستحب است
 که در این روز در وقت چاشت دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
 رکعت بعد از حمد پنج مرتبه سوره والشَّمْسُ بخواند و بعد از سلام
 این دعا بخواند لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقْبِلَ
 الْعَثَرَاتِ اِقْلِبْنِي عَثَرَتِي يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ عَوْنِي يَا سَمِيعَ
 الدَّعَوَاتِ اَسْمِعْ صَوْتِي وَ ارْحَمْنِي فِي حَاجَتِي وَ نَعْرِسَيْتُنِي يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَ الْاِكْرَامِ وَ شَيْخ طوسی علیه الرحمه گفته است که در این روز مستحب
 است که در این روز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ دَاخِرِ الْكَلْبَةِ وَ قَالِقِ

الْحَبَّةَ وَصَارَ الْرَبِّهِ وَكَاشَفَ كُلَّ كَرْبَةٍ أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ
 مِنْ أَيَّامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَدَبْعَةً وَإِلَيْكَ ذَرْبَةً وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسِيعَةِ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ عَبْدِكَ الْمُتَّعِبِ فِي الْبِشَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ
 فَانْفِرْ كُلَّ رَتْقٍ وَدَاعِ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْهَارِ الْهُدَاةِ
 الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْخَبَارِ وَوَلَاةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَعْطَانَا فِي
 يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْمُخَزُونِ غَيْرَ مُنْقَطِعٍ وَلَا مُنُونٍ يَجْمَعُ
 لِنَابِيهِ التَّوْبَةَ وَحَسَنَ الْأُوبَةَ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يَا حَقِيقِي
 يَا مَرْطِفِي خَفِي الطُّفِّ الْبَلِيطِ فَكِ وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَأَيِّدْنِي
 بِبَصْرِكَ وَلَا تُنْسِي كَرَمَ ذِكْرِكَ بِوَلَاةِ أَمْرِكَ وَحَفِظَةَ سِرِّكَ اخْفِظْنِي
 مِنْ شَوَائِبِ الدُّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْمُحْشَرِّ وَالنَّشْرِ أَشْهَدُ نِي وَأَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ
 خُرُوجِ نَفْسِي حُلُولِ رَسْمِي انْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ أَجَلِي اللَّهُمَّ
 وَادْكُرْنِي عَلَى طَوْلِ الْبَيْلِ الدَّاحِلِ بِنَهْ طَبَاقِ الشَّرِّ فِي نَسَبِي
 النَّاسُونَ مِنَ الْوَدِيِّ أَحْلِلْنِي دَارَ الْمَقَامَةِ وَبُيُوتِي مِنْزِلَ الْكَلِمَةِ
 وَأَجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِ الْجَنَّةِ وَأَصْطَفَاءِكَ
 وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَانْدَفِئْنِي حَسَنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ مِرَّةً
 مِنْ لَذَلِكَ وَسُوءِ الْخَطْلِ اللَّهُمَّ وَأُورِدْنِي حَوْضِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَإِلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا وَيَسِّرْ لِي سَائِغًا هَيْدًا لَا أَنْظِرَ بَعْدَهُ
 وَلَا أَحْلَأُ وَرَدَهُ وَلَا عَنَهُ أُرَادُ وَأَجْعَلُهُ لِي خَيْرًا زَادًا وَفِي مَبْعَاثِ
 يَوْمِ يَقُومُ لِأَشْهَادِ اللَّهِ الْعَجِيبَةِ الْأُولَى وَالْآخِرِينَ وَيَجْعَلْ
 أَوْلِيَاءَكَ الْمُسْتَأْتِثِينَ اللَّهُمَّ وَاقْضِ دَعَائِهِمْ وَأَهْلِكَ أَسْيَأَهُمْ وَ
 عَلَيْهِمْ وَجَعَلْ مَهَالِكَهُمْ وَأَسْلِبُهُمْ مِمَّا لِكُهُمْ وَصَبِّحْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ
 وَالْعَنُ سَائِهِمْ وَمُسَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَجَعَلْ فَوْحَ أَوْلِيَاءِكَ وَارْدًا
 عَلَيْهِمْ مَظَالِمَهُمْ وَأَظْهَرِ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَأَجْعَلْ لِي دِينِكَ مُنْصَرًّا وَإِمْرًا
 فِي أَعْدَائِكَ مُؤَمَّرًا اللَّهُمَّ أَحْفَظْهُ بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا أَلْقَيْتَ لِي بِهِ
 مِنَ الْأَمْرِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُنْقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى بِعَوْدِ دِينِكَ بِهِ
 وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا غَضًا وَبِحُضْرِ الْحَقِّ مَحْضًا وَبِفَرْضِ الْبَاطِلِ
 رَفْضًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ آبَائِهِ وَجَعَلْنَا مِنْ صُحْبِهِ
 وَأُسْرَتِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ حَتَّى تَكُونَ فِي مَنَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ
 أَدْرِكَ سَيِّدِ الْقِيَامَةِ وَأَشْهَدْنَا أَيَّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْدُدْنَا لِنَا
 سَلَامَهُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **باب**



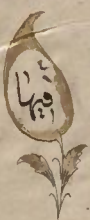
پنجم در بیان فضایل و اعمال ما در پیچیده است و در آن پنج
 فصل است **فصل اول** در بیان فضایل در پیچیده است و در
 اول آنست ایام آینه دهر و در نهایت فضیلت و برکتند و

حَقَّقًا مِيفْرَمَايِدْ وَأَذْكَرُ وَاللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ يَعْنِي
 يَادْ كِنِيدْ خَدَارَادْ رُوزِي چَنْدْ شَمْرْدَهْ شَدِ يَعْنِي كَمْ وَبَارِ
 فَرْمُودَهْ اسْتِ وَيَذْكَرُ وَالسَّمَّ اللّٰهُ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَيَّ
 مَا رَدَقْتُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ يَعْنِي اَعْلَامُ كَنْ مَزْمَرًا كَيْبَانِيْدِيْحْ تَا
 بِيَايَنْدْ مَنَفْعَهَايْ دُنْيَا وَآخِرَتِ يَادْ كَنْدْ خَدَارَادْ رُ
 رُوزِي چَنْدْ مَعْلُومْ بَرَايْ آنْكَهْ رُوزِي كَرْدَهْ اسْتِ
 اِيْشَانْ اَزْ كُوشْتِ چَهَارْ پَايَانْ كَهْ كَاوْشْتَرُو كُوسْفَنْدُو
 بَزْ اسْتِ **وَر** اَحَادِيْثِ مَعْتَبَرِ سِيْاَرَا زَانِمَهْ اَطْهَارِ عَلَيِّهِمُ
 الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ مَنَقُوْلَسْتِ كَهْ اَيَّامِ مَعْلُومَاتِ دَهْ رُوزِ
 اَوَّلِ ذِيْحِجَّةِ اسْتِ وَاَيَّامِ مَعْدُودَاتِ رُوزِ دَهْمِ وَيَزْدَهْمِ
 وَرُوْزِ دَهْمِ وَسِيْزْدَهْمِ ذِيْحِجَّةِ اسْتِ **وَا** زْ حَضْرَتِ سُوْ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَنَقُوْلَسْتِ كَهْ عَمَلْ خَيْرِ وِعِبَادَتِ دَرِ
 هَيْچِ اَيَّامِي نَزْدِ حَقَّقًا عَلَيَّ مَحْبُوْبَتَرِ نِيْسْتِ اَزْ دَهْ رُوزِ اَوَّلِ
 ذِيْحِجَّةِ وَچُوْنِ اِيْمَانَهْ دَاخِلْ مِيْشْدْ صِلْحَاءِ صَحَابَهْ وَتَابِعَانِ اَهْلِمَا
 عَظِيْمِ دَرِ عِبَادَتِ مِيْكَرْدَنْدِ **وَبَسَنْد** مَعْتَبَرِ مَنَقُوْلَسْتِ اَزْ حَضْرَتِ
 صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَهْ پِدَرَهْ حَضْرَتِ اِمَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَا مَرْكَفْتِ
 اِيْ فَرْزَنْدِ كَرَامِي الْبَتَّةْ دَرِ هَرْ شَبَّهْهُ اَوَّلِ ذِيْحِجَّةِ دُوْرْ كَفْتِ اِيْمَانِ بِيْجَاوَرِ

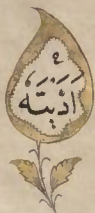
در میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت بعد از حمد قرآن هو الله
 و این یه را بخواند و واعدنا موسی ثلثین لیلۃ و آتمناها
 بعشر فتم میقات به آربعین لیلۃ و قال موسی لایخیه هارون
 اخلفنی فی قومی و اصلح و لا تتبع سبیل المفسدین چون چنین
 کنی با جاجاد در ثواب حج شریک خواهی بود هر چند حج نروی
 اول آن یحجه روز مبارک است و روایتی وارد شده است که ابراهیم
 خلیل علیه السلام در بن روز متولد شده است و درین روز خدا ابراهیم
 را خلیل خود کرد ایند **بسنده معتبر** از موسی بن جعفر علیهما السلام
 منقول است هر که روز اول آن یحجه روز بدارد حق تعالی بر او
 او ثواب هشتاد هزار روز بنویسد **از** حضرت موسی منقول است
 که هر که سه روز اول آن یحجه روز بدارد حق تعالی ثواب روز
 تمام عمر آن برای او بنویسد **و شیخ طوسی** گفته است که از اول تا
 روز نهم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول را روز
 بدارد و در روز اول حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت
 فاطمه علیها السلام با حضرت امیر المؤمنین علیه السلام ترویج نمودند
تروا دیگر در روز ششم ترویج نمودند **بدانکه** روز قضا ماه
 رمضان از اول ما تا روز عرفه میتوان گرفت چنانچه علمائے کفند

اند و احادیث صحیحه بر آن دلالت دارد و بعضی روایان که بر
 منع آن وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر
 تقیه چنانچه در کتب مبسوطه دلایل آن ابرار نموده ام و بحد
 شیخ طوسی گفته است که مستحب است در هر زاول نماز حضرت
 فاطمه علیها السلام را بجا آورد و روایت شده است که آنچه رکعت
 است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیها السلام بدو سلام و دو رکعت
 بعد از حمد پنجاه بار توحید بخواند و بعد از سلام تسبیح
 حضرت فاطمه علیها السلام بخواند و تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ
 الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ
 الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى آثَرَ التَّمَلُّكِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ
 بَرَى قَعَّ الطَّيْرِ فِي الْهَوَايِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ مَلَكًا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ
مؤلف گوید که بعد از بن انشاء الله تع مذکور خواهد شد که نماز
 حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است در رکعت اول بعد
 از حمد صد بار انا انزلناه و در دو رکعت دوم صد بار توحید و اگر هر دو بعمل
 آورد و اند عارا بعد از هر یک بخواند و بعد از آن آیند عارا شهادت
 بهتر باشد اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه
 بخواند و بعد از آن آیند عارا شاید بهتر باشد در بعضی روایان

وارد شده است که در روز اول نهم ساعت پیش از زوال دو رکعت
 بجا آورد در هر رکعت بعد از حمد سه مرتبه سوره توحید سه بار
 اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ وَهِيَ بِالرَّايَةِ الْكُرْسِيِّ نَحْوًا وَرَوَيْتُ بِيكْرٍ وَارْدَةٌ
 است هر که از ظالمی سدر روز اول نوحه بگوید حسبی حسبی
 حسبی مِنْ سَوْءِ الْعَمَلِ بِحَالِي حَقَّ عَلَيَّ كَفَايَتُ شَرِّ لَظْمِ الرَّازِ وَبَكَدْ
 و شیخ و سید ابن طاووس بسند ها معتبره روایت کرده اند که حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام در روز اول نوحه تار و زعفران هر روز
 بعد از نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از شام بلند نماید
 اللَّهُمَّ هَذِهِ الْاَيَّامُ الَّتِي فَضَلْتَهَا عَلَيَّ غَيْرَهَا مِنْ الْاَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ
 بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَانزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَاسْبِغْ
 عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ تَعَامُكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ الْهُدَى وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوَى وَ
 الْعِفَافَ وَالْغِنَى وَالْعَمَلَ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 يَا مُوَضِعَ كُلِّ شَكْوَى يَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَأَى
 يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشِفَ عَنَّا
 فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّينَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَ
 تَوْفِقَنَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى عَلَيَّ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ



وَطَاعَةَ رَسُولِكَ وَأَهْلٍ وَلَا يَنْدِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا
 لِأَنَّكَ سَمِعْتَ الدُّعَاءَ وَلَا تَحْرَمُنَا خَيْرًا نَزَلَ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَرْنَا
 مِنَ الدُّنُوبِ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ أَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَنْتُرِكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا لَا غَفْرَةَ لَهُ وَلَا هَمًّا
 لَا فَرَجَ لَهُ وَلَا دَيْنًا لَا اقْضِيَتْهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَوْيَيْتَهُ وَلَا حَاجَةً
 مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَسَيَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبَادِ يَا جَبِيْبَ الدُّعُوْكَ
 يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ يَا مُنْشِئَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتِ صَلِّ
 عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عِبْقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ
 وَالْفَاؤِزِينَ بِجَنَّتِكَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ سَلَامًا شَيْخِ مُفِيدٍ وَسَيِّدِ ابْنِ
 طَائِفِ بْنِ سِنْدٍ مَعْنَى رَحْمَتِهَا مَا فِيهَا مِنْ بَقَرَةٍ عَلَيْهِ رَوَيْتُ كَرْدَهُ أَنْدَ
 كَهْ جَبْرِئِيلَ رَجَائِبِ خَلْبَرِي حَضْرَتِ عَيْسَىٰ بِنِجِ دَعَارِ أَهْمِدِيهِ أَوْرَدَ
 وَكَفَتْ بِعَيْسَىٰ بِنِجِ دَعَارِ دَرْدَهُهُ أَوَّلَ مَا ذَبَحَهُ بِخَوَانِ بَدْرِي سَتِيكِهِ
 هَيْبِ عِبَادِ نَزْخِ تَوَقُّعِ مَجْبُوتِي نَيْسِ زَعْبَادِ كَرْدِ دَرْدِ بَرْدَهُهُ **أَوَّلًا**
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْخَيْرُ



بید و الخبز و هو علی کل شیء قدیر **دوم** اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَدَّقَ مُحَمَّدٌ صَاحِبَهُ وَلَا وَكَلَّ سَبِيحِي

اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَدَّقَ مُحَمَّدٌ

لَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ **چهارم** اَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ

لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْخُبْرُ وَهُوَ يُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

بید و الخبز و هو علی کل شیء قدیر **پنجم** حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ لَنْ

دَعَا لَيْسَ دِرَّاءُ اللَّهِ مُنْتَهَى اَشْهَدُ لِلَّهِ مَا دَعَا وَآتَاهُ بِرِيٍّ مِمَّنْ تَبَرَّئِي

وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى پیر حادی از کفنی دیار روح الله چه ثواب

دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی گفت هر که این دعا را اول

را بخواند عمل هیچیک از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد در آن

روز و در روز قیامت حسنات و زیاده از همه کس باشد و هر که

دعا **دوم** را صد بار بخواند چنان باشد که دوازده بار توریه و

انجیل را خوانده باشد و ثواب آنها را باو بدهند حضرت عیسی

گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توریه و انجیل چیست جبرئیل گفت

طاقت برداشتن یک حرف توریه و انجیل نداشت هر که در

آسمانها هفت گانه است از ملک که تا آنکه مبعوث شدم من اسرافیل

زیر که اسرافیل اول بنده بود که کفنی للاحول و لا قوه الا بالله و

صدیق

در سجده کردن صد بار
 هزار گناه از دست
 برود و اگر در سجده
 صد بار بگوید
 سبحان الله

هر که دعای سیم را صد بار بخواند حق تعالی بنویسد از برای او پانصد
 هزار هزار حسنه درجه و فرود ایندازد آسمان هفتاد هزار ملک
 که دستها برداشته باشند و صلوات میفرستند بر کسی که این کلید
 را با این عدد خوانده است بر عبثی گفت که ای جبرئیل یا ملئکه
 صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان آورد
 با آنچه پیغمبران از جانب خدا آوردند و تغییر ندهند شریعت ایشان را
 حقیق ثواب پیغمبران باو عطا میفرماید هر که دعای چهارم را
 صد بار بخواند عار استقبال نماید ملکی بر بالای او برسد و حقیق
 پر خلد نظر کند بگویند آن دعا بر حمت هر که را خدا نظر رحمت
 بر او بگذرد هر که شقی بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی گفت یا جبرئیل
 ثواب عا پنجم چیست جبرئیل گفت آن دعا منست و حقیق مرا
 رخصت نداده است که ثواب ترا بگویم **مؤلف** گوید که اگر هر روز
 هر یک از این دعاها را ده بار بخواند و نیست که عمل باین روایت کرد
 باشد و اگر هر روز هر یک را صد بار بخواند بهتر خواهد بود و
 شیخ ابن بابویه و سید ابن طاووس و حمم اللہ از حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام روایت کرده اند هر که در هر روز از دهه اول نیجیه
 این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حقیق عطا کند و با هر تهللی

درجه در بهشت زمر و اید و یاقوت و از میان هر درجه
 تا درجه دیگر صد ساله راه باشد بر فئار سوار بکه بنازد و در
 هر درجه شهر بوده باشد در آن شهر قصری بوده باشد از
 يك جوهر که در از فصلی نباشد و در هر شهر که از آن شهر از انواع
 جواهر و غرفها و خانها و فرشها و کرسیها و تختها و حوریا از خالها
 و متکاها و خوانها و خدمتکاران و درختها و نهرها و نهرها
 و حلما بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها نباشد
 و چون از قبر بیرون آید از هر موی بدن او ساطع باشد و مباد
 نماید بسوی او هفتاد هزار ملک و از پیشرو و از جانب است
 او و چپ او راه روند تا او را بدر بهشت برسانند و چون
 داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملکه که از عقب او
 روند تا آنکه بشهر رسد که بهر و نش از یاقوت سرخ باشد
 اندرونش از نرجد سبز و در آن شهر بوده باشد هر نعمتی که حق
 در بهشت خلق کرده است پر با و گویندای دوست خدا میداند که
 این شهر چیست گویند نه و شما کیستید گویند ملکی چندیم که
 حاضر بودیم در هنگامیکه توان تهلیلها را میخوانند در دنیا
 و این شهر آنچه در این شهر است از نعمتها الهی يك ثواب



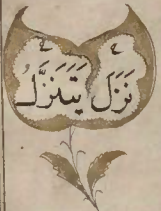
تسب بر خواندن آن تهنیتها و بشارت باد ترابه بهتر از این نفعیها
 و پیوسته در جوار رحمت الهی خواهی بود در دار السلام که
 بلائی و غمی در آن نمیباشد و نعمتها و رحمتها خداهم که از نوق
 منقطع نمیکردد و قهلیان اینست لا اله الا الله عدد الیوم
 و الدهور لا اله الا الله عدد امواج البحور لا اله الا الله و رحمته
 خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الشوک و الشجر لا اله الا الله
 الشع و الوبر لا اله الا الله عدد الحج و الدار لا اله الا الله عدد القطر و المطر لا اله الا الله
 عدد سطح العیون لا اله الا الله فی البیت اذا عسعس و الضیاع اذا انفسر
 لا اله الا الله عدد الیرباع فی البرک و الضور لا اله الا الله من
 البوم الی النور ینفخ فی الصور و از بعضی آیات مستفاد میشود که
 یک مرتبه نیز اکتفا میتوان کرد و الله اعلم **فصل** در اعمال روز
 ترویبه و روز عرفه است و روز ترویبه روز هشتم ذی الحجّه
 است و روز مبارک است و ابن بابویه از حضرت امام موسی
 علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود که حقیق بر کنیده است از روزها چهار روز را روز
 و روز عرفه و روز ترویبه و روز عید قربان **و ایضا** حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده است که روزه روز ترویبه کفاره

شئت سالة نگاه است شب عرفه از لیا الی متبرکه است **واز**
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب عرفه
 دعا مستجاب است و کسیکه آنشب بعبادت بر آورد
 اجر صد و هفتاد ساله عبادت در آنشب و آنشب مناجات
 یا قاضی الحاجات است و هر که در آنشب توبه کند توبه اش
 مقبول است **واز** حضرت صادق علیه منقولست هر که در
 شب عرفه یاد شهرها جمعه این نماز بخواند حق تعالی گناهانش را
 بیامزد اللهم یا شاهد کل بحوثی موضع کل شکوی و عالم کل
 خفیة و منتهی کل حاجة یا مسند ثاب النعم علی العباد یا کریم العفو یا
 حسن التجاوز یا جواد یا من لا یوارى منه لیل الیوم و لا یجر عجاج و
 لا سماء ذات أبراج و لا ظم ذات رتیاج یا من الظلة عند ضیاء
 استلک بنور وجهک الکریم اللہ تجلیت به للعباد فجعلته دکان
 و خز موی صوعقا و باسمک اللہ رفعت به السموات بلا عمد
 و سخرت به الارض علی وجه ماء جمید و باسمک المخرز و المکنون
 المکتوب الطاهر اللہ اذا دعیت به اجبت و اذا استلقت به اعطیت
 و باسمک الشبوح القدوس البزهران اللہ هو نور علی کل نور
 و نور من نور یضوئ منه کل نور اذا بلغ الارض انشقت و اذا بلغ



السَّمَاوَاتِ فُجِّتَ وَإِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ هَتَرَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي تَرَعَدُ
 مِنْهُ فَرَايِصُ مَلَائِكِكَ وَأَسْئَلُكَ بِحُجْرَتِ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ
 إِسْرَافِيلَ وَبِحُجْرَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ
 وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَيَا لِاسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخَضِرُ عَلَى قَلْبِ الْمَاءِ كَمَا
 مَشَى بِهِ عَلَى جُدِّ الْأَرْضِ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى
 أَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى وَمَنْعَهُ وَيَا سَمِيكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى ابْنُ عِمْرَانَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ
 لَهُ وَالْقَيْتَ عَلَيْهِ حَبَّةً مِنْكَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي أَحْيَاهُ بِعَيْسَى ابْنَ
 مَرْيَمَ الْمُوتَى فِي تَكْلَمَةٍ فِي الْمَهْدِ صَبِيحًا وَابْنَ الْأَكْمَةِ وَالْأَبْرَصَ بِأَذْنِكَ وَ
 يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عُرْشِكَ وَجِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ
 وَحَبِيبِكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتَكَ الْمُقَرَّبُونَ وَ
 أَنْبِيَاءَكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادَكَ الصَّالِحِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا
 فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَبَجَّيْتَهُ مِنَ الْعَذَابِ
 وَكَذَلِكَ يُبْعَثُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا سَمِيكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ
 وَخَرَجْتَ سَاجِدًا فَعَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ

السَّيِّئَةُ امْرَأَةٌ فِرْعَوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
 وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا
 لَهُمْ دُعَاءَهَا وَابْنَيْكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَبَهُ الْبَلَاءُ
 فَعَايَنْتَهُ وَآتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَكَ وَ
 ذَكَرْنَا لِلْعَالَمِينَ وَابْنَيْكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْنَا
 عَلَيْهِ بَصْرَهُ وَقُوَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفُ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ وَابْنَيْكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانَ فَوَهَبْتَ لَهُ مَلَكًا لَابِنْبَعِيِّ لِاحِدٍ مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ
 اَنْتَ الْوَهَّابُ وَابْنَيْكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي اَسْرَى بِعَبْدِكَ لَيْلًا
 مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَى فَقَالَ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَذَا وَمَا كَا لَهُ مُفْرِنِينَ وَاقُلْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي الْمُنْقَلِبُونَ وَابْنَيْكَ الَّذِي
 نَزَّلَ بِهِ جِبْرِيْلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَابْنَيْكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ اٰدَمُ فَعَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَاسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ وَاسْتَأْذَنَكَ بِحَقِّ الْقُرْآنِ
 الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَبِحَقِّ اِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ
 الْقَضَاءِ وَبِحَقِّ الْمَوَازِنَ اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفَ اِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ
 الْقَالِمِ وَمَا جَرَى مِنَ الْوَجْهِ وَمَا احْصَى بِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ
 عَلٰى سُرَادِقِ الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالْاَرْضَ وَالسَّمَاءَ وَالْقَمَرَ



بِالْفِعَالِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلِأَنَّ مُحَمَّدًا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَحْزُونِ
 فِي خِرَاتِيكَ لَكَ اسْتَأْذَنْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ يَظْهَرْ عَلَيْكَ
 أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ لِأَمَلِكُ مُقَرَّبٌ وَالنَّبِيُّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ مُصْطَفَى
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ
 وَأَخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَجِّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ طَهٍ وَبِسٍ وَكُهَيْبِ عَصٍ وَحَمْرِ عَسْقٍ
 وَبِحَقِّ تَوْرَةِ مُوسَى وَبِحَقِّ عِيسَى زَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَبِأَهْيَأِ شَرَاهِيئِ الْأَهْمِ
 لِأَنَّ اسْمَكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى
 ابْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي عَلَنَهُ
 مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَ عَلَى
 وَرَقِ الزَّبْتُونَ فَخَضَعْتَ الْبَهْرَ لِأَنَّكَ الْوَرْدُ فَفَقُلْتُ يَا نَارُ
 كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرُورِ
 الْجِدْرِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُجِيبُهُ سَائِلٌ وَلَا يَقْصُصُهُ نَائِلٌ يَا مَنْ بِهِ
 يُسْتَعَاثُ وَيَأْتِي بِجَمِيعِ اسْمِكَ بِمَعَاقِدِ الْعَرْشِ مِنْ عَرْشِكَ وَمِنْهُرَى
 الرَّخْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدَّكَ الْأَعْلَى وَكَمَالَكَ

الثَّمَارِ عَلَى اللَّهِ رَبِّ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا ذَرَفَ وَالسَّمَاءِ وَمَا
 أَظْلَمَتْ وَالْأَرْضِ وَمَا أَقْلَمَتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَصْلَمَتْ وَالْحَيَاةِ
 وَمَا جَرَتْ وَيَحْيَى كُلِّ حَيٍّ هُوَ عَلَيْكَ حَيٌّ وَيَحْيَى الْمَلَائِكَةَ الْمُقْرَبِينَ
 وَالرُّوحَانِيَّةِينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَجِّينَ لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 لَا يَفْتَرُونَ وَيَحْيَى ابْنِ آدَمَ خَلِيكَ وَيَحْيَى كُلَّ وَدِّي يَأْتِيكَ
 بِبِرِّ الصَّفَا وَالْمَرْفَعَةِ وَسَتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ اسْأَلْكَ بِهَذِهِ
 الْأَسْمَاءِ وَهِيَ الذُّعْوَانُ أَنْ تَعْفِرَ لَنَا مَا فَدَّنا وَمَا أَخْرَجْنَا
 مَا أَسْرَدْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ
 مِنَّا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا
 حَافِظُ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُؤْنِسُ كُلِّ وَجِدٍ يَا قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرُ
 كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقُ كُلِّ حَرْمٍ يَا مُؤْنِسُ كُلِّ مُسْتَوْجِرٍ يَا صَاحِبَ
 كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ نَبِيٍّ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ
 الْمُسْتَعِثِّينَ يَا صِرْحَ السُّنُورِ يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ
 يَا فَارِجَ هَمِّ الْمُتَوَمِّئِينَ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ يَا مُنْتَهَى
 غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَبَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجُودَ
 الْأَجُودِ يَا كَرَمَ الْكَرَمِينَ يَا أَسْمَعَ

السامعين يا اَبْرَ الْناظِرِينَ يا اَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَوْرِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تَوْرِثُ السَّقَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ
 الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُرْدُ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تَحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْعَلُ الْفَنَاءَ وَ
 اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تَكْشِفُ الْغَطَاءَ وَاغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا
 اللَّهُ وَاخْمِلْ عَنِّي كُلَّ تَبِعَةٍ لِأَحَدٍ مِمَّنْ خَلَقْتَ وَاَجْعَلْ لِي مِنْ
 أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا وَيُسْرًا وَأَنْزِلْ يَهْنِكَ فِي صَدْرِي
 وَدَجَاءَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي عَافِيًا فِي
 مَقَامِي هَذَا وَاصْبِرْنِي فِي لَيْلِي نَهَارِي وَمِنْ بَيْنَيْكَ وَمِنْ
 خَلْفِي وَعَازِمِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَبَيْنَ
 السَّيْلِ وَأَخْسِرْ لِي النَّهْسِيرَ وَلَا تَخْذُلْنِي فِي الْعَسِيرِ وَ
 اهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ وَلَا تَكِلْنِي لِي نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَكَلِّبْنِي
 كُلَّ سُورٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِ الْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ مَجْبُورًا فِي الْعِلْمِ
 وَالْإِجْلِ إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنْ دُرِّي مِنْ فَضْلِكَ وَ

أَوْسَعِ عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ وَاجْرِنِي
 مِنْ عَذَابِكَ وَنَارِكَ وَأَقْلِبْنِي إِذَا تَوَقَّفْتَنِي إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نِزَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ وَ
 مِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نِزُولِ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ
 الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشِمَانَةِ الْأَعْدَاءِ وَ
 مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِبَابِ الْمُنْزَلِ اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَجْرِمْنِي صُحْبَةَ
 الْأَخْيَارِ وَأَخْبِنِي حَيَاةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي فِي أَهْلِ طَيِّبَةِ الْبَلَدِ
 وَأَرْضِ قَوْمِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ وَعِنْدَ مَلِكٍ
 مُقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَادِكَ وَصُنُوعِكَ وَكَأَنَّكَ
 الْحَمْدُ عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ يَا رَبِّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِيَدِيكَ وَعَلَيْكَ
 بِكَالِكَ فَأَهْدِنَا وَعَلَيْنَا وَكَأَنَّكَ الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَادِكَ وَصُنُوعِكَ
 عِنْدِي خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسَنْتَ خَلْقِي وَعَلَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ
 تَعْلِيمِي وَهَدَيْتَنِي فَأَحْسَنْتَ هِدَايَتِي فَالْحَمْدُ عَلَى الْإِعْمَالِ
 عَلَى قَدِيمٍ وَأَحَدِيثٍ أَفْكَرَ مِنْ رَبِّ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَجْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ
 غَمِّ يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَسْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ يَا سَيِّدِي قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ
 مِنْ بِلَادِهِ يَا سَيِّدِي قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ يَا سَيِّدِي قَدْ سَتَرْتَهُ

فَلَا تُحَدُّ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي كُلِّ مَوْقِعٍ زَمَانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَ
 مَقَامٍ وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ وَكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا فِي هَذَا الْبُؤْسِ مِنْ خَيْرِ تَقْسِيمِهِ أَوْ ضُرِّ كَيْفِيَّتِهِ أَوْ
 سُوءِ تَصْرِفِهِ أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ أَوْ خَيْرِ سَوْقَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا
 أَوْ عَافِيَةٍ تُلْسِمُهَا فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِيَدِكَ خَزَائِنُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَرُدُّ
 سَأْلَهُ وَلَا يُجِيبُ مِلَّهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ
 بَلْ يَزِيدُ كَثْرًا وَطَيِّبًا وَعَطَاءً وَجُودًا وَأَرْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي
 لَا تَنْقُضُ وَمِنْ رَحْمَتِكَ لَوْ أَسْعَدَانِ عَطَاءَكَ لَمْ يَكُنْ مَخْطُورًا
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَحِيَا
 بَسِيَّادِ رَفِيعَتِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ أَمَامِ حَسَنِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ
 شِبْرٌ رَوْعِيٌّ وَارْدُ شَدِيدٌ وَزِيَارَتِ زَيْدِكَ رَادِ كِتَابِ
 تَحْفَةِ الزَّائِرِ ذَكَرْتَهُ أَمْ وَزِيَارَتِ وَرَثَاءِ اللَّهِ بَعْدَ زَيْنِ مَذْكَورِ
 خَوَاهِدِ شَدِيدِ وَبِشْتَرِ نَهْزِ زِيَارَتِ الْخَضْرَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَذْكَورِ شَدِيدِ
 وَلَمَّارِ وَرَوْعِيٍّ أَنْ عِبَادَتُهُ عَظِيمَةٌ أَسْتَوْكِبُكَ تَوْفِيقًا بِأَيْدِكَ
 دَرَعِيٍّ فَارِبِ بِأَشْدَادِ عِيَّتِهِ وَأَعْمَالِ بَسِيَّادِ رَدِّ وَبِهَيْتَرِ أَعْمَالِ
 دَرِينِ وَزِدْ عَاسْتِ حَتَّى مَسْتَجِبَ أَسْتَوْجِبُكَ جَمْعُ كَسْبِ دَرَمِيٍّ

نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط
 میشود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا شام و دعا
 از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد چنانچه
 در حدیث صحیح منقولست که ابراهیم بن هاشم گفت من
 عبدالله جناب را دیدم در موقف عرفات و حال هیچکس
 از او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی آسمان بلند
 کرده بود و آب دیداش بر رویش جاری بود تا زمین میرسد
 چون مرده فارغ شدند گفتم و قوف هیچکس را بهتر از و قوف
 تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای برادران
 مؤمن خود زیرا که آنحضرت موسی شنیدم که هر که دعا کند از برای
 برادران مؤمن خود در غیبت او از عرش ندا با و رسد که از برای
 تو صد هزار بار او باد پس من خواستم که دست بردارم از صد
 هزار برابر ملک که البته مستجابست برای یک دعا خود که
 نمیدانم مستجاب خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در عرف
 عرفه در تحت قبّه مقدسه حضرت امام حسین علیه السلام ایستد
 ثوابش کمتر نیست از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است
 چنانچه آنحضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه

دعا

بزيارت آنحضرت عليه السلام برود و حق او را شناسد و او را امام و
 اطاعت دانند بنويسد حقیق برای او ثواب و هزار حج و دو هزار
 عمره مقبول و هزار جهاد که با پيغمبران مرسل کرده باشد با ائمه
 عادلان اوی گفت بچاست ثواب قوف عرفات حضرت امیر و
 غضب بسوی او نظر کرد و فرمود که بدرستی که بنده مؤمن چون
 در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نهر فرائد غسل
 کند و متوجه زیارت شود هر گام که بر میدارد ثواب یک حج
 و عمره برای او مینویسند و در روایت دیگر فرمود که در عرفه
 حقیق اول نظر رحمت بسوی او را حضرت امام حسین علیه السلام
 میکند و گناهان ایشان را می آمرزد و حاجات ایشان را بری آورد و
 بعد از آن متوجه اهل عرفات هست و کسی که توفیق هیچیک
 از اینها را نیافته باشد باید که در سایر بلاد غسل بکند و مجمع
 مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت عليه السلام بکند و اگر
 در بام بلند یا صحرای گشاده باشد بهتر است پس مشغول
 دعا شوند و تا شام مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب آنها
 شریک گردند چنانچه از حضرت صادق عليه السلام منقولست و
 واحادیث ریاب روزه روز عرفه مختلفست و اکثر علما

جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباه در ما باشد و
 او را رد عا کردن ضعیف نکرده اند سنن است و الا مکر و هاست
 یعنی نقاش کمتر است **در** روایتی واقع شده است که روزه
 روز عرفه برابر است با روزه یکسال و اگر اشتباه در ما باشد
 یا با روزه از عاضیف شود و روزه بگرفتن بهتر است **از**
 حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه بخورد
 دعا شود در رکعت نماز بجا آورد و در نماز آسمان و اعتراف کند نزد
 خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطاها خود و این کرد بجا با اهل
 عرفات و گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده کرد **و** شیخ مفید
 رحمه الله اینما را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است
 که اینما مخصوص جمعیست که در اطراف باشند و در عرفات
 نباشند **در** حدیث معنی از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 چون خواهد مشغول عا شود اول صد بار الله اکبر و صد بار سبحان
 الله و صد بار لا اله الا الله و صد بار قل هو الله و صد بار انزلناه
 بخواند **در** روایت دیگر فرمود که صد بار ایه الکرسی بخواند و صد
 بار لا حول و لا قوة الا بالله بگوید و صد بار صلوات بگوید پیش
 دعا شود و بهترین دعاها دعا کحیفه کامله است انرا با خضوع

صد مرتبه
 الحمد لله

و خشوع و تانی و رقت بخواند که مشتملست بر جمیع مطالب
 دنیا و آخرت و شیخ ^{طاهر} رحمه الله بسند معتبر از حضرت صادق
 روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله بجزئی
 امیر المؤمنین علیه السلام گفت میخواهی تا تعلیم کنم دعا و زعفره را
 و آن دعا ای سغیران پیش از نماز است و میگوید لا اله الا الله و الحمد
 لا شریک له له الملك و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت
 بیده الحمد و هو علی کل شیء قدیر اللهم لك الحمد کالک
 تقول و خیر مما نقول و فوق ما یقول القائلون اللهم
 لك صلواتی و نسکلی و محبتی و مالتی و لك برائی و بک نحو
 و منک قوتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر و من و سواس الصدور
 و مشتات الامر و من عذاب القبر اللهم انی استسئلك خیر الریح
 و اعوذ بک من شر ما یحیی به الریح و استسئلك خیر اللیل و خیر
 النهار اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً و فی بصری نوراً و فی
 کفنی نوراً و فی دمی و عظامی و عروقی و مفاصلی مفعلاً و مدخلی و
 مخرجی نوراً و اعظم فی النور نوراً یا رب بوم القال انک علی
 کل شیء قدیر و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که این دعا
 در روز زعفره بخواند اللهم كما سئرت علی ما لم اعلمه فاعقر من اعلم



وَكَمَا وَسَّعَ عَلَيَّ عَمَلِي فَالْيَسَّعَ عَنِّي عَفْوُكَ وَكَمَا بَدَأْتَنِي بِالْإِحْسَانِ
 فَأَتَمَّ نِعْمَتَكَ بِالْغُفْرَانِ وَكَمَا أَكْرَمْتَنِي بِمَعْرِفَتِكَ فَاسْقَعْهَا بِمَغْفِرَتِكَ
 وَكَمَا عَزَّمْتَنِي وَخَدَّائْتَنِي فَأَكْرَمْنِي بِطَاعَتِكَ وَكَمَا عَصَمْتَنِي مِمَّا
 لَمْ أَكُنْ أَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا بِعِصْمَتِكَ فَاعْفِرْ لِي وَشَدِّدْ عِصْمَتِي
 مِنْهُ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ **وَأَنْ** حَضَرَ مُوسَى
 عَلَيْهِ السَّلَامُ يَنْدَعُ مِنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى تَعْبُدُونَ اللَّهَ وَارْتَبِعُوا عِبَادَتَهُ
 فَيَأْمُرُ بِقَدَسِ سَلَفَتِ مَعِيَ أَنَا بِيَدَيْكَ بِرُمَّتِي وَلَا تَعْفُ عَنِّي
 يَا أَهْلَ الْعَفْوَانَتِ يَا أَهْلَ الْعَفْوِ يَا أَحَقَّ مَنْ عَفَى عَنِ الْخَوَاتِمِ
 وَيُنَادِي عَنِ رِجْلِ حَضْرَتِ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسُنْدِ مَعْتَبَرٍ وَمِنْ مَضْمُونِ رِجْلِهِ
 جَمِيعِ أَتَمِّهِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ هَسْتَ أَسْأَلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ
 وَأَمِينَهُ عَلَى حَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَبَابُ عَلَيْهِ
 وَوَجْهُ نَبِيِّهِ وَالْخَلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّتِهِ كَعَنْ اللَّهِ أُمَّةً
 غَضَبَتْكَ حَقُّكَ وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ أَنَا بِرَأْيِ مَنْهُمْ وَمِنْ
 شَبَعَتِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبَتُولَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا زَيْنَبَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْحُسَيْنِ
 الْحُسَيْنِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْنَاكَ حَقًّا وَمَنْعْنَاكَ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ
 لَكَ حَلَالًا أَنَا بَرِيٌّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِبَعِيهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الرَّضِيَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ لَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً قَتَلْنَاكَ وَبَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَشَاطَعَتْ أَنَا بَرِيٌّ مِنْهُمْ وَمِنْ
 شِبَعِيهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ مَوْلَا
 اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى أَيْمِكَ وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَحْلَكَتْ مَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلْنَاكَ وَاسْتَبَدَّتْ
 حَرِيمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَاتَّبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُهْمِدِينَ لَهُمْ بِالْمُتَكَبِّرِينَ
 مِنْ قِبَلِكُمْ أَنَا بَرِيٌّ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ
 بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْحُسَيْنِ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى
 الرِّضَا أَلَمَ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ
 مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا حُجَّةَ ابْنِ الْحُسَيْنِ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى عَشِيرَتِكَ الطَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُنُوا شَفِيعَانِي إِلَى اللَّهِ فِي

يا مولاى

حَوْ وَزِدِي خَطَايَا امْنْتُ بِاللَّهِ وَبِمَا أَنْزَلَ لِي لِيَكُنْ وَأَتَوَالِي
 الْخَيْرُ كَمَا بِيَا أَتَوَالِي بِهِ وَأَلْكَمُ وَبَرَّنتُ مِنْ الْجَنَابِ وَالطَّاعُونَ وَ
 اللَّائِي وَالْعُزْمَى بِأَمْوَالِي أَنَا سَلِمْتُ لِمَنْ سَأَلَ كُمْ وَحَرْبٌ لِي خَارِ كُمْ
 وَعَدُوٌّ لِي مَنْ عَادَ كُمْ وَوَيْ لِي مِنَ وَالْأَكْمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ
 ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ وَكَعَزَّ اللَّهُ شِيَاعَهُمْ وَتَبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَنَابِعِهِمْ
 وَأَبْرِي إِلَى اللَّهِ وَالْيَا كُمْ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا
 وَأَشْهَدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ وَالْأَوْصِيَاءَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا
 إِنِّي بَرَّيْتُ مِنْ عَدَائِهِمْ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ وَأَقْرِ عَيْنِي بِصَلَوَاتِهِ وَصَلَوَاتِ أَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ
 مَا هَدَيْتَنِي مِنَ الْحَقِّ وَالْغُرُفَةِ بِهِمْ مُسْتَقْرًا لِمُسْتَوْدَعَايَا زَحْمِ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَعَرَّفِي نَفْسَكَ وَعَرَّفِي رُسُلَكَ وَعَرَّفِي مَلَائِكَتَكَ
 وَعَرَّفِي لَأَمْرِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أُحْدِثُ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ وَلَا أُوقِي إِلَّا مَا
 وَقَيْتَ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْ نِي سَنَائِلَ أَوْلِيَاءِكَ وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي
 وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَافَةً وَرُشْدًا اللَّهُمَّ وَعَلَيْهِ نَاطِقُ التَّنَزِيلِ
 وَخَلْصِي مِنَ الشَّيْطَانِ وَحَزْبِهِ وَمِنَ السُّلْطَانِ وَجُنْدِهِ وَمِنَ
 الْجَبْتِ وَأَنْصَارِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُحْمَدِيِّ وَعَلَى الْقُصُودِ وَبِحَقِّ شَيْبَةَ
 وَشَبَّهٍ وَبِحَقِّ سَمَائِكَ الْحُسَيْنِيِّ صَلِّ عَلَى أَفْضَلِ الصِّفْوَةِ

مِنَ الْهَالِكِ
 اللَّهُمَّ وَعَرَّفِي

لانتك على كل شيء قد برر وانك بكل شيء محط
 يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا رب يا رب يا رب يا سيده
 يا سيده يا سيده يا مولا يا مولا يا مولا يا عماد من لاعمار له فينا
 سند من لاسند له يا ذخر من لا ذخركه انت ربي وانا عبدك
 على عهدك ووعدك اللهم اجعله موقفا محمودا ولا تجعله خرا
 العهد منا واشركنا في صالح دعاء من دعاك بمني وعرفان و
 مزيله وعند قبر نبيك عليه واله السلام عند زمره و
 المقام اللهم لك الحمد حيث رفعت اقدارنا عن شياطيننا في
 الاوساط والنحو ايم في الاعناق ولك الحمد حيث لم تخجلنا وانا وقر
 مضلين ولا مدعية شاكين مرتابين ولا معارضين ولا
 عن اهل بيت نبيك صلى الله عليه واله من حرقين اللهم كما بلغنا
 هذا اليوم المبارك من شهرنا و سنتنا هذه المباركة فبلغنا
 اخرها في عافية وبلغنا اعواما كثيرة برحمتك يا ارحم الراحمين
 يا رب يا رب يا رب يا الله يا الله يا الله يا رب يا رب يا رب يا سيده
 يا سيده يا مولا يا مولا يا مولا اللهم وما قسمت لي في هذه الساعة
 وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من خير او
 بركة او عافية او مغفرة او رافعة او رحمة او عفو من النار او رزق

يا سيده

واسع حلال طيباً وتوبة نضوح فاجعل لنا في ذلك وفر للصديق
 واجزل الحظ اللهم وما أنزلت في هذه الساعة وفي هذا اليوم
 وفي هذا الشهر وفي هذه السنة من حرق وشرق وشرق وشرق
 أو هدم أو ردم أو خسف أو قذف أو رجف أو مسخ أو صبح أو فزلة
 أو فئدة أو صاعقة أو برد أو جوف أو جنام أو سحر أو أكل سبع
 أو ميتة سوء وجميع أنواع البلاء في الدنيا والآخرة فأصرفه
 عنا كيف شئت وأنى شئت وعن جميع المؤمنين في كل دار
 منزل في شرق الأرض وغربها عز جارك وجل ثناؤك ولا إله
 غيرك وحدك لا شريك لك فاطر السموات والأرض الممجد الغيب
 والشهادة رب كل شيء ومليكه أشهد أن لا إله إلا الله وحده
 لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله وأشهد أن الجنة
 حق والنار حق وأن الساعة آتية لا ريب فيها وأن الله يبعث
 من في القبور عليها أجمع وعليها أموت وعليها أبعث حياً
 لإنشاء الله رضىت يا لله رباً وياً لإسلام ديناً ومحمد صلى الله
 عليه وآله نبياً وبعثت وبعثت وبعثت وبعثت وبعثت وبعثت
 ومحمد صلى الله عليه وآله نبياً وبعثت وبعثت وبعثت وبعثت وبعثت
 عليه للحي موضحاً والجنة والنار قاسماً وياً لأوصياء من

ذُرِّيَّةِ أُمَّةٍ وَيَا مُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ إِنَّا لَا أَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا
 وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ ذُنُوبِهِ وَلَايًا وَلَا أَدْعِي مَعَهُ آلِهَةً إِلَّا اللَّهَ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ الْهَاءُ وَاحِدًا فَزَادَ صِدْقًا لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْعَظِيمِ مِنَ الْأَيْكِ وَالْقَدِيمِ مِنْ نِعْمَاتِكَ وَالْمُخَوِّفِ
 مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارَيْتَ الْحُجُبُ مِنْ بَهَائِكَ وَمَعَاوِدَ الْغُرُ مِنْ عَشْرَتِكَ
 وَمُسْتَهَيَّ الرَّحْمَةِ مِنْ كِبَائِكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 وَالْحُجَبِ وَإِنْ تَرَحَّمْ هَذِهِ النَّفْسَ الْجُرُوعَةَ وَهَذَا الْبَدَنَ الْهَلْوَةَ
 اللَّهُ لَا يُطْبِقُ حَرَّ شَمْسِكَ وَكَيْفَ يُطْبِقُ حَرَّ نَارِكَ إِنْ تَعَايَبَنِي لَا
 يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ شَيْئًا وَإِنْ تَعَفُّ عَنِّي لَا يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِكَ شَيْئًا نَسْتَعِينُكَ
 يَا رَبِّ بِجَلْقِكَ أَرْحَمَ وَعِبَادِكَ أَعْلَمَ وَسُلْطَانِكَ أَوْفَى وَمُلْكِكَ
 أَقْدَمَ وَبِعَفْوِكَ أَكْرَمَ وَعَلَى عِبَادِكَ أَنْعَمَ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِكَ طَائِفَةٌ
 الْمُطْبَعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ فَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ
 الْأَرْحَمِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْوُدُوعِيَّتِكَ وَأَسْتَظِلُّ بِفَيْئَاتِكَ وَ
 أَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَعِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَأَعْتَصِمُ بِجَبَلِكَ وَلَا تُؤْفِكْ
 الْأَبِيكَ وَلَا الْأَجْلَالَ إِلَيْكَ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ وَيَا أَحْسَنَ
 مَنْ جَاوَزَ وَعَفَا اللَّهُمَّ أَنْ تُظْلِمَ مُسْتَجِيرَ بَعْفُوكَ وَخَوْفِي مُسْتَجِيرَ بَهَائِكَ
 وَفَقْرِي مُسْتَجِيرَ بَغْيَاكَ وَوَجْهِي الْبَالِي الْفَانِي مُسْتَجِيرَ بَوَجْهِكَ



للصبر لديك

الذائم الباقي الذي لا يفنى ولا يزول من لا يشغله شأن عن شأن
 لا تجعل مصيبتنا في ديننا ولا تجعل الدنيا أكبر همنا ولا تسلط
 علينا من لاهمنا وعدجلك على جهلنا بقوتك على ضعفنا
 وبغناك على فقرنا واعدنا من الأذى القدر والضر وسوء القضاء
 وسمامة الأعداء وسوء المنظر في المال والدين والأهل والولد
 وعند معاينة ملك الموت اللهم يارب شكوا إليك غيبه
 نبينا عنا وقلة ناصرنا وكثرة عدونا وشدة الزمان علينا ووقوع
 الفتن بيننا وتظاهر الخلة علينا اللهم صل على محمد وآل محمد ووفج
 ذلك بفرج منك نجعله ونصر تعين وحق نظهره اللهم وابعث
 بقا آل محمد صلى الله عليه وآله ليصبر دينك وياظهار حججك و
 القيام بامرک وتظهر أرضك من أزجاسها برحمته يا أرحم الراحمين
 اللهم اني أعوذ بك أن أوالى لك عدوا وأعادي لك وليا أو
 أسخطك رضا وأرضى لك سخطا أو أقول بحق هذا باطلا أو
 أقول لباطل هذا حق أو أقول للدين كفرا وهو كراهة أو أهدى
 من الدين أمسا سبيلا اللهم صل على محمد وآله وآلنا في
 الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا برحمته عذاب النار
 مؤلف كويد كه ابن جن بستار دعا طولاني كه ارضت صادق

منقولست واز جمله دعاها زعفران در عای حضرت سید الشهدا
 علیه السلام است پسران غالب اسد روایت کرده اند که پسین بود
 عرفه در عرفات رخسار من آنحضرت بودیم پس از نیمه خود بیرون
 آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعه خود با نهایت
 تذلل و خشوع پس در جانب کوه ایستاده اند و دو مبارک رسو
 کعبه گردانیده اند و دستها برابر برود داشته اند مانند مسکینی
 که طعام طلبد و آیند عار خوانده اند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا كَصَيْغِ
صُنْعِ صَانِعٍ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ اجْنَاسَ الْبِدَائِعِ وَانْقَضَى بِحِكْمَتِهِ
الصَّنَائِعَ وَلَا تَخْفَى عَلَيْهِ الطَّلَائِعُ وَلَا تَصِيعُ عِنْدَهُ الْوَدَائِعُ اِنِّي بِالْكِتَابِ
الْجَامِعِ وَبِشَرِّعِ الْاِسْلَامِ النُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ الْخَلِيقَةُ صَانِعٌ وَهُوَ
الْمُسْتَعَانُ عَلَى الْبِجَائِعِ جَازِي كُلِّ صَانِعٍ وَرَاشٍ كُلِّ قَانِعٍ وَرَاحِمٌ كُلِّ ضَالِعٍ
وَمُنْزِلُ الْمَنَافِعِ وَالْكِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ الَّذِي دَعَا نِي سَمِعُ
وَالطَّبْعَيْنِ نَائِعٍ وَاللَّذَّجَاتِ رَافِعٍ وَاللَّكْرِيَّاتِ دَافِعٍ وَاللِّجَابِرِ قَوَائِعٍ
وَرَا حُجْرَةَ كُلِّ ضَالِعٍ وَرَافِعِ صَرَعَةَ كُلِّ صَارِعٍ فَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ وَ
لَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ وَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْطَّيِّفُ الْخَبِيرُ
وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّهُمَّ اِنِّي رَعْبُ لَيْلِكَ وَ اَشْهَدُ بِاَنَّكَ تَعْلَمُ

لَكَ مُقَرَّبًا يَا ذَاكَ رَبِّي أَنْ إِلَيْكَ مَرَدِي ابْتَدَأْتَنِي بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ
 أَنْ أَكُونَ شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي
 الْأَصْلَابَ مِمَّا لِرَبِّ الْمُنُونِ وَاخْتَلَفَ الدُّهُورَ فَلَمْ أَزَلْ
 ظَالِمًا مِنْ صُلْبِ الرِّجْمِ فِي تَقَادِيمِ الْأَيَّامِ الْمَاضِيَةِ وَالْقُرُونِ
 الْخَالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْنِي لِرَأْفَتِكَ فِي لُطْفِكَ لِإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فِي
 دَوْلَةِ أَيَّامِ الْكُفْرَةِ الذِّهْنِ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ
 لِكَيْلِكَ أَخْرَجْتَنِي أَفَةً مِنْكَ وَتَحَنُّنًا عَلَيَّ لِذِي سَبَقٍ لِي مِنَ
 الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي وَفِيهِ أَسْتَأْتِي وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ وَفَدَا
 بِي بِجَمِيلِ صُنْعِكَ وَصَوَابِغِ نِعْمَتِكَ فَابْتَدَأْتَ خَلْقِي مِنْ مَيِّمِي
 ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي فِي ظِلْمَاتٍ ثَلَاثٍ مِنْ بَيْزِ حَجْمٍ وَجِلْدِ رِيمٍ وَلَمْ
 تَهْتَرِ فِي حَيْلِقِي وَلَمْ تَجْعَلْ لِي شَيْئًا مِنْ أَمْرِي ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي إِلَى الدُّنْيَا
 تَامًا سَوِيًّا وَحَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْغَنَاءِ
 لِبَاطِرِي بَاوَعَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْخَوَاصِنِ وَكَفَلْتَنِي الْأُمَهَّارِ
 الرَّحَاءِ وَكَلَّأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الرِّبَابَةِ وَ
 النُّقْصَانِ فَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَنُ حَتَّى إِذَا اسْتَهْلَكْتَ نَاطِقًا
 بِالْكَلَامِ أَتَمَمْتَ عَلَيَّ سَوَابِغَ الْإِنْعَامِ فَرَبِّتَنِي نَائِدًا فِي كُلِّ عِلْمٍ حَتَّى
 إِذَا كُنْتُ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلْتُ سِرِّي وَأَفْجَبْتَ عَلَيَّ حُجْمَكَ يَا رَحْمَنُ

اَلْهَمَّتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَدَوَّعْتَنِي بِعَجَائِبِ فِطْرَتِكَ وَأَنْظَفْتَنِي بِمَا أَنْزَلْتَ
 فِي سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَنَهَيْتَنِي لِذِكْرِكَ وَ
 شُكْرِكَ وَوَأَجِبْ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ وَفَهَّمْتَنِي مَا جَاءَتْ
 بِهِ رُسُلُكَ وَبَيَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ وَمَنْنْتَ عَلَيَّ بِجَمِيعِ ذَلِكَ
 بِعَوْنِكَ وَأُطْفِقُكَ ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ حُرِّ الشَّرِّ لَمْ تَرْضَ لِي بِهَا
 إِلَّا بِيَعْتَرِي دُونَ أُخْرَى وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ الْمَعَايِشِ وَصَوَّفِي بِالرِّبَايِشِ
 بِمِنِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ إِلَيَّ حَتَّى إِذَا أَتَمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ
 النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّعَمِ لَمْ يَمْنَعْكَ جَهْلِي وَجُرْأَتِي عَلَيْكَ أَنْ ذَلَلْتَنِي
 عَلَيَّ مَا يَقْرَبُنِي إِلَيْكَ وَوَقَفْتَنِي لِمَا بَرَّ لِي فِيكَ لَدَيْكَ وَإِنْ دَعَوْتُكَ
 أَجَبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي وَإِذَا طَعَنْتُكَ شَكَرْتَنِي وَإِنْ شَكَرْتُكَ
 زِدْتَنِي كُلُّ ذَلِكَ إِكْمَالًا لِأَنْعَمِكَ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فَسُبْحَانَكَ
 سُبْحَانَكَ مِنْ مُسْبَدِي مُعِيدِ حَمِيدِ بِحَمِيدٍ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ
 وَعَظُمَتْ الْأَنْكَ فَإِنِّي نَعِمُكَ يَا إِلَهِي أَحْصِي عَدْدَ أَوْ ذِكْرًا أَوْ
 أَيْ عَطَايَاكَ أَقَوْمٍ بِهَا شَكَرُوا وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ يُحْصِيَهَا
 الْعَادُونَ أَوْ يَبْلُغَ عَلَيْهَا بِهَا الْخَافِضُونَ ثُمَّ مَا دَرَأْتَ وَصَرَفْتَ
 عَنِّي اللَّهُمَّ مِنَ الضَّرِّ وَالضَّرِّاءِ أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَ
 السَّرِّاءِ وَأَنَا أَشْهَدُكَ يَا إِلَهِي بِحَقِيقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدِي عَرْمَاتٍ

يقيني خالص صريح توحيدى بالطن مكنون ضميرى ملائق
 بجارى نور بصرى وآسار برصحة جدينى خرق مساربى
 وخطايف مارن عزىنى مسارب صماخ سمعى ما صمت طيق
 عليه شفاى وحركات لفظ لسانى مغز حنك فى فكي منابت
 اضراسى بلوغ جائل بارع عبقى مساع ما كلى مشرى مطعمى وحالة
 اقراسى جل جمائل حرك تبنى ما اشتمل عليه تا مور صدرى و
 نياط حجاب قلبى اولا ذواشى بيك وما حوته سرا سيفا اضالع
 وخفاق مفاصلى اطراف نا ميل قبض عواملى وحى ورمى شعرى
 بشرى عصبى قصبى عظامى وحى وعروقى جميع جوارحى وما
 انشج على ذلك ايام رضاعى ما افلت الارض مئى نوحى ونقضى
 وسكونى وحركتى وحركاتى كوعى سبحدى ان لو حاوتك و
 اجهدت مدى الاعصار والاحقاب لو غيرتها ان اودى شكر
 واحد من نعمك ما استطعت ذلك الا بميك الموجب على شكر
 انفا جهيدا وشاء طارقا عبدا اجل ولو حرصت نا والعاذ
 من اناميك ان تخج مدى نعميك سالفة واثقة ما حصرناه
 عدد ولا احصينه ابدا ههنا انى ذلك وانت المحرر عن نفسك
 فى كتابك الناطق والنبا الصادق ولا تعد وانعمت الله

حفاق

وانقذ

لا تَحْضُوا صَدْرَكَ تَابِكَ اللَّهُمَّ وَنَبَاؤَكَ وَبَلَّغْتَ نَبِيَّكَ
 وَرُسُلَكَ مَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِينِكَ
 غَيْرَ نِيٍّ يَا إِلَهِي أَشْهَدُ بِحُدُودِ وَجْهِكَ وَمَبَالِغِ عَظِيمَتِي وَسَعْيِ وَ
 أَقْوَلُ مُؤْمِنًا مَوْقِفًا أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْنِمْ وَلَدًا فَيَكُونَ مُؤْمِنًا
 وَكَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ فَيُضَادُّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَلَا وَفِي مَنْ
 الدُّلَّ فَيُرْفِدُهُ فِيمَا صَنَعَ سُبْحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ
 لَفَسَدَتَا وَتَقَطَّرَ تَأْسُفُجَانِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْحَيُّ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يَعْدُ
 حَمْدَ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الرُّسُلِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ
 مَنْ خَلَقَهُ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَاللَّهُ الطَّاهِرُ الْمُخْلِصِينَ بِنِ
 شَرِيعَةِ فَرْمُودِ أَحْمَدُ دَرْدِ عَاوَاهْتَمَامِ فَرْمُودِ دَرْدِ عَاوَاهْتَمَامِ
 هَامِبَارِ كَشْجَارِي بُوْدِ پِرْ كَفْتِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَحْسَنَ كَانِي
 أَرَاكَ وَأَسْعِدُنِي بِتَقْوَاكَ وَلَا بِمَعْصِيَتِكَ وَخَيْرِي فِي قَضَائِكَ
 بَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخْرَجْتَ وَلَا تَأْخِيرَهَا
 عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي الْيَقِينَةَ فِي قَلْبِي وَالْإِحْلَاقَ
 فِي عَمَلِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي وَمَنْعِي فِي حَوَارِجِي وَ
 اجْعَلْ سَمْعِي بَصَرِي الْوَارِثِينَ مِنِّي وَأَنْصُرْ لِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَتَرَفَّقْ

وَيُشْفَى
 سَعْفُ

فِيهِ مَا رِئِي فِي تَارِيخِي أَقْرَبُ بِكَ عَيْنِي اللَّهُمَّ اكْفِ كُرْبَتِي وَاسْتُرْ
 عَوْرَتِي وَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي وَخَسْأَسْطَانِي وَفَكَرْ قَائِي وَ
 اجْعَلْ لِي يَا إِلَهِي الذَّرَجَةَ الْعُلْيَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ لَكَ
 الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا وَلَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي
 فَجَعَلْتَنِي حَيًّا سَوِيًّا رَحْمَةً لِي وَكَتُفْتُ عَنْ خَلْقِي غَيْرًا رَبِّ يَا بَرَّاتِي
 فَعَدَلْتَ فِطْرَتِي رَبِّ يَا آتَانِي فَحَسَنْتَ صُورَتِي يَا رَبِّ يَا
 أَحْسَنْتَ بِي فِي نَفْسِي عَاقِبَتِي رَبِّ يَا كَلَامَتِي وَوَقَفْتَنِي رَبِّ يَا
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَهَدَيْتَنِي رَبِّ يَا أَوْبَتِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ آتَيْتَنِي وَ
 اعْظَمْتَنِي رَبِّ يَا أَعْظَمْتَنِي وَسَقَمْتَنِي رَبِّ يَا اغْنَيْتَنِي وَأَقْنَيْتَنِي
 رَبِّ يَا اعْنَيْتَنِي وَعَزَّزْتَنِي رَبِّ يَا الْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِ الْإِصْحَاقِ
 وَبَشَّرْتَنِي بِمِنْ صُغْرِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَمِّي عَلَى
 بَوَائِقِ الدُّهْرِ وَصُرُوفِ الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي الْوَجْجِي مِنْ أَهْوَالِ
 الدُّنْيَا وَكُرْبَاتِ الْآخِرَةِ وَكَيْفِي شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْآخِرِ
 اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَارْكُنْهُ وَمَا أَحْذَرُ فَرِقْنِي وَفِي نَفْسِي وَبَيْنِي
 فَاحْرُسْنِي وَفِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي وَفِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي
 فَاخْلُقْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي بَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي فَذَلِّلْنِي وَفِي
 أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي وَفِي شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْ بِي وَبِدُونِي

فَلَا تَقْضِخْ وَيَسِّرْ لِي فَلَا تُحْزِنْنِي وَعَيْمَلِي فَلَا تَبْتَلْنِي بِعَمَلِكَ
 فَلَا تَسْلُبْنِي وَالْيَوْمِئَةِ فَلَا تَكِلْنِي إِلَى مَنْ تَكِلُنِي إِلَى الْقَرِيبِ
 يَقْطَعُنِي إِلَى الْبَعِيدِ بِجَهَنَّمِي إِلَى الْمُسْتَضْعَفِينَ إِلَى أَنْتَ
 رَبِّي وَمَلِيكَ أَمْرِي شَكْوَا لِيكَ غُرْبَتِي وَبُعْدَ أَرْضِي وَهُوَ أُنِي
 عَلَى مَنْ مَلَكَتَهُ أَمْرِي اللَّهُمَّ فَلَا تُخَلِّدْ بِعَضْبِكَ فَإِنْ لَمْ تُكُنْ
 غَضِبْتَ عَلَيَّ فَلَا أَبَالِي سِوَاكَ غَيْرَ أَنْ عَافَيْتَكَ أَوْ سَعَى يَارَبِّ
 فَاسْتَلِكْ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي شَرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ وَالسَّمَاوَاتُ
 وَأَنْكَشَفَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلِحْ عَلَيْهِ أَمْرًا لَا يُؤَلِّقُ وَالْآخِرِينَ
 أَنْ لَا يُؤَيِّسَنِي عَلَى عَضْبِكَ وَلَا تُنْزِلْ بِي سَخَطَكَ الْعُنْبُيَّ حَتَّى تَرَى
 قَبْلَ ذَلِكَ لِأَلَا الْإِنْتِ رَبُّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ
 الْعَتِيقِ الَّذِي أَحَلَّتْهُ الْبَرَكَةُ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنَةً يَا مَنْ
 عَفَى عَمَّا عَظُمَ مِنَ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النِّعْمَةَ بِفَضْلِهِ
 يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكُرْمِهِ يَا عَدَدَنِي فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي
 وَحَلَّتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا مُؤَيِّسِي فِي حُفْرَتِي يَا وَلِيَّ نِعْمَتِي يَا إِلَهِي
 وَالْهَ الْبَاتِي يَا بَرَاهِمَ وَالْمُهَيْلَ وَالسُّحْقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ جِبْرَائِيلَ
 وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَاللَّهِ الْمُتَجَبِّدِ
 وَمُنْزِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلِ كَهْبَعَصْرَ

وَطَهَّرَ سَمْعَهُ وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ إِنَّكَ كَهْفِي جِبْنٌ يُعْبِي الْمَذَاهِبُ
 فِي سَعَتِهَا وَتَصْبِقُ عَلَى الْأَرْضِ بِرُجْبِهَا وَكُلُّ لَارْحَمَتِكَ لَكُنْتُ مِنَ
 الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقْبِلُ عَثْرَتِي وَكُلُّ لَأَسْتُرَكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ
 الْفَضُوحِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى الْأَعْدَاءِ وَكُلُّ لَأَنْصُرَكَ
 إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْعَنَّاكِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشَّمْوِ وَالرِّفْعَةِ
 فَأَوْلِيَاءُهُ بِعِزِّهِ يَعْتَرُونَ يَا مَنْ جَعَلْتَ لَهُ الْمُلُوكُ نَهْرَ الْمَذَلَّةِ عَلَى
 أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَ
 مَا تُخْفِي الصُّدُورِ وَعَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَرْفَانُ وَاللَّهُ هُوَ يَا مَنْ
 لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَّرَ
 الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ هَوَاءَ السَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ الْأَكْرَامُ الْأَسْمَاءُ يَا
 ذَا الْمَعْرِفَةِ لِللَّهِ لَا يَنْتَظِعُ أَبَدًا يَا مُقْبِضَ الرُّكْبِ لِيُوسِفَ فِي الْبَلَدِ
 الْفَقْرَ وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعَبُودِيَّةِ مَلَكًا يَا رَازِقَ
 عَلِيٍّ يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ أبيضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَيْفَ يَا كَالِشَيْءِ
 الضَّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنِ ابْنِ أَبِي مَسِيكٍ يَدُ بِنِ الرَّحْمَنِ مِنَ الذَّيْجِ عَنِ ابْنِ
 بَعْدَانَ كَبْرَ سِنَتِهِ وَفِي عُمُرِهِ يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِذِكْرِ يَا فَوْهَبَ لَهُ بَحْبَحِي
 وَكَمْ يَدَعُهُ فَرْدًا وَجِيدًا يَا مَنْ أَخْرَجَ بُوَسَّ مِنْ بَطْنِ النُّحُوتِ يَا مَنْ
 فَرَّقَ الْبَحْرَ لِيَسِيَّ اسْرَأِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُودَهُ مِنْ

لا تجعل
عذوب

العُرْقَبِ يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ بِبَيْتِكَ رَحْمَتَهُ يَا مَنْ
 لَمْ يُعْجَلْ عَلَى عَقُوبَةِ مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَنْقَدَ السَّحَابُ مِنْ
 بَعْدِ طُولِ الْجُودِ وَقَدَّعَدُوا فِي نِعْمَتِهِ يَا كَلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ
 غَيْرَهُ وَقَدَّحَادُوهُ وَنَادَوْهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يَا اللَّهُ يَا بَدِيعَ الْأَبْدَانِ كَلِمَاتُكَ
 دَائِمًا لَا تَفَادُكَ يَا حَيُّ جِبِينِ لَا حَيَّ إِلَّا بِحَيِّ الْمَوْتَى يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَالَ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْ نِيَّ وَعَظْمَتِي
 عِنْدَهُ خَطِيئَتِي فَلَمْ يَقْضِخْنِي وَإِنِّي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَحْدِثْ لِي يَا مَنْ
 حَفِظَنِي فِي صَغَرِي يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ آيَادِهِ عِنْدَ لَا تُخْضِي يَا مَنْ
 نِعْمَهُ عِنْدَ لَا تُجَارِي يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالْإِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ
 بِالْإِسَاءَةِ وَالْوَعْثِيَانِ يَا مَنْ هَدَانِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَكَ
 الْأَمِينَانَ يَا مَنْ رَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَعَرِيضًا فَأَنَا فَكَسَانِي فَجَاءَنِي
 فَأَطْعَمَنِي وَعَطَشَانًا فَأَرَوَانِي وَذَلِيلًا فَأَعَزَّنِي وَجَاهِلًا فَأَعَرَّفَنِي
 وَوَجِيدًا فَكَثَّرَنِي وَعَائِبًا فَزَكَّنِي وَمُقْبِلًا فَأَغْنَانِي وَمُنْصَرًّا فَأَقْصَرَّنِي
 وَعَرِيضًا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَأَمْسَكْتَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَأَبْتَدَأَنِي فَلَاكَ الْحَمْدُ
 يَا مَنْ قَالَ عَثْرَتِي وَنَفْسَ كَرِهَتِي وَاجَابَ دَعْوَتِي وَسَدَّرَ عَوْدَتِي وَخَفَّرَ
 ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَبَصَّرَنِي عَلَى عَدُوِِّي وَأَنْ أَعْدُ نِعْمَكَ وَ
 مَنِّكَ وَكَرَّ أَمْرِي مَخِوْكَ لِأَحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الَّذِي أَنْعَمْتَ

أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي
 مَنَّتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي زَقَنْتَ أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ أَنْتَ
 الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَفْتَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَوْيَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ أَنْتَ
 الَّذِي كَسَرْتَ أَنْتَ الَّذِي عَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي قَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَعَزَّذْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَتَ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ
 الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَقَّيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكَ رَبِّي تَعَالَيْتَ فَالْحَمْدُ
 دَائِمًا وَلِكِ الشُّكْرُ وَاصْبِرْ يَا أَيُّهَا الْإِلَهِيُّ الْمُعْتَرَفُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْهَا
 يَا الَّذِي سَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ يَا الَّذِي أَغْفَلْتُ يَا الَّذِي
 جَهَلْتُ يَا اللَّهُ هَمَمْتُ يَا الَّذِي سَهَوْتُ يَا الَّذِي عَمِدْتُ يَا
 الَّذِي تَعَمَّدْتُ يَا الَّذِي عَدْتُ يَا الَّذِي خَلَفْتُ يَا اللَّهُ نَكَنْتُ
 يَا الَّذِي أَقْرَزْتُ يَا أَيُّهَا الْإِلَهِيُّ اعْتَرَفْتُ بِعَيْبِكَ وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي
 فَاعْفِرْهَا يَا مَنْ لَا نُصْرَةَ دُونِ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنِ عِبَادِهِ
 وَالْمَوْفِقُ مِنْ عَمَلِ مَنْ مَعَهُ صَالِحًا بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَالْحَمْدُ
 يَا أَيُّهَا الْإِلَهِيُّ أَمْرَتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَهَمَيْتَنِي فَأَرْكَبُ نَهْمَكَ فَأَصْبَحْتُ
 لِأَذَابِ آتِيَةِ فَاعْتِزْ بِاللَّذِيقَةِ فَانصِرْ قِبَاطِي شَيْءٌ اسْتَقْبَلُكَ

يَا مَوْلَايَ اِنَّمَا بَصَرِي اَمْرٌ لِسَانِي اَمْرٌ لِيَدِي اَمْرٌ لِي اَبْسُ كُلِّهَا
 نِعْمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَالْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ
 عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْاَبَاءِ وَالْاُمَّهَاتِ اَنْ يَبْجُرُوْنِي وَمِنَ
 الْعَشَائِرِ وَالْاِخْوَانِ اَنْ يُعَيِّرُوْنِي وَمِنَ السَّلَاطِينِ اَنْ يُعَارِفُوْنِي
 وَلَوْ اطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ عَلَيَّ مَا اطَّلَعَتْ عَلَيْهِ مَعِيَ اِذَا مَا انْظُرُوْنِي
 وَكَرْفَضُوْنِي وَقَطَعُوْنِي فَهِيَ اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعًا
 ذَلِيلاً كَحَصِيْرٍ اَحْقَبٍ اِلَى الْاَذْوَابِ اَتِيَةً فَاعْتَذِرْ لِي اَذْوَابُ فَاَنْصُرْ
 لِي اَلْحُجَّةَ لِي فَاحْجَجْ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لِي اَجْتَرِحُ وَلَمْ اَعْمَلْ سُوءًا وَمَا
 عَسَى اَلْمُجُودُ لَوْ جَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي فَكَيْفَ وَاَنْتَ ذَا لِي وَ
 جَوَارِحِي كُلِّهَا سَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَلِمْتُ يَقِيْنًا غَيْرَ ذِي شَكٍّ
 اَنْتَ سَائِلِي عَنْ عِرَائِمِ الْاُمُورِ وَاَنْتَ اَلْحَكِيْمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا
 يَجُورُ وَعَدْلُكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي فَاَنْتَعِدُنِي
 فَيَدْفُوْنِي يَا اَللّٰهُ بَعْدَ حُجْمِكَ عَلَيَّ وَلَا تَعْفُ عَنِّي فَيَحْلِمِكَ
 وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنْ
 الظَّالِمِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِيْنَ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوْحِدِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُخَافِيْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ

اِنِّي كُنْتُ مِنَ الْوَجِلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 السَّائِئِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الرَّاجِينَ الرَّاعِبِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمَهْلِكِينَ الْمَسْجِينِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمَكْتَبِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَ
 رَبُّ بَابِي الْأَوَّلِينَ اللَّهُمَّ هَذَا شَأْنِي عَلَيْكَ مُجِدًّا وَمَا خَلَصُوا
 لِيْذِكْرِكَ مُوجِدًا وَقُرْبِكَ بِالْأَيْتِ مَعْدِدًا وَإِزْكَتُ مِقْرًا
 لَا أَحْصِيهَا الْكَثْرَتَهَا وَسُبُوغَهَا وَتَظَاهِرُهَا وَقَادِمَهَا إِلَى
 حَادِثٍ مَا لَمْ تَرْنِ أَنْعَمْتَنِي بِهِ مَعَهَا مَدْخَلْتَنِي وَبَرَّاتَنِي مِنْ
 أَوَّلِ الْعَمْرِ مِنَ الْأَعْيَادِ بَعْدَ الْفَقْرِ وَكَسْفِ الضَّرِّ وَسَبَبِ الْبُيُوتِ
 وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِجِ الْكَرْبِ وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ
 فِي الدِّينِ وَتَوَفَّقِي عَلَى قَدْرِ ذِكْرِكَ عَلَيَّ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ مَا قَدَرْتَ وَلَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ تَقَدَّسَتْ
 وَتَعَالَيْتَ مِنْ رَبِّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ رَحِيمٍ وَلَا تَحْصِي الْأَوَّلَ وَلَا
 يَبْلُغُ شَأْوُكَ وَلَا تَكْفِي نِعْمَاؤُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآتِنِي
 عَلَيْنَا نِعْمَكَ وَأَسْعِدْنَا بِطَاعَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ حَيِّبُ دُعَاةِ الْمُضْطَرِّينَ إِذَا دَعَاكَ وَتَكْسِفُ السُّوءَ وَ
 تَغِيثُ الْمَكْرُوبَ وَتَشْفِي السَّقِيمَ وَتُعْزِزُ الْفَقِيرَ وَتَجْبِرُ الْكَسِيرَ

وَتَرَحُّمِ الصَّغِيرِ وَتَعِينِ الْكَبِيرِ وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا قَوْلُكَ
 قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ بِأَمْطَلِقِ الْمَكْبَلِ الْأَسِيرِ يَا رِزْقَ
 الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ
 لَهُ وَلَا وَدِيرٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْطِنِي فِي هَذِهِ الْعَيْشَةِ
 أَفْضَلَ مَا عَطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تَوَلَّيْتَهَا
 وَالْآخِرَةَ دَهَا وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا
 وَحَسَنَةٍ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَغْفِرُهَا أَنْتَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَقْرَبُ مِنْ دُعَايِ وَأَسْرَبُ مِنْ أَجَابِ وَأَكْرَمُ
 مِنْ عَفَايِ وَأَوْسَعُ مِنْ عَطَايِ أَسْأَلُكَ مِنْ سُبُلِ يَارَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَرَجِيمَهُمَا الْبِرِّ كَيْفَ تَكُونُ لِمَنْ سَأَلَكَ وَلَا سِوَاكَ مَا مَوْلَى نَعْوَتِكَ
 فَاجْتَنِبْنِي وَسَأَلْتُكَ فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَارْحَمْنِي وَتَقَدَّرْتُ
 بِكَ فَجَبَّتْنِي وَفَرَعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ
 وَنِعْمَ كُنَّا نَعْمًا وَأَهْنَأُنَا عَطَاكَ وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ
 وَلَا لَأَيْتِكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا
 مَوْلَى الْمَلِكِ فَقَدِّرْ وَقَدِّرْ فَقَهْرَ وَعِصْيَ قَسَدًا وَاسْتَعْفَافًا فَقَدِّرْ
 يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَمُنْتَهَى أَمَلِ الرَّاغِبِينَ يَا مَنْ لَا حَالَةَ

رَحْمَةً

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَسِعَ الْمُسْتَقْبَلِينَ رَأْفَةً وَجِلًا اللَّهُمَّ إِنَّا
نَوَجِّهُهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ
نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَا
وَحِيكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ الَّذِي
أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلُ ذَلِكَ يَا عَظِيمُ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى الْعَمَلِ
الْمُنْتَجِبِ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِ بْنِ أَجْمَعِينَ وَتَعَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا
فَا لِيكَ عَجَبَاتُ لِأَصْوَاتِ بَصُوفِ اللَّغَاتِ وَاجْعَلْ لَنَا فِي هَذِهِ
الْعَشِيَّةِ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ وَتُوَدِّعُهُ بِرَحْمَةٍ
تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةٍ تَجْلِيهَا وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَقْبِلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مُنْجِبِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ
غَائِبِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَانِطِينَ وَلَا تَحْتَلِكْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا
تَحْرُسْنَا مَا نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَرُدَّنَا خَائِبِينَ وَلَا مِنْ بَابِكَ
مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ رَحْمَتِكَ مَحْرُومِينَ وَلَا الْفَضْلَ مَا
نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِينَ بِأَجْوَدِ الْأَجْوَدِينَ وَآكِرَمِ الْأَكْرَمِينَ
إِلَيْكَ أَقْبِلْنَا مُؤْمِنِينَ وَبَيْتِيكَ الْحَرَامَ آمِينَ قَاصِدِينَ
فَاعِنَا عَلَى مَنْسِكِنَا وَكَمَلْ لَنَا حِجَّتَنَا وَاعْفُ اللَّهُمَّ عَنَّا وَ

مُوقِنِينَ
حِجَاتِنَا

عَافِنَا فَقَدْ مَدَّنَا لِيكَ يَدِينَا وَهِيَ بِيَدِ لَةِ الْإِعْتِرَافِ
 مَوْسُومَةٌ أَللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ مَا سَأَلْنَاكَ وَالْقِنَا
 مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا كَاؤَ لَنَا سِوَاكَ وَلَا رَبَّ لَنَا غَيْرَكَ نَاوِدُ
 فِينَا حُكْمَكَ مَجِيْطَ بِنَا عِيْلَكَ عَدْلُ فِينَا قَضَاؤَكَ أَقْضِلْنَا
 الْخَيْرَ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ أَللَّهُمَّ أَوْجِبْ لَنَا بِحُجُودِكَ
 عَظِيمَ الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَدَوَامَ الْبَيْسْرِ وَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا الْجَعِيْرَ
 وَلَا تَهْلِكْ مَعَهُ الْهَالِكِينَ وَلَا تَصْرِفْ عَنَّا رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ مِنْ
 سَائِلِكَ فَأَعْطِنَهُ وَشَكَرَكَ فِرْدَتَهُ وَتَابَ لِيكَ فَقَلْبَتَهُ وَ
 وَنَضَّلَ لِيكَ مِنْ ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَغَفَّرْتَهَا لَهُ يَا ذَا الْجَلَالِ الْإِكْرَامِ
 أَللَّهُمَّ وَفِقْنَا وَسَدِّدْنَا وَأَعْصِمْنَا وَأَقْبَلْ تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ
 سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَعْمَاسُ الْجُحُودِ
 وَلَا نَحْطُ الْعِيُونَ وَلَا مَسْتَقَرٌّ فِي الْمَكُونِ وَلَا مَا أَنْطَوْنَ عَلَيْهِ
 مَضْمَرَاتُ الْقُلُوبِ الْأَكْلُ ذَلِكَ قَدْ أَحْصَاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ
 حِلْمُكَ سُبْحَانَكَ وَقَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا
 تُسَبِّحُكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ وَمَنْ مِنْ
 شَيْءٍ إِلَّا يَسُبِّحُ بِمَجْدِكَ فَكُلُّ الْمَجْدِ وَالْمَجْدُ وَعَلُوُّ الْمَجْدِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

أَلَا

وَالْأَرْضُ وَمَنْ

الأكرام والفضيل الأتعام والأيادي الجسام وأنت الجواد الكريم
 الرؤوف الرحيم اللهم أوسع علي من رزقك الخلاق عافني
 في بدني وديني وأمن خوفي وأعنته رقبتي من النار اللهم
 لا تمكربي ولا تستدرجني ولا تتخذني ذراعتي شر فقهه الجزأ
 والإنس پس سرودیده خود را بسوا آسمان بلند کرده و از دیده ها
 مبارکش آب مهر بخت مانند و مشک و بصد بلند گفت یا
 اسمع السامعین و یا ابصر الناظرین و یا أسرع الخاسرین
 و یا ارحم الراحمین صل علی محمد و آل محمد السادة الميامین و
 أسئلك اللهم حاجتي إليك التي أعطيتنيها لم يضرني ما
 منعنيها لم ينفعني ما أعطيتني أسئلك فكال رقبتي
 من النار لا اله الا انت وحدك لا شريك لك لك الملك ولك
 الحمد وانت على كل شيء قدير يا رب يا رب يا رب پس مکرر می گفت
 یا رب و صد بار بگریه بلند شد و بار کرد و در وانه بجانب مشعر
 الحرام شدند و زاد عیبه عرفه بسیار است و در کتاب بحار الانوار
 و رساله علی حده جمع کرده ام و اکثر خلق را آنچه مذکور دین رساله
 کافی است و سابقا مذکور شد که عمل استفتاح را بنزد ریزو
 می توان کرد **فصل سیم** در بیان اعمال ضروریه شب عبودیت

منعني وان

فصل سیم در بیان اعمال ضروریه شب عبودیت

روزش و ایام تشریق است یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه
 شب عید اضحیٰ از جمله چهار شب که احیای آنها از سنت مؤکده است
 و منقولست که درین شب رها آسمان بسته نمیشوند برای آنکه
 صداهای دعاها حاجیان بالا رود و صدای ایشان در آسمان پیچیده است
 مانند صدای مگس غسل در میان کند و حقیقتاً حاجیان از اندامی که کند که
 منور و در کارش او شامد بندگان من و حق مراد کرده اید
 و بر من لازم است که دعا شمارا مستجاب گردانم پس هر که
 مستحق آمرزش است همه گناهان و زای آمرزد و هر که سزاوار
 آن نیست گناهانش را که میکند پس هر که با ایشان در عبادت
 و دعا شریک شود در ثواب با ایشان شریک خواهد بود و غسل
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام درین شب سنت است
 منقولست که هر که درین شب آنحضرت را زیارت کند گناهان
 و اینده او آمرزیده شود و اما اعمال روز عید غسل در آن
 سنت مؤکده است و بعضی اجب استه اند و بهتر آنست
 که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان
 غیبت امام علیه السلام سنت مؤکده است و بجز آن فقیر واجب
 است بشرایط مقررده و نمازش بهمان کیفیت است که در عید

فطر مذکور شد و دعا پیش از رفتن بنماز عید بخامد مذکور
 شد و دعا بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و
 این ساله کجایش ذکر آنها را ندارد و بهترین دعاها دعا چهارم
 هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست **اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مَبَارَكٌ**
وَأَكْرَمُ عَاجِلٍ وَآخِرٍ شَشْرَةٍ أَوْلَسْ بِأَمْنٍ بِرَحْمَةٍ مِنَ الْبَرِّحَةِ الْعَبَّاسِيَّةِ
 نیز بخواند بهتر است زیرا که **بعضی** از نسخ قدیمه صحیفه **سینا**
 خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعا کند به بهترین دعاها
 و درین روز و سایر عیادت است خواندن چنانچه انشاء
اللَّهُ تَعَالَى بعد از این در ضمن زیارت مذکور خواهد شد و درین
 عید سنت است که افطار بعد از نماز از گوشت قرنی باشد و آنچه
 احکام این عید قریب است و آن سنت مؤکده است و بعضی
 علماء واجب آنستند اندا که قدرت بر آن داشته باشد **و از حضرت**
صادق علیه السلام منقولست که اضحیه واجبست بر هر مسلمانی
 و فرمود که از بر خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خواهی
 بکن و اگر خواهی مکن و از آن سلسله زوجه حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقولست که با حضرت عرض کرد که عید اضحی حضرت
 میشود و من قیمت اضحیه ندارم یا قرض کنم و اضحیه بکنم حضرت



فرمود که قرض کن که آن قرض را خدا داد خواهد کرد و بهتر آنست
 که در روز عید بکشد و در روز یازدهم و در یازدهم نیز منبوت
 کشت و اگر در منی باشد روز سیزدهم نیز میتوان کشت و بهتر
 آنست که رده هه زبجه خریده باشد و مکروهست قربانی کردن
 حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید که شتر یا گاو
 یا کوسفند یا بز بود ^{شکل} و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و
 اگر شتر باشد میباید که پنج سال تمام داشته باشد یا زیاده و
 اگر گاو یا بز باشد میباید که یکساله اش تمام باشد و داخل در
 سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام ^{شکل} باشد بهتر است و اگر
 کوسفند باشد شش ماهه کافیست و اگر هفت ماه تمام باشد
 بهتر است و میباید که نقص در اعضایش نبوده باشد و کور
 بیک چشم یا هر دو چشم نبوده باشد و بیبالک نباشد که راه
 رفتن بر آن دشوار باشد و گوش بریده نباشد و اگر شوشه باشد
 وجداننده باشد باکی نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است و
 باید که مغز شاخ نشسته باشد و اگر پوستش نیز نشسته
 باشد بهتر است و بهتر آنست که بیمار و بسیار بیمار نباشد و
 سن آنست که فریه باشد و بیبالاغر نباشد که پیه بر کرده اش

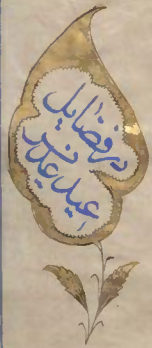


نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش نیز نبریده
 باشد و مکر و هست که اگر خصیه اش مالیده باشند و اگر
 بغیر خصی بهم نرسد خصی را میتوان کرد و سنت است که
 اگر قریانی شتر یا گاو باشند ماده باشند و اگر کوسفند یا
 بز باشند نر باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست
 بروی است قصاب بکارد و مددی بکند و طریق کشتن
 آنست که اگر شتر باشد نحر کند یعنی حریه را مانند کارد و یا
 نیزه در کوه ال پائین کردنش فرو برد و اگر بعوض آن زنج کند
 حرام میشود واجبست که رو بقبله بدارد آنرا و نام خدا
 برد و سنت است که آنرا ایستاده دارد رو بقبله بکارد
 و هر دو دستش را از سر پاتا تا زانو بر زمین یا تسمه بر یکدیگر
 به پیچد و آنکه نحر میکند در جانب راست شتر بایستد و
 حریه را در نحرش فرو برد و اگر گاو یا بز یا کوسفند باشد
 باید که چهار رک را از کردنش ببرد یعنی حلقوم و دو رک بپوشد
 که در دو جانب حلقوم است و یکی که در پشت حلقوم است
 که آب علف از آن رک بخوف آن می رود و اگر اینهار نخر کند
 حرام میشود و سنت است که دعا را بخواند در وقت کشتن

چنانچه بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 چون قربانی را بخری روی آرا بقبله کن و در وقت نحر با نحر بگو
 وَجَّهْتُ جَمْرِي لِلَّهِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَيْفًا مُسْتَبِئًا وَمَا
 أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ
 مِنْكَ وَكَلِّبِ بِنِعْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ نِخْرِي بِأَذْمِجْ بِكَذِبِ كَوِيدِ اللَّهُمَّ
 تَقَبَّلْ مِنِّي وَرَمُودِ كَمَا تَأْمُرُ بِسَرِّهِ سِرًّا جَدًّا مَكْنُومًا وَجُونَ يَوْسُوسِ
 بِكَذِبِ سُنَّتِ اسْتَكْيَا حَصَّهُ رَاخُودِ وَاهْلِ خَانَةِ اشْجُورِ نَدِ
 وَبِهْتَرَانَتِ كَهْ خُودِ بَانَ افْطَارِ كَنْدِ وَيَكْ حَصَّهُ رَا بَرِ كَهْمَا يَكَا
 بَهْدِيَه بَفَرَسْتِدِ وَآكَرِ پَرِيشَانِ بَاشَنْدِ بَهْتَرَا سْتِ وَيَكْ حَصَّهُ رَا
 بِفَقْرِ اَوْ سَوَالِ كَنْدِ كَانِ بَدَهْدِ وَآكَرِ أَكْثَرِ اَوْ تَصَدَّقْ كَنْدِ
 شَايِدِ بَهْتَرَا سْتِ وَسُنَّتِ اسْتِ كَهْ يَوْسُوسِ وَكَلَهْ وَجَمِيعِ اَجْرَاهِ
 حَالَالِ اَنْ تَصَدَّقْ كَنْدِ وَتَصَرَّفْ نَكَنْدِ وَبِهْ قَضَانْدِ هَدِ مَكْرَانَكِ
 قِصَابِ پَرِيشَانِ بَاشْدِ وَتَصَدَّقْ بَا وَبَدَهْدِ وَرَحْدِيثِ صَحِيحِ
 وَارْدِ شَدَهْ اسْتِ كَهْ يَوْسُوسِ بَا مَيْتَوَانْدِ بَاغْتِ كَنْدِ وَرُودِ اَنْ نَمَا
 كَنْدِ وَبَنَشِينْدِ وَآكَرِ كُو سَفَنْدِ يَافْتِ نَشُودِ سُنَّتِ اسْتِ كَهْ قِيَمْتِ
 وَسَطِّشِ اَوْ تَصَدَّقْ بَكَنْدِ وَآكَرِ يَكْ جَوَانِ بَرَايِ خُودِ وَعِيَالِ خُودِ

بکشد بهتر است و اگر بعد عیال بکشد ثوابش بهتر است و
 از برای پسر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی
 کردن خوب است و اگر از برای حضرت رسول و ائمه معصومین
 علیهم الصلوة والسلام قربانی کند ظاهر خوب است و مستحب است
 که حضرت رسول و کوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که
 خداوند این از من و از هر که قربانی کند با نکرده است از اهل بیت
 و در دوم فرمودند خداوند این از من و از هر که قربانی نکرده
 است از امت من و حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام هر سال اول
 یک کوسفند قربانی می کردند و می فرمودند خداوند این
 از پیغمبر است پس یک کوسفند دیگر از بر خود قربانی می فرمودند
 و اگر جمعی در نباشد که هر یک قربانی جدا بکنند جایز است که
 بایکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و جفع
 که خدا را یاد کنید در ایام معدودات یعنی در روزی چند
 شمرده شده و در احادیث معتبره منقول است که مراد تکبیر گفتن است
 در ایام تشریق پس هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید
 که اولش ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در
 سایر شهرها عقیب هفتاد که از ظهر روز عید است تا صبح روز

دوازدهم و مشهور استیجاب است و بعضی واجب گفته اند و
 اقلش بعد از هر نماز فریضه یک مرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است
 و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق تکبیر موافق
 حدیث صحیح اینست: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ
 أَكْبَرُ وَ لِلَّهِ الْحَمْدُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَيْتَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقَنَا
 مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا بَلَّغَنَا **فصل چهارم در**
 فضایل اعمال شب روز عید غدیر است و روز عید غدیر
 هجدهم ایماه است و عظیم ترین عیاد است و احادیث از طرق
 عامه و خاصه در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد
 احصاست و درین مقام بچند حدیث کفافی تمام **بند**
 معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که چون روز
 قیامت شود چهار روز را بنزد عرش الهی برند بازینست تمام
 مانند عروسی که او را بخانه داماد برند و روز عید اضحی و روز
 فطر و روز عید غدیر و روز جمعه و روز عید غدیر در میان
 آنها مانند ما باشد در میان ستاره کان و آن روزیست که حقیق
 ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد و این روز کار و زود داشت
 شکر خدا و آن روزیست که خدا در آن روز کامل کرد ایندین را



باینکه حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام را نصب کرد بخلافت و فضیلت و او وصی بودن
 او را ظاهر کرد ایند بر مردمین و نزه داشت بن روز را و بن
 روز کامل شدن دینست و روزیت که بپنی شیطان
 برخاک مالیده شده است و روزیت که اعمال شیعیان
 و دوستان الخمد صلوات الله علیهم اجمعین در این روز مقبول
 میشود و این روزیت که حقیق عملها مخالفان باطل
 میگرداند مانند نرها که در میان هوا پراکنده میشود و این
 روزیت که خدای عز و جل امر میکند جبرئیل را که نصب کند
 کرسی کرامت خدا در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی
 بالا میرود و ملک که از جمیع آسمانها نزل او جمع میشوند و ثنا
 میگویند بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین و استغفار
 میکنند بر شیعیان امیر المؤمنین و حضرت ائمه معصومین
 صلوات الله علیهم اجمعین و دوستان ایشان از فرزندان
 آدم و این روزیت که امر میکند خدا ملک که نویسندگان اعمال
 را که قلم بردارند از چنان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه
 روز از فرغ عید غدیر و نویسند هیچ خطا و نگاه ایشان را

برای کرامت محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و این
 روز نیست که خدا زیاد میگرداند مال کسی که عبادت خدای
 کند و نیز روزی که وسعه دهد روزی را بر عیال خود و برادر
 خود را و او را زیاد میگرداند از آتش جهنم و این روز نیست که خدا
 سعی شیعیان را شکر می کند یعنی مزد میدهد و نگاهبان
 ایشان را می آفریند و عمل ایشان را قبول میکند و این روز نیست
 که خدا غمها را ایشان را زایل میگرداند و نگاهبان ایشان را که میکند
 و روز پنجشنبه است و روز عطیه است و روز زمین کردن علم
 است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است و روز ^{بزرگ}
 که دعاها درین مستجاب میگردند و روز موقوف بزرگ است
 و روز پوشیدن جامه های نیکوست و روز بخشیدن نگاهبان
 شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام است و روز نیست که صلوات
 بسیار باید فرستاد بر محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین
 و روز خوشنودیست و روز عید اهل بیت محمد است و روز
 قبول اعمال است و روز زیادتی طلب ثواب است و روز استراحت
 مؤمنانست و روز سوداگری ایشانست و روز مزد و سستی کردن
 شیعیانست بایکدیگر و روز رسیدن بر حمت خداست و

روز ترك بكار و نگاهانست و روز عبادتست و روز افضلا
 نمودن روزها داران است پس هر که روزه دار پاد ریز روز
 افطار فرماید چنانست که ده فیاض افطار کرده باشد و هر قیام
 صد هزار کس است و روز تهنیت و مبارك باد است پس هر مؤمن
 که بایکدیگر بر ملاقات کند چنان تهنیت بگوید الحمد لله الذي
 جعلنا من المسلمین بولاية امیر المؤمنین و الائمة علیهم السلام
 یعنی حمد و سپاس خداوند براس است که گردانید ما را از آنها که
 چنگ زده اند در ولایت محبت پادشاه مومنان و ائمه علیهم السلام و این روز
 تبتم است در روز مومنان پس هر که تبتم کند در روز عید و مؤمن
 خود در روز عید غدیر حق تعالی نظر میکند روز قیامت بسوی
 او بر حمت بر آورد هزار حاجت و او بنا کند در بهشت از
 برای قصری از مروارید سفید و روی و انور کند گرداند
 و این روز زینت است پس هر که زینت کند بر او روز عید غدیر
 حقیق بیامرزد از برای او هر گاه هی که کرده است از صغیر و
 کبیر و بفهرستد حقیق بسوی او ملک چند را که بنویسد برای او
 حسرت بلند گرداند برای رجای سال آینده مثل این روز
 پس اگر بمهر شهید مرده باشد و ثواب شهیدان ایشان داشته

باشد و اگر زنده باشد سعادت مند زنده گان کند و هر که طوام
 دهد درین روز مومنی چنان باشد که طعام داده باشد جمع ^{سبع}
 و صدیقان او هر که دیدگ کند ریز و مومنی داخل کرد انخل
 در قبر او هفتاد نور و قبرش گشاده گرداند و زیارت کند
 در قبر هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند و زیارت در
 در روز عید غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت امامت و محبت
 ما اهل بیت را بر اهل آسمانها هفت گانه پس پیشی گرفتند باقرار
 بان اهل آسمان هفتم پرنینت داد آنرا بعرض پر بعد از آن سبقت
 گرفتند اهل آسمان چهارم باقرار بان پرنینت داد آنرا بجمع
 پر سبقت گرفت باقرار با اهل آسمان اول پس آنرا زینت
 بخشید بستانه گان را پس حقیق عرض کرد ولایت ما را بر زمینها
 پر پیشی گرفت باقرار بان مکه معظمه پرنینت داد آنرا بکعبه
 پر پیشی گرفت مدینه طیبه پرنینت داد آنرا بمحرم مصطفی
 پر سبقت گرفت بسوآن شهر کوفه پرنینت داد آنرا بقبر
 حضرت امیر المؤمنین پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس
 اول کوهی اقرار کرد سه کوه بودند کوه عقیق و کوه فیروز و
 کوه یاقوت بان سبب این جواهر هاد را آنها هم سبقت پر سبقت

کوهها دیگر

گفتند

گرفتند باین سبب معدن طلا و نقره و سایر معدنها کردند
 و هر که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نکردید باز در روز عید غدیر
 عرض کرد ولایت ما را بر آیهما هر که قبول کرد شهرت شد و
 هر که قبول نکرد دشواری تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر
 رمضان و هر مرغی که قبول کرد سخن گو و خوش آواز کردید و
 هر که قبول نکرد لال و بد آواز کردید و مثل مومنان در قبول کردن
 ولایت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز عید غدیر مانند مثل
 ملک است در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که
 قبول ولایت آنحضرت نکردند و روز عید غدیر مانند مثل
 شیطان است در قبول نکردن سجده حضرت آدم و در روز عید
 غدیر این آیه نازل شد **لَا يُؤْمِنُ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا** یعنی امروز
 کامل گردانیده ام از برای شما دین شما را و تمام کرده ام دین شما
 نعمت خود را و پسندیده ام اسلام را بر آید دین شما پس حضرت
 فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبر مرا مگر آنکه وصی و
 خلیفه خود را در این روز نصب کرده است و کلیت
 بسند معتبر روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام

پرسیدند که ایام سلا ترا عید هست غیر جمعه واضحی و قطری
 با عید هست که از همه حرمتش بیشتر است را و گفت کدام
 عید است فرمود که آن روزیست که ز صبح در رسول خدا
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت امیر المؤمنین با بخلافت خود و فرمود
 که هر که من مولا و آقا و امیر پس علی مولا و آقا و پیشوای اوست
 و آن روز هجدهم ذی الحجه است را و گفت که چکار در آن روز
 باید کرد فرمود که باید روزه بداری و عبادت کنی و محمد آل محمد را
 یاد کنی و برایشان صلوات بفرسی و وصیت کرد در سوختن
 امیر المؤمنین علیه السلام که این روز عید کرد اند و هر چه بگری
 و صی خود را وصیت میگرد که این روز عید کرد اند و بر تو
 دیگر فرمود که روزه روز عید غدیر کفار هشت سال نگاه آ
 و بر روایت دیگر منقولست که مفضل از حضرت صادق علیه السلام پرسید که
 امر میکنم مرا که روز عید غدیر را روزه بدارم فرمود آری و الله
 بدرستی که درین روز خدا توبه حضرت آدم را قبول کرد بشکر
 آن این روز را روزه داشت و درین روز خدا حضرت ابراهیم را
 از آتش نجات داد و بشکر آن این روز را روزه داشت و درین روز
 حضرت موسی هارون را وصی خود کرد ایند و این روز را بشکر از نعمت

اروی الله اری الله

وصیت

روزه داشت و درین روز حضرت عیسیٰ صلی الله علیه و آله و سلم خود شمعوز الصفا
 را ظاهر گردانید و این روز را شب که حق تعالی روزه داشت و درین روز
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر المؤمنین خلیفه و جانشین
 خود گردانید و فضیلت صاینا و را بر خلق ظاهر گردانید و
 این روز را شب که این نعمت‌ها روزه داشت و این روز روزه داشتن
 و روز عبادت و روز طعام دادن است و روز نیکی کردن است
 با برادران مؤمن و روزیست که خدا از مؤمنان خوشنود مپسندد
 و بپنی شیطان بر خاک مالیده میشود و **بسنده** معنی از ابن ابی نصر
 منقولست که گفت روز حضرت امراض علیه بود و جماعت بسیار
 حاضر بودند بر فضیلت روز عید غدیر مذکور شد و بعضی
 از حاضران انکار کردند حضرت فرمود که پدرم از پدرانش و از
 که روز عید غدیر در آسمان مشهور تر است از زمین بدستیکه
 خدا را در فردوس اعلیٰ قصر هست که یک خشت آن از طلاست
 و یک خشت آن از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت
 سرخ و صد هزار خیمه است از زمرد سبز و خاکش مشک و
 عنبر است در آن چهار هزار بیت نهم از شراب نهری از آب و
 نهری از شبنم و نهری از عسل و در آن درختان هست از

درین روز

کردند

انواع میوه ها و بر آن درختان مرغان خوش الحان هستند بدین
 آنها از مر و ایداست با آنها آنها از یاقوت و انواع نغمه ها خوانند
 کی میکنند چون روز عید غدیر میشود در آن قصر جمیع اهل
 آسمانها و تسبیح و تقدیر و قهلبل میبکند و آن مرغان نیز از
 میکند و در میان آن آب فرو می وند و بر آن مشک و عنبری
 غلطند و چون مشک که جمیع میشوند و پرواز میکند و مشک و
 عنبر بر سر ایشان می فشانند و درین روز نیز از حضرت فاطمه علیها
 السلام که در شب فاق آنحضرت سدره المنتهی درخت طوبی
 نثار کردند بر یکدیگر بگردیدند و چون آخرین روز میشود
 نذای ایشان را جانب نبی علی مه رسد که بر کردید بسوی درجه او مرتبها
 خود پس تحقیق این کردید از کافران و خطا و لغزش تا مثل این روز
 از سال آینده برای کرامتند و علی صلوات الله علیه واپس حضرت فرمود
 ای پسر ابی نصر هر جا که با سعی کنی که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام حاضر شو بد رستی که خدا درین روز می آرد از هر مردی مؤمن
 وزن مؤمنه نگاه شصت سال ایشان را و درین روز آزاد میکند
 از آن جهت هم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر
 و شب فطر یکدر هم که درین روز به برادر مؤمن بدی بر آید با

هزار در هم که در اوقات یکره بدهی احسان درین روز به برادر
 مؤمن خود و شاگردان هر مرد مؤمن و زن مؤمنه را بخدا سو کند
 که اگر مرید ما یز و ز را بداند چنانچه باید هر آینه هر روز و زه تن
 بایشان ملکه که مصافحه میکنند و زیارت حضرت امیر المؤمنین
 درین روز فضیلت بسیار دارد از نزدیک و دور و موافق روایت
 صفوات و غیر آن اگر از دور زیارت کند و رکعت نماز نزدیک
 بجا آورد رکعت اول بعد از حمد سوره طه تا آن زمانه و در رکعت
 دوم سوره قل هو الله بخوانند پس آیند عا بنحیث الله صل علی و آئیک
 و آخر نبیک و وزیرم و حبیبیه و خلیله و موضع سر و خیریه
 من سریره و وصیه و صفویه و خالصیه و آمینیه و ولییه
 اش و عشرتیه الذین امنوا بهم و آبی زبیتیه و باب حکمیه و
 الناطق مجتبه و الداعی الی شریعتیه و المناضی علی سنتیه و
 خلیفتیه علی امتیه سید المسلبین و امیر المؤمنین و قائم
 الغر المحجلین افضل ما صلیت علی احد من خلقک و اصفیائک
 و اوصیاء انبیاءک اللهم انی اشهد انه قد بلغ عن نبیک ما
 حیل و رعی ما استخفی و حفظ ما استورع و حلل حلالک
 و حرّم حرامک و اقام احکامک و دعا الی سبیلک و والی

أَوْلِيَّائِكَ وَعَدَىٰ عَدَائِكَ وَجَاهِدْنَا كَيْفَ نَحْنُ سَبِيلِكَ وَ
 الْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنِ امْرُوكِ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ
 مُدْبِرٍ لَا نَأْخُذُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لِأَنَّهُ حَقٌّ بَلَّغَ فِي ذَلِكَ الرِّضَا وَسَلَّمَ
 لِيكَ لِقْضَاءِ عَبْدِكَ مُخْلِصًا وَتَصَحُّكَ لِمُجْتَهِدٍ حَتَّىٰ آتَاهُ الْيَقْبَرُ
 فَقَبَضَهُ إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا وَوَلِيًّا تَقِيًّا رَضِيًّا نَكَاهًا رِيًّا
 مَهْدِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ نَبِيِّائِكَ وَأَصْفِيَّائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَآكِرِ
 إِسْمَارِهِ كَذَلِكَ شَهَادَتُ شَهَادَتِهَا بِجَانِبِ قَبْرِ شَرِيفِهَا نَحْضُ وَإِبْرَازِهَا
 رَانِزِهَا نَحْوَانِ مَهْتَرِ اسْمِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَدَحْمَةَ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَجُجْنَهُ عَلَى
 عِبَادِهِ أَشْهَدُ لَقَدْ جَاهَدْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
 وَعَمِلْتَ بِكِبَارِهِ وَأَتَيْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّىٰ
 دَعَاكَ اللَّهُ إِلَىٰ جَوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِإِخْيَارِهِ لَكَ كَرَمٌ تَوَالِيهِ
 وَالزَّمَّ عَدَائِكَ الْحُجَّةَ فِي قُلُوبِهِمْ يَا كَمَعَ مَالِكٍ مِنَ الْحُجَّ الْبَالِغَةَ
 عَلَىٰ جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي مُطَهَّرَةً
 بِقَدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُوَلَّوَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ حُجَّةً صَفْوَةً
 أَوْلِيَّائِكَ مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَاوَاتِكَ صَابِرَةً عِنْدَ زَوْلِ بِلَائِكَ

شَاكِرَةٌ لِفَوَاضِلِ نِعْمَاتِكَ ذَاكِرَةٌ لِسَوَابِغِ الْإِيْتِكَ مُشْتَاقَةٌ إِلَى فَرْحَةِ
 لِقَائِكَ مُتَرَفِّدَةٌ لِنُفُوعِ لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْتَنَّةٌ بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ
 مُفَارِقَةٌ لِأَخْلَاقِ عَدَائِكَ مَشْغُولَةٌ عِزِّ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ وَشَاكِرَةٌ
 اللَّهُمَّ إِنَّا قُلُوبَنَا لَمُحِبُّبِنَ إِلَيْكَ وَالْهَيْهَاتُ وَسَبِيلُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ
 شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَأَفِيدَةٌ الرَّاغِبِينَ
 مِنْكَ فَارِعَةٌ وَأَصْوَابُ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الرَّاغِبِينَ
 إِلَيْكَ مُفْتَحَةٌ وَدَعْوَةٌ مِنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةٌ مِنْ آتَابِ
 إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مِنْ بَكِيٍّ مِنْ خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْإِعَانَةُ
 لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُوجُودَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُبْدُولَةٌ
 وَعِدَائِكَ لِعِبَادِكَ مُبَجَّرَةٌ وَذَلَالَتُ مَنْ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ وَالْعَمَالَ
 الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَذَلَالَتُ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةٌ
 وَعَوَائِدُ الرِّبِّ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعَدَّةٌ وَمَنَاهِلُ
 الطَّيِّبِ لَدَيْكَ مُتَرَعَّةٌ اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبَلْ شَأْنِي وَ
 وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ آبَائِي وَأَجْبَانِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنِ
 وَالحُسَيْنِ وَالْإِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّةِ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ
 عَلَيْهِمْ أَهْلِي نِكَ وَلِيَّ نِعْمَاتِي وَمُنْهَى مَنَائِي وَغَايَةَ رَجَائِي
 فِي مُقْتَلِي وَمَسْأَلِي وَكَرْبَعَانِ مَازَوْلِي بِزِيَارَتِي وَاجْعَلْ رَدِّي

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الْمُتَّقِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الْمُتَّقِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الْمُتَّقِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الْمُتَّقِينَ

و آخرند عارا بخواند شاید بهتر باشد و شب عید از بر نیز شب است که
 بسیار در شب نیز مناسبست که این یک را بعمل آورند و نماز در آن
 وارد شده است چون سندش معتبر نبود ايراد نمودیم و اما فضیلت
 روزه داشتن و تصدق کردن و افطار روزه دار نمودن در پیروز
 درین ابواب حادیت بسیار است از جمله آنها این است و این است که حضرت
 صادق علیه السلام فرمود که روزه روز عید غدیر برابر است با روزه
 عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام دنیا عمر بپاید و روزه بدارد و روزه
 این روز برابر است با ثواب و عمر روزه داشتن برابر است نزد خدا
 با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خداست و خدا نفرستاده است
 پیغمبر را مگر آنکه این روز را عید کرده است و حرمت آن را داشته
 است و نامش در آسمان روز عید معهود است و نامش در زمین
 میثاق ماخوذ و جمع مشهور است و هر که در این روز مؤمن را
 افطار فرماید ثواب کسی دارد که ده فیما مرطعام دهد که هر یک
 صد هزار است و ثواب کسی دارد که طعام دهد و آب دهد بآن
 عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان
 و صالحان را در سال قحط و یکدم هم که در این روز تصدق کند
 برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر تصدق کند پس

فرمود که شاید گمان کنی که خدارونی خلق کرده است که حرمش
 ازین روز بهتر باشد نه والله و الله نه والله و بر وایت دیگر فرمود که
 روزه اش برابر است با شصت ماه از ماهها حرام که روزه بدارند
 فرمود که روز عید غدیر و نرس و مرو شادیت و **بینه** معتبر
 از فیاض بن محمد منقولست که گفت در روز عید غدیر مردم
 در خدمت حضرت امام رضا علیه السلام بودند و آنحضرت در آنروز
 مخصوصا و خویشان و اصحاب خود را جمع کرده بود و ایشانرا نگاه داشته
 بود که در شب افطار کنند و بخانها ایشان طعام و زرها و
 خلعتها و ستاخی کفش و انگشتر نیر فرستاد و بایشان خلعتها و نقره
 شفت فرمود و ملازمان و خدمتکاران خود جامها نقره
 بسیار نفیس بپوشانیده بود و فضیلت اینروز را برای مردم ^{نقل}
 میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالها خلافت حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام روز جمعه با عید غدیر در یک روز جمع
 شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت بر منبر بالا رفت
 خطبه طولانی خواند و فضایل و زهد بر این بیان فرمود
 نامها بسیار از برای اینروز ذکر کرد پس فرمود که بعد از آنقضای
 این جمع بر کردید بخانه خود و توسعه کنید بر عیال خود احسان

و نیکی کنید نسبت به برادران مؤمن خود و در خانه‌ها خود برادران
 مؤمن را جمع کنید و نیکی نسبت بایشان بکنید و یکدیگر را
 تهنیت و مبارکباد بگوئید و نیکی احسان کردن در ریزش
 مال را و عمر را زیاده می‌کند و مهر با بی‌یکدیگر کردن موجب
 رحمت الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال خود
 برادران مؤمن خود و اظهار شاد و خوشحالی کنید و هر که امید
 احسان شما دارد در حق و تقصیر مکنید و ضعیفان و فقیران
 و غلامان و کنیزان را با خود برابر کنید بد رستی که دادن
 یک درهم در ریزش برابر است با دویست هزار درهم و حق
 زیاده نیز عطا می‌کند و روزه این روز را قطع سنت گردانید
 و ثوابش مانند ثواب کسی که روزه که از او دنیا تا آخر دنیا
 عبادت کند بآنکه روزها روزه بدارد و شبها عبادت
 بایستد و کسی که بر آورد حاجت برادر مومنی پیش از آنکه
 او اظهار کند از روی رغبت و خواهش با او نیکی کند چنان
 باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را عبادت
 کرده باشد و هر که در شبش مومنی افطار فرماید چنان باشد
 که هزار هزار پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرمود باشد

پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل احوال چند بن نفر
 از مردان مؤمن و زنان مؤمنه بشود و هرگاه چنین کند من
 ضامن از خدا که امان یابد از کافرشدن و فقیر شدن و اگر
 بمبرد در آتش یاد را نزدیابعد از آن تا عید غدیر آید
 بدون آنکه کبیره بسینابری بکند البته آمرزیده است
 و هر که قرضی کند در این روز بر ابرادان خود مضامن بر خدا
 که اگر او در زنده بدارد یا بمیراند نقرض از او متحمل شود و از
 دوش او برارد و چون بایکدی یک ملاقات کنید مصافحه کنید
 و بزبانهای یکدیگر را تهنبت بگوئید و آنچه گفتم حاضر از بغایران
 بگوئید و تونکران رعایت کنند فقیران را و قویان دستگیر
 کنند ضعیفان را حضرت رسول صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بهمراه آنها امر
 فرمود و بدانکه غسل را و لاین روز سنّت مؤکده است
 و اما کیفیت نماز روز عید غدیر نماز مشهور شانش که
 از حضرت صادق عَلَيْهِ السَّلَام روایت گرداند که هر که نهم ساعت
 پیش از زوال شمس در رکعت نماز آید و در هر رکعت سه
 حمد بگرتبه و قل هو الله و انا انزلناه و اية الكرسي تا هم فیه الذکر
 هر یک ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حق تعالی با صد هزار

حج و عمره و هر حاجتی از حاجت‌های دنیا و آخرت که از خداوند بزرگوار
 سوال کند البته با سزا و عاقبت برآورده شود و چون برادر مؤمن
 را ملاقات کنی بگو الحمد لله الذي اكرمنا بهذا اليوم وجعلنا من
 المؤمنين بعهد الله عهدنا و ميثاقه الذي واثقنا به من
 ولاية و لاه آخره و القوا و يقسطه و لم يجعلنا من الجاحدين
 و لم يكد بين يوم الدين يعني سپاسش و نذر اسرار است که ما را
 کرامت‌اش باین روز و کرد ایند ما را از ایمان و دنده‌کان و کدنه
 ما را از وفاکننده‌کان بعهد خود که عهد گرفته است بر ما و پیمانیکه
 محکم گردانیده است بر ما که ولایت لیان احرام است و آنها که
 حکم میکنند بعد از تو می‌خالق و نکرد ایند ما را از انکارکننده
 کان و تکیه‌کننده‌کان بر روز جزا و فرمود که بعد از نماز این دعا
 بخواند رَبَّنَا انَّا سَمِعْنَا بِإِيْنَادِي لِلْإِيْمَانِ أَنْ آمَنُوا
 بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا
 مَعَ الْآبِرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ سُبُلِكَ وَلا تُخْزِنَا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لا تُخْلِفُ الْبِعَادَ اَللّهُمَّ إِنِّي شَهِدُكَ وَكُنِّي بِكَ
 شَهِيدًا وَاشْهَدُ مَلَكًا مَعَكَ وَآبِيًّا نَعْمًا وَحَمَلَةً عَرْشِكَ وَسَكَّانًا
 سَمَوَاتِكَ وَارْضِيكَ بِإِنَّكَ أَنْتَ اللهُ لا إِلَهَ إِلا أَنْتَ الْمَعْبُودُ لا

نَعْبُدُ سِوَاكَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوا كِبَرًا وَ
أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
عَبْدَكَ وَمَوْلَانَا رَبَّنَا سَمِعْنَا وَأَجَبْنَا وَصَدَقْنَا الْمُنَادِي
رَسُولَكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللهُ إِذَا نَادَى بَيْنَنَا بِعَنْكَ بِاللَّهِ أَمْرَتَهُ
أَنْ يُبَلِّغَ مَا أَنْزَلَتْ إِلَيْهِ مِنْ وِلَايَةٍ وَبِي أَمْرِكَ وَحَدْرَتِهِ وَ
أَنْذَرْتَهُ أَنْ تَبْلُغَ مَا أَمْرَتَهُ بِهِ أَنْ تَسْخَطَ عَلَيْهِ وَمَا بَلَغَ بِسِوَاكَ
عَصْمَتَهُ مِنَ النَّاسِ فَنَادَى مُبْلِغًا عَنْكَ لَا مَرْكَزَ مَوْلَاهُ
فَعَلَى مَوْلَاهُ وَمَرْكَزَتْ لِيَّهِ فَعَلَى وِلْيَتِهِ وَمَرْكَزَتْ بِيَدَيْهِ فَعَلَى
أَمِيرِهِ رَبَّنَا قَدْ أَجَبْنَا دَاعِيكَ لِنَدْبِهِ مُحَمَّدًا عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ
إِلَى الْهَادِ الْمُهْتَدِ عَبْدَكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَجَعَلْتَهُ مَثَلًا
لِبَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَوْلَاهُمْ وَوَلِيَّهُمْ رَبَّنَا آمَنَّا
وَاتَّبَعْنَا مَوْلَانَا وَوَلِيَّنَا وَهَادِيَّنَا وَدَاعِيَّنَا وَدَاعِيَ الْأَنَاوِ
صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَحُجَّتِكَ لِبَيْضَاءَ وَسَبِيلِكَ لِلدَّاعِي لِيَدِكَ
عَلَى رِصْبَةٍ هُوَ وَمِرَاتِبَعُهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
وَأَشْهَدُ أَنَّهُ الْأَمَامُ الْهَادِي الرَّشِيدُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي
ذَكَرْتَهُ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَأَنَّكَ قُلْتَ وَإِنَّهُ فِي أَمْرِ
الْكِتَابِ لَدِينَا الْعَلِيُّ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ بِأَنَّهُ عَبْدُكَ

عَلِيُّ
مَوْلَانَا

عَلِيُّ
مَوْلَانَا

وَالْهَادِي مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ الَّذِي بَرَأَ الْمُنْذِرَ وَصِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ
 وَأَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدُ الْعُرَى الْمُجْتَلِبِينَ وَجُحَّتْكَ الْبَالِغَةُ وَ
 لِسَانُكَ الْمَعْبُورُ عَنْكَ فَمِنْ خَلْقِكَ وَإِنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي
 بَرِيَّتِكَ وَدِيَارِ دِينِكَ وَخَازِنُ عِلْمِكَ وَأَمِينُكَ الْمَأْمُورُ بِالْمَأْمُورِ
 مِيثَاقَهُ وَمِيثَاقُ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ
 وَبَرِيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَالْوَحْدَانِيَّةِ وَالرُّبُوبِيَّةِ
 بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيًّا
 وَالْإِفْرَادَ بِوِلَايَتِهِ تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالَ دِينِكَ وَمَطْلَبَ
 نِعْمَتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِيَّتِكَ فَقُلْتَ وَقَوْلِكَ لِحَقِّ
 الْيَوْمِ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ
 لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا فَالْحَمْدُ بِمُؤَالَاتِهِ وَأَتَمَامَ نِعْمَتِكَ
 عَلَيْنَا يَا الَّذِي جَدَدْتَ لَنَا مِنْ عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ وَزَكَرْتَنَا
 ذَلِكَ وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِخْلَاصِ وَالنَّصْبِ بِقَوْمِ مِيثَاقِكَ
 وَمِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِذَلِكَ وَلَمْ تَجْعَلْنَا مِنْ آتِبَاعِ الْمُغَيَّبِينَ
 وَالْمُبَدَّلِينَ وَالْمُخْرَفِينَ وَالْمَبْتَكِينَ إِذْ أُنِ انْعَامِ وَ
 الْمُغَيَّبِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَمِنْ ذَلِكَ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

فَانَا هُمْ ذَكَرَ اللهُ وَصَدَقْتُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ اللَّهُمَّ الْعِزَّ
الْجَاهِدِيْنَ وَالنَّكَاحِيْنَ وَالْمَغِيْبِيْنَ وَالْمُبْدِيْنَ وَالْمَكْتُمِيْنَ بِهِنَّ يَوْمَ
الَّذِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْآخِرِيْنَ اللَّهُمَّ فَكُلِّمْ مُحَمَّدًا عَلَى نِعَامِكَ
عَلَيْنَا يَا هُدَا الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى الْاِيْمَةِ اَمْرًا مَزِيْدًا مِنْ عِبَادَتِكَ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْاِيْمَةُ الْهُدَاةُ الرَّاشِدِيْنَ وَاعْلَامُ الْهُدَاةِ وَ
مَنَارُ الْقُلُوْبِ وَالتَّقْوَى الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى كَمَا لِيْ بِكَ وَتَمَامَ
نِعْمَتِكَ وَمَنْ يَوْمَ وَمَوْالِيْكُمْ رَضِيْتُمْ لَنَا الْاِسْلَامَ دِيْنًا
رَبَّنَا فَكُلِّمْ مُحَمَّدًا وَصَدَقْنَا بِمَبِيْعِكَ عَلَيْنَا يَا رَسُوْلَ الْاَنْبِيَا
الْمُنْتَدِيْنَ وَالْيَسِيْرِيْنَ وَحَادِيْنَا عُدُوهُمْ وَبِرِيْئَانَا مِنَ الْجَاهِدِيْنَ
وَالْمَكْتُمِيْنَ بِهِنَّ يَوْمَ الَّذِيْنَ اللَّهُمَّ فَكُلِّمْ كَمَا كَانَ ذَلِكَ مِنْ شَأْنِكَ يَا
صَادِقَ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا يَخْلِفُ لِيْعَادَا يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِيْ شَيْءٍ
اِذَا تَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ بِمَوْالِيْكَ اَوْ لِيَايَاكَ الْمَسْئُوْلِيْنَ عَنْهُمْ عِبَادَكَ
فَاِنَّكَ قُلْتَ ثُمَّ لَتَسْتَلْنُ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ
الْحَقُّ وَقِفُوهُمْ اِنَّهُمْ مَسْئُوْلُوْنَ وَمَنْتَ عَلَيْنَا بِشَهَادَةِ الْاِيْمَةِ
وَبِوَلَايَةِ اَوْ لِيَايَاكَ الْهُدَاةِ بَعْدَ التَّنْذِيْرِ بِالنُّذُرِ وَالسَّرِيْحِ الْمُنْبِيْرِ
فَاكْمَلْتَ لَنَا يَوْمَ الَّذِيْنَ وَاتَمَمْتَ عَلَيْنَا النِّعَةَ وَجَدَدْتَ لَنَا
عَهْدَكَ وَذَكَرْتَنَا مِيْثَاقَكَ لِمَا خُوِذَ مِنَّا فِيْ اَبْتِدَاءِ خَلْقِكَ يَا نَا

وَجَعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَلَمْ تُسَيِّدْكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَإِذَا خَذَ رَبُّكَ
 مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِكُمْ
 قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا بِمَنِّكَ وَالطُّغْيَا وَإِنَّكَ لَنْتَ لِلَّهِ لَآئِلَةٌ إِلَّا أَنْتَ
 رَبُّنَا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَنَبِينَا وَعَلَى أُمَّهِ الْمُؤْمِنِينَ
 عَبْدُكَ اللَّهُ أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْنَا وَجَعَلْتَهُ آيَةً لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِكَ الْكِبْرَى وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالنَّبَا الْعَظِيمِ
 اللَّهُ هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ مَسْئُولُونَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ
 شَانِكَ أَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْهُدَايَةِ إِلَى مَعْرِفَتِهِمْ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا اللَّهُ
 الْكَرِيمُ نَابَهُ وَدَكَرْتَنَاهُ فِيهِ عَهْدَكَ وَمِيثَاقَكَ وَأَحْكَمْتَ دِينَنَا
 وَأَتَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَعَلْتَنَا بِمَنِّكَ مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ لَكَ
 وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَائِكَ الْمَكْدُوبِينَ بِيَوْمِ
 الذِّبْرِ فَاسْئَلُكَ يَا رَبِّ تَمَامَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَأَنْ تَجْعَلَنَا
 مِنَ الْمُؤَقِنِينَ وَالْمُؤَقِنَاتِ بِالْمَكْدُوبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا قَدْرَ صَدَقِ
 مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ مَا مَا يَوْمَ تَدْعُو كُلُّ نَاسٍ
 بِأَمْرِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي زُخْرَةِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْأَيُّمَةِ الصَّادِقِينَ
 وَاجْعَلْنَا مِنَ الْبِرَاءَةِ مِنَ الَّذِينَ هُمْ دُعَاةٌ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

من

هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَخِينًا عَلَى ذَلِكَ مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْ لَنَا مَعَ
 الرَّسُولِ سَبِيلًا وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ فِي طَهْرَةِ إِلَيْهِمُ اللَّهُمَّ
 وَاجْعَلْ مَحِيَانًا خَيْرَ الْحَيَا وَمَمَاتًا خَيْرَ الْمَمَاتِ وَمُنْقَلَبًا
 خَيْرَ الْمُنْقَلَبِ عَلَى مَوْلَايَا أَوْلِيَايَاكَ وَمُعَادَاتٍ عَدَايَاكَ
 حَتَّى تَوْفَيْتَنَا وَأَنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ وَجِبْتَ لَنَا فِي جَنَّتِكَ
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْمُتَوَى مِنْ جُورِكَ فِي دَارِ الْمُقَابَلَةِ
 مِنْ فَضْلِكَ لَا يَسْتُنَا فِيهَا الْعُوبُ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ
 كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّامَعَ الْإِبْرَارِ رَبَّنَا وَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
 عَلَى رِسْوَلِكَ وَلَا تَحْزُنْنَا بِيَوْمٍ أَلْقَيْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ
 اللَّهُمَّ وَاحْشُرْنَا مَعَ الْأَئِمَّةِ الْهُدَاةِ مِنَ آلِ رَسُولِكَ تَوْمِينَ
 بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ وَغَايِبِهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَيَا لَكَ فَضْلَتُهُمْ بِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ
 جَمِيعًا أَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِيَا هَذَا الَّذِي أَكْرَمْتَنَا فِيهِ بِالْمَوْلَا
 بِعَهْدِكَ الَّذِي عَمِدْتَهُ إِلَيْنَا وَيَا لَيْتَا قِيَامَنَا وَتَقَاتِيهِ
 مِنْ مَوْلَايَا أَوْلِيَايَاكَ وَالْبِرَاءَةَ مِنْ عَدَايَاكَ أَنْ تُنِّمَ عَلَيْنَا
 نِعْمَتَكَ وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعًا وَاجْعَلْهُ مُسْتَفْرًا وَلَا تَسْلُبْنَاهُ
 أَبَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَارْزُقْنَا مِرَافِقَةَ وَلِيِّكَ الْهُدَاةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رِسْوَلِكَ

مَحْجَرِهِ



الْمَهْدِي إِلَى الْهُدَى وَتَحْتَ لَوَائِيهِ وَفِي مُرْتَبَةِ شُهَدَاءِ صَادِقِينَ
 عَلَى بَصِيرَةٍ مِنْ دِينِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَكَرِهْتَ
 بِرَأْسِهِ شَوْرًا شَوْدَ بَابِزِ وَبِأَيْتِ عَمَلٍ بِكَ كَذَلِكَ شَيْخٌ مَفِيدٌ دِيكَرَانِ
 اِنْ حَضَرَ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِأَيْتِ كَرْدِهِ أَنْدَهُرُ كَرْدِي وَرِزْقُهُ
 دُورِ كَعْتِ نَمَازٍ بِكَ كَذَلِكَ هَرُوقَتْ كَهْ خَوَافُهُ وَكَرْدِي دِيكَرَانِ
 بِكَ كَذَلِكَ دَرِ نَسَاعَتِ حَضْرَتِ سَوَّلِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَضْرُ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرِ غَدِي خَمْرِ بِرَأْسِهِ بِرَأْسِ مَامَتِ وَخَلَاقَتِ
 نَصَبِ كَرْدِ بِهْتَرِ اسْتِ بَعْضِي هُرُوقَتْ كَهْ خَوَافُهُ وَكَرْدِي دِيكَرَانِ
 لَأَنَا أَنْزَلْنَاهُ وَدَرِ رِكَعَتِ وَتَمَّ تَوْحِيدَهُ بِخَوَافَتِهِ بِخَوَافَتِهِ دَرِ وَبِأَيْتِ
 مَعْنَبِ وَرَأْسِهِ اسْتِ بِهْتَرِ اسْتِ بِرِجْدِهِ رُودِ وَصَدَبِ شُكْرُ اللَّهِ بِأَيْتِ
 شُكْرُكَ بِكُوَيْدِ وَچُونِ سَرِازِ سِجْدِهِ بَرَّادِ وَبِأَيْتِ عَابِجَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 يَا رَبُّكَ الْحَمْدُ وَحَدِّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ وَأَنَّكَ وَاحِدٌ حَدِّ صَمَدٍ
 لَمْ تَلِدْ وَ لَمْ تُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوٌ أَحَدٌ وَ لَمْ يَكُنْ لَكَ عَمْدٌ وَ
 رَسُوْلُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي سَائِرِ كَمَا كَانَ
 مِنْ شَأْنِكَ أَنْ تَفْضَلَ عَلَيَّ يَا جَعَلْتَنِي مِنْ أَهْلِ أَحَابِيْكَ وَ أَهْلِ
 دِينِكَ وَ أَهْلِ عَوْتِكَ وَ وَفَّقْتَنِي لِذَلِكَ فِي مَبْتَدَأِ خَلْقِي تَفَضُّلاً
 مِنْكَ وَ كَرَمًا وَ جُودًا ثُمَّ أَرَدْتَنِي لِفَضْلِكَ فَضلاً وَ الْجُودَ جُودًا

وَاللَّحْمُ كَمَا رَأَوْهُ مِنْكَ وَرَحْمَةً إِلَى أَنْجِدْتِ ذَلِكَ لِعَهْدِي
 تَجِدِي بَعْدَ تَجْدِيدِكَ خَلْقِي كُنْتُ نَسِيًا مَسِيئًا نَاسِيًا سَاهِيًا
 غَاوِيًا فَاتَمَّتْ نِعْمَتُكَ بِي أَنْ ذَكَرْتَنِي ذِكْرًا وَمَنْنْتَ بِي عَلَى وَهْدَتِي
 لَهُ فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ يَا لَهْفِي سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَتَمَّ ذَلِكَ
 وَلَا تَسْلُبْنِي تَوْفَاقِي عَلَى ذَلِكَ وَأَنْتَ عَفُوٌّ إِضْفَانُكَ أَحْوَجُ لِلنَّعِيمِ
 وَأَنْ تَتِمَّ نِعْمَتُكَ عَلَيَّ اللَّهُمَّ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَجْبَدُ أَعْيُنُكَ مِنْكَ
 فَالْحَمْدُ لِحَمْدِ عَفْوَانِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ أَمَّا يَا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيكَ لَهُ وَرَسُولُهُ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَدَقْنَا
 وَأَجْبَدُ أَعْيُنُكَ اللَّهُ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فِي مَوْلَانَا وَمَوْلَى
 الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَأَخِي سُوْلِهِ وَالصِّدِّيقِ
 الْأَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِهِ الْمُؤَيَّدِ بِهِ نَبِيِّهِ وَدِينِهِ الْحَقِّ الْمُبِينِ
 عَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ وَخَارِنَا لِعَلِّهِ وَغَيْبَةِ غَيْبِ اللَّهِ وَمَوْضِعِ سِرِّ
 اللَّهِ وَأَمْرِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَشَاهِدِهِ فِي بَرِيَّتِهِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا
 سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي بِالْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا
 فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ
 رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ
 لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ فَإِنَّا رَبَّنَا بِمِنْكَ وَلَطُفِكَ أَجْبَدُ أَعْيُنُكَ

اشعنا الرسول وصدقناه وصدقنا مولى المؤمنين وكفرا
 يا نجيب والطغوث قولنا ما قولينا واحشونا مع ائمتنا واننا
 بهم مؤمنون موقنون وهم مسلمون امنا بغيرهم و
 علائقتهم وشاهديهم وعائيتهم وحيهم ومبيتهم ورضينا بهم
 ائمة وقادة وسادة وحسبنا بهم بيننا وبين الله ذو خلقه
 لا يتبعي بهم بدلا ولا يتخذ من دينهم وليجة وبرئنا الى الله من
 كل من نصب لهم حربا من الجحش والانس من الاولين والآخرين
 وكفرا بنا نجيب والطغوث والاثوان الاربعه واشيئهم
 واتباعهم وكل من والاهم من الجحش والانس من اول الدهر الى
 اخره اللهم انا شهيدك انا ندين بما دان به محمد وآل محمد صلى
 الله عليه وعليهم وقولنا ما قالوا وديننا ما دانوا به ما قالوا
 به قلنا وما دانوا به دنا وما انكروا انكرونا ومن والوا والينا
 ومن عادوا عادينا ومن لعنوا لعننا ومن تبرؤا منا تبرؤنا منا
 ومن ترحموا علينا ترحمنا علينا امنا وسلمنا ورضينا واتبعنا
 موالينا صلوات الله عليهم اللهم فتم لنا ذلك ولا تسلبنا و
 اجعله مستقرا تابعا عندنا ولا يجعله مستعارا واخينا ما
 احببنا عليه وامنا مات عليه ال محمد ائمتنا فيهم ناتم

وَإِنَّمَا هُمْ تَوَالِي عَدُوِّهِمْ عَدُوَّ اللَّهِ نُعَادِي فَأَجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّا بِنُذْرِكَ رَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس بار سجد و رود صد بار بگوید اَلْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَدَقَ شُكْرًا لِلَّهِ بگوید
 پس حضرت فرمود هر که این عمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد
 که در روز غدیر نزد حضرت رسول صلعم حاضر شده باشد ^{رسول} با حضرت و میر
 المؤمنین بیعت کرده باشد و درجه او در بهشت با درجه راست
 کویک و تصدق کشته کان باشد که تصدق خدا و رسول را نزو
 کردند که مانند سلمان و ابودر و مقلد او مانند کسی باشد که شهید
 شده باشد با حضرت رسول و با حضرت مبر المؤمنین علیهم السلام
 و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهم السلام و مانند کسی باشد
 که در زیر علم صاحب الامر و در زمره خیمه آنحضرت بوده باشد و نجیبان
 و نقیبان و کنزیده کان آنحضرت **وَأَيْضًا** شیخ مفید روایت کرده است
 که سنت است که این دعا در روز غدیر بخواند **اللَّهُمَّ إِذْ أَسْأَلُكَ**
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلِيٍّ وَوَلِيِّكَ وَالشَّانِ وَالْقَدْرِ وَاللَّهِ كَخَصَمَتِهِمَا
بِهِ دُونَ خَلْقِكَ أَنْ تَصِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَأَزْتَبْتَهُمَا بِمَا لِي كُلِّ
خَيْرٍ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لِأَيِّمَةِ الْقَادَةِ وَالِدَعَاةِ
السَّادَةِ وَالنُّجُومِ الظَّاهِرَةِ وَالْأَعْلَامِ البَاهِرَةِ وَسَاسَةِ الْعِبَادِ

بوی این حضرت

وَأَرْكَانَ بِلَادِهِ وَالنَّافَةَ الْمُرْسَلَةَ وَالسَّفِينَةَ النَّاجِيَةَ الْجَارِيَةَ
 فِي اللَّحْجِ الْغَامِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَ مَنْ عَلَيْكَ وَ
 أَرْكَانَ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِمَ دِينِكَ وَمَعَادِنَ كَرَامَتِكَ وَ
 صَفَوَاتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَخَيْرَاتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْأَنْبِيَاءَ وَالْأَنْبِيَاءِ
 الْجَبَّارِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ آتَاهُ نَجَاةً وَمَنْ
 أَبَاهُ هَوَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ
 بِمَسْئَلِهِمْ وَذَوَى الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ
 حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادِنَ مِنْ أَقْصَى الْأَرْضِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرَ وَرَاطَعَيْكَ وَنَهَوَعَزَّ مَعْصِيَتِكَ
 وَدَلَّوْا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 نَبِيِّكَ وَجَبَّيْكَ وَصَفْوَتِكَ وَآمِينِكَ وَرَسُولِكَ الْخَلِيقِ
 وَبِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدُّبُرِ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّبِينَ الْوَجْهِ
 الْوَفِيِّ وَالصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْأَعْظَمِ بَيْنَ الْحَقِّ
 وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ كِ وَالذَّلِيلِ عَلَيْكَ وَالصَّادِعِ بِأَمْرِكَ
 وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْ فِيكَ لَوْمَةٌ لِأُمَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُتَجَعَلَ فِي هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لَوْلِيَتِكَ
 الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ خَلْقِكَ وَأَتَمَمْتَ لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ

بِحُرْمَتِهِ وَالْمَقَرِّ بِرِفْضِهِ وَمِرْعَتَيْكَ وَطَلْقَائِكَ
 مِنَ النَّارِ وَلَا تُثْمِتْ بِي حَاسِدِي الْيَوْمِ اللَّهُمَّ فَكَّرْنَا جَعَلْتَهُ
 عِيدَكَ الْأَكْبَرَ وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْرُودِ وَفِي
 الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ لِمَا خُذَ وَالْجَمْعَ الْمَسْئُولِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدِ وَأَقْرِ بِهِ عُيُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَجَعَلْنَا الْإِنْعَامَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَّفَنَا فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ
 وَكَرَمَاتِهِ وَسَرَفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمْ وَعَلَى عِيْرَتِكُمْ وَعَلَى الْمُحْسِبِكُمْ
 أَفْضَلُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكُمْ أَتَوَجَّهُ إِلَى اللَّهِ
 رَبِّي رَبِّكُمْ فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هَذَا الْيَوْمِ وَأَنْ تَكْرُمْتَهُ
 فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِإِطْفَاءِ نُورِكَ فَإِنِّي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ
 نُورُهُ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَكَاشِفْ عَنْهُمْ
 وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ أَمْلِكِ الْأَرْضَ بِهِمِّ عَدْلِكَ
 كَمَا مَلَيْتَ ظُلْمًا وَجُورًا وَاجْزِئْهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ

الميعاد و اگر بعد از این دعا بسجده برود و صد بار بگوید
 شکر او صد بار بخرد و صد بار یا آنچه میتواند بگوید آنچند
 لله على الخصال الذين واثما و النعمة و رضى الربى الكريم و الحمد
 لله رب العالمين و الصلوة على خير خلقه محمد و عترته
 الطاهرين بهتر خواهد بود چنانکه سید ابن باقر کفعمی روایت
 کرده اند اما شیخ مفید این روایت را نقل نکرده است **فصل پنجم**
 در فضیلت اعمال و زبانه هله است تا آخر و در تعبیر
 روز مباحله میان علما خلاف است شهر و قوی آنست که
 روز بیست و چهار و نیمی است و بعضی بیست و پنج و بعضی
 بیست و هفت و بعضی بیست و هشتم و بعضی بیست و یکم
 نیز گفته اند و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحب را بعمل آورند
 بهتر است و آنچه مشهور است بیست و چهار است و سبب
 فضیلت و زبانه هله آنست که چون حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله رسولان فرستاد بسوی نزار بن جبران که اعظم ترسیان
 عرب بودند و ایشان بکتاب خود رجوع کردند و او صاحب حضرت
 را در کتب جمیع انبیا مشاهده کردند و گفتند این را اکثر علمای ایشان
 غالب شد ایمان نیاوردند **فنا در نزار علی و عظمی**

روز مباحله

وافرستادند که صفاتی که در کتب سابقه بر این حضرت دیده اند
 مشاهده نمایند و بمدینه داخل شدند و همه صفات را
 موافق یافتند و حضرت صلی الله علیه و آله بجهت هاشمی برایشان
 تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حبیبی است اغراض باطله
 مضایفه کردند و ایمان آوردن و حقیقتاً این آیه کریمه و فرستاد
 قَمْرٌ حَاجُّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا
 نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ
 ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنی هر که با تو
 مجادله کند در امر عیسی علیه السلام بعد از آنچه آمده است بپوش
 از علم و برهان و القای کردی ایشان و قبول نکردند پس بگو
 ای محمد بیایید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را و
 زنان شما را و جانها خود را و جانها شما را یعنی آنها که بمنزله
 جان ما اند و آنها که بمنزله جان شما اند پس تضرع کنیم پس
 بگردانیم لعنت و در از رحمت خدای بر آنها که دروغ گویند
 از ما و شما پس حضرت صلی الله علیه و آله عبا برد و ش مبارک
 گرفت و امیر و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم
 در زیر عباد داخل کرد و کفایت آورد کار هر پیغمبر را اهل

توضیح
 این آیه کریمه
 در کتب معتبره
 آمده است

بیت بوده است که مخصوص ترین خلق بودند با خداوند
 اینها اهل بیت منذرین از ایشان بر طرف کشتک و نگاه را
 پاک کرد ایشان را پاک کردنی پس جبرئیل نازل شد و این آیه
 کریمه را در شان ایشان آورد اما پر بد الله لیدهب عنکم
 الرجس اهل البیت و بطهرکم تطهرهم یعنی نیست جز
 اینکه اراده دارد حوتع که زایل کرد انداز شما اهل بیت
 بدی و شک را و پاک کرد اند شمار از گناهان پاک کرد آید
 پس حضرت صلی الله علیه و آله و علی فاطمه و حسنین علیهم السلام
 با خود بیرون آورد در مباحله و چون نصرت حقیقت آنحضرت
 را دانسته بودند بعد از ایستادن حضرت با بزرگوار در
 مقام مباحله آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر
 شد و عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند من و تو چندی
 بهم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کنده خواهد شد
 جرأت نکردند در مباحله و استند ما مسئله و مصالحه
 کردند قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت
 ایشان را نفرین نکرد با امر الهی بر ایشان جزیه قرار داد و حضرت
 فرمود بخدا سوگند که هر سال عذاب و بیخه شد بر اهل

بخران و اگر مباحله میگردم هر آینه همه اینجاعت میمون
 خوک میشدند و بنواد برایشان آتش میشد و سرایت میکرد
 به بخران و همه ترسایان بخران میسوختند و پیش از آنکه
 سال تمام میشود جمیع نصاب میگردند و یک نصر فرود
 زمین نماند و با این سبب چندین امر بر عالمیان ظاهر شد
 اول حقیقت آنحضرت صلوات الله علیه زیرا که اعتماد
 بر حقیقت خود نمی داشت خود را و عزیزترین اهل خود را
 در معرض مباحله بدر نمی آورد و اگر آن جماعت حقیقت
 آنحضرت برایشان ظاهر نشده بود مباحله میگردند و مدت
 و خواری و تجزیه بر خود قرار نمی دادند و آنکه ظاهر شد که
 اهل عیال بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت
 در راه با خود شریک گردانیدیم آنکه ایشان عزیزترین خلق
 بودند آنحضرت که برای اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض
 نفرین بدر آورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بمهالک
 می افکند اما عیال خود را راضی نمیشود که در معرض خطر
 در آورد چنانچه صاحب کشف غیبه از متعصباتی که
 اعتراف با این نمودند چهار مرتبه آن امام حسن و امام حسین

علیه السلام فرزند حقیقی آنحضرتند و رتبه ایشان از سایر صحابه
 بیشتر بوده است نزد خدا و رسول خدا بان صغرسن پنجم آنکه حضرت
 فاطمه علیها السلام بهترین زنان بوده است و از زوجات سابقان
 اخبر و اقرب بوده و منزلت او نزد حقیقا از همه بیشتر ششم
 آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در میان
 داخل بود و داخل بنا و ناسیست بر باید اخل انفسنا باشد و
 حقیقت را بخامراد نمیتواند بود زیرا که اتحاد و نفس محالست
 پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت بحضرت رسالت صلی الله علیه
 و آله در کمالات صفا بر تبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت
 بود پس هر کمال که در حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود باید که در آنحضرت
 باشد غیر پیغمبری بر باید که افضل باشند از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران
 غیر آنحضرت و باید که مخصوص بن خلق باشد با آنحضرت و اعز
 خلق باشد نزد او و روایات مفضله این قصه شریفه فواید
 از آنستفاد میشود در کتاب جوة القلوب ذکر کرده ام و این رساله
 کجایش ذکر آنها ندارد و از جمله امور پکه در روزیست و چهارم
 واقع شده و موجب دید فضایل آن گردیده آنست که در این روز حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام در رکوع نماز آنکس خود را بسایل بخشید

ابن ایه کریمه نازیشد و امامت آنحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا
 گردید اما اولی که از الله و رسوله و الذین امنوا الذین یقیمون
 الصلوة و یؤتون الزکوة و هم را کعوز یعنی نیست و ایام
 شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسولا و آنها که ایمان
 آوردند و نماز را بر پا میدارند و چنانچه باید بجای آورند
 و زکوة میدهند در رکوع و این ایه نص صریح است بر آنکه
 آنحضرت چنانچه در سایر کتب مذکور کرده ام و درین روز غسل
 سنت است و زیارت امیر المؤمنین علی علیه السلام را در این روز
 ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامعہ مناسب است و در
 این روز مستحب و قیاسی مولای خود امیر المؤمنین علی علیه السلام
 کردن در تصدق بر فقرا و ارباب حاجات یا آنچه مقدور ^{میشود}
 باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است اول
^{شیخ طوسی} طوره الله از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که
 درین روز پیش از زوال به نهم ساعت و رکعت نماز بکند
 برای شکر روز مبارک و در هر رکعت بعد از حمد هر یک از سوره
 قل هو الله و ایه الکرسی تا هم فیها خالدون و انا انزلناه راده بار
 بخواند و اگر این نماز را بعمل آورد نزد خدا برابر است با صد

هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجتگاه دنیا و آخرت که از
 حقیق سوال کند البته برآورده شود هر چند عظیم باشد انشاء
 الله تع و این نماز همان نماز است که در اعمال و زعمید غدیر
 مذکور شد عمل و قیام از اعمال این روز عایتست که شیخ ^{ظواهر}
 و سید ابن طاووس بسندها معتبر و ایت کردند از حضرت
 صادق علیه السلام و آنحضرت از پدر بزرگوار خود امام مجتهد باقر علیه السلام
 روایت کرده است که آنحضرت فرمود که اگر گویم درین دعا اسم
 اعظم حقیق است هر آینه راست گفتم و اگر مردم بدانند که
 آیند عار را در اجابت چگونه تاثر می نماید البته بهر نحو که ^{میر}
 باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قتال کند و حرا
 هر حاجت که عارض میشود آیند عار اینخوانم و بعد از آن حاجت
 خود را میطلبم البته مستجاب میگردد و آیند عایتست که در ^{قرن}
 ایه مباهله نازل شد جبرئیل از جانب خداوند جلجل بر
 حضرت سید رسول نازل شد و آیند عار آورد و گفت برای
 مباهله بهرون رو و وصی خود علی بن ابیطالب و سیده
 النسا فاطمه زهرا و دو نور دیده و فرزند پسندیده خود امام
 حسن و امام حسین علیهم السلام را با خود ببر و آیند عار

بخوان و باتر سایان مباحله کن و برایشان نفرین کن پس
حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گفت که هر گاه این دعا را بخواند
جهد و سعی کند در دعا و تضرع و این دعا را شفیع خود کرد ایند
در حاجتها و از کسی که اهلش از سفیهان و منافقان پنهان دارد
و باینها تعلم نمائید که از عملها بخرون و هر کس قابل این گوهر
کرانمایه نیست دعا اینست اللهم انی استسئلك من بهائیک
یا بهاه و کل بهائیک بی اللهم انی استسئلك بیهائیک کلهم اللهم
انی استسئلك من جلالک یا جلله و کل جلالک جلبل اللهم
انی استسئلك بجلالک کلهم اللهم انی استسئلك من جمالک یا جمیل
و کل جمالک جمبل اللهم انی استسئلك بجمالک کلهم اللهم انی
ارعوک كما امرتني فاستجب لی كما وعدتني اللهم انی استسئلك
من عظمتک یا عظیمها و کل عظیمتک عظیمه اللهم انی
استسئلك بعظمتک کلها اللهم انی استسئلك من نورک یا نور
و کل نورک نبر اللهم انی استسئلك بنورک کلهم اللهم انی
استسئلك من رحمیتک یا وسیعها و کل رحمیتک وسیعہ اللهم
انی استسئلك برحمیتک کلها اللهم انی ارعوک كما امرتني فاستجب
لی كما وعدتني اللهم انی استسئلك من کمالک یا کملہ و کل کمالک

كامل اللهم اني استسئلك بكامل كلبه اللهم اني استسئلك من كل انك
 بآتمها وكل كلياتك تامة اللهم اني استسئلك بكل ما اتك
 كلها اللهم اني استسئلك من اسمائك باكبرها وكل اسمائك
 كبره اللهم اني استسئلك باسمائك كلها اللهم اني ادعوك كما
 امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني استسئلك من عزتك
 يا عزها وكل عزتك غيرة اللهم اني استسئلك بعزتك كلها
 اللهم اني استسئلك من مشيتك بامضاها وكل مشيتك
 ما ضية اللهم اني استسئلك بمشيتك كلها اللهم اني استسئلك
 بقدرتك التي اسطقت بها على كل شئ وكل قدرتك
 مستطيلة اللهم اني استسئلك بقدرتك كلها اللهم اني
 ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني اللهم اني استسئلك
 من عليك بانفذهه وكل عليك نافذ اللهم اني استسئلك
 بعلمك كله اللهم اني استسئلك من قولك بارضاه وكل
 قولك رضى اللهم اني استسئلك بقولك كله اللهم اني استسئلك
 من مسائلك باحبها وكل مسائلك حبيبه اللهم اني استسئلك
 بمسائلك كلها اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما
 وعدتني اللهم اني استسئلك من شرفك يا شرفه وكل شرفك

شَرِيفَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِيهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمًا اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ
بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَأَخِرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلَائِكَ عَالٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَيَانِكَ
بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ أَيَانِكَ عَجِيبَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَيَانِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمًا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّؤْبِ
الْجَبْرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَكُلِّ جَبْرُوتٍ لَكَ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تَجِبَنِي بِهِ جَهَنَّمَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا إِلَاهَ
إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ يَا إِلَاهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَاهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
بِجَلَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَاهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ
بِأَعْمَمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامًّا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَأِهِ وَكُلُّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ
 بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ مَا جِئَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
 لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ
 بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرِسْوَلِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالنُّوْلَايَةِ
 لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْإِيْتِمَامِ بِالْإِيْمَةِ
 مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرِسْوَلِكَ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَأِ
 الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا
 الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقِنِّي بِمَا رَدَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِي مَا أَعْطَيْتَنِي
 وَأَحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَالْحُجَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَفَظْ

مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ
 مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تُنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْسِحْ لِي مِنْ كُلِّ
 سُورٍ وَمِنْ كُلِّ فَجْهَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ فَجَحٍ
 وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ
 نَزَلَتْ أَوْ تُنْزَلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي
 هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ
 السَّنَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ دُنُوِي قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَ
 حَالَتِي بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَعَبَّرْتَ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِرُؤُوسِ
 وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَيُوجَّهُ مُحَمَّدَ حَبِيبِكَ الْمُصْطَفَى وَيُوجَّهُ
 وَلِيِّكَ عَلِيَّ الْمُرْتَضَى وَيُجِئُ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ أَنْجَبْتَهُمْ أَنْ تَصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنْ دُنُوِي وَأَنْ
 تَعْصِمَنِي فِي مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي
 شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَوْفَانِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ

20
 فِي كُلِّ سَاعَةٍ

وَأَنْتَ عِنِّي لِأَضْرَ أَنْ تَحْتَمِيَ لِي عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ
 وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ هَلَهُ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ
 بعد از آن هر حاجتی که داری از حق تعالی طلب کن که انشاء الله تع
 برآورده است **مؤلف** گوید که خوانند این دعا در روز جمعه
 انسب است و شیخ طوسی نیز در بنویز و نیز روایت کرده است از زین
 مذکور معلوم میشود که در همه وقت میتوان خواند و در
 دعا اخلاقی هست میان او و آنچه در اینجا مذکور شده است
 موافق روایتی است و روایت دیگر با ترجمه در رساله دیگر
 ابراد نمودم و شبیهه بایند عا در سحرها ما مبارک و مضار و
 ها آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و اعظم ترین دعا
 عمل سهوم است که شیخ طوسی و دیگران بسند معتبر از حضرت
 موسی ابن جعفر علیه السلام روایت کرده اند که روز مباحله روز
 بیست و چهارم از حججه است و درین روز آنچه خواهی از
 نماز بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه
 اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِكُلِّ بَسْمِ أَيْسَرٍ بِمَوْضِعِ سَجْدٍ
 خود نظر کنی و این دعا را میخوانی باید که با غسل بشوی و بر روایت

دیگر فرمود که روز نهمست چهارم روز مباحله است باید که
 این روز را روزه بداری برای شکر خدا برین نعمت عظیم و غسل
 بکن و پاکیزه ترین جامها خود را بپوش و آنچه میتوان از بوی
 خوش خود را خوشبو کن و باید که باره دل و باره تن باشی
 و اگر در یکی از مشاهد مشرفه باشی نذر آن ضریح مقدس حاضر
 شوی و الا بجای خلوتی برو یا بر کوه بلند یا صحرائی برو و باید
 از منزل خود بیرون روی و غسل کنی بهترین جامها خود را
 بپوشی چون بجلع خواندن شد دو رکعت نماز بکنی یاد الله
 شرایط و بعد از سلام هفتاد بار استغفار کنی پر بایست
 و بجانب آسمان نظر کنی و این دعا را بخوان و بعد از آن فرود
 که پس هر دعائی که خواهی بکن باز دو رکعت نماز بکن و دعا
 بکن و دعا اینست **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
 وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّورَ ثُمَّ اَلَّذِي كَفَّرَ وَاَبْرَهٗمَ يَعْبُدُوْهُ
 اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَزَمَ فِی مَا كُنْتَ بِهٖ جَاهِلًا وَاَنْتَ لَا تَعْبُدُ اِلٰهًا
 لَكُنْتَ مَا الْكَلٰمُ اِذْ قَالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلٰی خَيْرٍ اِلَّا
 اِلَّا الْمُوَدَّةَ فِی الْقُرْبٰی فَبٰیِّنْ لِّی الْقُرْبٰیةَ وَقَالَ سُبْحٰنَهُ اِنَّمَا**

را نفل

الْحَمْدُ لِلّٰهِ
 لَمَّا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا فَبَيَّنَ لِي أَهْلَ الْبَيْتِ بَعْدَ الْقُرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالَى
مُبَيَّنًا عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ آمَرْنَا بِالْكَوْنِ مَعَهُمُ وَالرَّوْبُ بِالْبَيْتِ
بِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ
فَأَوْضَحَ عَنْهُمْ وَأَيَّانَ عَزَّصَفِيهِمْ بِقَوْلِهِ جَلَّ شَأُوهُ فَقَالَ تَعَالَى
نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ
ثُمَّ نَبِّئَهُمْ فَجَعَلَ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ فَكَانَ الشُّكْرُ يَا رَبِّ
وَلَكِ الْمُنُ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَزْشَدْتَنِي حَتَّى لَمْ يَخْفَ عَلَى الْاَهْلِ
وَالْبَيْتِ وَالْقُرَابَةِ فَعَرَفْتَنِي نِسَاءَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ وَرِجَالَهُمْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِي لَا يَكُونُ
أَعْظَمُ مِنْهُ فَضْلًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا أَكْثَرُ رَحْمَةً لَهُمْ يُعْرِفُكَ
إِنِّي أَنَا هُمْ شَانَهُ وَبِأَنَّكَ فَضْلَ أَهْلِهِ الَّذِينَ بِهِمْ أَدْحَضْتَ
بِاطِلَ أَعْدَائِكَ وَثَبَّتَ بِهِمْ قَوْلَ عَدُوِّكَ وَكُوَلَاهَذَا الْقَامِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ أَنْقَذْتَنَا بِهِ وَدَلَلْتَنَا عَلَى اتِّبَاعِ الْمُحَقِّقِينَ مِنْ
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ عَنكَ الَّذِينَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ غَوَى
الْمَقَالِ مَدَائِرِ الْأَفْعَالِ حُصَمِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَظَهَرَتْ
كَلِمَةُ أَهْلِ الْإِتِّحَادِ وَفِعْلُ أَوْلَى الْعِبَادِ فَكَانَ تَمِيزُ ذَلِكَ الشُّكْرُ

عَلَى نِعْمَاتِكَ وَيَا دِيكَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لِلَّذِينَ
 افترضت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم وَا
 كرمنا بمعرفتهم وشرفتنا بتبائع آثارهم وبتبنا بالقول
 الثابت الذي عرفناه فأعنا على الأخذ بما بصرناه وَا
 اجر محمدنا عنا افضل الجزاء بما نصح لخلقك وبدك سعة
 في بلاغ رسالاتك واخطر بنفسيه في اقامة دينك وَا
 على اخيه ووصيه والهادي من بعدك الى دينه والمقيم
 سنته على امير المؤمنين صلوات الله عليه وصل على الائمة
 من انبيائه الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك
 وادخلنا بشفاعتهم دار الكرامة يا ارحم الراحمين اللهم
 هؤلاء اصحاب الكساء والعباء يوم المباهلة اللهم اجعلهم
 شفعاة نا واسئلك بحق ذلك المقام المحمود واليوم المشهود
 ان تغفر لي تتوب على لانك انت الثواب الرحيم اللهم
 اني اشهد ان ارواحهم وطينتهم واجدة وهي الشجرة التي
 طاب اصلها وفرعها وَاغصانها واوراقها اللهم ارحمنا
 بحقهم واجرننا من موافقنا تجري في الدنيا والاخرة بوليتهم
 واوردنا موارد الامن من احوال يوم القيمة بحقهم وَا

لا قرار لنا بفضلك ولا يتبعنا آثارهم وأهدنا بناهدهم واعتقادنا
 ما عرفونا من توحيدك ووقفونا عليه من تعظيم شأنك
 وتقدير اسمائك وشكر الآيات ونحو الصفات التي تحللك
 والعلم أن يحيط بك والوهم أن يقع عليك فإنك أقمتم حججا
 على خلقك ودلائل على توحيدك وهداة تثبته على الأخرى
 وتهدى إلى دينك وتوضح ما أشكل على عبادك وبأب اللبغ
 التي يجر عنها غيرك وبها تبهت حججك وتدعو إلى تعظيم السفير
 بينك وبين خلقك وأنت المنفصل عنهم حيث قربتهم من
 ملكوتك وأخصصتهم ببيوتك وأصطفيتهم لوحيك وأزنتهم
 غوامضنا وبك رحمة لخلقك ولطفًا بعبادك وحنانًا
 على برئيتك وعلما بما تنطوى عليه ضمائر أممائك وما
 يكون من شأن صفوك وطهرتهم في منشاخهم ومبتدئهم
 وحرسهم من نفث نافر الهم وأرقتهم برهاننا على من
 عرض بسوءهم فاستجابوا لأمرك وشغلوا أنفسهم بطاعتك
 وملكوا الجاهلهم من ذكرك وعمروا قلوبهم بتعظيم أمرك وجزوا
 أوقاتهم فيما يرضيك وأخلوا ديارهم من معاريض الخطر
 الشاغلة عنك فجعلت قلوبهم مكامن لإرادتك وعقولهم

مَنَاصِبَ الْأَمْرِ وَهَيْكَلِ السِّنَةِ وَالسَّنَةِ قَرِيجَةَ لِسُنِّكَ شَمَّ
 أَكْرَمُهُمْ بِنُورِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ زَمَانِهِمُ وَالْأَقْرَبِينَ
 لَهُمْ فَخْصَةً بِوَجْهِكَ وَأَنْزَلْتَ لَهُمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَنَا بِالنَّبِيِّ
 لَهُمُ وَالرِّبَا لَهُمْ وَالْإِسْتِثْبَاتِ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا
 بِكِبَايِكَ وَبِعِزَّتِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقَمْتَهُمْ لَنَا
 دَلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَنَا بِإِتْبَاعِهِمُ اللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَارْتُقْنَا
 شَفَاعَتَهُمْ جَهَنَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ وَلَا
 صَدِّقِيهِمْ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمَصْدُوقِينَ هُوَ السُّنَّطِيُّ
 لِأَيَّامِهِمُ النَّاطِقِينَ الشَّفَاعَةَ لَهُمْ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ الْمَهْرَبُ
 الْعَالِمُ بِاللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ وَصَلِّهِمْ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقِيلَةَ الْعَارِفِينَ وَعَلِمِ الْمُتَهِدِّينَ وَثَابِتِ الْخَمْسَةِ
 الْيَامِينَ الَّذِينَ فَخَّرَهُمُ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبَاهَلَ اللَّهُ تَعَالَى
 بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ وَهُوَ صِدْقُ الْقَائِلِينَ فَتَحَاجَّكَ فِيهِ مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَى وَانْدَعُ أَبْنَاءَ نَاوِلِنَاءِكُمْ
 وَفِيَاءَ نَاوِلِنَاءِكُمْ وَانْفُسَنَا وَانْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهَلِ فَتَجْعَلِ الْعَنَةَ
 اللَّهُ عَلَى الْكَاذِبِينَ إِنَّكَ الْإِمَامُ الْمُخْصُوصُ بِمَوَخَاتِرِهِ يَوْمَ

الإخاء والمؤثر بالقوة بعد ضحك الطوك ومن شكر الله سعيه
 هل آتى ومن شهيد بفضله معادوه وأقر بما فيه جاهدوه
 مولى الأنام ومكسر الأصنام ومن لم تأخذه في الله لومة لائم
 صلى الله عليه وآله ما طلعت شمس النهار وأوزقة الأبخار
 وعلى النجوم الشرفان من عترته وألحج الواضحات من نبيهم
 وايند عاجب سند من اصح ادعيه است وديكر ازيام
 متبركه روزيست وبيچم است مشهور است كه در ريزه
 سوره كه به هل آتى در شان امير المؤمنين وفاطه زهرا
 حسين عليهم السلام نازل شده است بسبب آنكه حسنه عليهم السلام
 پيش آمدند و حضرت رسول صلى الله عليه وآله بعبادت ايشان
 رفتند و امر فرمودند كه حضرت امير المؤمنين وفاطه و حسين
 عليهم السلام روز كردند كه اگر خدا بخواهد ايشان را عافيت دهد سر روز
 روزه بگيرند چون حقه عافيت كرامت كرد ايشان از چهار
 بزرگوار باوضه خادمه ايشان روزه گرفتند و ندا شدند
 چيزي كه بان افطار نمايند پس حضرت امير المؤمنين عليهم السلام
 قدر كيشم از شمعون يهودى گرفت باسه صاع از جو كه حضرت
 فاطمه عليهم السلام هر روز ثلث آن پشم را بر يسيد و يك صاع جو را

وان


بمز خود بردارد پس در روز اول حضرت فاطمه علیها السلام قدر ثلث
 آن پشم را گرفت و درشت و بمزد آن صاعی از جو برداشت و
 آرد کرد و پیچ کرده نان پخت و چون حضرت امیر با حضرت رسول
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نماز شام کرد و بخانه برگشت حضرت
 فاطمه پیچ کرده نان را حاضر کرد و خواستند که افطار نمایند ^{مسکین}
 بر در خانه ندا کرد و فرمود که اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا اَهْلُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
 مِنْ مَسْكِينٍ اِنْ سَاكَبْنَا مَسْلِمَانِ مِرْطَاعًا دَهَيْدُ تَاخِدَا شَمَارًا اِنْ
 مَائِدَا هَا بَهْشْتِ طَعَامًا دَهْدِ بِسِ حَضْرَتِ امیر ابتدا کرد و فرمود که
 من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت علیهم السلام با فضل با حضرت
 موافقت کردند و نامها خود را بسایر دادند و باب افطار کرد
 و روز دیگر روزه داشتند و بار حضرت فاطمه علیها السلام بمزد
 رشت یک ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر برداشت و آرد کرد
 پیچ کرده نان یکری پخت و چون خواستند که افطار کنند سیالید
 بد خانه آمد و صدازد اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا اَهْلُ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
 مِنْ بَيْتِي اِمْرَاةٌ وَاوْلَادٌ مِهْجَرِيْنَ وِپِدْرَمِ دَرِوَزِ عَقْبَه شَهِيدِ
 شده است مرا طعام دهید تا خدا شما را از خوانها بهشت طعام
 دهد پس حضرت امیر علیها السلام اول نان خود را داد و بعد از آن

فاطمه و بعد از آن دو کوشواره عرش خلاد بعد از ایشان فاضله
 سعادت منداری همگی نامه خود را به یتیم دادند و باب افطار کردند
 و در روز سیم روزه داشتند و بار حضرت فاطمه سیده السطوات
 الله علیها در روز سیم بقیه پشم بار داشت و بقیه جورا گرفت و
 در آسیا خورد کرد و بان پنج کرده ناز پنجت و چون حضرت امیر علیه السلام
 از نماز فارغ شد و حضرت فاطمه علیها السلام کردهاگان را حاضر ساخت
 که افطار نمایند تا گاه اسیری را سیران کافران ندا کرد که
 السَّلَامُ عَلَیْكُمْ مَا رَأَسِیرَ مِکُمْ وَ مَحْبِنِدُ وَ طَعَامَ نَمِدْ هِنْدُ
 که بخورم پس بخوشهها سابق همه کردهاگان را بسایک دادند و باب
 افطار فرمودند چون صبح شد حقیق سوره کریمه هل فی ذلک
 ایتان فرستاد آن سوره پیا از قصه نمود که بُوَفُوْا بِاللَّذِیْنَ رَوَوْا
 یَخَافُوْنَ یَوْمًا کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطَهْرًا وَ یَطْعَمُوْنَ الطَّعَامَ عَلَی
 حَبِیْبِهِ مَسْکِیْنًا وَ یَبْسُطُ وَاَسْبِیْرًا لِّمَنْ نُّطْعِمُکُمْ لَوْ جَهِلَ اللّٰهُ لَابْرُؤُکُمْ
 جَزَاءً وَّلَا شُکُوْرًا اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا یَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِیْرًا
 یعنی فامیکند بندر و میت سندان روزیکه شران اکث خلق
 را فر گرفته است و میخوانند طعا با خواهش محبت آن یا از بر
 محض محبت خدا مسکین و یتیم و اسیر و میگویند یعنی در دل خود

و نیک ایشان اینست که ما طعام نمیدهم شما را مگر از بر
 رضا خدا و میخواهم از شما جز او پاداشی و نه شکر و ثنائی را
 اما میترسیم از زوز قیامت که در نهایت شدت و هولست
 و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماذیحجه بود سوره
 هل اتی در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه و
 اله بجانه اهل بیت علیهم السلام آمد و ایشان را بآشیدن کرسنگ
 و آنحال غریب مشاهده نمود کریت و فرمود که اینچه لئلت
 که در شما مشاهده میکنم و اما حسن و امیر حسن بن صلوات
 الله علیهم را دید از نقاهت بیمار و کرسنگ مانند چوچه که
 از تخم بیرون آید میلرزد و حضرت فاطمه علیها السلام در محراب
 عباد ایستاده بود و از کرسنگ که مبارکتر به پشت مبارکتر
 چسپیده بود و از کرسنگ چشمهایش فرورفته بود و چون از نماز
 فارغ شد حقیق خوانی از بهشت بر حضرت فاطمه فرستاد که در
 آن کاسه بود و گوشت و تر بد کرد در میان بود که میجو شید
 بوی بهتر از بوی مشک از آن طالع بود حضرت فاطمه آن خوان را
 بنزد حضرت رسول آورد حضرت فرمود ای فاطمه این را از کجا آوردی
 گفت از جانب خدا آمده است خدا هر که را میخواهد روز میدهد

پروردگار خود

پس حضرت فرمود **الحمد لله** که از دنیا رفتم تا راه لیبیت خود شبیه
 حرم مادر عیسی دیدم پس زان تناول نمودند و تاهفت و نزل
 میخوردند و آخر نمیشد و حضرت صادق **علیه السلام** فرمود که آن
 کاسه نزد ماست و حضرت صاحب الامر **علیه السلام** آن ظاهر خواهد
 کرد و طعام هشتاد زان تناول خواهد نمود و سنبل نیز اینست
 و با نزل مایه بطریق بسیار نقل کرده اند تفصیل اینقصه
 در سایر کتب ذکر کرده ام و مناسب است که شیعیان اهل بیت **علیهم السلام**
 ایام تاسی میزند مولای خود در تصد کردن بر مساکین و یتیمان و سعی
 نمایند راطعام ایشان و شیخ مفید رحمه الله گفته است که **مُسْتَجِيبٌ**
 که این روز در روز بیدارید بر اشک نزل سوره هزل اکثرشان اعبا
علیهم السلام **وَ اَيْضًا** مناسب غسل و زیارت ائمه **علیهم السلام** و زیارت مجاهد
 را خواندن در این روز مناسب است و چون بعضی از علما این روز را روز هبل
 میدانند و عاهای مباحله را در این روز نیز بخوانند خوب است و روز
 بیست و ششم بنا بر مشهور و آنچه بر شکرش در دنیا سبب یتیمان
 برکت آرد و در روز بیست و هفتم روان که آخر خلفا بنو امیه بود
 بجهنم واصل شده است دولت طعونه بنی امیه بر طرف شد پس در
 این روز شکر این نعمت باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام **اعلی**

النبی علیهما السلام ودر روز بیست و
 نهم بنا بر مشهور باسفل رک سقر منتقل شده بنا بر ابن ابی
 فضیل عظیم دارد و در روز ویز خرد بجهه که اخر سال عرسک
 روایت کرده اند که سنتی که دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت
 بعد از حمد باقل هو الله وده باایة التکرر بخواند بعد از سلام این
 دُعَا بِجَوَانِدِ اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ هَبْتَهُ عَنْهُ وَكَرِهْتَهُ
 تَرْضَاهُ وَتُسَبِّحُهُ وَتَدْعُوَنِي إِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِي عَلَيْكَ
 اللَّهُمَّ فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاعْفُ عَنِّي اللَّهُمَّ وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
 يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ فَأَقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي مِنْكَ يَا كَرِيمُ **باب ششم**
 در بیان اعمال محرمست در آن سه فصلست **فصل اول** در بیان
 اعمال ده اول محرمست از حضرت رضا علیه السلام منقولست که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله در روز اول محرم دو رکعت نماز میکردند
 و چون از نماز فارغ میشدند دست بدعا بر میداشتند ایندعا
 راسه مرتبه میخواندند اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهُ الْقَدِيمِ وَهَذِهِ سَنَةٌ
 جَدِيدَةٌ فَأَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَالْقُوَّةَ عَلَى هَذِهِ
 النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالِاسْتِغْثَالَ بِمَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ يَا كَرِيمُ
 يَا ذَا الْجَلَالِ الْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا ذَا خَيْرَةِ مَنْ لَا



ذَهَبَةٌ لَهُ يَأْخُذُ مِنْ لَأْخُزْ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَنَدَ
 مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ يَا كَرَمُ مَنْ كُنْزُهُ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا عِزَّ
 الضُّعْفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْعَرَقِيِّ يَا مُنْجِيَ الْهَلَكِيِّ يَا مُنْعِمُ بِالْحَجَلِ يَا مُفْضِلُ
 يَا مُحْسِنُ أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَصَوْتُ
 الْقَمَرِ وَشَعَاءُ الشَّمْسِ وَرَوْحُ الْمَاءِ وَحَفِيفُ الشَّجَرِ يَا اللَّهُ لِاشْرَافِكَ
 لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَضُونُ وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا
 تَوَلِّجْ نَابِيًا يَقُولُونَ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ
 هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ امْتَابِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا
 أُولُو الْأَلْبَابِ بِنَا لَا تُرْفَعُ قُلُوبُنَا بَعْدَ ذَهَابِ نَبِيِّنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
 لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَچون حضرت سيد شهدا صلوات
 الله عليهم ردهم ايما بعدا شهادت فابركرده و در اكثر اينده محزون
 و غمگين بودند و اجنا موحشه بايشان ميرسيد بايد كه شيغيان
 در مجموع اينده روز بلوازه تعزیه آنحضرت قيام نمايند و خرو
 واند و هناك باشند و اجنا و احاديث كه مشتمل بر ذكر مصيب
 ايشان باشد بخوانند و بعضه گفته اند كه ترك بعضي از لذات بكنند
 و از حضرت امراضا عليهم منقولست كه ما محرمها بود كه كافرك
 در اينجا جنك كردن با حرام ميدانستند و منافقا اين امت در اينها

کردند

خون ما را حلال کنند و هتک حرمت ما کردند و زنا و فحشاء
 ما را اسیر کردند و آتش در نیمه ما زدند و اموال اسب ما را غارت
 و حرمت حضرت رسالت پناه را در باب ما رعایت نکردند و بدین
 مصیبت حضرت امام حسین علیه السلام چشمها ما را مجروح کردند
 و آب دیده ما را جاز ساخت و عزیز ما را ذلیل گردانید و واقعه
 کربلا کرب بلا برای ما مهینا کرد تا روز قیامت پس باید که بر مصیبت
 آنحضرت گریه کتده کان بگریند بدرستی که گریه بر آنحضرت گناه
 بزرگ را بر طرف میکند پس فرمود که پدر ما **موسی** علیه السلام چون
 ما حجره داخل میشد آنحضرت را خدا نمیدید اثر حزن و اندوه
 بر آنحضرت ظاهر میشد و مجموع رفته اول ما و چون روزم میشد
 روز مصیبت و اندوه او بود و میگفت که امر روز شهادت حسین
 است و **دیگر** دیگر فرمود که چون جده حسین علیه السلام شهید شد
 آسمان خون خاک سرخ بارید اگر بر آنحضرت آن قدر گریه کنی که
 آب دیده بر روی تو جاری گردد حقنغ جمیع گناهان کوچک بزرگ ترا
 بیاورد پس فرمود که اگر خواهی که چون بمیرد هیچ گناه بر تو نباشد
 زیارت کن امام حسین علیه السلام را و اگر خواهی که در غزوهها بهشت
 با حضرت رسول **وال** و با لغت کن بر قاتلان حسین علیه السلام

و گریه

و اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته باشی هر وقت که مصیبت
 آنحضرت را بیاد آوری بگو یا لیتنی کنت معهم فافوز فوزاً عظیماً یعنی
 ای کاشکی می بودم با ایشان پیرستگاری یافته رستگاری بزرگ و اگر
 خواهی که در بهجت الیه همیشتم بامام باشی از برای اندوه ما اندوهناک
 و از بزرگسادی ما شاد باش و بدانکه روزی روزی از اول محرم مستجاب است **و از**
 حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که در روز اول محرم حضرت ذکر بنا
 علیه السلام را کرد و از خدا فرزند طلبید حقیق دعای او را مستجاب کردند
 و حضرت بچوبی را باو عطا کرد پس هر که این روز را روزه دارد دعا کند
 دعا او را مستجاب کردند چنانچه دعا ذکر یا مستجاب کرد و شیخ مفید
 گفته است که روز سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت
 یوسف نجات یابرون آمد هر که از روز را روزه دارد و دعا کند
 حقیق کارها صعب و آسان کرد اند و غمها او را زایل کرد اند و بهتر
 است که روز نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه این دور را
 را برای برکت و شمانت بقتل آنحضرت روزه میداشتند و بخدا
 بیاید رضیلت آیند و روز نهم و دهم آنها بر حضرت رسول بسته اند
 و از طریق اهل بیت علیه السلام احادیث بیاید مذمت روزه این دو روز
 خصوصاً روزه روز عاشورا وارد شده است و ایضاً بنی امیه از بزرگ

برکت ازوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میگردند
 لهذا از امام رضا علیه السلام منقولست هر که ترک کند سعی در حوائج خود
 در روز عاشورا و بی کاری شود حقیق حوائج دنیا و آخرت و را
 بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت فاند و هوکریه او
 باشد حقیق روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او
 گرداند و دیده اش در بهشت بمار روشن گردد و هر که روز عاشورا
 روز برکت نامد از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره نکند خدا
 آن ذخیره را بر او مبارک نکرده اند در روز قیامت با برید پلید
 و عبدالله بن زیاد و عمر سعد علیهما لعنة محشور گردیدند باید که
 در روز عاشورا سعی مشغول کاری از کارها دنیا نکرده و مشغول
 گریه و زاری نوحه و در مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود
 که تعزیه آنحضرت بدارند مشغول تمام باشند چنانچه در ماتم
 غیرترین اولاد و اقارب خود میباشند و در آن روز اما سگ کند
 از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
 بعد از عصر افطار کند اگر تشریف آبی باشد و روزه تمام ندارد
 مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی داشته باشد که بگذرد
 یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید که بگذرد

آن روز ازوقه درخانه ذخیره نکند و نخندد و مشغول لهو و لعب
 نکردد و هزار مرتبه بر قائلان آنحضرت لعنت کند و بگوید
 اللَّهُمَّ الْعَقْرَةَ كَلَةَ الْحُسَيْنِ **و در** روایتی وارد شده است آنحضرت
 صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا هزار مرتبه **قُلْ هُوَ اللَّهُ حَسْبِيَ**
 خداوند رحمان نظر رحمت بوی و بکند هر که را خدا نظر
 رحمت بویا و کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا نیز باید که
 احیا کند بگریه و اندوه و خزن برای تاسی بحضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 و اصحاب او که در آنشب در صحرائی کربلا در میان سی هزار نفر از کافران
 پیمانناصیح احیا کردند و عبادت و تهیه سعادت شهید میکردند **فصل**
دوم در زیارت مشهور آنحضرت است در روز عاشورا **بسنند** معتبر
 آنحضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عاشورا نزد قبر
 شریف آنحضرت باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت محشور
 گردد بخون خود لوده بهیئت شهیدای کربلا در میان ایشان باشد و
 هر که در شب عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی
 آنحضرت شهید شده باشد **بسنند** صحیح از آنحضرت منقولست که هر که
 امام حسین علیه السلام را در روز عاشورا زیارت کند هشتاد و دو بار
 گردد و آن زیارت مشهور شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان زیارت

کردند از سیف بن عمیره و صالح بن عقبه و هر دو از محمد بن اسمعیل
 و علقه بن محمد خضری و هر دو از مالک جهنی که امام محمد باقر علیه السلام فرمود
 که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در روز دهم محرم با
 نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت
 با ثواب دو هزار هزار حج و دو هزار هزار عمره و دو هزار هزار جهاد که هر یک
 را بار سوختن و ائمه طاهریین صلوات الله علیهم اجمعین کرده بشود
 مالک گفت فدای تو شو چه ثوابت برای کسیکه در شهرها
 دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت و مؤمن
 که چون روز عاشورا شود بیرون رود بسوی صحرا یا بالا
 رود بر بالای بلند تر در خانه خود و اشاره کند بسوی آنحضرت
 بسلام و جهد کند در نغز کردن بر قاتلان آنحضرت و بعد از آن
 دو رکعت نماز بکند و بکند این کار را در اول و زبانش را پیش
 پرنده و فوج و گریه کند بر حسین علیه السلام و امر کند هر که را
 در خانه او باشد و از توقیه نکند بگریه کردن بر آنحضرت
 و در خانه خود مصیبت بر پا دارد باظهار جزع بر آن حضرت
 و ملاقات بعضی از ایشان بعضی در خانه خود بگریه کردن
 و تعزیه گویند از ایشان بعضی با مصیبت آنحضرت پس من ضامنم

کند

نزد خدا هر گاه آن کارها بگذرند جمع آن ثوابها را برایشان عطا
 فرماید مالک گفت توضیح منی و کفلی از برای ایشان باین ثواب
 فرمود باین سید که چگونه تعزیه بگویند یکدیگر را فرمود که میگویند
 عَظَّمَ اللَّهُ جُودَنَا بِمُصَابِنَا يَا حُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا وَإِيَّاكُمْ
 مِنَ الطَّالِبِينَ بِنَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْإِمَامِ وَالْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و اگر توانی در آن روز از برای هر چه کار از خانه
 بیرون مرو که آن روز روز نهم نسیست که حاجت طلبی مؤمن در
 آن روز برآورده نمیشود و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست
 و در آن خبیری رشد نخواهد بود و ذخیره مکن از برای منزل خود
 چیزی که هر که درین روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای
 او مبارک نیست آنچه که ذخیره کرده است و هفتاد که از برای ایشان
 ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود از برای او پیکسی که چنین
 کند از برای او نوشته شود هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار
 هزار حج که همه را بار سو خدا صلی الله علیه و آله کرده باشد از
 برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری رسولی و صد حج
 و شهیدیکه مرده باشد پاک شده باشد از وقتیکه خدا آنرا
 خلق کرده است تا روز قیامت علقه بن محمد گفت من کفتم بحضرت

امام محمد باقر علیه السلام که تعلم کن بمن دعائی که بخوانم در ریز و زهرگاه
 که خواهم آنحضرت ترا زیارت کنم از نزدیک و دعائی که هرگز در شهر همدان
 خواهم که اشاره کنم و آنحضرت ترا زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقمه
 هرگز بکنی آن دو رکعت را بعد از آن که اشاره کرده باشی بجانب
 آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از اشاره و نماز آن قول را که
 مذکور خواهد پس عا کرده خواهی دید عائیکه ملک که میخواهند
 رؤیای تو را آنحضرت میکنند مینویسد خدا بر تو آن زیارت
 هزار هزار حسنه و محو میکند از تو هزار هزار گناه و بلند میکند از
 برای در بهشت هزار هزار درجه و خواهی دید از آنها که شهید شده
 باشند یا حضرت امام حسین علیه السلام تا آنکه شریک شو با ایشان در آن
 ایشان و نشانند ترا مگر از آنها که با آنحضرت شهید شدند نشانه
 شود برای تو ثواب هر پیغمبری و رسولی ثواب زیارت هر که آنحضرت
 زیارت کرده است از روزی که آنحضرت شهید شده است و میگوید
 اَولَ بِنِ سَلامٍ رَابعِةٍ دَورِکَعتِ نَمازِ زیارتِ بَکِنِ السَّلامِ
 عَلَیکَ یا ابا عَبْدِ اللَّهِ السَّلامِ عَلَیکَ یا بِنِ رَسلِ اللَّهِ السَّلامِ
 عَلَیکَ یا بِنِ اَمرِ المَؤمِنِینَ وَ اَبِ سَیدِ المَوصِیَینَ السَّلامِ
 عَلَیکَ یا بِنِ فَاطِمَةَ سَیدَةَ نِساءِ العالَمِینَ السَّلامِ عَلَیکَ یا

ثَارَ اللَّهُ وَابْنُ ثَارِهِ وَالْوَثْرُ الْمُؤْتَمِرُ سَلَامٌ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ
 الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنْ جَمِيعِ سَلَامِ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ
 وَبَقِيَ اللَّيْلُ النَّهَارُ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرِّزْيَةُ وَجَلَّتِ
 الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ عَظْمَةُ
 مُصِيبَتِكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 أَسَسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 دَفَعَكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَكُمْ عَنْ أَيْدِيكُمْ الَّتِي رَتَبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا
 وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُتَمُذِّبِينَ هُمْ بِالْمُتَمَكِّينِ مُرْفِقًا لَكُمْ
 بَرِيئًا إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْكُمُ مِنْهُمْ وَمِنْ أَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَبِي سَلَامٌ مِنْ سَالِمٍ مِنْ حَارِبٍ مِنْ حَارِبِكُمْ إِلَى الْبَوْمِ
 الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْبُرْجَانِيَّةَ وَالْمُرَوَّانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي مَيْمَنَةَ قَاطِبَةً
 وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَلَعَنَ اللَّهُ شَمْرًا
 وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَالْحِمَّتْ وَتَقَبَّتْ وَهَيَّأَتْ لِقِيَالِكَ
 يَا بَنِي آدَمَ وَأُحِي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْتَدَلَّ اللَّهُ لَكَ الْكُرْمَ
 مَقَامَكَ أَكْرَمِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَ طَلِبَ ثَارِكَ مَعَ مَا مِنْهُ مَنْصُورٍ
 مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ
 وَجْهًا بِالْحَسَنِينَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ صَلَوَاتُ اللَّهِ

وَأَنَاخَتْ
 بِرِجْلِكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَسَلَامُهُ عَلَيْكَ لِنِي تَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سُوْلِهِ وَإِلَى أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ عَلَيْكَ سَلَامٌ مِمَّا لَدَيْكَ
 وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ أَسْرَ
 آسَارَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سُوْلِهِ مِمَّنْ أَسْرَ
 آسَارَ ذَلِكَ وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى فِي ظِلِّهِ وَجُودِهِ عَلَيْكُمْ
 وَعَلَى شَيْءٍ عَمَّكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَ
 أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سُوْلِهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ مِمَّا لَدَيْكُمْ وَمَوْلَاةٌ وَلَيْكُمُ
 وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ
 مِنْ شَيْعَتِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَلَّمَ لَكُمْ وَحَرْبِي لِمَنْ حَارَبَكُمْ
 وَوَيْلٌ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْتَلِ اللَّهَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ
 بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ وَلِيَّائِكُمْ وَرَزَقِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ
 أَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدْرَهُ
 صَدَقَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُسَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ
 لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يُرْزِقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ أَمَامٍ مَهْدِي ظَاهِرٍ
 نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ
 أَنْ يُعْطِيَنِي بِمِصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابًا بِمِصَابِيهِ
 يَا لَهَا مِنْ مُصِيبَةٍ مَا عَظَمَهَا وَأَعْظَمَ رِزْقَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي

يَا مَوْلَايَ

وَأَوْلِيَائِهِمْ

ثَارِكُمْ

جميع أهل السموات والأرض اللهم اجعلني في مقامى هذا ممن
 تناله منك صلوات ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محبائى محبا محمد
 وآل محمد ومما فى ثمان محمدا وآل محمد صلوات الله عليهم وعليهم
 اجمعين اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية ولئن اكلت
 الاكباد للعبير بن العبير على لسانك وعلى لسان نبيك
 صلى الله عليه واله فى كل موطن وموقف وقف فيه نبيك
 صلواتك عليه واله اللهم العن ابا سفيان ومعاوية ابن ابي
 سفيان ويزيد بن معاوية عليهم منك اللعنة ابد الابدين
 وهذا يوم فرحت به ال زيار وال مروان بقولهم الحسين
 صلوات الله عليه اللهم فضا عف عنهم اللعنة والعذاب
 اللهم انى اتقرب لىك فى هذا اليوم وفى موقفى هذا وايام
 حبوئى بالبراءة منهم واللعة عليهم وبالموالاة لىنبيك والى
 نبيك عليهم السلام **يس صدقة منى كوى** اللهم العن وظالم
 ظلموا محمدا وآل محمد واخر تابع له على ذلك اللهم العز العصابة
 التى جاهدت الحسين عليه السلام وشايعت وبايعت فتايعت
 على قتله اللهم العنهم جميعا **يس صدقة منى كوى** السلام عليك يا ابا
 عبد الله وعلى الارواح التى حلت بفنائك عليك منى سلام

ومروان وال
 مروان
 ٢٤

وانما تحب حيك
 مصباح

اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ لِلنَّارِ وَالنَّارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَمَدِ مِنِّي
 لِيُزِيلَ تَكْوِيمَ السَّلَامِ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَوْلَادِ
 الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مِنْهُمْ دُونَ
 الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ **مِنْ سَبْكَ** اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوْلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ
 مَتَى أَيْدِيهِ أَوْلَاةٌ ثَمَّ الثَّانِي ثُمَّ الثَّالِثُ ثُمَّ الرَّابِعُ اللَّهُمَّ الْعَنْ
 بَرِيدَ بْنَ مَعَاوِيَةَ خَامِسًا وَالْعَزْبِيَّ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَ
 وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشُمَّاكَةَ ابْنَ أَبِي سَفْيَانَ وَالزُّبَيْرِ وَالْمُرَوَّانَ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ **بِرَجْمٍ مَبْرُورٍ وَمَيْكُونٍ** اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا لَشَائِكِ
 لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ أَحْمَدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّهُمَّ ارْزُقْ شِفَاعَةَ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ بَوْمِ الْوُرُودِ وَثَبَّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ وَعِنْدَكَ مَعَ
 الْحُسَيْنِ وَأَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَلُوا مِنْهُمْ
 دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْهِ كَفَى إِمَامَ مُحَمَّدٍ بَارِعًا عَلَيْهِ
 فَرَمُودَ كَمَا كَرَّمَ هَرُونَ خَضِرًا بِأَبْنِ كَيْفِيَّةٍ زِيَارَتِ كُنْتُمْ أَبْنِ كَمَا
 جَمِيعِ ابْنِ ثَوْبَانَ إِذَا بَرَأَتْ خَوَاهِدُ بُوَدُورِ رَوَيْتُ كَرْدِ مُحَمَّدِ بْنِ خَالِدِ
 طِيَالِسِي أَرْسَفِ بْنِ عَمْرٍو كَفَى كَمَا مِنْ بَاصْفُولِ جَمَالِ جَمَاعَتِي
 أَصْحَابِ خُورِ فِيهِمْ بَسْوَى نَحْفَعِدُ إِذَا نَكَهَ خَضِرًا صَادِقًا عَلَيْهِ السَّلَامُ
 رَفْتَهُ بُوَدُورِ نَدَا حَبْرَهُ مَدِينَهُ بِشَرِيفِ رَمَائِسِ جُونِ إِذَا بَرَأَتْ خَضِرًا

الحسين
 ٤

المؤمنین فارغ شدید صفوان روی خود را کرد ایند بسوی قبر حضرت
 امام حسین علیه السلام این مکان از بالای سر امیر المؤمنین که حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام چنبرن کرد و در وقتیکه من در خدمت آنحضرت
 با این مکان شریف آمدم بودم پس خوانند صفوان آن زیارت مرا که
 علقه از حضرت امام محمد باقر علیه السلام بر او ز عاشورا روایت کرده است
 پنج در رکعت نما کرد نزد سر امیر المؤمنین علیه السلام و دعاء کرد بعد
 از نماز امیر المؤمنین علیه السلام را و در بجانب قبر امام حسین علیه السلام
 کرد و آنحضرت را نیز وداع کرد و در جمله دعاها که بعد از آن در رکعت
 نماز خوانند این دعا بود یا الله یا الله یا الله یا محیب غموة المضطربین
 یا کاشف کرب المکر و بین یا غیث المستغیثین یا صریح
 المستصرخین و یا من هو اقرب الی من حبیل الومرید و یا من
 یحول بین المرء و قلبه و یا من هو بمنظر الاغلی و یا الاقرب المبین
 و یا من هو الرحمن الرحیم علی العرش استوی و یا من یعلم خائفة
 الاعین و ما تخفی الصدور و یا من لا تخفی علیه خائفة و یا من
 لا تشبهه علیه الا صوات و یا من لا تغطه الحاجات و یا من
 لا ینرمه الحاج المحجن و یا مدبر کل فوب و یا جامع کل شمل و
 یا بارئ النفوس بعد الموت و یا من هو کل یوم فی شان یا الله

الْحَاجَاتِ يَا مُنْقِسَ الْكُرْبَانِ بِمُعْطَى السُّؤَالِ يَا وَدِي الرِّغْبَاتِ
 يَا كَافِي الْمُهْرَاتِ يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَيِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيِّ وَبِحَيِّ فَاطِمَةَ بِنْتِ بَيْتِكَ وَبِحَيِّ
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَبِحَيِّ التَّسْعَةِ مِنْ آلِ الْحَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فَإِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي مَقَامِي هَذَا وَهُمْ أَتَوَسَّلُونَ بِهِمْ أَشْفَعُ
 إِلَيْكَ بِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأُقِيمُ وَأَعِزُّهُ عَلَيْكَ وَيَا شَارِي الذِّمِّ لَمْ
 عِنْدَكَ وَيَا لِقَدْرِ الذِّمِّ لَمْ عِنْدَكَ وَيَا لِدَفْعِ فَضْلِهِمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
 وَيَا سَمِيكَ الذِّمِّ جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَيَهْ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ
 وَيَهْ أَبْنَتَهُمْ وَأَبْنَتَ فَضْلِهِمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَا فَضْلَهُمْ
 فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ وَعَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَكْفِي عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكُرْبِي وَتَكْفِيَنِي الْمَهْمَ مِنْ أُمُورِي وَ
 تَقْضِي عَنِّي دَيْنِي وَتَجْبِرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتَجْبِرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتَعْتِدَنِي
 عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى الْخُلُوقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ
 مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُرُونََّهُ مِنْ أَخَافُ حُرُونََّهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ
 شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجُورَ مَنْ
 أَخَافُ جُورَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ مَنْ
 أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدَرَةَ مَنْ أَخَافُ بِلَاءَ مَقْدَرَتِهِ عَلَيَّ وَتَرُدُّ



عَنِّي كَيْدًا لَكَيْدَةٍ وَمَكْرًا لِمَكْرَةِ اللَّهِ مَنْ أَرَادَ بِي فَارِدَهُ وَمَنْ كَادَ بِي
فَكِدَهُ وَأَصْرَفَ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَأَمَانِيَهُ وَأَمْنَهُ عَنِّي كَيْفَ
شِئْتَ وَأَتَشِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْ عَنِّي بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِإِلَاهٍ لَا تَسْتَرْهُ
وَبِإِفْئَاةٍ لَا تَسُدُّهَا وَبِإِيْقَامٍ لَا تَغَافِرُهُ وَذَلِّ لَاتَعْرُوهَ وَبِمِسْكَةٍ لَا تَجْبُرُهَا
اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصَبَ عَيْنِيهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ
وَالْوَعْلَةَ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي تَشْغِيلَ شَاغِلٍ لَا فِرَاحَ لَهُ وَ
أَنِّيهِ ذَكَرِي كَمَا أَنِّيئَهُ ذَكَرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِمَجْعَمٍ وَبَصْرٍ وَسَيَانِهِ
وَيَدِهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعَ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ
السُّقْمَ وَالْأَتْفِيهِ حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا عَنِّي وَعَنْ ذَكَرِي
كَفِي عَنِّي يَا كَافِي مَنْ لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ لَكَافِي لَكَافِي سِوَاكَ وَمُفْرَجٌ
لَا مُفْرَجَ سِوَاكَ وَمُغِيثٌ لَا مُغِيثَ سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ وَخَلِيبٌ
مَنْ كَانَ جَارُ سِوَاكَ وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَمُفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرَبٌ
وَمِلْجَاهٌ إِلَى غَيْرِكَ وَمِنْجَاهٌ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَإِنَّتِ رِغْبَتِي وَرَجَائِي وَ
مَفْرَعِي وَمَهْرَبِي وَمِلْجَائِي وَمَنْ جَاءَ فَيْدِكَ سَتَفِيحٌ وَبِكَ اسْتَيْحٌ
وَمُجْمَدٌ وَالْحَمْدُ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَاتَّوَسَّلُ فَاتَّقِنَعُ فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا
اللَّهُ يَا اللَّهُ فَذَلِكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَإِلَيْكَ الْمُسْتَكْرُ وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ
فَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ لَكَ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ

تَكَيْفَ عَنِّي عَنِّي وَهِيَ وَكَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَفَيْتَ عَزِيدِيكَ هَمَّهُ
 وَعَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَيْفَتَهُ هَوْلَ عَدُوِّي فَكَيْفَ عَنِّي كَمَا كَفَيْتَ عَنْهُ
 وَفَرَجَ عَنِّي كَمَا فَرَجْتَ عَنْهُ وَكَفَيْتَ عَنِّي كَمَا كَفَيْتَهُ وَأَصْرَفَ عَنِّي هَوْلَ
 مَا أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَوْنَةَ مَا أَخَافُ مَوْنَتَهُ وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ
 بِإِلَاءِ مَوْنَتِهِ عَلَى نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ وَأَصْرِ فَنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَكَيْفَايَةِ
 مَا أَهَمَّتَنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ خَرْتِي وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْنَا كَمَا مَنَى سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَلَا جَعَلَهُ
 اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكُمْ وَلَا فَرَّ وَاللَّهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ اللَّهُمَّ
 أَحْيِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَدُرِّيَّتِهِ وَأَمِّتْنِي مَمَاتَهُمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ مُحَمَّدٍ
 وَأَحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَتَيْتُمْ كَمَا وَكَلْتُمْ
 أَرَادَ وَرَجَعْتُمْ وَتَوَجَّهْتُمْ إِلَى ضَرْحِكُمْ زَائِرًا وَمَتَّوَسِّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي
 وَرَبِّكُمْ وَمُتَوَجِّهًا إِلَيْهِ بِكُمْ وَمُسْتَشْفِعًا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي
 هَذِهِ فَاسْتَفْعَلِي فَإِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامَ الْخُودِ وَالْجَاهِ الْوَجِيهَ
 وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ الَّتِي أَنْفَلْتُ عَنْكُمْ مُنْظِرًا لِلنَّبِيِّ الْحَبِيبِ
 وَقَضَائِيهَا وَبِحَاجَتِهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكُمْ إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا
 أَحْيَبُ لَا يَكُونُ مُنْقَلِبُهُ مُنْقَلِبًا رَاجِعًا مُفْلِحًا مُبْحِجًا مُسْتَجَابًا

وَاللَّهُ نَارُ

لِي يَقْضَاءَ جَمِيعَ حَوَائِجِي تَشْفَعَالِي إِلَى اللَّهِ أَنْقَلِبَ عَلَى مَا شَاءَ اللَّهُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مَفُوضًا أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُبْجَأً ظَهْرِي
 إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا عَلَى اللَّهِ وَقَوْلُ حَسَنِي اللَّهُ وَكَلِمَةُ سَمْعِ اللَّهِ مِنْ رِجَائِي
 لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَرَاءَ كَرَمِ يَأْسَادِي مُنْتَهَى مَا شَاءَ رَبِّي كَانَ مَا لَمْ يَشَأْ
 يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ أَسْتَوْعِبُكُمْ اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ
 الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ أَنْصَرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا مَهْرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا مَوْلَايَ
 وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي وَسَلَامِي عَلَيْكُمْ مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَأَصِلْ ذَلِكَ إِلَيْكُمْ غَيْرَ مُجَوَّبٍ عَنْكُمْ سَلَامِي نَشَاءُ
 اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكُمْ أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَمِيدٌ مُجِيدٌ
 أَنْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ تَائِبًا حَامِدًا لِلَّهِ تَعَالَى شَاكِرًا رَاجِعًا
 لِلْجَابَةِ غَيْرَ الْبَرِّ لَا قَانِطَ الْبِئْسَاءِ إِذْ رَاجِعًا إِلَى زِيَارَتِكُمْ غَيْرَ
 رَاغِبٍ عَنْكُمْ وَلَا مِنْ زِيَارَتِكُمْ بَلْ رَاجِعٌ عَائِدٌ لِأَنْشَاءِ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ
 وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا سَادَتِي رَغِبْتُ إِلَيْكُمْ وَالزِّيَارَةَ
 بَعْدَ أَنْ نَهَيْتُمْ فِي زِيَارَتِكُمْ أَهْلَ الدُّنْيَا فَلَا حَسْبِي إِلَّا اللَّهُ
 بِمُتَارَجَعْتُ وَمَا أَمَلْتُ فِي زِيَارَتِكُمْ لِأَنَّهُ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَيْفُ
 بِنِ عَمْرٍو كَفَتْ كَهْمًا مِنْ بَصُفْوَا كَهْمًا كَهْمًا كَهْمًا كَهْمًا كَهْمًا كَهْمًا
 مُحَمَّدًا بَرَقَ عَلَيْهِ أَنْ يَرْتَمَا رَوَيْتُ كَرْدًا يَنْدَعَارُ أَنْقَلَبْتُ كَرْمًا صَفْوَانًا

که مرزبان

که مر وارد شد باسید خود جعفر صادق علیه السلام باین مکان پر کرد
 ما آنچه کردیم از زیارت آیند عارا خواند در وقت رابع بعد از آنکه
 دور رکعت نماز کرد و آن وداع را بجا آورد و بعد از آن صفوا
 گفت که حضرت صادق علیه السلام بمن گفت که تعاهد نما این زیارت
 را و بخوان و آیند عارا باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا
 که هر که این زیارت را بکند و آیند عارا بخواند از نزدیک یاد آور
 اینکه زیارتش مقبول باشد و سعیش مزد داده شود و سلامش
 باحضرت برسد و محبوب گردد و هر حاجت که از خدا بطلبد
 برآورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را
 باهمین ضامنم از پدرم شنیدم و پدرم از علی ابن الحسین
 باهمین ضامنم و از امام حسین باهمین ضامنم و از امام حسن
 باهمین ضامنم و از پدرش امیر المؤمنین علی باهمین ضامنم و از
 باهمین ضامنم و رسول خدا از جبرئیل باهمین ضامنم و جبرئیل از خدا
 باهمین ضامنم و تحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس خود کرده است
 که هر که حضرت امام حسین علیه السلام زیارت کند باین روش از نزدیک
 و دور و آیند عارا بخواند زیارت او را قبول کنم و هر حاجت که بطلبد
 برآورم هر چند بزرگ باشد و هر سوال که بکند عطا کنم و از هر گاه

من نا امید نکرد و او را بر کرد انم شتا و خورم و خوشحال به بر آورد
 حاجت تو فایض شد به بهشت از شد از جهنم و از بر آن هر که
 شفاعت کند شفاعت و مرا قبول کنم مگر کسی که دشمن اهل بیت باشد
 و کواه گرفت خدا ما را بآنچه کواه گرفته بود بر آن ملکه که ملکوت
 خود را بر جبرئیل گفت یا رسول الله حقیق مرا بسوی تو فرستاده است
 برای بشارت سرور و خوشحالی تو و بشارت شادی علی ابن ابیطالب
 و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام و امنا و فرزندان تا روز
 قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای صفوا هر گاه ترا حاجت
 بسوی خدا بهم رسد این زیارت بکن هر جا که باشی این دعا را بخوان
 و از پروردگار حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشود و حقیق
 خلف عدو خود نمیکند **تالیف** گوید که چون عبارت حدیث ثوابت
 عظیم دارد و قابل احتمال بسیار هست اگر اول زیارت **السَّلامُ**
عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ را تا **وَالِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلامُ** بخواند و نماز
 زیارت را بکند و بارها آن زیارت را عاده کند بهتر است و اگر بعد از
 صد مرتبه لعنت یاری دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام
 باری دیگر نماز بکند و متصل بسوره و بعد از سجده نیز نماز بکند
 شاید جمیع احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از این زیارت

ابعیده را بعمل آورد و نماز کند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد
 ظاهر کار فی باشد و اگر زیارت مبر المؤمنین علیه السلام را با نزیارت
 ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را در نزد صریح
 امیر المؤمنین علیه السلام بعمل آورد و چون در حدیث تجویز کرد
 این زیارت در هر وقت وارد شده است و اگر در غیر روز عاشورا
 کند بجا اللهم اهله يوم تبرک به بوا مئة بگوید اللهم
 ان يوم قتل الحسين صلوات الله عليه يوم تبرک به بوا
 مئة **فصل سیم** در زیارتان یثرب و زاست و از جمله آنها زیارتین
 که بسند صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که فرمودت
 حضرت صادق در روز عاشورا و آنحضرت را شکسته رنگ و لذو
 یافتم و آب زیدها مبارک آنحضرت مانند روارید مهر بخت گفتم
 یا این رسول الله سبب گریه شما چیست خدا هرگز دیده ها شمارا کریان
 نکرد اند حضرت فرمود که مگر غافلانمیدانی که در مثل این روز حضرت
 امام حسین علیه السلام شهید شده است گفتم ای سید من چه میفرمایند
 در روز عاشورا فرمود که روزه بداری آنکه شب نیت روزه بگیری
 افطار بکن نه از روی شماتت و یکروز تمام روزه مکن و باید که
 افطار تو بعد از نماز عصر باشد یکساعت بشرقی ز آب زهر آکه

در پنج وقت جنگ بر طرف شد از آن رسول صلی الله علیه و آله و در زمین
 سی نفر از اهلبیت و موالی ایشان فدا شده بودند که صاحب مصیبت در
 آنها حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بود و اگر آنحضرت در دنیا میبود
 بایست که آنحضرت برای ایشان تعزیه بگویند پس آنحضرت چندان گریه
 که در پیشگاهش از آب دیده اش شدیدتر حضرت فرمودند که بهتر کار آنست
 آنست که جامها پاکیزه بیوشی بندها را بکشائی و استینها را با لایق
 مرفق بروش مصیبت ندکان پریر و ن رو بوی بیابانیا مکانی که نماز
 بیند بخانه نماز برای تقیه از سنیان در وقت چاشت پس چهار رکعت
 نماز بخواند و رکعت با خضوع و خشوع و رکوع نیکو و بعد از هر دو رکعت
 سلام بگوئی در رکعت اول بعد از حمد قل یا ایها الکافر سجده
 و در رکعت دوم قل هو الله و در رکعت یکم در رکعت اول بعد از حمد
 سوره احزاب بخوانی در رکعت دوم سوره اذا جاءك المنافقون و اگر
 اینهارانندانی هر سوره که توانی بخوانی پس بگردانی وی خود را بجانب
 روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر او در شهادت آن امام مظلوم
 ولاد و اقرار و اصلاح آنجناب را و لامکنی برو و صلوات فرستی برو
 و لعنت کنی قاتلان او و بر ولایت دیگر هر مرتبه لعنت میکنی بر
 قاتلان آنحضرت که بهر لعنتی هزار حسنه برایتی نوشته میشود

و هزار گناه از تو محو میشود و هزار درجه در بهشت از برای تو
 بلند میشود و بهتر اینست که هزار مرتبه بگوید اللهم العزقانة
 الحسين واصحابه پس فرمود که بعد از آن از موضعی که ایستاده
 چند قدم پیش روی بکوی ناله و انا لله واليه الرجوع رضابقضا
 وتسلما الامر و اگر هفت مرتبه چند کند بهتر است و فرمود که
 در جمیع این احوال باید که محزون و غمناک باشی پیچای خود بر
 کردی بکوی اللهم عذبي الفجرة الذین شاقوا صولک و حاربوا
 اولیاءک و عبدوا غیرک و استحلوا محارمک و ائین القادة و
 الاتباع و من کان منهم فحسب و اوضع معهم ارضی بفعليهم
 لغنا کثیرا اللهم و عجل فرج الخمد و اجعل صلواتک علیه و علیهم
 و استنقذهم من اید المنافقین المضلین و الکفرة الجاحدين
 و افرج لهم قضايبهم و اخرج لهم روحا و فرجا قريبا و اجعل لهم من
 لدنک علی عدوئک وعدوهم سلطانا نصيرا پس دست بدو بردارد
 و قصد کند شمان الخمد و بگوید اللهم لان کثیرا من الائمة
 ناصبة المستحقین من الائمة و کفرت بالجملة و عکفت
 علی القادة الظلمة و هربت الکتاب السنة و عدت عن الخیرین
 الذین امرت بطاعتهم و التمسک بهم ما قامات الحق و حاد

عَزَّ الْقَصْدُ وَمَا لَيْتَ الْأَخْرَابُ حَرَقَتْ لِكِتَابِكَ كَفَرْتُ بِالْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهَُا وَتَمَسَّكَ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْرَضَهَا وَضِعَتْ حَقَّكَ وَ
 أَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتْلَكَ أَوْلَادَ بَيْتِكَ وَخَيْرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَهُ
 عَلَيْكَ وَوَرِثَةَ حِكْمَتِكَ وَحَيْكَ اللَّهُمَّ فَرَزْنَا أَقْدَامًا مَعْدَانِكَ
 وَأَعْدَاءَ وَسُوءِكَ وَأَهْلَ بَيْتِ بَيْتِكَ اللَّهُمَّ وَأَخْرَبَ دِيَارَهُمْ وَ
 أَفْلَسَ سِلَاحَهُمْ وَخَالَفَ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفَتَّ فِي أَعْضَادِهِمْ وَ
 أَوْهَنَ كَيْدَهُمْ وَأَضْرَبَهُمْ بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَارْتَمَوْا بِحِجْرِكَ الْبَاطِلِ
 وَطَرَفَهُمْ بِالْبَلَاءِ طَرَفًا وَقُمَّهُمُ بِالْعَذَابِ قُمَّا وَعَذَّبَهُمْ عَذَابًا تَنَكَّرًا وَ
 خَذَمَهُمُ بِاللَّيْسِ بِنِ وَالْمَثَلِ لِي أَهْلَكَ بِهَا أَعْدَاءُكَ أَنْتَ ذُو
 نِعْمَةٍ مِنَ الْجُرْمِ مِثْلِ اللَّهُمَّ اسْتَنْتِكَ ضَائِعَةً وَأَحْكَامَكَ مَعْطَلَةً
 وَعِثْرَةَ بَيْتِكَ فِي الْأَرْضِ هَائِمَةً اللَّهُمَّ فَاعْنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَاقْرِعِ
 الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ وَمُرِّعَلَيْنَا بِالنَّجَاةِ وَاهْدِنَا إِلَى الْإِيمَانِ وَنَجِّنَا
 فَرَجْنَا وَانظُرْهُ بِفَرَجِ أَوْلِيَائِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنَا وَدًّا وَاجْعَلْنَا لَهُمْ وَقْدًا
 اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ ابْنِ بَيْتِكَ وَخَيْرَتِكَ عَيْدًا
 وَاسْتَهْلَ بِهِ فَرَحًا وَمَرَحًا وَخَلَّخَهُمْ كَمَا أَخَذْتَ أَوْطَانَهُمْ وَضَاعِفِ
 اللَّهُمَّ الْعَذَابِ فِي الشَّيْءِ عَلَى ظِلِّهِ أَهْلَ بَيْتِ بَيْتِكَ وَأَهْلِكَ
 أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ وَأَبْرَجَاتَهُمْ وَجَمَاعَتَهُمْ اللَّهُمَّ وَضَاعِفِ صَلَوَاتِكَ

وَرَحِمَكَ بِرَكَاتِكَ عَلَى عِزَّةِ نَبِيِّكَ لِعِزَّةِ الصَّالِحَةِ الْخَائِفَةِ
 الْمُسْتَدَلَّةِ بَقِيَّةٍ مِنَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّكِيَّةِ الْمُبَارَكَةِ وَأَعِدْ
 اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ وَأَقْلِبْ حُجَّتَهُمْ وَاسْكِنِ الْبِلَادَ وَحَادِسِ الْأَبْأَالَ وَالْعِي
 عَنْهُمْ وَثَبِّتْ قُلُوبَ شَبْعَتِهِمْ وَحَزْبِكَ عَلَى طَاعَتِكَ وَوَلَايَتِهِمْ
 وَنَصْرَتِهِمْ وَمَوْلَانِهِمْ وَأَعِيْنَهُمْ وَأَمْتَحِمُّ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ
 وَأَجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا مَشْهُودَةً وَأَوْقَالَ مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً تَوْشِيحًا فِيهَا
 فَرَجُهُمْ وَتَوْجِبْ فِيهَا تَمَكِّيْنَهُمْ وَنَصْرَهُمْ كَمَا ضَمِنْتَ لِأَوْلِيَائِكَ فِي
 كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَعَدَاةُ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
 قَبْلِهِمْ وَلِيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلِيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
 خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ فَكَيْفَ غَمَّتَهُمْ يَا
 مَنْ لَا يَمْلِكُ كَسْفَ الضُّرِّ إِلَّا هُوَ يَا وَاحِدًا بِأَحَدٍ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَإِنَّا
 يَا اللَّهُ عَبْدُكَ الْخَائِفُ مِنْكَ وَالزَّاجِعُ إِلَيْكَ لَسَأَلُكَ لَكَ الْمُقْبِلُ
 عَلَيْكَ لِلْإِجْتِيءِ إِلَى فِتْنَتِكَ الْعَالِمِ يَا نَهْ لَأَمْلَجًا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ
 اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ نَحْوَاتِي وَاسْمَعْ يَا اللَّهُ عَلَيَّ نِيَّتِي وَنَجْوَايَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
 رَضِيَّتِ عَمَلَةٍ وَقَبْلِكَ سُكَّةً وَجَنَّتَهُ بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْكَرِيمُ اللَّهُمَّ وَصَلِّ وَسَلِّمْ وَلَا وَآخِرُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاللَّذْوَاءُ

وَالْحَمْدُ وَالرَّحْمَةُ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ بِالْحَمْدِ وَالْفَضْلُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ
 تَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ مَلَائِكَتِكَ وَحَمَلِكَ عَرْشِكَ يَا
 اللَّهُ الْآنَ اللَّهُمَّ وَلَا تَفْرِقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ صَلَوَاتِكَ
 عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شِيعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
 وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةَ الشُّجْبَةَ وَهَبْ لِي الْمُنَى
 بِحُبِّهِمُ وَالرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ وَالْإِخْتِاطَ بِطَرِيقَتِهِمْ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ
 بَعْدَهُ بَرٌّ وَطَرَفٌ وَيُخَوِّدُ بِرِخَاكِ بِكَ دَارِدٌ وَبِكُوَيْدِ يَأْمُرُ بِحُكْمِهِ
 مَا يَأْتِيهِ وَيَفْعَلُ مَا يَرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ مُحَمَّدٌ مُشْكُورٌ
 فَعْمَلٌ يَا مَوْلَايَ فَرَجِّهِمْ وَفَرِّجْ لَهُمْ فَإِنَّكَ صَمِيمٌ إِعْرَازُهُمْ بَعْدَ الذَّلِيلِ
 وَتَكْثِيرُهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ وَأُظْهَرُهُمْ بَعْدَ الْجُمُودِ يَا أَصْدَقَ الصَّالِقِينَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَأْذِنِي يَا اللَّهُ يَا سَيِّدِي مُنْصَرِّعًا لِيكَ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بَطْنِ أُمَّيَّةِ النَّجَّازِ وَعَنِّي قَبُولِ قَلِيلِ عَمَلِ
 وَكَثِيرِ وَالزِّيَادَةِ فِي آيَاتِي تَبْلِيغِ ذَلِكَ الشَّهَدِ وَأَنْتَ جَعَلْتُمْ مِنْ
 يَدِي فَيَجِبُ لِي طَاعَتُهُمْ وَمَوَالِيَهُمْ وَنَصْرُهُمْ وَتُرْبِيَّتِي ذِيكَ قَرِيبًا
 سَرِيعًا فِي عَافِيَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرِيسِ خُودِ رَسُوِي
 أَسْمَا زَيْلِنْدِ كَنْ وَبِكُوَا عُوذِيكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 آيَاتِكَ فَاعِدْنِي يَا اللَّهُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ جُودِ جَنِينِ كُنِّي بِرِيسِ

بهتر است از برای توارنجها بسیاه و غرها بسیاه که مال بسیار آنها
 صرف نمائید و بدن خود را در آنها بتعب افکنید و از اهل و عیال خود
 و فرزندان خود جدا شوئید بدانکه کسی این نماز را درین
 بکند و ایند عار بخواند با خلاص این عمل باقیهین و تصدیق
 بجا آورد حقیق ده خصلت بوعطا کند یکی از جمله آنها آنست که
 او را از مردنهای بد حفظ کند مانند غرق شدن و سوختن و
 در زهر عمارت ماندن و امثال اینها و تا مردن دشمنی بر مسلط
 نکرد و نگاه دارد او را از دیوانگی و خوره و پستی و خود شردن
 فرزندان و تا چهاوشیطان را و دوستان و یاوران شیطان را مسلط
 نکرداند بر او و بر نسل او تا چها پشت زیارت دیگر زیارتیست
 که مشتملست بر زیارت شهید و متضمن تعریف رسولی است
 الله علیه و آله و ائمه هدی است و مناسبست که درین روز خوانده شود
 اگر در آخر روز خوانده شاید انبیا شد و زیارت اینست **السَّلَامُ**
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اَلدَّمِ صِفْوَةِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نَوْجِ رَبِّي
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

وَارِثَ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحْسِنِ الشَّهِيدِ
 سَبْطِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنِيَّ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
 فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَيْثُ الْمَوْجُودُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الرَّكِيُّ وَعَلَى آرِوَاحِ حَلَّتْ
 بِفَنَائِكَ وَأَقَامَتْ جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُفْرِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 مِنْ مَبْقِيَةِ بَقِيَّةِ النَّبِيِّ النَّهَارِ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ
 الْمَصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ أجمعِينَ
 وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجِبِينَ وَعَلَى
 ذُرِّيَّتِهِمُ الْهَادِيَةِ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى
 رُوحِكَ وَعَلَى آرِوَاحِهِمْ وَعَلَى تَرْبَتِهِمْ وَعَلَى تَرْبَتِهِمُ اللَّهُمَّ لَقِّهِمْ
 رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَفْحًا وَرَيْحَانًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ يَا بْنَ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَابْنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَنِي الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهَادَةِ اللَّهُمَّ
 بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ
 اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ

وَابْنَ سَيِّدِ
 الْوَصِيِّينَ

وَفِي كُلِّ قَرْبَةٍ كَثِيرَةٌ وَسَلَامًا سَلَامًا اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا بَنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهِدِينَ مَعَكَ
 سَلَامًا مُتَّصِلًا مَا أَفْضَلَ لِلْبَلَاءِ وَالْمَهَارِ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ
 ابْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى
 عَبَّاسِ ابْنِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ
 وَلَدِ أَبِي الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ الْحَسَنِ السَّلَامُ
 عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ
 جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامُ عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي بِحَبْلٍ كَثِيرٍ وَمَا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَاءَ فِي
 وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ أَحْسَنَ اللَّهُ
 لَكَ الْعِزَاءَ فِي أَحَبِّكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ
 اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ وَكُلُّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قَرِيبٌ
 وَقَرِيبِي فِي هَذَا الْوَقْتِ زَسْتَسْأَلُ اللَّهَ سُجَّانَهُ وَتَعَالَى أَنْ يَرْزُقَنِي
 فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ مُجِيبٌ وَبَعْدَ

دعا زیارت عاشورا ایند عاجواند که روایت است از حضرت علی
 ابن موسی الرضا علیه السلام هر که روز عاشورا این دعا بخواند در آنسال
 نمبرد و اگر اجلش در آنسال مقدّر شده باشد توفیق خواندن این دعا
 نیابد و دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَلَأَ الْمَیْرٰتَکَ
 وَمُنْتَهٰی الْعِلْمِ وَمَبْلَغِ الرِّضَا وَرِزْقَةِ الْعَرْشِ وَسَعَةِ الْکُرْسِیِّ
 لَا مَلْجَا وَلَا مَنجَا مِنْ اللّٰهِ اِلَّا اِلَیْهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَدَدَ الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ
 وَعَدَدَ کُلِّ اَیَّهٍ النَّامَاتِ اَسْئَلُہُ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِکَ يَا اَرْحَمَ الرَّحِیْمِیْنَ
 لِاِحْوَالِ وَاَقْوَامِ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِنْ دَعَاکَ
 فَاجِبَتَهُ وَاَمْرِکَ هَدَیْتَهُ وَرَغِیْبَتِکَ فَاَعْطِیْنِہُ وَتَوَكَّلْ
 عَلَیْکَ فَکَفِیْتَهُ مِنْکَ فَاذْنِیْبَهُ اَللّٰهُمَّ اَمْدُدْ بَعِیْثِیْ مَدَدًا
 وَجْعَلْ الْاِیْمَانَ بِکَ وَالْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ وَاَسْئَلُکَ الْعَافِیَةَ
 فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ یَا ذَا الْجَلَالِ الْاِکْرَامِ وَهُوَ حَسْبِیْ وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ
 وَنِعْمَ الْمَوْلٰی وَنِعْمَ النَّصِیْرُ وَصَلِّیْ اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِہٖ الطَّاهِرِیْنَ
 وَاَیْنِدَعَا از نوحه علیحه است و شیخ مفید رحمه الله گفته است
 که در شب بیست و یکم ما محرم ز فاف حضرت فاطمه و امیر المؤمنین
 علیهما السلام واقع شد باید که روز شنبه از برای شکر این نعمت عظمی شیعیان
 روزه بدارند و شیخ طوسی گفته است که در روز هفدهم محرم

انا یحنا و اواله
 الطاهرین
 فاد المعایین
 انزوی نوحه
 علیحه است



اصحاب قبل که بجهت خراب کردن کعبه آمده بودند برکشند و عدل
 برایشان نازل شد و در روز بیست و پنجم اینما حضرت امیر المؤمنین
 علیه السلام عالم اعلیٰ ارتحال نمودند **باب هفتم** در اعمال ماه صفر است
 اینما مشهور است بخوست در وجه میتوان داشت **اول** آنکه
 موافق قول علماء شیعه و فان حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در اینماه واقع شده است **دوم** آنکه در سه ما متوالی که اشهر محرمند
 چون عرب قتال نمیکردند و در اینما شروعت بقتل میکردند
 لهذا محسوس شد در احادیث شیعه ندیدم چیزی که دلائل
 بر نخوست از بکند و در روایات معتبره عامه وارد شده است
و سید ابن طاووس از بعضی کتب معتبره روایت کرده است
 که در روز سیم اینما مستحب است که دو رکعت نماز بجا آورند
 و در رکعت اول بعد از حمد نافعنا بخواند و در دوم توحید
 بعد سلام صد مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد و صد
 مرتبه بگوید اللهم العن الالبوسقیان و صد مرتبه بگوید
 استغفر الله و اتوب الیه و روز بیست و پنجم اینما مشهور است بر
 اربعین یعنی روز چهارم شهادت حضرت سید شهید علیه السلام
 در کتب معتبره از حضرت امام حسن العسکری علیه السلام روایت

کرده اند که علامه مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از
 فریضه و نافله در شب روز و زیارت رجب و آنکس در دست
 راست کردن و جبهه را در سجده شکر بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن
 الرحیم را بلند گفتن کیفیت زیارت بسند معین منقولست رصفوا
 جمال که گفت مولای من حضرت صادق علیه السلام بمن گفت در زیارت
 رجب که زیارت میکند در هنگامیکه روز بلند شده باشد و
 میگوید السَّلَامُ عَلَىٰ وَلى اللَّهِ وَحَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ خَلِیلِ اللَّهِ وَ
 بَحِیبِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ صَفِیِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِیِّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْحَسَنِ الظُّوْمِ
 التَّهْمِیدِ السَّلَامُ عَلَىٰ اَسْبَاطِ الْکُرْبَاتِ وَقَبَیْلِ الْعَبْرَاتِ اَللّهُمَّ اِنِّی
 اَشْهَدُ اَنَّهٗ وَوَلِیْکَ اَبْنُ وِلِیِّکَ وَصَفِیُّکَ اَبْنُ صَفِیِّکَ الْفَاتِرُ بَدِکَ اَمِیْنُکَ
 اَکْرَمُکَ بِالسَّهَادَةِ وَجَوْنَهُ بِالسَّعَادَةِ وَاجْتَبَیْنَهُ بِطِیْبِ الْوَلَادَةِ وَ
 جَعَلْتَهُ سَیِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَفَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَزَائِدًا مِنَ الزَّادَةِ وَ
 اَعْطَیْتَهُ مَوَارِثَ الْاَنْبِیَاءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَیْ خَلْقِکَ مِنْ الْاَوْصِیَاءِ
 فَاَعْدَرْنِی الدُّعَاءَ وَمَحَّ النَّصِیْحَ وَبَدَّلْ مُجِبَّهٗ فِیْکَ لَیْسْتَ تَقْدِرُ عَلَیْکَ
 مِنْ الْجَهَالَةِ وَحِزْبَةِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَّ عَلَیْکَ مِنْ غَرَّتِ الدُّنْیَا
 وَبَاعَ حَظَّهٗ بِالْاَرْضِ الذَّرِیَّةِ وَشَرَّی خِرَّتَهُ بِالثَّمَنِ الْاَوْکَرِ وَتَعْظُرُ اسْرَ
 وَتَرْدِی فِی هَوَا وَاَسْخَطَکَ اَسْخَطَ نَبِیِّکَ وَاطَاعَ مِنْ عِبَادِکَ

زیارت رجب
 در روز بلند شده

أَهْلَ الشِّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ السُّوْجِيَّةِ لِمَنْ رَجَاهُمْ
 فِيكَ صَابِرٍ مُحْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعِنِكَ دَمَهُ وَاسْتَبِيحَ حَرَمَهُ
 اللَّهُمَّ فَالْعَنُومَ لَعْنًا وَبِيْلًا وَعَذَابًا عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 أَمِيرُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا وَمَضَيْتَ حَمِيدًا وَمِتَّ
 فَقِيمًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُخْرِجُكَ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكُ
 مَنْ خَذَلَكَ وَمُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيَّ بَعْضُ اللَّهِ
 جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى آتَيْتَ لِيَقْبَهُنَّ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ
 وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ اللَّهُمَّ
 لِي أَشْهَدُكَ لِي وَلِي لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُّوْا لِمَنْ عَادَاهُ يَا بَنِي آدَمَ
 يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ تَوَدُّ فِي الْأَضْلَابِ السَّاحِجَةَ وَ
 الْأَرْحَامَ الْمُطَهَّرَةَ لَمْ تُجَبِّحْ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَائِهِهَا وَلَمْ تُلْبَسِكَ
 الْمَذْهَبَاتُ مِنْ شِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنَ دَعَاؤِ الَّذِينَ وَارَكَ
 الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ
 الزُّكِّيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ أَشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ وَدِّكَ كَلِمَةُ النَّقْوَى
 وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ
 أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا أَيُّهَا بَكْرٌ مُوقِنٌ بِسُرِّ أَعْيُنِ خَوَاتِمِ عِبَادِي قَبْلِي

لِقَبْلِكُمْ سَلِمًا وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُشْتَعٍ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مَعْدَةٌ حَتَّى يَأْتِيَنَّ
 اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَأَمْعُ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
 أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ
 أَمِيرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدُورِ رُكْعَتِ نَمَازِ مِيكَنِي وَهَرْدِ عَاكِهِ خَوْهِي بِكَ
 وَبِرْمَبَكُورِي سَيِّدِ ابْنِ طَاوُسِ كَفْتِهْ اسْتَكْمَنُ بِلَايِ اِيْنِزَارِي
 وَدَاعِي بِاَقْتِمِ كِهْ مَخْصُوصِ اسْتِ بَايِزِيَارِي بَايِدِ كِهْ پِشِنِ وَيْ صُرِيحِ ^{بَلَسْتِ}
 وَبِكُوِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ عَلِي
 الْمُرْتَضَى وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةَ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَرِثَةَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي رَضِيهِ وَشَاهِدَةَ عَلَى خَلْقِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا
 عَبْدِ اللَّهِ التَّمِيْمِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ
 الصَّلَاةَ وَاتَّبَعْتَ الزَّكَاةَ وَامْرَتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
 جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى اَتَاكَ الْبَقَاءُ وَاشْهَدُ اَنَّكَ عَلَى بَيْتَةِ
 مِنْ رَبِّكَ اَتَيْتُكَ وَاَكْرَزْتُ دُورِزِيَارِي كَنْدُ تَوْجِهْتَهُنَّ اِلَيْكَ بِكُوِي
 يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا وَافِدِ الرَّغِيْبِ مُقْرَأَكَ بِاللُّتُوْبِ هَارِبًا بِاَلْكَرْمِ
 الْخَطَايَا لِتَشْفَعَلِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ
 حَيًّا وَمَيِّتًا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً

لعن الله من ظلمك ولعن الله من حرمك وغصب حقاك و
 لعن الله من قتلك ولعن الله من خذلك ولعن الله من دعوتك
 دعاك فلم يجيبك ولم يعينك ولعن الله من منعك من حرم الله
 وحرم رسوله وحرم آية من آياته ولعن الله من منعك من شرب
 ماء الفرات لعنا كثيرا يتبع بعضها بعضا اللهم فاطر السموات
 والأرض عالم الغيب والشهادة أنت تحكم بين عبادك فيما كانوا
 فيه يختلفون وسيعلم الذين ظلموا أي منقلب ينقلبون
 اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارته وارتقيه أبدا ما بقيت
 وحيت يارب لا زمت فأحشني في زمرته يا أرحم الراحمين وكر
 زيارت آخر روز عاشورا درین روز نیز بخواند مناسب و بدانکه
 مشهور است که سبب تاکید زیارت آنحضرت درین روز آنست که حضرت
 امام زین العابدین علیه السلام با سایر اهل بیت در این روز بعد از رجعت
 از شام بکربلائی معالی وارد شدند و سرها مقدس شهدا را به بدن
 ها مطهر ایشان ملحق کردند و این دعا بعد است از جهات بسیار که
 ذکر کردن آنها موجب تطویل است و بعضی گفته اند که در این روز
 اهل بیت از مدینه طیبه شدند و این نیز بسیار بعد است
 و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام زین العابدین علیه السلام با

و طی الارض بگردان مخفی فنه باشند از شام و سرها را به بدنهای ملحق کرده
 باشند و این ممکن است اما روایتی درین باب بنظر نرسیده است بلکه
 بعضی روایات منافاتی فی الجمله باین دارد و جهتیکه از احادیث
 ظاهر میشود آنست که کسی که از اصحاب حضرت رسالت پناصلی الله
 علیه و آله بنهارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصار بود و او
 درین روز بگردان رسید آنحضرت را بشهادت زیارت کرد و چون جابر
 از آنجا بر صحابه بود و اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود
 که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت درین روز شده باشد شاید
 وجود بگردان داشته باشد که بر ما مخفی باشد چون فرمودند که درین روز
 زیارت کنیم باید کرد و تفحص سببش ضرور نیست و مشهور میماند
 علی امامیه آنست که وفات حضرت ^{سید} انبیا در روز نهم ^{ماه} هشتم
 صفر واقع شد و شیخ طوسی و جمعی دیگر گفته اند که شهادت ^{محمد} حسین
 علیه السلام واقع شد پس قیام مراسم تعزیه آیند و بزرگوار زیارت ایشان
 از نزدیک و در مناسبت ^{و بدانکه} در میان عوام بلکه خواص نحوست
 چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه
 چیزی که دلالت برین کند بنظر نرسید و احادیث در نحوست مطلق
 چهارشنبه خصوصاً پانزدهم آخر ماه وارد شده است چون

این بنا بر اسبابی که مذکور شد الجملة نحوستی دارد ممکن است که
 چاشنبه اخر اینها از سایر چاشنبه ها نحوستش بیشتر باشد اگر در
 روز از قبیل احتراز از طبره است دفاع بلا یا بنصدا قاف و ادعیه
 و استغاثات که از ائمه علیهم السلام وارد شده بکنند و توکل نمایند بر
 جناب مقدس الهی که آن کفار طبره است مناسبت و اگر بلائی
 متوجه باینها دفع میشود نه آنکه بروش جهال عجم که متابعت محوسا
 میکنند بل هو و لعن سور و سرور و ساز و اعمال قبیحه
 مشغول شوند که موجب فریاد است حکام قضاها آسمانی و تقدیر
 ربانی کرد **باب هشتم** در بیان فضایل ایام و اعمال مابین اربع الاوائل
 و در آن دو فصل است **فصل اول** در فضیلت اعمال و زواجر تارون
 شانزدهم است و شیخ مفید و شیخ طوسی دیگران گفته اند که بخوبی
 در شب اول نیما آمده هجره نمود از مکه بسویدینه مشرفه بغار
 رفت در آن شب و حضرت امیر علیه السلام جان شریف خود را فدای جان
 آنحضرت کرد و در جای آنحضرت خوابید و از شمشیرها کین قبایل
 مشرکین پروان کرد و فضل و بر جمیع امت بلکه بر جمیع عالمین
 بهمکنان ظاهر گردید و حقیق با ملیکی که سموات با آنحضرت مباحث
 نمود و این کریمه و من الناس من بشر و نفسه ابتغاء مرضاتک



الله در شان او نازل شد چنانکه تفصیلاً در حیا القلوب مذکور است
 و چون حق تعالی آن دو جان تقدس بنیان از یکدیگر ان حفظ کرد
 گفته اند که روشی که روز اولست از ربیع الاول مستحب است ای شکر
 ابن نعم عظیمه روزه بدارند و هر چند علماء درین روز ذکر زیارت
 نکردند اما زیارت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و حضرت
 امیر صلوات الله علیه درین روز مناسبتی بجای آنکه مذکور شد
 و شیخ طوسی در مصباح گفته است که در روز اول ایما حضرت امیر
 حسن عسکری علیه السلام بقارحلت میفرمود و حضرت صاحب الامر
 علیه السلام بمنصب جلیل امامت فایز گردید پس یارنابند و امام عالی مقام
 در این روز مناسبتی و اما شیخ در تهذیب کلینی و محمد بن جریر طبری
 و ابن الخشاب شیخ مفید و غیر ایشان گفته اند که وفات حضرت امیر
 حسن عسکری علیه السلام و هشتم ایما بود پس در آن روز زیارت
 امیر علیه السلام مناسبت است اما روز نهم ایما بدانکه مینا علماء کرام
 عامه در تاریخ خلافت است و اما مشهور میان فریقین
 آنست که قتل او در روز بیست و هشتم ذیحجه واقع شد چنانچه
 سابقاً اشاره بان شده و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند
 مستندیند و قول نقل مؤرخانست از آنکه معتبره چنان معلوم

میشود که چنانچه الحال میان عوام شیعه مشهور است قتل او
 در نهم ما واقع شده است و سابقا میان جمعی از محدثین شیعه نیز
 چنین بوده است مشهور و سید بن زکوار علی بن طاوس رضی
 الله عنه در کتاب قبایل اشاره نموده است با آنکه ابن بابویه رحمته
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که آنکه هسان در روز نهم
 ایماه بدرک اسفل حجیم واصل شده است و از نقل او چنان مفهوم
 میشود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هر چند سید
 خود آن حدیث را تا وی نقل نموده است **ایضا** سید ذکر کرده است
 که جماعتی از شیعیان عم پیوسته آن روز را با سبب تعظیم و تکریم
 مینمودند و حلف بر زکوار علیه السلام و سید طاوس در کتاب وایده الفوائد
 این مذهب را تقویت کرده است و روایت مغبری در این باب را
 نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن عبد الله
 همدانی و یحیی بن محمد جرجی بغدادی که روزی ما نماز عه کردیم در باب
 رفیم در شهر قم بنزد احمد بن اسحق قمی که از خواص
 حضرت امام علی النقی حضرت امام حسن العسکری علیه السلام بود و مجد
 حضرت صاحب الامر نیز سیده بود و چون در آکویدیم دختر عقیقه
 پیرنی آمد و احوال محمد از او پرسیدیم گفت او مرقوم و مشغول اعمال

عید است آن روز نهم ماربع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدها
 مؤمنان چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه
 است آن بخت گرفت که احمد بن اسحاق حضرت امام علی الثقی روایت
 میکند که امر روز عید است و بهتر از عیدهاست نزد اهل بیت
 رسالت و شیعیان ایشان ما گفتیم که رخصت بطلب تا بنزد او آئیم
 چون آن او را خبر کرد او بیرون آمد بیوی و لنگری بسته بود و عبا
 بر خود پیچیده بود و بوی مشک از او ساطع بود ما گفتیم اینجا حالتیست
 که در تو مشاهده میکنیم گفت بحال از غسل عید فارغ شدم
 گفتیم امر روز مکر عید است گفت بل ما را بخانه خود در آورده
 بر سر کسی نشاند و گفت روزی بیایم جمعی برادران خود بنزد مولای
 خود حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رفتیم در سر من را
 در مثل این روز که شما بنزد من آمدید چون رخصت یافتیم و
 بخدمت حضرت رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود آراسته و مجرّه
 در پیش خود گذاشته است و بدست مبارک خود عود در آن
 مجرّه می نواخت و مجلس خود را عزیزتر کرد آینه است بر فلان و
 خدمتکاران خود جامها فاخره پوشانیده است گفتیم یا رسول الله
 پدران و مادران ما اولاد تو یا دایان برای اهل بیت امروز فرجی
 تازه

مؤمن

روداده است حضرت فرمود که کدام روز حرامتر از این روز نبرد
 اهل بیت عظیم تر است بدرستی که خبر داد مرا پدری که حدیثی
 بن میان در روز نهم ماه ربیع الاول اخل شد بجز در رسول خدا صلی
 الله علیه و آله حدیثی که دیدم امیر المؤمنین و حسن بن علی علیهما
 را با حضرت رسول صلعم طعام تناول مینمودند و آنحضرت بر روی ایشان
 تبتم مینمود و با حسن بن علی سلام میگفت که بخورید کول را با از بر
 شما برکت و سعادت این روز بدرستی که این روزیست که خدا
 هلاک میکند در این روز دشمن خود و دشمن جد شما را و مستحق
 میکند اندک عامد در شمار بخورید که این روزیست که حقیق در این روز
 قبول میکند اعمال شیعیان و محبت شما را بخورید که این روزیست
 که ظاهر میشود راستی گفته خدا که میفرماید فَنُكَلِّمُكَ بِهٖمُ خَاوِبَةً
 بِمَا ظَلَمُوا یعنی اینست خاتمه ایشان که کجا کرده است بسبب شما
 ایشان بخورید که این روزیست که شکسته میشود در این روز و شکست
 دشمن جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید که این روزیست
 که در روز هلاک میشود فرعون اهل بیت من و ستم کننده بر
 ایشان و غضب کند خدایان بخورید که این روزیست که حقیق
 دشمنان شما را باطل و هبایم کرد اند حدیثی که گفت که من گفتم

یا رسول الله یا در میان امت کسی خواهد بود که هتک این حرمتها نماید
 حضرت فرمود که ای حذیفه بقی از منافقان برایشان سر کرده خواهد شد
 دعوی یاست و میان ایشان خواهد کرد و مرد مراد بسو خود دعوت خواهد کرد
 و تا زیاده ظلم و ستم بردوش خود خواهد گرفت و مرد مراد از ارا مخذول
 خواهد کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و سنت مرا تغییر خواهد داد
 و میراث فرزند مرا منصرف خواهد نمود و خود را پیشوای مردم خواهد خواند
 زیادتی بر وصی من علی بن ابیطالب علیه السلام خواهد کرد و آنها را خدا را بنحو
 بر خود حلال خواهد کرد و در غبطاعت خلاص خواهد کرد و مراد
 برادر من زبیر بن علی علیه السلام بدرع نسب خواهد داد و دختر مراد
 حق خود محروم خواهد کرد ایندین دختر من و را نفرین خواهد کرد و نیز ^{خواهد} فریاد و ^{خواهد} ^{مستجاب}
 حذیفه گفت آنحضرت را چاره اندکنی که حقیق او را در حیات او هلاک
 کرد اند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نمیدارم که جوان
 بر قضا خدا نما بر و از و طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته
 است ولیکن از خدا سوال کردم که فضیلت دهد آن روزم که در آن روز
 او بجهنم میرود و هر سال هر روزها آنکه احترام آن روز سینه کرد در
 میان دوستان من دوستان شیعیان اهل بیت من بر حقیق وحی کردی
 من که ای محمد صلی الله علیه و آله در علم سابق من گذشته که در یابد ترا و

اهلبیت



اهلیت قرآن مجتهد و بلاها و دینا و ستمها منافقا و غصب کنندگان از
 بندگان من از منافقانی که توجیح خواهی ایشان کردی با تو خیانته کردی
 و تو با ایشان راستی کردی ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صفا
 بودی ایشان دشمنی تو در دل گرفتند تو ایشان را خوشتر کردی انیدی
 و ایشان ترا تکذیب کردند تو ایشان را کفر پدید و ایشان ترا در بلیه گشته
 اند سوگند یاد میکنم بحول قوه و پادشاهی خود که البته بگشایم بر
 روح کسی که غصب کند حق علی علیه السلام را که وصیتست بعد از تو هزار
 درازست ترین طبقات جهنم که آنرا بلوق میگویند و را واضح
 آورد و قعر جهنم جادهم که شیطان از مرتبه خود بر و مشرف شود
 او را لعنت کند آن منافقان را در قیامت عبرتی گردانم برای فرعون و
 در زمان پیغمبران دیگر بودند برای سایر دشمنان دین و ایشان را و دست
 ایشان را بسوی جهنم برم بادیده ها بگوید و دروها ترش با نهایت
 مذلت و خواری و پشیمانی و ایشان را بلا لایلا در عذاب خود بدار و ای محمد
 صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نمیرسد علی علیه السلام بمنزله مکر یا آنچه
 میرسد با او از بلاها از فرعون او و غصب کنندگان و که جرات میکنند
 بر حق کلام مرابدل میکنند شرک بمن میاورد و مردم را میبندند
 از راه رضایم و کوساله از برای امت تو بر پا میکند که آن ملعون

اولست کافر میشود بمن عرش عظیم و جلال من بدرستی که
 من امر کرده ملتکه هفت سما خود را برای شیعیان و مجتهدین شما
 که عید کنند از روزیکه آن شقی گشته میشود و امر کرده ایشان را که هر
 کرامت نصیب در برابر بیت المعمور و ثنا کنند بمن و طلب آمرزش
 نمایند بر شیعیان و مجتهدین شما از فرزندان آدم علیه السلام و امر کرده ملتکه
 نویسندگان اعمال را که ازین روز تا سه روز دیگر قلم از مردم بردارند
 و نویسندگانها ایشان را برای کرامت و موصی و امجد صلعم این روز را
 عید گردانیدم بر اهل بیت و اهل بیت و بر کرامت تابع ایشان باشند از مؤمنان
 و شیعیان ایشان سوگند بدارم که بمن خود بعزت و جلال خود و علو
 منزلت مکان خود که عطا کنم کسبی که عید این روز را از برای
 من ثواب آنها که بدو در عرش حاطه کرده اند قبول کنم شفاعت
 او را در خویشان او و زیاد کنم مال او را اگر کشاده کی هد بخورد
 و عیال خود درین روز و هر سال درین روز صد هزار رکعت از
 مویان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد گردانم و اعمال ایشان را
 قبول کنم و گناهان ایشان را بیا مرم حذیفه گفت که پسر خاست حضرت
 رسول خدا صلی الله علیه و آله و بجانم از سلمه رفت و من بیکتم و صاحب
 یقین بودم در کفر آن منافق تا آنکه بعد از وفات حضرت دیدم که او چه



فتم بر اینکس کفر اصل خود اظهار نمود و از بن برکت و دامک
پیشی و وقاحت برای غصب امامت خلافت برزد و قرآن تفری
کرد و آتش در خانه وحی سالک زد و بدعتها در دین خدا پیدا کرد و
ملک پیغمبر را تغیر داد و سنت آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت
امیر علیه السلام را رد کرد حضرت فاطمه علیها السلام لیدروغ نسبت داد و فد
را غصب کرد و یهود و نصاری و مجوس را از خود راضی کرد و نورده
مصطفی صلی الله علیه و آله را بختم آورد و رضا جوئی اهل بیت را
نکرد و جمع سنتها آنحضرت بر طرف کرد و تدبیر کشتن حضرت امیر
علیه السلام را کرد و جور و ستم در میان مردم علانیه کرد و هر چه خدا حلال
کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرد و حکم کرد از پو
شتردینار و درهم بازند و خرج کنند و در بر روی شکر حضرت
فاطمه زد و بر منبر آنحضرت بغصب جور بالا رفت بر حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام افترا بست و با آنحضرت معارضه کرد و
آنحضرت را بسفاهت نسبت داد حذیفه گفت پس حقن دعای بر کزید
خود و ختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب کرد ایند و قتل
اورا بردست کشید او جاز ساخت پس فهم بجدت حضرت امیر علیه السلام
که آنحضرت تهنیت مبارک بگویم بآنکه آن منافق کشته شد و

بعد از حقیق و اصل کردید چون حضرت مرادید گفتی حذیفه ایا
 در خاطر دار آن روز را که آمد بنزد سید من حضرت صلی الله علیه و آله و من
 و دو سبط او حسن بن نزد او نشسته بودیم با او طعام میخوردیم
 ترا لاک کرد بر فضیلت این روز گفتم بلی ای ادر سر سوختن حضرت
 فرمود بنزد سوخت که این روزیست که حقیق درین روز دیده ال سوا
 روشن کرد ایندو من بر این روز هفتاد و دو نام مهله حذیفه گفت
 یا امیر المؤمنین میخواهم که این نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این
 روز استراحت است که مؤمنان از شر آن منافق استراحت یابند
 روز ذایل شدن کرب و غم است روز عید غدیر و است روز
 نیکوئی بر اعیان است روز برداشتن قلم از شیعیان است روز
 تخفیف کتفها شیعیان است روز بر هم شکستن بنای کفر و عدالت
 و روز عافیت است روز بزرگ است روز طبع مؤمنان است
 و روز عید بزرگ خلاست و روز مسیحا شدن است روز
 موقوف اعظم است روز و فاعلم است روز شرط است روز
 کندن مهاسیه است روز ندامت ظالم است روز شکسته شدن
 شوکت مخالفان است روز نفی هموم است روز فحست روز
 عرض اعمال آن کافر است روز ظهور قدرت خلاست روز



عقولزنگاهان شیعیانست روز فرح ایشانست روز توبه است
 روز انابت بسوی خداست روز نذکوة بزرگست روز فطر دو
 است روز اندوه باغیانست روز گره شدن آب همدگر کوهها
 مخالفانست روز خوشنود مؤمنانست روز عبد اهلین است
 روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر فرعونست روز مقبول شدن
 اعمال شیعیانست روز پیش فرستادن تصدقاتست روز
 زیادتی ثوابتست روز قتل منافق است روز وقت معلومت
 روز سفر اهل بیت است روز مشهود است روز قهر بر دشمن است
 روز خراشیدن بنیضالانتست روز بیت که ظالم انکشتند امامت
 بدندان میگرد و روز تنبیه است روز شرفه است روز خنک
 شدن بگها مؤمنانست روز شهادتست روز یادگذاشتن از گناهان
 مؤمنانست روز تازه کی بوستان اهل ایمانست روز شیرینی کامها
 ایشانست روز خوشی بگها مؤمنانست روز بر طرف شدن پادشاهان
 منافقانست روز توفیق اهل ایمانست روز بگها مؤمنان این
 شرکافرانست روز مظاهر است روز مفاخر است روز
 قبول اعمالست روز تخیل تعظیم است روز خاله عطا و روز شکر
 خداست روز یاری کردن مظلومانست روز زیارت کردن مؤمنانست

و روز محبت کردن ایشانست و روز سید بر حمتها الهی است و
 روز پاک گردانیدن اعمالست و روز فاش گردانیدن رازهاست و
 روز بر طرف شدن بدعتهاست و روز کاهن کاهها کبیره است و روز
 بذا کردن بجا است و روز عبادتست و روز موعظه و نصیحت است
 و روز تفتیش و پایش و یان نیست حدیثه گفت پس از خدمت آنحضرت
 برخاستم و گفتم که اگر در دنیا بود از افعال خیر و آنچه امید ثواب زان امر
 مگر محبت این روز استن فضیلت این روز را هرئینه منتها آرزوی
 من خواهد بود پس مجری و یان حدیث گفتند که چون این حدیث را
 از احمد بن اسحق هریک برخاستیم و سر او را بوسیدیم و گفتیم حمد و شکر
 میکنیم خداوند پر اکه بر آنکست ترا از برای ما تا آنکه فضیلت این روز را
 به ما رسانید پس بجانها خود بر گشتیم و این روز را عید کردیم و صاحب کتاب
 زواید الفوائد گفته است که این حدیث از خط علی بن محمد بن طحان
 نوشته شد و در کتب دیگر تتبع کردم چندین روایت دیگر موافق این روایت
 پس اعمتا برین روایت نمودم و سر او را است شیعیان را این روز را تعظیم
 نمایند اظهار سرور و شادی در این روز بکنند و شیخ ابراهیم بن علی
 کفعمی در کتاب مصلح گفته است که صاحب کتاب مسالشیعه روایت کرده
 است که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی انفاق کند حقیقتا

شندیم

گاهها اورا بیامزد و مستحبت در این روز اطعمه برادرش مؤمن و خوشبو
 کرد ایندک ایشان توشعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن
 جامها کوفه و شکر و عباد حق تعالی و این روز بر طرف شدن غمهاست و
 این روز زوزه داشتن نیست **مؤلف** گوید که از نقل ابن بزرگوار
 معلوم شد که بر فضیلت این روز وقوع قصه مبارکه در آن
 احادیث بسیار وارد شده است در اعضا سابقه میان شیعه مشهور
 بوده است برخلافش و اتی بنظر این قاصر نرسیده است و اتفاق
 موزخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمیکند و اگر کلی استعا
 کند چنین اقعه عظیمی سبب حزن جمعی سر و جمعی کرد چون
 میتواند بود که مضبوط نماند جواب آنست که این واقعه از واقعه
 وفات حضرت رسالت پناه و شهادت حضرت امیر علیه السلام
 والسلام عظیمتر نیست و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه
 عامه هست در واقعه اول اتفاق دارند عامه برخلاف آنچه
 مختار شیعه است و اگر گویند که باعث برافترای ایشان را اینجا
 نیست جواب میگوئیم که شبهه در هر دو جاریست و باعث
 در اینجا هست زیرا که ممکنست که برای رفع شماتت شیعیان آن
 آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علیا خاصه و عامه

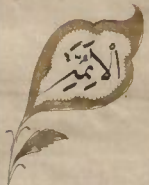


بر آنست که در مستحبات با حدیث ضعیفه متمسک میشوند بر لحاظ
 صحیحه که از ائمه طاهرین علیهم السلام وارد شده است که هر که ^متواند
 از خدا باو برسد بر عملی آنرا بجا آورد آن ثواب باو داده میشود هر چند
 چنان نباشد که باور سیده است پس اگر اعمال این روز را که وقوش
 از شارع وارد شده باشد و مخالفی بیاورد آنجا نداشته باشد که عمل
 آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب خواهد گردید بعضی میگویند
 عمر سعد علیه اللعن در این روز واصل شده اگر چنین باشد این ^{روز}
 نیز برای آن کافیست و شیخ مفید گفته است که در روزم اینما حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله حضرت خدیجه کبری رضی الله عنهما تر ^{می}دیدند
 و مستحب است ای شکر این مواصلک عظیم البرکت شیعیان روز بزرگ
 و گفته است که در روز و زردم اینما حضرت رسول صلعم داخل مدینه
 طیبه شد از شتر دشمنان امین گردید و بان جمله روز مبارک است و
ایضا دولت بنی مروان که از بقیه بنی میه و از دشمنان اهلبیت بودند
 در این روز دولت اینها بنیایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت
 دیگر است برای این روز و اکثر سنیان و لادن با سعادت آنحضرت در
 این روز میلاند محمد بن یعقوب کلینی از علمای امامیه نیز در کتاب کافی
 چنین قایل شده است و بعضی از ارباب حنوف موافق فحوائی بعضی از

روایان اینرا ظاهر میداند که چه خلاف مشهور میان امامیه است
 اما اگر روزی و غسل زیارت و سایر اعمال که در هفدهم مذکور
 خواهد شد را اینروز بعمل آورد با خیاط اقباس است و سیدان
 طاووس رحمه الله از بعضی علمای عجم روایت کرده است که سنت است
 روز دوازدهم ایمناد و رکعت نماز بجا آورند در رکعت اول بعد
 حمد سه بار قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم سه بار توحید
 بخواند و **انضا** شیخ مفید و شیخ طو^ر روایت کرده اند که برید علیه
 اللعنه در روز چهاردهم ایماه با سفل در کجهتم منقل شد باید
 که شیعیان اینروز را بر خود مبارک گردانند و شکر حق تعالی بپوشند
 نعمت عظمی آدا کنند بعضی و نیز اینروز است دانستند **فصل**
دوم در بیان فضایل اعمال و نیز هفدهم ربیع الاوّل مشهور
 میان علمای شیعه است که ولادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در روز جمعه هفدهم ایماه واقع شد و در بعضی از روایان وارد
 شده است که عروج آنحضرت نیز با همان در شب هفدهم واقع شده
 است و شب روش هر دو مبارک است در هر دو زیارت حضرت
 رسالت پناصلع و حضرت امیر علیه کما سبک و علماء ذکر کردند
 روزه آنروز فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید گفته است که



این روز شریفی است فرقه محقه شیعه از قدیم لایام الحی الان تعظم
 آن میکرد و حق آنرا می شناختند و روز میداشتند و از ائم علیهم
 السلام روایت کردند که هر که این روز را روزه دارد ثواب و فریقا
 برای او نوشته شود و مستحبست که تصدقات بار بار بجا بجا بدهند و
 مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و بزیات مشاهده مشرفه بروند
 خصوصاً روزه طهران حضرت و ضریح منور حضرت امیر علیهم
 و شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاووس گفته اند که چون در غم
 مدینه طیبه خواهی که آنحضرت را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبر
 در پیش روی خود بنش و اسم مبارک را بر آن بنویس و بایست در خود را
 متوجه آنحضرت بگردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا
 شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و انه سید الاولین و
 الاخرین و انه سید الانبیاء و المرسلین اللهم صل علیه و علی اهل
 بینه الطیبین الطاهیرین پس بگو السلام عليك يا رسول الله السلام
 عليك يا خلیل الله السلام عليك يا نبی الله السلام عليك يا صفی الله
 السلام عليك يا رحمة الله السلام عليك يا خیرة الله السلام عليك
 يا حبيب الله السلام عليك يا مجید الله السلام عليك يا خاتم النبیین
 السلام عليك يا سید المرسلین السلام عليك يا قائم بالقیسط السلام



عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْزُرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالنَّزِيلِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَبْلُغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سِرَّ الْجَنَّةِ الْمُبْتَدِئِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَبْتَدِئَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نَذِيرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا
 مُنذِرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نُوْرَ اللَّهِ الَّذِي يُنْصَأُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمُهْتَدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 عَلِيِّكَ عَبْدًا مُطِيبًا عَلَى أَيْدِيكَ عَبْدٌ لِلَّهِ السَّلَامُ عَلَى أُمَّكَ مِنْهُ سُبْحَانَ
 وَهَيْبَتِكَ عَلَى عَمِّكَ حَمْرَةَ سَيِّدِ السَّمْعَاءِ وَالسَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ وَكَفَيْكَ
 أَبِيطَالِبٍ السَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرِ الطَّيَّارِ فِي جَنَّاتِ الْجَنَّةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا
 حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقِينَ فِي طَاعَةِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى سُلَيْمٍ وَخَاتَمِ الْأَنْبِيَاءِ وَالشَّاهِدِ عَلَى
 خَلْقِهِ وَالشَّفِيعِ إِلَيْهِ وَالْمَكِينُ لَدَيْهِ وَالطَّاعُ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَحْمَدُ
 مِنَ الْأَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٌ لَيْسَ ثَرَا لَأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرَّبِّ الْمَكْتُمِ
 مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ الْفَائِزُ بِالسِّيَاقِ وَالْفَائِزُ عَنِ الْحِقَاقِ تَسْلِيمَ عَارِفٍ
 بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ بِالْتَقْصِيرِ قِيَامِهِ بِوَلِيَّتِكَ غَيْرِ مُنْكَرٍ مَا أَنْتَ
 إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٌ بِالْمُرِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٌ بِالْكَتَابِ الْمُنْتَزِلِ
 عَلَيْكَ مَجْلَلِ حَلَاكَ حَرَمِ حَمَلِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَكُمْ كُلِّ شَاهِدٍ

وَأَتَمَّهَا عَنْ كُلِّ جَانِبٍ إِنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَةَ رَبِّكَ وَنَحْنُ
 لَأُمِّيَّتِكَ وَجَا حَدَّثَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَخْرَجِهِ وَاحْتَمَمْتَ
 الْأَذَى فِي جَنِيهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
 الْجَمِيلَةِ وَأَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ إِنَّكَ قَدْ رُفِقْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ
 وَغَلَطْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى آتَيْتَهُ الْبَقِيَّةَ
 فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ
 أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُكَ
 فَارِعٌ وَلَا يَسْبِقُكَ وَلَا يَطْمَعُ فِي دَرَاكِكَ طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْبَلَ
 بِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَتَوَرَّأْنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ
 فَجَرَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ فَضَلَ مَا جَارَى نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ وَ
 رَسُولًا عَمَّنْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ زِدْنَا عَارِفًا
 بِحَقِّكَ مُقَرَّبًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْرَأًا بِضِلَالَتِهِ مِنْ خَالِفِكَ وَخَالَفِ أَهْلَ
 بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي
 وَمَالِي وَكَرْبِي نَا أَصْلِي عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ
 مَا لَيْتُكَهُ وَرَسُولَهُ صَلَوَةً مُسَابِعَةً وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْفِطَاعَ لَهَا
 وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 كَمَا أَنَّهُمْ أَهْلُهُ يَرْحَمُهُمْ رَبُّكَ يَا بَنِي آدَمَ وَبِكُوا اللَّهُمَّ اجْعَلْ جَمَاعَةَ صَلَوَاتِكَ



أَهْلِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَنَوَامِي بَرَكَاتِكَ فَوَاضِلِ خَيْرَاتِكَ وَشَرَائِفِ تَحِيَّاتِكَ وَسُبُلِ تِلْكَ
وَكَرَامَاتِكَ وَرَحْمَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُفْرَقِينَ وَأَنْبِيَاءِكَ
الرُّسُلِينَ وَأَيْمَانِكَ الْمُتَجَبِّينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَشَهِيدِكَ وَنَبِيِّكَ وَبَشِيرِكَ وَنَذِيرِكَ
أَمِينِكَ وَحَبِيبِكَ وَنَجِيْبِكَ وَخَلِيْقِكَ وَصَفِيْقِكَ وَصَفْوَتِكَ
وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَّتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ نَبِيُّ
الرَّحْمَةِ وَخَارِزِنِ الْمَغْفِرَةِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ وَمُنْقِدِ الْعِبَادِ مِنَ
الْهَلَاكَةِ بِإِذْنِكَ وَدَاعِيَهُمْ إِلَى دِينِكَ الْفَيْمِ بِأَمْرِكَ أَوْلِ التَّائِبِينَ مِثْقَالَ
وَأَجْرِهِمْ مِثْقَالَ الذَّنْبِ غَسَّهَ فِي بَحْرِ الْفَضِيلَةِ لِلنِّزْلَةِ الْجَمِيلَةِ وَالنَّجْوَى
الرَّقِيعَةِ وَالْمُرْتَبَةِ الْمُخْطَرَةِ وَأَوْدَعَهُ فِي الْأَصْلَابِ الطَّاهِرَةِ وَنَقَلَتْهُ
مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَّلْتَ
لِصَوْنِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِطَائِيهِ مِنْ قُدْرَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً حَجَبَتْ بِهَا
عَنْهُ مَدَائِرَ الْعَمْرِ وَمَعَائِبَ الْيَفْلَاحِ حَتَّى رَفَعْتَ بِهِ نَوَاطِرَ الْعِبَادِ
وَأَحْيَيْتَ بِهِ مَيْتَ الْبِلَادِ بَانَ كَسْفَتْ عَنْ نُورِ وِلَادَتِهِ ظُلْمُ الْأَسْطَرِ
وَالْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ حُلَّاءَ اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَصْتَهُ بِشَرَفِ هَذِهِ الْمُرْتَبَةِ
الْكَرِيمَةِ وَذَخَّرْتَهُ بِثِقَاتِ الْعِظْمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا فِي بَعْثِكَ

وَعِظَةُ

الْأَنْوَارِ

وَبَلَغَ رَسَالَتِكَ وَقَاتَلَ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطَعَ رَحِمَ الْكَافِرِ
 فِي عَزَائِدِ دِينِكَ وَكَانَ ثَوْبَ الْبَلْوَى فِي مَجَاهِدَةِ أَعْدَائِكَ وَأَوْجِبَتْ لَهُ
 بِكُلِّ أَدَى مَسَّهُ أَوْ كَيْدًا حَسَّ بِهِ مِنَ الْفِتْنَةِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ
 فَضِيلَةً تَفُوقُ الْفَضَائِلَ وَتَمْلِكُ بِهَا الْجَنَائِلَ مِنْ تَوَالِكَ وَقَدَّاسَ
 الْحَسْرَةَ وَأَخْفَى الرِّفْقَةَ وَبَجَّرَعَ الْغُصَّةَ وَكَمْ تَحْظُمَا مِثْلَ لَهْ وَجِيكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَةً تَرْضَاهَا لَكُمْ وَبَلِّغُهُمْ مِنْهَا
 حَيْثُ كَثُرَتْ وَسَلَامًا وَآيِنًا مِنْ لَدُنْكَ مِنْ مَوَالِدِهِمْ فَضْلًا وَ
 لِحْسَانًا وَرَحْمَةً وَعُظْمًا فَإِنَّكَ وَالْفَضِيلَ الْعَظِيمَ مِنْ جِهَاتِ كُنْتُمْ
 زِيَارَتُكُمْ بِكُمْ بِدُورِ سَلَامٍ بِأَمْرٍ سَوِيحٍ كَمَا خَوَّاهُ مِنْ جِهَاتِ شَوْكِيكُمْ
 حَضْرَتِ طَاهِرَةٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِرُجُوعِ الْوَالِدِ لَكُمْ أَنْتَ قُلْتُ لِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ أَنَّهُمْ أَذْطَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
 اسْتَغْفَرَهُمُ الرَّسُولُ لَوْ جَدَّ وَاللَّهُ تَوَابًا رَحِيمًا وَلَمْ أَحْضَرْ نَمَانَ
 عَلَيْهِ وَاللَّهُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ ذُرِّيَّتُهُ رَغِيْبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلِهِ وَاسْتَغْفَرَ
 لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمُقَرَّلًا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي وَمُنْجِيًا لِيكَ
 بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتِكَ عَلَيَّ وَاللَّهُ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِمُحَمَّدٍ وَ
 أَهْلِ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجِهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ يَا فَخْرُ
 يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بِي أَنْتَ أُمَّيُّ بَيْتِي اللَّهُ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ يَا تَوْجِيهَكَ

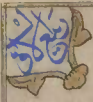
بِسْمِ اللَّهِ



إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ رَبِّي لِيُغْفِرَ لِي نُؤَيِّقُ يَنْقَبِلَ مِنِّي عَمَلِي يَقْضِي حَوَائِجِي
 فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ فَرَبِّي فِيمَا أَسْأَلُكَ الْمَوْلَى الرَّبِّي فَرَبِّي
 الشَّفِيعُ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَاجِبِ
 لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ وَالرِّزْقَ وَالرِّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ لَنَا فِيمَا أَوْجِبَتْ
 لِي مِنْ أَرْبَابِيكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِدُنُوْبِهِ وَسْتَغْفِرْ
 لَهُ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُعَفِّرًا لَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَرَجَوْتُكَ وَقَمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَعَيْتُ لِيكَ
 عَنْ سُؤَالِكَ وَقَدْ أَمَلْتُ حُرْبَ بِلْ تَوَالِيكَ فَإِنِّي مُقَرَّبٌ مِنْكَ وَتَوَالِيكَ
 بِمَا اقْتَرَفْتُ عَائِدُكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مَا قَدَّمْتُ مِنَ الْأَعْمَالِ
 الَّتِي تَقْدَمُ لِي فِيهَا وَنَهَيْتَنِي عَنْهَا وَأَعَدَّتْ عَلَيْهَا الْعُقَابَ
 وَأَعُوذُ بِكَرَمِ وَجْهِكَ أَنْ تَقْبَلَنِي مَقَامَ الْحَرْبِ الَّذِي يَوْمُ تَهْنَأُ
 فِيهِ الْأَسْرَارُ وَتُبْدُو فِيهِ الْأَسْرَارُ وَالْفَضَائِحُ وَتَرَعَدُ فِيهِ
 الْفَرَاصِقُ يَوْمَ الْحَشْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَفْكَ يَوْمَ الْأَرْقَةِ يَوْمَ الْغَدَايِنِ
 يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمًا كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ
 النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجِفُ الرَّاجِفَةُ تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النَّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ
 يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمُرُؤُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمُّهُ وَ
 أَبِيهِ وَصَاحِبَتُهُ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَكْفُ السَّمَاءُ



يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَادِلٍ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَسَبِّحُوهُ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَبْغِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَاءَ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ الْأَمْرُ
 رَحِمَ اللَّهُ إِيَّاهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى الْعَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 يَوْمَ يَرُدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوَالِيَهُمْ الْحَيُّ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجَلِ سِرًّا
 كَأَنَّهُمْ إِلَى النَّصِيبِ يَوْفُونَ وَكَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُسْتَمِرٌّ مَقَطَعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 الدَّاعِي إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاغَةِ يَوْمَ تَرْتَجُ الْأَرْضُ جَاءَ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ
 كَالْمُهْرِ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ
 الْمَشْهُورِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفَافًا اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي فِي ذَلِكَ
 الْيَوْمِ مَوْقِفِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تُخْزِنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جِئْتُ
 عَلَى نَفْسِي فَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعَ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلِقِي فِي
 زَمْرٍ وَمُخْرَجِي أَهْلِيئَتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مُخْشِرِي وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْقِفِي
 وَفِي عَزَائِكُمْ مَصْدَرِي اعْطِنِي كِتَابِي بِمِيسْرَةٍ حَتَّى أَتُوَ بِحَسَنَاتِي
 وَتُبَيْضَ بِهِ وَخَمِي وَتُبْنِرَ بِهِ حِسَابِي تُسَخِّجْ بِهِ مِهْرِي فِي أَمْضِي
 مَعَ الْقَائِمِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى ضَوَائِكَ وَجَنَانِكَ
 إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَقْضَى فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ
 بَيْنَ يَدَيِ الْحَالِقِينَ بِحَرِيْرِي أَنْ أَلْقَى الْخُرْجِي وَالنَّدَامِي بِحَبْلِي
 وَأَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي عَلَى حَسَنَاتِي أَنْ تُؤَوِّدَ بَيْنَ الْحَالِقِينَ بِسَبِي



يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَا الْعَفْوَا السِّرَ السِّرَ اللَّهُمَّ وَعَاوُذُكَ مِنْ أَنْ
 يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَشْرَارِ مَوْقِفِي أَوْ فِي مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ
 مَقَامِي إِذَا مَبْرُتْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسَقْتُ كُلَّ بَأْسِ عَالَمٍ مُرًّا إِلَى
 مَنَازِلِهِمْ فَسَقَيْتَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَفِي مُرَّةٍ وَأَوْلِيَاءِكَ
 الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَّتِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرِوَاغِ كُنْ أَحْضَرًا وَبُكْرًا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّرَاحُ الْمُبِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السُّهْبُ بِيْرُ اللَّهِ
 بِرِوَاغِ خَلْقِهِ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ السَّالِحَةِ وَ
 الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تَجْعَلْ لِي جَاهِلِيَّةً بِلِجْسِهِهَا وَلَمْ تُلَيْسْ مِنْ مَدِينَتِهَا
 يَا أَيُّهَا أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ وَبِالْأئِمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ
 مُوقِفٌ بِكُلِّ مَجْمَعٍ مَا أُنِيتَ بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ
 بَيْتِكَ عَلَامَةُ الْهُدَى الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْهُ الْآخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَةِ بَيْتِكَ عَلَيْهِ وَاللَّهُ السَّلَامُ وَلَنْ
 تَوْفِيئَتِي فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي مِمَاتِي عَلَى مَا أَشْهَدُ عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي أَنَّكَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَحَدِّثْ لِي لِشَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
 وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ أَوْلِيَاءُ لَكَ وَأَنْصَارُكَ وَ
 حُجَجَكَ عَلَى خَلْقِكَ وَخُلَفَاؤَكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامَكَ فِي بِلَادِكَ
 وَخِرَانُ عَلَيْكَ وَحَفْظَةُ سِرِّكَ وَتَرَاجِمَةُ وَجْهِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَبَلَغَ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ فِي سَاعَتِهِ هَذَا وَفِي كُلِّ
 سَاعَةٍ نَجِيَّةٌ مَعْنَى سَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْآخِرَ تَكْلِمِي عَلَيْكَ **مؤلف** گوید که این زیارت اگر چه
 سندش بنظر فقیر ترسیده است لهذا در تحفة الزائر ابرار در کرده اما زیارت
 جامع کاملست در همه اوقات میتوان بجا آورد و اگر کسی نتواند زیارت
 مختصر که بعد از این انشاء الله تعالی مذکور خواهد شد بعمل آورد و علما ذکر کرده
 اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در این روز و در این وقت است خصوص
 این زیارت را در این روز و در این وقت ذکر کرده اند از بعضی و این خصوص این روز
 معلوم نمیشود و بهترین زیارت است از جهت لفظ و معنی **بند** بسیار
 مغرب منقولست که همه ایام و اوقات نزدیک دور میتوان کرد **ص**
 در این روز چنانچه شیخ مفید شیخ شهید سید ابوطاهر و سخی الله
 عنهم روایت کرده اند که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر
 صلوات الله علیه را در هفدهم ربیع الاول باین زیارت تعلیم نمود زیارت
 را بطریقی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی فرمود که چون بیایم
 بشهید حضرت امیر علیه السلام غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامه بپوشد
 پیوشد بقدر بوی خوش خود را خوشبو کند و بر تو باد بار آمد دل و
 آرام تن پس چون برسی بیاب السلام یعنی در گاه روضه مقدس که



٤

ضريح مقدس نمايان ميشود بين و يقبله بايست و سوي مرتبه الله
 اكبر بكو و بكو سلام على سويل الله السلام على خير الله السلام
 على البشير النذير السراج المنير و رحمة الله وبركاته السلام
 على نبياء الله المرسلين و عباد الله الصالحين السلام على ملكة
 الله الحاقين هذا الحرم و هذا الضريح اللذين بينهما بينه و بينه
 قبر يروو بكو السلام عليك يا وصي الائمة السلام عليك يا عماد
 الانبياء السلام عليك يا ولي الاولياء السلام عليك يا سيد
 الشهداء السلام عليك يا اية الله العظمى السلام عليك يا خاتم
 اهل البقاء السلام عليك يا قائد الغر المحجلين الانبياء السلام
 عليك يا عظمة الاولياء السلام عليك يا ابن الموحدين
 النجباء السلام عليك يا خالص الاخلاء السلام عليك
 يا ولي الائمة الامناء السلام عليك يا صاحب الخوض و
 حامل اللواء السلام عليك يا قسيم الجنة و اللظى السلام عليك
 يا من شرف به مكة و منى السلام عليك يا بحر العلوم و كهف
 الفقراء السلام عليك يا من ولد في الكعبة و روج في السماء
 بسيدة النساء و كان شهودها الملكة الشفيرة الاصفياء السلام
 عليك يا مصباح الضياء السلام عليك يا من خصه النبي محمد

الْحَبَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ عَلَى فِرَاشِ خَلْقِهِ الْأَنْبِيَاءُ وَوَقَاهُ
 بِنَفْسِهِ شَرَّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رَدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ قِيَامًا
 شَمْعُوزَ الصُّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أُنْجِيَ اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ
 وَاسْمِ أَخِيهِ حَيْثُ لِنَطْمِ الْمَاءِ أَحْوَهَا وَطَمَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
 تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى رَمَادِ زَعْوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فُلْكَ النِّجَاةِ
 الَّذِي مِنْ رِكْبِهِ نَجَى مَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَطَبَ
 الْعُبَّانَ وَذُنُبَ الْفُلَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَتِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى مَنْ كَفَرَ وَأَنَا سَأَلْتُ
 عَلَيْكَ يَا إِمَامَ ذُرَى الْأَكْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْحُكْمِ وَقَصْدَ
 الْخِطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَبْنِيَّ
 يَوْمِ الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَصْلَ الْحُكْمِ النَّاطِقِ بِالصُّلُوبِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُتَّصِدُّ وَيَا خَلِّمَ فِي الْحُرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَفَى
 اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ الْأَخْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ
 لِلَّهِ الْوَحْدَانِيَّةَ وَأَنَا بَسَّلْتُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ بَابِ خَيْبَرَ الصِّخْرِ مِنْ
 الصَّلَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَاهُ خَيْرُ الْأَنْوَالِ لِلْيَدِ عَلَى فِرَاشِهِ وَأَسْلَمَ
 نَفْسَهُ لِلدِّيْنَةِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ لَهُ طُوبَى وَحَسَنُ مَابٍ
 رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَدِي عِصْمَةَ الدِّيْنِ يَا سَيِّدَ

السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْعِزِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
 نَزَلَتْ فِي فَضْلِهِ سُورَةُ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ كَتَبَتْ لَكَ
 فِي السَّمَاءِ عَلَى السَّرَادِقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَهْرَ الْغُرُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخْبِرًا بِمَا غَبَرَ وَمَا
 هُوَ آتٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُخَاطَبَ رَبِّبِ الْفَلَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا خَاتِمَ الْحُصْنِ مَبْذُورِ الشُّكُلَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ
 حَمَلَانِهِ فِي لَوْحِ مَلَكِكُمَا السَّمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى الرَّسُولَ
 فَقَدَّمَ بَيْنَ يَدَيْ جَنَاحِهِ الصَّدَقَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالدَّالِ الْأَمَّةِ
 الرِّزْقِ السَّادَاتِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِي الْبَغْوَةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ مَوَدُودٍ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ
 الْبِرَاهِمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهْرًا وَسِلًّا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَجَلَ اللَّهِ
 الْمُبْتَزِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَصَدَّقَ فِي صَلَاتِهِ بِحَاقِمِهِ عَلَى
 السِّكِّينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَالِعَ الصُّخْرَةِ عَنْ قَوْمِ الْقَلْبِ فِي مَظْهَرِ اللَّيْلِ
 الْعَبِيرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِزَّ اللَّهِ النَّاطِقَةَ وَيَدَ الْبَاسِطَةَ وَوَيْلَانَ
 الْعَبِيرِ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ

النَّبِيِّينَ وَمَسْتَوْعِعِ عَلَيْهِمُ الْآوَالِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبِ لِقَاءِ
 الْحَيْرِ سَاقِي أَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ قُبْرِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَعُو
 الَّذِينَ وَقَفُوا بِالْغُرِّ الْمُجَلَّبِينَ وَوَالِدِ الْأَيْمَةِ الرَّضِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْمُضِيِّ وَجَبَّ الْقَوِيُّ فِي طَهْرِ الشَّيْءِ الْكَلْبِيِّ عَلَى الْإِمَامِ النَّبِيِّ
 الْمُخْلِصِينَ الصَّغِيرِ السَّلَامُ عَلَى الْكُوكَبِ الذُّرِّيِّ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ أَبِي الْحَسَنِ عَلَى رَحْمَةِ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى الْإِمَامِ الْهُدَى وَمُصْبِحِ الدُّجَى عِلْمِ الثَّقَلَيْنِ
 وَمَنَارِ الْهُدَى وَذِي النَّهْيِ فِي كَهْفِ الْوَرَى وَالْعُرْوَةِ الْوَثْقَى وَالْحِجَّةِ عَلَى
 أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحِجَّةِ
 الْجَبَّارِ وَوَالِدِ الْأَيْمَةِ الْأَطْهَارِ وَقَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْمُخْبِرِ عَنِ
 الْأَثَارِ الْمُدْرِكِ عَلَى الْكُفَّارِ مُسْتَنْقِدِ الشَّيْعَةِ الْمُخْلِصِينَ مِنْ عَظِيمِ
 الْأَوْزَارِ السَّلَامُ عَلَى الْمُحْضُوصِ بِالطَّاهِرَةِ النَّقِيَّةِ ابْنَةِ الْخَيْرِ الْمَوْلِيِّ
 وَالْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الْمَرْوُوحِ فِي السَّمَاءِ بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيِّةِ
 الرَّضِيِّةِ ابْنَةِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ الْبَرِّ
 هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ بَعْضُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ
 عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ وَضِيَائِهِ الْأَطْهَارِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَحِجَّتَهُ وَخَالِصَةَ اللَّهِ وَخَاصَّةَ أَشْهَادِيَا وَوَلِيَّ
 اللَّهِ لَقَدْ جَا حَذَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى جِهَادَهُ وَأَتَّبَعَتْ مِنْ حَاجِ

رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَّكَ حَلَالَ اللَّهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَهُ
 وَشَرَعْتَ حُكْمَهُ وَأَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاوَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ صَابِرًا
 نَاصِحًا مُجْتَمِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمَ الْأَجْرِ حَتَّى آتَيْتَكَ الْهَيْبَتِ
 فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 بَلَّغَهُ ذَلِكَ فَرَضِيَ بِهِ أَشْهَدُكَ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ وَرُسُلُهُ
 وَالْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ وَالْعَادِلِينَ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ
 كَلَامِي تَهْنِئَةً مَقَامِي أَشْهَدُكَ يَا وَدِي اللَّهُ بِالْبَلَاغِ وَالْإِدَارَةِ يَا مُؤَيَّدِي
 يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ يَا وَدِي اللَّهِ يَا وَدِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا قَدْ
 أَثْقَلْتُ ظَهْرِي وَمَنْعَتْنِي مِنَ الرُّقَاةِ وَذَكَرَهَا يُفَلِّقُ أَحْسَنُ فِي ذُنُوبِي
 هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَا لَيْتَ لِي مِنْ أَيْنَ تَقْبَلُ عَلَيَّ سِرِّي وَأَسْتَرْئِيكَ
 أَمْ خَلَقَهُ وَقَرَنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ وَمَوْلَا لَيْتَ لِي بِمَوْلَا لَيْتَ لِي
 إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَمِنْ النَّارِ رَجُومًا وَعَلَى الدُّهْرِ ظَهْرًا بِرِجَالِهِ بِرِجَالِهِ
 بِقَبْرِ مِجْسَانٍ وَقَبْرِ دَابُوسٍ بِكُوَيْتِي اللَّهُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا بَابَ حِطَّةِ
 اللَّهُ وَيْلِكَ وَذَاتُكَ وَاللَّائِيذُ بِقَبْرِكَ وَالنَّازِلُ بِفِيَاتِكَ وَالْمُنْبِخُ
 رَحْلُهُ فِي جَوَارِكَ بِسُئْلِكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللَّهِ فِي قَضَائِ حَاجَتِي وَ



طَلَبْتَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّكَ عِنْدَ اللَّهِ بِإِجَاهِ الْعَظِيمِ وَالسَّلَامُ
 الْمَقْبُولَةُ فَأَجْعَلْنِي بِمَوْلَايَ مِنْ هَمِّكَ وَأَدْخِلْنِي فِي جَنَّتِكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَعَلَى خِيَمَتِكَ دَمًا وَنُوحًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى وَدِيِّكَ
 الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ وَرَحْمَةً
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بِرَأْسِ زُرِّكَ نَضْرَعُ وَخَشُوعُ هِرْجَانُكَ دَارِي رَحِيقِ
 بَطَلِ **مؤلف** كَوَيْدِ كَيْسَانَ زُرِّكَ كَنْدَزُورِ وَهَذَا الْحَوْمِ وَهَذَا
 الضَّرِيحِ قَصْدُ رِضْوَانِهِ وَضَرْحِ حَضْرَتِ امِيرِ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَكَد
 وَزِيَارَتِهَا وَدَعَا هَارِ مَنصَلِ بِيكِدِ بَكْرِ بَخَوَانِدِ وَنَزِيكِ فَاتِرِ بُوَيْسِي
 فِي يَاشِدِ عَنِي بَعْضُ أَنهَادِ كَارِ نِيَسْتِ كِهَ چِهْرِي بِعَمَلِ آوَرِدِ وَسَيِّدِ
 ابْنِ طَاوُسِ كَفْتِهَ اسْتِ كِهَ مَسْتَحِبَّ اسْتِ دَرِ اِيَنِرِ وَزِدِ وَرَكْعَتِ نَمَازِ
 بَكَدِ دَرِ هِرْ رَكْعَتِ بَعْدِ اَزْ جَمَلَانَا اَزْ لِنَاهِ وَتَوْحِيدِ هِرْ بِيكِدِ بَارِ
 بَخَوَانِدِ چُونِ سَلَامِ بَكُوِيَدِ رِجَائِي اَرْخُوْدِ بَنَشِيْدِ اِيَنِدِ عَا بَخَوَانِدَانَتْ
 حَيُّ لَا تَمُوتُ وَحَالِقُ لَا تَغْلِبُ بَدِيُّ لَا تَنْفَدُ وَقَرِيبُ لَا يَبْعُدُ وَ
 قَادِرُ لَا تَضَادُ وَغَافِرُ لَا تَنْظُرُ وَصَمْدُ لَا نَطْعُ وَقَيُّومُ لَا نَامُ وَعَالِمُ لَا
 تَعْلَمُ وَقَوِيُّ لَا تَضَعُ عَظِيمُ لَا تُوصَفُ وَوَيْيُّ لَا تُخْلَفُ وَغَنِيُّ
 لَا تَفْتَقِرُ وَحَكِيمُ لَا يَجُورُ وَمُنْبِعُ لَا يَنْفَعُ وَمَعْرُوفُ لَا يَنْكُرُ وَوَكِيلُ
 لَا يَخْفَى غَالِبُ لَا تَغْلِبُ وَفَرْدُ لَا تَسْتَشِيرُ وَوَهَّابُ لَا تَمْلِكُ وَسَرِيحُ

لَا تَذْهَلُ وَجَوَادٌ لَا تَجَلُّ وَعَزِيمٌ لَا تَذَلُّ حَافِظٌ لَا تَغْفَلُ وَقَائِمٌ لَا
تَزُولُ وَمُحْتَجِبٌ لَا تَرَى وَاللَّهُ لَا تَقْنِي بِلِقَائِكَ وَأَجِدُ لَأَسْتَبِيهُ
وَمُقَدِّرٌ لَا تَأْنِيحُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَقُدْرَتِكَ
عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَنْ تُخَيِّرَ بَيْنِي مَا عِلْتُ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي وَأَنْ تَتَوَقَّأَ
لِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي أَسْأَلُكَ نَحْسِيَةَ فِي الْغَيْبِ الشَّهَادَةَ وَأَسْأَلُكَ
اللَّهُمَّ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَا وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ وَ
أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَ
أَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى جَمِيعِ الْأَكْرَبِيَّةِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ الْأَكْرَبِ وَأَفْضَلِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَعْفِرَ لِي تَرْحَمَنِي بِالطَّيْفِ
الطَّيْفِ بِي فِي كُلِّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ
وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَمُخَالَطَةَ الصَّالِحِينَ وَأَنْ تَعْفِرَ لِي
تَرْحَمَنِي إِذَا أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِتْنَةً فَتَقْنِي غَيْرَ مَقْنُونٍ وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ
وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِكَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَبِحَقِّ
مُوسَى كَلِيمِكَ وَبِحَقِّ عِيسَى وَحُكَّ وَأَسْأَلُكَ بِصُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَتَوْرَةِ
مُوسَى وَانْجِيلِ عِيسَى زَبُورِ دَاوُدَ وَفُرْقَانَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
أَسْأَلُكَ بِكُلِّ حَقٍّ وَحَقِيقَةٍ وَبِحَقِّ كُلِّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَبِكُلِّ سَائِلٍ

اعطيتك واسئلك بكل اسم انزلته في كتابك واسئلك باسمائك
 التي سئلت بها عرشك واسئلك باسمائك التي وضعتها على النار
 فاستنارت واسئلك باسمائك التي وضعتها على الليل فاطلمت واسئلك
 باسمائك التي وضعتها على النهار فاضاءت واسئلك باسمائك التي وضعتها
 على الارض فسئقت واسئلك باسمك الاحد الصمد الذي ملا اركان
 كل شيء واسئلك باسمك الظهر الطاهر المبارك المحي القيوم لا اله
 الا هو الرحمن الرحيم واسئلك بمعاقد العزم من عرشك ومباني الخلق
 من كتابك وباسمائك لوطا ووجدك الاعلى وكل انك النانان ان
 ترزقنا حفظ القرآن والعمل به والطاعة لك والعمل الصالح وقد
 تثبتت لك في اسمعنا وابصارنا وان تحاط ذاك بلحي ودمي ومحبي
 شحني وان تستعمل بدنك بدني وقوتي فانه لا يقوى على ذلك الا انت
 وحدك لا شريك يا الله الواحد الرب القدير يا الله الخالق البارئ
 المصور يا الله الباعث الوارث يا الله الفتاح العزيز العليم يا الله
 الملك المقدر المغفر يا رحمن يا رحمن انك انت الله يا رحمن اللهم انت
 قلت قولك الحق ادعوني استجب لكم فاسئلك يا الله باسمك الذي
 دعاك به ادم صلى الله عليه واله فاجبت له الجنة واسئلك
 باسمك الذي دعاك به شيث بن ادم فجعلته وصي ابيه بعده

القادر

اشهر

أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَاءَنَا وَأَنْ تَرْزُقَنَا انْفَادَ كُلِّ صِيَةٍ لِأَحَدٍ
 وَأَنْ تُقَدِّمَ وَصِيَّتَنَا أَمَا مَا وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 لَدْرُسُ فَرْقَنَهُ مَكَانًا طَلِيًّا أَنْ تَرْفَعَنَا إِلَى حَبْلِ الْبِقَاءِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 بِمَرْضَاتِكَ وَتُدْخِلَنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ نُوحٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الْغَرَقِ وَهَلَكَتِ الْقَوْمُ الظَّالِمِينَ أَسْتَجِيبْنَا بِمَا
 نَحْنُ فِيهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ هُودٌ عَلَيْهِ
 فَجَبَّتْهُ مِنَ الرَّيحِ الْعَقِيمِ غَرَبْنَا مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَلَيْهِمَا
 وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ خَزْيِ يَوْمِئِذٍ
 أَنْ يُجَبَّتْنَا مِنْ خَزْيِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَلَيْهِمَا وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ لُوطٌ فَجَبَّتْهُ مِنَ الْمُؤْتَفِكَةِ وَالْمَطْرِ السَّوْمِ أَسْتَجِيبْنَا
 مِنَ الْعَذَابِ إِلَى وَجْهِكَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 شُعَيْبٌ فَجَبَّتْهُ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الظَّلَاةِ أَنْ يُجَبَّتْنَا مِنَ الْعَذَابِ
 إِلَى وَجْهِكَ بِرَحْمَتِكَ وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِبْرَاهِيمُ
 فَجَعَلْتَ النَّارَ بَرْدًا وَسَلَامًا أَنْ تَخْلُصَنَا كَمَا خَلَصْتَهُ وَأَنْ تَجْعَلَ
 مَا نَحْنُ فِيهِ بَرْدًا وَسَلَامًا كَمَا جَعَلْتَهَا عَلَيْهِ وَاسْتَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ وَإِسْمَاعِيلُ عِنْدَ الْعُطْرِ إِخْرَجَكَ مِنْ زَمْرَمِ الْمَاءِ
 الرَّوِيِّ أَنْ تَجْعَلَ مَخْرَجَنَا إِلَى الْخَيْرِ وَأَنْ تَرْزُقَنَا الْمَاءَ الْوَالِيعَ بِرَحْمَتِكَ

عليه

وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصْرَهُ وَ
 وَلَدَكَ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ أَنْ تَخْلِصَنَا وَتَجْمَعُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ أَوْلَادِنَا وَأَهْلَانَا
 وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ يُوسُفُ فَأَخْرَجْتَهُ مِنَ السِّجْنِ أَنْ
 تَخْرِجَنَا مِنَ السِّجْنِ وَتُمَلِّكَنَا نِعْمَتَكَ الَّتِي نَعْمَتْ بِهَا عَلَيْنَا وَأَسْأَلُكَ
 يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْأَسْبَاطُ فَنَبَتْ عَلَيْهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ أَنْبِيَاءَ
 أَنْ تُتُوبَ عَلَيْنَا وَتُرْزُقَنَا طَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ وَالْخَلَاصَ مِنَّا
 تَخْرِيفِهِ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ
 فَقَالَ رَبِّ إِنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُ وَ
 كَفَيْتَ عَنْهُ ضُرَّهُ وَرَدَدْتَ عَلَيْهِ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنكَ
 وَذِكْرِي لِلْعَالَمِينَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى هَارُونَ فَقُلْتَ عَزَّرْتَهُ
 مِنْ قَائِلٍ قَدْ أُجِيبَتْ بَعْوَتُهُمْ أَنْ تَسْتَجِيبَ دَعَاءَنَا وَتُنَجِّنَا كَمَا
 نَجَّيْتَهُمَا وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ فَغَفَرْتَ ذَنْبَهُ
 وَثَبَّتَ عَلَيْهِ أَنْ تَغْفِرَ ذَنْبِي وَتُتُوبَ عَلَيَّ لِأَنَّكَ أَنْتَ لَتُؤَابِرُ الرَّحِيمِ
 وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ مُلْكَهُ



وَأَمَكْنَهُ مِنْ عَدُوِّهِ وَسَحَرْتَ لَهُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ وَالطَّيْرَ أَنْ تَخْلُصَا
 مِنْ عَدُوِّنا وَتَرُدَّ عَلَيْنَا فِعْمَتَكَ وَتَسْتَجِيبَ لَنَا مِنْ أَيْدِيهِمْ حَقًّا
 وَتَخْلُصَنَا مِنْهُمْ لِأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِسْمِكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ عَلَى عَرْشِ مَلِكِهِ سُبَّانَ
 يُجَلِّى لِيهِ فَإِذَا هُوَ مُسْتَفْرِعٌ عِنْدَهُ أَنْ تَحْمِلَنَا مِنْ عَامِنَا هَذَا إِلَى
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ مُجَاجًا وَرَدًّا لِقَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَاللَّهُ السَّلَامُ
 وَأَسْأَلُكَ بِسْمِكَ اللَّهُ دَعَاكَ بِهِ يُونُسُ بْنُ مَتَّى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُ
 وَيَخْرِجْهُ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ وَمِنَ الْغَمِّ وَقُلْتَ عَزَّزْتَنِي مِنْ قَائِلٍ
 وَكَذَلِكَ يُجِى الْمُؤْمِنِينَ فَتَشْهَدُوا أَنَا مُؤْمِنُونَ وَقَوْلُكَ كَمَا قَالَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لِي
 يُجِى مِنِّي مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كَمَا صَمَّيْتُكَ أَنْ يُجِى الْمُؤْمِنِينَ وَأَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذَكَرْتُ يَا وَقَالَ رَبِّ لَأَنْذِرَنِي قَرِينًا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُ وَوَهِّبْ لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلِحْ لَهُ زَوْجَهُ
 وَجَعَلْتَهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَكَ رَعِيًّا وَهَيَّا
 وَكَانُوا لَكَ خَاشِعِينَ فَإِنِّي أَقُولُ كَمَا قَالَ رَبِّ لَأَنْذِرَنِي قَرِينًا
 وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ فَاسْتَجِبْ لِي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي وَجَمِّعْ مَا أُنْعَمُ

عَلَيَّ وَخَلِّصْنِي مِمَّا آتَا فِيهِ وَهَبْ لِي كِرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَوْلَادًا صَالِحِينَ يَرْتَوْنِي وَاجْعَلْنَا مِنْ يَدْعُوكَ رَغْبًا وَرَهْبًا
 وَمِنَ الْخَاشِعِينَ الطَّعِبِينَ لَكَ وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ نَجِيُّ فَجَعَلْتَهُ بَرْدُ الْقِيَمَةِ وَلَمْ يَفْعَلْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يَهْتَمَّ بِهَا
 أَنْ تَعَصِيَهُ مِنْ أَقْزَافِ الْعَاصِي حَتَّى نَلْقَاكَ طَاهِرِينَ لَيْسَ لَكَ
 قَبْلَنَا مَعْصِيَةٌ وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مَنْ يُوَفَّقُ
 وَلَدَهَا لِحُجَّتِهَا أَنْ تُوَفَّقَنَا وَتُخَلِّصَنَا حُجَّتَنَا عِنْدَكَ وَعِنْدَ كُلِّ
 مُلْكَةٍ حَتَّى نُظْهِرَ حُجَّتَنَا عَلَى ظَالِمِينَا وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَاجْبِأ بِهِ الْمَوْتَى وَأَبْرَهُ الْأُمَمَةَ وَالْأَرْضَ أَنْ تُخَلِّصَنَا
 تَبْرِئَنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَآفَةٍ وَالْمَوْتِ وَتُحْيِينَا حَيَاةً طَيِّبَةً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَنْ تَرُدُّنَا الْعَافِيَةَ فِي أَبْدَانِنَا وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
 الْحَوَارِيُّونَ فَاعْتَمَهُمْ حَتَّى بَلَّغُوا عَنْ عِيسَى مَا أَمَرَهُمْ بِهِ وَصَرَفَتْ
 عَنْهُمْ كَيْدَ الْجَبَّارِينَ وَتَوَلَّيْتَهُمْ أَنْ تُخَلِّصَنَا وَتُجْعَلَنَا مِنْ
 الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَبِيبُ
 فَرَّقَتْ عَنْهُ أَلَمَ الْعَذَابِ أَنْ تَرْفَعَنَا أَلَمَ الْعَذَابِ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأَنْ لَا تَبْتَلِيَنَا وَلَنْ يَبْتَلِيَنَا فَصَيِّرْنَا وَالْعَافِيَةَ أَحَبُّ
 إِلَيْنَا وَاسْتَلِّكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ الْخَضِرُ حَتَّى أَبْقَيْنَا

تَفْرِجْ عَنَّا وَتَضَرَّ عَلَيَّ مَنْ ظَلَمْنَا وَتُرِدْنَا إِلَىٰ مَأْمَنِكَ وَ
 أَسْأَلُكَ يَا نَبِيَّكَ الَّذِي عَاكَ بِهِ حَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَالسَّلَامُ فَجَعَلْتَهُ سَيِّدَ الرُّسُلِ وَأَيَّدْتَهُ بِعِلِّيٍّ سَيِّدِ الوَصِيِّينَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَيْهِمَا وَعَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمَا الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي فِي هَذَا اليَوْمِ
 عَشْرِي وَتَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنِّي ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَالْآنَصِرَ فِي
 مِزْمَعَامِي هَذَا لِسَعْيِ مَشْكُورٍ وَذَنْبِ مَغْفُورٍ وَعَمَلٍ مَقْبُولٍ وَ
 رَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَنِعْمِ مَوْصُولٍ بِنِعْمِ الْآخِرَةِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا مَنَّانُ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ **باب نهم** در اعمال ماربعة الثالثة
 وجميدا لاولى جميدا الثانية است ودر آن سه فصلت
فصل اول در بيان اعمال ماربعة الثانية سيد بن طاووس
 روايت کرده است که در رؤوف اول اينها مستحبت ايند عارا
 بخواند اللهم انت له كل شئ وخالق كل شئ حجي و رب كل
 شئ اسئلك بالعدوة الوثقى والغاية والمنتهى بما خالفت
 به بين الانوار والظلمات والنجاة والنار والدنيا والاخرة
 و باعظما اسمائك فى اللوح المحفوظ واتم اسمائك فى الثور
 نبلا و اظهر اسمائك فى الزبور عزرا و اجل اسمائك فى الهمجد

باب نهم
 در بيان اعمال
 ماربعة الثانية

قَدْ رَأَى رَفِيعَ اسْمَائِكَ فِي الْقُرْآنِ ذِكْرًا وَأَعْظَمَ اسْمَائِكَ فِي الْكُتُبِ
 الْمُنَزَّلَةِ وَأَفْضَلَهَا وَأَسْرَّ اسْمَائِكَ فِي نَفْسِكَ الَّذِي لَيْسَ كَمَثَلِهِ شَيْءٌ
 وَأَسْتَأْذِنُكَ بِعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَبِالْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَمَا حَمَلَهُ بِاللَّكْنِ
 الْكَبِيرِ وَمَا وَسِعَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُبَيِّحَ لِي مِنْ عِنْدِكَ
 فَرَجَكَ لِقَرِيبِ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ اللَّهُمَّ أَنْتُمْ عَلَى إِحْسَانِكَ الْقَدِيمِ
 الْأَقْدَمِ وَمَا تَابِعَ إِلَى مَعْرُوفِكَ الذَّائِمِ الْأَدْوَمِ وَانْعَشْنِي بِعِزَّتِكَ
 الْكَبِيرِ الْكَرِيمِ وَالْحُكْمِ الْوَاحِدِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اللَّهُ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سُنَةٌ وَلَا نَوْمٌ أَلَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَيُّ الْقَيُّومُ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ وَأُولُو الْعِلْمِ
 قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجْمَعُ كَلِمَتُهُ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ
 كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدْهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَسْبَغَ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
 إِنِّي سَوَّلْتُ اللَّهُ لِيكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا يَا اللَّهُ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الْأَمِّيُّ الَّذِي يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أَمْرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

هَذَا وَاجِدًا لِإِلَهِ الْإِلَهِ هُوَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ فَإِنِ
تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ حَتَّىٰ إِذَا دُرِكَهُ الْعُرْقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابِعٌ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ
مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْزِرُوا إِلَيْهِ الْإِلَهَ الْإِنْفِ
وَإِنْ تَجْهَرُوا بِالْقَوْلِ فإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَىٰ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَلَّمَ
الْحُسَيْنِ أَنَا أَخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ يَا بُحِيحُ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُونِي فِي أَوَّلِ الصَّلَاةِ لِيَذْكُرُوا الْمَالَكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِي إِلَيْهِ
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذُ النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ
أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ هَآخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقِ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ قَاتِي تُؤْفِكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي
 تَصْرَفُونَ عَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي
 الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمَصْبُورِ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تُؤْفِكُونَ ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَبَارِكِ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَادِعُ عَوْهٍ لَهُ الدِّينُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَا يَنْبَغِي أَنْ كُنْتُمْ مَوْقِفِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ قَاتِي لَكُمْ
 إِذَا جَاءَتْكُمْ ذِكْرُهُمْ فَأَعْلَمَاتُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ
 وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَى اللَّهِ فَيْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَفْوَ لَيْسَ بَعْدَهُ عُقُوبَةٌ وَرِضَى لَيْسَ بَعْدَهُ
 سَخَطٌ وَعَافِيَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا بَلَاءٌ وَسَعَادَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا شِقَاءٌ
 وَهُدًى لَا يَكُونُ بَعْدَهُ ضَلَالَةٌ وَإِيمَانًا لَا يَدْخُلُهُ كُفْرٌ وَ
 قَلْبًا لَا يَدْخُلُهُ فِتْنَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحِجَّةَ



البالغة والقول الثابت وأن تنزل علي الأمان والفرح و
السور روضة النعيم اللهم صل على محمد وآل محمد وعرفني بركة
هذا الشهر ويمنه وارزقني خبره واصرف عني شره واجعلني
فيه من الفائزين برحمتك يا أرحم الراحمين اللهم أنت وهب
الخبر هب لي شوقا إلى لقاءك وشفافا من عذابك وحياء
منك وتوقيرا وجمالا لا حتى يوجل من ذلك قلبي ويفشع عروني
جلدي ويتجافى له جنبه وثد مع منه عيني ولا أخلوا من ذكرك
في ليلي ونهارى يا أرحم الراحمين اللهم إني أتى عليك وما
عسى أن يبلغ مدحى وشأني مع قلة عملي وقصر رأيت وأنت الخالق
وإنا المخلوق وأنت الملك وإنا المملوك وأنت الرب وإنا العبد
وأنت العزيز وإنا الذليل وأنت القوي وإنا الضعيف وأنت
الغني وإنا الفقير وأنت المعطي وإنا السائل وأنت الحي الذي
لا يموت وإنا خلق أموت فاغفر لي وارحمني أعطني سؤلي في
دياري الآخرة وتجاوز عني وعن جميع المؤمنين والمؤمنات
والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم والاموات اللهم صل على
محمد عبدك ورسولك وبيتك وصفيك وخبرتك من
خلقك اللهم ارفع درجاته وكرمه مقامه واجزل ثوابه و

اَفْلَحَ حِجَّتُهُ وَاطْمَرُ عِزُّهُ وَعَظُمَ نُورُهُ وَادِمَ كَرَامَتُهُ وَالْحَقُّ بِهِ
 اُمَّتُهُ وَذُرِّيَّتُهُ وَاَقْرَبُ بَدْنِكَ عَيْنُهُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا اَكْرَمَ
 النَّبِيِّينَ تَبَعًا وَاَعْظَمَ مُنْزَلَةً وَاَشْرَفَ كَرَامَةً وَاَعْلَاهُمْ
 دَرَجَةً وَاَفْضَحًا فِي الْجَنَّةِ مَنَزِلًا اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا دَرَجَةَ الْوَسِيْلَةِ
 وَشَرَفَ بِنْيَانِهِ وَعَظْمَ نُورِهِ وَبُرْهَانَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي اُمَّتِهِ
 وَتَقَبَّلْ صَلَوَةَ اُمَّتِهِ عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا بَلَغْتَ رَسَالَةَ الْاِيْمَانِ وَنَبَا
 الْاِيْمَانِ وَصَحَّ لِعِبَادِكَ وَجَاوَدَ فِي سَبِيْلِكَ حَتّٰى اَنَاهُ الْبَقِيْنَ
 اَللّٰهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا وَمَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَمٍ
 وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتّٰى تَجْعَلَ مُحَمَّدًا فِي الشَّرْفِ لِاَعْلَى مَرْتَبَةٍ
 الدَّرَجَاتِ الْعُلَى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِيْ حُجَّتِيْ وَ
 بَلِّغْنِيْ اَمْنِيَّتِيْ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِيْ وَاقْضِ عَنِّيْ دَيْنِيْ وَفَرِّجْ عَنِّيْ عُسْرِيْ
 وَهَيِّئْ لِيْ كَرِيْمًا يَسِّرْ لِيْ رَادَتِيْ وَاَوْصِلْنِيْ اِلَى بَيْتِيْ سَرِيْعًا
 عَلِيْلًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَشَيْخٌ مَّفِيدٌ كَفَنَهُ اسْتَكْبَرُ فِي رَمَضَانَ مِنْهُ مَاهُ
 رُبْعُ الْاِخْرَدِ وَيَسْتَبِيحُ فِي دَوَارِ هَجْرَةِ نَبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ خَضْرُ
 اِمَامٍ حَسَنٍ عَسْكَرِيٍّ مَثُوْلِدٍ شَدِيدٍ رُوِيَّ شَرِيْفٍ بِيَامِبَارِ كَيْسَتِ
 وَمُسْتَحْبَسَتِ كَيْهَ شَكَرَ اِيْرَ بَعْمَتِ عَظْمِيٍّ وَزَهْدًا رَنَدًا **مُوَلَّفٌ** كَوْ بَدَلِ بَارِ
 اَلْخَضْرُ وَسَايِرَ اَعْمَالِ خَيْرٍ دَرِيْنِ وَزِيَارَتِ مَنَاسِبَتِ **فَصَلِّ**

كلمة

دَوْمِدَرِيَانِ اَعْمَالِ جَمِيْدَا لَوْلَا سِتْ سَيِّدَا بِنِ طَاوُسِ زَبْعِي كِتَبِ
 مَعْنِيهِ نَفْلٌ كَرِيْمٌ اسْتَكْرَمَ كُوْنُ مِزْوَالِ اِيْمَانِ اسْتَجِيْبَتْ كِهْ اِيْنْدَا عَارِ اِيْمَانِ
 اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اللهُ وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ وَاَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ وَاَنْتَ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَاَنْتَ الْمُهَيْمِنُ وَاَنْتَ الْعَزِيْزُ وَاَنْتَ الْجَبَّارُ وَاَنْتَ
 الْمُتَكَبِّرُ وَاَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنْتَ الْبَارِئُ وَاَنْتَ الْمَصُوْرُ وَاَنْتَ الْغَفِيْرُ
 الْحَكِيْمُ وَاَنْتَ الْاَوَّلُ وَاَلْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ لَكَ الْاَسْمَاءُ
 الْحُسْنٰى اَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِحَوْضِ هَذِهِ الْاَسْمَاءِ وَبِحَوْضِ سَمَائِكَ كُلِّهَا
 اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَلْبَنِيْنَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ
 حَسَنَةً وَاُخَيِّرُ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ وَاَعْرِضْنَا بِرَكَّةٍ شَهْرًا هَذَا وَاِيْمَانَهُ
 وَاَرْزُقْنَا خَيْرَهُ وَاَصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَاَجْعَلْنَا فِيْهِ مِنَ الْفَائِزِيْنَ وَقِنَا
 بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ
 بِسْمِ اِيْنِ اِيَاتِ رَاجِعُوْنَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي خَلَقَ
 السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَجْعَلِ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَرِيْهِمْ
 يَعْدِلُوْنَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضٰى اَجَلًا مُّسَمًّى عِنْدَهُ
 ثُمَّ أَنْتُمْ مُّتَمَرِّضُوْنَ وَهُوَ اللهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَ
 جَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ
 الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قِيَمًا لِّشَيْءٍ رَّيَّاسَةً يَدًا مِزْلٰنَةً

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اللّٰهُمَّ
فَسِّبْكَ

وَاَجَلٌ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَلَمْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ فَكَلِمَةُ الْحَمْدِ فِي الْآخِرَةِ هُوَ
 الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاجْرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا
 أُولِي أجنحة مثنى وثلاث ورباع بين يدي الخلق ما يشاء إن الله على كل
 شئ قدير ما يفتح الله للناس من رحمة فلا ممسك لها وما يميك
 فلا ترسله من بعد وهو العزيز الحكيم الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا
 لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءتُنَا سُلُوبُنَا
 بِالْحَقِّ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَبَّ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ إِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ
 الدُّعَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلَّ كَثْرَتُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَضَّلْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَابِقُكُمْ
 إِلَازِهِ فَسَعَرُ قُوَّتِهَا وَمَارُبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ ذَهَبَ
 عَنَّا الْحُزْنَ لَمَّا رَبَّنَا الْعَفْوُ وَشُكْرًا لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا
 وَعَدَّهُ وَأَوْثَقْنَا الْأَرْضَ نَبَّوْا مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ
 الْعَامِلِينَ وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
 بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ
 الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَكَلِمَةُ الْكِبَرِيَاءِ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَتَبَ تَحْتَ الدَّوَامِ
 يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِليٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِيرُ تَكْبِيرًا

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ دُنُوبِي تَدَارَكُنِي فِيهَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي
 قَوْضَعْفِي الَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَجَبَّيْنَا إِلَى الْإِيمَانِ وَزَيْنُهُ فِي قَلْبِي وَقَدْ
 دَعَوْتُكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ أَصْبَحْتُ لَكَ
 عَبْدًا لَا اسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُو وَأَصْبَحْتُ مِنْهَا
 بِعَمَلِي فَلَا فَخْرَ أَفْقَرُ مَعِي إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَعْمَلَنِي
 عَمَلٌ مَرَاتِبُهُنَّ حُضُورًا جَلِيلَهُ لَا يَلْبَسُ حَمْلَ مَنْ قَدَّمَ مَاتَ فَرَأَى عَمَلَهُ وَنَظَرَ
 إِلَى ثَوَابِ عَمَلِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَائِدِينَ
 بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَهَذَا مَكَانُ الْعَائِدِينَ بِمَعَاذِكَ مِنْ عَذَابِكَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ دَعَاكَ فَاجِبَتَهُ وَسَأَلِكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَأَمْرِيكَ
 فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَكَفَيْتَهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَدَيْتَهُ وَ
 أَفْقَرَ إِلَيْكَ فَأَغْنَيْتَهُ وَاسْتَعْفَرَكَ فَعَفَرْتَ لَهُ وَرَضَيْتَ عَنْهُ
 وَأَرْضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِطَاعَتِكَ وَ
 لَدَيْكَ فَزَعَمْتَهُ أَبَدًا مَا أَحْيَيْتَهُ قَبْلَ عَلَيَّ يَا رَبِّ اعْطِنِي سُؤلي
 وَلَا تَحْرِمْنِي شَيْئًا مِنْ أَسْأَلُكَ وَأَكْفِنِي شَرَّ مَا يَفْعَلُ الظَّالِمُونَ فِي
 الْأَرْضِ وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ لِمَنْ تَوَلَّى الْإِثْمَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَمِّي عَلَى الدُّنْيَا وَارْزُقْنِي
 حَبْرَهَا وَكَرْفَهَا إِلَى الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ وَالغُصْبَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ



الرَّشِيدِ يَا رَبِّهِمْ قُوْنِي لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْلِنِي فِي طَاعَتِكَ وَبِغْفِرِ
 الَّذِي أَرْجَا مِنْ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ
 يَوْمَ الظَّأِءِ وَالتَّجَاةِ يَوْمَ الفَرْعِ الأَكْبَرِ وَالفَوْزِ يَوْمَ الحِسَابِ وَ
 الأَمْنِ يَوْمَ الخَوْفِ اللَّهُمَّ وَاسْأَلُكَ لِنَظْرِي إِلَى جَهَنَّمَ وَالكِبْرِ وَالحُلُودِ
 فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ المَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّجُودِ يَوْمَ يَكْتَفَى عَنْ سِرِّ
 وَالظِّلِّ يَوْمَ لا ظِلَّ إِلا ظِلُّكَ وَمُرَاقَةِ أَنْبِيَائِكَ وَرِسَالِكَ وَأَوْلِيائِكَ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ مِنْ دُونِكَ مَا أَخْرَفْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ
 وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَرْضُقْنِي النَّفْقَ وَالهُدَى
 وَالعِفَافَ وَالعِفَى وَفِقْتِي للعَمَلِ بِمَا حُبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي
 دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ أَمْرِي أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَأَصْلِحْ
 لِي آخِرَتِي الَّتِي لَهَا مُنْقَلَبِي وَاجْعَلْ الحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ
 وَاجْعَلْ المَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ
 الأَرْبَابِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ المُلُوكِ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتَسْتَجِيبَ
 لِي وَتُصَلِّحَ فَإِنَّهُ لا يُصْلِحُ مَنْ صَلَحَ مِنْ عِبَادِكَ إِلا أَنْتَ فَإِنَّكَ
 أَنْتَ رَبِّي وَثِقَّتِي وَرَجَاؤِي وَمَوْلَايَ وَمَلْجَأِي وَلا رَاحَةَ لِي عِندَكَ
 وَلا مَغِيثَ إِلا سِوَاكَ وَلا مَالًا لِي إِلا سِوَاكَ وَلا حَاجِبَ إِلا أَنْتَ أَنَا
 عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ الخَالِي الَّذِي سَعَى رَحْمَتَكَ

وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَاجَتِي وَكَثْرَةَ ذُنُوبِي الْمَطَّلِعُ عَلَى أُمُورِكُمْ كُلِّهَا
 فَاسْتَلِّكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ لَا أَنْتَ أَنْتَعَفِرَ لِي مَا تَقْدَمُ مِنْ ذَنْبِي مَا نَاخِرَ
 اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا لَا تَعْفُرْتَهُ وَلَا هَمًّا لَا تُفْرِجُهُ وَلَا حَاجَةً
 هِيَ لَكَ رِضَى الْأَقْضِيئِهَا وَالْغَيْبِ إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اللَّهُمَّ وَلِنَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى
 أَحْوَالِ الدُّنْيَا وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي الْإِلَيَّ اللَّهُمَّ
 وَأَحْسِنِي مِنْ شَرِّ مَا تَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَأَحْوَلٌ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلِّكَ إِيْمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتَّقِبًا وَدُعَاءً مُسْتَجَابًا
 وَيَقِينًا صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا وَوَسِيلًا ذَاكِرًا
 اللَّهُمَّ أَنْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِبَهَا وَذِكْرَهَا وَشَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِي
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِكْرَمِكَ تَشْكُرُ النَّبِيَّ مِنْ عَمَلِي وَنَاعَفُ لِي الْكُفْرَ مِنْ
 ذُنُوبِي وَكُنْ لِي لِيًّا وَبَصِيرًا وَمُسَبِّحًا وَمَحَافِظًا اللَّهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا
 أَشَدَّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ قَلْبِي لِسَانًا أَدْوَمَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي وَ
 جِسْمًا أَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ جِسْمِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ جُؤَامَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ حَوْلِ عَافِيَتِكَ
 وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ
 الشَّقَاءِ وَمِنْ شِمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ
 الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَايَا وَيَا مُطْلِقَ الْأَسَارِ فِي يَأْتُكَ الرِّقَابُ
 وَيَا كَاشِفَ الْعَذَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا غَانِمًا
 وَأَنْ تَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ مِنَّا وَأَنْ تَجْعَلَ أَوَّلَ شَهْرِي هَذَا
 صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ قَلَامًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

مؤلف گوید که کالیفی بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
 که حضرت فاطمه صلوات الله علیها هفتاد و پنج روز بعد از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله زنده بود پس بنا بر مشهور و فان حضرت
 رسول صلعم در بیست و هشتم ماضی بود باید که و فان حضرت
 فاطمه علیها السلام در سیزدهم یا چهاردهم یا پانزدهم یا جمید الاولی باشد
 پانزدهم یا آنحضرت در بن ایام مناسبت خصوصاً در چهاردهم که ظاهر
 تر است **و** شیخ مفید گفته است که در شب پانزدهم اینما حضرت ام
 زین العابدین علیه السلام متولد شده است و روز شریف است و مستحب
 است که روز بیدارند اعمال خیر از تصدقات عبادات بجا آورند
و شیخ طوسی گفته است که فتح بصره برای حضرت ام علیها روز پانزدهم
 میسر شد **مؤلف** گوید که زیارت هر دو حضرت امام علیها را این روز
 مناسبت است و اگر زیارت در این قسم ایام بخواند چنانچه مذکور خواهد شد

انشاء الله تعالى بهتر است **فصل سبتم** در بیان اعمال ماه جمهد
 الثاني است سید ابن طاووس وایت کرده است که در این ماه هر
 روز که خواهد سنئ است که چهار رکعت نماز بکند یعنی
 بدو سلام و در هر رکعت اول حمد و یکبار ایه الکرسی و بیست پنجبار
 انا انزلناه و در دو هله یکم التکاشر یکبار و بیست پنجبار توحید
 در سیم یکبار حمد و بیست پنجبار قل اعوذ برب الفلق و در چهارم
 اذا جاء نصر الله و بیست پنجبار قل اعوذ برب الناس بعد از
 سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا
 اله الا الله و الله اکبر بگوید و هفتاد بار بگوید اللهم صل علی محمد
 و آل محمد پس سه بار بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات پس سه
 بصدقه بگذارد و سه بار بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام
 یا الله یا رحمن یا رحیم یا ارحم الراحمین پس مر حاجت که در نماز ختم
 طلب نماید هر که چنیز کند خدا خودش مالش را و زنان و فرزندان
 او را و بن و دنیای او را حفظ کند و اگر در بن سال بمبرد بر شهید
 بمبرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد و شیخ بزرگوار محمد
 بن حریر طبری در کتاب الابل الامامیه بسند معتبر از حضرت
 صادق علیه السلام روایت کرده است که ولادت با سعادت حضرت

فاطمه علیها السلام در بیستم و اجمیدالکافی واقع شده و شهادت
 آنحضرت نیز در سیم ایما واقع شد و شیخ طوسی و سید ابن طاووس
 و دیگران چنین روایت کرده اند و اگرچه وفات منافی روایت است
 که سابقه ذکر کردیم و اما چون مشهور است روایت معتبره
 باید که در روز سیم بهر اسم تعزیت آنحضرت علیها السلام قیام نماید و
 زیارت آنحضرت بکشد لغت بسیار قائلان و غاصب احق او
 بکشد خصوصاً اول و ثان و قنفذ غلام سکه را و در روز بیستم
 آنحضرت زیارت کند چنانچه شیخ مفید گفته است اظهار سوره
 و خوشحال بکشد و روزه بداند تصدقات اعمال خیر بکند
 و زیارت او بدو طریق وارد شده است اول آنکه سید ابن طاووس
 روایت کرده است که هر که آنحضرت زیارت کند یا بن زیارت که بگوید
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَلِيَّةَ الْحَيِّ
 عَلَى النَّاسِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَيُّهَا الْمَظْلُومَةُ الْمُنَوَّعَةُ
 حَقَّهَا پس بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمَّتِكَ وَابْنَةِ نَبِيِّكَ وَرَفِجْ رَوْحِي
 بِنَيْتِكَ صَلَوَةً تَرْتَفِعُ فَوْقَ زُلْفَى عِبَادِكَ الْمَكْرَمِينَ مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ
 وَأَهْلِ الْأَرْضِينَ بِرِطْبِ آبِ مَرْزُوقِكَ أَنْزَلْتَهُمْ كَالْمَاءِ الْوَارِدِ
 وَأَوْرَدْتَهُمْ فِيهَا بِرِطْبِ آبِ مَرْزُوقِكَ أَنْزَلْتَهُمْ كَالْمَاءِ الْوَارِدِ

میوان کرد و در زینت مبسوطیست که علما ذکر کرده اند در کتب
 زیارات و سندش بجز فقیر نرسیده است و آن زیارت نیست
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ نَبِيِّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَلِيلِ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ صَفِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ آمِنِ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ أَفْضَلِ
 أَنْبِيَاءِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
 نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَوْجَ
 وَلِيِّ اللَّهِ وَخَيْرِ خَلْقِهِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمْرَ الْمُحْسِنِ
 وَالْمُحْسِنِينَ سَيِّدِي شَبَابِي هَذَا الْجَنَّةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الصِّدِّيقُ يَا شَهِيدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الرِّضِيُّ يَا الرِّضِيَّةَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الصَّادِقُ يَا شَهِيدَ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَاضِلُ
 يَا زَكِيَّةَ السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُحَوَّلُ يَا الْإِنْسِيَّةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا النَّقِيَّةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَدِيثَةَ يَا الْعَلِيمَةَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَعْصُومَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّاهِرَةَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَضْطَّهَةَ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَغْضُوبَةَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الْغَرَاءُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْفَاطِمَةَ يَا بَيْتَ مُحَمَّدٍ

رَسُولِ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانِي يَا ابْنَ مَوْلَانِي
 وَعَلَى وَجْهِكَ وَبَدَنِكَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مَصِيبَتٌ عَلَى بَيْنَتِهِ مِنْ رَبِّكَ
 وَأَنَّ مَنْ سَرَّكَ فَقَدْ سَرَّ اللَّهَ وَمَنْ جَفَاكَ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ آذَاكَ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ وَصَلَكَ
 فَقَدْ وَصَلَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَنْ قَطَعَكَ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللَّهِ
 لِأَنَّكَ بَضْعَةٌ مِنْهُ وَرَوْحُهُ الَّتِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ كَمَا قَالَ عَلَيْهِ
 أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَأَكْمَلُ السَّلَامِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ إِنِّي رَأَيْتُ
 لَيْلًا وَاللَّيْلُ وَعَدُّ لَيْلٍ عَادَاكَ وَحَرْبُ لَيْلٍ حَارِبَكَ إِنَا يَا مَوْلَانِي
 بِكَ وَيَا أَبِيكَ وَبِعَلِّكَ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ مُوقِنٌ وَيُؤَلِّفُهُ
 مُؤْمِنٌ وَكَطَاعَتِهِمْ مُلْتَمِزٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ
 وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ
 الْبَالِغَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَأْخُذُهُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَاتٍ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَيْكَ وَبِعَلِّكَ وَرُؤَسَاءِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى السُّؤْلِ الطَّاهِرَةِ
 الصِّدْقَةِ الْعِصْمَةِ الثَّقِيَّةِ الثَّقِيَّةِ الرُّضِيَّةِ الرُّضِيَّةِ الشَّيْبَةِ
 الْمَظْلُومَةِ الْمَقْهُورَةِ الْمَغْضُوبَةِ حَقُّهَا الْمُنْمُوعَةَ لِأَنَّهَا الْمَكْسُورُ
 ضَلَعُهَا الْمَظْلُومُ بَعْلُهَا الْمَقْضُومُ وَلَدُهَا فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِكَ



وَبِضْعَةِ نَحْيِهِ وَصَمِيمِ قَلْبِهِ وَفِلْدَةِ كَيْدِهِ وَالنَّخْبَةِ مِنْكَ لَهُ وَالنُّفَّةَ
خَصَّصَتْ بِهَا وَصِيَّةً وَحَبِيبَهُ الْمُصْطَفَى فِي قَرِينِهِ الْمُرْتَضَى وَ
سَيِّدَةَ النِّسَاءِ وَمُبْتَدِئَةَ الْأَوْلِيَاءِ خَلِيفَةَ الْوَدْعِ وَالزُّهْدِ تَفَاحَةَ
الْفِرْدَوْسِ وَالْخُلْدِ الَّتِي شَرَفَتْ مَوْلِدَهَا بِنِسَاءِ الْجَنَّةِ وَسَلَّتْ مِنْهَا
أَنْوَالُ الْأُمَّةِ وَأَرْخِيَتْ دُونَهَا حِجَابُ النُّبُوَّةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهَا صَلَوةً
تَزِيدُ فِي مَحَلِّهَا عِنْدَكَ وَشَرَفُهَا لَدَيْكَ وَمَنْزِلُهَا مِنْ رِضَاكَ وَ
وَبَلِّغْهَا مِنْهَا النُّجَى وَسَلَامًا وَالنِّبَا مِنْ لَدُنْكَ فِي حَيْثُ مَا فَضَّلْتَ وَ
لِحُسْنَانًا وَرَحْمَةً وَعَفْوَ إِنَّا لَأَنْكَرُ الْعَفْوَ الْكَبِيرُ وَسَيِّدُ بَنِي طَاوُسٍ
كُنْفَهُ اسْتَبْرَأَ مِنْ نَمَازِ زِيَارَتِكَ بَكَرًا وَكَرْتُولِي نَمَازِ الْخَضْرَاءِ رَاجِعًا
أَوْ رَاجِعًا وَرَكْعَتٌ دَرَهْرَكَتٌ بَعْدَ زَحْمِ شَصْتِ بَارِ تَوْجِيهِ نَحْوِي
وَكَرْتُولِي وَرَكْعَتٌ بَكَرًا وَرَكْعَتٌ أُولَ بَعْدَ زَفَاتِهِ يَكْرَبُهُ
سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ نَجْوَانٌ وَرَكْعَتٌ وَرَكْعَتٌ وَرَكْعَتٌ وَرَكْعَتٌ وَرَكْعَتٌ
نَمَازِ تَسْبِيحِ الْخَضْرَاءِ رَاجِعًا يَبْكُوعِي يَبْدَعَارِ نَجْوَانِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّعُ إِلَيْكَ
بِنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَآسَأَلُكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ
عَلَيْهِمُ اللَّهُ لَا يَعْزِمُهُ كَيْفَهُ سِوَاكَ وَآسَأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّقَهُ عِنْدَكَ الْعَظِيمِ
وَيَا سَمَائِكَ الْحَسَنِيَّ الَّتِي أَمَرْتَنِي أَنْ أَدْعُوكَ بِهَا وَآسَأَلُكَ بِاسْمِكَ
الْأَعْظَمِ الَّذِي أَمَرْتَنِي بِهِ إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَدْعُو بِهِ الطَّبْرَ فَأَجَابَتْهُ

وَيَسْمِعُ الَّذِي قُلْتَ لِلنَّارِ بِرَبِّهِ كَوْنِي بَرِّدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ بَرَاهِمِهِمْ فَكَانَتْ
 وَيَحِبُّ الْأَسْمَاءَ لِيَكُ أَشْرَفُهَا وَأَعْظَمُهَا لَدَيْكَ وَأَسْرَعُهَا
 الْجَابَةُ وَالْحُجَّهَاطِلِيَّةُ وَيَمَا أَنْتَ هَلْهُ وَمُسْتَحَقَّةٌ وَمُسْتَوْجِبَةٌ
 أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَارْتَعَبْتُ لِيكَ وَأَتَضَرَّعُ وَأُلْحُ عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ
 بِكِتَابِكَ الَّتِي أَنْزَلْتَهَا عَلَيَّ أَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
 التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ فَإِنَّ فِيهَا اسْمَكَ
 الْأَعْظَمَ وَيَمَا فِيهَا مِنْ أَسْمَائِكَ الْعُظْمَىٰ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ
 وَأَنْ تَفْرَجَ عَنِ الْمَحْسَدِ وَشِبَعِهِمْ وَمُحِبِّهِمْ وَعَنِي تَفْعَلْ أَبَوًا
 السَّمَاءِ لِدُعَائِي وَتَرْفَعَهُ فِي عِلْبَيْنِ وَتَأْذَنَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ بِفِرْحِي وَأَعْطَانِي أَمَلِي سَوْفِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مَنْ لَا
 يَعْلَمُ أَحَدٌ كَيْفَ هُوَ قَدَّرْتَهُ لِأَهْوَايَا مَنْ سَكَتَ الْهَوَاءُ يَا سَمَاءَ وَ
 كَبَسَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَأَخْتَارَ لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ يَا مَنْ سَكَتَ
 نَفْسَهُ بِالْإِنْسَانِ الَّذِي تَقْضِي بِهِ حَاجَةً مَنْ يَدْعُوهُ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ
 الْإِسْمِ فَلَا شَيْعَ أَقْوَىٰ لِي مِنْهُ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدَ وَتَقْضِيَ
 لِي حَوَائِجِي وَتَمْعَمَ مُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ ابْنَ
 الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَىٰ بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ
 ابْنَ مُوسَىٰ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ ابْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَ

وَالْحُجَّةَ الْمُنْتَظِرَ لِذِكْرِكَ صَلَوَاتِكَ وَسَلَامِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلَيْهِمْ صَوْتِي لِيَسْتَفْعُوا إِلَيْكَ وَتَشْفَعَهُمْ فِيَّ وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا يَحْزَنُ

لا اله الا انت پس حاجتها خود را طلب کن که برآورده است **باب**



دوم در بیان اعمال هر ماه است **بدانکه** در وقت دیدن ماه نو خواه در

اول خواه دوم خواه سیم مستحبست که دعاهای منقول را بخواند

بهترین دعاهای دعاها را صحیفه کامله است که دعا چهل و ستم

است هفت مرتبه سوره حمد بخواند برای دفع درد چشم منقولست

واندک پند خور در کفنه است مستحبست **از حضرت صادق**

علیه منقولست که نیکو لقمه ایست پند و پندرها از اشیر بن و خوب

میکند اشتها طعامی آورد و باعث هضم طعام میشود و هر که اول

ماه بخورد حاجت او برآورده میشود و نیز از حضرت منقولست که هر که

در اول ماه دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از حمد سوره انعام

بخواند از حق تعالی سوال کند که او را از هر ترسی در دنیا این کرد از دنیا

ببیند را نما امیر را که مکروه او باشد **از حضرت امام محمد تقی علیه**

نقلست که چون ماه تازه در آید و در روز اول ماه دو رکعت نماز

بکن و در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه سوره قل هو الله بخوان

و در هر رکعت دوم بعد از حمد سی مرتبه سوره انا انزلناه بخوان و بعد

نماز صدق بکن و چون چنین کنی سلامتی آتیا از خدا خرید و
 در روایت دیگر وارد شده است که مستحبست بعد ازین دو رکعت این
 دعا بخواند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ**
إِلَّا أَعْلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَإِنْ مَسَسَكَ اللَّهُ بَصُرًا فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ بُرِدَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبَّحَ
اللَّهُ بَعْدَ عَشْرِينَ مَرَّةً مَا شَاءَ اللَّهُ لِأَحْوَالِ وَالْقُوَّةِ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اقْوِضْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ إِلَّا لِلَّهِ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا آتَيْتُكَ
بِأَلْفٍ مِنْ خَيْرٍ فَقَهَرْتُ رَبِّ لَأَنْدُرُنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ
وَبَلَدَكَ رَجَلَهُ سَنَمًا مُؤَكَّدًا است که حضرت رسول صلعم بدان موالفت
 نمود تا از دینار رفت و نه سه روز در ره میا است آن موافق شهر
 پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه اول از دهر میا
 ما است **وَرَوَى** بعضی از روایات عکس این نیز وارد شده است یعنی
 چهارشنبه اول چهارشنبه آخر و پنجشنبه اول از دهر میا اول
 شهر و همتراست سنن آنحضرت ثانی اجابت در فضیلت

و تاکید آنحضرت بناست در هر شب روز و برابر نماز واجب
 مقرر فرمود هشت رکعت نماز نافله پیش از نماز ظهر و هشت رکعت
 پیش از نماز عصر و چهار رکعت بعد از نماز شام و دو رکعت و تیره
 بعد از نماز خفتن و چون نشسته کرده میشود برابر بگرهت
 و یازده رکعت نماز شب دو رکعت پیش از نماز صبح و اینها مهم
 فریضه اند در ثوابت کید مثل آنند مانند فریضه اگر ترک کند
 سنت که قضا کند از برای ترک آن کفار یک مدان کند میاجور
 نافله روز و یک مدان بر نافله شب مقرر کرده اند و همچنین روز
 سنت دو برابر روز و واجبست که تمام اشعباشست در ده ماید
 هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است که قضا کند اگر در
 ناپستاد شوار باشد سنت است که در زمستان قضا کند که شوار باشد
 بد هر روز یک هر هفت که بخنای زرد آنکی سه بستی سه ناز باشد
 بخنایرها ناقص این زمان حوط چهارده غان بکی است یا یک مد
 کند که بخنای وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد اگر
 صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد اگر صد درم شاه بد هند
 است درم دادن بهتر است پس صحیح از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله مدتی روز سنتی

فمود که پنجشنبه اول بهار است
اول دهه و پنجشنبه آخرین
که چنانچه در هر ماه
روزه میدارند

گرفت که مردم گمان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و مدت افطار کرد
گمان کردند که دیگر روزه سنت نخواهد گرفت پس مدت روزه حضرت
داود گرفت که یک روز روزه میداشت و یک روز افطار میفرمود
پس در آخر عمر که کفایت نمود بر روزه سه روز هر ماه بخوبی که گذشت تا آنکه
بر امت آسان باشد متابعت آن حضرت و میفرمود که این روز روزه نداشت
بر اهل بار و روزه تمام سال و مساوس و شیطان از این سینه بر طرف میکند و
پرسیده که کدام روزها سنت فرمود برای آنکه عبادت بر امت آسان شود و روزه
نازک میشد است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند بر آنکه غذا
روزه روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال
بندگانه را در این روز بخدا عرض میکنند چهارشنبه میان این روزها
روزه میدارند که آتش جهنم در روز چهارشنبه خلع شده است
و روز سه شنبه آتش جهنم است و روایت دیگر هر دو را یک بر امتهای
گذشته نازل شده است و چهارشنبه میان این نازل شده است و اگر در
دهه اول و پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه اول اگر فتن بهتر است
اگر میسر نشود پنجشنبه دوم را بگیرند اگر دهه آخر و پنجشنبه بوده باشد
موافق مشهور پنجشنبه دوم افضلست چنانچه در حدیث صحیح وارد شده است
و نیز روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه اول بهتر است و بعضی

حمل کرده اند که بر صورتی که محتمل باشد که پیششینه در و اول ماه دیگر
 باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقولست که کسی که در
 هر ماه این سه روز را روزه بدارد باید که با هیچ کس بجای ده ننگد هفتاد
 و تند خوئی پیچوری نکند مبادرت نکند بسو کند خوردن بنجا و اگر کسی
 با وسفاهت پیچوری کند در کند و معارضه نکند اگر کسی بر این ایام
 روزه باشد بخانه برادر مؤمن خود وارد شود و او تکلیف کند
 افطار کردن بهتر است از روزه داشتن هفتاد برابر یا نود برابر
 چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 در حدیث دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه برادر مؤمن خود
 در روزه باشد افطار کند اظهار نکند که من روزه ام که بر
 من گذارد حقنغ برای او ثواب و زره یکسال بنویسد اگر ابر سه
 روز را در اول مایا مینا مایا اخر ما بعمل آورد خوبست و فی
 الجمله متابعت سنت کرده است و ثواب و زره سال میباشد چنانچه
 حقنغ فرموده است که من جاء یا حسنة فله عشر مثالیها یعنی
 هر که حسنه بدرگاه خدا بیاورد برای او هشتاد برابر آن و این
 مضمون در احادیث بسیار وارد شده است اما بهتر آنست که
 بنویسد اول مذکور شد و از جمله روزهاست هفتاد روزه

ایام البیض است یعنی سه روزه و چهار روزه و پانزدهم و واحدیت
 فضیلت این سه روز از طریق عامه و خاصه منقولست در بعضی
 آن روایات وارد شده است که چون حضرت ادره علیهما مرتکب آن گره
 شد در هفتاد و او را بر زمین فرستادند بدو نشیما بود تا بعد از
 قبول توبه خط سیاهی از سرتابه پای او مانده بود چون مکتبه این حالت
 را دیدند خروشان آوردند و کرسند استغاثه کردند بزرگ
 حقیق پرسیدند از آسمان ندا کرد که امروز را روزه بدارید و آن سه روزه
 ما بود چون روزه داشت ثلث آن سیاه از او بر طرف شد پس روز
 چهارم هم نداشتید که امروز را نیز روزه بدار چون روزه گذاشت
 یک ثلث دیگرش بر طرف شد پس روز پانزدهم نیز بدارید و نداشتید که
 امروز را نیز روزه بدار چون روزه گذاشت تمام سیاه او را بر
 طرف شد پس بدارید سید از آسمان که ای آدم روزه این سه روزه
 برایت و فرزندان تو مقرر کردم هر که در هر ماه این سه روز را روزه
 بدارد چنان باشد که تمام عمر خود روزه بوده باشد با او برکنند
 است که روز دو و پنجشنبه و چهارشنبه بدل ایام البیض مقرر شده
 است منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو پنجشنبه اول و
 آخر و چهارشنبه میانه باشد ما اکثر احادیث را ایام البیض از طریق

عامه است و ابن طاووس از حضرت رسول صلعم روایت کرده است
 که جبرئیل بر من نازل شد گفت بگو بعلم علی که روزه بدارد آن
 هر ماه روز تا نوشته شود برایتو سبب و زهر و ذاول روزه
 هزار سال بر و زهر و زرد و هم سی هزار سال بر و زهر و زسیم صد هزار
 سال حضرت امیر علیه گفت یا رسول الله این مخصوص منست یا برای
 همه کس است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را روزه
 بدارد این ثواب بزرگ او خواهد بود گفت کدام روزهاست آن
 فرمود سه روز هم و چهاردهم و پانزدهم است از جمله روزها که مرغوب
 روزه روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجت
 داشته باشد چنانچه در ربیع الاکابر در ضمن نمازها حاجت ذکر
 کرده ام و مشهور میان علما آنست که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتار
 است مگر آنکه موافق یکی از ایام محرمه یا مکرر و هر واقع شود و بسند صحیح
 صادر و منقولست که کسیکه اراده عمل حج کرده باشد مانند تصدق
 کردن و روزه داشتن و مثل آنها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا
 ثواب عمل در روز جمعه مضاعفت و این چند گفته است که مستحب
 است روزه جمعه را روزه تنها گرفتن و اگر ملحق سازد بان یک روز
 پیش یا یک روز پس از آنست گفته است استخار روزه روز و شنبه



پنجشنبه منسوخست روز شنبه نهی از آن وارد شده است **نفس**
 گوید اکثر آنچه اینجید گفت خلاف مشهور میا علم است و شیخ **ط**
 در صبح گفته است که ترغیب در روز و روز جمعه وارد شده است
 و بهتر آنست که از روز بار و روزه ندارد مگر آنکه یکروز بیشتر روز
 ندارد مگر آنست که نهی از آنها گرفتن روز و روز جمعه محمول
 بر نقیه است زیرا که سنیان از ابوهریره نقل کرده اند و بعضی از علما
 نهی از روز جمعه **ن** حمل کرده اند بر آن که گراهن آن در صورتیست
 که او را ضعیف گرداند از فرایض و نوافل دعاها **ن** روز جمعه و این حمل
 بدینست آثار و زدن و شنبه احادیث بر نهی روز آن واقع
 شده است و بهتر ترکست خصوصاً هرگاه بقصد برکت روز شنبه
 باشد مگر آنکه روز متبرک از روزها ماه موافق شود مثل غدا
 و بیعت مولود و امثال اینها و نهی روز و روز شنبه بنظر فقیر
 نرسیده و اما فیصله هم در روز آن بخاطر ندارد مگر آنکه شنبه
 روایت کرده است که هر که در یکی از ماهها حرام یعنی جب **ن** یقعد و
 پنجه و محرم پنجشنبه و جمعه و شنبه **ن** روز بداد حقیق بر او تو
 نه صد سال عباد بنویسد **باب پازدهم** در بیان آثار حضرت رسول
 خدا و ائمه هدی **ن** غیر آنچه که سابقاً مذکور شد **ب** آنکه یار **ن** خیر

رسوخنا وائمه هدی در همه اوقات از نزدیک و دور مستحبت
و اگر بعد از غسل باشد افضلست خصوصاً در شب و روز جمع
و سایر ایام و لیاالی منبر که در کتاب الخفة الزا بر تفصیل ذکر کرده
ام و در نیتقام بزرگچند زیارت بعید و زیارت جامعه و دعاء نذر
و صلوات فرستادن بر ایشان اکفایمینمایم اما زیارت حضرت
رسول منقولست که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین
و هر که از امت من من سلام میفرستد بمن میرسانند **و بسند**
معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که ملکی از خداست که از خدا سوال
نمود که هر چه بندگان خدا بگویند و بشنود حق تعالی باو عطا کرد پس
آنملک ایستاده است فار و زقیامت و هر که از مؤمنان بگوید که صلوات
الله علیه و آله و سلم الله آنملک میگوید علیک یعنی بر تو بانهد سلام
پس آنملک میگوید آنحضرت را فلان شخص سلام رسانید است شما پس
آنحضرت میفرماید که و علیته یعنی بر او باد نه سلام **و بسند** معتبر از
حضرت امام المومنین صلوات الله علیه و آله منقولست که حضرت
رسول فرمود هر که در هر چار زمین بر من سلام میکند بر من رسد
و هر که نزد قبر من سلام میکند من بشنوم **و از حدیث حسن از**
حضرت منقولست که حضرت صادق علیه السلام امر کرد که در مسجد

آنحضرت بسیار نماز کنی تا تو انم و فرمود که همیشه ترا میسر نمیشود باین
 مکان شریف بیائی و فرمود که بنزد قبر آنحضرت مهربی و گفتیم بای فرمود
 که بدستیکه سلامی که از نزدیک میکنی آنحضرت میشود و
 اگر دور باشی سلام تو با آنحضرت میرسد **و در حدیث معتبر دیگر**
 از آنحضرت منقولست که بروید در مدینه و سلام کنید با آنحضرت
 و صلوات مؤمنان در هر جا که بنرسند با آنحضرت میرسد **و در حدیث**
صحیح از آنحضرت منقولست که صلوات بفرستید بر آنحضرت در هر جا که
 قبر آنحضرت هر چند صلوات مؤمنان در هر جا که باشند با آنحضرت
 میرسد این حدیث احتمال نماید به دارد که در نزدیک دور
 نماند و ثوابش بامدیة روح مقدس آنحضرت کنند و احادیث
 صلوات و سلام بر آنحضرت و زیارت آنحضرت در شهرها دور **و در حدیث**
و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت حضرت امام رضا
 علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر آنحضرت
 باید فرستاد فرمود که میگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
 رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ

وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ
 لِأُمَّتِكَ وَجَاذَعْتَ فِي سَبِيلِكَ وَعَبَدْتَهُ حَتَّى آتَيْتَ الْبَقِيَّةَ
 فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَضَّلَ مَا جَزَى نَبِيًّا عَزَمَتْهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَضَّلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
 حَمِيدٌ مُجِيدٌ **ودروایت دیگر معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است**
 که هر که خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول قبر حضرت امیر و حضرت
 فاطمه و حسن بن علی و السلام را و قبرها را بختها خندار و او دشمن خود
 باشد غسل کند روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد بیرون رود **ص**
 پس چهار رکعت نماز بکند با هر سوره که میسر شود پس بپندم و بگوید
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ الْمُرْسَلِ
 الْوَصِيِّ الْمُرْتَضَى سَيِّدَةِ الزَّمَانِ وَالسُّبْحَانَ الْمُنْتَجِبَانَ وَالْأَوْلَادِ
 الْأَعْلَامِ وَالْأَمَنَاءِ الْمُنْتَجِبِينَ نَقِطًا عَالِيكُمْ وَالِإِلَٰهِيَّةِ الْوَالِدِ
 الْخَائِفِ عَلَى بَرَكَاتِهِ الْحَقِّ فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ
 مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْيِيَكُمْ اللَّهُ لَدَيْهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ عَدُوٌّ
 لِي لِمَا لَمْ يَأْتِ لِي بِفَضْلِكُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لَا أَنْكِرُ لِلَّهِ قُدْرَةً
 وَلَا أَرْعُو الْأَمَانَةَ اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمَلِكِ وَالْمَلَكُوتِ
 يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى آرَافِكُمْ وَ

زیارت حضرت امیر و حضرت
 فاطمه و حسن بن علی و السلام



اجساد که وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **وَرَوَى** زوایت
 دیگر وارد است که این زیارت بر بام خانه خود بکن و زیارت
 حضرت فاطمه سابقاً مذکور شد اما زیارت حضرت امام حسین علیه السلام
 بسند ما معتبر از سد پر صرف منقولست که گفت حضرت صادق
 علیه السلام بمن فرمود که چه مانعت ترا از اینکه زیارت قبر حضرت امام
 حسین را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر روز یک مرتبه کفم فلانی شوم
 میا من آنحضرت فرسخها سیاهست فرمود که بالا میروی یا
 خانه خود پسر ملتفت میشوی بجانب است و چو پسر خود را
 بسوی آسمان بلند میکنی پس و بجانب قبر آنحضرت میکردانی
 میگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبْنَ رَسُولِ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ تا نوشته شود بر این
 حجی و عمره سد هر کف که بسیار است که من روزی زیاده از اینست
 مرتبه چهل زیارت میکنم **و بسند** صحیح از آنحضرت منقولست که یک
 ناحیه اشربعید و خانه اش در ویر باشد از ما پس بالا رود بیای خانه
 خود و دو رکعت نماز بگذارد و اشاره کند بنوی قبرها ما که آنست علیهم السلام
و در حدیث معتبر منقولست از سیدنا ابن عباسی که گفت پدرم عرض
 کرد بخدمت حضرت صادق علیه السلام که چگونه ترا زیارت کنم هر گاه وارد

بر آمدن بخدمت تو نباشم فرمود که ای عجبی هر گاه قادر بر آمدن
 نباشی چون روز جمعہ شود غسل کن یا وضو یا از وبالار و بر نام
 خانه خود در یک کت نما بکن و متوجه شو و پهن بدرستی که هر که
 مرز یار کند در حیات چنانست که مرز یار کرده است بعد از موت
 من و کسی که مرز یار کند بعد از موت من چنانست که مرز یار
 کرده باشد در حیات من **مؤلف** گوید که این حدیث دلالت میکند بر
 اینکه در این زمان حضرت صاحب الامر در همه منزل و موضع
 زیارت می توان کرد و اگر رو بسا مره کند رو وقت یار بهتر است و
 بعضی زیارت مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد انشاء الله تع
در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمودند
 فرمود که بسیار زیارت قبر حضرت امام حسین را گفت که از بسبب
 شغل مرا مقدور نمیشود فرمود میخواهی ترا چه چیز تعلیم نمایم که
 هر گاه بگویی از بر این ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود گفت بل
 فدایتوشوم فرمود که غسل بکن در خانه خود و یا الار و بی خان
 خود و اشاره کن بجانب آنحضرت بلا مره کردن تا نوشته شود بر
 تو ثواب زیارت آنحضرت **در حدیث** معتبر دیگر منقولست که
 جناب سید مرتضی در خدمت حضرت صادق علیه السلام و نیز آنحضرت



جماعتی از اصحاب او بودند پس فرمود که ای حنان زیارت حضرت امیر
 حسن میکنی هر مایکرتبه گفت نه فرمود که هر دو مایکرتبه گفت نه
 فرمود که هر سال یکرتبه گفت نه که چه بسا جفا کارید بسید و اقا
 خود گفت این رسول الله صلی الله علیه و اله مانع مایکرتبه شد و در
 مسافت فرمود که میخواهی شمار دلالت مهکم بن یاریت که مقبول
 باشد هر چند زیارت کننده دور باشد گفت چگونه زیارتکم این رسول
 الله فرمود که غسل کن در روز جمعه یا هر روز که خواهی و پیوش
 پاکیزه ترین جامه خود را و بالا رو بر بام بلند تر یا بصره ای و
 بجانب قبر آنحضرت کن و بگو **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ ابْنَ مَوْلَايَ وَ**
سَيِّدِي ابْنِ سَيِّدِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا قَبِيلَ ابْنِ الْقَبِيلِ الشَّهِيدِ
ابْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَنَا زَائِرُكَ يَا ابْنَ سَوْدٍ
اللَّهُ يَقْبَلِي رِسَالِي وَجَارِحِي وَإِنْ لَمْ أُرْكَ بِنَفْسِي وَالشَّاهِدُ يَقْبَلُكَ
فَعَلَيْكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ دَمِ صَفْوَةِ اللَّهِ وَوَارِثَ نَوْجِ
نَبِيِّ اللَّهِ وَوَارِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ وَوَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ
وَوَارِثَ عِيسَى وَحِ اللَّهِ وَكَلِيمِهِ وَوَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ نَبِيِّهِ
وَدَّ سَوْلِهِ وَوَارِثَ عَلِيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ سَوْدٍ لِقَابِ اللَّهِ وَ
خَلِيفَتِهِ وَوَارِثَ الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ وَصِيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ لِعَزَّ اللَّهُ

قَاتِلِيكَ وَجَدَّ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ هَذِهِ السَّاعَةَ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
 أَنَا يَا سَيِّدُ مُتَقَرَّبٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَى جَدِّكَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
 إِلَى أَبِيكَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ أَوْلِيَاءِ الْحَسَنِ وَاللَّيْلِ يَا مَوْلَايَ
 عَلَيْكَ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ بِنِزَارَتِي لَكَ بِقَلْبِي وَسَلَامِي
 وَجَمِيعِ جَوَارِحِي فَكُنْ يَا سَيِّدِي شَفِيعِي لِقَبُولِكَ لِي مَعِي وَأَنَا يَا لِبَرَاءَةِ
 مِنْ عَذَابِكَ وَاللَّعْنَةِ لَهُمْ وَعَلَيْهِمْ أَنْتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ
 فَعَلَيْكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَرِضْوَانُهُ وَرَحْمَتُهُ بِسْمِ اللَّهِ وَمُحَمَّدِي
 بِجَانِبِ چپِ خُودِ وِ رُویِ مِیْکُردَنِ بِنِوِیِ قَبْرِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ کِهْ اَوْ
 نِزْدِ پَایِ پِیْرِ خُودِ مَدْفُوزِ اسْتِ وَسَلَامِ مِیْکُنِي بِرُ مِثْلِ اِیْنِ سَلَامِ
 پِیْرِ غَا مِیْکُنِي وَ مِیْطَلِبِ حَاجَتِهَا دُنْيَا وَ اٰخِرَتِ خُودِ بِسْمِ چِهَارِ کَعْتِ
 مِی کتار که نماز زیارت هشت رکعت یا شش رکعت یا چهار
 رکعت باد و رکعت بهتر شش رکعت است پس و بجانب
 قبر آنحضرت میگوید و میگوید یا مؤدُّعُکَ یا مَوْلَايَ ابْنِ مَوْلَايَ
 وَسَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي وَمُؤدُّعُکَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ
 وَمُؤدُّعُکُمُ يَا سَادَاتِي يَا مَعْشَرَ الْهَدَاةِ وَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَ
 بَرَكَاتُهُ وَرِضْوَانُهُ **مُؤَكَّفٌ** کُوید که چون عبارت اینچنین است
 واضطرار دارد و چند احتمال آرد بهتر است که همین زیارت را

با وداع چنانچه رو بقبرش ریف میخواند رو قبله نیز بکند و بخواند
 تا آنکه بجهه احتمالاً عمل کرده باشد **و در زیارت علی ابن الحسین**
 بجای او اثر در همه جایابن و اثر بخواند باز وارث قصد رات و امم
 و خلاف نکند هر که آنحضرت امام نبوده است **و بدانکه** اینقدر
 دلالت میکند بر اینکه از دور زیارت کند که نماز نیز بعد از آن
 باید که بکند **و** احادیث پیش دلالت کرد بر آنکه پیش باید که بکند
 دور نیست که خنجر باشد اگر این زیارت را بکند باین نحوه وارد
 شده است بکند و ازین احادیث معلوم شد که غسل نیز از تبره
 زیارت بعید مستحبست **و از بعضی** ^{حلیت} هم مفهوم شد که بی غسل نیز
 میتوان کرد **و از بعضی** عموماً مستفاد میشود که بر هر حال توان کرد
 چنانچه اکثر علماء گفته اند اگر در بام خانه یا در صحرای واقع سازد
 احوط و اولی است **و در حدیث** معتبر از حسین بن ثور منقول است
 که حضرت صادق علیه السلام عرض کردم که من سبباً حضرت امام حسین
 علیه السلام را دیدم که در آنوقت چو بگویم فرمود که سه مرتبه بگو
 الله عليك یا ابا عبد الله که سلام بر آنحضرت مهر سل از نزدیک
 و دور **و** شیخ طوسی ذکر کرده است که زیارت میتوان کرد **و**
 از دور چنانچه از نزدیک است از زیارت میکند اما در جای که

اَتَيْتُكَ زَائِرًا بَاشِدُنْكَوَيْدُ بَلَكُهُ بِكَوَيْدُ قَصْدُ تَكْ بِقَبْلِ لِي زَائِرًا عَجَزْتُ
 عَنْ حُضُورِ مَشْهَدِكَ وَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ سَلَامِي لِعَلِّي أَنَّهُ يُبَلِّغُكَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ عَزَّوَجَلَّ وَدَعَا كُنْ أَيْحَهُ
 خَوَاهِي بَعْضِي أَكَابِرُ عِلْمَارُ وَايْتُ كَرْدَهُ ائِدَا زَابُوا الْحَسَنُ فَارَسَهُ
 كَهْ كَفْتُ مِنْ بِنِيَارْتِ حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِسِيَامِ بِرَفْتِ
 بِرِجْنِكَ بِسَبَبِ بِرِي كِي مَالِ تَوْفِيقِ زِيَارَتِ اِنْحَضْرَتِ نِيَا قَمِ بِرِشْتِ
 حَضْرَتِ رَسُولِ رَادِ رِخْوَابِ دِيدِهِ كَهْ حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ وَامَامِ حَسِينِ
 عَلَيْهِمَا رَحْمَتُ اِنْحَضْرَتِ بُوْدُ نَدِجُونِ بِنَزْدِيكَ اِي شَانِ رِفْتِ
 حَضْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِمَا كَفْتُ اِنْحَضْرَتِ اِي نَمُرْدِ مَرَا بِسِيَا زِيَارَتِ
 مِي كَرْدُ وَا كُونِ تَرَكْ كَرْدَهُ اَسَا اِنْحَضْرَتِ مَتَوَجَّهُ مِنْ كَرْدِيدِ
 فَرَمُودِ كَهْ اِيَا تَرَكْ زِيَارَتِ مِثْلِ حَسِينِ مِي تَوَانِ كَرْدِ كَفْتِ اِنْحَضْرَتِ
 قَلَّةِ مَالِ بِرِي مَرَامَانِغِ اِدْرَاكِ اِي نِسْعَادَتِ كَرْدِيدِهِ اَسْتِ حَضْرَتِ
 فَرَمُودِ كَهْ هَرِ شَبِّ بِرِيَا مَخَانَهُ خُودِ بِرُو وَا نَكِشْتِ شَهَادَتِ سُبُو
 قَبْرِ اِنْحَضْرَتِ اِي شَارَهُ كُنْ وَبِكُو اِسْلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اِحْبَابِكَ وَآبِيكَ
 اِسْلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اُمِّكَ وَآخِيكَ اِسْلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى اَلْاُمَّةِ
 مِزْبِنِيكَ اِسْلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ اَلدُّمَعَةِ السَّالِكَةِ اِسْلَامُ
 عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ اَلصُّدْبَةِ الزَّائِيَةِ لَقَدْ اَصْبَحَ كَاتِبُ اللَّهِ فِيكَ

مَجْهُورًا وَرَسُولُ اللَّهِ فِيكَ مَوْثُورًا السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ السَّلَامُ عَلَى مَنْ آوَى اللَّهُ
 وَاجْتَابَهُ السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَعَادِرِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ
 سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِرِجَالِهِ حَاجَتُكَ خَوَاهِرُ
 خُدَا سَوَالِ كُنْ بِرِ كَرِ حَيْثُ كُنْ بِرِ تَوَازُدُ وَرِ وَرِ نَدِيكَ هَرِ وَ
 مَقْبُولِ سَتَا مَازِ يَتَا سَابِرَا مِثْلُهُ انْزِدِيكَ دُورِ مَهْتَبِ نِ آهَانِ يَتَا
 جَامِعِ سَتِ كِهْ اِبْنِ بَابُويِهْ وَدِيكَرِ اَنْ بَسْمِ مَعْتَبِرِ وَبَايْتِ كَرْدِهْ اَنْدَكِهْ
 شَخْصِي وَرِ حَضْرَتِ اِمَا عَلِي النَّقِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ سَوَالِ نَمُودِ كِهْ اِي فَرْزَنْدِ رَسُوْلِ
 خُدَا بِمَنْ تَعْلِمُ نَمَا سَخِنْ بَلِيغِ كَامِلِي كِهْ اَنْزَا اِنْجُوَانِ هَرِ كَانِ يَتَا كَرِي كِي اَنْ
 شِمَارَا فَرْمُودِ كِهْ چُونِ بَدِ رِ كَاهِ بَرِ سِي بَايَسْتِ وَبِكُوَا شَهْدَانِ لَا اِلَهَ
 اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاشْهَدَانِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَبَايِدِ كِهْ بَاغْسَلِ بِاَشِي شِرِي اِخْلَ شُوِي قَبْرِ بَرِ بِنِي
 بَايَسْتِ بِكُوِي سِي مَرْتَبِهْ اَللَّهُ اَكْبَرُ كِي سِهْ بَرِ وَبَارَا مَدَلِ وَآدَامِ نِ وَ
 كَامِلَا نَزْدِيكَ يَكْدِ بَكْرِ بَكْدَارِ بِبَايَسْتِ وَ سِي مَرْتَبِهْ اَللَّهُ اَكْبَرُ بِكُوِي سِهْ
 بِنَزْدِيكَ قَبْرِ وَرِ وَچَهْلِ مَرْتَبِهْ اَللَّهُ اَكْبَرُ بِكُوِي كِهْ صَدِ تَكْبِيْرِ مَاقَامِ شُودِ
 بِسِ بِكُوَا السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَهْلَ بَيْتِ النَّبُوَّةِ وَ مَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَ

مختلف

خُتِلَفَ الْمَلَكُوتُ وَمَهِيَطَ الْوَحْيِ مَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخِزَانِ الْعِلْمِ
 وَمُنْتَهَى الْجَلْمِ وَأَصُولَ الْكُرْمِ وَقَادَةَ الْأُمَمِ وَأَوْلِيَاءَ النُّعْمِ وَ
 عُنَاصِرَ الْأَبْرَارِ وَدَعَائِمَ الْأَخْيَارِ وَسَاسَةَ الْعِبَادِ وَأَرْكَانَ
 الْبِلَادِ وَأَبْوَابَ الْإِيمَانِ وَأَمْنَاءَ الرَّحْمَنِ وَسُلَالَةَ النَّبِيِّينَ وَصَفْوَةَ
 الْمُرْسَلِينَ وَعَتْرَةَ خَيْرَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ
 السَّلَامَ عَلَى أُمَّةِ الْهُدَى وَمَصَالِحِ الدُّجَى وَأَعْلَامِ التَّقَى وَذَوِي الْمُنَى
 وَأَوْلِي الْحَيَى كَهْفِ الْوَرَى وَرَتَّةِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى وَ
 الدُّعْوَةِ الْحَسَنَةِ وَحُجَّ اللَّهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَوْلَى وَ
 رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامَ عَلَى مَجَالِ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَسَاكِينِ بَرَكَتِهِ
 اللَّهُ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللَّهِ وَحَفَظَةِ سِرِّ اللَّهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ
 اللَّهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
 رَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامَ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللَّهِ وَالْأَدِلَّةِ الْأَعْلَى
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَالْمُسْتَوْفِينَ فِي أَمْرِ اللَّهِ وَالنَّثَامِينَ فِي مَحَبَّةِ اللَّهِ وَ
 الْمُخْلِصِينَ فِي تَوْجِيدِ اللَّهِ وَالْمُطَهَّرِينَ لِأَمْرِ اللَّهِ وَتَهْنِئَةِ وَعِبَادِهِ
 الْمَكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ هُمْ يَا فَرِيحًا يَسْلُوْنَ رَحْمَةَ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامَ عَلَى الْأُمَّةِ الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ
 الْوَالِيَةِ وَالنَّادَةِ الْعِزَّةِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ وَأَوْلِي الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللَّهِ

وَخَبَرْتَهُ وَحَزَبَهُ وَعَيْبَتَهُ عَلَيْهِ وَجَجَّتْهُ وَصَرَاطَهُ وَنُورَهُ وَحَرَمَتَهُ
 اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ
 اللَّهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَشَهِدَانِ عَبْدُهُ الْمُتَّجِبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى
 أَرْسَلَهُ بِالْمُهْدَى وَبَيْنَ الْحُجَّيْنِ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
 وَشَهِدْنَاكُمْ الْأَئِمَّةَ الرَّاشِدُونَ وَالْمَهْدِيُونَ الْمُعْصُمُونَ الْمَكْرُوبُونَ
 الْمُقْرَبُونَ الْمُتَّقُونَ الضَّادِقُونَ الْمُصْطَفُونَ الْمُطِيعُونَ اللَّهُ
 الْقَوَامُونَ بِأَمْرِهِ وَالْعَامِلُونَ بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَاتِهِ صَافِيَةً
 بِعِلْمِهِ وَارْتِضَاءً بِرُغْبَتِهِ وَاخْتَارَكُمْ لِنَفْسِهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ
 وَأَعَزَّكُمْ بِهَدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ
 بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَحَجَّ عَلَى بَيْتِهِ وَأَنْصَارًا
 لِدِينِهِ وَحَفَظَهُ لِنَفْسِهِ وَخَزَنَهُ لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَرَأْسًا
 لَوَجْهِهِ وَأَزْكَانًا لِلتَّوْحِيدِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِلْعِبَادَةِ
 وَمَنَارًا فِي بِلَادِهِ وَأَدْلَالًا عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمْ اللَّهُ مِنَ الذَّلِيلِ
 أَمَّا كُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ مِنَ الدَّنَسِ أَذْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسَ
 وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا فَعَظُمَتْ جَلَالُهُ وَكَبُرَتْ شَانُهُ وَجَدَّ تَكْرَمُهُ
 وَأَدْمَتْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدَتْ مُبْتَئِقَهُ وَأَحْكَمَتْ عُقْدَ طَاعَتِهِ



وَصَحَّكُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَ
 الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَدَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ
 عَلَى مَا صَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ
 بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتُمْ فِي اللَّهِ حَتَّى جَهَادِهِ
 أَعْلَمْتُمْ دَعْوَتَهُ وَيَسَّرْتُمْ قَرَأْتُمْ حُدُودَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرَائِعَ
 أَحْكَامِهِ وَسَدَّدْتُمْ سُنَنَهُ وَصَرَّيْتُمْ فِي ذَلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضَا وَ
 سَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضَاءَ وَصَدَقْتُمْ مِنْ سُلَيْمٍ مِنْ مَضَى فَالْزَّاعِبُ بِكُمْ
 مَارِقٌ وَاللَّازِمُ لَكُمْ لِأَخِي وَالْمَقْصُرُ فِي حَقِّكُمْ زَاهِقٌ وَالْمُتَمَعِّكُ
 فِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَالْيَكْمُ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِهْرَاتُ النُّبُوَّةِ
 عِنْدَكُمْ وَيَا أَيُّهَا الْخَلْقُ إِلَيْكُمْ وَحَسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَضْلُ الْخَطِّابِ
 عِنْدَكُمْ وَيَا أَيُّهَا اللَّهُ لَدَيْكُمْ وَعِزَّتُمْ فِيكُمْ وَتَوَرُّهُ وَبِرُّهَا نُهُ
 عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ وَالَاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهُ وَمَنْ عَادَكُمْ
 فَقَدْ عَادَى اللَّهُ وَمَنْ أَحْبَبَكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهُ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ
 أَبْغَضَ اللَّهُ وَمَنْ أَعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدْ أَعْتَصَمَ بِاللَّهِ أَنْتُمْ السَّبِيلُ الْأَعْظَمُ
 وَالصِّرَاطُ الْأَقْوَمُ وَالشُّهُدَاءُ ذَارُوا الْفَسَادَ وَشَفَعَاءُ ذَارُوا الْبَقَاءَ وَ
 الرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْإِيَةُ الْمَحْرُوبَةُ وَالْإِمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبَيْتُ
 الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مِنْ أَيْتِكُمْ فَقَدْ نَجَّى أَهْلَهُ يَا تَكْمُ فَقَدْ هَلَكَ إِلَى

اللَّهُ تَدْعُونَ وَإِلَيْهِ نُدُّونَ وَبِهِ نُؤْمِنُونَ وَلَهُ تَسْلِمُونَ وَيَأْمُرُهُ
 تَعْمَلُونَ وَالسَّبِيلَ يُرْشِدُونَ وَيَقُولُ لَهُ تَحْكُمُونَ سَعِيدٌ وَاللَّهُ
 مِنْ وَالْآكُمُ وَهَلَكَ مِنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مِنْ مُحَمَّدٍ كُمْ وَضَلَّ مَنْ
 فَارَقَكُمْ وَفَارَازَ مِنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَأَمِنْ مَنْ جَمَالَ لِيَكُمُ وَسَلِمَ مَنْ
 صَدَقَكُمْ وَهَدَى مِنْ اعْتَصَمَ بِكُمْ مِنْ تَبِعَكُمْ فَالْحَمْدُ مَا وَبِهِ وَمَنْ
 خَالَفَكُمْ فَالنَّارُ مَثْوَاهُ وَمَنْ جَحَدَ كُمْ كَافِرٌ وَمَنْ جَارَ بِكُمْ مُشْرِكٌ
 وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي اسْفَلِ رَكٍّ مِنْ الْحَجْرِ بِرَأْسِهِ هَذَا سَابِقٌ
 لَكُمْ فِيهَا مَضَى جَارٌ لَكُمْ فِيهَا بَقِيَ أَنْ أَرَاكُمْ وَنُورٌ كُمْ وَ
 طِينَتُكُمْ وَالْحَدِيثُ طَابَتْ وَطَهَّرَتْ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمْ اللَّهُ
 أَنْوَارًا فَعَمَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحَمَّدٍ فِيهِ حَتَّى مِنْ عَلَيْنَا بِكُمْ فَعَمَلَكُمْ فِي
 بُيُوتِ ذِي اللَّهِ أَنْ تَرْفَعُ وَيُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَوَاتِنَا
 عَلَيْكُمْ وَمَا خَصَّ بِه مِنْ وَلَا يَنْبَغُ طَيْبًا لَخَلْقِنَا وَطَهَارَةً لِأَنْفُسِنَا
 وَتَرْكِيَةً لَنَا وَكَفَارَةً لِدُنُونِنَا فَمَا عِنْدَ مَسْلَبِينَ بِفَضْلِكُمْ وَ
 مَعْرُوفِينَ بِتَصَدِيقِنَا أَيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ
 وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقْرَبِينَ وَارْفَعْ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا
 يَلْحَقُهُ لَائِحٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي
 إِذْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ مُقْرَبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا

صِدْقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دِينِي وَلَا فَاضِلٌّ وَلَا
لَا مُؤْمِنٌ صَاحِبٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا اجْبَارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ
مُرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيهَا بَهْرٌ ذَلِكَ شَهِيدٌ لَا تُعْرَفُهُمْ جَلَالَةُ أَمْرِكُمْ وَ
عَظَمَةُ خَطَرِكُمْ وَكِبَرُ شَأْنِكُمْ وَتَمَامُ نُورِكُمْ وَصِدْقُ مَقَاعِدِكُمْ
وَشَرَفُ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَكُمْ وَكِرَامَتِكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتِكُمْ
لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ يَا بَنِي آدَمَ وَأَهْلِي وَأَهْلِي الْأَنْبِيَاءِ
أَشْهَدُ بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ كَمَا آتَى مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا أَمَّتُمْ بِهِ كَافِرٌ يُعَدُّكُمْ
وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مَوَالٍ
لَكُمْ وَلَا أَوْلِيَاءَكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لِمَنْ سَلَّمَ لِيَسْأَلَكُمْ
وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا ابْطَلْتُمْ مُطِيعٌ
لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقَرِّبٌ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعَوْلِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذُنُوبِكُمْ
مُعْتَرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِبَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرُجْعَانِكُمْ مُسْطَرٌّ لِأَمْرِكُمْ
مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَانِكُمْ اخْتِذْ يَقُولُ لَكُمْ عَامِلٌ يَا مَرْكُومٌ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ
ذَا تَرَكْتُمْ عَائِدٌ بِكُمْ لَا تَدْرِي بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ
مُنْتَقِبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمَقْدَرٌ كَرَامٌ طَلِبَتِي وَحَوَالِي وَأَمْرَانِي
فِي كُلِّ أَحْوَالِي أُمُورٌ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدٌ كَرِيمٌ
غَائِبٌ كَرِيمٌ وَأَوْلِيكُمْ وَخَيْرِكُمْ وَمَقْوُوضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَمُسَلِّمٌ

نور

وَبَيِّنَاتٌ مَقَامِكُمْ

فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسْلِمٌ وَإِلَى لَكُمْ تَتَّبِعُ وَنَصَرْتِي لَكُمْ مَعْدَةٌ
 حَتَّى يَحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَبِرُّدْكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ
 وَيُمَكِّنَكُمْ فِي رِضْوَانِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ عَدُوٌّ كُمْ أَمْسِكْ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ الْخَيْرَ كُمْ عَمَّا تَوَلَّيْتُ
 بِهِ أَوْلَكُمْ وَبَرِّئْتُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ عَدَائِكُمْ وَمِنْ الْجَبِّ وَالطَّاغُوتِ وَالشَّيَاطِينِ وَ
 حَزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْبَاحِدِينَ بِحُكْمِكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ أَوْلِيَّكُمْ وَالغَاصِبِينَ لِزِينَتِكُمْ
 وَالشَّاكِرِينَ فِيكُمْ وَالْمُتَحَرِّقِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ وَجْهٍ دُونَكُمْ وَ
 كُلِّ مَطْلَعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ فَتُبْنِي
 اللَّهُ أَبَدًا مَا حَبِطَتْ عَلَى مَوْلَاكُمْ وَأَنْتُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَقْفَتِي لَطْفَتِكُمْ
 وَرَزَقَتِي شِفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَتِي مِنْ خِيَارِ مَوْلَاكُمْ الثَّالِثِينَ لِمَا
 دَعَوْتُهُ إِلَيْهِ وَجَعَلَتِي مِنْ يَقْضَى ثَارِكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ وَ
 يَهْتَدِي بِهُدَايِكُمْ وَيُجْتَرِي فِي زَمْرَتِكُمْ وَيَكْرُمُ فِي جَعْلِكُمْ وَمِمَّا
 فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُسْتَرْفَى فِي عَافِيَتِكُمْ وَمِمَّا كُنْ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقْرَعُ عَيْنَا
 غَدَائِرُكُمْ وَيَأْتِي أَنْتُمْ وَأَهْلِي وَآهْلِي مَالِي مِنْ رِزْقِ اللَّهِ بِنَدَا
 بِكُمْ وَمَنْ وَجَدَهُ قَبْلَ عَنْتِكُمْ وَمِنْ قَصْدِهِ تَوَجَّهَ بِكُمْ مَوْلَايَ الْخَصْمِ
 شَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْكُمْ وَمِنْ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ
 وَأَنْتُمْ تَوَدُّونَ الْأَخْيَارَ وَحُجَّ الْجَبَّارِينَ كُمْ فَتَحَّ اللَّهُ بِكُمْ بِحُجَّتِكُمْ وَبِكُمْ
 يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَبِكُمْ يَمْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَ

وهذه الأبيات

بِكُمْ بِنَفْسِهِمْ وَيَكْتُمُونَ كَيْدَهُمْ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَّلَتْ بِهِ رَسُولُهُ
وَهَبَطَتْ بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَاللَّهُ جَدُّكُمْ بَعِثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ
الرُّوحَ الْأَمِينُ حَضَرَ أَمِيرًا عَلَيْهِ السَّلَامُ بِمَا وَجَدَكُمْ بَعِثَ الرُّوحَ
الرُّوحَ الْأَمِينُ بِكُودِ وَاللَّهُ جَدُّكُمْ بَعِثَ الرُّوحَ الْأَمِينُ بِكُمْ
اللَّهُ مَا تَمُوتُونَ حَادِمًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَائِفًا كُلِّ شَرِيفٍ لَشَرَفِكُمْ وَبِجَمْعِ
كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَطَائِعِكُمْ وَخَضَعَ كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ
شَوْكِكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَقَالَ الْفَائِزُونَ بِوَالِدِيكُمْ
بِكُمْ يُنْسَلُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْجَحِهِ وَلَا يَنْتَكُمُ غَضَبُ الرَّحْمَنِ
بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَا لِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّلَالَةِ
وَأَسْمَاءُكُمْ فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي
الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَأَثَارُكُمْ فِي الْأَثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي
الْقُبُورِ فَمَا أَجَلِي أَسْمَاءُكُمْ وَأَكْرَمَ أَنْفُسِكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلُ
خَطَرِكُمْ وَأَوْفَى عَهْدِكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدِكُمْ كَلَامُكُمْ تَوَرَّوْا
أَمْرَكُمْ رُشْدًا وَوَصِيَّتَكُمْ تَقْوَى وَفِعْلَكُمْ خَيْرٌ وَعَادَتُكُمْ الْإِحْسَانُ
وَسَمِيئَتُكُمْ الْكِرَامُ وَشَأْنُكُمْ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ
وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ وَحُجَّتُكُمْ دَلِيلٌ وَعِلْمُكُمْ حُجْرٌ وَحَرَمٌ وَذِكْرُكُمْ خَيْرٌ
كُنْتُمْ أَوْلَاهُ وَأَصْلُهُ وَقَرَعَهُ وَمَعْدِنُهُ وَمَا أَوِيَهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ

وَأُخِي نَفْسِي كَيْفَ أَصْفُ حُسْنَ شَأْنِكُمْ وَأُحْصِي حِمْلَ بَلَاءِكُمْ وَمَنْ
 أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الدُّنْيَا فَزَجَّ عَنَّا عَمْرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا بِكُمْ مِنْ
 شَفَا جُرْفِ الْهَلَاكِ كَارِ مِنْ النَّارِ بِرَأْيِ أَنْتُمْ وَأُخِي نَفْسِي بِمَوْلَانِكُمْ
 عَلَيْنَا اللَّهُ مَعَالِمُ دِينِنَا وَأَصْلِحْ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دِينِنَا وَمَوْلَانَاكُمْ تَمِيمُ الْكَلْبِ وَعَظْمُ
 النَّعْمِ وَالْمَلْفُ الْفَرْقُوهُ وَمَوْلَانَاكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ الْفَرِضَةُ وَلَكُمْ الْمَوْذُوهُ الْوَالِجَةُ وَاللَّهُ
 الرَّزِيقَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ
 الْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمِنَّا بِمَا
 أَنْزَلْتَ وَابْتَعْنَا الرَّسُولَ فَأَكْبَلْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا
 بَعْدَ ذَلِكَ وَهَدِّدْنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
 سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا يَا وَدَّ اللَّهُ أَنْ يَبْنِيَ وَ
 يَبْنَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لِأَيِّ عِلْمٍ بِالْأَرْضِ كَمْ فَجُو مِنْ أُمَّتِكُمْ
 عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرَعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَنَا
 اسْتَوْهَبْتُمْ ذُنُوبًا وَكُنْتُمْ شَفَعَاءِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مِنْ طَاعَتِكُمْ
 فَقَدْ طَاعَ اللَّهُ وَمَنْ عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَجْبَأَكُمْ فَقَدْ أَجْبَأَ
 اللَّهَ وَمَنْ بَعْضَكُمْ فَقَدْ بَعْضَ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شَفَعَاءَ أَقْرَبَ
 إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ الْأَيُّمَةِ الْأَبْرَارِ جَعَلْتَهُمْ شَفَعَاءَ
 فَحَقِّقْهُمُ اللَّهُ أَوْجِبَتْ لَهُمْ عَلَيْكَ اسْتِئْذَانُ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي حِمْلَةِ الْعَالَمِينَ

وَبِهِمْ وَبِحَبْرِهِمْ وَفِي مُرَّةِ الْمُزْحَمِينَ يَشْفَاعَنَّهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَاكَةً تَسْلِيمًا كَثِيرًا وَحَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **مؤلف** كويداينز يارنك ملتيرين يارانتان بركه
 نزد يك دور و چون منظور عمد در اين رساله زيارت بعيد است
 زيارت و داع را ذكر نكرده ام و چون اين زيارت مشتملست بر جملي از همه
 احاديث كه در مناقب ائمه عليهم السلام وارد شده است و اگر در هر هفتاد
 بلکه هر روز اين زيارت بخواند و تدبر و تفكر در معاني آن بكنند
 موافق آنچه فقير بحمل ترجمه کرده و والد مرحوم عليه السلام مفصلا
 شرح نموده بر اكمال معرفت ایشان بسيانافع خواهد بود و عمده
 ارکان این معرفت ایشانست و زيارت صاحب الامر بطريق بسيان
 منقولش در کتاب الحفة الزايدة ذكر کرده ام و در اين مقام زيارت مختصر
 بايجد يدعمها مامت و لايت انحضرت ايراد ميشمايم كه امام خود را
 پيوسته ياد نمايند از بركات هدايت انحضرت بهر مندر کنند
 اين طوسن نكرده كه مستحبست كه هر روز بعد از نماز صبح حضرت
 صاحب الامر عليهم السلام چنين زيارت كند اللهم بلغ مولاي صاحب
 الزمان صلوات الله عليه عن جميع المؤمنين والمؤمنات في
 مشارق الارض مغاريها وبرها وبحرها وسهها وجبيلها

وَمَبِيَّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَيْهِ وَوَلَدِي وَعَنِّي مِنَ الصَّلَاةِ وَحَيَاتِ زَيْنَتِ
 عَرَشِ اللَّهِ وَمِدَادِ كَلِمَاتِهِ وَمَنْتِهِ فِي ضَاهٍ وَعَدَدِ مَا أَحْصَاهُ كِتَابُهُ
 وَأَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اللَّهُ فِي حُجْرَتِهِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَ
 عَقْدًا وَبِعَّةً لَهُ فِي قَبْتِي اللَّهُمَّ كَأَشْرَفِنِي بِهَذَا الشَّرِّ بِفَضْلِكَ
 بِهَذِهِ الْفَضِيلَةِ وَخَصَصْتَهُ بِهَذِهِ النِّعَةِ فَصَلِّ عَلَى مَوْلَايَ سَيِّدِي
 صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَضْرَارِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَالتَّائِبِينَ عَنْهُ وَ
 اجْعَلْنِي مِنَ السُّتْمِ هَدِينِ بِبَيْتَيْهِ طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِيفِ
 الَّذِي نَعَتْ هَلَكَةً فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفَاكَ أَنْتُمْ بَنِيَانٍ مَرْصُوعِ
 عَلَى طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ هَذَا بَيْعَةٌ
 لَهُ فِي عَقْدِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ **وَبِسْمِ** مَعْتَبِرِ خَضِرٍ صَاحِبِ عِلْمِ الْمَنْقُوعِ
 كَوَهْرِهِ چهل صفا ابن عهد مر بخواند از یاوران قاهر ما باشد و اگر
 پیش از ظهور آنحضرت بمهر و خدا و مران قبر بیرون آورده که در
 خدمت آنحضرت باشد و حقیق بهر کله هزار حسنه او را کرامت
 فرماید هزار گناه از او محو کند و آن عهد اینست اللَّهُمَّ رَبَّ النَّوْرِ
 الْعَظِيمِ رَبَّ الْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ رَبَّ لَيْلِ السَّجُورِ وَمُنْزِلِ التَّوْرَةِ
 وَالْإِنْجِيلِ وَالزُّبُورِ رَبَّ الطُّلُوقِ وَالْحُجُورِ وَمُنْزِلِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 رَبَّ الْمَلَكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ مِنَ اللَّهِمَّ إِنِّي



اسئلك بوجهك الكريم ونور وجهك المنير وملئك لقلبي
 يا حي يا قيوماً اسئلك باسمك الذي اشرق به السموات والارضون
 وباسمك الذي يصلح به الالوتون والآخرون يا حي قبل كل حي
 يا حي بعد كل حي حين لا حي يا محيي الموتى وميت الاجياء
 يا حي لا اله الا انت اللهم بلغ مولانا الامام الهادي المهدي القائم
 بامرک صلوات الله عليه وعلى آله الطاهرين عن جميع المؤمنين
 والمؤمنات في مشارق الارض ومغاربها وسبلها وجبيلها وبرها
 وبحرها وعن وعن والدي زنة عرش الله ومداد كتابه وما احصاه
 علمه واحاط به كتابه اللهم اني اجدر له في صلحته بوجه هذا وما
 عشت من آياتي عمداً وعقداً وبعثة له في عنق لا حول عنها
 ولا ازول ابداً اللهم اجعلني من انصاره واعوانه والنايئين عنه
 والسارعين اليه في قضاء حوائجه والمتمثلين لآمره والخامين
 عنه والسابقين الى رادته والمستشدين بهن يديه اللهم
 ان حال بيني وبينه الموت الذي جعلته على عبادك حتماً فاحيي
 من قبري مؤثراً كفني شاهراً سيفي مجرماً اقناني مليداً غوةً لنا
 في الخضر والبلاد اللهم ارن في الطلعة الرشيدة والغرة الحميدة
 والحل ناظري بنظرة مؤثنية وعجل فرجه وسهل حرجه واسرع

زينة

يا حي

من الصلوات

اليه

مَسْجِدِهِ وَأَسْأَلُكَ يَا مَهَجَّةُ وَأَنْفِذِ أَمْرَهُ وَأَشْدُدْ أَرْوَاحَهُ وَعَمِّرِ اللَّهُمَّ بِهِ
 بِلَادَكَ وَأَخِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ قَوْلَكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي
 الدُّنْيَا وَالْبَحْرُ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ قَاطِرٌ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيكَ وَأَبْنَيْتَ
 نَبِيَّكَ الْمَسْحُومَ بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَضْفَرُ شَيْءٌ مِنَ الْبَاطِلِ الْأَمْرُ قَهْرًا وَ
 بِحَقِّ الْحَقِّ بِحَقِّقَتَهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَقْرَأَ الْمَظْلُومِ عِبَادَكَ وَنَاصِرَ الْبَرِّ
 لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ جُزْءًا مِمَّا عَطَلْنَا مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَ
 مَشِيدَاتِ مَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسَيِّدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِنْ حَصَنَتِهِ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسَيِّدِ نَبِيِّكَ
 مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيَيْتِهِ وَمَنْ سَعَى عَلَى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ
 اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ كَيْفَ هَذِهِ الْعُمَّةُ عَنِ الْأُمَّةِ بِحُضُورِهِ
 وَتَجَلُّلِنَا بِظُهُورِهِ لَمْ يَرَوْهُ بَعِيدًا وَتَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا رَحِيمَ
 الرَّاحِمِينَ بِسَمْعِ بَارِدِ سَمْعِكَ رَأْسُ رَأْسِ خَوْدِ بَرِيذِ دَرَمِ مَرْتَبَةِ بَيْتِكَ
 الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ وَآمَادِ عَانِدِيهِ كَمَا مَشْتَمَلَتْ بِرِجْلَيْهَا
 حَقَّهُ وَتَأَسَّفُ بِغَيْبِكَ خَضِرٌ قَاهِرٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ **بِسند** معتبر عن حضرت امام
 جعفر صادق عليه السلام منقولست كه ايندعا نذره را در چهار عيد بخواند
 يعنى در روز جمع و روز عيد و روز عيد قربان و روز عيد غدیر
 الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَالْهٖ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلٰى مَا جَرَىٰ بِهٖ
 قَضَاؤُكَ فِيْ اَوْلِيَائِكَ الَّذِيْنَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ اِذَا
 اخْتَرْتَ كُمْ جَرِيْدًا مَّا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمَ لَكَ لِاَزْوَالِكُمْ وَلَا اَضْحَالَ اِلَهَ
 بَعْدَانَ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الرُّهْدَ فِيْ رَجَاةِ هٰذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا
 وَدُخْرُهَا وَزِيْرُهَا فَشَرَطَا لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ اَلْوَقَاةَ بِهٖ
 فِقَبْلَتِهِمْ وَقَرَبَتِهِمْ وَقَدَمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالشَّاهِدَ الْحَقِّيَّ وَاهْبَطْتَ
 عَلَيْهِمْ مَلَائِكَةً اَكْرَمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَقْتَهُمْ بِعِيْلِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
 الذَّرَارِعَ اِلَيْكَ وَالْوَسِيْلَةَ اِلَىْ رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ اسْكَنْتَهُمْ مِنْكَ
 اِلَىْ اَنْ اَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِيْ قَلْبِكَ وَبِحَبِيْبَتِهِ وَمَنْ
 اَمْرَعَهُ مِنْ اَهْلِكَ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ اخَذَتْهُ لِنَفْسِكَ
 خَلِيْلًا وَسَتَّكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِيْ الْاٰخِرِيْنَ فَاجْتَبَيْتَهُ وَجَعَلْتَ
 ذَلِكَ عَلِيًّا وَبَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيْمًا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ
 اٰجِيْهِ رِزْقًا وَوَزِيْرًا وَبَعْضُ اَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ اَبٍ اَتَيْتَهُ الْبَيْتَ
 وَاَيْدِيْتَهُ بِرُوحِ الْقُدْرِيْنَ كُلَّ شَرَعْتَ لَهُ وَهَجَّتْ لَهُ مِنْهَا جَا وَتَحَبَّبْتَ
 لَهُ اَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مَدَّةٍ اِلَىْ مَدَّةٍ اِقَامَةً
 لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلٰى عِبَادِكَ وَلِيْلًا بِرُؤْلِ الْحَقِّ عَنْ مَقْرُوْرٍ وَعَيْلٍ
 الْبَاطِلِ عَلٰى اَهْلِهِمْ وَلَا يَقُوْلُ اَحَدٌ لَّوْ لَا اَنْ سَلْتَ الْاِيْتَانَ سُوْلًا

شَرَعْتَ
 لَهُ

مِنْذِرًا وَقَمْتَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعْ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَزَلَ وَنَحْنُ
 إِلَىٰ أَنْ نَهَيَّبَ بِالْأَمْرِ الْحَبِيبِ وَنَجِيْبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 فَكَانَ كَمَا النُّجْمَةُ سَيِّدًا مَخْلُوقَةً وَصِفْوَةً مِرْآطُ طَيْفَتِهِ وَأَفْضَلَ
 مِرْآحِيْبَتِهِ وَأَكْرَمًا مِنْ أَعْمَدَتِهِ قَدَمَتَهُ عَلَىٰ أَنْبِيَآئِكَ وَبَعَثَهُ
 إِلَىٰ التُّقَاتِكُنَّ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأَتْهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَ
 سَحَّرَتْ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَّجَتْ بِرُوحِهِ إِلَىٰ سَمَاوَاتِكَ وَأَوْرَعَتْهُ عِلْمَهُ
 مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ لَكَ نِقْضًا وَخَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ
 حَقْفَةً بِحَيْرَتِكَ مِهْكَابِلٍ وَالسُّؤْمِيْنَ مِنْ مَلَأَتْ كِتَابَكَ وَوَعَدْتَهُ
 أَنْ تَظْهَرَ دِينَهُ عَلَىٰ الذُّبُرِكِ لَهُ وَلَوْ كَرِهَ الشُّرُكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ
 أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبَآئِدَ قُرْبَانِهِ وَجَعَلْتَهُ لَهُ وَهْمًا أَوَّلَ بِيَدِهِ يُضْعَفُ
 لِلنَّاسِ لِمَلِكِكَ بِيَكَّةَ مُبَارَكًا وَهَدَىٰ لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ
 مَقَامًا بَرَاهِمِهِ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتَ آمِنًا بِرَيْدِ اللَّهِ لِيَدَّ
 عَنْكُمْ الرُّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ جَرَّ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوْدَةً تَمُّ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قَلَّ أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوْدَةَ فِي الْقُرْآنِ وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ
 لَكُمْ وَقُلْتَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَا نَشَاءُ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ
 رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلُ إِلَيْكَ وَالْمَسْأَلُ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ

فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ عَلَيْهِ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا
 وَالْهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمَنْظُرُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَاللَّهِ
 أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ هَذَا عَلِيُّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ
 وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ نصرَهُ وَاخْذِ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ
 مَن كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيٌّ أَهْبَهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيُّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَ
 سَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرَتَيْنِ وَاحِلَةٌ حَلَّ هُرُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ
 لَهُ أَنَبِيُّ بَيْنَ زَوْجَةٍ هُرُونَ مِنْ مُوسَى لِأَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَزَوْجُهُ
 ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَاحِلٌ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَسَدُّ
 الْأَبْوَابِ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوَدَعَهُ عَلَيْهِ وَحَرَكْتَهُ فَقَالَ أَنَا مَهْدِي الْعِلْمِ
 وَعَلِيُّ بَابُهَا فَمَنْ رَادَ الْحِكْمَةَ فَالْيَا بَيْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ لَهُ أَنْتَ
 أَخِي وَصَبِيٌّ وَارِثُ حِمْلِكَ الْحَيُّ دَمِي دَمِي سَيْلِكَ سَيْلِي وَحَرْبِكَ
 حَرْبِي وَالْإِيمَانُ مَخَالِطُ حِمْلِكَ وَدَمِي كَمَا خَالَطَ الْحَمِيمُ وَدَمِي وَ
 أَنْتَ عَدَا عَلَى الْخَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَيُخْرِجُنِي وَ
 شَيْعَتِكَ عَلَى مَنْابِرٍ مِنْ نُورٍ مَبِيضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ
 وَهُمْ جِهْرَانِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ
 بَعْدِي هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَنُورٌ مِنَ الْعَمَى وَجَمَلٌ لِلَّهِ الْمَتَّهِينَ وَ
 صِرَاطٌ الْمُسْتَقِيمِ لَا يَسْبُو بُرْهَانَهُ فِي حِمْمٍ وَلَا يَسَابِقُهُ فِي دِينٍ



وَلَا يُلْتَقُ فِي مُنْقَبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْدُ وَأَحْزَنَ وَالرَّسُولَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِمَا وَاللَّهُمَّ وَيَقَاتِلْ عَلَى الشَّوْبِلِ وَلَا تَأْخُذْ فِي اللَّهِ لَوْمَةَ الْأَعْرَابِ
 قَدْ وَرَفِيهِ صَادِقُ الْعَرَبِ قَتَلَ بَطَاهِمَ وَنَاوَشَ وَبَانَهُمْ
 فَأَوْرَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْرِيَّةً وَحَنِينِيَّةً وَعَبْرَهُنَّ
 فَاصْبَتْ عَلَى عِدَاؤِهَا وَكَابَتْ عَلَى مُبَارِزَاتِهَا حَتَّى قَتَلَ النَّاسِ كَثِيرًا
 وَالْقَاسِطِينَ وَاللَّارِقِينَ وَكَأَقْضَى نَجْمِهِ وَقَتْلَهُ أَشَقَى لِأَشْقِيَاءِ
 مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يَمِثْلْ أَمْرَ الرَّسُولِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَالْأُمَّةَ مُصْرَةً
 عَلَى مَقْتَدِهِ مُجْتَمِعَةً عَلَى قَطِيعَةٍ رَجَحَهُ وَأَقْضَاءَ وَلَدِهِ الْأَقْلِيلُ
 مِنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقَتَلَ مَنْ قَتَلَ وَسَيِّئَ مِنْ سَيِّئِهِ وَأَقْضَى
 مَنْ أَقْضَى وَجَرَ الْقَضَاءِ طَمَعًا بِمَا بَرَّجِي لَهُ حَسَنَ الثُّبُوبَةِ إِذْ كَانَتْ
 الْأَرْضُ لِلَّهِ بُورُثَهَا مِنْ نِسَاءٍ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقِيهِنَ وَ
 سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا مَفْعُولًا وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ
 وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَا الْأَطْيَابِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَاللَّهُمَّ أَفَلَيْسَ الْبَاكُونَ وَالْمُؤْمِنُونَ قَلْبًا بِدُرِّ النَّارِ بَوَّ
 وَمِلْثَلِهِمْ فَلَنْذَرِ فِي الدُّمُوعِ وَلِبْصَرِ الصَّارِخُونَ وَبَضِيعِ
 الصَّاجُونَ وَيَعِجِ الْعَاجُونَ أَبْنَاءَ الْحَسَنِ وَأَبْنَاءَ الْحُسَيْنِ وَأَبْنَاءَ

الْحُسَيْنِ صَالِحٍ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ وَابْنِ السَّبِيلِ
 بَعْدَ السَّبِيلِ وَابْنَ الْخَيْبَةِ بَعْدَ الْخَيْبَةِ وَابْنَ الثُّمُوسِ الطَّالِعَةَ ابْنَ
 الْأَقْمَارِ الْمُنْبَهْرَةَ ابْنَ الْأَنْجُمِ الظَّاهِرَةَ ابْنَ عَلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ
 الْعِلْمِ أَيْزِقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنْ الْعُتْرَةِ الطَّاهِرَةَ ابْنَ الْعَدُوِّ
 لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ ابْنَ الْمُنْظَرِ لِإِقَامَةِ الْأَمَنِ وَالْعُوجِ ابْنَ الْمُنْجِي
 لِإِرْزَالِ الْجُحُورِ وَالْعَدُوِّ ابْنَ الْمُدِّ خُرُجُ يَدِ الْفِرَاقِ ابْنَ السُّنْدِ
 ابْنَ التَّخْيِيرِ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالثَّرْبَعَةَ ابْنَ الْمُؤَمَّلِ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ
 وَحَدِيدِهِ ابْنَ نَجِيحٍ مَعَ الْبِرِّ الدِّينِ وَأَهْلِهِ ابْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ
 الْمُعْتَدِ ابْنَ زَهَادِمُ ابْنَةُ الشُّرْكِ وَالنِّفَاقِ ابْنَ مَسِيدِ أَهْلِ النَّفْسِ
 وَالْوُضْيَانِ وَالطُّغْيَانِ ابْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْغِيِّ وَالشِّقَاقِ ابْنَ طَامِسِ
 أَنْارِ الرِّبْعِ وَالْأَهْوَاءِ ابْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكَيْدِ ابْنَ الْإِفْتِرَاءِ ابْنَ مَسِيدِ
 الْعُنَاةِ وَالْمَرَدَّةِ ابْنَ مُسْتَأْصِلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَالتَّضْلِيلِ وَالْإِحْلَاطِ
 ابْنَ مَعْرِزِ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذَلِّ الْأَعْدَاءِ ابْنَ جَامِعِ الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوَى ابْنَ
 بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى ابْنَ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يُتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ
 ابْنَ السَّبَبِ الْمُتَّصِلِ بَيْنَ أَهْلِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ ابْنَ صَاحِبِ يَوْمِ
 الْفَتْحِ وَنَاشِرِ رَايَةِ الْهُدَى ابْنَ مُؤَلِّفِ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا
 ابْنَ الطَّالِبِ بِيَحْوَالِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ ابْنَ الطَّالِبِ بِيَدِهِ

المَقُولُ بِكَزْبِ ابْنِ الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ اعْتَدَّ عَلَيْهِ وَافْتَرَى بِهِ
 الْمُصْطَفَى الَّذِي يُجَابُ دَادَعِي ابْنِ صَدْرٍ لِحُلَاثِقِ ذُو الْبُرِّ وَالْمَقُولُ
 ابْنُ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنُ عَلِيِّ الْمُتَضَيِّقِ ابْنُ خَدِيجَةَ الْغَزَّاءِ وَابْنُ
 فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ الْكُبْرَى أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ لَوْ فَاءُ وَالْحِجَابُ ابْنُ
 السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا بَنَ النَّجْمِ الْأَكْرَمِينَ يَا بَنَ الْهُدَاةِ الْمُهْتَدِينَ
 يَا بَنَ الْخُبْرَةِ الْمُهْتَدِينَ يَا بَنَ الْغَطَارِقَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا بَنَ الْخَضَارِمَةِ
 النَّجَبِينَ يَا بَنَ الْقِمَامَةِ الْأَكْرَمِينَ يَا بَنَ الْأَطْيَابِ الْمُعْطِينَ
 الْمُطَهَّرِينَ يَا بَنَ الْبَدْرِ وَالْمَنْهَرَةِ يَا بَنَ الشَّرْحِ الْمُضِيئَةِ يَا بَنَ
 الشَّهْبِ الثَّاقِبَةِ يَا بَنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا بَنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا بَنَ
 الْأَعْلَامِ وَاللَّائِحَةِ يَا بَنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَا بَنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا بَنَ
 الْعَالِمِ الْمَأْتُورَةِ يَا بَنَ الْمِعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا
 بَنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا بَنَ النَّجْمِ الْعَظِيمِ يَا بَنَ مَنْ هُوَ فِي أُمَّ الْكِبَارِ لَكَ
 اللَّهُ عَلَيْكَ حَكِيمٌ يَا بَنَ الْآيَاتِ الْبَيِّنَاتِ يَا بَنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَةِ
 يَا بَنَ الْبَرَاهِمِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا بَنَ الْحُجُجِ الْبَالِغَاتِ يَا بَنَ
 النُّعُومِ السَّابِغَاتِ يَا بَنَ طَهِّ وَالْمُحْكَمَاتِ يَا بَنَ بَسِّ وَالذَّرِّيَّةِ
 يَا بَنَ الطُّورِ وَالْعَارِيَّاتِ يَا بَنَ مَنْ دَنَى فَنَدَى فَمَا كَانَ قَابَ
 قَوْسِهِنَّ وَأَدْنَى دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي

أَبْنَا سَقَرْتِ بِكَ لَتَوَى بِلِأَى أَرْضِ تِقْلِكَ أَوِ الْتَرَى أَبْرَضُوا
أَمْ غَيْرَهَا أَمْ دَنَى طَوَى عَزْبِ عَلِيٍّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا تَرَى وَلَا
أَسْمَعُ لَكَ حَسِيْبًا وَلَا نَجْوَى عَزْبِ عَلِيٍّ أَنْ لَا يَحِيْطُ بِى دُونَكَ
الْبَلَوَى لَا يِنَالُكَ مَتَى ضَجِيحٌ وَلَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَعِيَّةٍ
لَمْ يَخْلُ مِنْهَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِجٍ يَنْزُحُ عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مَنِيَّةٍ
شَائِقٍ مَتَى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٌ ذَكَرْنَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدِ
عِزِّ لَا يَسْأَلُ بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَيْلٍ مَجْدٍ لَا يُجَارَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
نِعْمٍ لَا يُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ ضَيْفٍ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى لِمَتَى
أَجَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَاىَ وَالِىِّ مَتَى وَائِىِّ حِطَابٍ أَصْفُ فَيْكَ وَ
أَى نَجْوَى عَزْبِ عَلِيٍّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأَنَا عِى عَزْبِ عَلِيٍّ أَنْ
بِنَيْكِكَ وَتَحَذُّكَ الْوَرَعُ عَزْبِ عَلِيٍّ أَنْ يَجْرِى عَلَيْكَ دُونَهُمَا
جَرَى هَلْ مِنْ مَعِينٍ فَأُجِبْ مَعَهُ الْعَوْبِلُ وَالْبِكَاءُ هَلْ مِنْ
جَمْرٍ فَاسْأَلْ جَمْرَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَدِيتَ عَهْدَ فَسَعِدَ مَا عَيْنِ
عَلَى الْقَدَى هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيْلُ فَمُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ هَوْمَنَا
مِنْكَ بَعْدَهُ فَتَحْطَى مَتَى نَرُدُّ مِنْهَا هَلْكَ الرُّوْيَةَ فَتَرَوَى مَتَى تَسْتَفْعُ
مِنْ عَذْبِ مَا يَكُ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نَعَادِيكَ وَتَرَاوَجُكَ
فَقَفَرُ عَمُونَا مَتَى تَرَانَا وَتَرِيكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لَوَاءَ النَّصْرِ تَرَانَا

خَفُّ بِكَ وَأَنْتَ تَأْمُرُ الْمَلَائِكَةَ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ
عَذَابَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا وَأَبْرَأْتَ لِعُنَاةِ وَجْهِكَ الْحَقَّ وَقَطَعْتَ أَيْدِي
الْمُتَكَبِّرِينَ وَاجْتَنَنْتُ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
العَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَثُفُ الْكَرْبِ الْبَلْوَى وَإِلَيْكَ اسْتَعْدَى فِعْدَةُ
العَدُوِّ وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَقِ وَالْأُولَى فَأَغِثْ يَا غِيَاثَ اسْتَبْشِرِينَ
عَمِيدَ الْبُتْلَى وَرَبَّ سَيِّدَةَ يَأْشُدُّ الْقُوَى وَأَنْزِلْ عَنِّي يَا لَيْسِي
وَالْجَوِي بِرُزْغِيلِهِ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى مِنْ أَيْدِي الْجَبِي
وَالْمُنْتَهَى اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عَمِيدُكَ التَّائِقُونَ الْوَالِيكَ الْمَذْكُورُ بِكَ
وَبِنَيْبِكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَأْنَا وَقْفَتَهُ لَنَا قَوْلًا وَمَعَادَا
جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ يَا مَلَأْنَا مَا بَلَّغْنَا مِنْ تَجِدُّوْنَا مَا وَرَدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبُّ الْكَرَامَا
وَأَجْعَلْ مُسْتَقْرَهُ لَنَا مُسْتَقْرًا وَمَقَامًا وَأَنْعِمْ بِعَمَلِكَ بِتَقْدِيمِكَ يَا أَمَانَا
حَتَّى تُوْرِدَنَا جَنَاتِكَ وَمُرَافِقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
جُجَيْتِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ وَصَلِّ عَلَى جَدِّكَ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَصَلِّ
عَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَرِ وَحَامِلِ الْوَأْوِي فِي الْمُخْتَرِ سَائِرِ أَهْلِ بَيْتِهِ
مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَالْأَمِيرِ عَلَى سَائِرِ الْبَشَرِ اللَّهُمَّ مَنْ أَمَنَ بِهِ فَقَدْ ظَفَرَ
مَنْ لَمْ يُؤْمَرْ بِهِ فَقَدْ كَفَرَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آخِرِهِ وَعَلَى نَحْلِهِمُ الْيَطْلِبِينَ
الغُرِّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا أَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى جَدِّ نَبِيِّ الصِّدِّيقِ

خطرو
ع

الكبرى فاطمة الزهراء بنت محمد المصطفى وعلى من اصطفيت من
ابائه البررة وعليه افضل واكمل واتم وادوم واكثر واوفر
ما صليت على احد من اصفيائك وخيرتك من خلقك وصل
عليه صلوة لا غاية لعددها ولا نهاية لمدتها ولا نفاذ
لامدتها اللهم واقم به الحق وادحض به الباطل وادل به
اوليائك واذل به اعدائك وصل اللهم بيننا وبينه وصله
تودي الى المرافقة سلفه واجعلنا ممن ياخذ بحجزتهم و
ويمكن في ظلمهم واعنا على تادية حقوقه والى الجهاد
في طاعته والاجتهاد عن معصيته وامن علينا برضاه وهب
لنا رافته ورحمته ودعاه وخبره ما نال به سعة من حمته
وقوز عندك واجعل صلواتنا به مقبولة ودعواتنا مغفورة
ودعواتنا مستجابا واجعل رزاقنا به مبسوطا وهمو منا به
مكفوة وحوالنا به مقضية واقبل لنا بوجوهك الكريم و
اقبل تقر بنا اليك وانظر لنا نظرة رحمة تستجمل بها
الكرامة عندك ثم لاتصرفها عنا بجورك واسقنا من حوض
جده صلى الله عليه واله بكاسه وبيدره وباركنا به سائغا
لاظلم بعدة يا ارحم الراحمين واما طريق صلواتك فستادن ايشان

شيخ طهر رحمه الله بسند معتبر وايت کرده است که عبد الله بن
 محمد گفت که من سوال کرده از حضرت امام حسن عسکری عليه السلام
 که ملا نمايد بر من کیفیت صلوات فرستادن بر حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله و وصی الخضر صلوات الله عليهم و با خود
 حاضر کرده بوده که غندين بر کوی پس من ملا فرمود بی آنکه از کتاب
 ملا بکند یا بن نحو اللهم صل على محمد و آل محمد كما حمل وحيك و
 بلغ رسالتك و صل على محمد و آل محمد كما أحل حلاك و حرّم
 حرامك و علم كتابك و صل على محمد و آل محمد كما أقم الصلاة
 و أدّى الزكوة و دعا إلى دينك و صل على محمد و آل محمد كما صدق
 بوعده و أشفق من وعيده و صل على محمد و آل محمد كما
 غفرت به الذنوب و سترت به العيوب و فرجت به الكرب
 و صل على محمد و آل محمد كما رفعت به الشقاء و كتفت به الغمّ و
 أحببت به الدعاء و نجيت به من البلاء و صل على محمد و آل محمد
 كما رحمت به العباد و أحيت به البلاد و قصمت به الجبابرة
 و أهلكت به الفراعنة و صل على محمد و آل محمد كما أضعفت به
 الأموال و حذرت به من الأهوال و كسرت به الأصنام و
 رحمت به الأنام و صل على محمد و آل محمد كما بعثت به الرسل
 و جعلت به الآيات و جعلت به العجايب و جعلت به المعجزات

وَأَعَزَزَتْ بِهِ الْإِيمَانَ وَتَبَزَّتْ بِهِ الْأَوْتَانَ وَعَطَّتْ بِهِ الْبَيْتَ
 الْحَرَامَ وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارَ وَسَلِّمْ
 تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ أَخِي نَبِيِّكَ
 وَوَلِيِّهِ وَوَصِيِّهِ وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدِعِ عَلَيْهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ
 حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالنَّادِيَ لِشَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي الْأُمَّةِ
 وَمُفْرَجِ الْكُرْبِيِّ عَنْ وَجْهِهِ قَاصِمِ الْكُفْرَةِ وَمُرْغِمِ الْفِجْرِ وَالذَّنْبِ
 جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى اللَّهُمَّ وَالْمَنْزِلَةَ
 وَعَادَ مِنْ عَادَاهُ وَأَنْصَرَ مِنْ نَصْرِهِ وَأَخَذَ مِنْ خَذَلِهِ وَالْعَنْ مِنَ
 نَصَبِ لَهُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الصِّدِّيقِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ أُمِّ
 أَحِبَّائِكَ أَصْفِيَاءِكَ الَّتِي أَنْجَبْتَهَا وَقَضَلْتَهَا وَأَخْتَرْتَهَا عَلَى نِسَاءِ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ كَرِّمِ الطَّالِبَ لَهَا مِنْ ظَلَمَاتِهَا وَاسْتَخْفِ حُجَّتَهَا وَكُنْ
 الشَّامِتَ بِهَا وَإِلَادَهَا اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا أُمَّةً أُمَّةً الْهُدَى وَحَلِيلَةَ
 صَاحِبِ الْبُورَاءِ وَالْكَرِيمَةِ عِنْدَ الْمَلِكِ الْأَعْلَى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلَى
 أُمَّهَاتِهَا وَتَكْرِمِ بِهَا وَجْهَ آيَاتِهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتَقَرَّرْ
 بِهَا أَعْيُنَ نَرِّبَتِهَا وَابْلُغْهُمْ عَمِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ النَّجْمِ

اللَّهُمَّ

وَالسَّلَامُ لِلَّهِ صَلَّى عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِي
 رَسُولِكَ وَسِبْطِي الرَّحْمَةَ وَسَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَمَّةِ أَفْضَلَ مَا
 صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلَادِ النَّبِيِّينَ وَالرُّسُلِ مِنَ اللَّهِ صَلَّى عَلَى
 الْحَسَنِ ابْنِ سَيِّدِ النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ
 يَا بَنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ امِيرُ اللَّهِ وَابْنُ امِينِهِ عَشْتَ مَظْلُومًا وَوَصِيَّةً
 شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ لِامَامِ الزُّكِيِّ الهَادِي الْمَهْدِيِّ لِلَّهِ صَلَّى عَلَيْهِ
 وَبَلَغَ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ الرَّحْمَةِ وَالسَّلَامِ
 اللَّهُ صَلَّى عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَبِيلِ الْكُفْرَةِ وَ
 وَطَرِحِ الْعَجْرَةَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مَوْفِقًا أَنَّكَ
 امِيرُ اللَّهِ وَابْنُ امِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ
 أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بَشَارِكَ وَمُبْرِكًا وَعَدَّكَ مِنَ النَّصْرِ النَّابِئِ
 فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَاطْهَارِ دَعْوَتِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيكَ بَعْدَ اللَّهِ
 وَجَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَوَائِطِكَ الْيَقِينِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً خَدَّنَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً آبَتْ
 عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ تَعَالَى مِنْ كَذْبِكَ وَاسْتَحْفَفَ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ

دَمَكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ وَأَيُّهَا عَبْدُ اللَّهِ وَعَزَّ اللَّهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ خَائِدَكَ
 وَعَزَّ اللَّهُ مَنْ سَمِعَ دَاعِيَتَكَ فَلَمْ يَجِبِكَ وَكَمْ بَصْرَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 سَبَّأَنَاءَكَ وَأَنَا إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ بَرِيٌّ وَمَنْ وَالَا هُمْ وَمَا لَهُمْ وَعَانَهُمْ
 عَلَيْهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأُمَّةُ مِنْ وَكَدِكَ كِلَةَ التَّقْوَى وَبَابُ الْهُدَى
 وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى فِي الْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ
 وَمِنْكُمْ لَكُمْ مَوْقِنٌ وَلَكُمْ تَابِعٌ بِنَاتٍ نَفْسِي شَرَّاعٍ رَبِّي وَخَوَّالِي
 عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي فِي دُنْيَايَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ
 الْعَالَمِينَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ جَعَلْتَ مِنْهُ أَمْرًا لِهَدَاةِ
 الَّذِينَ يَهْتَدُونَ يَا مُحَمَّدٌ وَيَهْ يَعْزِلُونَ خَشَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَظَهَرَتْهُ
 مِنَ الْخَيْرِ اصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا يَهْدِي يَا اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ
 أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ حَتَّى تَبْلُغَ بِهِ مَا نُقِرَ
 بِهِ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 ابْنِ عَلِيٍّ يَا قَرِيبَ الْعِلْمِ وَمَا لِهَدَاةِ وَقَاعِلِ أَهْلِ التَّقْوَى وَالْمُتَّقِينَ مِنَ
 عِبَادِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَمَلًا لِعِبَادِكَ وَمَنَّا كَالِإِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا
 لِحُكْمَتِكَ مُدْرَجًا لِرُوحِكَ وَأَمْرًا بِطَاعَتِهِ وَحَدْرًا مِنْ
 مَعْصِيَتِهِ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّي أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ
 أَنْبِيَائِكَ أَصْفِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَمَّنَّا أَنْتَ يَا رَبَّنَا الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِي إِلَيْكَ
 بِالْحَقِّ النُّورِ الْبَيْرِ اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَجْهَكَ
 وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْجِيدِكَ وَوَيْلَى أَمْرِكَ وَمُسْتَحْفَظَ دِينِكَ
 فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَوَجَّحَكَ
 إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرِ
 النَّبِيِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ الرَّكِيِّ النُّورِ الْبَيْرِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّادِقِ عَلَى
 الْأَرْضِ فِيكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا بَلَغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتَوْدِعَ مِنْ أَمْرِكَ وَنَهَيْكَ
 وَحَمَلَ عَلَى الْحَقِّ وَكَابَدَ أَهْلَ الْعُرَى وَالشَّدَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَى مِنْ جِهَالِ
 قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ أَكْمَلِ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَطْلَاقِكَ
 وَنَصِّ عِبَادِكَ إِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
 الَّذِي رَضِيَتْهُ وَرَضَيْتَ بِهِ مَنْشَيْتَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ وَكَمَا
 جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ وَقَائِمًا بِأَمْرِكَ وَنَاصِرًا لِدِينِكَ وَشَهِيدًا
 عَلَى عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَى إِلَى سَبِيلِكَ
 بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ ابْنِ مُوسَى عَلِمَ التُّغَى وَنُورِ الْهُدَى وَمَعْدِنِ
 الْوَفَاءِ وَفَرَعِ الْأَنْصِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْأَوْصِيَاءِ وَآمِينَكَ عَلَى وَجْهِكَ



اللَّهُمَّ وَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَهُ مِنْ الْخَبْرَةِ
 وَأَرَشَدْتَهُ بِهِ مِنْ هُنْدَى رِيكَتٍ بِهِ مَنْ تَرَكْنِي فَصَلِّ عَلَيْهِ أَفْضَلَ
 مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَبَقِيَّةِ أَصْفِيَاءِكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 جَمِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصَفِيِّ الْأَوْصِيَاءِ وَمَا مِ
 الْأَنْبِيَاءِ وَخَلِيفَةِ أُمَّةِ الدِّينِ وَالْحُجَّةِ عَلَى الْخَلَائِقِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
 كَمَا جَعَلْتَهُ نُورًا تَبْتَغِي بِهِ الْمُؤْمِنُونَ فَبَشِّرْ بِالْجَنَّةِ مَنْ تَوَابَكَ
 وَأَنْذِرْ بِالْإِلَهِمْ مِنْ عِقَابِكَ وَحَذَرِ بَأْسِكَ وَذَكَرْ يَا يَا نَاكَ وَأَحَلِّ
 حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَبَيَّنْ شَرَّ أَعْوَاكِ وَفَوَائِضِكَ وَخَضَّ
 عَلَى عِبَادَتِكَ وَأَمْرٍ بِطَاعَتِكَ وَنَهَى عَنِ مَعْصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ
 أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَذُرِّيَّةِ أَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ
 الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي الْقَاسِمِ الصَّادِقِ الْوَفِيِّ
 النُّورِ الْمُضِيِّ خَازِنِ عَمَلِكَ وَالدُّمُومِ بِتَوْجِيدِكَ وَوَلِيِّ أَعْرَافِكَ
 خَلْفِ أُمَّةِ الدِّينِ الْهَدَاةِ الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا أَفْضَلَ
 عَلَيْهِ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ بِحُجَّتِكَ وَ
 أَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَأَنْبِيَائِكَ
 الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
 وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَانصُرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانصُرْ بِهِ

اولیائک و اولیاءه و شیعینه و انصاره و جعلنا منہم اللہم اعدہ
 من شرکک بالبحر و طاع و من شر جمیع خلفک و احفظہ من بین
 یدیه و من خلفہ و عزمینہ و عن شمالہ و احرسہ و امنعہ من
 ان یوصل الیہ بیومہ و احفظ فیہ رسولک ال رسولک و اظهر
 یہ العدل و ایدہ بالنصر و انصرنا صر بہ و اخذ کل خذلایہ و اقضم
 بہ جبارہ الکفرہ و اقلل بہ الکفار و المناقبین و جمیع الملحدین
 حیث کانوا من مشارق الارض مغاربہا و برہا و بحرہا و بلادہ
 یہ الارض عدلا و اظهر بہ دین نبیک علیہ و الہ السلام و جعلنا
 اللہم من انصارہ و اعوانہ و اتباعہ و شیعیہ و ارنی فی الحجج
 ما یملون و فی عدوہم ما یحذرون الہ الحق امین **باب وادی**
 در بیان نمازها و اجبت که مخصوص ماهی روز نیست نمازها سنت
 کہ اختصاص بوقتی ندارد و اعمال کہ بغیر ماہها عربی تعلق دارند
 ہشت فصلت **فصل اول** در بیان نماز ایاست بدانکہ این نماز واجبست
 نزد کسوف آفتاب خسوف ماہ خواہ کل یکبار خواہ بعض در منزلہ
 کوز مہن بلرزد و مشہور است کہ ہر بقی کہ از جانب آسمان حادث
 شود کہ موجخف غالب خلق کردد این نماز واجب میشود مثل
 بادھا کہ باشد بیکہ برخلاف عادت باشد خواہ رنگین باشد خواہ

نباشد صاعقه عظیم و رعد ها بسیار شدید و تاریک شدن هوا
 و امثال اینها و این قول قویست و کیفیت اینها آنست که قصد کند
 که نماز گرفتن آفتاب یا گرفتن مایا زلزله یا ایات حکیم ادا از جهة
 آنکه واجبست برکضا خدا یا قربة الی الله پس تکبیر الاحرام بگوید
 و حمد و یک سوره بخواند پس کوع کند پس بر دارد و سنت است که
 در سر برداشتن الله اکبر بگوید پس حمد و سوره بخواند پس کوع کند
 تا آنکه پنج کوع بعمل آورد و از هر کوع پنج کلمه سر بردارد سمع الله
 لمن حمد بگوید بعد از آن بسجده رود و بسجده بجا آورد پس بچند
 و یک رکعت دیگر بجا آورد بدستور رکعت اولی در سبزه داشتند
 از هر کوع ده بجا تکبیر سمع الله لمن حمد بگوید اگر در هر کوع اول
 بعد از حمد بعضی سوره را بخواند و بر کوع رود و بعد از سر
 برداشتن باقی سوره را بخواند عاده حمد نکند و اگر سوره که پیش
 ایه باشد تفریق گذرد بر کوعها یک حمد که در هر کوع اول خوانند
 اکفای میکند همچنان در هر رکعت دو مرتبه حمد و سوره چنان
 که تفریق کند اکفای میتواند کرد و بهتر آنست که بطریق اول
 بکند بد حمد و ده سوره بجا آورد و اگر وقت تنگ نباشد
 و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدا گرفتار آخر وقت

بقول مشهور ابتدا منجلی شدنست و اظهار نزد فقیر و جمعی محققین
 است که تا تمام منجلی نشود و قتش باقیست نماز زلزله و ایات که
 و قتش و فاینا نکند موافق مشهور در تمام عمده است اگر کسی ترک کند
 نماز مذکور را با حد و یکی از اسباب مذکوره مشهورین علی است که
 قضا می کند آن نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر ناصبه که فراموش
 کرده باشد قضایست مادام که تمام قرص نکرده باشد و عمل
 بشهر و احوط و اگر مطلع نشود تا وقت بدرود مشهور میان
 اصحاب است که قضا کسوفین واجب نیست مگر آنکه تمام قرص
 گرفته باشد جمعی گفته اند که واجبست قضا مطلقا و قول اول
 اقوی و ثانی احوط است و مستحبست که این نماز را بجماعت بخواند
 آورد و طول بدهند بقدر زمان خسوف کسوف هر گاه که
 از نماز فارغ شود و انجلی نشده باشد شهر و اوقات است که اعاده
 نماز مستحبست و بعضی واجب است اند و مستحب خواندن سه
 هاتوی با وسعت وقت برابر ساختن رکوع و سجود با قرأت و
 مستحبست بقوت بخواندن پیش از رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم
 و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر این یه بخواند مناسبت است **إِنَّ اللَّهَ**
بُـسُـطِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَرُوءَا وَلَا تَكُنَّ زَالِيَةً إِنَّ أَمْسَكُمْ مَعَهَا

مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّهُ كَانَ حَلِيمًا عَفُورًا وَارْحَضَ مَرَضًا
 عَلَيْهِ مَقُولُ سَنَةٌ كَرِهَ دُرُوقَ خَوَابِ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَخَرَّبَ خَلَّةَ بُرُوشِ
 خَرَابٍ تَشْوَدُ **فصل دوم** در نماز استسقا است یعنی نما طلب باران
 و آنچه ها و چشمها کم شود و کیفیت این نماز مثل نماز عید است
 که سابقا مذکور شد و بیجا است باید کرد و در قنوتها شرط طلب
 رحمت استغفار از گناهها و طلب باران باید کرد و مهمترین دعا
 دعاء نوزدهم دعا صحیفه کامله است و اکثر کفته اند و قشر
 میاطلوع آفتاب است زوال و باید که امام امر کند مردم را که
 سه روز روزه بدارند و روز نهم ایشان را بیرون برد و
 بهتر است که روز نهم جمعه باشد یا دوشنبه و بصری بیرون
 روند یا برهنه با سکیته و وقار و مؤذنان عصاها بدست
 گرفته پیش روی امام بروند و چون امام از نماز فارغ شود
 منبر بالا رود و در آواز بگرداند بانکه جانب راست بجانب چپ آورد
 و جانب چپ را بجانب راست آورد پس و بقبله کند باوازی بلند
 صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگردد و صد مرتبه
 سبحان الله بگوید پس جانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله الا
 الله بگوید پس و بگردد و صد مرتبه الحمد لله بگوید و گفتند

اند که مردم در ذکرها موافقت کنند در بگشتن پیر و خطبه بخواند
 مبالغه کند در استغفار و دعا و طلب حمت خطبه منقوله بهترین
 و در نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند از خوب باشد
فصل سیوم در بیان نماز حضرت رسول خدا سید بن طاووس بسند
 معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده است که از آنحضرت
 سوال کرد ندان نماز حضرت جعفر طیار علیه السلام فرمود که چرا غافل
 از نماز رسول خدا صلی الله علیه و سلم شاید حضرت رسول صلی الله
 علیه و سلم نماز جعفر نکرد باشد راوی گفت پیر آن نماز را بر من تعلیم
 کن حضرت فرمود که دو رکعت نماز مکه کن در هر رکعت بعد از حمد
 پانزده بار یا انزلناه میخواند پیر رکوع و بعد از سر برداشتن و
 در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دوم و سر برداشتن
 هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی پس تشهد میخوانی و سلام
 میگوئی چون فارغ شوی میآتو و خدا گواهی نمیآورد مگر آنکه
 امر زیده شده است و هر حاجت که بطلیم رواست و بعد از آن
 این دعا میخوانی لا اله الا الله ربنا ورب البائس الا و این لا
 اله الا الله الهاء واجد و نحن که مسلمون لا اله الا الله لا نعبد
 الا ایاه مخلصین له الدین و لو کره الکافر و ن لا اله الا الله

و شاید جعفر نماز
 آنحضرت را کرده باشد

وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ وَحَدَهُ
 الْأَحْزَابِ حَدْ فَلَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ تَوَسَّلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَنْ فِيهِنَّ فَذَلِكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ
 قِيَامُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَنْ فِيهِنَّ فَذَلِكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ
 وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَإِنْجَاؤُكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ
 أَسَلْتُ بِكَ آمَنْتُ بِكَ تَوَكَّلْتُ بِكَ خَاطَبْتُ بِكَ يَا حَكِيمُ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَأَسْرَرْتُ وَمَا
 أَعْلَنْتُ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ
 لِي يَا رَحِيمِي رَبِّ عَلَيَّ أَنْتَ التَّوَّابُ ارْحَمِ **مؤلف** كَوَيْلًا بَيْنَ
 أَنْ نَمَازَهَا مَشْهُورًا سَاسَةً عَامَةً وَخَاصَةً دَرَكْتُهُ خُودَ رَوَايَتِهِ
 ائِدُ وَبَعْضَى بِنِ نَمَازِ رَانَ نَمَازِهَا رُزْجِعُهُ شَمَرُ دُنُو زَوَاتِ
 ائِضَاصِي مَعْلُومِ نَمِيشُودِ وَظَاهِرًا دَرِ سَايَرِ أَيَامِ تَوَانُكَ **فصل**
چهارم دَرِ بَيَانِ نَمَازِ حَضْرَتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اسْتَبْنِ بَابِ وَبِهِ وَغِيَا
 وَشَبِيحِ وَدِيكَرِ ائِسْبِنْدِهَا صِحِّحِ وَحَسَنِ وَمَعْنَى دِيَا ائِحْضَرْتِ
 صَلَاتِ عَلَيْهِ رَوَايَتِي كَدُهُ كَبْرِيهَارِ كَعْتِ نَمَازِ بَكَنَارِ دِي غَوِيْدِ
 سَلَامِ وَدَرِ هَرِ رَكَعْتِ بَعْدِ ائِحْمَدِ بِنَجَاهِ بَارِ تَوْجِيهِدِ نَحْوَانِ چُونِ
 فَاغْ شُودِ مِيْنِ ائِوَ خَدَا كَا هِي نَمَانِدِ مَكْرَانَ كَهْ ائِمْرُ بِيْدَشْدِ بَاشَدِ



و سید شیخ از آن حضرت روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز
 حضرت امیر علیه السلام بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که
 از فادار مژولد شده است حاجت های او بر او برده شود و در هر رکعت
 بعد از حمد پناه بار توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا بخواند
 که تسبیح آن حضرت است سبحان من لا یبید معالیه سبحان من
 لا ینقص خزائنه سبحان من لا اضمحل اول لفرجه سبحان من لا ینفد
 ما عنده سبحان من لا انقطاع لمدته سبحان من لا یسارک
 احدا فی امره سبحان من لا اله غیره پس این دعا بخواند یا من عفی
 عر السیئات و لم یجاز بها ارحم عبدک یا الله یا الله نفسی نفسی
 انا عبدک یا سیداه انا عبدک بهن یدیک یا رباه یا ربکم یا ربکم
 یا املاه یا رحماناه یا غیاثاه عبدک عبدک لاجلک له یا منتهی
 رغبتاه یا مجری الدهر فی عروقی عبدک یا سیداه یا مالکاه یا هو
 یا هو یا هو یا رباه عبدک لاجلک فی لاغنی فی عن نفسی و لا استطیع
 لها ضررا و لا نفعا و لا اجد من اصارعه تقطعت سباب الخلائع
 عنی و اضمحل کل مضمون عنی افر فی الدهر لیک فقت بهن
 یدیک هذا المقام باله علیک هذا کانک له فکیف یصانع
 فی لیت شعری کیف تقول لیدعانی تقول نعم ام تقول لا فان

مناجاة

قُلْتَ لَا يَأْوِيُنِي إِلَّا وَبِي يَا وَبِي يَا عَوْجِي يَا عَوْجِي يَا عَوْجِي يَا سَقْوِي يَا سَقْوِي
شَقْوِي ذُلِّي ذُلِّي ذُلِّي مَنْ وَمَنْ أَوْعِدَ مَنْ أَوْ كَيْفَ وَمَاذَا
أَوْ إِلَىٰ أَيِّ شَيْءٍ أَلْجَأُ مَنْ أَرْجُو مَنْ يَجِدُ عَلَيَّ بِفَضْلِهِ جَهَنَّمَ تَرْضَىٰ
يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ وَإِنْ قُلْتَ نَعَمْ كَمَا هُوَ الظَّنُّ بِكَ وَالرَّجَاءُ لَكَ فَطَوَّبَ لِي
أَنَا السَّعِيدُ وَأَنَا السُّعُودُ فَطَوَّبَ لِي وَأَنَا الْمَرْحُومُ يَا مَرَحِمِي يَا مَرَحِمِي
يَا مُعْطُوهُ يَا مُجْتَبِي يَا مُمْلِكِي يَا مُقْسِطِي يَا مَعْلُومِي يَا مُجَاحِدِي
أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونِ غَيْبِكَ وَأَسْتَقْرُّ
عِنْدَكَ فَلَا تُخْرِجْ مِنْكَ إِلَيَّ شَيْءَ سُؤَالٍ اللَّهُمَّ يَا وَبِي وَيَا وَبِي
وَيَا فِئْتَهُ أَجَلُ وَأَشْرَفُ سَمَاوَاتِكَ لِأَشْيِئِي غَيْرُهُنَّ وَلَا أَحَدٌ
أَعُوذُ بِكَ عَلَيَّ مِنْكَ يَا كَيُومُنُ يَا مَكُونُنُ يَا مَنْ عَرَّفَنِي نَفْسِي يَا مَنْ أَرَنِي
بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ نَهَانِي عَنِ مَعْصِيَتِهِ يَا مَدْعُوهُ يَا مُسْتَوَلِي يَا مُطْلُوهُ
إِلَيْهِ رَفِضْتُ وَصَيْدِكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي بِهَا وَلَمْ أَطِغْكَ وَلَوْ
أَطِغْتُكَ فِيمَا أَمَرْتَنِي لَكَفَيْتَنِي مَا قَمْتُ إِلَيْكَ فِيمَا أَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ
رَاجِحٌ وَلَا لِحَالِي بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُ يَا مَرَحِمِي أَعِدْ لِي مِنْ بَيْنِ
يَدَيَّ مِنْ خَلْفِي مِنْ قُدْرِي مِنْ تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهَةٍ لِي طَمَاحَةٌ
اللَّهُمَّ يَا مُحَمَّدُ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ
اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَوَاتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَارْشِدِكَ عَلَيْنَا مِنْ

رِزْقِكَ وَاقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَجَمِّعْ حَوَائِجَنَا يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ إِنَّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بکند و
 ایند عارا بخواند هیچ گناهی بر او و خدا نماند مگر آنکه امر زید
 شود **فصل پنجم** در بیان فضیلت کیفیت نماز حضرت فاطمه علیها السلام
 سیدنا بنی بر طووس بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
 که فرمود که مادر حضرت فاطمه علیها السلام در هر رکعت نماز میکرد که چیزی
 تعلیم او کرده بود و در هر رکعت اول بعد از حمد صد بار سوره قدر
 و در دوم صد بار توحید میخواند و چون سلام میگفت ایند عارا
 میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْبَيْفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَلَدِ
 الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ كَسَبَ الْجَنَّةَ
 وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى النُّورَ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى آسَرَ
 التَّمَلُّ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ وَقَعَ الطَّيْرُ فِي طُحُوْلِ سُبْحَانَ مَنْ
 هَلَكْنَا لِأَهْلِكََا غَيْرُهُ وَسَيِّدُ كَفْتَهْ اسْتَكْرَهْ رَوَايَتُ دِي كَر وَارْدَشَهْ
 اسْتَكْرَهْ بَعْدَ زَيْنِ نَمَازِ تَسْبِيحِ مَشْهُورِ كَهْ بَعْدَ زَهْرِ نَمَازِ خَوَانِدِ مِثْوِ
 بَخَوَانِدِ وَبَعْدَ زَانِ صَدْرِ تَبَهْ صَلَوَاتِ بَهْرَسْتَدِ وَشَبَّخِ دَرِ صَبَّخِ
 اِبْرَهْمِ رَسَلِ رَوَايَتِ كَرْدَهْ اسْتَكْرَهْ وَكَفْتَهْ اسْتَكْرَهْ كَهْ چُونِ سَلَامِ بَكُونِي
 تَسْبِيحِ حَضْرَتِ فَاطْمَهْ عَلِيهَا السَّلَامُ بَخَوَانِ وَابْنِدِ عَارَا بَخَوَانِدِ بَعْنِي دِ عَاتِي كَهْ پَشَرِ

برای

مذکور شد پر گفته است که سزاوار است یکسپه که این نماز را
 بکند و ازین دعا فارغ شود زانوها و زراعها خود را برهنه کند
 و بسجده رود و جمیع مساجد سبعم را بخاک برساند که جامه در
 میان مانع نباشد دعا کند و حاجت خود را از حق تعالی نماید در سجده
 این دعا بخواند یا من لیس غیبه رب یدعی یا من لیس فوقه اله
 یجشی یا من لیس دونه ملک بقی یا من لیس که و ز پر بوقی یا من
 لیس له حاجت بر شو یا من لیس که بوات یغشی یا من لایزد علی
 کثرة السوال الا کرما و جودا و علی کثرة الذنوب لا عفوا و صحفا
 صل علی محمد و آل محمد و افعل بی کذا و کذا **فصل ششم** در بیان
 فضیلت کیفیت و احکام نماز جعفر طیار است **بلند** که این نماز
 را از جمله متواتراتست عامه و خاصه بسندها بسیار روایت
 کرده اند مخالفان نیز این نماز را مستحبیتند مگر نادکان ایشان
 اما اکثر ایشان با اعتبار عدل و باطنی که با امیر المؤمنین علیه السلام
 آنحضرت دارند این نماز را بعباس عمیهم صلی الله علیه و آله نسبت
 دادند بعد از نوافل شبانروز و بحسب صحت سند کثرت نوافل
 با این نماز نمهرسد و **بسنده** معتبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 منقولست که چون جعفر طیار برادر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

از هجرت حبشه مراجعت نمود و در روزی که فتح خیبر بر دست
 امیر المؤمنین علیه السلام شده بود حضرت رسول صلی الله علیه و آله بقدر
 مسافت یک نهر پرتاب با استقبال او شتافت چون جعفر نظرش
 بر جمال عدیمرالمثال آنحضرت افتاد مشتاقانه بجانب آنحضرت صلی
 الله علیه و آله دوید حضرت او را در بر گرفت و دست در گردن او آورد
 و ساعتی با او سخن گفت پس نایقه غضبنا سوار شد و جعفر را در یف
 خود ساخت چون نایقه براه افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر
 میخواهی بخشش بزنی کم نسبت بتو میخواهی ترا عطیه کنان بهائی بدیم
 میخواهی که ترا برگزینم مردم کمان کردند که مال جزیلی از غنایم خیبر
 باو عطا خواهد فرمود جعفر گفت بل پدر و مادرم فدایتو باد پس
 حضرت نماز و تسبیح را باو تعلیم نمود و حضرت صادق فرمود که
 صفتش اینست که چهار رکعت بدو تشهد و بدو سلام و در هر رکعت
 اول بعد از حمد سوره اذ از لزلت الارض میخواند در هر رکعت دوم
 سوره و العاديات و در هر رکعت سیم سوره اذ اجاء و در هر رکعت چهارم
 سوره قل هو الله احد در هر رکعت بعد از فراغ از قرأت پانزده
 مرتبه میگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اكبر و
 در هر رکوع همین تسبیح را ده مرتبه میگوید چون سر از رکوع بر

میدارده مرتبه و در سجده اوله مرتبه و بعد از سر برداشتن
ده مرتبه و در سجده دومده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش
از آنکه برخیزد ده مرتبه در چهار رکعت چنان میکند که مجموع
سیصد مرتبه شود و هزار دو و سیست تسبیح بوده باشد بر و ایات
معتبره دیگر حضرت رسول فرموده که اگر هر روز بکنی بهتر است
از برای تو دنیا و آنچه در آن هست و اگر هر روز یک بار بکنی ^{کافی}
در میان دو نماز کرده آمرزیده شود و اگر در هر جمعه بکنی یا در هر ماه
یک مرتبه یا در سالی یک مرتبه بکنی هر گاه هی که در میان دو نماز کرده
آمرزیده میشود و بر و ایات معتبره دیگر که بقدر کف در یاها و
بعد در یک یا باها نگاه بر تو باشد خدا بیا مرزد و اگر از جنک ^{بخت}
باشی که بدترین گناه است خدا ترا بیا مرزد و بر و ایات دیگر که تو
هر روز بکن و اگر نوانی هفته یکبار و اگر نوانی ماهی یک مرتبه و اگر
نوانی سالی یک مرتبه و اگر نوانی در عمر خود یک مرتبه بکن تا خدا گناهان
بکبره و صغیره و تاز و کهنه و عهد و خطا کنایا مرزد و اما دعاها
درین نماز مستحب است کلیتی بنده معتبره از حضرت صادق صادر و ایات
کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون از تسبیح فارغ شوی بگو ^{سبحان}
مَنْ لَيْسَ الْعِرْ وَالْوَقَارُ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْجَدِّ وَ تَكْرَمَ بِهِ سُبْحَانَ

مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْضَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ سُبْحَانَ
 ذِي الْمُنَى وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْأَمْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ
 الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَأَمْرِكَ الْأَعْظَمِ
 وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ
 بَيْتِهِ بِحُجَّتِكَ خُودِ رَاذِرْ كَنْدِ شَيْخِ دَرْمِصَاحِ اِيْنْدَا رَا رُولِيْتِ كَرْدِه
 اسْتَبَاهِنَ زِيَادِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْفَضْلِ
 سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَاخِرًا **وَأَقْصَا** اَشْيَاحِ سَيِّدِنَا
 مِفْضَلِ بْنِ عَمْرِو بْنِ كَرْدِه اَنْدَكِه كَفْتِ بِيْدِ رُوْدِ كَامَا مَجْفَرِ صَادِ
 عَلَيْهِمُ نَمَارِ جَعْفَرِ بَجَا اُوْرْدِ نَدِيْهِ اِيْنْدَا عَاخُوْنْدِ نَدِيَا رِيْتِ يَا رِيْبِ
 بَقْدَرِ يَكْفَسِ فَا كَنْدِيَا رِ بَاهُ يَا رِ بَاهُ بَقْدَرِ يَكْفَسِ رِيْبِ بِيْبِ
 بَقْدَرِ يَكْفَسِ يَا اَللَّهُ يَا اَللَّهُ بَقْدَرِ يَكْفَسِ يَا رَجِيْمُ يَا رَجِيْمُ بَقْدَرِ يَكْفَسِ
 يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ هَفْتِ مَرْتَبَه يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ هَفْتِ مَرْتَبَه يَا اِيْنْدَا
 خُوْنْدِ نَدَا لِّلْهُمَّ اِنِّي اَفْتَحُ الْقَوْلَ بِمَجْدِكَ وَاَنْطُوْ بِالشَّأْنِ عَلَيْكَ
 وَالمَجْدِكَ وَاَلَا غَايَةَ لِمَدْحِكَ وَاَبْنِيْ عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ شَأْنِكَ
 وَاَمْدَ مَجْدِكَ وَاِنِّي لِحَلِيْقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةَ مَجْدِكَ وَاَيُّ مَنْ لَمْ
 تَكُنْ مَمْدُوْحًا بِفَضْلِكَ مَوْضُوْعًا بِمَجْدِكَ عَوَادًا عَلَيَّ الْمَذْنِبِيْنَ
 بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سَكَاْنُ اَرْضِكَ عَنِ طَاعَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوْفًا

از خود

بِجُودِكَ جَوَادًا بِفَضْلِكَ عَوَادًا بِكَرَمِكَ بِالْإِلَهَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لِمَنْ تَنْ
 ذَرُ الْجَلْدَانِ الْإِكْرَامِ بِرِيسِ حَضْرَتِ فَرُودِ كِهْ اِي مَفْضَلِ هِرْ كَاهِ تَرَا
 حَاجَتِ ضَرُورِي بُوْدِهْ بَاشَدِ نَمَازِ جَعْفَرِ رَا بَكِنِ وَايِنْدُ عَارِ الْجُودِ
 وَجَوَاحِجِ خُودِ رَا زِ حَقِيقِ طَلَبِ كِنِ كِهْ بَرَاوَرْدِهْ مِهْشُودِ اِنْشَاءً اللهُ تَعَالَى
 دُعَاءِ دِيكِرِ بَعْدَازِ بِنِ نَمَازِ بِرِوَايَتِ شَيْخِ وَسَيِّدِ رَحْمَةِ اللهِ عَلَيْهِمَا
 سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَتَرَدَّى بِهِ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكْرَّمَتْ
 بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَتَّبِعِي الشَّيْخُ إِلَّا كَهْ جَلَّ جَلَالُهُ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ
 كُلُّ شَيْءٍ لِعِزِّهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ ذِي الْمِنَّةِ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ
 ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ الْعِزِّ مِنْ عَرَشِكَ
 وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ رُكْنَيْكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَكَلِمَاتِكَ
 الثَّمَانِيَةِ الَّتِي مَثَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا أَنْ تَصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ عَمْرِ
 طَوِيلٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُخَلِّقُ
 الْمُهَيَّبُ الْمُبْدِيُّ الْمَبْدُوعُ لَكَ الْكِرَامُ وَكَانَ الْمَجْدُ وَكَانَ الْمُنُّ وَكَانَ
 الْجُودُ وَكَانَ الْأَمْرُ وَحَدَّكَ لِأَشْرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ
 يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ لَمْ يُولَدْ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا وَدُودُ يَا شَاكُورُ
 أَنْتَ بَرُّنِي مِنْ أَبِي وَأُمَّنِي وَأَنْ حَرَمِي مِنْ نَفْسِي وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ

والتوفيق

يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ لَمْ يُولَدْ
 يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ
 يَا صَمَدُ يَا شَاكُورُ
 يَا وَدُودُ يَا شَاكُورُ

يَا كَرِيمُ بِإِحَادِ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَ
 طَلَبِ نَائِلِكَ وَمَعْرِفَتِكَ وَرَجَاءِ رَفْدِكَ وَجَابِزَتِكَ وَعَظِيمِ
 عَفْوِكَ وَقَدِيمِ غُفْرَانِكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَرْفَعْهُمَا
 فِي عِلِّيِّينَ وَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَمَعْرِوْفَكَ وَرَجَاءَ
 مَا أَرْجُو مِنْكَ فَكَأَنَّكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِأَجْرَتِهِ وَمَا جَمَعْتَ
 مِنْ أَنْوَاعِ النِّعَمِ وَمِنْ حُسْنِ الْخَوَالِقِ وَالْعَمَلِ وَأَجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ
 الْعِثْقَ مِنَ النَّارِ وَعَسْفَرَانَ دُنُوبِي وَدُنُوبَ وَالِدَيْ وَمَا وَكَلَدَا
 جَمِيعِ إِخْوَانِي وَأَخْوَالِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ السُّلَيْمِينَ وَالسُّلَيْمَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي وَتَرْحِمَ صِرْحَتِي وَ
 يَدَائِي وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْنِي مِنِّي مُقْبِلًا مَرْحُومًا مُسْتَجَابًا
 دُعَائِي مَغْفُورًا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ يَا عَظِيمَ قَدْ
 عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عِنْدِكَ فَلْيَجْسُرْ الْعَفْوَ مِنْكَ يَا حَسَنَ الْجَاوِزِ
 يَا وَسِعَ الْمَغْفُورَةَ يَا أَسْرَعَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحًا يَا مُخْبِرَاتِ يَا
 مُعْطِي الْمَسْئَلَاتِ يَا فَكَكَ الرِّقَابِ مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَقَدْ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي اسْتَجِيبْ دُعَائِي وَأَرْحِمْ صِرْحَتِي
 وَتَضَرَّعِي يَدَائِي وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَبَنِي مَا
 ذَكَرْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَذْكَرْ وَاجْعَلْ لِي فِي ذَلِكَ الْخَيْرَ وَلَا تَرُدَّنِي

السُّؤْلَاتُ

خَاتَمٌ

خَائِرًا خَائِرًا وَأَقْبَنِي مُنْفِيًا مُنْفِيًا مُسْتَجَابًا بِلِيَدِي عَائِي مَغْفُورًا لِي مَرْحُومًا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَنَا عَبْدُكَ كَمَا وَمَوْلَاكَ كَمَا فَهَرُوسْتَكْرِفِ وَلَا مُسْتَكْرِبٍ بِلِي خَائِرًا خَائِرًا
 عَبْدًا مُقَرَّبًا مَسْكُومًا بِجَبَلِكَ مَعْصُومًا مِنْ ذُنُوبِي يَوْمَ لَا يَنْتَقِرُ
 إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَأَتَوْسَّلُ إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَأَقْرَبُكُمْ بَيْنِي وَبَيْنَ حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ فَاسْتَعَالِي فِي فَكَالِكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعُفْرَانِ ذُنُوبِي
 وَاجَابَةِ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاغْفِرْ لِي

يا علي

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا أَحْكَامُهَا فَيُنَادِرُ رَجُلًا مَقْصُودًا بِرَأْسِهَا **قوله**
 بدانکه مشهور میان علما و اقوی آنست که نماز جعفر با سجده و افشانه زنی
 میتوان کرد ببرد و حساب شود و همچنین بنیت قضا کفوفله میتوان کرد
 احادیث برین مضامین وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند
 که نماز فریضه را ادا و قضا بیکفیت نماز جعفر بکند خالی از قنوت
 نیست ولیکن احوط ترکست **دوم** روایان وارد شده است و اکثر
 علما گفته اند که کسی که ضرورتی بجهل داشته باشد میتواند نماز جعفر را
 بدون تسبیح ایاجا آورد و تسبیح ادره بخواند **سیم** حدیث صحیح
 وارد شده است که کسی در رکعت از نماز جعفر را بکند اول امر ضرورت
 رود هدی میتواند بی آنکه کاری برود و در رکعت نماز دیگر را در وقت

دیگر بکشد اگر بدون عنده چنان کند و همه را بکشد بهتر است **چهارم**

روایت مغنبری از حضرت قاهر علیها السلام وارد شده است که کسی که تسبیح

نما جعفر را در موضعی فراموش گذهر وقت که بخاطرش آید بخواند

واز عمل کسی منعوض این حکم نشده است **پنجم** خلافت در تعبیر

سوره ها که مستحب است که در نماز خوانده شود و مشهور آنست که

در رکعت اول از لزلت و در دوم و العادیتا و در سیم اذاجاء و در چهارم

قل هو الله میخواند و این بابویه و پدر شرح در رکعت اول و العادیتا

و در رکعت دوم و اذاجاء و در سیم اذاجاء و در سیم اذاجاء و در سیم اذاجاء

و در سیم اذاجاء و در سیم اذاجاء و در سیم اذاجاء و در سیم اذاجاء

است در روایت صحیح وارد شده است که قلابها الکافر و زوقل

هو الله هر دو را بخواند در روایت وارد شده است که هر سوره که بخواند

بخواند و این بابویه گفته است که همه را با سوره توحید میخواند و در

همه خوبست اگر چه اول و سیم افضلست **ششم** مشهور آنست که

تسبیحات بعد از سجده دوم رکعت اول و سیم را نشسته میخواند

بعضی گفته اند بعد از درخواستن بر رکعت دیگر از قرآن میخوانند

و عمل مشهور اولیست **هفتم** بعضی گفته اند که چهار رکعت است یا یک سلام

میکند و مشهور واقوی و سلام است چنانکه گذشت **هشتم** مشهور

میا عمل آنست که تسبیحات این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از
 قرائت می یاید خوانند این بابویه موافق بعضی روایات قبل شد^{است}
 که مخبر می آید آنکه پیش از قرائت بخوانند بعد از قرائت و عمل بمشهور
 اقوی اولیست **فصل هفتم** در بیان فضیلت اعمال روز نوروز^{است}
بدانکه میا عمل در تعین روز نوروز اختلاف بسیار است بعضی
 گفته اند هم ایاز است زما همار و می بعضی گفته اند هم شباط^{است}
 و مشهور آنست که اول انتقال شمراست بمرج حمل چنانچه در این
 از منته معمولست این مطلب در مجارالانوار بسط عظیمی داده
 و این رساله گنجایش ذکر آنها ندارد و بجان فقیر همین نوروز که
 در آن روز مشهور است قرب بصواب ضبط در حسن اگر بنا
 اعمال را بدین بکنار ندظا هر اید نیست و اما فضایل و اعمال
 این روز با سائید معتبره از معانی بن خدیر که از خواص **حضرت**
 جعفر صادق **علیه السلام** بوده است منقولست که گفت در روز نوروز
 بخندم ما جعفر صادق رفتم فرمود ایام پیشتر این روز را گفته ام
 فلا یوشوم که عجم آنرا تعظیم می کنند در این روز تحفها و هدیه ها
 بزرگ یکدیگر می فرستند حضرت فرمود که سوگند باد می کنم بخی
 خانه
 کعبه که در مکه معظمه است که این تعظیم کردنیست مگر بزرگ

امر قدیمیست که تفسیر می‌کنم آنرا برایتو تا بفهمی آنرا گفته‌ام
 سید اقا من دانستن اینرا ببرکت شما محبوبتر است نزد من
 از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بمیرند حضرت
 فرمود که ای معلى بدرستی که روز نوروز روزیست که حق سبحانه
 وقع در این روز پیمانداگانرا گرفت زار و اح ایشان در روز است
 که او را بیگانگی پیرستند برای و شر یکی قرار دهند در بندگی
 و پرستیدن هیچ چیز را شریک و نکر دانند ایمان بیاورند به
 پیغمبران و رسولان و حجتها و بر خلق و امامان و پیشوایان دین و ائمه
 معصومین صلوات الله علیهم اجمعین و این اول و زیست که در آن آفتاب
 طلوع کرده است و بادها ایستن کتند در خان و زیده است و کلهها
 و شکوفهها زمین فریده شده است و درین روز کشتی حضرت نوح
 بعد از طوفان بر کوه خود قرار گرفته است این روزیست که حقیق
 بخشد چندین هزار کس را که از غم که بختند یعنی از طاعون و بیکند
 خداوند قهار همه را بمیراند پس از مدت ها که استخوان شده بودند بیعین از
 پیغمبران خدا بر این استخوانها گذشت و از پروردگار خود سوال کرد
 که یا و بنماید که چگونه این استخوانها کوسیده را زنده می‌کرد اند پس
 حقیق وحی فرستاد سوگند او که آیت برزد بر این استخوانهای ایشان در همان

جاها خود که هستند همه بقدرت الهی نداشتند این احوال
 فرس و عجم است و با نسیب سنت شد که درین روز بر یکدیگر آب
 بریزند یا آب خود بریزند غسل کنند و حقن در قرآن مجید
 اشاره باین قصه نموده است و اینجا که فرموده است که **اَمْ تَرَأَى الْآلِ الْاَبْنِ
 خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اَلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللهُ مُتَوَاتِرًا
 تَمَّ اَحْيَاؤُهُمْ وَمَفْسَرًا** گفته اند که پیغمبر حضرت خرقبل بود و حضرت
 فرمود که ایشان سی هزار کس بودند و فرمود که درین روز **جِبْرِئِلُ
 عَلَيهِ السَّلَامُ** بر حضرت رسول **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** نازل شد بوحی عینی
 نور و نور موافق مبعث بود که بیست هفت ماه مبارک رجیاست
 و فرمود که روزیست حضرت رسالت پناه **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** بهما
 کفار قریش در مکه شکست و حضرت ابراهیم نبرد درین روز
 بهتاییکافرازشکست و اول اشاره است بآنکه سنی و شیعه بطریق
 بسیار روایت کرده اند که شبی حضرت رسالت پناه **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ**
 اله حضرت امیر المؤمنین **عَلَيْهِ السَّلَامُ** با خود بمسجد الحرام آورد و
 حضرت امیر را امر کرد که بردوش آنحضرت بالا رفت و بهتایکافرا
 نبرد آورد و شکست پر مراد است که در شب این روز بود و فرمود
 که در این روز حضرت رسول صلعم امر کرد اصحاب خود را که بیعت کنند

بامهر المؤمنین علیهم السلام وافرار کنند که او پادشاه مؤمنانست یعنی
 روز غدیر این روز بوده یا آن روز که سر کرده ها صحابه را گفت
 بروید و بر علی سلام کنید بگوئید لَسْلَامُ عَلَيْكَ يَا اميرَ الْمُؤْمِنِينَ
 این روز بوده و فرمود که در این روز حضرت رسول صلی الله علیه
 اله حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام را فرستاده بود ای جتیا آنکه از
 ایشان بیعت ببرد او بگردد و فرمود که در این روز حق خلافت امیر
 المؤمنین صلوات الله علیه بر او برکشید و بار دیگر بعد از کشتن
 عثمان با حضرت بیعت کردند در این روز حضرت امیر با حجاج
 نهر و از جنگ کرد و بر ایشان ظفر یافت و سر کرده ایشان و لثامه
 می کفنه اندکشت و در این روز قایم آل محمد ظاهر خواهند و در
 امامت دیگر بدنیار جعت خواهند کرد و در این روز قایم و ظفر
 خواهد یافت بر دجال و در کاسه که محله ایست از محلات کوفه
 او را بردار خواهند کشید در هیچ روز و روزی نیست مگر
 آنکه ما انظار فرج او میکشیم زیرا که آن از روزها ما و شیعیان
 ماست آن روز را عجمان حفظ کردند و حرمت آن را رعایت کردند
 و شاعران آن را ضایع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون
 روز نوروز شود غسل بکن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش

و بهترین بویها خوش خود را خوشبو کن و در آن روز و روز
 بدار پس چون از نماز پیشین و سپین و نوافلهای آنها
 فارغ شوی چهار رکعت نماز بکنار یعنی هر دو رکعت بیک سلام
 و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه سوره انا انزلناه بنحوان
 و در رکعت دوم ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون و در
 ده مرتبه قل هو الله و در رکعت چهارم بعد از حمد سه مرتبه قل
 اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بنحوان و بعد از نماز
 بجز شکر بر و ولیند عا بنحوان اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ بِأَفْضَلِ
 صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ عَلَى آرِوَاحِهِمْ
 وَجَسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي
 يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ
 خَطْرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيْمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا
 غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا فَتَنَ
 عَنِّي فَلَا يَغِيْبُنِ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ
 فَلَا تَقْضِهِ لِي عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ چوین کنی کما هئا اینجا سه ساله تو آمرین



شود و بسیا بگو یا ذالجلال و الاکرام و در غیر کتب مشهوره روایت
 کرده اند که در وقت تحویل این دعا را بسیا بخوانند و بعضی سیصد
 شصت و شش مرتبه گفته اند یا محول الحول و الاحوال حول حالنا
 الی احسن الحال و بروایت دیگر یا مقلب القلوب و الابصار
 یا مدبر اللیل و النهار یا محول الحول و الاحوال حول حالنا الی
 احسن الحال **ایضا** بعضی روایت کرده اند که این دعا را نبرد روز
 نود و نهمه ایام سال بخواند اللهم هذه سنة جدیدک و انت مالک
 اسئلتک خیرها و خیر ما فیها و اعود بک من شرها و شر ما فیها
 و استکفینک مؤنمها و شغلها یا ذالجلال و الاکرام و اگر چه منعی
 در دعا نیست ما آن دعا را اول را خواندن هر چند نماز کرده
 نشود چو نرسد معتبر دارد بهتر است **فصل هشتم** در اعمال
 ماهها و میست سید جلیل علی ابن طاووس روایت کرده است که
 روز جمعی از صحابه نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلعم
 داخل شد و برایشان سلام کرد و ایشان جواب سلام گفته
 اند پس حضرت فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شماراد و اثی که
 جبرئیل علیه السلام مرا تعلیم کرده است محتاج بدواک اطبا نبوده باشم
 پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و سلم فارسی را **رضی الله**

عنه و در بیان سوال نمودند که در چیست حضرت رسول صلعم
 بجزت امیر المؤمنین علیه السلام خطاب نمود فرمود که در میان انسان
 روی آب باران میگری و سوره فاتحه الکتاب ایه الکرسی و قل
 هو الله احد قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
 ایها الکافرون اهفتا مرتبه میخوانی برویت دیگر سوره انشا
 انزلناه اهفتا الاله الا الله هفتاد مرتبه میگوئی هفتاد
 مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی هفتاد زدر بامداد
 و پهن از آن حی شامی بحق آن خداوند بکه مرا برستی بر خلق
 مبعوث کرد اینده است سوگند بار میگویم که جبرئیل گفت که
 حقیق بردارد از کسی که این آب بیاشامد هر دردی که در
 بدنش باشد عافیت بخشد و را و بیرون کند درد هاز از
 بدن او و استخوانها او را کرد لرز و دردی بر او مقدر شده
 محو نماید و بحق پروردگاری که مرا بحق فرستاده اگر فرزندان
 باشد و فرزند خواهد و آب نیکسان یا بنیت بیاشامد و او را
 فرزند روز بگردد و اگر عقیم باشد زن و فرزند نیامرد و
 از این آب یا بنیت بیاشامد فرزند از او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر
 خواهند داد دختر و از این آب بیاشامد مقصود ایشان بعمل آید چنانچه



حَقَّقْ مِیْفَر مَیْدِ بَیْبِ لِمَنْ یَشَاءُ اَنَا وَبَیْبِ لِمَنْ یَشَاءُ الَّذِیْ کُوِّرُوْهُ
 بِرُؤُوسِهِمْ ذُکْرًا اَوْ اُنَاثًا وَیَجْعَلُ مِنْ یَشَاءُ عَقِیْمًا یَعْنِیْ حَقَّقْ حَیْ یُخْشَدُ
 هَرِکِهٖ رَاخَوَاهِدِ خَتْرَانِ وَحِیْ یُخْشَدُ هَرِکِهٖ رَاخَوَاهِدِ پِیْرَانِ یَا جَفْتِ
 مِیْکَرْدِ اَنْدَبَرِ اَیْشَا پِیْرَانِ وَدَخْتَرَانِ اَبْعِیْ هَرِ دُورِ بَا یَشَانِ عَطَا
 مِیْکَنْدِ وَهَرِکِهٖ رَاخَوَاهِدِ عَقِیْمِ وَبِیْ فَرْزَنْدَانِ کَرْدِ اَنْدِ پِیْر خَسْتَرِ فَرُو
 کِهٖ اَکْرِ کَسِیْ رِ دِ سَرِ دَاشْتِهٖ بَاشَدِ وَازِ بِنِ اَبِ یَشَا مَدِ صَدَاعِ اَوْ
 سَاکِنِ کَرْدِ دِ بَقْدَرِ اَلْهٰی اَکْرِ دِ رِ چَشْمِ دَاشْتِهٖ بَاشَدِ رِ چَشْمِهَا
 خُودِ قَطْرَهٗ اَزِ بِنِ اَبِ بَچْکَا نَدِ بَیْ شَا مَدِ چَشْمِهَا خُودِ رَا بِنِ اَبِ شَعْبِیْدِ
 بَا ذَنْ خُدَا شَفَا یَا بَدِ اَشَا مِیْدَنْ اَبِ بِنِ دَنَانِهَا رَا حَمْکِهٖ کَرْدَنْ
 وَدِهَانِ رَا خُوشِ بُو کَرْدِ اَنْدِ اَعَابِ بِنِ دَنَانِهَا رَا کَمِ کَنْدِ وَبَلْغَمِ رَا
 کَمِ کَنْدِ تَمَهٗ وَامْتَلَا بِسَبْجِ رِ دَنْ طَعَامِ وَاشَا مِیْدَنْ اَبِ هَمِ نَرْسَانْدِ
 وَازِ بَادِهَا قَوْلِیْ لَیْجِ وَغَیْرَانِ مَنَازِیْ نَکَرْدِ وَدِرِ دِ پِشْتِ وَدِرِ شَمِ
 هَمِ نَرْسَانْدِ وَازِ زَاکَا اَزِ نَکَشْدِ وَرِ دِنَانِ هَمِ نَرْسَانْدِ وَرِ
 مَعْدِ وَکَرِ مَعْدِ رَا زَا یَلِ کَرْدِ اَنْدِ مَحْتَا جِ بَچَا مَثِ نَکَرْدِ اَزِ رِضِ
 بُو اَسْهَرِ وَخَارِشِ بَدَنِ وَابْلَهٗ وَدِ بُو اَبْکِیْ خُورَهٗ وَبِیْسِیْ رِعَافِ
 وَتِیْ نَجَاتِ یَا بَدِ کُورِ وَکَرِ وَ لَالِ وَزَمِیْنِ کِهْرِ نَشُودِ وَ اَبِ سَبْ اَبِ
 اَشِ نَزُولِ نَکَنْدِ وَرِ دِ یَکِهٖ مَوْجِبِ فِطَرِ رُوزِهٖ وَتَقْصَا نَمَازِ

او باشد و رعا عرض نکرد و از وسوسه شیاطین و جنیان متان
 نکرد پس حضرت رسالت پناه صلعم فرمود که جبرئیل گفت هر که
 از این آب بیاشامد و بجمع دردهایش که در مردمی باشد مبتلا
 باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوند
 که تو برستی فرستاده هر که این ایات این آب بخواند حقیقش
 را مملو کرد انداز نور و روشنی الهام خود را بر دل او وارد سازد
 و حکمت زبان و جوار کرد اندر پیکر کند دل او را از فهم و بینایی
 و باو عطا کند از کرامتها آنچه با حد از عالمین عطا نکرده باشد
 و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت و
 وغیبت و حسد و بغی کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او ببرد
 و از عداوت دشمنی مردم و بد کوئی ایشان بجات بابد موجب
 شفا جمیع امراض او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور بعد
 الله پیر عمر این خطاب منتهی میشود و باز سبب سندش ضعیف
 است و فقیر بخط شیخ شهید رحمه الله دیدم که این روایت را
 از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده بود با همجناس
 و سوره اما ایات از کار با این روش روایت کرده است
 بر آب باران فاتحة الكتاب اية الكرسي قل يا ايها الكافرون و

سُبْحَانَ رَبِّكَ الْأَعْلَى قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
 وَقُلْ هُوَ اللَّهُ رَاهِرِكْ هَفْنَادِ مَرْتَبَهُ وَمِيكُوْهُ هَفْتَادِ مَرْتَبَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَهَفْنَادِ مَرْتَبَهُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَهَفْنَادِ مَرْتَبَهُ اللَّهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ هَفْنَادِ مَرْتَبَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ وَدَرِ خَوَاصِّ أَمْتِ مَذْكُورِ اسْتِ وَكَرْدِ زَنْدِ كِ بَاشَدِ اَزْ اَنْ بَاشَدِ
 اَزْ جَبْرِ نَجَاتِ بَازِ سَرْدِ طَبِيعِ بَرِ اَوْ غَالِبِ نَكْرِدِ اَمَّا اَنْ خَوَاصِّ مَذْكُورِ
 شَدِ رَا يَزِ رَا يَتِ نَهْزِ مَذْكُورِ اسْتِ وَآبِ بَارِ اَنْ مَطْلَقاً مَبَارِكِ اسْتِ
 وَمَنْفَعَتِ اَرِ دِ خَوَاصِّ دَرِ نَيْسَابِ اَبَارِ دِ خَوَاصِّ دَرِ غَيْرِ اَنْ چنانکه حدیث
 معنبر از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که بیاشامید
 آب آسمان را که پاک کننده بدن شماست در درها را دفع میکند
 چنانچه حَقْنَعِ مِی فَرْمَا یَدِ وَیُنْزِلُ عَلَیْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّیَطْفُرَ بِهِ
 بِهٍ وَیَذِیْبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّیْطَانِ وَلِیَرْبِطَ عَلَی قُلُوبِكُمْ وَیَنْبِتَ
 بِهٍ الْاَفْئَامَ بِعَنْی مَهْفَرِ یَدِ حَقْنَعِ بِرِ شَمَانِ اَبِ بَرِ اَبِ اَنْ نَکْرِ اَبِ
 کَرْدِ اَنْدِ شَمَارِ اَبَانِ وَبِ بَرِ اَنْ شَمَا وِ سَوْسَهٗ شَیْطَانِ اَوِ دِ هَمَا شَمَالاً
 مَحْکَمِ کَرْدِ اَنْدِ وَثَابِتِ کَرْدِ اَنْدِ شَمَارِ اَبَانِ وَدِ هَمَا شَمَارِ اَوِ دِ رِ عِلْ نَیْسَابِ
 بِهْتَرِ اسْتِ کِهْ اَنْ جَمْعِی خَوَاصِّ نَهْرِ یَکِ مَجْمُوعِ اَنْ سُوْرَهَا وَاَزْ کَارِ اَرِ
 هَفْنَادِ مَرْتَبَهُ بَخُولِ نَنْدِ وَاَزِ بَرِ اَبِ اَنْ هَا کِهْ مِیخَ اَنْدِ فَا یَدِ اَشْرَ عَظِیْمَتِ

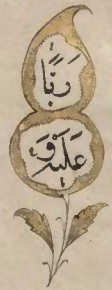
و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیست و سه روز از
 نوروز بگذرد تقریباً داخل نیک ما رومی می شوند و مانینا
 سی و ناست و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم خزین
 البته حجامت بکن و اگر میسر نشود در چهاردهم بکن و اول خزین
 تقریباً هشتاد و چهارم نوروز است آن نیز سی و ناست و
 خزین مانجسی است چنانچه در حدیث معتبر منقولست که
 در خدمت حضرت صادق علیه السلام ما خزین مذکور شد
 حضرت فرمود که اینها هیست که حضرت موسی علیه السلام در پناه تقوی
 کرد برین امر اشک در یک شب یک روز سیصد هزار کس ایشان را
 و باز بسند معتبر از آنحضرت منقولست که حقیق اجلها را در ما
 خزین نزدیک میگرداند یعنی موت را از سیاهی باشد **بدانکه**
 ماهها گرومی بنایش بر حرکت آفتاب است عدد آنها دوازده است
 باین ترتیب تشریح اول تشریح الاخر و کانون الاخر شباط
 از نیک ایار و خزین تموز ابیلوک چهار ما را سی میگردند
 آنها تشریح الاخر و نیک و خزین و ابیلوک از هفت دیگر غبر شباط
 را سی و یک میگردند شباط را در سال متوالی بیست و هشت میگردند
 و سال ایشان سیصد شصت و پنجاه و نهم یعنی است و تشریح اول

که اول ایشانست درین سالها موافق نورزده رجه مهرانست
 و تفصیلش در کتابیجرا لافوار مذکور است و چون اینما هادر
 احادیث مذکور شده است محلی در اینجا ایراد نمودیم **باب سبزدوم**
 درین احکام مواتست در آن پنج فصلست **فصل اول** در
 این ادا ب احکام حال احضا و برداشتن میت است باید که چون
 در بیمار آثار موت ظاهر شود متوجه احوال خود گردد و از گناهان خود
 توبه کند بر گذشته نادم و پشیمان گردد و عازم گردد که اگر زنده
 میماند مرتکب معصیت الهی نگردد پیر وصیت کند حقوق خدا
 و خلق آنچه بر ذمت و باشد ادا کند بر دیگران نکند از پیر بقدر
 ثلث مال خود وصیت کند که بخویشان پریشان و فقرا و مساکین
 و سایر جوه صرف نماید پس بر اذمت از بردن مؤمن بطبید
 و هر که اغیبت کرده باشد یا از بی سائیده باشد اگر حاضر باشند
 از ایشان التماس نماید که ایشان را از و راضی گردانند از برای ایشان
 استغفار نماید پس موراطفال عیال خود را بعد از توکل بجزیب
 مقدس الهی بامینی بگذارد و وصی ای و اولاد صغیر خود تعیین
 نماید پس کفن خود را حاضر سازد و شهادتین و اقرار بایمانه علیهما السلام
 و ادعیه که وارد شده است که سنت است بکفن نوشته شود

از و عفو کند و اگر
 غایب باشد از خضر
 التماس نماید

بفرماید که ترتیب حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند و اگر پیش کفن
 را میمانند که باشد اما مؤمنان علیهم السلام که کفن پیوسته با او باشد چنان
 از حضرت صلوات الله علیهم منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش
 او را از غافلان نویسند هر گاه که نظرش بر آن کفن افتد بلی او حسنه
 نوشته میشود و باید که در آنوقت میدانم رحمت حق تعالی و شفاعت
 رسول خدا و ائمه هدا صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین بوده
 باشد **و بسند** معنی از حضرت سپناه صلعم منقولست که هر که در وقت
 مرگ وصیت نکند علامت کی عقل و نقص و وقت مردی است
 گفته اند یا رسول الله چگونه وصیت فرمود که چون نزدیک
 وفات او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اللهم فاطر
السموات و الارض عالم الغیب و الشهادة الرحمن الرحیم انی اعهد
 الیک انی شهیدان لاله لا اله الا انت وحدک لا شریک لک فان حملت
 عبدک و در سؤالتک و ان الساعة الیمة لاریب فیها و انت تبعث
 من فی القبور و ان الحساب حق و ان الجنة و ما وعد الله
 فیها من النعم من الماکل و المشرب و النکاح حق و انک احو
 و ان الایمان حق و ان الدین کما و صفت و ان الاسلام کما
 شرعت و ان القول کما قلت و ان القرآن کما انزلت و انک

حق



أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْمُبِينُ وَإِنِّي أَعْهَدُ لِيَنَّكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا أَنْ تَرْضَيْتَ
 بِكَ وَيَا إِسْلَامَ دِينًا وَيُحْمَدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَيُعْبَدَ
 لِمَا مَا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَأَنَّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 آمَنُوا بِكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي عِنْدَ شِدَّتِي رَجَائِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَعَدَّتِي
 عِنْدَ الْأُمُورِ الَّتِي تَنْزِلُ فِيَّ وَأَنْتَ وَهِيَ فِي نِعْمَةٍ وَالْحَقُّ وَالْإِلَهُ الْإِلَهِيُّ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا وَأَنْزِلْ فِي قَبْرِي
 وَأَخَشَتِي وَاجْعَلْ لِي عِنْدَكَ عَهْدًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَشْهُورًا بِرَحْمَتِ
 رَسُولِ صَلَاحٍ وَمُودَعَةٍ ابْنِ عَهْدٍ وَبِهِمَا مَيْتٌ اسْتَبَاحُ دَارِ رُزْبَكِهِ
 يَمْخُوهُ دَكَّةً وَصِدْقًا وَوَصِيَّةً وَاجِبَةً لَا تَفْرُغُ مِنْهُ بَرٌّ مِنْ سَلَامَةٍ
 صَحِيْفَةٍ اِعْتِقَادٍ اِتْرَاجٍ اِنْجِيْفَةٍ دَرَكَا جَلِيَّةٍ الْمُتَّقِينَ ذَكَرَكَ دَامَ رَسْمُ
 كُنْ مَهْرُ كَوَالِمَا بَرِّسَانِ دَارِ مِيَا كُنْ أَوْ بَكَارِ دَارِ وَجُونَ تَارِ اِحْضَا
 ظَاهِرٌ شُو دَائِنِدَ عَارِ اِمَكْرُ بَخَوَانِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي لَكَتْ بَرِّمُ مَعْصِيَتِكَ
 وَاقْبَلْ مِنِّي اِلَيْسَ بَرِّمُ طَاعَتِكَ تَابِحًا كُنْ بَرِّوَانِ اَكْرَدُ وَبَائِدُ كِه
 اَوْلَادِ وَخُوِيْشَانِ وَبَرَادِرَانِ مُؤْمِنِ دَرِ بِيخَالَتِ وَرَاتِنَهَا نَكَارِ دَرِ
 وَنَزْدِ اَوْدِ عَاوِرَانِ بَخَوَانِ سُورَهْ بَرِّوَانِ وَالصَّافَاتِ نَزْدِ اَوْ بَخَوَانِ
 وَاعْتَقَادِ بُوْحَدَانِيَّتِ خُدَا وَصِفَاتِ كَمَا اِلَيْهِ اَلْحَقُّ وَرَسَالَتِ خَضْرَا
 رَسُولِ وَامَامَتِ ثُمَّ هَذَا بِتَفْصِيْلِ اِعْتِقَادِ بِيْمَاعُوْمِ اِهْمَشْتِ دَرِ وَجْ

و سوائی سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین او کند که بگوید
 بیا او آورند اگر نتوانند نزد او بخوانند دعا کند بلبه بر او بخوانند
 و اگر عربی نداند مضامینش بر او القا کند که در بنوقت شیطان
 بر او دست نیابد که او را از بدن بر کند اند باید که کله طیبه لا
 اله الا الله سبیا بگوید مکرر تلقین او کند نیز که در حدیث معتبر
 وارد شده است که هر که آخر سخن اوله الا اله الا الله باشد اخلافتش
 شود و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت
 که تلقین کنید مردگان خود را لا اله الا الله بدستیکه نگاهدارد
 در هم میشکند و مومن مؤمنست رجال حیا و نرد مردن و نرد
 مبعوث گردید و هر گاه در هنگام مردن اینکلمات بگوید داخل
 بهشت گردد و احوط آنست که در ایحال یا او را بجانب قبله بگرداند
 مگر که رحمت با او را آورند و در بنوقت حیض و جنبه او نیابند
 که مگر که از ایشان نفرت میکنند و اگر بغیر ایشان کسی نباشد
 بر کضر و برت پرستار او نمایند چون نزدیک شود که جاناش
 براید بیرون روند و را حدیث معتبر وارد شده است که اگر
 خاکند بر او دشوار شود او را بریند بجا آنی که همیشه نماز میکرده
 است با بخوابند و بر او وی جانی نمازیکه بر آن نماز کرده است

زیرا که اگر امید شفا هست شفا می یابد و الا جانش با سحر و جادو
 و از حضرت امراض علیها منقولست که زنهارد رجال حضار دست
 برومگذارید اگر دست پار حرکت دهد مانعش شوید چنانچه
 جاهلان میکنند نزد او قرآن بخوانید یا خدا بکنید و صلوات
 بر رسول ال و بفرستید در حدیث دیگر منقولست که فرزندانی
 حضرت رضا علیه السلام را احضار بود و حضرت امام محمد باقر علیه السلام در کنار
 خانه نشسته بود هر که نزدیک و مهربان منع میکرد و میفرمود که
 دست بر او مگذار چنانست که او را کشته است و در حدیث صحیح
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر گاه کسی را در وقت خاکند
 بیاید کلمات فرج را تلقین بکنید و کلمات فرج اینست لا اله
 الا الله الحلیم الکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب
 السموات السبع و رب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن هو
 رب العزیز العظیم و الحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر
 منقولست که چون این کلمات تلقین کسی مپرده اند حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام فرمود که بروی تو بانی نیست حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله این کلمات تلقین شخصی که چون او خواند حضرت
 رسول صلعم فرمود که الحمد لله که خلا او را بریا مرزید از آتش جهنم

داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هیچکس نیست مگر
 آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شیاطین را موکل گرداند و او
 که او را بشکند نذر ندرد بر خود تا جانش مفارقت کند و اگر مؤمن
 کامل باشد نمیتواند برود سیاف پیر را خیال تلقین ایشان
 بکنید کلمات فرج و شهادت بوحده نذخه و اقرار بحضرت زین
 پناه و ائمه طاهرين صلوات الله عليه و عليهم اجمعين يك
 بخصوص تا بچنين گفتن باز ماند **و ايضاً سنت** که بر آنست جانکندن
 اينده را تلقين او کنند يا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ
 اَقْبَلُ مِنْهُ الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِ الْكَثِيرِ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفُوُّ الرَّحِيمُ
 بروایت دیگر اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفُوُّ الْعَفُوُّ و چون روح مفارقت کند
 سنت که دهانش را بر هم گذارند و چانه اش را به بندند چشمهایش
 را بهم آورند و دستهایش را بر پهلوهایش بکشند او را پچادز ^{شبه} پاجامه
 بپوشاند قرآن نرند او بخوانند زودش نرند مگر بقدر جمع
 شدن مؤمنان اگر اشتباهی در موت او نباشد و اگر مشتبه ^{شد} باشد
 تا یقین مرگش نشود بر نذرند و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که سزاوار است که برادران مؤمن را خبر کنند بمردن او تا بجهان
 او حاضر گردند بر او نما خوانند از برای او استغفا کنند میت

وایشان همه ثواب ببرند و در حدیث حسن از حضرت صادق علیه السلام است
 که چون مؤمن با بقره میگذارد و از آنجا میگذرد که اول عطا
 که ترا دادیم هشت است اول عطای که دادیم آنها را که با جازنه
 تو آمدند از مرثیه گاهان است و در حدیث دیگر فرمود که اول تخمه
 که بمؤمن میدهند در قبر است که بی آن مرزنده هرگز که با جازنه
 او بوده اند و در حدیث دیگر فرمود که هر که همراهی جازنه مؤمن
 بکند تا او را فرستد ختم در قیامت هفتاد ملک بر او بجاورد
 که همراهی او نمایند استغفار از بر او بکنند از قبر تا موقوفه
 و فرمود که هر که یکطرف جازنه را بگیرد بیست پنج گاه کبیره اثر
 امرزیده شود و اگر چهار طرف را بگیرد از گناه بیرون آید و باید که
 جازنه را چهار کس بردارند بهتر است برای کسی که تشیع جازنه
 کند که اول دست راست میت را بجانب چپ جازنه است بدو ش راست
 بردارد و دست چپ میت را باز بدو ش راست بردارد پس از پشت
 جازنه برود و پای چپ میت را بدو ش چپ خود بردارد و دست
 چپ میت را که در جانب راست جازنه است بدو ش چپ بردارد و
 چون خواهد که بار دیگر تربع کند از پیش جازنه نرود بلکه از
 جانب پشت جازنه برکردد و باز همان روش تربع بجا آورد

و اکثر علماء بر عکس گفته اند که اول بنا بدست است جنازه بگذرد
 بر به پای است بر بیای چپ پر دست چپ اول موافق احادیث
 معتبره اول است اگر مرد و را بعمل آوردند بهتر است و افضل آنست
 که عقب جنازه یا به هوا رود و پیش جنازه نرود و ظاهر اکثر اخبار
 آنست که اگر جنازه مؤمن باشد پیش آن راه رفتن خوبست در جنازه
 خلاف مذهب حنبلی نیست زیرا که او ملائکه استقبالیانند
 میکنند با جنازه سواره رفتن مکروه است از حضرت رسول صلعم
 منقولست که هر که جنازه را به بیند و ایند عاجزاند الله اکبر هذا
 ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله اللهم زدنا ایمانا
 و تسليما الحمد لله الذي عزز بالقدره و قهر العباد بالوقت هیچ
 ملکی در آسمان نماند مگر آنکه گریه کند از بر آنکه بر او از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که در حال برداشتن جنازه ایند عاجزاند
 بسم الله و بالله اللهم صل على محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنين و المؤمنات
 و منقولست که حضرت امام زین العابدین علیه السلام هر گاه جنازه را مید
 میگفت الحمد لله الذي من السواد المحترم و زنا نرا تشیع جنازه
 سنت نیست و بعضی گفته اند که نند بردن مکروهست
 و حجره بردن با جنازه گناه است ارد و در روز چراغ بردن خوبست

و اسراف است در شب خوب است مگر وهست کسی که
 بجزازه حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن **فصل دوم در**
غسل از میت **بلانکه** احکام میت از غسل دادن و کفن کردن
 و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش همه واجب کفایتست یعنی
 بر همه واجبست و اگر یکی گذار همه ساقط میشود و اگر همه ترکند
 معاقب میشوند مشهور میان علمائست که ولایت این معنی تعلق
 بوارث میت دارد و بهر خصت و دیگری متوجه اینها نمیتواند
 شد و مردان ورثه او لاین دار زنان و شوهر و ایست از دیگران
 و احوط آنست که بی ضرورت خود غسل ندهد و نماز و غسل و سایر
 احکام میت واجبست برای میت شیعا شاعشر به و در سنن
 و سایر فرق مخالفان خلاف است و ظاهر واجب باشد مگر در
 حال تقیه و شهید که در جهابا امام زمان کشته شده باشد و
 در معرکه مرده باشد و را غسل نمیدهند و کفن نمیکند بلکه
 نماز میکند و با جامه ها که پوشیده است دفن میکنند و بعضی گفته
 اند که در جهات حقی که کشته شود چنان است و خالی از قوت نیست
 و مشهور میان اصحاب آنست که هر گاه از میت عضو یافت شود که
 در آن استخوان باشد میشوند و کفن نمیکند و دفن میکنند و

بعضی کفن را در اینجا واجب دانسته اند اگر نصفی باشد که در او
 باشد نماز هم میباید کرد و احوط آنست که اگر سینه را آنها بپایند یا بچین
 کنند اگر جمیع استخوانها میت را بپایند و عضویکه بی استخوان باشد
 مشهور آنست که در لته می پیچند و فرمیکنند و بعضی لته پیچیدن را
 واجب دانسته اند بچیه که از شکر ساقط میشود هرگاه چه اما زیاد
 داشته باشد غسل میدهد و کفن و دفن میکند و بدو نماز
 نیست و بعضی کفن ^{اند} با جامه کفن میکنند و حوط میکنند و هر
 چهارمانداشته باشد مشهور آنست که در لته می پیچند و فرمیکنند
 و در این لته پیچیدن مذکور نیست و بعضی ماسد خلفه
 طفل را اغنیب کردند در غسل و کفن نه چهارمان و این احوط است و اگر
 عضو استخواندار که از زنده بریده باشند احوط آنست که غسل
 و کفن و دفن بکنند اگرچه اظهار عدم وجوب است و اگر طفل در شکم
 مادر زنده باشد و مادر زنده باشد که تواند درست بیرون
 آورند و الا پاره پاره میکنند بیرون میآورند اگر مادر زنده ^{طفل}
 زنده باشد شکم مادر را می شکافند از چایب و طفل را بیرون
 میآورند و بهتر آنست که شکم را بد و زنده واجبست که مرد و
 مرد غسل دهد و زنی را از اول چندان موضع اول زن و شوهر که

بقول شهر واقوی هر یک دیگری را غسل میتوان داد و احوط آنست
 که از نذر جامه غسل دهد نظر بعبوت نکند و بهتر آنست که بدون
 ضرورت غسل ندهد خصوصا مرد ز نراد و نیم جا بپراست که اقا
 کنیز خود را غسل دهد هر گاه کنیز زن کسی در عده کسی نبوده باشد
 و در غسل کنیز اقا خلافت سیم جا بپراست که غسل دهد مرد اجنبی
 دختر سه ساله را برهنه و زن اجنبیه پسر سه ساله را برهنه و بعضی
 در پنج ساله نیز بجز بزرگ کرده اند چهار و هر گاه مردی فوت شود و مرد
 نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل میتوان داد از نذر پیر
 و همچنانست هر گاه زن فوت شده باشد و ظاهر در حال احتیاط
 نیز محرم بیکدیگر را غسل میتوان داد اما احوط آنست که تا مگر نباشد
 زن از زن و مرد را مرد غسل دهد اما کیفیت غسل بهتر آنست که
 پیش از غسل کف را بمها کند و اول چهره را بعد از آن سر تا سینه و بعد
 از آن پیراهن را بپوشد و نصف بالای پیراهن را برگرداند و آنرا
 و بعد از آن ران بپوشد و بجا خود پهن کند پس متوجه غسل شود و
 اگر میسر باشد که میت در وقت غسل بر روی تختی یا تخته بخواباند
 بهتر است و مستحب است که در وقت غسل یا میت بسوی قبله باشد و بعضی
 حال احتضا و بعضی واجب آنست که اندود در سایر احوال با اجنبی

باشد مگر در حال نماز و حال فن و باید خنهایش را بکشد اگر خواهد
 با پیراهن غسل دهد اگر خواهد لنگ بزند و پیراهن بکشد و پیر
 نقد بر واجبست که در وقت غسل دادن عورت به میت را بپوشاند
 و مشهور است که واجبست که اول زاله نجاست از بدن میت بکند
 و سنت است که برای حرمت میت پیراهن را از طرف پای بپوشاند
 و اگر تنگ باشد بدن ورته بشکافد و سنتست که در زیر سقفی یا
 خیمه غسل دهد که بر آسمان باشد و سنتست که دو نفر باشند غسل
 دهند یکی آب بزند و دیگری بگرداند میت را و مستحبست که انگشتران
 میت را بردارند و اگر دشوار باشد خوفش کمتر باشد دست بردارد
 و واجبست که میت را سه غسل بدهد اول با آب سرد و بعد از آن با آب
 کافور و بعد از آن با خالص و سنتست که اول دستها میت را نصف
 ذراع سه مرتبه بشوید بنا بر بعضی زوایا نیز عورت میت را
 بشوید احوط است که چوخت خواهد عورت را بشوید لثه بردست
 به بند که دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است
 که اول عورت میت را بکف سرد و اشنان سه مرتبه بشوید آب
 بسیار بزند تا خوب پاک شود پیر دست با لای شکمش بکند و بجز
 و همواری با پز کشد که اگر فضله باشد بیرون آید و اگر چه بیرون

آید باز مخرج را بشوید و اگر زن حامله باشد و خوف فسادن فرزند
باشد دست برشکش نکشد علم گفته اند که سر و پیشانی پیش از غسل یک
سار بشوید پس سنت است که دستها خود را تا مرفق بشوید یعنی آنکسی که
دست بر میت میکند در پیش خود هد میت بر و شوئی ضوی ندهد گان
بایضا لحن بعضی واجب است نه اند و نیت کند که وضو میدهم این
میت را قربه الی الله پس و دستها را بشوید سر و پایش را مسح کند
پس این را کند بغسل و حوط آنست که آب بزنده و گرداننده اگر در کس
باشند هر دو نیت کند بهتر است که هر سه نیت در اول بکند
از برکات غسل کافور و قراح نه نیت جدا بکند پس اول نیت میکند
که این میت را غسل میدهم یا سرد و کافور و قراح از جهت آنکه ^{جلب}
از برکات خدا یا قربه الی الله پس سر میت را با آب سرد میشوید اطو
آنست که اول چنانجا است سر آب برزد و بعد از آن بچایست و سنت است
که سر را و هر جانبی سه مرتبه بشوید پس میت را بپهلوی چپ باندازد
جانبی است را بشوید سنت است که سه مرتبه بشوید هر سبوی که می
برزد قطع نکند تا به پا برساند اگر آنکه میت را میگرداند در هنگام
آب بچتر دست بر پشت و شکر بمالد هموار بیکه آب خوب برسد
بهتر است دست میت را از پهلو جدا کند تا آب بر آن برسد چنان

کنند که آب پر لنگ و عورت زن آن و سایر اعضا خوب چکان شود
 میت آبگردانند و برهنگویست بخوابانند و پهلوی چپ را باها نظر
 که مذکور شد سه مرتبه بشویند در آب سرد مسمی کافی است مشهور
 آنست که حذی ندارد و بعضی گفته اند که باید هفت برک سرد برآ
 بعضی بگرطل و بعضی بک نیم رطل گفته اند که نزدیک بیست
 پنج درم و زیاد بوده باشد و کوبا این زیاد تمهید است شستن فرج
 و سایر اعضا پیش از غسل بوده باشد و احوط آنست که در آب غسل
 آن مقدار داخل نکند که مضاف شود و آبش نکویند و در بعضی از
 روایان در شستن هر جانب شستن نصف سر نیز وارد شده است
 و شاید بد نباشد اگر چه خلاف مشهور است پرمیت را بر پشت
 بخوابانند و نظر فرها را بشویند که اثر سرد از آنها بر طرف شود و
 اندک کافور را بره میگذرد داخل آب میکند و غسل دهند
 دستها خود را تا مرفق میشوید و بهتر آنست که دست میت را
 نیز تا نصف ذراع سه مرتبه با یک کافور بشوید و فرجش را نیز سه
 مرتبه بشوید بهمان نحو که گفته یادستمالی بر دست به پیچد و
 دست بر شکم میت بکشد به مویز و بهتر آنست که در وقتی
 که دست بر شکم میکشد سر میت را بلند کند که فضا از اندک

طرف بهرون نروند پس احتیاط آب بنزند و گردانند هر دو نیت
 کنند که این میت را غسل میدهم باب کا فوران بر آنکه واجبست
 از بکار رضا که در سر را بشوید سنتی که سه مرتبه بشوید در هر مرتبه
 ابتدا بجانب راست سر بگذرد گردانند به موارید سنی بمالد بجانب
 راست سه مرتبه و جانب چپ سه مرتبه بخوبی که در غسل سدر هر دو
 شد بشوید پس میت بر پشت بخواباند و باز دست خود را تا مرفق
 بشوید و ظرفها را خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آنها نماند
 و اگر سبوی دیگر بر آب قراح مهیا کند بهتر است و احوط آنست که
 آب غسل قراح را از حوضی که آب سرد و کافور در آن ریخته شده
 است بردارند و در آبی بردارند که اینها مطلقا در آن داخل نشود
 باشد پس دستها میت را نصف ذراع سه مرتبه با بخالص بشوید تا استیجا
 و فرج میت را با بخالص نیز سه مرتبه بشوید و اگر در بنوفت نیز با
 دیگر میت را وضو دهند شاید بهتر باشد پس احتیاط اینست که
 که غسل میدهم این میت را باب قراح از همه آنکه واجبست قریبه
 الی الله پس سر سه مرتبه و جانب راست سه مرتبه و جانب چپ را
 سه مرتبه بشوید که یک مرتبه واجبست و دو مرتبه سنتی و بهتر
 آنست که گردانند بمدار در وقت بر بختن دست بکشد بر بدن

میت و پیش ازین غسل در اثنا این غسل دست بر شکم میت کشند
 و چون ازین هر سه فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد
 قدری از پنبه در دست داخل کند همچنان در دهنها و بینی او قدری
 از پنبه داخل کند اگر خوف بیرون آمدن نجاستی با خون بوده
 باشد پیرسستنی که بدنش را بجامه خشک کند بعد از آن او را بر
 روی جامها کفن بکند و سستنی که هر مرتبه که میت را از جامها
 بگرداند بگوید *اللهم انزلنا من السماء بدن عبدك المؤمن وقد
 اخرجت روحه منه و فرقت بينه ما فوقك عفوك و كبرن
 باشد بگوید اللهم انزلنا بدن منك المؤمنة و اكرم وجهها بگوید
 بهتر است در سایر احوال غسل مکرر بگوید رَبِّ عَفْوُكَ عَفْوُكَ
 تا خلا او را بیا مرزد و سستنی که هر چه از عیوب میت بر و ظاهر شود
 بکسی نقل نکند تا حقیق کاهها او را بیا مرزد چنانچه از مادر
 متولد شده است و سستنی که غسل دهند از جانب دست بایستد
 و کوهی در برابر قبله بکند و تحت سران بر باشد که آب غسل در آن
 کوه دال برود و مکرر هست که آب غسل را بچاله که در آن بول و
 غایط کنند نریزند و اگر چاله باشد که کافران در آن ریزند
 قصور ندارد و مکرر هست میت را با آب که در غسل دادن مکرر*

در حالت ضرورت و مکر و هست که میت در میان پاها خود نکند
و ایضا مکر و هست که ناخز میت بکبرد یا موی و را بکشد و شانه
 کند و اگر بکبرد ناخز مورا یا موی نخ را شای غسل جدا شود باید
 در میان کفن گذارد و بامیت فرزند حتی آنکه منقولست که دندان
 از حضرت باقر علیه السلام گذارده شد بحضرت صادق داد و فرموده که با من دفن
 بکن در قبر و اگر سرد و کافور هم نرسد یک مرتبه یا بقرح غسل دهند
 و احوط آنست که سه مرتبه غسل دهند و اگر آب هم نرسد بامیت را
 غسل نمی توان داد که خوف آن باشد که بد ز میت زهم پیاشد تیمم
 دهند و مواظب هر یک تیمم کافیت و سه تیمم احوط است بهتر
 آنست که تیمم را چندین بار دهند که نیت کند که تیمم میدهم این میت بدل
 از غسلها سرد و کافور و قرح از جهت آنکه واجبست از برکات
 خدا و تیمم دیگر را قصد کند که تیمم میدهم این میت را بدل از غسل
 کافور احتیاطا قربة الی الله و همچنین قرح را چون نیت کند دست
 خود را بر خاک زند بر پیشانی میت بکشد و دیگر بر پشت دست است
 میت بکشد بعد از آن بر پشت دست چپ اگر بد وضو تیمم دهند
 یکی بر روی دیگری را دستها خویست و اگر میت محرم باشد و را
 غسل کافور ندهند حوط نکنند **فصل سیم** در کفن کردن میت

واجبست که میث سه گفتند و اکثر علما گفته اند که اول آنها ^{سه} است
 که از ناف تا بعضی از ساق پیوسته و بعضی گفته اند که سنگ است که
 سینه را پیوسته تا پاها برسد و بر پیراهن است سیم سرتاسری که
 جمیع بدن را پیوسته و بعضی از علما گفته اند که پیراهن است و در
 سرتاسری جایز است که بجا پیراهن یک سرتاسری دیگر بگذرد که مجموع
 سه سرتاسری باشد و جایز است که بجا پیراهن یک سرتاسری باشد و
 این قول ظاهر است احادیث معنی بر این دلالت دارد و احوط آنست
 که با اینها نیک نیز بگذرد با ضرورت یک سرتاسری کافیست
 و باید که کفن حریر محض نبوده باشد و احوط آنست که کفن زنان
 نیز محض حریر نباشد و احوط آنست که کفن از پوست نبوده باشد
 و بهتر آنست که از پشم و مو نیز نبوده باشد و مستحبست که از پنبه سفید
 بوده باشد سنگ است که سرتاسری یا لا از جمله دو سرتاسری یا چهر
 باشد آن جامه بوده که از من محل و رند و الحال معلوم نیست و
 دومینست که اگر چه آن قطعی سفید بکنند بد نباشد و علما گفته اند
 که ششست که اول جانب چپ فافه را بر جانب راست میث اندازند
 و بعد از آن جانب راست فافه را بر جانب چپ میث و بهتر
 آنست که چپ بکنند اگر چه مستندش بنظر فقیر نرسیده است

سنن است که خرقة طویل که عرض یک شبر و نیم و طولش اقل از سه
 ذرع و نیم باشد بذراع دست زیاده کند برای آن بیج بانکه سر آنرا
 بشکافند بر کمر میّت به بندند و پنبه بسپارند بر دو فرج میّت بگذارند
 و اگر میّت زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر بر پنبه قدر گاو
 پیاشند شاید بد نباشد سرد یک خرقة را از زمینا پاهای بدر آورند
 و از زهر آنچه بر کمر شسته اند بهرون آورند و محکم بکشند که فرج
 را پنبه که گذاشته اند فرا گیرد و پاهای را هم آورند و آنها را با
 یکدیگر بان خرقة سخت بپند و پیچد تا زانو ها و مهر جا که منته
 شود سرش را در آنچه پیچیده اند فرو برد و سست که عمامه از سر
 مرد زیاد کنند که بر دوش سرش را بگردانند و موافق مشهور بر زهر
 حنک بگرداند و سرها عمامه را از هر دو طرف بدر آوردند و
 بر سینه میّت بیدارند چپ بر جانب راست است بر آنجا
 چپ بدل از عمامه مردان بگردان مقنعه زیاد کنند و پارچه بر
 سینه زن به بندد که پستانها او را بگردد و بر پشتش گره زنند و
 مکر و هست که کفن از گان باشد یا پیراهنی که تازه کنند استین
 باشد اما اگر میّت را در پیراهن خودش کفن کنند بر کار نیست
 بریدن استین و با استین باکی نیست اما تکمایلش و بندهایش را

بپزند و سنت است که مین کف کنند در پیراهنی که در نماز
 میکرده است اگر در پیراهن بعضی از صلحا و علما نیز کف کنند
 شاید بد نباشد مستحبست که در جامه که در آن احرام بسته
 است هیچ با عمره کف نکنند مستحبست که کفن خوش قماش و صلب
 قیمت باشد چنانچه در حدیث وارد شده است که بنوکیند کف
 مردگان خود را که زینت ایشانست بان کفنها در قیامت میغوش
 میشوند و سنت است که در قیمت کفن مضایقه و مبصر نکند
 کفن از مال بیاحلال و شبهه باشد و سنتست موافق مشهور که بر
 کفن شهدا تبر و قرار بماند معصومین علیه السلام بنویسند دعا
 جوشن و غیر آن در بعضی روایات وارد شده است و سنت است
 که بتربت امام حسین علیه السلام بنویسند و علمائی گفته اند که سنتست
 که کفن را بریما که از آن بیرون آورند بدوزند و با بیهان
 تر نکند و سنتست که در وقتیکه غسل دهند خواهد که مین را
 کف کنند دستهایشان را در شربتا مرفق بشویند بعد از آن شرع
 کند در کردن و واجبست خطوط کردن مین بانکه بر هفت موضع
 سجده او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوها و انگشت مهربانها
 کافور بمالد اگرچه اندکی باشد بهتر است که سر بندنی نیز

بمالد بر سینه اش بریزند و اگر کودال پایین کردن و بندها
 پای بندها دست و مرفقها و ز پر بعلها و بیچ ران و بند انگشت
 و سایر بندها را بمالد احوط است بهتر آنست کافور حوط کافور
 خام جود آنه باشد و مقدارش بقدر يك شرفی که چهار نك مثقال
 است و بهتر از آنست که سه مثقال باشد و بهتر از آنست که سبز
 دره و ثلثی بوده باشد موافق حوط حضرت رسول که تقریباً هفت
 مثقال صبرنی بوده باشد و بهتر آنست که کافور غسل از نیم مثقال
 نباشد سنت مؤکده است که در خرید تازه بامیت بکار نرود
 اجابادیا وارد شده است که تا این چوبها تر است میت لعذاب
 نمیکند و بهتر آنست که چوب رخت خرما بوده باشد اگر یافت شود
 چوب سدر کند اگر یافت نشود چوب رخت بید اگر یافت نشود
 چوب رخت نار و اگر هم نرسد هر چوب تر خوبست و باید تر باشد
 و تازه از رخت بریده باشد چوب خشک هر چند از رخت خرما
 اما کن شریفه بریده باشد فایده نمیکند باید که هر يك بقدر شبر
 بوده باشد باید که زروع دست و بعضی گفته اند بقدر استخوان زرع
 که از يك شبر بیشتر است و ظاهر همه خوبست و بعضی گفته اند که
 آنها به بخند تا رطوبت شان بیشتر بماند و یکی از جانب است بکار نرود

و سرش را بچنبر کردن بگذارند و ملصق به بدن سازند و بکوبند
 از جانب میان پیراهن و سرتاسری بگذارند و سرانرا نیز بچنبر
 کردن بگذارند بعضی گفته اند که سستی که بر خرید تبین ^{باز} شهادت
 بنویسند بترتیب شریف اگر تقیه باشد و خرید تبین توان
 در کفن گذاشت در میان قبر بیندازند و اگر بعد از پر کردن قبر
 بخاطرشان بیاید در میاقبر فرو برند **بدانکه** کفر واجب میت از اصل
 مال و سنت مقدم بر بدن وصیّت و میراث و اگر چیزی ^{شماره} داشته
 باشد در چهار اوراق تطهر کنند و بانها کفر کنند اگر آنم نباشد
 برهنه دفن کنند و بعضی گفته اند که از زکوة واجب کفر میت
 میتوان کرد و خالی از قوت نیست و سنت مؤکده است که ^{سنت} ^{مؤکده}
 او را کفر کنند چنانچه در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر
 علیه السلام منقولست که هر که کفر کند مومنی چنانست که ^{مؤمن}
 جامه او شده است تا روز قیامت و هر که بگذارد بر مؤمن
 قبری چنانست که او را در خانه موافق نه کوچک داده باشد تا روز
 قیامت و کفن زن بر شوهر واجبست هر چند زن مالدار باشد
 همچنین کفن بنده بر صاحبش واجبست و اگر از میت نجاستی بیرون
 آید و راشویند اگر کفن الوده شده باشد تا در قبر نکند ^{شماره} آید

انرا بشویند و اگر بقبر برده باشند مشهور است که انموضع را
 مقراض میکنند کفن را از یکدیگر میکنند تا بد ز میت پوشیده
 شود و بعضی گفته اند که اگر ممکن بوده باشد شستن در اندرون
 قبر یا نکه طشت و افنا به ببرند و بشویند بهتر است خصوصاً
 بدن میت نجس شده باشد و تطهیر آن لازم باشد کفن را نیز با عنایت
 بشویند و این لحاظ است و جمعی گفته اند مگر و هست کفن را باهن برین
 و گفته اند از مشایخ چیز شنیده ام و در حال کفن نه سئاست
 که پاهایش بجانب قبله باشد و کسیکه در غیر چهار با آما گشته شد
 باشد جراحتها بدتر از آله میگذرد و غسل میدهد اگر سر جدا
 باشد در هر غسلی اول سر بشویند و آخر بدن را و بعضی گفته اند
 که اگر خون بند نشود کل دست مهر بزند تا بند شود و از خضرت صادق
 علیه السلام منقولست در حکم چنین کسی که اول خون را میشویند آب
 بر او مهر بزند و غسل دست بر بدنش نممالند و بر جراحتهایش
 پنبه و کافور میگذارند محکم میبندند و همچنان اگر کردند برین
 شده باشد و جلانند باشد کافور مپاشند بر موضع جراحت
 و پنبه بر آن میگذارند و بخرقه میبندند که خون بهر روز نیاید
 و اگر سر از بدن جدا شده باشد در غسل اول سر را میشویند و

بعد از آن بد نما و پنبه بر بالای کفن میگذارند بعد از آن سر را
 بر سر کفن میگذارند و در میان کفنی پیچند و در هنگام دفن بر سر
 بادن میگیرند در سجده میگذارند **فصل چهارم** در نماز میت است
 و این نماز واجبست بر همه مسلمانان که علم بقیامت شخصی بهم رسانند و
 اگر یکی از ایشان بجا آورد از ایشان ساقط میشود و واجبست
 نماز هر شیعه اثناعشری که بالغ باشد بخلاف شهر و اقوی
 آنست که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجبست
 و ظاهر بقصد قربت کفایت میکند و کمتر از شش ماه اگر میت
 شده باشد بعضی سنت داشته اند و بعضی بدعت و لحاظ نمیکردند
 و جایز نیست نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصبانی که عداوت اهل
 بیت علیهم السلام داشته باشد و غایب که ائمه علیهم السلام را خدادانند یا
 گویند که خدادان حلال کرده است و بر مرتد که خدای جمیع
 و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت و ظاهر مخبر باشد در میان
 آنکه نماز نکند یا بکند چه با تکبیر بگوید و در تکبیر چهارم تقریر
 لعنت بکند بر او و در موضع تقیه ترک نباید کرد و سزاوارترین
 مرد در نماز بر میت رثا و ست بنا بر مشهور و بعضی گفته اند
 که بی رخصت ایشان نماز بیاعت نمیتوان کرد و انفراد نمیتوان کرد

واحوط آنست که تا توان از ایشان رخصت گرفتن بی رخصت نکند و سو^{هت}
 از همه خویشان و لیست نسبت برن و مردان ولی اندازن زن و
 و وارث اگر قابلیت پیشندان نداشته باشد هر که اعتقاد داشته
 باشد بهتر داند مقدم دارد و جایز است که زن پیش نماز زن
 بکند با ما موافق در یک صفت بایستد مرد باید که پیشتر بایستد
 اگر ما موافق بیکفر باشد اگر زن یا مردان جمع شوند زنان در عقب
 مردان بایستد و اگر حاوضی از زن در عقب مردان باشد سنت است
 که در صفت جلای ایستند و سر جازه بجانب است و باشد در مام
 در کار نیست و احوط منفرد است که از برابر جازه بهر و زن باشد
 و واجبست که میباید بر پشت بچایند و در بن نماز طهارت از حد
 شرط نیست و جنب و حیض و بهوضو این نماز میتوان کرد و احوط
 آنست که سایر شروط نماز یومیه را در بن نماز رعایت کشد از پوشیدن
 عورت و نجس نبودن جامه و بدن و حریر نبودن جامه و غیر
 اینها اگر اظهار آنست که هیچیک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام
 باشد و لذت آنها منافی فعال نماز است مانند طلا و حریر بر آوردن
 و جامه غصبی و سنت است که وضو باشد و اگر آب بهر سد یا مانعی باشد
 باشد با وقت تنک

جنازه بسینادور نباشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفه ادر میا
 باشد نماز بر میت نمیتوان کرد تا او را غسل و کفن نکند اگر ممکن
 باشد اگر ممکن نباشد و را بقبر گذارند و عورتش را پیشو سازند
 و نماز کنند **سنت** که پیش نماز برابر میا مرد بایستد سینه و
 بنا بر مشهور و **سنت** که کفش بکنند و اگر موزه در پا داشته
 باشد در کار نیست کندن و اگر پا برهنه باشد بهتر است **و قول**
 است که نیت کند بهتر است که چنین میکند که نماز بر میت
 حاضر میکم از برای آنکه واجبست **قوله** الی الله و بیح تکبیر بگوید
و سنت که در هر تکبیر دستها را بردارد تا محاذ گوشها و بعضی
 غیر تکبیر اول **سنت** میدانند دست داشتن را و اول **سنت**
 و در وجوب عادر میا تکبیرها خلافت احوط وجودست
 و ظاهر اهرد **عالم** مجزی باشد مشهور است که بعد از تکبیر اول
 بگوید **ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله** و بعد
 از دو **اللهم صل علی محمد و آل محمد** و بعد از **سوم اللهم اغفر**
للمؤمنین و المؤمنات و بعد از چهارم **اللهم اغفر لهذا المیت**
 و تکبیر پنجم را بگوید فارغ شود مجزیت و موافق مشهور است
 که چنین کند بعد از نیت بگوید **الله اکبر اشهد ان لا اله الا**

اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيْ السَّاعَةِ يَسْ بَكَوِيْدَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ وَالْبَارِكُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَالرَّحْمَةُ وَالْحَمْدُ وَالْحَمْدُ كَأَفْضَلِ مَاصِلَاتِ
 وَبَارِكْ وَرَحِّمْتَ عَلَى بَرَاهِيمَ وَالْبَرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَصَلِّ
 عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ يَسْ بَكَوِيْدَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ وَمِنُهُمُ وَالْأَمْوَاتِ
 وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا خَيْرَ بَرٍّ أَنْتَ مُجِيبُ الدُّعَوَاتِ أَنْتَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ يَسْ بَكَوِيْدَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ أَهْلُ عَيْدِكَ وَابْنُ عَيْدِكَ
 وَابْنُ أُمَّتِكَ نَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَأَنْعَمُ مِنْهُ
 بِالْآخِرِ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ
 وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ وَاعْفُ لَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ عِنْدَكَ فِي
 أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ عَلَى أَهْلِهِ فِي الْغَائِبِينَ وَارْحَمْهُ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَسْ بَكَوِيْدَ اللَّهُ أَكْبَرُ وَفَارِغْ شُؤْدَ وَكَرْنِ بِأَشَدِّ بَكَوِيْدِ
 اللَّهُمَّ أَزْهِدْهُ أَمْنِكَ وَابْنَتْ عَيْدِكَ وَابْنَتْ مِنْكَ نَزَلَ بِكَ
 وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ اللَّهُمَّ إِنَّا لَأَنْعَمُ مِنْهُ بِالْآخِرِ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا
 مِنَّا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ مُحْسِنَةً فَزِدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ كَانَتْ مُسِيئَةً
 فَتَجَاوَزْ عَنْهَا وَاعْفُ عَنْهَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهَا عِنْدَكَ فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ

على أهلها

عَلَى أَهْلِهَا فِي الْغَايِبِينَ وَأَرْحَمَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَكَر
 بَعْدَ زَهْرٍ جَمَاهُ تَكْبِيرُ يَدِ عَاجِزٍ ذُو حَيْبٍ أَشْهَدُكَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ وَاعْفُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ هَذَا الْمَسْجِي قُلَامَنَا
 عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَقَدْ قَبِضْتَ رُوحَهُ إِلَيْكَ وَقَدْ أَحْتَاكَ
 إِلَى حَمِيكَ وَأَنْتَ عَنِّي مِنْ عَدُوِّي اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهِ
 إِلَّا الْخَبِيرَ وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِرَبِّهِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي
 إِحْسَانِهِ وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَيَجَاوِزْ عَنِّي سَيِّئَاتِهِ وَكَرِّمْ شَيْئَهُ
 بِكَوْنِهِ اللَّهُمَّ أَزْهِدْهُ الْمَسْجَاهُ قُلَامَنَا أَمْنُكَ وَابْنَتُ عَبْدِكَ
 وَقَدْ قَبِضْتَ وَحْمَهَا إِلَيْكَ وَقَدْ أَحْتَاكَ إِلَى حَمِيكَ وَأَنْتَ
 عَنِّي مِنْ عَدُوِّي اللَّهُمَّ إِنَّا لَا نَعْلَمُ مِنْ ظَاهِرِهَا إِلَّا الْخَبِيرَ وَأَنْتَ
 أَعْلَمُ بِرَبِّهَا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي إِحْسَانِهَا وَإِنْ
 كَانَتْ مُسِيئَةً فَيَجَاوِزْ عَنِّي سَيِّئَاتِهَا بَلِّغْهُ مَوَافِقَ جَمْعِ بَيْنِ
 الْإِحَادِيثِ بِهَيْئَتِهَا أَرْكَبُ بَعْدَ زَهْرٍ تَكْبِيرُ يَدِ عَاجِزٍ ذُو حَيْبٍ
 حَيْبُ شَيْءٍ أَشْهَدُكَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
 عَبْدُكَ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ وَعَلَى الْأَيُّمَةِ الْهُدَاةِ
 وَاعْفُ عَنَّا وَإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي

قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 لِأَحْيَانِنَا وَأَمْوَالِنَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْفِ قُلُوبِنَا عَلَى
 قُلُوبِ آخِرَانَا وَاهْدِنَا إِلَى الْخَلِيفَةِ فِيهِ مِنَ الْحَيِّ يَا ذَاكَ إِنَّكَ
 تَهْتَدُ مِنْ تَنَاهٍ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ
 أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ أَفْتَقِرُ إِلَى حَمِيَّتِكَ وَأَسْتَعِينُ عَنْهُ اللَّهُمَّ فَجَاوِزْ
 عَنِّي سَيِّئَاتِي وَزِدْ فِي حَسَنَاتِي وَارْحَمْهُ وَنُورْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَ
 لِقْنَهُ حُجَّتَهُ وَالْحَقُّهُ بَيْنِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ
 وَكَرِّمْ شَأْنَهُ وَبَارِكْ عَامِلِيهِ وَتَابِ إِلَيْهِ كَمَا كُنْتَ تَصْنَعُ لِلْعَبِيدِ
 مِثْلَ مَا كُنْتَ تَصْنَعُ لِلْحُرِّ اللَّهُمَّ أُمَّتُكَ ابْنَةُ أُمَّتِكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا
 أَفْتَقِرُ إِلَى حَمِيَّتِكَ وَأَسْتَعِينُ عَنْهَا اللَّهُمَّ فَجَاوِزْ عَنِّي سَيِّئَاتِي
 وَزِدْ فِي حَسَنَاتِي وَارْحَمْهُ وَنُورْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَارْحَمْهُ وَارْحَمْهُ
 حُجَّتَهُ وَارْحَمْهُ بَيْنِيهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا
 تَقْتُلْنَا بَعْدَهُ **وَرَوَى** وَأُورِدَ شَيْئًا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا فَارْعَ شَدْرَ أَنْ
 نَمَازَ بِكُورِ بَنَاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ وَكَرِّمْ نَفْسِي خِلَافَ مَذْهَبِي كَمَا كُنْتُ بَصُورِي وَعَبْدِي
 تَكْبِيرُ جِهَارًا بَلْ كَمَا بَعْدَ لَازِمِ تَكْبِيرِي بِرَأْسِي وَتَقَرُّبِي كُنْتُ
 أَيْنَسْتُ كَمَا جِئْتُ بِكُورِ اللَّهُمَّ أَخْرِجْ عَبْدَكَ الْفَرَجِيَّ مِنْكَ وَبَارِكْ

وَلَا تَقْتُلْنَا بَعْدَهُ

اللَّهُمَّ أَصْلَهُ حُرْنَا رَكَ اللَّهُمَّ أَرْقُهُ أَشَدَّ عَذَابِكَ فَإِنَّهُ كَانَ يَوْمًا
 عَذَابُكَ وَيُعَادُ أَوْلِيَاءُكَ وَيُبْغِضُ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَرِمَتِ مَنْضَعْفٍ بِأَشَدِّ كُفْرٍ الْعَقْلُ بِأَشَدِّ
 وَمُهْرَمِينَ مَا تَهْتَكُنَّ وَيَا سَبِّبُ بِأَشَدِّ مَخَالَفِ حَقِّكَ بِأَشَدِّ عِزِّ
 بِأَشْيَعِيَانِ نَدَّاشْتَهَ بِأَشَدِّ بِأَعْتِقَادِ بِأَهْلِيَّتِ أَشْتَهَ بِأَشَدِّ بِأَهْلِيَّتِ
 إِيشَانِ بَدَنِ بِأَشَدِّ دَرِ نَمَازِ بِرَاوِ بِكُويِدِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلَّذِينَ
 تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِرْمِ عَذَابِ الْجَحِيمِ وَكَرْمِ مَهْمِ
 مَعْلُومِ بِأَشَدِّ بِكُويِدِ اللَّهُمَّ أَرْقُهُ النَّفْسَ أَنْتَ أَحْيَيْتَهَا وَ
 أَنْتَ مَتَّهَا اللَّهُمَّ وَهِيَ مَا تَوَلَّتْ وَاحْتَرَاهَا مَعَ مَزَاجَتِ وَكَرْمِ
 طِفْلَانِ بَالِغِ بِأَشَدِّ بِكُويِدِ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِأَبَوَيْهِ وَكُنَّا سَلَفًا وَقِرْمًا
 وَأَجْرًا وَمَشْهُورًا دَرِ هَمِ أَنْتَ كَرْمِ دَعَا هَا سَهَ تَكْبِيرًا وَرَمِيخُونَ
 بِخُويِكِ كَدَشْتِ ائِنْدِ عَاهَا رَابِعًا زِ تَكْبِيرِ چَهَارِ مِيخُونَ
 بِرِسْتِ كَرْمَازِ كَدَشْتِ تَكْبِيرِ بِخَمِ رَانِ بِكُويِدِ سِتِّ كَرْمِ بِرَجَا كُويِدِ بَاسْتِ
 تَاجَانِزِهِ رَابِعًا رِنْدِ خُصُوصًا بِپَشْرِ نَمَازِ وَنَمَازِ جَانِزِهِ رَادِرِ مِيخُونَ
 كَرْمِ وَمَشْهُورِ أَنْتَ كَرْمِ اَكْرَدِ رِ مَسْجِدِ نَكُنْدِ بِهَتْرَاسْتِ بِرِيكِ
 جَانِزِهِ دُورِ مَرْتَبَةِ نَمَازِ كَرْمِ خِلَافَتِ رِ جَوَازِ نِ وَدُورِ
 كَرْمِ كَسِي كَرْمِ نَمَازِ نَكْرَدِهِ بِتَوَانْدِ كَرْمِ وَكَسِي كَرْمِ دَرِ شَأْنِ نَمَازِ بِرِسْتِ بِقَصْدِ

و جوب ملحق میشود و دعاها که خود شن باید خوانند میخوانند و
 چون پیش نماز فارغ شود بقیه را با دعاها مخصوص بخواند اگر چه
 جنازه را بردارند اگر در ویر شود یا بگردن تکبیرها را بیدار پای
 بگویند اگر مبتدی یا بنماز دهن کرده باشد احوط آنست که بر قبر او
 نماز کند هر چند مدتی گذشته باشد همه وقت نماز جنازه
 میتوان کرد مگر آنکه وقت حاضره نماند شود که حاضره را مقدم
 میدارند بهتر آنست که با وسعت وقت نیز اول حاضره را مقدم
 دارد مگر آنکه خوف فوت نماز جنازه بوده باشد یا خوف ضایع
 شد ز میت **فصل پنجم** در آداب فرستادن و آداب بعد از آن
 و سنت است که تا میت در قبر نکند از نند نشینند و واجبست کفایت
 دفن کردن میت و قدر واجب آنست که میت در کوی پنهان
 کند بچینیستی که بوی بد او از مردم مستور گردد و جسد او را از
 درندهگان ایمن کرد و در خاک باندن و بر جانب راست و بقبله
 واجبست بقول مشهور و بعضی مستحب استه اند مستحب
 است کردن قبر بقدر قامتی یا تا چنبر کردن و سنت است کردن لحد
 از طرف قیله و مستحب است که انقدر فراخ باشد که کسی در آن تواند
 نشست و اگر زمین سست باشد و لحد نتواند کند و بعضی گفته

اند که مانند کجده سازند و اگر نتوانند قبر را شوکتند با آنکه از مینا
 قبر بقدر جسد میت فرو برند که انقدر که توان نشست و در طرف
 داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر میت
 ریخته نشود و احوط آنست که در مانند سر دابه و قابوت و صندوق
 نگارند شخصی که در دریا با هر دو اگر ممکن باشد نجشکی برسانند
 و الا در مانند خم نگارند و سر شعله به بندند و در دریا اندازند
 اگر ممکن باشد و الا او را سنگ بزن کنند و در عقبه بایانند
 و چون جنازه نزدیک بقبر رسد سنتست که او را نزدیک بقبر
 بگذارند و مشهور آنست که زمانی میگذارند و سه مرتبه او را
 نقل میکنند مرتبه چهارم او را بقبر میبرند و آنچه در روایات
 معتبره وارد شده است آنست که چو میت را بنزدیک قبر رسانند
 او را بناگاه بقبر میبرند و کار را بر او سنگین مکن و پائین تر از قبر
 بدو ذراع یاسه ذراع بگذار و ساعتی صبر کن تا نفیسه خود را بگریزد
 سوال قبر زبرا که قبر را هوشا اعظم هست دعا کن که او را پناه دهد
 از احوال قبر و سنتست که سر میت را پیش کنند و از پیش پای قبر اشید
 بقبر برند جمعی از علما گفته اند که زبرا از پیش قبله میگذارند
 بعضی بقبر میبرند و سر اشید نمیکنند چنانچه در بعضی روایات

وارد شده است سنتی که شخصی بقبر میرود که میت بقبر میگذرد
 بدنها قبا را بکشاید بالا پوشش رود بیدارزد و سر و پایش
 باشد و جایز است که یک کس برو باز پاره خواهد طاق باشد خواه جفت
 و اگر شرعاً گفته اند که مکر و هست که اگر میت مرد باشد خوشتر است
 بقبر برود و آنچه از احادیث هر میشود آنست که پدر یا مکر و هست
 که در قبر فرزند داخل شود و فرزند سایر اقارب باکی نیست و
 اگر میت زن بوده باشد احوط آنست که محرم او را بقبر برود و اگر
 محرم نبوده باشد زن صالحه ببرد و اگر زن نبوده باشد مرد صالح
 ببرد و در رفتن و بیرون آمدن سنتی که پیش از قبر باشد و
 است که چو میت نزدیک قبر بگذرد و بگوید اللهم عبدك ابن
 عبدك و ابن امتك نزل بك وانت خير منزل به و چو میت
 برسد که بقبر برود بگوید بسم الله و یا الله و علی ملة رسول
 الله صلی الله علیه و آله اللهم انی ارجو انی اجدک لای الی عبدک اللهم
 افتح له فی قبره و لفته حجة و ثبت له بالقول الثابت و قوا
 یا ایها عذاب القبر و چون در قبر بگذرد سنتی که بندهای
 کفن را بکشاید روی میت را باز کند طرف راست میت را بر زمین
 برساند و اگر نه سر را از خاک بلندتر کند بد نیست و خسته بر

پشش بگذارد که بر پشت نیفتد و سنتی که مهری از تربیت حضرت
 امام حسین علیه السلام در برابر او بگذارد و اگر تربیت آنحضرت
 در کفن نیز بگذارد بهتر است و بگوید اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ پس سوره فاتحه و قل اعوذ برب الفلق
 و قل هو الله و اية الكرسي بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است
 پس بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
 صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ اللّٰمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَفِي قَبْرِهٖ
 وَ الْحَقَّةُ بَيْنِيهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ اللّٰمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا اَوْ زَدَ
 اِحْسَانِيَهٗ و اِنْ كَانَ مُسِيئًا فَاعْفُ عَنْهُ وَ ارْحَمْهُ وَ تَجَاوَزْ عَنْهُ پس بگوید
 اللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنِّيْهِ وَ صَاعِدِ عَمَلَهُ وَ لَقِّنْهُ مِنْكَ رِضْوَانًا
 بِكُوَيْدِ اللّٰهُمَّ عَبْدُكَ وَ ابْنُ عَبْدِكَ وَ ابْنُ امْتِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَ اَنْتَ خَيْرُ
 مَنزُوْلِ بِهِ اللّٰهُمَّ اَفْضَحْ لَهُ فِي قَبْرِهٖ وَ لَقِّنْهُ حُجَّةً وَ الْحَقَّةُ بَيْنِيهِ
 وَ فِي شَرِّ مَنْكِرٍ وَ نَكِيْرٍ وَ اِرْحَمْهُ بِكُوَيْدِ بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ فِي سَبِيْلِ
 اللّٰهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ اللّٰمَّ عَبْدُكَ ابْنُ
 عَبْدِكَ نَزَلَتْ بِكَ وَ اَنْتَ خَيْرُ مَنزُوْلِ بِهِ اللّٰهُمَّ اَفْضَحْ لَهُ فِي
 قَبْرِهٖ وَ الْحَقَّةُ بَيْنِيهِ اللّٰهُمَّ اِنَّا لَانَعَمُ مِنْهُ الْاٰخِرُ وَ اَنْتَ اَعْلَمُ
 بِهِ وَ بِرِوَايَتِ مَعْبُرٍ دِيْكَرٍ بِكُوَيْدِ اللّٰهُمَّ يَا رَبَّ عَبْدِكَ ابْنَ عَبْدِكَ

امتنان به

امتنان به

امتنان به

نَزَلَ بِكَ وَنَزَلَ خَيْرٌ مِّنْ ذُوْلِ بِيهِ اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِيْ اَحْسَنِهَا
 وَاِنْ كَانَ مُسِيْئًا فَبِحَا وِزْعَتِهِ وَاَلْحَقْهُ بِبَيْتِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
 وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ وَصَالِحِ شَيْعَتِهِ وَاهْدِنَا يَا اَللّٰهُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ اَللّٰهُمَّ
 عَفْوَكَ عَفْوَكَ وَ بِرَوَايَتٍ مَعْبُودِيْكَ اَيُّدِ عَارِ اِيْجَانِدَا اَللّٰهُمَّ هَذَا
 عَبْدُكَ فُلَانٌ وَبِحَا فُلَانٍ نَامَا وَاوَابِكُ بَرْدَا وَاَبُو عَبْدِكَ قَدْ تَرَكَ بِكَ وَ
 اَنْتَ خَيْرٌ مِّنْ ذُوْلِ بِيهِ قَلْبًا خَائِجًا اِلَى اَحْمَدِيْكَ اَللّٰهُمَّ وَلَا تَعْلَمُ مِنْهُ
 اِلَّا خَيْرًا وَاَنْتَ عَٰلِمٌ بِسِرِّيْهِ وَنَحْوِ الشَّهَادَةِ بِعَلَانِيَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَخَافَ
 اَلْاَرْضَ عَزِيزِيَّتِهِ وَلَقِيَتْهُ حَجَّتُهُ وَاجْعَلْ هَذَا الْيَوْمَ خَيْرَ يَوْمٍ لِّعَالَمِيْنَ
 وَاجْعَلْ هَذَا الْقَبْرَ خَيْرَ بَيْتٍ نَزَلَ فِيْهِ وَصِيْرُهُ اِلَى خَيْرٍ مَّا كَانَ
 فِيْهِ وَوَسَّعْ لِيْ مَدْخَلَهُ وَاذْرِ خَشِيَّتَهُ وَاغْفِرْ ذَنْبَهُ وَاَلْحَقْ مَنَا
 اَجْرَهُ وَاَلْتَصِلْنَا بَعْدَهُ وَسْتَيْتُكَ كَمَا فِي رِجَالِ عَقَائِدِ حَوَالَتِ قَبْرِهِ اَوْ
 كَمَا فِي رِجَالِ عَقَائِدِ حَوَالَتِ قَبْرِهِ اَوْ
 رَاسَتِ وَاَشْرَاسَتِ مِثْلَ بَكْرِ وَاَشْرَاسَتِ مِثْلَ بَكْرِ وَاَشْرَاسَتِ مِثْلَ بَكْرِ
 رَاسَتِ وَاَشْرَاسَتِ مِثْلَ بَكْرِ وَاَشْرَاسَتِ مِثْلَ بَكْرِ وَاَشْرَاسَتِ مِثْلَ بَكْرِ
 اَسْمِعْ فَرَمًا اَسْمِعْ فَرَمًا اَسْمِعْ فَرَمًا اَسْمِعْ فَرَمًا اَسْمِعْ فَرَمًا اَسْمِعْ فَرَمًا
 هَلْ اَنْتَ عَلَى الْعَهْدِ الَّذِي رَقَبْنَا عَلَيْهِ مِنْ شَهَادَةِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا
 اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَاَزْمَحْمَدًا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ

هذه امثلك ابنت

وَسَيِّدُ النَّبِيِّينَ وَخَاتَمُ الْمُرْسَلِينَ وَإِنَّ عَلَيْكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَإِمَامًا أَفْرَصَ اللَّهُ طَاعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ وَإِنَّ
 الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ ابْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ
 ابْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى ابْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
 ابْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْقَائِمَ الْحُجَّةَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
 أَجْمَعِينَ أئِمَّةَ الْمُؤْمِنِينَ وَبِحَجِّ اللَّهِ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ وَأَمَّا
 أئِمَّةُ هُدَى أَبْرَارٍ يَا قُلَانُ بْنُ فُلَانٍ إِذَا آتَاكَ الْمَلَكُ الْمَقْرَبَانِ
 رَسُولَيْنِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَسَلَاكَ عَنْ رَبِّكَ
 وَعَنْ نَبِيِّكَ وَعَنْ دِينِكَ وَعَنْ كِتَابِكَ وَعَنْ قِبْلَتِكَ وَعَنْ أُمَّتِكَ
 وَلَا تَحْتَفِ قُلُوبُ فِي جَوَاهِرِهَا اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ رَبِّي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ بَيْتِي الْإِسْلَامُ دِينِي الْقُرْآنُ كِتَابِي الْكَعْبَةُ قِبْلَتِي وَآبِي
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ أَزْوَاجُ بَطْنِ مَاهِي الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُحْتَبِ مَاهِي
 وَالْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ بَكْرِي مَاهِي وَالْعَلِيِّ بْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ
 مَاهِي وَمُحَمَّدَ بْنَ أَبِي قُرَيْبٍ عِلْمِ النَّبِيِّينَ مَاهِي وَجَعْفَرَ ابْنَ مَاهِي وَ
 مُوسَى الْكَافِرَ مَاهِي وَعَلِيَّ ابْنَ الرِّضَا مَاهِي وَمُحَمَّدَ بْنَ الْحَجَّادِ مَاهِي وَعَلِيَّ
 الْهَادِي مَاهِي وَالْحَسَنَ الْعَسْكَرِيَّ مَاهِي وَالْحُجَّةَ الشُّطْرَ مَاهِي هُوَ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أئِمَّةٍ سَادَتِي قَادَتِي وَشَفَعَاتِي فِيهِمْ

تخافي قولي

اَتَوَلَّى مِنْ اَعْدَائِهِمْ اَتَبَرُّ اِنِّي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ ثُمَّ اَعْلَمَ يَا فُلَانُ اَبْنَ
 فُلَانٍ اَنَّ اللّٰهَ تَبَارَكَ وَتَعَالٰى نِعَمَ الرَّبِّ وَاَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
 وَاٰلِهٖ نِعَمَ الرَّسُوْلِ وَاَنَّ اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيَّ بْنَ اَبِيْطَالِبٍ اَوْ اَوْلَادَهُ الْاِمَّةُ
 الْاَحَدَ عَشَرَ نِعَمَ الْاِمَّةِ وَاَنَّ مَا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ حَقٌّ وَاَنَّ
 الْمَوْتُ حَقٌّ وَسُوْالٌ مُّذَكَّرٌ وَنَكِيْرٌ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ حَقٌّ وَالنُّشُوْرُ حَقٌّ
 وَالضَّرَاطُ حَقٌّ وَالْمِهْرَانُ حَقٌّ وَقَطْرَةُ الْكَلْبِ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّظَرُ
 حَقٌّ وَاِنَّ السَّاعَةَ اَتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاِنَّ اللّٰهَ سَبَعَتْ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ بِكَلِمَةٍ
 اَمْ هَمَّتْ يَا فُلَانُ دَرَجِدًا سِتُّ مِائَةٍ دَرَجَاتٍ مَّكَوِيْدٌ كَيْفَ يَفْهِيْمُ
 بِسْ بِكُوَيْدٍ ثَبَتَكَ لِلّٰهِ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ هَذَا كَلِمَةُ اللّٰهِ اِلَى صِرَاطِ الْمُسْتَقِيْمِ
 عَرَفْنَا اللّٰهَ بَيْنَكَ وَبَيْنَ اَوْلِيَائِكَ فِي مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ بِسْ بِكُوَيْدٍ
 اَللّٰهُمَّ جَافِ الْاَرْضَ عَنِّي جَنِيْبِيْهِ وَاَضَعْ بِرُجُوْمِهَا لِيْكَ وَاَلْقِهَا مِنْكَ
 بِرُهَا اَللّٰهُمَّ عَفْوًا عَفْوًا بِرُخْشَتِ بِرُحْدِ بِكَ اَرْدِ وَاَجْرِيْجَتِهِ
 نَهْرِيْجَتِهِ خَشْتًا مَهْتَرًا سِتُّ اَكْرُخْشَتِ بِرُكْ بِاشَدَّ اَسْتِ
 بِكَ اَرْدِ وِبِرُخْنِهِ خَشْتًا خَشْتًا دِيْكَ بِكَ اَرْدِ يَا بَكْلَ رُخْنِهِ رَا بِكَ اَرْدِ
 وَاَكْرُخْشَتَهَا كَوَجْهًا بِاشَدَّ هِيْهِ كَذِ بِرُهِ تَقْدِيْرُ رُخْنَهَا رَا حَكْمًا كَنْدَكِهِ
 خَاكِ بِرُحْمَتِهِ نَزِيْدُ وِدْرُوقَتِ چَمْدِ رُخْشَتِ اِيْنْدِ عَا بِخَوَانْدِ
 اَللّٰهُمَّ صِلْ وَحَدَّثَكَ وَاِيْزِ رُخْشَتَهُ وَاَمِنْ رُوعَتَهُ وَاَسْكُنْ اِلَيْهِ

مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً تُغْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ فَإِنَّمَا رَحِمْنَاكَ
 لِلطَّالِبِينَ وَبِرَوَايَةِ دِيكَرٍ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ
 وَأَحْسَنُهَا مَعَ مَنْ كَانَ بِئُولَاهُ وَمَكَرُوهٌ هَسْتُ كَهْ فَرَشَ قَبْرٍ بِحُجُوبٍ كَرْدَنَ
 بِأَمِيَّتِ بِلَا تَابُوتٍ كَدَاشْتَنَ مَكَرَانَ كَهْ زَمَهْرَابِ بَرِ اُورِدِ يَانَمَ بِسِيمَا تَابُوتِ
 بَاشَدِ چُونِ اَزِ پِشْتِ بِاَقْبَرِ بِيرونِ ايدِ بَكُويدِ نَالِلهِ وَنَالِ اَيْلِهِ وَبِجَوْنِ
 وَالحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اَرْفَعْ دَرَجَتَهُ فِيْ اَعْلَى عِلِّيِّينَ وَاخْلُفْ
 عَلَيَّ عَقِيْبَهُ فِي الْغَايِبِ وَعِنْدَكَ تَحْتَسِبُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِرَسْمَتِ
 كِه حَاضِرَانِ بَهْ پِشْتِ كَفْ خَاكِ دَرِ قَبْرِ بَرِ بَرَزْدِ اَكْرِشْ كِه دَسْتِ
 كِه هَارِ اَبْرِ كَنْدِ بَرِ بَرَزْدِ نَبَرِ خَوْبَتِ وَسَمْتِ كِه سَهْ مَرْتَبَهْ بَرِ بَرَزْدِ رَوْدِ
 رِنَجْتَنِ بَكُويدِ اَللّٰهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ وَتَصَدَّقًا بِرِجَالِكَ هَذَا مَا وَعَدَنَا
 اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَمَا زَادْنَا اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيْمًا وَرَحْمَةً سَمْتِ كِه هَرِ كِه
 چَنَبَرِ كَنْدِ وَايِنْدِ عَا بَجَوَانْدِ خَلَا يَتَعَا بَعْدِ هَرِ ذَرَهْ اَزِ خَاكِ حَسَنَهْ
 بَرِ اَبْرِ اَوْ بِنُويدِ مَكَرُوهٌ هَسْتُ كِه خَوْبَتَانِ مِيْتِ خَاكِ بَرِ قَبْرِ بَرِ بَرَزْدِ
 كِه مَوْرَثِ قِسَاوَتِ قَلْبِ اسْتِ دُوَرِ اَزِ رَحْمَتِ اَلْحَلِيِّ اسْتِ سَمْتِ
 اسْتِ كِه غَيْرِ اَزِ خَاكِ قَبْرِ بِرَمِيْتِ نَبَرِ كِه بَارِ اسْتِ بِرَمِيْتِ وَسَمْتِ
 كِه قَبْرِ بِاَقْبَرِ چَهَارِ اَنَكْسْتِ بَلَنْدِ كَنْدِ بَعْضِيْ چَهَارِ اَنَكْسْتِ هَمِ
 اُوْرْدِهْ كَفْتِهْ اَنْدِ وَظَا هَرِ هَرِ دِ وَخَوْبِ اَشْدِ دُوَرِ نِيَسْتِ كِه اَشْبَرِ

نیز بخور باشد مستحب که چهار گوشه قبر کنند و پیش از آن کنند
 و خریشته نکند بخوبی که سنیان می کند بعد از آن آب بر قبر بریزند
 و در خمر است که تا تری ر قهر هست میت را عذاب نمیکند و سندن
 است که آب بر نذر و قبله بایسند ابتدا از پیش تر کند بر یکجا
 قبر بریزد تا پیش پای و بگرداند بجانب دیگر و بریزد تا پیش تر و بعد از آن
 در میان قبر بریزد و سنت است که آبراقطع نکند و متصل بریزد تا تمام
 شود و مستحب بعد از آن بختزدست بقبر بگذارند در حالی که انگشتان
 ایشان کشاده باشند و قوت کنند تا اثر انگشتان ایشان در کل ماند و در
 قبله باشند از بعضی آیات مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند
 و این دعا بخوانند **اللهم جاف الارض عن جبینی و اضع علیک رجلی**
و اقله منک رضوانا و اسکن قبره من رحمتک ما تعینیه بها عن
رحمت من سواک و هفت مرتبه سوره انا انزلنا بخوانند اگر میت زن
 باشد در جمیع دعاها که گذشت ضمیر مؤنث بیاوردند چنانچه پیش
 نوشته شده است و سندن است که ولی میت یعنی اقرب خویشیان
 او و بعد از آن که مردم بر گردند نزد سر میت بنشینند و با او از بلند
 ان تلقین که گذشت یا ردیکر بکند و اگر دیگر مرثیه کند نیز بخور
 است در اینجا وارد شده است که چون از تلقین را بکنند منکر بدیگر میکند

بیابرو هم تلقین حجتش کردند احتیاج به پرسید ز نیست پین مکر
 و سوال نمیکند مکر و هست عمارت بر سر قبر کردن و بر سر قبر
 ماندن و کچ مالیدن بر قبر مکر قبور انبیا و ائمه صلوات الله علیهم
 و بعضی گفته اند که قبور صلحا و علما نیز این حکم دارد و مکر و هست
 تازه کردن قبر بعد از مندر سر شدن و در خبر است که حقیقتا
 دوست میلارد در دها شکسته و قبرها مندر سر شده را مکر و هست
 در حال خیار و میت را در یک قبر گذاشتن و میت را از بلدیکه
 در آنجا مرده است بشهرهای دیگر بردن مکر می باشد مشرفه ائمه
 معصومین و بعضی استثنای آنرا ذکر اند نقل بمقبره علما و صلحا و اشهاد
 را نیز و مکر و هست بر روی قبر نشستن و راه رفتن مکر و هست
 زیارت قبور که ضرر شود و مشهور است که جایز نیست شکافتن
 قبر مکر در چند صورت یکی آنکه در قبر مال صاحبی افتاده باشد
 دیگر آنکه در زمین غصبی دفن کرده باشند یا در کفن غصبی کفن
 کرده باشند یا دیگر آنکه او را بغسل و کفن در خاک کرده باشند از هم
 پناشیده باشد و مشهور است که جایز نیست نقل مردگان بعد
 از دفن و بعضی استثنای آنرا ذکر اند نقل بمشاهد مشرفه حضرات
 ائمه معصومین را و مشهور است که جایز نیست که بیاز خاک

این کلمه را بگوید تا گناهها ما بین این دو کلمه امر زیده شود و بسند معتبر
 منقولست که هر که مصیبت را بخاطر آورد اگر چه بعد از مرتکب باشد
 بگوید **بِإِذْنِ اللَّهِ وَتَأَلُّفِ الرَّجْعُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ**
أَجْرِي عَلَى مَصِيبَتِي وَأَخْلِفْ عَلَيَّ أَفْضَلَ مِنْهَا ثَوَابَ مَنْ مَصِيبَتْ بَارِكٌ
 باور داده شود و سنتست که دیگران تعزیه ایشان بکند و ایشان را بصبر
 شکیبایی امر کند پیش از در و بعد از در فن و مبالغه در بعد از در فن
 بیشتر است و قل تعزیه آنست که بر و نند تا صاحب عزایشان را به بیند
 و منقولست از حضرت رسول که هر که صبر فرماید نند و هنای را
 در صحرا محشر که همه کس برهنه اند خدا او را حله نپکی از حلهایش
 پیوشاند که موجب بر او گردد و هر که مصیبت نداده را صبر فرماید
 حقیق او را ثواب آن صاحب مصیبت کرامت فرماید آنکه از
 اجراء چهره کم شود و فرمود که ثواب تعزیه و صبر فرمود نهشت
 است مستحبست که صاحب مصیبت تعزیر وضع خود بکند تا
 او را بشناسند جا بر است که به و نند به کردن که نیکبختی است تا نند
 و نوحه کردن بحق جایز است که دروغ نگویند و چهرهها بلان برای
 میت اظهار نکنند و بهتر است که نوحه کرنیاورند و مستحبست که تا
 سه روز دیگران خصوصاً همسایگان بر صاحبان مصیبت ^{طعم}

بفرستند ز پاده از سه روز ماته نکه ند مکرزن که چه ما و ده
 بر شوهر ماته می کند بانکه جامه های رنگین نمی پوشد ز بنت نمیکند
 و سنت مؤکده است زیارت قبر مؤمنان خصوصاً خویشتان و
 چون داخل قبرستان شود بگوید **السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ**
وَالْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا قَرَابَةٌ وَنَحْنُ لَكُمْ لَاحِقُونَ وَبِرْوَالِ
دِيَارِ السَّلَامِ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ رَحِمَهُ اللَّهُ
الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَنَاثِلِينَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ
وَبِرْوَالِ دِيَارِ السَّلَامِ عَلَيْكُمْ أَهْلِ الدِّيَارِ مِنْ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ وَ
رَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتِهِ أَنْتُمْ لَنَا سَافِرُونَ وَنَحْنُ لَكُمْ بَيْعٌ رَحِمَ اللَّهُ السَّاقِدِينَ
مِنْكُمْ وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَنَاثِلِينَ اللَّهُ وَنَاثِلِيَهُ وَرَاجِعُونَ وَدِرَاحِدِيسِيَا
 وارد شده است که هر که نزد قبر برادر مؤمن خود هفت مرتبه انا
 انزلناه بخواند از ترس بزرگ روز قیامت ایمن گردد و بر ولایت
 دیگر خدا و اوصاف قبر را برآورد و سنت است که در وقت خواندن
 دست بر قبر گذارد و رو بقبله باشد و سنت است که این دعا بخواند
اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَنِ جُؤْهِمْ وَصَادِدِ لَيْكِ رِوَا حِمِّمْ وَأَقْوِيهِمْ
مِنْكَ رِضْوَانًا وَأَسْكِرِ الْيَهُودَ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا تَصِلُ بِهِ وَخَدَاتِهِمْ
وَتَوَلِّسْ بِهِ وَخَشَتِهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و بر روایع معتبر

دیگر این دعا بخواند اللهم ارحم غریبه وصل وحدته وانزلها ^{ملا} ^{ملا}
 وامن روعه واسكن اليه من رحمتك ما يستغني بها عن رحمة
 من سواك والحقه بمن كان ^{الشيء} بؤلاه وبر وليت دیگر مستحب است که نزد
 قبر سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل
 هو الله و اية الكرسي هر يك اسه مرتبه بخواند سوره انا انزلناه را
 هفت مرتبه و از حضرت رسول صلعم منقولست كه هر كه در قبرستان
 بگذرد و سوره قل هو الله را بار ده مرتبه بخواند ثوابش را برده گان
 قبرستان بخشد بعد از آن مردگان اجر و ثواب بايد بر وليت ديگر
 اية الكرسي بخواند و ثوابش را هديه اهل قبور كند چنانچه بعد از هر
 ملكي خلق كند كه تسبيح كند بر او تا روز قيامت در عصر روز پنجشنبه
 و جمعه زيارت قبور مستحب است در احاديث معتبره وارد شده است
 كه بر هر كه مصيبي وارد شود مصيبت حضرت سوك را بپا د آوند كه
 صعب تر مصيبتهاست و در اخبار بسيار وارد شده است كه هر كه
 در وقت مصيبت دست بر آن خود زند ثواب و جبط ميشود و نبايد
 كه شپون فرپا د كند و او يلاه و واكلا ه بگويد و در حديث معتبر
 منقولست كه هر كه يك فرزند از او برود و صبر كند بهتراست بر
 او از آنكه هفتاد فرزند از او ماند كه همه سوار شوند و در راه خلد چنان

کنند منقولست که هر که خدادوست میلارد بهترین فرزندان
 او را میگیرد و منقولست که ثواب مؤمن از مردن فرزندش هشتست
 خواه صبر بکند خواه نکند بسند معتبر منقولست که حضرت صادق
 علیه السلام وقت مصیبت یبند عا میخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَمْ يَجْعَلُ
 مُصِيبَتِي فِي رَيْبِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ لَوْ شَاءَ جَعَلَ مُصِيبَتِي اَعْظَمَ مِنْ كَالْتِ
 وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى الْاَمْرِ الَّذِي شَاءَ اَنْ يَكُونَ فَكَانَ وَبَايَدَ كِه مَرْدَكَانَا
 فراموش نکند بلکه در سنگ یشان از اعمال خیر کوتاه گردید و آنچه
 فرزندان و خویشان و برادران مؤمن را میدهد و در دنیا ایشان چشم
 براه اند خصوصاً عا کردن در نماز شب بعد از نمازها فرضیه و در
 مشاهد مشرفه و پدر و مادر زنده بوده از دیگران باید عا کرد و اعمال
 برای ایشان بعمل آورد که در خبر است بسا فرزندی که در حال حیات
 پدر و مادر عاقتان باشد بعد از فوت ایشان بگوگرد بید
 اعمال خیری که از برای ایشان بعمل آورد بسا فرزندی که در حال حیات
 پدر و مادر زنده کار باشد بعد از فوت ایشان عاقتان کرد بید آنکه
 خیر برای ایشان بعمل آورد عمر و خیر برای پدر و مادر و سایر خویشا
 آنست که قروض ایشان را ادا کند ایشان را از حقوق خدا و خلق بری گرداند
 و حج و سایر عبادت که از ایشان فوت شده باشد سعی کند استجاره ببرد

تبرع بعمل آورد و در حدیث صحیح منقولست که حضرت صادق
علیه السلام در هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای پدر و مادر خود
دو رکعت نماز میکرد در هر رکعت ^{اول} ثانی از نماز و در هر رکعت دو ^{بار} انا
اعطاک الکوثر میخواندند و بسند صحیح منقولست از حضرت
صادق علیه السلام که بسا باشد که میت در تنگی و شدتی بوده باشد و حقیق
بر او وسعت دهد و تنگی از او بردارد پیر یا کوبند که این فرج تبار
داد بسبب نیازیست که فلان برادر مؤمن بر او کرده و او پرسیده که میت
دو رکعت نماز میتوان کرد فرمود بلی که میت در میشود و فرج میباشد
بدعا و استغفاری که بر او کنند چنانچه زندگاشاد میشود بهر یک که
او زندگ فرمود که بر میت داخل میشود در قبرش از روز و روز و
تصدق و سایر اعمال خیر و دعا و ثواب اعمال بر کسی که کرده و
برای مرد هر دو نوشته میشود و در حدیث دیگر فرمود که هر که از مسلمان
برای میتی عمل صالح بکند خدا ثواب او را مضاف میکند و میت
با این عمل منفعه میبرد و در روایتی آمده است که هر گاه شخصی به
نیت میتی تصدق بکند ^{حقیق} اجرش مثل علی علیه السلام میباشد که هفتاد هزار مال
بزد قبر او میبردند هر یک طبقی درست دارند از نعمت الهی هر یک
با او میگویند ^{سلام} علیه السلام و دست خدا این هدیه فلان مؤمن

شریک

برای تویس قباور روشن میشود و حقنغ هزار شهر در هشتاد و گز
 میفرماید هزار خور باو تزویج میکند هزار حله باو پوشاند هزار
 حاجت و رار و امیکرداند در حدیث معتبر منقولست که شش چیز
 بمؤمن مهترسد بعد وفات و اول فرزند بکه از جهة او استغنا کند
 دو به مصححی یا کتابی از نکت علی که از او ماند مردم بعد از و بخوانند ستم
 درختی که بکار و مردم از آن نفع یابند چهارمی که جاری سازد پنبه هیلکه
 حفر نماید که خلوت خدا از و منفع کردند ستم که مردم میان عمل نمایند از
 ارشاد و هدایت خلق یا تصنیف کتب مانند آن **باب چهارم در**
 مجملی از احکام زکوة و خمس و اعتکاف و در آن سه فصل است
فصل اول در زکوة است و ایان و حدیث بر وجوب آن و عقاب
 ترک کندن آن بسیار است از آن جمله حقنغ میفرماید وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ
 الذَّهَبَ الْفِضَّةَ وَالْأَنْفِقُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
 بَوْمَئِذٍ عَلَيْهِمْ نَارٌ رَجَّهْتُمْ فَنَكُوتِي بِهِمَا جِاهَتُمْ وَجَنُوبُهُمْ وَ
 ظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فُذِّقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ
 یعنی آنکسانیکه جمع میکنند طلا و نقره را و حقوق الهی نمیدهند
 و در راه خلاصت نمایند پس بشارت هایشان از عذاب در ناک
 در آن روز بر سرخ میکنند این طلا و نقره را در آتش جهنم و داغ کنند

بانها پيشانها و پهلوها و پشتها ايشان را و با ايشان گویند که اينست مالها
 که از بر خود جمع کردید الحال بچشید عذاب آنها را و از حضرت
 صادق علیه السلام منقولست که هر که نهد قبرا طی زکوة که بیست و یک کپا
 است و نه مؤمن است و نه مسلمان و در وقت مردن استغاثه
 میکند که مرا بر گردانید بدنیا تا زکوة را بدم چنانچه حقیق فرموده
 حتی اذا جاء احدکم الموت قال رب انزعونی عنی عن عملی صلیحاً فیما
 ترکت یعنی تا وقتی که بماید احدک از ايشان را مرگ کو بد پروردگار
 بر گردانید مرا بدینا شاید عمل شایسته بکنم در آن مال که بعد از خود
 گذاشته ام و از حضرت سید المرسلین و ائمه طاهرين صلوات الله علیهم
 اجمعین بطرق صحیحه منقولست که کسی که طلا و نقره داشته باشد
 زکوة از آن نهد حقیق او را در روز قیامت حشر خواهد نمود
 زمین لغزنده که پایند نشود بر آن و مسلط سازد بر او و پاسبه را که در
 ازارها دیکر عظیم تر است در عقاب و در آرزوی گویند تا چون
 باو برسد و اندک از آن خلاصی رود دست خود بدندان او دهد پس
 بدندان بکشد او را مانند شیر نری که بر چیزی دندان فرو برد پس
 طوقی گردد در گردن او و اینست معنی قول حقیق سبط کون ما
 یحلوا به يوم القيمة یعنی بزودی طوق گردانند گردن ايشان آن

چهره ترا که بخاک ریزند ز دنیا بان و در راه خدا ندادند در روز قیامت
هر کس شتر یا گاو یا کوسفند داشته باشد زکوة آنرا ندهد حقیق
حسب کند و در صحرا لغزنده و پامال کند و راه هر حیوان شکافند
سمیسم خود و بکنند و در بدن و نبش هر صغار هری بزهر خود و هر که
ز رعیت اشنه باشد یا باغ خرما و انگور داشته باشد زکوة آنرا نداد
باشند آن قطهار منبر یا تا طبقه هفتم طوق کرده در گردن و اندازند
و آنهم آتش کرد تا روز قیامت بروایت معتبره بگرهر که زکوة مالش
ندهد حقیق آن مال را از دهها گرداند در گردن او که در ما غسل بخورد
و کوشش بدندان برد تا از حسا خلافت فارغ شوند در حدیث
دیگر حضرت صادق علیه السلام فرمود که هیچ مالی در صحرا یاد در نماند
نمیشود مگر به ندادن زکوة و حق تعالی مبهتر میاید مثل آن بزنیف
أَمْوَالُهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةِ أَنْبَتِ سَبْعِ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ
سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ يَعْنِي مِثْلَ جَمَاعَةٍ كَوْنِ
و نمایند مالها خود را در راه خدا زکوة و خمس جهاد و حج و غیر آنها
دانه ایست که بر وی دانه هفت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده
که هفصد برابر میشود و حقیقاً مضاعف میگرداند باضعایین
از بر آن هر که خواهد ایات اخبار درین باب بسیار است آنچه مذکور

شد بر آن

شد بر ایکی که ایمان بخدا و رسول داشته باشد کافیت ناما الحی
 که در آنها زکوة واجب میشود نه جنس است **اول** طلا هر گاه مقدار
 بیست اشرفی بوده یا شد سکه داشته باشد یکسال بماند که بدل
 نکنند تغییر دهند مقدار چهار یک نرا بزکوة می یابد و بعد
 از آن هر چهل اشرفی که زیاده شود بعد از سال چهار و یک می یابد
دوم نقره است هر گاه به دو بیست رهم برسد که تخمینا دوازده هزار
 و ششصد و بیست و پنج باشد موافق زمره دانگی سکه داشته باشد
 یکسال بحال خود بماند بعد از سال چهار و یک می یابد و همچنین هر
 چهار رهم زیاده شود که دو هزار پانصد بیست و بیست باشد یک اثر
 میباشد **سیم** شتر است و نصاب آن دوازده است **اول** پنج شتر است
 و در آن یک کوسفند **دوم** ده شتر است در آن دو کوسفند است
 پانزده شتر است در آن سه کوسفند است **چهارم** بیست شتر است
 و در آن چهار کوسفند است **پنجم** بیست و پنج شتر است و در آن پنج
 کوسفند است و کوسفند بکه دهند بهتر است که هفت ماهه پاد رهنست
 باشد که آن شتر اگر کوسفند دهد اگر ندهد یکساله پادرد و پاد
ششم بیست و شش شتر است باید شتر ماده یکساله پادرد و بدهد
 و اگر نداشته باشد شتر نر دو ساله پادرسه بدهد **هفتم** سی و شش

چهل

است باید که شتر ماده دو ساله پاد رسه بدهند **هشتم** چهار شش
 است باید که شتر ماده سه ساله پاد چهار بدهند **نهم** شصت و یک
 و باید که شتر ماده چهار ساله پاد پنج بدهند **دهم** هفتاد و شش است
 و باید که شتر ماده دو ساله پاد رسه بدهد **یازدهم** نود و یک است
 دو شتر ماده سه ساله پاد چهار بدهند **وزدهم** صد و بیست و یک
 و هر چه زیاد شود در هر پنج شتر ماده سه ساله **هیند** و در هر چهار شتر
 یک شتر ماده دو ساله میدهد **چهارم** کاواست در هر سو کاوا یک
 کو ساله ماده یا نر یکا له پاد رسه و **هیند** و در هر چهار کاوا یک کاوا
 پاد رسه **هیند پنجم** کو سفند و در هر چهار کو سفند **یک** کو سفند واجب است
 و در صد و بیست یک کو سفند و کو سفند است در صد و بیست
 یک کو سفند سه کو سفند واجب است و در سیصد و یک کو سفند
 است که چهار کو سفند بدهد چون **پنجاه** صد رسد هر چه زیاد شود
 از هر صد کو سفند یک کو سفند **هیند** و در زکوة هر یک از شتر
 و کاوا و کو سفند شرط است که در علف تاج چریده باشند و تا
 سال پس اگر علف مملوک خورده باشند زکوة واجب است و اگر بعضی
 از سال چریده باشند بعضی علف ملک خورده باشند احوط
 است که اگر چریدنش بیشتر بوده باشد زکوة بدهند **پنجاه** تا **شصت**

دو ساله

میخورند حساب نمباید کرد بنا بر مشهور و احتیاط در آنست
 که از روزی که منولد میشوند حساب کنند در طلا و نقره و چو^{الثقل}
 همه شرطست که سال برایشان بگردد و سال زکوة یازده ما است
 چون ماد و از دهم داخل شدن زکوة واجب میشود و در گاوشتر^{سبت}
 که کارکن نباشد پس اگر بار کنند یا خوش کنند زکوة واجب نیست و
 و کوفتند بزرا بر سر هم حساب میکنند گا و کاو پیش بر سر هم حساب
 میکنند شتر و ماده و لول بر سر هم حساب میکنند **ششم و هفتم و هشتم**
و نهم کدم و جو و خرما و مویز است و شرطست که هر یک بنص
 برسند نصاب صد و هفت من و پنجاه درم است بسنک تبریز
 و انکور هر گاه نصاب بیست و یک باشد حوط آنست که زکوة دهند
 و شرطست که این غلات در ملک او مجد نصاب رسیده باشد پس اگر
 کدم جو را بعد از درو کردن بخرد زکوة بر فروشند واجبست
 اگر زمین را اجاره کرده باشد زکوة بر مستاجر واجب میشود
 اگر نماز عه بکند بنصف یا ثلث یا ربع پاد چهارم شان زکوة حصه
 مالک بمالک واجبست زکوة حصه عاملین حامل اگر یکصد
 تنهائی بنصاب رسیده باشد پس اگر زراعت باغ از آب باران یا آب
 روان یا آفتاب یا آبی یته خود باشد ده یک میدهد اگر از دست

یا کا و آب خورده باشد بیست یک ^{هیند} و اگر از هر دو خورده باشد
 بیشتر اعتبار دارد و اگر هر دو مساوی باشد پانزده یک ^{هیند} و بقوی آنست
 که بغیر از خراج پادشاه چیزی از چوب زراعت بدر نکند در دادن
 زکوة و چون اکثر علما بر آنست که تعلق زکوة بانگور در وقت غوره
 شدنست پس احوط آنست که اولاً در باب خیر را بپا و برند که تمهین
 کند مبهوه باغراچه مقدار راست و با خود مقرر سازد که باز نسبت
 زکوة خواهد داد تا آنچه خورد از غوره وانگور حلال باشد بلکه آنچه
 بردارد بکشد و حساب نکند دارد یا آنچه بردارد عشر غوره را بدهد
 و همچنان کند م وجو و قتی که دانه به بند و بعضی از علما گفته اند
 که زکوة واجبست در جو بی مانند برنج و ماش و نخود و در و اما مثال
 اینها بنصاح و کندم برسند بهما شرط و مقدار یک که گذشت
 مشهور آنست که زکوة اینها ^{سنتیک} در مادیان که در علف مباح چرا
 کنند سال بر او بکنند زکوة ^{سنتیک} پس اگر پدر و مادر شرعی
 باشند در سالی و اشرفی و چهار نیک و نبی بدهند اگر با او باشد که بگو
 از پدر و مادر شرعی نباشند یک اشرفی بدهند در زکوة تجارت
 جمعی جو بی قایل شده اند و مشهور آنست که ^{سنتیک} آن مالیت
 که مالک شود آنرا بعنوان معاوضه و در وقت مالک شد قصد

اكساب تجارت داشته باشد و ميبايد كه قيمت آن بكي از نصاب
 طلا و نقره برسد در تمام سال بر نصاب باقى باشد در تمام سال
 از مایه كم نشود كه يا مایه بپوشد و اگر چند سال بگذرد كه مایه
 در كجى باشد **سنتك** كه زكوة يكساله را بدهد و اگر بر مایه باقى شلبد
 هر سال چهل يك را میدهرد اگر معاوضه كند و ايشان سال بقصد
 خلافت و احوط آنست كه باز بدهد **سنتك** كه در وقت دروگرد
 اگر فقرا حاضر باشند هر فقیر بر او سنه كند مبدهد هر قدر در
 دستش در آید در وقت خرم او انكور يك مشت بدهد
 و بزكوة حسبانكند و بعضى واجب نسته اند احوط آنست كه
 نكند اما مستحقين زكوة پرهشت طایفه **اندا اول و دو و سوم**
 فقرا و مساكين و ايشان آن كسانيكه قوت لیا نه خود و عيال
 نداشته باشند قادر بر كسب نباشند كه معاش خود و عيال خود را بان
 توانند كز آید احوط آنست كه صلح باشند و كذا وسایل بگف نباشند **سليم**
 كسى است كه امام عليه السلام نصب ميكند بر او گرفتن زكوة و حصه
 باو میدود در بنفان آن نمى باشد غالباً و همچنين **چهارم** كه مؤلفه
 قلوبهم اند در بنفان نمى باشند غالباً **پنجم** صرف كردن در **اندا** كند
 مثل آنكه اقائى غلام خود را مكاتب كند است كه مالی بدهد آزد شود

ولو عاجز باشد زداد آن اگر براقا واجب باشد باید که قدر بمال
 کتابت و حنا کند الا دیگران از زکوة حصه باو بدهند باقی
 خود بدهد از اذ شود یا غلامی که از دست قادر تعب شد بماند
 افعال زکوة بخزند و از اذ کند **ششم** قرض ارا نذ که قرض کرده باشد
 و در معصیت صرف نکرده باشد رد قرض ایشان میسوزد
هفتم فی سبیل الله یعنی صرف راهها خلا مانند جهاد فی سبیل الله
 و یاری حاجتا و ذابان ائمه معصومین علیهم و بنای مسجد
 و پلها و امثال اینها و بعضی گفته اند که مخصوص جهاد است در
 زمانیکه جهاد خوب باشد ابن حوط **هشتم** ابن السبیل است و آن کسی
 که بغیرت فدا داده باشد خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد آن
 مقدار باو دهند که بخانه برسد اگر سفرش معصیت نباشد باید که
 کسی باو زکوة دهند غیر مؤلفه اشاعره باشد الحوط است که اجتناب
 از گناهان کبیره کند خصوصا شراب خوردن دیگر شریک است که در
 التفقہ مالک نباشد مثل پدر و مادر و جد و جد هر چند بالارود
 و فرزندان فرزندان زاده کان هر چند پائین روند و زنی و پسر و مهر
 است که زکوة را بخویشان پریشان بدهند غیر آنها که مذکور شد اگر کسی
 داشته باشد و غیر سید زکوة بسید نمیتوان داد اما سید زکوة

خود را بسید غم سپند هر دو میخوانند و غم سپند حوط است که بیرون
 هم ندهد بهتر است که زکوة را بنزد محمد یا علی که مصارف آن کوه را
 دانند ببرد که او بمصر برساند **فصل دوم** در پناخمس است **دانکه**
 خمس در هفت چیز واجب میشود **اول غنیمت** که از کافران بگیرد در جنگ
 خواه در جنگ که باشد خواه بیرون **دوم** معادز است مانند طلا و
 نقره و مس و سرب یا قوت و زبرجد و سمره و عنبر و قهر و نفط و کبریت
 بعد از آنکه خرج بیرون آوردن بدرود و پنجیک آنرا باید داد و
 مشهور است که نصبا ندارد و بعضی گفته اند که نصایر یک پنا است
 تا بیک دینار نرسد خمس واجب نیست و بعضی بیست دینار گفته اند
 یعنی بیست شرفی که نصبا اول طلاست که کمتر تا آخرین با این قایل
 شده اند خالی از قوت نیست و اگر چند کس شریک باشند باید که حصه هر یک
 جدا بنصا برسد **سبب** کجاست یعنی مالیکه در زمین پنهان کرده باشند
 پس اگر کجی را در بلاد کفار پنهان کند و انجام مسلمان نباشد هر چند سکه
 اسلام داشته باشد باید در اسلام پنهان کند سکه اسلام نداشته
 باشد به بیست دینار یعنی شرفی برسد اگر طلا باشد خمس آنرا میدهد
 و اگر نقره باشد به دو بیست درم برسد که موافق زده دانگی و از هر
 و شش صد دینار است اگر غیر طلا و نقره باشد قیمت آن سکی از این

دو مقدار برسد و اگر سکه اسلام داشته باشد یا علامتی که در دست
 کند بر آنکه از مسلمانان بوده است مشهور میان اهل آنست که حکم لفظ
 دارد مبادی که یکسال تعریف کند اگر صاحبش پیدا شود بصلحش
 بدهد الا بخیر است میان مالک شدن و تصدق کردن و بائنانکه
 نگاه داشتن و اگر رد و صورت اول صاحبش پیدا شود و رد
 نباشد عوض بدهد و ظاهر آنست که اگر از روی مزین یافته است
 لقطه است اگر در زمزمین بوده است یکجست خواه اثر لایم
 داشته باشد خواه نداشته باشد جمعی این قابل شده اند خالی از
 قوه نیست و اگر کین در زمزمین خود بیاید که از پدیده باور سید با
 از دست اگر خمس آنرا بدهد احوط است و اگر زمزمین را خرید باشد غیر
 میکند بیایع نزدیک و در آن نشانی بدهد که ظن صدق ایشان
 حاصل شود بایشان میسر علی المشهور و الا از دست و باز احوط
 آنست که خمس آنرا بدهد اگر همین حیوان بجزد چون شتر و گاو
 و در شکر او چیزی بپاید تعریف میکند بیایع و اگر نشان ندهند
 از دست و احوط اخراج خمس است و اگر در شکر ماهی چیزی بیاید
 خمس میدهد احوط و باقی از دست و بان ملحوظ کرد حیوانان
 شکاری مانند هوس و اگر محتمل باشد که در خانه مالک سابق

خورده باشد احوط آنست که تعریف و بکند چهار چهره است که
 بغوص ز در با بیرون آورند مانند مروارید مروان و نصاب
 دران معتبر است و مشهور آنست که نصابش یکدینار است **عنه**
 یک شرفی تمام وزن و بعضی بیست دینار گفتند و اگر چند تیر در
 آورده رادر نصاب با هم خستامیکند هر چند رما بین ترک غوص کرده
 باشد علی الاحوط و اگر چند کس شریک باشند حصه هر یک بیست
 نصاب رسد اگر غنبر از در با بغوص در آورند حکم مروارید از
 و اگر از روی آب با ساحل بردارند مشهور آنست که حکم معدن
 و احوط آنست که بهر حال خمس آنرا بدهد رعایت نصاب دران
 نکند **پنجم** فاضل مونه سالیانه است زار باح تجارتها و زلفها
 و جمیع کسبها و مشهور آنست که در مپش و نجشش و هدیه خمس
 نمیشد و خروج سالرا که بیرون میکنند قدر وسط مناسب
 حال آن شخص اعتبار کرده اند پس اگر اسراف کرده باشد خمس آن
 اسراف کرده است بیرون نمیکند و اگر بر خود تنگ گرفته باشد آنرا
 بیرون میکنند علی المشهور و احوط آنست که از هر چه زیاده
 آمد باشد بدهد بلکه نهایت حیث آنست که هر چه حاصل
 شود و خرج بکنند در بادی بر او و بر بزرگتر خمس بدهد و اگر در پیش

سال آخر آنجا صرف ربه واقع شود مثل خرج کدخدائی و حج بپند الله
 و زیارت رسول ائمه معصومین علیهم السلام و امثال اینها هر چه بایفد
 وسط بهرون میکند همچو بقع دیانت زیادتیها که ظلمه میکنند
 جمیع را بهرون میزند و خمس بقیه را میدهد انبوا الصالحات
 الله قایل شده است که در مشا و هبه و هدیه نیز خمس واجبست
 و در حدیث صحیح وارد شده است که اگر از شخصی چیزی بزرگ عظیمی باو برسد
 یا مهربانی از جانی که کمان نداشته باشد باو مهربان مالی از دشمنان
 دین باو برسد خمس میباید داد و عمل باو نیز وایت حوط ^{سبب} **ششم** منبت
 که بهرون باو فضل نیا و محو سوز مسلمانان بخند خمس آن زمین را نیز
 قیمت ترا بارضا میگیرند و اگر خانه یا باغ را بخند مشهور و پیک
 علماء آنست که خمس زمین آنها را میگیرند و اکثر قدماء علماء منقض
 این نوع خمس نشدند **هفتم** مال حلالیست که مخلوط باشد بحرام
 و صاف آنرا نماند و مقدار حرام را نماند خمس میدهد بقدر سادادت ^{عشر}
 ایشان و بعضی آنرا مخصوص ساخته اند و بعضی گفته اند که بساده
 نمیتوان داد و ظاهر اهرم و میتوان داد و اگر بشرف بدهند ^{هفتم}
 و اگر مقدار حرام را در صاف نماند آن مقدار را واجبست که
 بصاف بشود و اگر صاحب آن مقدار را نماند بصاف یا اصل

که بعضی گفتند که در این صورت خمس را حمله هلد و بعضی گفتند که
 آنمقلد را که علم دارد بصاحب میدهد ما بقول با صاحب صلح کند
 و این حوط است و اگر مقدار براند صاحبش نداند سعی کند تا صاحبش بداند
 هم رساند و اگر هم نرسد از بر او تصدق میکند و این صورت صورت
 اول مستی است بر ذممه و اگر خمس بد هدیه تصدق کند کل را با
 بعضی و بعد از آن صاحبش پیدا شود که آیا باید باز بصاحبش بد هدیه
 و احوط آنست که بد هدیه و اما مستحق خمس مشهورین اعمال آنست
 که شش حصه میشود چنانچه ظاهر آیه کریمه است و حصه خلد
 صلی الله علیه و آله و ذوی القربی نصف خمس است بعد از حضرت
 رسول صلعم از امام زمانست و نصف یک سه حصه میشود که
 بیست اسات و مسکین اسات و اسبیل اسات میدهند و مراد از سید موافق
 مشهور کوی است که منسوب باشد از جانب پدر بعد از اطلب و تقیر
 مسکین و بن السبیل از زکوة گذشت در بیتم احوط آنست که پرورش
 باشد از السبیل آنقدر هیند که بشهر خود رود و از احاد معتبر
 ظاهر میشود که در زمان حضور امام علیه السلام جمع خمس را بخدمت
 آنحضرت میرسد حضرت نصف را خود بر میداشند و نصف را بان
 سه فرقه اسات میدادند که مذکور شد و هر یک بقدر کفایتشان

در يك سال مهلادند آنچه زباده می مد یا خود بر میداشتند و اگر
 وفات می کرد انحصه خود تمه را میدادند و ایشان بمنزله عیال امما
 علیه بودند در روز غیبت حوط آنست که حصه سادات و ابعالم
 عادل شناعشی بدهند که سادات برساند بقدر احتیاج ایشان امما
 نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت در روز غیبت خلافت است
 و مشهور آنست که بعالم عادل بیاورد که بر سبیل تمه یا این آنحضرت
 سادات بدهند اگر چیزی زیاد آید حفظ کند و بعد از خود بعالم
 عادل دیگر بدهد اگر رسید پریشانی بیابد او بدهد الا از بر
 آنحضرت ضبط کند این قرضها در این زمان بسیار نادراست زیرا که
 سادات پریشان بسیارند و خمس دهندگان کم اند و جمعی گفتند که در
 روز غیبت ائمه علیهم السلام این حصه را بر شیعیان حلال کردند
 و این سخن بوجه از برای آنکه آنحضرت صاحب الامر صلوات الله علیه و
 صریحی نرسیده که بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلاف ظاهر است
 زیرا که در زمان غیبت صغری که هفتاد سال و کسری بوده نایب آنحضرت
 اعنی عثمان عمری پسر و محمد و حسین بر و علی بن محمد سمری
 رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس از شیعیان میگردید
 و بفرموده حضرت عیسی در مهلادند ظاهر آنست که در این زمان نیز

نایب عالم آنحضرت که علمای ربانی و محدثان که حاملان علوم ایشانند
باید بپزند و بیادان که عیال آنحضرتند برسانند الا باید سادت
که اشرف خلقند با از کسنگی بمهرند با سایل بگفت شوند
و از همه کس فریبند باشند هر که زکوة و صدقات واجب بر ایشان
حرام است و خمس را بعوض بایشان دادند بسبب اختلاف که در میان
علمای هم سپیده است و بعضی از علمای عصر که اغنیاء و اجرت دادند
ترفع خمس را عت نه شده است که اکثر سادات بفق و فاقه میکنند
و حقوق ایشان واجلا دایشان بر ذمت اغنیاء میماند بر تقدیر
امام علیه السلام برایشان رحم کرده باشد در زمانها ثقیه و خوف تقوی
که از خلفا جور برایشان واقع میشد حلال کرده باشد ایشان چگونگی
بر خود هموار میکنند که عیال و خویشان و اقارب امام علیه السلام خود را
از فقر و اضطرار بریند برایشان رحم نکند باز در قیامت امید
شفاعت زایشان داشته باشد در حال آنکه فرموده اند که بدترین
احوال مردم در روز قیامت وقتی خواهد بود که صاحبان خمس بر
خیزند و بگویند پروردگار را خمس خود را میخواهیم و حضرت صادق
علیه السلام فرمود که من یکدیگر هزار شما میگویم و حال آنکه مال من
از همه اهل مدینه بیشتر است و نمیگویم مگر از شما که پاک شوید

۱۱

کانه از حقوق ما و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر
 احسا با حدی از اهل بیت بکنند من مکافات میدهم و در قیامت
 و اکثر علما بر آنند که اگر صاحب مال خود حصه امام را بابت دهد بری
 الذمه نمیشود مگر آنکه دستش بعالم محدث عادل نرسد بکنان فقیر
 هه خمس این حکم دارد **فصل سیم** در بیان فضیلت و کیفیت اعتکاف
 است اعتکاف مکتبی است در مسجد جامع جمعه عبادت و استت مؤکده
 است بمقتضای آیات انجا خصوصا در دهه اخرا مبارک و رضا
 چنانکه حضرت سید المرسلین صلعم همیشه در دهه اخرا مبارک و رضا
 اعتکاف مینمودند مگر یکسال که در آن جناب بدو واقع شد در سال و نیم
 بیست و نوزده اعتکاف داشتند ده روز قضا سال گذشته ده روز
 اداء و از آنحضرت صلعم منقولست که اعتکاف در دهه اخرا بر است
 باد و حج و عمره و اعتکاف بند و شبه آن مانند عهد قسم
 اجاره دادن خود بغير واجب میشود و اگر برید واجب باشد نکرده
 باشد احوط آنست که پیر بزرگ قضا کند و بعضی گفتند که بعد از
 نیت شروع کردن واجب میشود و بعضی گفتند که روز سیم و چهارم
 میشود و همچنین ششم و نهم و دهم و یازدهم و هر چه بالا
 رود با آن نسبت و بعضی گفتند که مطلقا واجب نمیشود تا آنست

و جوب بهل نیاید بن قول قویست و احوط که در اول شب تمام کند
 تجدید نیکند بقصد قربت و مستحب است که معانف شرط کند
 پروردگار خود که اگر او را مابقی عارض شود بهرون تواند
 رفت از اعتکاف و ظاهر جمعی آنست که جایز است که اشراط رجوع
 باخیار و تفشید بعارض مانع و بعضی در بن مضایقه کردند
 ظاهر عارض مانع اعم از عارض و ریسیت و محل این شرط در اعتکاف
 سنت نزد نبوت اعتکاف و دخول آن و جماعی از اصحاب ذکر کرده
 که محل آن در اعتکاف واجبند گرفتن صیغه نذر و خالی از
 اشکال نیست و قاعده شرط آنست که نذر عارض یا مطلقا اگر خواهد
 رجوع تواند کرد و اگر چه در روز نسیم باشد فایده دیگر آنکه اگر اشراط
 رجوع کند قضا بر او واجبست و اما مکان اعتکاف جمع از اصحاب گفتند
 که در غیر مسجد کربلا و مسجد مدینه و مسجد بصره اعتکاف نمیشد
 و بعضی محای مسجد بصره مسجد مدینه گفتند بعضی هر دو را گفتند
 و خلاف در بن نایب است و مسجد مدینه کویا در رین زمانها معلوم
 نیست و مسجد بصره در بن اوقات در بیابان واقع است و اعتکاف
 در آن مشکل است و گفتند مراد مسجد که و مدینه آنقدر است که در
 زمان حضرت رسالت صلی الله علیه و آله مسجد بوده نه آنچه بعد از آن



الحاق کردند و ظاهر در هر مسجدی معی اعتکاف توان کرد و مراد بمسجد
جامع مسجد بزرگ است در بلد که در اینجا نماز جماعت کنند مخصوص
محلّه نباشد از اکثر محلات شهر یا بنا برای قامت جمعه یا جماعت حاضر
شوند که منعده باشد مثل مسجد جامع عبا و مسجد هاشمی در اصفهان و
انها مثل مسجد نور و مسجد عباسی در محل تامل است احوط است
که اگر در مکه و مدینه و کوفه باشند در غیر آن مساجد مخصوصه
واقع سازند در بلاد دیگر احوط است که در مسجد کبر بلد که مشهور
باشد بجای آورد و اگر در مسجد بزرگتر شهر باشد احوط است غایب
است که قصد کند که اعتکاف میکند درین مسجد اگر مطلوب شارع باشد
بعنوان اعتکاف مقرر فیها و الا در مسجد عبا و دیگران از برای رضاه
خدا قربه الی الله و شرط است در اعتکاف لبث سه روز یا بیشتر مشهور
است که در شبان داخلند و بعضی گفته اند شب اول نیز داخل
است احوط است که نزدیک بغروب افنا ^{بیت} اعتکاف کند تا شام
روز سیم و اگر تا صبح روز چهارم قصد کند نهایت احتیاط است
شرط در اعتکاف که معتکف وزه باشد خواه سنت و در باید بر
کافی باشد که خصص ایشان در روز هفت روز سنت شرط است مانند شوهر زن
و مالک بنده و احوط است که فرزندان در خصص پدر و مادر اعتکاف

سنت نکند و نماز با هر خست هم آرد و بر عکس طایع نماز نیت
 در اعتکاف شرط است ظاهر اقصا در بیت کفایت و واجبست که
 بیرون نرود از مسجد بکه اعتکاف میکند بدون ضرورت
 مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد یا عبادت بها مؤمن با حاضر
 بجانه مؤمن یا قضا حاجت مؤمن یا بر حاجت ضرورت خود مانند
 بیت الحار رفتن و غسل جنابت اگر محظوم شده باشد در غسل
 بنا بر قول باسبغنا آن و سایر اغسال مستحبه اگر در مسجد نخواند
 شکلی هست مشهور است که نمی توان کرد و همچنین جایز است
 بیرون رفتن از برای تحصیل آب نان و سایر ضروریات
 اگر کسی ندانسته باشد که برای تحصیل نماید همچنین جایز است
 بیرون رفتن از برای کواهی دادن و گواه شدن
 اگر دیگری باشد بتوان در مسجد بجا آوردن و چون بدو رود
 جای نشیند تا بر گردد مسجد بهتر است که در زیر سقف نرود
 تا ممکن باشد از راهها نزدیک تر بطلب برود و بیت الحار نزدیک
 تر رود و اگر ممکن باشد توقف بسیار نماند از ضرورت طایع نماز
 و چون وقت نماز شود نماز در جاد بیکر غیر آن مسجد که محل
 اعتکاف است نکند مگر در مکه معظمه که در همه جای میخواند

و اگر وقت ننگ شود در بجاد بگره میبندند کرد و اگر سه هوا از مسجد بیرون
 اعتکاف باطل نمیشود مگر آنکه زمان بسیار بگذرد که او را معنکف
 نکوبند و همچنین اگر جبراً او را بیرون بردند احوط آنست که جزو بد
 از مسجد بیرون نکند و بعضی منع کردند از رفتن بیام مسجد و ظاهر
 اگر داخل مسجد باشد قصود ندارد **بدانکه** حرامست بر معنکف جماع
 کردن با زنان در روز و شب و همچنین حرامست بوسیدن بشهوت و دست
 بردن او و مالیدن بشهوت و احوط اجتنابست از هر دو و اگر چه بشهوت
 نباشد حرامست منی کردن اگر چه بگفتگو باشد هر گاه عادت آن
 باشد که از منی آید بسبب آن و احوط آنست که بعثت دست بر ذکر
 نمالد حرامست بوی خوش کردن و کل بوئیدن هر کلبه که باشد علی
 المشهور و باید جدان نزاع با کسی نکند و احوط آنست که مباحث علمی
 نیز نکند مگر بقدر اظهار حق و خریدن و فروختن ~~مگر بر کس و در یک~~
 خود و عیال خود و احوط آنست که وکیل از برای خود قرار دهد که اینها
 بکند و احوط آنست که مطلق معاملات خود را واقع سازد حتی
 عقد نکاح را و جمیع آنها که در اعتکاف حرام است و روزها و
 شبها همه حرامست مگر خوردن و آشامیدن که در شب حرامست
 نه در روز و هر چه روزه را باطل میسازد اعتکاف را نیز باطل

میکند اگر در روز بفعل آورد در شب فطار میتواند کرد
 و مفطر از غیر جماع و استمناء میتواند ساخت و اول جنابت است
 از غیر اکل شرب اگر جماع کند باطل میشود اعتکاف و کفاره میدهد
 اگر اعتکاف واجب باشد در روز اول در وقت اعتکاف سنت
 خلاف است و حوط کفاره است اگر چه در شب واقع شود و احوط
 آنست هر چه روزه و باطل میکند اگر آنها در روز واقع سازد
 کفاره بدو احتیاط و کفاره بند اند کرد نیست اگر تواند الا در
 ماهی در پی روزه گرفتن و الا شصت مسکین را طعام داد و بعضی
 گفته اند که مخمراست میا اینها و اول حوط است بلکه اظهر پس اگر در
 شب واقع شود یک کفاره میدهد و اگر در روز و نماز رمضان واقع شود
 دو کفاره میدهد یکی مرتبه و دیگری مخمزه و بعضی گفتند اگر در
 روزه غیر نماز رمضان واقع شود باز دو کفاره میدهد و آن بیوجه است
 و بیع و شرا و سایر محرمات غیر از جماع سبب بطلان اعتکاف نمیشود
 و در بطلان باستمناء و کفاره سبب آن خلافت و احوط اتم
 است کفاره اگر در شب واقع شود و اگر در روز واقع شود استمناء
 باطل کند اعتکاف البته و کفاره میدهد احتیاط و احکام اعتکاف
 بسیار است و آنچه ضرور بوده گفتا کردیم **خاتمه** در بیان کفارات

است بدانکه کفاره برد و نفع است **اول** کفارات احوامح و عمرو
 انزاد در ساله حج بیان کرد ببرد **و** بجز سایر کفارات است تا آنها بسیار
 است بعضی منفق علیه و بعضی مختلف فیه و بعضی واجب و بعضی
 سنن و بعضی بترتیب بعضی بترتیب همه را باید که بزرگ بر سبیل اجمال
 برای طالبان ادراک سعادت ابد و محضلان نجات عقوبات خروی
 بیان می نماید **اول** کفاره افطار روزه نامبارک رمضانست
 و آن واجب میشود بخوردن و آشامیدن چیزی که خوردن و آشامیدن
 آن متعارف معناد باشد اتفاقاً و در غیر معناد خلقت و اشهر و اقوی
 و جویت و جماع کردن در قبل از اتفاقاً در بر زن علی الاقوی و با
 ماندن بر جنابت عمل تا طلوع صبح علی الاقوی و بخوابیدن با جنابت
 نیت غسل تا صبح علی الاحوط و بخوابیدن بعد از بیدار شدن بکثرت
 یا زیاده تا صبح علی الاحوط و برسانیدن غبار غلیظ بجلق بنا بر
 قول جمعی و طلبیدن کردن و دست بازی کردن یا مکرر نظر کردن
 بر زن نامنی نباید علی الاحوط و به قی کردن عمل بنا بر قول بعضی و
 کردن و شیفه عمل کردن بنا بر قول بعضی بدروغ بستن بر خلاق
 رسول و ائمه علیهم السلام بنا بر قول بعضی و بر فرو بردن عمداً
 بنا بر قول بعضی و هر گاه یکی ازین امور بعمل آورد عمداً مسئله

داند کفاره باید در بعضی جماعاً و در بعضی حیثاً و اگر از
 روی سهو باشد کفاره ندارد و اگر مسئله نداند در کفاره خلوفت
 و احوط کفاره است و اگر افطار بجای آن باشد کفاره یک بند ازاد کردن است
 یاد و ماه پی در پی و زنه گرفتن با شصت مسکین یا طعام دادنت و ^{بعضی}
 بترتیب قیل شده اند یعنی اگر قادر باشد بند ازاد کردن ^{ست} مقدم است
 و الا دو مار و زنه گرفتن و اگر نه ازین عاجز باشد شصت مسکین یا
 طعام دهد و قول اول قوی تانی احوط است و اگر افطار بحرام کرده
 مانند شراب و کیم خونیر و مال غضب و دانسته و زنا و لواطه ^{بعضی}
 از علما قایل شده اند که هر سه کفاره بر او واجب میشود و بعضی ^{نمانند}
 افطار بجای آن میدانند و اول ^{سطح} **دو پهر گاه** در قضاء
 روزه ما مبارک رمضان بعد از زوال فطار کند مشهور است
 که کفاره واجبست بعضی سنت میدانند شهر و اقوی آنست
 که کفاره طعام دادن ده مسکین باشد اگر عاجز باشد هر روز
 روزه میگیرد و بعضی مخیر می آیند و میدانند و بعضی روزه ^{کفاره}
 و بعضی کفاره افطار و مار و صلا لازم میدانند ^{سطح} **سهو کفاره** ظاهر است
 که کسی با زن خود بگوید **اَنْتِ عَلَيَّ كَظْرَانِي** یعنی تو بر من پشت
 مینی یا خواهر با سایر محارم علی الاشهر اگر اینرا بگوید روقتی که

زن حایض نباشد در آن طهر یا او جماع نکرده باشد در حضور
 دو عادل بگوید پس اگر خواهد جماع کند باید که کفاره بدهد و اگر بداند
 کفاره جماع کند و کفاره بر او واجب میشود بنا بر قول مشهور و
 کفاره یک بند از اذن کرد نیست اگر عاجز شود دو مایه پانی روزه داشته
 و با عجز شصت مسکین بلطعام دادن **چهارم** کفاره ای است یعنی
 قسم بخورد که زوجه دایمه خود را چهار مایه باده و طی نکند زن
 او را بنزد حاکم شرع برود حاکم او را حکم کند که او را طلاق بگوید یا
 وطی کند و اختیار وطی نماید باید که کفاره بدهد کفاره اش کفاره قسم است
 که بعد ازین مذکور میشود انشاء الله تع **پنجم** کفاره مخالفت قسم است
 بآنکه قسم خورد با شما مقدّم خدا بر کرد ز فعلی که ترکش رجحان داشته
 باشد یا نکردن فعلی که فعلش رجحان داشته باشد و مخالفت آن قسم تمام
 و کفاره اش آنست که یکبند از اذن کند یا ده مسکین بلطعام بپوشاند یا
 ده مسکین بلطعام دهد اگر از هر سه عاجز شود سه روز در پی روزه
 بدارد **ششم** کفاره مخالفت نذر است بآنکه نذر کند فعل امری که راجح
 باشد یا ترک امری که مرجوح باشد مخالفت نماید کفاره اش بعضی گفته
 که مانند کفاره قسم است و بعضی گفتند که مانند کفاره افطار مایه پانی است
 یک بند از اذن کردن یا دو مایه در پی روزه گرفتن یا شصت مسکین بلطعام

دادن بعضی کنند که اگر نذر تعلق بر وزه داشته باشد کفاره اش
 کفاره بیارض است اگر تعلق غیر روزه داشته باشد کفاره اش کفاره
 قسم است این قول خالی از قوتی نیست لحوط کفاره مایه مضی است
 مطلقاً **هفتم** کفاره عهدی که با خدا عهد کرده باشد که امر را حرام یا غیر
 حرام یا عمل آورد یا ترک کند امر غیر حرام یا حرام حلال و محالفت
 آن عهد نماید و کفاره اش مانند کفاره نذر خلافت و حوط
 است که در نذر مذکور شد **هشتم** کفاره قسم خوردن بعنوان بهر آنکه
 از خدا و رسول ائمه هدایت علیهم السلام و در حرام بودن چنین قسمی
 خلاف نیست ولیکن در وجوب این چنین قسمی یاد کردن خلافت است
 بعضی گفته اند کفاره اش کفاره ظهار است اول بند ازاد کردن و
 با عجز ازان دو ماه پاید روزه داشتن و با عجز ازان شصت مسکین را
 طعام کردن و اگر عاجز باشد ده مسکین را طعام یا کسوة دهد
 اگر عاجز شود سه روز منوالی روزه بدارد و بعضی گفته اند کفاره
 اش کفاره نذر است و این با بویه گفته است که سه روز روزه
 بدارد و ده مسکین را طعام بدهد بعضی گفته اند که طعام
 بدهد بعضی گفته اند که گناه کرده است کفاره ندارد و در بعضی
 صحیح وارد شده است که صفا حضرت امام حسن عسکری علیه السلام فرمود

که مردی سو کند یاد کرده به بهزاری از خدا و رسول مخالفت کرد
 و کفاره او چیست حضرت فرمودند که ده مسکین را طعام میدهند
 هر مسکینی را یک مایه و طلب امرزش می کند از خدا و بعضی از علما
 با این مضمون قایل شده اند خالی از قوتی نیست **و ایضا** خلاف
 کرده اند که این کفاره بر سو کند خورد نیست باین مخالفت سو کند کرد
 و باید که چنان سو کند یاد نکند اگر بکند محض سو کند عمل بقول
 اول کند که چه ظاهر است که عمل و ایت مجزبت **نهم** بعضی از
 علما قایل شده اند که زنی که در مصیبت موی سر خود را ببرد کفاره
 افطار مائز ماضی است به ترتیب قول بعضی و تنجیه بر قول بعضی
 بعضی گفته اند نگاه دارد و کفاره ندارد در روایتی وارد شده است که
 کفاره افطار مائز ماضی است و احوط عمل بر و ایت است بعضی
 تراشید مورا نیز الحاق کرده اند به بریدن در وجوب کفاره **دهم**
 هرگاه زنی در مصیبت موی خود را بکند یا روی خود را بخرشد یا
 مردی جامه خود را در مرگ فرزند خود یا زوجه خود چاک کند کفاره
 قم لازم میشود بنا بر قول بعضی و روایتی برین مضمون وارد شده است
 و احوط است هر چند وجوب ثابت نیست **یازدهم** مردی که بازنگردد
 یا منعرا بکنند خود در یا محض جماع کند بر قبل بعضی کفاره واجب

دانسته اند بعضی سنت و مشهور میان علما آنست که اگر در اول حیض
 باشد یک شرفی تصدق کند و در وسط حیض نهم شرفی و در آخر
 حیض ثلث شرفی و احوط عدم ترک کفاره است **دوازدهم** کسیکه
 بخوابد و نماز خفتن نکرده باشد تا نصف شب بکند بعضی
 گفتند که واجبست صبح از روز و نزه بدارد و اشهر استیجابست و بعضی
 عامد را سبی نیز ملحق کرده اند مشهور آنست که بر تقدیر خوب اگر
 روزه ندارد نگاه کرده کفاره ندارد و بعضی لازمه دانسته اند کفاره
 مازضا و این قول ضعیفست و احوط آنست که یک روز قضا بگیرد
سیزدهم کفاره قتل عمد است که دانسته کسی بکشد یا کاری که غالباً که
 کشنده باشد نسبت به کسی واقع سازد و او کشته شود قصد کشته شدن
 باشد کفاره اش آنست که یکبند ازاد کند دو مامتوالی و زبانه
 مسکین با طعام دهد **چهاردهم** کفاره قتل خطاست کسی که به
 نادان بکشد بانکه قصد قتل نداشته باشد کاری کند که غالباً کشنده
 نباشد و کشته شود مانند آنکه طفلی را بر کما دهنند و او بمیرد یا تهر
 بسوی هو بیاندازد و بشخص خورد و کشته شود یا در راه بر کسی بخورد
 و او بیفتد بمیرد اگر خود مباشر قتل نه باشد کاری کند که آن
 سبب قتل شود مثل آنکه چاهی در راه بکند کسی در آن چاه بیفتد

و بمهر دبا سکه بر سر را بگذارد و باعث قتل کسی شود مشهور است
 که کفاره لازم نمیشود هر چند دین لازم نشود و کفاره بنده از او گرفته
 و بعد از عاقر شدن او و ما مولی و زنه داشتن و بعد از عاقر شدن او
 مسکین طعام داد **باز درم** اگر کسی نذری رعد دیگری توبیح کند مباد
 ازان ز مفرقت کند بقول بعضی از علمای این صاع ارد تصد
 میکند و احوط است که اگر زن دیگری را عقد نکرده باشد کفاره را بدهد
 یا پنج درم تصد و کند **شانزدهم** کسی که مملوک خود را زیاده از خشت
 بزند بعضی از علمای گفته اند موافق بعضی از روایات که واجبست که آن
 مملوک را بکفاره آن عمل زاد کند و این احوط است و اگر او را بکشد بعد کفاره
 جمیع میدهد و اگر بجز بکشد کفاره قتل خطا بدهد و واجبست که قیمت
 انعام را تصد کند بنا بر مشهور **هفدهم** کسی که روزه ما مبارک
 و رمضان افطار کند بسبب بیماری اگر ناما رمضان بگریما باشد شهر
 اقوی است که قضا ساقط میشود و بر هر روز یک مد آب و دو مد طعام
 میدهد علی الخلاف بعضی گفته اند قضا میکند و این جنید رحم الله
 گفته احتیاط هر دو را میکند و اگر در ماهین دو روزه نمازش
 بر طرف شود و قادر بر روزه باشد بدون عذری تاخیر کند تا آنکه
 رمضان دیگر بیاید شهر و اقوی است که بعد از نماز رمضان قضا

میکند هم برای هر روز یک مداد و مد مهلا و بعضی کفاره واجب
 نداشته اند بعضی گفته اند کفاره در صورتیست که غم بر قضا
 نداشته باشد اگر عازم بر قضا باشد بعد از تنگ شدن وقت پیشتر
 یا عذر دیگر عارض شود قضا باید کرد و کفاره نیست قول اول قوی
 تر است **مقدم** نوادر کفارات است از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 کفاره عمل سلفا قضا حوائج مؤمنانست و کفاره غیبت آنست که
 برای آن شخصی که او را غیبت کرده است استغفا کند و کفاره مجلس آنست
 که چون از مجلس برخیزد بگوید سبحان ربك ربنا العزیز عما یصِفون
 و سلام علی المرسلین و الحمد لله رب العالمین و کفاره خنده آنست
 که بگوید اللهم لا تمقطنی یعنی خداوند مرا دشمن مدار و بر من
 غضب مکن و اما احکام کفارات مذکوره پدر چند فصل بیان
شود اول هر که بنده باید ازاد کرد و کفاره قتل میباشد آن
 بنده مؤمن باشد در باقی کفارات خلافت و احوط رعایت
 ایمانست و در کفاره قتل احوط آنست که بالغ باشد در غیر آن
 مرد وزن و بالغ و نابالغ مجسوسست و باید که آریند کوه و حی
 خوره و زمین کبر نباشد و مولی جراحی یا نرسانده باشد که موجب
 عنق و باشد بعضی گفته اند باید خصی و لال و کبر نباشد و ولد

الزنا باشد و مشهور اجزاست و احوط ترک است و غلام که بجنه راه شه
 است که ازاد میشود تا علم به هر کش بهم نرسد بعضی شرط کرده اند که
 خبر از او برسد بعضی شرط کرده اند که ظن حاکم او باشد و **دوم** در کفار
 مرتبه تا از بنده ازاد کردن عاجز نشود و برونه منتقل نمیشود و هر جا
 که روزنه دو ما باشد میباید که متوالی بکشد و متوالی بیک ما و بیک روز
 که متصل بکشد بعمل می آید یا یعنی که اگر بعد از آن بدون عذر فطری
 کند نباید از سر بکشد و یا تفریق جاهاست بی عذری با حرام است اول
 اظهار است و ثانی حوط است و اگر پیش از بکاه و بیک روز بی عذر فطری
 کند از سر میبکشد و اگر بعد از آن باشد مانند حیض و نفاس **سوم**
 و در جوانی که بیمار است و سفر ضروری بعد از زوال بنا بکند و **متمم**
 و همچنین اگر مجبور شود در فطار روزی بنا بر اقوی هر جا که کفار
 دو ما متوالی باشد اگر کفار دهنده بنده باشد بکاه پی در پی میبکشد
 علی الاقوی **سیم** هر جا که طعام لازم شود مشهور است که بهر یک
 آنقدر طعام بخوراند که سیر شود و مهتر است که مان خوردن بانان
 ضم کند مانند خرما یا گوشت یا سرکه و بعضی گفته اند می باید چاشت
 و شام هر دو بهر مسکن بخوراند آنقدر که سیر شود و احوط است
 اگر چه اظهار است که بیک وقت کفایتان نمود و اگر خواهد طعام

مسکین میخواند و در مقدار آن خلایق بعضی یکدگفته
 اند بعضی دو مد و احوط دو مد است و بهتر است که با آن نان
 خورشی نبرد بدهد چنانچه بعضی واجب استند و در طعام داد
 کوچک بزرگ تفاوت نمیکند احوط آنست که حصه اطفال را
 بولی شرعی ایشان بدهد اگر طعام خوراند ظاهر اصغر و کبر با هم توان
 ضم کرد و اگر دو طفل را یکجا یک مرد حساب کند احوط است در یک
 کفاره دو حصه را بیک مسکین نمیتوان داد مگر برای آنکه مستحق
 یافت نشود و احوط آنست که تا ممکن باشد بغیر مؤمن ندهد بسیار
 پریشان بدهد که مسکین بر و صادق باشد و مد چهار بل صاع است
 و صاعی بکن تبریز و چهارده مثقال و ربع است بنا بر مشهور و
 چون در احادیث خلایق در تجدید صاع و مد است احوط آنست
 که یکجا دو مد نبرد شاه تقریباً بدهد چهار مد رجائیکه کسوة
 بآید و در زن پیراهن و مقنعه با هم مجزیت و در مرد بعضی
 بیک جامه مانند پیراهن استفا کرده اند و بعضی دو جامه
 لازم میدانند و بهتر است که پیراهن و قبا بدهد یا قبا و بالابو
 و بهتر است که نوباشد و جامه طفل را بهتر است که بر خست
 ولی بر او پوشانند پنجم هر گاه از عتق رقبه عاجز شود شرع

کز در روزه بعد از آن قادر شود بر بند ازاد کردن روزه او را بجز
 و بهتر آنست که ترك کز روزه را و بند ازاد کند خصوصاً هرگاه که
 از یکماه و بگرد و روزه داشته باشد جمعی از اصحاب قایل شده اند
 که هرگاه بر کسی و ما متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد از گرفتن
 آن بجز روز و روزه می دارد و اگر نتواند بر هر روز نماز عطا
 میدهد اگر نتواند استغفار می کند از شهر واقوی آنست که از هر
 کفاره که عاجز شود استغفار بدل آن میشود مگر کفاره ظهر
 بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد و طین بر او حلال نمیشود هر
 عاجز باشد اگر بعد از عجز و استغفار بر کفاره قدرت بهم رساند
 آنست که باز کفاره بعمل بیورد و چون اکثر مردم جاهلند بکفاره
 و احکام آنها بر ایشان لازم میشود و نمیدانند مشغول اند بمسئول
 الهی ممانند قدمی از احکام آنها را درین ساله کثیر الفایده این
 نمودیم ملتزم برادران ایمانی آنست که هر که ازین ساله متفجع کرد
 در حال حیات یا بعد از وفات ازین شکرسته را بعد عار حمت مغفرت این
 مستحق دعا یابد کند و ختم بفضل الله سبحانه و تائید فی شهر الله
 المعظم شهر رمضان المبارک میرسد سبع و مائة و الف من الهجرة
 المقدسة علی المولف الراحمی حمه الکریم المنان فی محروسه

اصفهان صينت عن طوارق الحدثان مع وفورا لاشغال الخيال
 الاحوال وتوزع البكال والحمد لله اولاً واخراً والصلوة
 والسلام على سيد المرسلين محمد واله الطاهرين

الاقديسين ولعنة الله على

اعدائهم اجمعين

قد قع الفراغ من تسويد

هذه الشيخة الشريفة مسمى نراد المعاد في تاريخ الف مشهين و

سبع وستين يوماً للجمعة اربع وعشرين

مضين من شعبان المعظم





فهل سألوا لعلهم يفتنونهم
فهل سألوا لعلهم يفتنونهم

بخدمت ذوالمعارف دستخط مصطفیٰ علی مرتضیٰ در کعبه
شهر روم

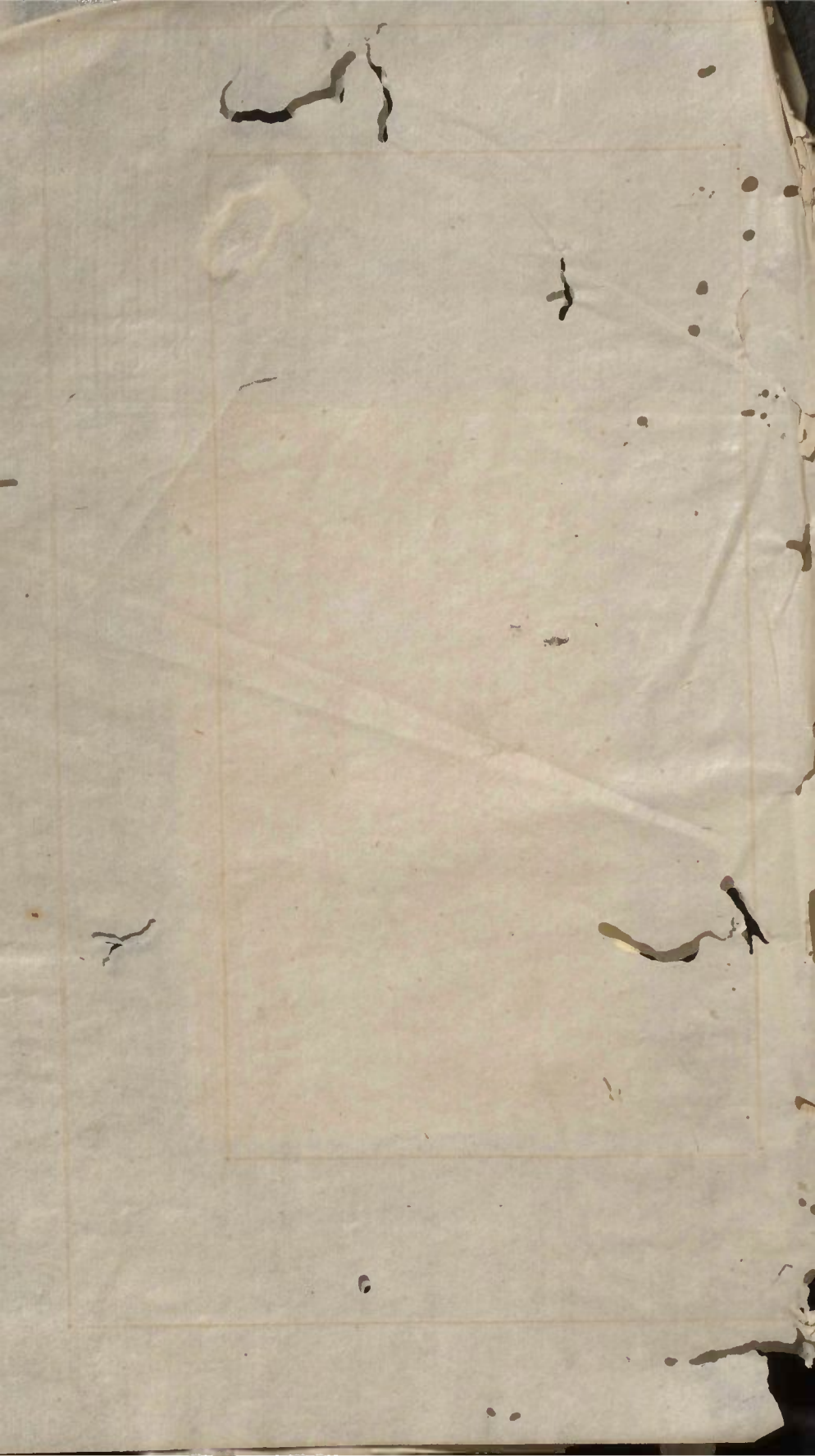
از زبان آقا کاظم حاکم حاکم
بشیر از سر سید علی

ص ۱۲۱ استغفار المعظم

بخدمت ذوالمعارف دستخط مصطفیٰ علی مرتضیٰ در کعبه
شهر روم

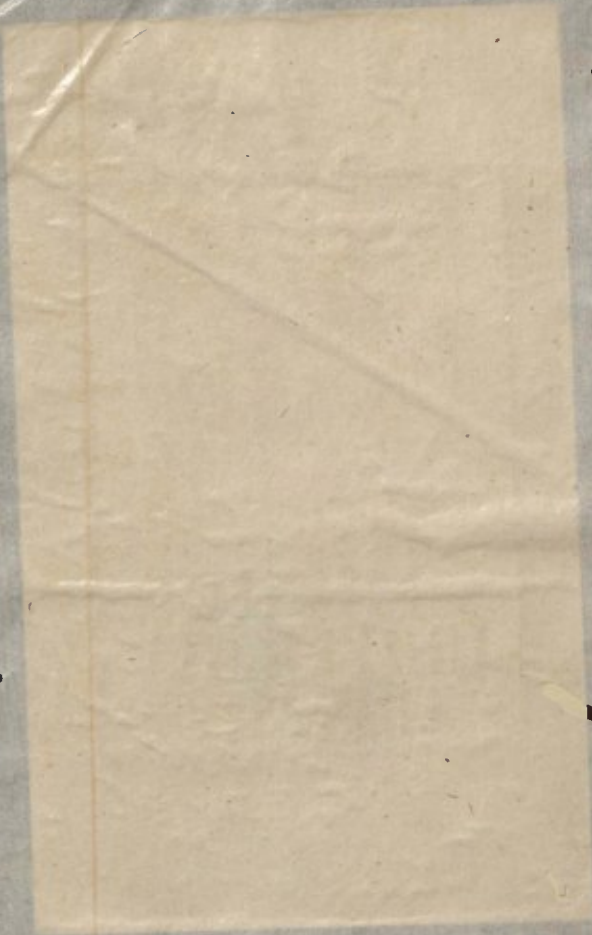


۱۲۱



فصل در بیان
از آنکه هر که
در این عالم

read to
last year
summer



197 Qr

